Q23:35:.2116TC
M·17
114431

சாத்துகவி.

57
1—17

இஃது - மாம்பழக் கவிராஜசிங்கம் என்பவரா லியற்றப்பட்ட

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கடலமு தனைய வ...மொழிநடையிற் கசடறு குறுமாமுனிவன்
கதிபெறுசவுன காதியர்கேட்பக் கட்டுரைதந்திருந்த வப்படியே
படர்பொழில்வீரத் திடகவிராஜ பண்டிதன் றமி...ற் செய்த
பாட்டியர் திருச்செங் கோட்டுமான்மி...ப் பரவுசிற்றம்பலவாண
னிடவருபொருளி னுடனருள்விஞ்...ச் சே... - னின்றிருவாங்கேச
னிணையடி ...க் குலவே ... ...யிரிகுல...மார்பகன்பூந்
தடாரசிங்க புராதிபன்வினைதீர்த்...மணி பதிவரசுபுத்ரன்
சரசசற்குணசிந் தாமணிகிருஷ்ண சாமியாம் விவேகசுந்தரனே.

இதுவும்

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வரதர்திருச் செங்கோட்டு மான்மியத்தைக் காவிநெ...
வழுக்கள் போக்கி
யாதனசித் திரக்கொள்செ... யச்சேற்றியிசைபரமிக்
கார்க்குந் தந்தான்
விரதமனத் தனுகூலன் வினைதீர்... ...பாலன்
விவேக சீலன்,
சாதகுணத் தரங்கசர் சரணதிவ்ய பரணகிருஷ்ண
சாமிதே...னா.

இராயபுரம், உபாத்தியாயராகிய பவழ

ௐ-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ-வை. தே. ம. சின்னசாமி செட்டியாரால் இயற்றப்பட்ட.

விருத்தம்.

...ர்கொள்திருச் செங்கோட்டுப் புராணந்தன்னைத் திகழ்வீர கவிராஜ பண்டிதன்றான்
...ர்கொள்கா வியமாகச் செய்தளித்தான் இதற்குசிற்றம் பலவதிருனுரையேசெய்த...
...பர்கொள்நல விச்சரிதை கையெழுத்தாற் பல... ...முக வோர்ந்துவந்த குறைகளிந்தி
...பேர்கொள்கிருஷ் ணசாமி நாவலன்றன் பிரயாசமெடுத் தச்சிற்பதித்தான் மன்னே

Q23:3x·2;1(GTC
M77

ஆத்தூர். தாசில்தார் ம-ள-ள-ஸ்ரீ. வீரராகவ முதலியார் அவர்கள்... ... ...

சேலம். மிட்டாதார் ம-ள-ள-ஸ்ரீ. கோபாலசாமி முதலியார்... ...

1(883)
1877
114431

முருகன் துணை:

கையொப்பக்காரர்களுடைய நாமதேய அட்டவணை.

நாமதேயங்கள்.	புத்தகம்	நாமதேயங்கள்.	புத்தகம்.
		திருச்செங்கோடு.	
திருச்செங்கோடு.		பெருமாள் ஐயர் ...	௧
பண்டிதர் ...	௧	பிச்சையர் ...	௧
...பதி குருக்கள் ...	௧	கொங்குப்புலமை நடாத்தும்	
		அர்த்தனாரி புலவர் ...	௧
வேளுகுறிச்சி		அர்த்தனாரி ஓதுவார் ...	௧
...டாதார். வேலப்ப கவுண்டர்..	௫0	வேலாயுத செட்டியார் ...	௧
		தப்பண்ண செட்டியார் ...	௧
...காக்காயம் பேட்டை		வெங்கிடபதி செட்டியார் ...	௧
மிட்டாதார்.		செ. அருணசல செட்டியார் ...	௧
...ரிய இரங்கைய கவுண்டர் ...	௪0	கொ. சுப்புராய செட்டியார் ...	௧
		தே. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	௧
இளம்பள்ளி.		ந. வ...ர்த்தனாரி செட்டியர் ...	௧
...ருநாத செட்டியார் ...	௪0	குழந்தைவேலு செட்டியார் ...	௧
		நரசிங்க செட்டியார் ...	௧
சங்ககிரி துர்க்கம். மிட்டாதார்		முத்...சா... செட்டியார் ...	௧
சபாபதி கவுண்டர் ...	௭	இராமன்செட்டியார் ...	௧
		ரு. அ...ர்த்தநாரிசெட்டியார் ...	௧
புத்தூர். மிட்டாதார்.		பழனியப்பசெட்டியார் ...	௧
...லாச கவுண்டர் ...	௬	தெ. அர்த்தனாரி செட்டியார் ...	௧
		ப. ...பெரிய...செட்டியார் ...	௧
...வகை மிட்டாதார்.		...இராம...ங்க ஐயர். ...	௧
...கவுண்டர் ...	௬	...மகாத...சாரியார் ...	௧
		பொன்னய உபாத்தியார் ...	௧
...புரம். ...ட்டாதார்		நல்லசாமி ஆசாரியார் ...	௧
...கலாச...வுண்டர் ...	௫	கணக்கு திருமலை பிள்ளை ...	௧
		சிதம்பர முதலியார் ...	௧
ஈரோட்டு		மாரிமுத்து. முதலியார் ...	௧
...சேஷகிரிராவு ...	௫	க. ...வேரி முதலியார் ...	௧
		க. ...ரம முதலியார் ...	௧
கொடுமுடி		கோ. சு. குழந்தைவேலாசாரியார்	௧
மணியம். குப்புசாமி ஐயர் ...	௩	கோ. சின்னையாசாரியார் ...	௧
		ஆனங்கூர். இராமசாமி கவுண்டர்.	௧
...ரூர். மணியம்.		தப்பண்ண ஆசாரியார் ..	௧
இராமசாமி கவுண்டர் ...	௩	பெரியசாமி ஆசாரியார் ...	

குயவன் பாளையம்.
செங்கோட கவுண்டர் ... க
நாகமலை செட்டியார் ... க

சாளப்பாளையம்.
செங்கோட்டு வேலகவுண்டர் ... க

நெய்க்கார பட்டி
நாகமலை கவுண்டர் ... க

பெருமாம் பாளையம்.
இராமசாமி கவுண்டர் ... க
குட்டியண்ண கவுண்டர் ... க

சங்ககிரி துர்க்கம்
ஓவர்சியர். இரங்கசாமி நாயக்கர் ... ௩
ரெயில்வே இன்ஸ்பெக்டர்
வி. வீ. இரங்காசாரியுலு ... ௨
ரெயில்வே ஸ்டே. மாஸ்டர்.
வெங்கிடகிஷ்ணம நாயக்கர் ... க
ஆர்பத்னட். சால்ட் ரயிட்டர்.
முனிசாமி முதலியார் ... க
கமிசார்ட் சால்ட் ரயிட்டர்.
அருணசல முதலியார் ... க
டிப்டி போஸ்ட் மாஸ்டர்.
முனிசாமிப் பிள்ளை ... க
ரெயில்வே ரயிட்டர்
கி. குப்புசாமிபிள்ளை ... க
செக்ஷன் மேஸ்திரி.
கிஷ்டணசாமி பிள்ளை ... க
திருமலைசாமி நாயுடு ... க
வக்கீல். இராமசாமி பிள்ளை ... க
நீலகிரி. குப்புசாமிபிள்ளை ... க
அ. முத்துசாமி ஆசாரியார் ... க
செ. நாகைய செட்டியார் ... க
தெலுங்கு குருநாதசெட்டியார் ... க
முருகேசமுதலியார் ... க

சின்னக் கவுண்டனூர்.
மு. மணியம். இரங்கையகவுண்டர் ... க
அத்தனூரி கவுண்டர் ... க
இராஜா கவுண்டர் ... க
வெள்ளை கவுண்டர் ... க
செங்கோட கவுண்டர் ... க
[சு]ராக்கியா கவுண்டர் ... க

இராயர்.
கந்தப்ப கவுண்டர் ... க

கருமாபுரத்தனூர்
செல்லக்குமார கவுண்டர் ... க

கோபாலனூர்.
பள்ளி மொட்டைய கவுண்டர் ... க

பெருமா பாளையம்.
செங்கோட கவுண்டர் ... க
கருப்பு கவுண்டர் ... க

குளக்கரை.
மோளைய கவுண்டர் ... க

படவீடு மணியம்.
அப்பச்சி கவுண்டர் ... க

தேவணகவுண்டனூர்
கணக்கு. நாரண ஐயர் ... க
ஷெயூர் முனிசிப்பு
மணியம். வெள்ளைய கவுண்டர் ... க
ஷெயூர் மணியம். பழனியப்ப கவுண்டர் ... க
நல்லைய கவுண்டர் ... க
பெருமா கவுண்டர் ... க
அளகிரி ஆசாரியார் ... க
சின்ன அளகிரிஆசாரியார் ... க

மேட்டூர்.
தேங்கல். குமாரசாமிசெட்டி ... க

ச[ங்க]ஞரிபட்டி.
செங்கோட கவுண்டர் ... க
இரங்கனாச்சாரி ... க
பழனி கவுண்டர் ... க

வட்டூர் கிராமம்.
மணியம். சின்னைய கவுண்டர் ... க
தண்ணீர்ப்பந்தல் பாளையம்
குப்பண்ண கவுண்டர் ... க

பெத்தாம் பட்டி
திருமலை கவுண்டர் ... க

பழனிவேல கவுண்டர் ... க

[கோ]கவுண்டன் பட்டி
பழனிவேல கவுண்டர் ... க
சி. செங்கோட கவுண்டர் ... க

புள்ளா கரம்.
மணியம். முத்து கவுண்டர் ... க
அத்தாண்டி செட்டியார் ... க

ஆலாம் பாளையம்.
நல்லைய கவுண்டர் ... க

கருமனூர் மிட்டா,
சபாபதி கவுண்டர் ... க
சின்னதம்பி கவுண்டர் ... க

கூத்தாநத்தம். மணியம்
இராஜு கவுண்டர் ... க
பழனி கவுண்டர் ... க

தத்தி பாளையம்
குப்புராச கவுண்டர் ... க

இருகாலூர் மேட்டுப்பாளையம்
கணக்கு. குமாரசாமி ஐயர் ... க
மாரப்ப கவுண்டர் ... க
கந்தசாமிபிள்ளை ... க
காளியண்ண கவுண்டர் ... க
சின்னான் போயன் ... க
குப்ப போயன் ... க

[அ]லைசமுத்திரம்
கணக்கு. சிவமலம்பிள்ளை ... க
முனிசிப்பு மணியம்.
செ[ங்க]ணராய கவுண்டர் ... க
ஷெயர் ... க
போலீசு ஸ்டேஷன் ரயிட்டர்
பெருமாள்நாயுடு ... க
மாரப்ப செட்டியார் ... க
செங்குந்த முதலிகள் ... க

கோவில் பூசாரி. பழனியப்ப கவுண்டர் ... க
நஞ்சப்ப உபாத்தியாயர் ... க

ஆட்டையாம்பட்டி. மணியம்.
பெருமா கவுண்டர் ... க
மணியம். மாரப்ப கவுண்டர் ... க
கலால்குத்தகை.
வெங்கிடாசல பிள்ளை ... க

சேலம். கலெக்டர் ஆபீசு.
சவுண்டார் ... நாயினு பிள்ளை ... ௩
அக்கவுண்டர் மோதா முதலியார் ... க
அக்கவுண்ட் ... ஷாசலநாயுடு ... க
கா. முத்து கண்டவராயபண்டாரம் ... க
ஜுனசி. கனகசபை முதலியார் ... க
அங்கமுத்து முதலியார் ... க
ஆதிநாராயண முதலியார் ... க
ணக்கு. சின்னயா முதலியார் ... க
கோ. வக்கீல். சுப்புராயமுதலியார் ... க
பகடால். நரசிம்மநாயுடு ... க
சப் மேஜஸ்திரேட். கா. திருமலை முதலியார் ... க
முத்துசாமி முதலியார் ... க
அச்சு ஆபீசு ஹெட் கம்பாஸிட்டர்
கிருஷ்ணசாமி முதலியார் ... க
டிட் கம்பாஸிட்டர். பொன்னரங்க முதலியார் ... க
ரயிட்டர். வேலுப் பிள்ளை ... க
முனிசாமிநாயுடு ... க
இரங்கசாமிநாயுடு ... க
முத்துசாமிபிள்ளை ... க

ஜெயில் ரயிட்டர்கள்.
[வெ]ங்கடாசல பிள்ளை ... க
குருதர[ஈ]சம் பிள்ளை ... க
குருநாத ஐயர் ... க
பொன்னுசாமி பிள்ளை ... க

ஓடுவக்குறிச்சி
மணியம். இரங்கைய கவுண்டர் ... க
உபாத்தியாயர். கோபாலு பிள்ளை ... க
[அ]யரபுரி செட்டியார் ... க
[ஏ]காம்பரசெட்டியார் ... க
[ம]ருப்ப கவுண்டர் ... க
[ச]ந்காணி செட்டியார் ... க

கோபாலபுரம்.
செங்கோட கவுண்டர் ... க

சேட்பாளையம்.
இராமசாமி செட்டியார் ... ௧

பள்ளியப்பட்டி.
உபாத்தியாயர், ஜெகநாதப்பிள்ளை ... ௧
கஸ்தூரி பிள்ளை ... ௧
கோக்கனு செட்டியார் ... ௧

வேலுகுறிச்சி. முனிசிப்
இராமசாமி கவுண்டர் ... ௧

தத்தி குளம்.
குமஸ்தா, கஞ்சுணையர் ... ௧
சொக்கலிங்க உடையார் ... ௧
கணக்கு. கிருஷ்ணப் பிள்ளை ... ௧
அருணாசல உடையார் ... ௧
க. இராமசாமி பிள்ளை ... ௧
வ. ம. இராமசாமி கவுண்டர் ... ௧
ஜ. காளைய நாய்க்கர் ... ௧
கோ. பெருமாள் நாய்க்கர் ... ௧
குப்பாண்டி செட்டியார் ... ௧
வி. நல்லைய கவுண்டர் ... ௧
முத்து உடையார் ... ௧
கணக்கு. இராஜலிங்கபிள்ளை ... ௧

சேந்த மங்கலம்.
சின்னதம்பி உடையார் ... ௧
கிருஷ்ணம் நாயுடு ... ௧
கன்னடம். சிக்கண்ணையர் ... ௧

குருசாமி பாளையம்.
மணியம். முத்துமுதலியார் ... ௧
சருப்பு முதலியார் ... ௧
குமாரசாமிசெட்டியார் ... ௧

கொழிஞ்சி பட்டி
பழனியப்பகவுண்டர் ... ௧
செம்பாக் கவுண்டர் ... ௧

குருக்குபுரம்.
காங்[illegible] கவண்டர் ... ௧
கலால். [illegible]ருணாசலம் பிள்ளை ... ௧
பாலமேடு மிட்டா
அப்பாவு கவுண்டர் ... ௧

குமர மங்கலம்.
செங்கோட மூப்பர் ... ௧

வேலூர் காட்டுப்பாடி.
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ... ௧
அ. சால்ட் இன்ஸ்பெக்டர்
கிருஷ்ணசாமி முதலியார் ... ௧

ஆத்தூர். லோ. [illegible] உபாத்தியாயர்
பொன்னுசாமி முதலியார் ... ௧

விருத்தாசலம்.
கோ. க[illegible] சுப்பராயபிள்ளை ... ௧

[illegible]
பஞ்சநாதம்பிள்ளை ... ௧
வைத்திய லிங்கம் பிள்ளை ... ௧
ஆர்வலிங்கம் பிள்ளை ... ௧

தாத்தங்கரைப்பேட்டை
நாராயண செட்டியார் ... ௧
முத்தையனு செட்டியார் ... ௧
நாராயண பிள்ளை ... ௧

கும்பகோணம்.
சுப்புராயபிள்ளை ... ௧

உறையூர்.
சிதம்பர செட்டியார் ... ௧

நரசிங்க புரம்.
அக்கி செட்டியார் ... ௧

வல்லம்.
[illegible]லுபிள்ளை ... ௧

கொடிமுடி கிராமம்
சந்தனம்பிள்ளை
இராஜலிங்க கவிராயர் ... ௧
வெங்கிட்டராமையர் ... ௧
ச. ஆறுமுகக் கவுண்டர் ... ௧

தாத்தையங்கார் பேட்டை
ஆறுமுகனு செட்டியார் ... ௧
போலீசு ஈ. காளியப்பன் ... ௧
இரா. பழனியப்ப [illegible]யார் ... ௧
ச. [illegible]டையப்ப கவுண்டர் ... ௧
அப்பண ஓதுவார் ... ௧
அ. மன்ன முதலியார் ... ௧

[illegible]ஊத்துக்குழி.
செங்கோட கவுண்டர் ... ௧

சாமி பாளையம்.
செங்கோட கவுண்டர் ... ௧

ஈரோடு.
சால்ட் யேஜண்டு, தாசப்பையர். ... ௧
ஓவர்சியர் ஈ. இரத்தினமுதலியார். ... ௧
குப்புசாமி பிள்ளை ... ௧

ஈரோடு. கோர்ட்டு
வக்கீல் திருவம்பலம் பிள்ளை ... ௧
வக்கீல், வையாபுரி பிள்ளை ... ௧
வக்கீல், சபாபதி பிள்ளை ... ௧
அண்ணாமலை பிள்ளை ... ௧

பள்ளி பாளையம்
கணக்கு கிருஷ்ணையர் ... ௧
எட். கனி. அருணகிரிபிள்ளை ... ௧
[illegible]பும்செட்டியார் ... ௧
இராமசாமி ... ௧

ஆலாங்காட்டு வலசு.
செங்கோட கவுண்டர் ... ௧

தட்டாங்குட்டை மணியம்.
பழனியப்ப கவுண்டர் ... ௧

செட்டவேலன் [illegible]ளையம்.
குழந்தா கவுண்டர் ... ௧

பவானி
பாரஸ்டு ஓவர்சியர் மதுரைநாய
கம் பிள்ளை ... ௧
கண்டிராக்டர், கறுப்புதேவன் ... ௧

நெரிஞ்சி பேட்டை.
ஓவர்சியர். அருணகிரி முதலியார். ... ௧
எட். கனிஸ்டேபில். சுப்பிரமணிய
ஐயர் ... ௧
[illegible]ந்தா ஐயர் ... ௧
சதாசிவ ஐயர் ... ௧
ஆ. இரங்கையர் ... ௧
நாகோஜிருவ் ... ௧

பூ[illegible]ம்பட்டி.
எட் கானிஸ்டேபில், அப்பாஜி ... ௧
கணக்கு. கோவிந்த முதலியார் ... ௧
மணியம். தம்பராய [illegible] ... ௧
குருநாத செட்டியார் ... ௧
மஸ்தாஜு ராய[illegible] ... ௧
சித்தி செட்டி[illegible] ... ௧

ஜலகண்டபுரம்.
சபாபதி செட்டியார் ... ௨
சொக்கலிங்க உபாத்தியாயர் ... ௧

கொங்கண புரம் மிட்டாதார்.
அத்தனூரி கவுண்டர் ... ௨

காளிபட்டி.
அருணாசல செட்டியார் ... ௨

எல்லப் பாளையம்.
குப்பண்ணமூப்பர் ... ௧
பசுபதி மூப்பர் ... ௧

அரசராமணி.
கணக்கு. ராசையர் ... ௧

சமுத்திரம்.
கணக்கு. நல்லதம்பிமுதலியார் ... ௧

காடையாம் பேட்டை.
கணக்கு. சுந்தரம் பிள்ளை ... ௧

கூடுதம் பூண்டி
கணக்கு. லிங்கையர் ... ௧

காடச்சி நல்லூர். கணக்கு
பெரிய சாமி ஐயர் ... ௧

செட்டிமாங் குறிச்சி
கணக்கு. பெரியசாமிஐயர் ... ௧

எரண புரம்.
கணக்கு. இராமசாமி முதலியார் ... ௧

கூடலூர்.
கணக்கு. கந்தசாமி ஐயர் ... ௧

சச்சுபள்ளி. கணக்கு
சிதம்பர ஐயர் ... க

தப்பு குட்டை
கணக்கு. [illegible] ... க

கத்தாரி. கணக்கு.
கந்தசாமி ஐயர் ... க

புத்தூர். கணக்கு
சுப்பையர் ... க

மோட[illegible]
கணக்கு. வேலப்ப[illegible] ... க

கச்சுபள்ளி
மேல்மூகம் கணக்கு. எல்லையர் ... க

சேலூர். கணக்கு.
பெரியசாமி முதலியார் ... க

கோனேரி பட்டி. கணக்கு.
குமாரசாமி முதலியார் ... க

லத்திவாடி. கணக்கு
பழனியப்ப பிள்ளை ... க

ஆவடத்தூர். இருப்பாளி.
மகாதேவையர். [illegible]ஞ்சையர் ... க

பக்கநாடு
கணக்கு. வைத்தியநாத ஐயர் ... க

ஆனங்கூர்
கணக்கு. குமாரசாமி ஐயர் ... க

தேவணுங் குறிச்சி
கணக்கு. கருப்பபிள்ளை ... க

சமய சங்கிலி.
க[illegible]. [illegible]ண்ணமநாயுடு ... க

மெய்யள்ளி.
கணக்[illegible]. திருமலைபிள்ளை ... க

குமார பாளையம்
கணக்கு[illegible]டையர் ... க

மோ[illegible]
கணக்கு. சுப்பர[illegible]யர் ... க

அன்னதானபட்டி
கணக்கு. குமாரசாமி பிள்ளை ... க

[illegible]ரோம். கணக்கு.
[illegible]ங்கடாசல செட்டியார் ... க

எடப்பாடி.
முத்[illegible]சாமி செட்டியார் ... உ
கந்தசாமி செட்டியார் ... க
சின்ன கோவிந்த செட்டியார் ... க
ந. சுப்பிரமணிய செட்டியார் ... க
சு. கந்தப்ப செட்டியார் ... க
பெருமாள் செட்டியார் ... க
நஞ்சப்ப செட்டியார் ... க
வே. சு. கு. தேவசிங்கு ... க
சு. கு. இராமசாமி செட்டியார் ... க

பெரியதனம்.
இ. இராமசாமி பத்தர் ... க
இருச பத்தர் ... க
கணபதி பத்த[illegible] ... க
பெருமாள் ஆசாரியார் ... க

சின்னமணலி.
பெரியதனம். [illegible]பத்த[illegible] ... க

புதூர்
பெரியதனம். அண்ணா[illegible]ல பத்தர். ... க

கவுண்டன் ப[illegible]
மணியம். கூதபத்தர் ... க

தண்ணிபந்தல் பாளையம்.
மாரியப்ப செட்டியார் ... [illegible]

பள்ளக்கா பாளையம்.
குப்பண்ண செட்டியார் [illegible]

சித்தளந்தூர்.
செங்கோட செட்டியார் ... க
குமாரசாமி செட்டியார் ... க

வால்நாய்க்கன் பாளையம்
செங்கோட முதலியார் ... க

மரவ பாளையம்.
ஒய்யப்பன் ... க

வாணியம்பாடி
போ. வ. வெங்கட்டராம செட்டியார் ... க

திருப்பத்தூர்.
மகம்மது உசுமான் சாயப்பு ... க
கூடலூர் ரெயில்வே ஸ்டேஷன் மேஸ்டர்: பாவாடைபிள்ளை ... க

செவ்வாபேட்டை.
சு. ஏ. பழனியப்ப பிள்ளை ... க
நாராயண சிங்கு ... க

கிச்சிபாளையம்.
அர்ச்சுன செட்டியார் ... க

மூகலைப் பாளையம்.
குமாரவேலகவுண்டர் ... க
இளையப்பகவுண்டர் ... [illegible]

கருமாபுரா[illegible]
மணியம். பழனிவேலகவுண்டர். ... க

[illegible]பட்டி.
மணியம். ப[illegible]னிவேலகவுண்டர் ... க

படவீடு. கணக்கு.
அர்த்தநாரி பிள்[illegible] ... க

திருச்செங்கோடு.
கந்தசாமி ... க

கணசப்பட்டி.
குப்பண்ணபண்டாரம். ... க

செருக்கலை.
குப்பணகவுண்டர் ... க

அருணகிரி பாளையம்.
பெரியாகவுண்டர் ... க

நாரிகணபதியார் துணை.

கொடிமாடச் செங்குன்றூர்

என்கின்ற

திருச்செங்கோட்டுப்

புராணம் மூலமும்-உரையும்.

பாயிரம்.

காப்பு.

சீர்கொண்ட திருச்செங்கோ டேர்கொண்டு சீர்கொண்டு நிதியங்கொண்டு
பேர்கொண்ட வியாசமுனி பெருந்தகைய சூதருரை பிறழாவண்ணம்
பார்கொண்ட நாரிகண பதியென்று மழகியகற் பகமென்கொன்றைத்
தார்கொண்ட வேணியர்த்த நாரீசர் தருகளிற்றின் சரணம்போற்றி.

(இதன்பொருள்.)

புண்ணியதீர்த்தங்கள் பொருந்தி அழகும், புகழும், வளமுமுடைத்தாய் விள க்கிய திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலபுராண மான்மியத்தை, வேதவியாசரிடத்தில் கேள் வியுற்ற சூதமுனிவர் வாக்கியமான கிரந்தத்தை முறைபிறழாமல் மொழிபெயர்த்து த் தமிழினால் பாடவேண்டி, நிறைவேறும்படியாகக் கொன்றைமாலை சூடிய சடை யினையுடைய அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய புத்தகுமாரனாகிய நாரிகணபதியாரென்றும் அழகிய கற்பக விநாயகரென்றும் பெயருடைய யானைமுகத்து விநாயகமூர்த்தி யினது சீர்பாதங்களை தொழுது வணங்குவோம்.—என்றவாறு.

பரமசிவம்.

அருவாயு முருவாயு மருவுருவ மாகியவை யல்லாதாயுந்
திருமாலு நான்முகனுந் திருவடியுந் திருமுடியுந் தேடிக்காணு
விருசாய லோருருவா யெவ்வுயிர்க்குந் தாய்தந்தை யாமேயென்னு
மருவாருங் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் நின்றவன்றாள் வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) அருவமாகியும் உருவமாகியு மருவுருவமாகியு மவையல்லாத பொருளா கியும் உருவியும் அரிபிரம ரிருவருந் திருவடியுந் திருமுடியுந் தேடிக்காணு நாக்கினி மலையாயும், உமாதேவியும் பரமசிவமும் ஓருருவமாகியுஞ் சகல ஜீவராசிகளுக்கெல் லா மன்னையும் பிதாவும் நாமேயென்று தெரிசனங்கொடுத்தருளிப் பூமணம்நிறைந்த திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூரி லெழுந்தருளி நின்ற நிமலனது சீர்பாதங்களை வ ணங்குவோம்.—எ-று. (க)

அர்த்தசிவாம்பிகை.

சீர்பெற்றசெழுஞ்சடையுந் திருக்குழலுஞ்செயனுதலுஞ் சிவந்தநோக்குங்
கூர்பெற்றகயல்விழியுங் குழைப்பணியுங் குழைத்தோடுங் குமுதவாயுந்
தார்பெற்றகதைக்கரமுஞ் சரிக்கரமுந்தடவுரமுந் தனட்பொன்மார்பு
மேர்பெற்றவதட்டுகிலு மிகப்பதமுஞ்சிலம்படியு மிதையுஞ்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) அழகுதங்கிய குளிர் ... டையும் அழகிய கொ...டையும் ஒழுக்கர் த ங்கிய சிறந்த நெற்றிக்கண்ணும் கூர் ...யையுடைய மீன்போன்ற விழியும் நாகக்கு ண்டலச்செவியு மிரத்தினத்தோடணிந்த செவியும் ஆம்பல் பூப்போன்றவாயும், ஒழு க்கமாகிய தெண்டாயுதம் பற்றிய கையும் வளையலணிந்த திருக்கரமும் விசாலமுள் ள மார்பும் பொன்மணியாரம்பூண்ட முலைமார்பும் சவுந்தரியமான புலியாடையுடுத்தி ய இடையுஞ்சவுந்தரியமான பூந்துகிலணிந்த இடையும் வீரக்கழல் பொருந்திய திரு வடியுஞ் சிலம்பணிந்த சிறந்தடியுமாய் விளங்கிய அர்த்தசிவாம்பிகை மூர்த்தத்தை ம னக்கருத்தில் தியானஞ் செய்வோம்—எ-று. (௨.)

செங்கோட்டையர்.

வேறு.

நீர்வயங்கிய நித்திலச்சித்திர நிறைந்தவம்புயமீதே
கார்வயங்கிய வழியென முனிவர்தங் கண்ணிணைகளிகூரச்
சீர்வயங்கிய திருவருள்மணந்தரத் தேனொருபாங்காகப்
பார்வயங்கிமின் அதவுசெங்கோடர்தம் பதமலர்தினம்போற்றி.

(இ-ள்.) தேவதீர்த்தத்தில் முத்துமணிநிறைந் தழகுதங்கிய பொற்றாமரை பொ குட்டின்மேலே மேகங்கள் காலிறங்கி பெய்வதுபோல இருடிகள் கண்களிரண்டுங் கண்டு காட்சியடைய கிருபையாகிய வாசனையை தரும்பொருட்டாக தேன்மொழி யென்னு முலைமையொருபாகமாக பூமியின்கண் பிரகாசித்து இஷ்டகாமியம் பொழிந் தருளி நின்றகோலத்துடனே யழகிய செங்கோட்டில் வீற்றிராநின்ற செங்கோட்டீ ஸ்வரருடைய பாதகமலங்களை யெங்காலுந் துதிசெய்வோம்—எ-று. (௩)

நாகீசர், குன்றீசர், கும...ர், முருகீசர், பாண்டீசர்.

போற்றிபோற்றிநா கீசரன் றிருப்பதம் போற்றிபுங்கவர்க்கெல்லா
மேற்றமாயகுன் றீசரணிணையடி யிருபொழுதினும்போற்றி
தோற்றமாகிய சுரர்குமரீசர்தாட் டுணையலர்முருகீச
ராற்றலம்புயம் போற்றிபாண்டீசர்பொன் னடியிணைதொழுவோமால்.

(இ-ள்.) நாகீசுரசுவாமி திருவடிகளைத் தோத்திரஞ்செய்து, தேவர்களுக்கெல் லா மேலாகிய குன்றீசுரசுவாமி யிணையடியை யந்திசந்தியும் போற்றிசெய்து, தா னேதோன்றிய தெய்வத் தன்மையையுடைய குமரீசுரசுவாமி திருவடித்தாமரைக ளையும் வணங்கி, முருகீசுர சுவாமி சரணாரவிந்தங்களைத் தொழுது ...ாருடை ய அழகிய விரு பாதங்களைத் தோத்திரஞ்செய்வோம்—எ-று. (௪)

ஸ்ரீகைலாயபதி.

கயிலையங்கிரி மீதுளோன்கண்ணனைக் கண்ணொனுங்கானத்திப்
புயலிருங்கிரி தென்கயிலாயமாய்ப் புகுந்துகொங்கினர்வாழ்க

வயிலிருங்காத் தறுமுகனமர்ந்தசெங் கோட்டினிலடிவாரத்
தியலிருந்தரு ளெழிற்கயிலாயர்பொன் னிணையடிக்கடியேமால்.

(இ-ள்.) கயிலாசத்தி லெழுந்தருளிய கடவுள் திண்ணப்பனாகிய வேடனைத் தனது கண்ணப்பனென்று சொல்லும் பொருட்டு மேகங்கள் தவழாநின்ற திருக்கா ளத்திமலையி லெழுந்தருளியவர் கொங்குதேசத்தார் வாழும்படிக்குத் தெட்சண கயி லாயமாகிய நாககிரியி லெழு...ருளி கூர்மையாகிய வேலாயுதந் தரித்த ஆறுமுகக் கடவு ளெழுந்தருளிய செங்கோட்டு மலைச்சாரலி லியல்போடு எழுந்தருளி கிருபை செ...யும் கைலாசபதியினது அழகிய விரண்டு சீர்பாதங்களுக்கு வழிமையெய்யு மடி யார்...ளுக்கு வடியேன்—எ-று. (௫)

பரிமள வல்லியம்மன்.

சங்கிருந்தசெங் கரத்தனும்பிரமனுந் தனித்தனிதொழுந்தாளார்
கொங்கிருந்தவ ரிருந்தவர்குழாமவர்க் கொடுத்தருள்வரத்தாயா
ரொங்கிருந்துமோர் கணத்துளத்தெண்ணுவார்க் கினிதருள்கயிலாயர்
பங்கிருந்தருள் பரிமளவல்லியார் பங்கயப்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சங்கத்தையேந்திய கையையுடைய திருமாலும், பிரமனும். தற்கை யும், ஆதிசேஷனுங் கிரேதாயுக முதலாகிய நான்கு யுகந்தோறுந் தனித்தனி பூசிக் குந் திருவடிகளையுடையவருங் கொங்குமண்டலத்தில் பக்தஜனங்களுந் தபோத னர்களுங் கூட்டமாக வந்துபணிய வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தருளுந் தாயும் ம ற்றெங்கிருந்தபோதிலு மனதில் நினைத்தவர்களுக்கு இஷ்டகாமியார்த்த மோட்சங்க ளைக் கொடுத்தருளிய கைலாயபதியுமான பரமனது இடப்பாகத்தி லெழுந்தருளிய பரிமளவல்லி யம்மனது மலர்போன்ற பாதங்களை வணங்குவோம்.—எ-று. (௬)

தெக்ஷணாமூர்த்தி.

ஆலமாநிழற் கிழிருந்தருங்கலை யருள்செயுந்திருவாயு
மாலமாநிழற் கண்டமுந்தென்முகத் தழகுமோர்குறும்பூத
மாலமாநிழற் றிடமிதிபதமுநா லத்தமுமதனோர்கை
யாலமாநிழ லிதுவெனுஞான...த் திரையுமுற்றகஞ்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) பெருமையுங் குளிர்ச்சியுமுடைய கல்லாலவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்த ருளிப ஜனகாதி முனிவர்களுக்குவரிய மெய்ஞ்ஞானப்பொருளை யுபதேசிக்குந் திரு வாயும் விடம்பொருந்திய சாயலையுடைய க...மும் தெற்கு முகமாகியவழகு முயல கனலற மிதித்த பாதமுஞ் சதுர்ப்புயமு ம...தில் ஓர் கையினால் பெரியமோட்சவீடு இதுவென்றறிவித்த ஞானமுத்திரையுமாக ...தோன்றிய தெட்சணாமூர்த்தியை யுள் ளத்தில் தியானஞ் செய்வோம்—எ-று. (௭)

ஆதிகேசவப்பெருமாள்.

சங்குசக்கரஞ் சரோருகமிண்டினிற் றரித்தொருபெருங்கார்வந்
தங்குதித்ததென் றும்பருமிம்பரு மனைவருமமைந்தேற்றப்
பங்கயத்திரு வுரம்பெறவரம்பெற பணித்தவர்பணித்துங்கும்
செங்கணத்தினர் கருங்கணத்தினர்படச்செயர்த்தவரொமைக்காப்பார்.

(இ-ள்.) சங்குசக்கரமும் இரண்டு கரகமலங்களில் தரித்துக்கொண்டு ஒப்பற்ற பெரிய கார்மேகமானது மூளைத்தெழுந்ததென்று தேவர்களும் முனிவர்களும் மனிதர்களும் மற்றயாவரும் மகிழ்ந்து வணங்க லட்சுமிகடாட்சமும் பலமும் நினைத்தவரமும் பெறும்படி யருளியவரும் நாகசயனத்தில் யோகநித்திரை செய்யும் செந்தாமரைக்கண்ணையுடையவருங் கூட்டமாகிய அசுரர்களனைவரையும் வேரறக்களைந்தவருமாகிய ஆதிகேசவமூர்த்தி யென்னை இரக்ஷிப்பார்—எ-று. (௮)

மகாலட்சுமி.

நானிலத்தவர் நமதியரெனச்சில நண்புறிலவர்க்கெல்லாம்
யாநிலத்தவழ் மாநிதிமலைவளம் வழங்கும்பாள்மலர்க்கோதை
தேனலர்த்துள வணிந்தவர்திருவுரந் திளைத்திடுதனப்பாவை
வேனிலற்புத வேந்தைவேதனைப்பெரு மென்கொடியடிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) நான்கு நிலத்திலுள்ள வடியார்கள் நமதுதாரென் றன்பு செய்பவர்க்கெல்லாம் நிலவளம் மலைவளம் முதலாகிய பாக்கியங்களெல்லாங் கொடுத்தருளும் பொற்றாமரை மகளும் தேன் கமழுகின்ற துளபமாலையணிந்த ஆதிகேசவப்பெருமான் திருமார்பில் தோய்ந்திடுந் தனபாரங்களையுடையவளும் மன்மதனையும் பிரமதேவனையும் பிள்ளையாகப் பெற்றவளும் மெல்லிய கொடிபோன்ற யிடையழகுடையவளுமாகிய லட்சுமியினுடைய பாதங்களை சிரசில் வைத்துக்கொள்வேன்—எ-று.

பிரமதேவன்.

பாணியைப்புவியைக் கனலைப்பவத்தை விண்டனையாக்கி
வாணியைத்திரு நாவில்வைத்துலகெலா மறைப்பொருள்விரித்தோதி
வேணியர்த்தநா ரீசனையுளக்கம லத்தினில்விளங்கக்கண்
டேணியைத்திடு மிறையவன்மறையவ னிணையடிமலர்போற்றி.

(இ-ள்.) அப்புவை பிருதுவை தேயுவை வாயுவை ஆகாசத்தை சிருஷ்டித்து சரஸ்வதியை திருநாவில்வைத்து உலகங்களெல்லாம் வேதப்பொருளை விரித்துரைத்து வழகிய சடையையுடைய அர்த்தநாரீசுரனை மனத்தாமரையில் விளங்கக் கண்டு மானதபூசை செய்கின்றவனும் சகலலோகத்தையும் பெற்ற யிறையவனும் வேதாவுமாகிய பிரமதேவனுடைய யிரண்டு பாதகமலங்களை வணங்கிப்போற்றி செய்வோம்—எ-று. (௧௦)

க[illegible]மகள்.

வாணிவாணியென் னிட[illegible]புகன்றவர் மதுரநன்கவிகூறக்
காணிகாணியென் றுலகினுக்கருளுருங் கமலவெண்மலரன்னம்
பாணிபாணியிற் கொண்டதர்ப்பணமறைப் பாரகர்க்குயிர்வேத
நாணிநாணினர் மூகையென்றுரைத்திட நல்குவாள்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சரஸ்வதிதேவி நீ யென்றுவிடாமல் வாசஞ்செய்வாயென்று பூசித்து தோத்திரஞ் செய்தவர்கள் மதுரமாகிய நல்ல கவிகளைப் பாடும்படிக்குத் திருவுளம்பற்றி ... பைசெய்து அவர்களுடைய மனமே காணியாக யிருந்து வெள்ளைத்தாமரைப் பொருட்டில் வசிக்கின்ற வன்னம்போலும் நடையையுடையவளும் கைகளில் சலத்தை

ள்ளி வேத மந்திரங்களா லபிஷேகஞ் செய்கின்ற வேதியர்க்குயிர்போன்ற மறைப்பொருளா யிருக்கின்றவளும் பவுத்தருடைய வூமைப்பெண்ணைப் பேசும்படி கடாட்சஞ்செய்த வாணிதேவி பாதங்களைத்தொழுது தோத்திரஞ் செய்வோம்—எ-று. ()

அழகநாச்சியம்மன்.

ஏம்மைவெம்முலைக் களிற்றொடுங்குழைகவர் கூர்விழிமானேடுஞ்
செம்மைபெற்றபொற் கலையொடுந்திருநுதற் றிருவருண்முகமான
விம்மிதங்கொளம் புலியொடுஞ்சிங்கமேல் விளங்குமின்செங்கோட்டில்
அம்மதமைநம் மழகியநாயகி யடியடிக்கடிபோற்றி.

(இ-ள்.) இளமை தன்மையான வெவ்விய முலைகளாகிய யானைகளோடுங் காதுபரியந்தம் நீண்ட கூரிய கண்களென்கின்ற மானோடுஞ் சிவந்தசுவர்ணகலையோடும் அழகிய நெற்றியையுடைய முகமாகிய வற்புதமான சந்திரனோடுஞ் சிங்கத்தின்மேல் பவனிவருகின்றவளும் மின்னற்கொடிபோலும் இடையையுடையவளும் திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளி யாவர்க்குந் தாயுமாகிய அழகநாச்சியம்மன் பாதங்களை அடிக்கடி வணங்கி வாழ்த்துவோம்—எ-று. (௧௨)

திருவட்டப்பிள்ளையார்.

புரந்தரன்கண முனிவர்கந்தருவர்புத் தேளிர்பூதலமாக்க
ணிரந்தரந்தரந் தருவினையகன்றிட நினைத்தனநிலையாக
தரந்தரந்தர மாகவந்தடிதொழத் தருந்திருச்செங்கோட்டில்
வரந்தருந்திரு வட்டவைங்கரக்கரி மாமுகன்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் இருடிகள் கந்தருவர் தேவர் பூலோகத்து மனிதரும் யாவரும் சதாகாலமுந் தங்கள் வினைகளெல்லாந் தீர்ந்து காமியார்த்தங்கள் கைகூடும்வரத்தக்கதாக முறைமுறையாக வந்து வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்யத் தகமையுடைய திருச்செங்கோட்டிவாரத்திலிருந்து யாவருக்குங் கேட்டவரத்தைக் கொடுக்குந் திருவட்டப்பிள்ளையாரென்று ஐந்துகையையுடைய யானைமுகத்து விநாயகமூர்த்தி பாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (௧௩)

குமாரசுவாமி.

சரவணத்துற்பவித்தறுவர் தனம்பருகிச்சங்கரன்சங் கரிகைபோந்து, சிரவணத்துநான்முகனை விரற்புடைத்துப் பசுபதே சங்கன்செப்பி, காவணமேயோர் கலக்கமாற்றி, புரவணைத்துவேற்றரித்துக் கண்டகரைபொருதி மேயோர் பொற்றாள்போற்றி.
த்திந்திரன்சிறுமி புணர்ந்துபணிப் பொருப்பினின்றார் பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) சரவணப்பொய்கையி லவதரித்துக் கார்த்திகைப்பெண்கள் முலையமுதுண்டு வளர்ந்து சிவனுமை கைவசஞ் சேர்ந்து சதுர்முகப்பிரமாவை குட்டிச்சிறையிலிட்டு சிவனுக்குபதேசஞ்செய்து கையில் பராசத்தி வேலையெடுத்து சூரர்களைக்கு லமாளவென்று தேவர்கள் துன்பத்தை நீக்கி தேவலோகத்தி லெழுந்தருளி இந்திரன் மகள் தெய்வயானையை மணஞ் செய்து நாககிரியில் வந்து வசிக்கின்ற குமாரசுவாமியாருடைய திவ்வியபாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (௧௪)

இதுவுமது.

தாருகன் றனைத் துணித்துமா வினையெலாந் தவிர்த்துவெஞ்சூர்மாவின்
வேருகும்படி வேனிறுத்திபுனை மென்கடம்புடையாரம்
பேருகந்தவர் பெருங்கணியெனக்குறப் பெண்புணர் தனில்நின்றோர்
காருகந்தசெங் கோட்டிருங்கொடிமுடிக் கந்[illegible]பொற்கழல்போற்றி.

(இ-ள்.) தாருகா சூரனைச் சங்கரித்து தேவர்கள் ம[illegible] தவிர்த்து [illegible]விய சூரப்த்மாவாகிய மாமரத்தின் வேரறும்படி வேல்வி[illegible]ளிந்து மிரு[illegible]கிய கடப்பமாலையை யணிந்து கடம்பனெனப் பெயர்பெற்றவனும் தினைபுனத்[illegible] பெரிய வேங்கைமரமாய் வள்ளிநாயகியை மணஞ்செய்யும்பொருட்டு நின்றவனு[illegible] மேகமொய்த்த திருச்செங்கோட்டி லழகிய சிகரத்திலெழுந்தருளிய கந்தசுவாமியினுடைய அழகியபாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (௧௫)

வீரபத்திரசுவாமி.

பாரபத்திரன் டெனும்புயபகவனைப் பரிந்தமுன்னவனுமேறன்
ஆரபத்திரன் திருக்கரத்தெடுத்தெதி ரடர்ந்தவரமர்சாய்த்துக்
கோரபத்திரத் தக்கனை[illegible] [illegible]விடைவீழ்த்தும்
வீரபத்திரன் றிருவடிமருவடி வியன்மலர்முடிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) பாரிய பன்னிரண்டு புயங்களையுடைய கடவுளுக்கு முன்னவனு[illegible]ந்து கூரிய கடகாயுதத்தை திருக்கையிலெடுத்து தக்கனுடைய யாகத்தில் சென்று எதிர்த்த பேர்களை யெல்லாங் கண்டித்து அவன் தலையை அறுத்து வேள்விகுண்டத்து நெருப்பிலிட்டு வெற்றியையுடைய வீரபத்திர சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கும் அடியார்களுடைய பாதமலர்களை யெனது முடியில் வைத்து வணங்குவோம்—எ-று. (௧௬)

நந்திகேசுரர்.

ஒருவனாகிய பரன்றனை[illegible] னுயர்ந்திருமைபுங்காத்து
விரவுமாகமு நான்மறைநீக்கமு[illegible] விளங்குமைம்புலன் சிலம்
பரவுமாறெனுஞ் சமையமேவுலகினும் பரந்திடப்பவத்தெட்டா
மருவுசீர்நவ மானசம்பத்துடை நந்திதாள்மலர்போற்றி.

(இ-ள்.) ஏகவஸ்துவாகிய [illegible]னுடைய ரூபத்துடனே ஒக்கி ஏகபரங்களை [illegible]ளங்க ரட்சணைசெய்து முந்திய திவ்[illegible] யாகம சதுர்வேதங்களை விரித்துரைத்து ஐம்புலனை அடக்கித் தவஞ்செய்து அறு[illegible]மயத்துக்கும் எழுலோகத்துக்கும் பொதுவாயிருந்து பிறப்புக்கிறப்புக்கெட்டாத சிறப்புப்பொருந்திய நவமாகிய சம்பத்தையுடைய நந்திகேசுரர் பாதமலரை போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (௧௭)

தண்டிகேசுரர் - கங்கை - அஷ்டதிக்குப் பாலகர் - ருத்திர
கணங்கள் - இருடிகணங்கள் - அஷ்டவசுக்கள்
சப்தமாதர்கள்.

கட்டுசெஞ்சடைக் கண்ணுதற்பதம்பெற கடிந்ததந்தையின்பாதம்
வெட்டுசண்டர்தண் டீசுரர்பரசிவன் வேணியின்றெளிகூர்வோர்

அட்டதிக்கின ருருத்திரகணத்துளோ ரட்டசித்தினரட்ட
யிட்டபூ திசை வசுக்களேழ்சத்தியிங் கிவரிணையடிபோற்றி.

(இ-ள்.) சிவந்தச[illegible]டையைச் சுற்றிக்கட்டிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனது பதம் பெறும்படிக்குப் பூசைசெய்ய. அந்தப்பூசைக்கு விக்கினஞ்செய்த தகப்பன்பாதத்தை வெட்டின சண்[illegible]சுரர்; சிவனது சடாமகுடத்திலே பிரகாசிக்கின்ற கங்[illegible]தவியையும் அஷ்[illegible]க்குப்பாலகர், உருத்திரகணநிகள், அஷ்டமாசித்திகளையுடைய இரு[illegible] அஷ்டவசுக்கள், சப்தமாதர்களிவர்களது துணையான பாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (௧௮)

சம்பந்தசுவாமிகள்.

காழியிற்றிருக் கவுணியன்கன்றெனக் கண்ணுத லுடன்றேவி
வாழியென்றுதன் றிருமுலைப்பால்தர மறைமொழித்தமிழோதிச்
சூழிவெங்கய மெனவெழுந்தாலயத் தோத்திரமதம்பெய்து
பாழிவெஞ்சமண் டவிரநீராக்குசம் பந்தர்பொற்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சீர்காழியில் கவுணியர்கோத்திரத்தில் யானைக்கன்றுபோற் றோன்றி நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமேஸ்வரனும் பார்வதாதேவியு மாசீர்வதித்து, உமாதேவி திருமுலைப்பால்கொடுக்க வுண்டு, தமிழ்வேதங்களை வோதியு முகபாடமணிந்த யா[illegible]யைப்போலுஞ் சிவாலயந்தோறுந் தேவாரமாகிய மதம்பொழிந்து பலம்பொருந்[illegible]ய வெவ்விய சமணரைக் கழுவிலேற்றிச் சைவசமயத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளது உபயபாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (௧௯)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

காலனுக்கடுகடு விடமெனவாவி நாசியிற்கனிந்தோதிப்
பாலனைத்தரு கெனவொருகாலினை காவினிற்பணித்தானும்
வேலையிற்புகு கற்றறிகற்றறி வி[illegible]ன்வியன்பேணாக்
தோலமுற்றுரை யுரவனுந்தமியனுக் குறுதுணையெனலாமால்.

(இ-ள்.) சமணர்கள்பிடித்துக் கல்தூணிலேகட்டி சமுத்திரத்தில் தள்ளிவிட, அந்த வறிவினாலே சிவனுடைய திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபஞ்செய்து அக்கல்தூணை தெப்பமாக மிதந்துவந்து கரைசேர்ந்து சிவஸ்தலங்களைத் தெரிசித்துத் தேவாரங்களைப் பாடியருளிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் எனக் குற்றதுணையாகயிருப்பார். எமனுக்குக் கொடியவிடம்போலுந் தோன்றியுந் திரு அவநாசியிற் றேவாரங்களை யருளிச்செய்து மூன்றுவருஷ முதலைவிழுங்கிய பிள்ளையை வழைப்பித்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளது உபயபாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (௨0)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

மூகைமூதுரை மொழியவும்புத்தரை மூனையவுமற்றீர்த்த
பாருபாடிதென் றரியவும் பாவையைக்கோவையைப்பரன்றீட்ட
வோலைகவின்புற வுரைப்பதுந்தில்லையு ளுயர்ந்தபொற்சபைமீதே
யேகின்றிது பொருளெனவிளம்பவு மினியவரெமைக்காப்பார்.

(இ-ள்.) ஊமைப்பெண்ணை மூதிர்ந்த வார்த்தை பேசவும் பவுத்தரைசெயித்து சைவசமயத்திலே சேர்த்தருளி திருவாசகத்தையுந் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரை யுஞ் சிவன்கையாலே எழுதப்பாடியருளிய அன்புடையவர் சிதம்பரத்திலே கனகமயமாகிய சிற்சபையிலே எழுந்தருளி இதுவே பொருளென்று தில்லைமூவாயிரவர்களுக்கும் விளங்கக் கிருபை செய்த திருவாதவூரராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் எம்மை பாதுகாத்து ரட்சிப்பார்—எ-று. (உக)

அறுபத்துமூவர்.

ஆறுபத்தொரு மூவரொன்றானடி யடைந்தவரானடியாரை
வேறுபட்டிட முனிபவர்கணிபவர் வினையெலாந் தொலைத்தாள்வோர்
கூறுசோரசதுர் வேதவேதியருச்சனை ரூரவணாங்கெழுத்தோதி
வீறுபெற்றருள் மடாதிபர்சைவர்மா விரதியர்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சைவசமையாச்சாரிகளாகிய அறுபத்து மூவரொன்று சிவன் பாதத்தை அடைந்தவர்கள், அப்படி அடையாதவர்களை வேறுபட்டு கோபஞ்செய்பவர் சிவனுக்கு அன்புடையவர்கள் வினைகளெல்லாந் தொலைத்து அடிமை கொள்பவர் சொல்லப்பட்ட மறைமொழியாகிய சதுர்வேத பாராயணஞ் செய்கின்ற பெரியோர்கள் சிவனை அர்ச்சிக்கின்ற குருக்கள்மார்கள் பஞ்சாட்சரத்தை விடாமல் தியானஞ் செய்கின்ற மடாதிபர்கள் சைவநெறியையுடையவர்கள் பெருமைபொருந்திய தவத்தையுடையவர்கள் இவர்களது பாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (உஉ)

பணிமலைக்காவலர்.

மணிதரும்பொறி வாளரவணிந்தவர் மங்கைபங்குடையார்பொற்
கணிதருந்திரு வடிவினராலயங் கடிவதாகருத்தாக
திணிதரும்படி வருந்துலுக்கரைப்படச் செயித்தசெங்கோட்டி
லணிதருந்திருப் பணிமலைகாவல ரடியர்காவலராவார்.

(இ-ள்.) சிரோரத்தின ஜீவரத்தின படப்புள்ளியுங் காந்தியுமுடைய சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத் தரித்தவரு உமைபொருடராகியும் பிரகாசம்பொருந்திய திருமேனியை யுடையவராகிய அர்த்தநாரீசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரு ஆலயத்தை மாறுபாடு செய்யும்படிக்குக் கருதி துணிந்துவரப்பட்ட துலுக்கரை பொருதிசெயித்து, திருச்செங்கோட்டு மலையடிவாரத்தில் வசிக்கின்றவருமாகிய வழகுபொருந்திய கிரிக்குக் காவலாயிருக்கின்ற மலைகாவலர் அடியவருக்கும் காவலாயிருப்பர்-எ-று.

ஆக்கியோன்பெயர்.

உலவுபோதாயின சூத்திரமுடையவ ளியற்காசித்
தலபுராணிகன் சங்கரநாரணன் றாவருகவிமேகங்
குலவுகாசிப கோத்திரந்தனில்வருங் குருபதமுடிக்கோமா
னிலவுகார்கவி ராஜபண்டிதன்றமிழ் நெறிமுறையுரைசெய்தான்.

(இ-ள்.) ஞானபோதம் பிரகாசிக்கின்ற போதாயனசூத்திரமுடையவர், காசிப கோத்திரத்தில் வரன்முறையாய் அவதரித்தவர், காசிஸ்தலபுராணம் பாடியருளிய சங்கரநாரணவையர் குமாரனாகிய கவிதைமழை பொழிகின்ற மேகத்தை யொத்த

குருப்பதத்தைத் தனது சிரசில் முடியாகத் தரித்திருக்கின்ற சிற்றம்பலவாசானென்னப் பிரதாபம்பொருந்திய கவிராஜ பண்டிதர் திருச்செங்கோட்டு ஸ்தல புராணத்தைத் தமிழினாற் பாடியருளினர்.—எ-று. (உ௩)

அவையடக்கம்.

பஞ்சகாவியம் பஞ்சலக்கணவிதிப் பனுவலின்றுரைகையாளும்
விஞ்சுநாற்கவி நாற்பெரும்புலமைசேர் வியன்வடகலைதொன்னூற்
செஞ்சொனூன்முதந் துளகலைத்திறமையோர் தேசிகர்செழுநாலோர்
அஞ்சலஞ்சலென் றெமக்கருள்புரிகுவோ ரவரவர்தினம்வாழ்க.

(இ-ள்.) பஞ்சகாவிய முதலாயுள்ள விலக்கிய விலக்கண நூல்களிற் சிறந்த தெள்ளியர்களாய் விளங்கிய ஆசு மதுரம் சித்திரம் வித்தாரம் என்கிற நான்கு கவியும், நான்குவகைப் புலமையுடையவராகிய புராணகாவியப் பிரபந்தங்களைப் பாடியருளிய முத்தமிழ்க்கவிராசரும், மேன்மையான கிரந்தந் தமிழ் முதலாகிய பல பாஷைகளுந் தெரிந்தவருமாகிய திவ்விய ஆகமங்கள்கற்ற குருக்கள் முதலாகிய ஆசாரியரும், யோகீசுரர் முதலானவரும் அடியேனுக்கு அபயஸ்தங்கொடுத்து அருளிச்செய்கின்ற அனைவோரும் நீடூழிவாழ்க.—எ-று. (உ௪)

உரை ஆசிரியர் விளக்கம்.

சீர்விளம்பிவருமட்டிற் சிரவணத்திங்களிற்பதினொன் கிலியதேதி
சீர்விளம்பிமதிக்கிளமை யமரபக்கம்பதின்மூன்றுந் திதிநாட்பூசம்
தேர்விளங்குதிருவீதி நாககிரிமான்மியத்தைத் தெளிந்துதேர்ந்து
சூர்விளங்குபுலனுமைசிற் றம்பலவனுரையெழுதத் தொடங்கினனே.

பாயிர முற்றிற்று.

ஸ்ரீகணபதியார்துணை.

திருச்செங்கோட்டுப்

புராணம் மூலமும்-உரையும்.

பருவத காண்டம்.

நாககிரிச் சருக்கம்.

காப்பு.

மறைக்கோட்டஞ்சிறந்தவிய னைமிசாரணிய வனத்திற்சூதர், மறை
க்கோடந்தருஞ்சடில முனிவருக்குக் கவின்றனன்யா ரவிலக்காப்பர், பிறை
க்கோட்டு வெண்கோட்டுச் செங்கோட்டுத்திருவட்டப் பிள்ளையாரென், னி
றைக்கோட்டம் விடவெனது மனக்கோட்டங் களைவருணிறையமாதோ.

(இ-ள்.) வேத கோஷ்டங்களாற் சிறந்த பெருமையை யுடைய நைமிசார
ணியமென்னும் வனத்திற்சூதமுனிவரெழுந்தருளி யங்குவசிக்கின்ற பரிமளம் வீ
சுகின்ற சடாமகுடத்தை யுடைய முனிவர்களுக்குத் திருச்செங்கோடு ஸ்தலமகி
மையைச் சொல்லியருளினர். அப்படிச்சொன்ன கிரந்தவாக்கியத்தைத் தமிழினாற்
பாடுவதற்கு பிறைக்கோடுபோலும் வெள்ளைக்கொம்பை யுடைய திருவட்டப்பிள்ளை
யார் எனது மனவிருளகற்றி அநுக்கிரகஞ்செய்து காப்பார்.—எ-று. (க)

விரதமேலாந்திரண்டனைய திருமேனிச்சதுர்வேத வியாசர்கூறுஞ்
சரதமொழித்திடுபதினெண் புராணமதிற்காந்தசமுத் திரத்தைச்சார்ந்து
பிரவமுதமெனுநாக கிரிபுராணங்களைப்பார் பரவுசூதர்
வரமுனிவர்கேட்பவுரைத் தனரவற்றின்வரவுசில வகுத்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) தவமேலாந்திரண்ட போர்வடிவா யவதரித்த திருமேனியை யுடைய
வேதவியாசர் அருளிய பதினெண்புராணங்களிற் காந்தப்புராணமென்னுங் கடற்க
ரையைச்சார்ந்து பரமமோட்சத்துக்கேதுவாகிய நாககிரி ஸ்தலபுராணத்தை உலகத்
தார் துதிக்கும்படியாய் சூதமகாமுனிவர்சொல்லிய சரித்திரத்தை யான் தமிழினாற்
சொல்லத்தொடங்கினேன்.—எ-று. (உ)

வேறு.

பருப்பதகாண்டங்காந்த காண்டமெனப் படிதீர்த்த காண்டமெனப்
பகருமூன்றுள், மருக்கொள்வளநாககிரி வரவுவந்தி மகவுயிர்ப்போடிமைத
வதல் லான்வாமத்திற், பொருத்துமர்த்தபாகமருச் சனைவேற்கந்தர் பூமண

ரியர்மீனசேடன் புனிதபூசை, விருப்புபதி னெண்புராண மிவையீரா றும்
வெற்பினதுகாண்டமதில் விளங்குந்தானே.

(இ-ள்.) பருவதகாண்டம், காந்தகாண்டம், தீர்த்தகாண்டமென் றிவ்வாறு மூன்றுகாண்டமாக வகுத்துச்சொன்னதில், முதல் பருவதகாண்டத்தில் திரு நாககிரி மான்மியச்சருக்கம், கிரிவலமறச்சருக்கம், வந்தியாபாடாணச்சருக்கம், உமை தவச்சருக்கம், அர்த்தபாகச்சருக்கம், அருச்சனைச்சருக்கம், கந்தர்பூசைச்சருக்கம், விஷ்ணு பூசைச்சருக்கம், பிரமன்பூசைச்சருக்கம், துர்க்கைபூசைச்சருக்கம், ஆதிசேடன்பூசைச்சருக்கம், பதினெண்புராணச்சருக்கம் இவை பன்னிரண்டும் பருவத[illegible] ல்வரும்.—எ-று. (ங)

தாருகன்சண்முகன்தோற்ற மன்றேன்செய்த திருவிளைதாருகசூரன்
சமரில்வீய்தல், சூரபத்மன்வதைமுருகர் பூசைசிவத்தின் சொற்குமரன் ம
ணத்துளவோன் செய்கையாதி, நாரிகுறவள்ளியினுற் பவமன்னநங்கை நய
ந்ததிருமன்றலொடு நவிலுகஞ்சீர், காரணிகச்சருக்கமெனு மிவையீரைந்து
ங் காந்தமெனும் காண்டமதிற் காணலாமால்.

(இ-ள்.) தாருகன்செயற்கைச்சருக்கம், சண்முகருற்பத்திச்சருக்கம், சண்முகர் திருவிளையாடற்சருக்கம், தாருகன்வதைச்சருக்கம், சூரபத்மன்வதைச்சருக்கம், முருகர் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம், குமாரதேவன் திருமணச்சருக்கம், கிருஷ்ணச்சருக்கம், வள்ளிநாயகியாருற்பத்திச்சருக்கம், வள்ளியம்மன் திருமணச்சருக்கம், இவை பத்துச் சருக்கமுங் காந்தகாண்டத்தில் வரும்.—எ-று. (ச)

துன்னுகணபதிதீர்த்த மரிதீர்த்த மயன் றீர்த்தந் துர்க்கைதீர்த்தம்
பன்னகத்தின் றீர்த்தமுயர் சிவதீர்த்தக்குமரர்சுனை பாவநாசம்
மன்னுதன்மதீர்த்தமிந் திரதீர்த்தம் வைரவதீர்த்தம் வானதீர்த்தம்
தன்மதேனுவின் றீர்த்தம் பாற்றீர்த்தமும் சண்முகவன் றீர்த்தமற்றும்.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்தச் சருக்கம், விஷ்ணுதீர்த்தச் சருக்கம், பிரமதீர்த்தச்சருக்கம், துர்க்கைதீர்த்தச்சருக்கம், நாகதீர்த்தச்சருக்கம், சிவதீர்த்தச்சருக்கம், குமாரதீர்த்தச்சருக்கம், பாவநாசதீர்த்தச்சருக்கம், தன்மதீர்த்தச்சருக்கம், இந்திரதீர்த்தச்சருக்கம், வைரவதீர்த்தச்சருக்கம், வானதீர்த்தச்சருக்கம், காமதேனுதீர்த்தச்சருக்கம், பாற்றீர்த்தச்சருக்கம், சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம் பின்னையும்.—எ-று. (ரு)

தீர்த்தமனைத்தினுமதிக பலனுதவவருஞ்சருவ தீர்த்தத்தோடுந்
தீர்த்தகிலேசிங்கவன்மன் வேட்டையவன் புலியுருவஞ் சேர்ந்தசாபம்
தீர்த்தவைபுற்சவமைவர் பாண்டசர் பணிமலைக்கா வலர்திரோட்ட
தீர்த்தமிவை காண்டத்தாட் சருக்கமிருபான்மூன்றும் செப்புமாதோ.

(இ-ள்.) தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் அதிகபலனைத் தரும்படியாகிய சர்வதீர்த்தச்சருக்கம், தீர்த்தகிலேச்சருக்கம், சிங்கவன்மன் [illegible]னவேட்டைச்சருக்கம், சிங்கவன்மன் சாபவிமோசனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கம், பாண்டவச்சருக்கம், பாண்டசர் சருக்கம், பணிமலைக்காவலர்சருக்கம் இவை இருபத்துமூன்றுச்சருக்கமும் தீர்த்தகாண்டத்தில் விளங்கும்.—எ-று. (சு)

அந்தவனத்திடையனந்த முனிவரவரிடம்படித்தோ ரவர்பாற்கற்றோர்
விந்தையரிவ்வளவையென நினைப்பவரிதொருகணத்து வியந்துகூடி
முந்துபுராணத்துடனா கமமுறைநூற்சாத்திரங்கள் மொழிந்துபெம்மான்
கந்தமலர்ப்பதம்பரவி காலகழித்தவரவருட் கனியுங்காலை.

(இ-ள்.) அழகிய நைமிசாரணியவனத்திற் கணக்கில்லாத முனிவர்களு மவர்களிடத்தில் கற்றவர்களுங் கற்றவரிடத்தில் கற்றவர்க ளிவ்வளவு அவ்வளவென்று எண்ணி நினைப்பதற்கு அரிதாயிருக்கும், அவர்களனைவரு மொருநிமிஷத்திலே பெ[illegible] சா து வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்களைப் பாராயணஞ்செய்து சிவபூசைமுடித்து பொழுதுபோக்கிக்கொண்டு ஆனந்தமாயிருக்கின்ற வேளையில். எ-று.

புரிந்தசடைமுடிமதிலா விரிந்ததிரிபுண்டரமும் புனைந்தநீறுந்
திருந்துபுவக்கரவின்வடத் திரளுமணைவற்கலையுந் திரிதண்டேந்தி
வரிந்தகமண்டலமுமெந்த மண்டலமுந்தொழுஞ்சரண மலருங்கண்டு
பரிந்தகனிமுருவலும்பாற் பாவவருஞ் சூதரங்கன் பார்த்தார்மன்றே.

(இ-ள்.) கற்றையாகிய சடாமகுடமும் பிரகாசம்பொருந்திய திரிபுண்டரநீற்றொளியுஞ் சங்காபரணங்களும் சர்ப்பாபரணங்களும் இடையிற் கட்டியமரவுரியும் தண்[illegible]கமண்டலங்களுந் தாங்கினவராய்,சகலலோகங்களுந் [illegible]க்கின்றபாதகமலங்களுந் துலங்கும்படியாய் முகமலர்ச்சியுடனே சூதமகாமுனிவர் யெழுந்தருளினார்.—எ-று.

வருவனகண்டருந்தவர்தம் வதனமுழுமதியின் வகையானல்கிக்
குருவணப்பங்கவர்க்குதவி சூதரவரைதிருவைகை குமிந்தகாலை
திருவனத்துவியாசமுனி தெய்வபுராணந்தெரிந்து தெரிவித்தீர்பின்
பரமனுக்காதாரமுத்தி பதந்தீர்த்தப்பலன்றருதல் பகர்மினென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சூதமகாமுனிவர் வருகிறதைக்கண்ட நைமிசாரணியரிஷிகள் எதிர்கொண்டு சென்று குருவுபசாரங்களைச்செய்து வணங்கி, முகங்கள் முழுமதிபோல் விளங்க, சந்தோஷவெள்ளம் பெருக, உபசாரத்துடனே வரவழைத்துக்கொண்டு திவ்ய ஆசனத்தி லிருக்தருளச்செய்து, சுவாமி வியாதனேதயென்னுந் [illegible] சரித்திரத்தை எங்களுக்குத் தெரியப்பட விளக்கினீர்; நினைத்தவுடனே முத்திதருவதாகிய ஒரு தீர்த்தவிசேடங்களுள்ளதாயும் நல்லபதவியைக் கொடுப்பதாயுமுள்ள ஓர் தெய்வீகசரித்திரத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

[illegible]கட்பவுமுளங்கொண் டவனிதனிலேகாந்த மானதொன்றுண்
டோங்கியமூவுலகினுக்கு முபகாரமுறும்பொருட்கோ ருதவியாகும்
பாங்கினதுநாகபருப் பதமஃதோங்காரத்தின் படிவமாகுந்
தீங்ககற்றுந்தருமதலங் களிலனந்தகோடிபலன் றிகழாநிற்கும்.

(இ-ள்.) அந்தமுனிவர்கள் அப்படி கேட்டவுடனே மனது சந்தோஷித்துச் சொல்லுகின்றார். ஓய் நைமிசாரணிய ரிஷிகளே, இந்தப் பூலோகத்திலே ஏகாந்தமென்று வோங்கிய பெரும்பொருளாகியும், மூவுலகுக்கும் உபகார கர்த்தவ்யமாகியும், ஓங்காரத்தின் சொரூப லட்சணமுள்ளதாயு மோங்கிவளர்ந்த நாகப்பருப்பதம் என்று ஓர்பருவதம் இருக்கின்றது. அதின்வரலாற்றைக் கேட்டோர்களுக்கெல்லாம்

நீங்காகிய பொல்லாங்கை விலக்கிவிடும், அல்லாமலும் அனந்தங்கோடி இவ்விஸ்தலங்களினும் அதிக பலனைத்தரும்படியாய் விளங்கியிருக்கும்.—எ-று. (௧௦)

துயங்குகங்கையமுனைகோ தாவிரிநிர்ம்மதைவாணி தவுநற்சிந்து, பயங்கெழுகாவிரிமுதற்பற் றீர்த்தமுளுமதிகபலன் பயக்குங்கண்டோர், செயங்கொளு வண்டர்பதங்கொடுக்குந் தீண்டியவயன்பயன்தருமுட் கொண்டான்மா [illegible] இயங்குபதந்தருமூழ்கி உருத்திரன் றன்பதந்தரும தென்றுந்தானே.

(இ-ள்.) பிரகாசமுள்ள கங்கை, யமுனை, கோதாவிரி, நிருமதை, சரஸ்வதி, சிந்து, காவிரிமுதலான தீர்த்தங்களினும் அதிகப [illegible]னைக்கொடுக்கும் புண்ணியதீர்த்தங்களாகும், அதைக் கண்டவர்களுக்குத் தேவ பதவியைத்தரும், அதைக் கையாற் றீண்டினவர்களுக்கு பிரமபதவியைத்தரும், உட்கொண்டவர்களுக்கு விஷ்ணுபதவியைத்தரும், அதில் மூழ்கினவர்களுக்குச் சிவபதவியையுங் கொடுக்கும்.—எ-று. (௧௧)

அன்னபணிமலையயகந் தனினினைந்தசேணுடை ரவர்கட்கெல்லா
முன்னுதிருந்தருமமடைந்தார்க் குறும்பிறவித்துயரொழிக்கு முத்திசேர்க்கும்
பின்னுநவகண்டதலத் தெங்கிருந்துநினைந்திடினும் பிறப்புநீக்கும்
மன்னியவத்தலத்திருந்த மாதவர்தம்பெருநிலையாம் வழங்கவற்றோ.

(இ-ள்.) அந்த நாக[illegible]ரியை மனதில் நினைத்தவர்களுக்கெல்லாம் எண்ணிய கருமங்கள் கைக்கூடும், அங்[illegible]வந் தடைந்தவர்க் குண்டாகிய பிறவித் துன்பத்தை நிவாரணஞ்செய்து முத்தி[illegible]யக்கொடுக்கும், மற்றும் நவகண்டபூமியிலெங்கிரு[illegible]து நினைத்து வணங்கினாலு மவர்க[illegible] பிறப்பில்லை, அந்தத்தலத்தில் வசம்பண்ணப்பட்ட மகா தபோதனர்களுக்கு வருகிறபல னிவ்வளவென் றளவிட்டுச்சொல்லக்கூடுமோ.—எ-று. (௧௨)

கயிலைமலைவேண்டுமென்றால் நாககிரியைச்சிறிதுங் கருத்துட்கொள்வோர்
நியதியிலோர்தெரிசனையி னிலையுணர்வர்நீருடைந்து நிலவுட்கொண்டே
இயலரவமலையதனைக் கண்டிறைஞ்சியமரபு மிரண்டுகோடி
நயமுதவுதலைமுறையாய் நாககிரிச்சம்புவின்று ளினஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) கயிலாசகிரியைக் காணவேண்டுமென்பவர்கள் நாககிரி[illegible]கொண்டு தியானஞ்செய்து கயிலாசகிரியைக் காண்பார்கள். அந்தத் தீர்த்தங்களைக் கண்டாலும் பேரின்பநிலையை யுணர்வார்கள். அந்தத்தீர்த்தத்தில் உள்ளன்புகொண்டு முழுகினவர்களும் அழகிய பணிமலையைக்கண் டிறைஞ்சினவர்களுமாகிய இருமரபுளோரு மிரண்டுகோடி தலைமுறையாய் நாககிரீசர் நளின பாதகாட்சி[illegible]யனணும் பதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (௧௩)

வேறு.

ஆங்கவர்பெற்றபேற்றை யளவுறயுரைக்கிற்சேடர்
றாங்கியமண்ணும்விண்ணிற் றாரகைக்கணங்கள்யாவும்
பாங்குடனெண்ணினுமெண்ணப் படாத்தொகையளபேயன்றே
பூங்கொடிபடர்ந்தநாகப் பொருப்புள புதுமையம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட நாகமாமலையைத் தெரிசித்துப் பெற்றவர்கள் பெற்ற பேற்றை காண் அளவிட்டுக் கூறவேணுயில் ஆதிசேடனால் தாங்கப்பட்ட பூமியிலுள்ள மணல்களை யெண்ணினாலும், ஆகாயத்திலுள்ள தாரகைகளை யெண்ணினாலும் அளவுபடாத மகத்துவத்தையுடையது, நல்ல பூங்கொடிகள்படர்ந்த அழகிய நாககிரியின் மகத்துவம்.—எ-று. (௧௪)

நாகமாமலையென்றோர்கா லுவினுலுரைத்தபேர்க்கும்
நாகமாமலை[illegible]தேக நற்றடமென்றபேர்க்கும்
போகமாதீர்த்தமுப்பான் மூன்றுகோடியினுமூழ்கி
மாகமுந்த[illegible]முமேலா மாதவர்பலனும்நேராம்.

(இ-ள்.) நாகாசலமென் றொருதரம் [illegible]விலுற் சொன்னபேர்களும், [illegible]க்குப்போக வழிகாட்டிய பேர்களும், முப்பத்துமூன்றுகோடி தீர்த்தத்திலு மூழ்கினவர்களுடைய பலனும், யாகஞ் செய்தவர்களுடைய பலனும், அனேகமா ளரியதவ[illegible]ஞ்செய்தவர்களுடைய பலனும் பெறுவார்கள்.—எ-று. (௧௫)

மனைவியர்மைந்தருற்றார் மரபுளோருடன்வந்தேத்திற்
றனதிருபாலுமேழு கோடிதன்றலைமையீசன்
புனைபதத்தடைவர்தேவர் புரந்தரனயன்மாலந்த
மனனுறக்கருணைகூர்ந்து வரம்பலபெறுவார்மன்னோ.

(இ-ள்.) மனைவியர், புத்திரர், சுற்றத்தார், மரபுளோர்களுடனே வந்து கிரியைத் தெரிசனஞ்செய்தால் தங்க ளிருமரபி லேழுகோடி தலைமுறையிற் செய்த பாவங்கள்நீங்கி முதன்மையான யீசனது பாதாரவிந்தங்களை யடைவர், தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் அரிபிரமரும் தங்கள்தங்கள் மனதிலெண்ணிய வரங்களைப் பெற்றதுபோல சகலவரங்களையும் பெறுவார்கள்.—எ-று. (௧௬)

அம்மைபாகனைவேற்சேயை யைங்கரத்தவனைநாகச்
செம்மலையயனைத்தெய்வ தீர்த்தத்தையன்பால்யாரு
மிம்மையினினைக்கின்றோரை யியம்பினர்தமக்குங்கண்ணுற்
செம்மையாய்த்தரிசித்தோரை திருக்கயிலாயஞ்சேர்க்கும்.

(இ-ள்.) உமையவள் பாகனையும், வேலாயுதக்கடவுளையும், விநாயகமூர்த்தியையும், நாகமலையையும், பிரமாவையும் தேவதீர்த்தத்தையும், யாதாமொருவர் பக்தியுடனே இப்பிறப்பில நினைத்தவர்களையும் தோத்திரஞ் செய்தவர்களையும் நியமப்படி தெரிசித்தவர்களையுந் திருக்கயிலாயபதவியிற் சேர்க்கும்.—எ-று. (௧௭)

அனந்தமாதா[illegible]ஞ்செய்து மகல்வதற்கரியபாவம்
கனந்தருநாகவெற்பிற் கண்டுயிலொழிந்தால்நீங்கும்
நினைந்தவைகன[illegible]வு காண்பார் நிதிப்பொருட்டுறங்காரேனும்
புனைந்த[illegible]ாத[illegible]கண்மாற்றிப் புண்ணியகயிலைசேர்வார்.

(இ-ள்.) அன[illegible]த சோடசதானஞ் செய்துந் தீருதற்கரிதாகிய கொடியபாவங்கள் பெருமைத[illegible] நாககிரியில் தூங்காமலிருந்தாலுஞ் சொற்பன நினைவாயிருந்தாலும் பொருளின் மூலியமாகிலும் நித்திரைசெய்யாதிருந்தாலு மவர்களைப்பற்றிய பாவங்கள்யாவுந் தீர்ந்து கயிலாயபதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (௧௮)

பணிமலையதனிற்சென்று பரமனற்சுனையின்மூழ்கி
யணிகொடற்பணங்கள்செய்தாங் கந்தணர்க்கருந்தலீய்ந்து

மணிவட்டத்தனத்திபாக மணாளைாத்தொழுதார்க்கெல்லா
மிணையிலக்கம்வற்க பெம்பிரான்பதத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீமன் நாககிரியில்வந்து அழகிய தேவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து
முறைமையாகச் செப சந்தியாவந்தனந் தற்பணஞ்செய்து பிராமணபோசனஞ்செய்
வித்து. நவரத்தினாபரணமணிந்த தனபாரங்களையுடைய உமையொருபாகராகிய அர்த்
தநாரீஸ்வரரைத் தரிசித்து வணங்கினவர்களுடைய இரண்டுமரணமும் லட்சந்தலைமு
றையிற்செய்த பாவங்கள்நீங்கி யெமது பரமசிவத்தின் திருவடியடைவார்.—எ-று

பஞ்சபாதகத்தரோனும் பணிமலைகண்டாற்பாவ
மெஞ்சிப்பினுருத்திரன்ற னிலங்குபொற் பதத்திற்சேர்வார்
விஞ்சியகிரிகள்சற்றும் விளங்கும்யோசனைகள்மூன்றிற்
கஞ்சமாகயாபிரயாகை காசியிற்பலனூறுண்டாம்.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்களானாலுந் திருநாககிரியைத் தெரிசன
ஞ்செய்வார்களானால் விமோசனமாகிப் பின்பு உருத்திரபதத்திற் சேர்வார்கள்.
பின்னையுங் கிரிகள்சுற்றிலும் விளங்கிய மூன்றுயோசனை அளவில் கமலநிறைந்த க
யா, பிரயாகை, காசி, இவைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற பலன்களில் நூறுபங்கு பல
னைக்கொடுக்கும்.—எ-று. (௨௦)

காலையி லெழுந்துநாக கிரியினைக்காண்கமுத்தி
சாலவுமீண்டுமீண்டு தாய்வயிற்றுறுதல்வேண்டார்
கோலமார்வரையுற்றுருக் குழாங்களுங் கொடியுமற்றும்
ஞாலமேற்சிற்சொரூபம் நல்குமவ்வெற்பின்சிரால்.

(இ-ள்.) உதையத்தி லெழுந்திருந்து திருநாககிரியைத் தெரிசித்தவர்கள் பின்
னையும் பின்னையும் அன்னைமார் கெற்பத்திற் செனித்துப் பிறக்கமாட்டார்கள், உட
ற்பூண்டுகள், மற்றும் சிற்றுருபமாக ஜெந்துக்களெல்லாம் பூமியினிடத்து நாககி
ரியின் மகிமையினால் திவ்யசுரூபங்களாகி மோட்சத்தையடையும்.—எ-று. (௨௧)

தேவர்கந்தருவர்வேந்தர் சித்தர்வித்தியாதர்போக
காவலர்முனிவரந்தக் கணபன்மலையிற்சென்ம
மாவனதருகவென்றே யருந்தவங்காலமாலை
மேவிருபொழுதுஞ்செய்து வேண்டுவர்சிவனைநாளும்.

(இ-ள்.) தேவர்கள், காந்தருவர், வேதர், சித்தர், வித்தியாதரர், போகபூமிய
பர், முனியீஸ்வரர்க ளனைவரு மழகியபசுமையையுடைய நாககிரியில் யாதானுமொரு
சென்மமாகப்பிறந்து வசிக்க வரங்கொடுக்கவேண்டுமென்று காலங்களிலு மரி
தவங்கள்செய்து கர்த்தாவைப் பிரார்த்திக்கின்றார்கள் நாளையும்.—எ-று. (௨௨)

அத்தலத்திருப்போர்யரு மறிவொடுஞானத்தேடும்
பத்தியிறேடும்யார்க்கும் பரிவொடுங்குணத்திறேடும்
பத்திமுத்தியராய்மாக்கள் பறவைகள் மிருகமாதி
சுத்தஞானங்கள்பெற்றுச் சுவர்க்கமுஞ் சேருமன்றே.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் சிவயோக வறிவுடனேயும் ஞானத்
துடனேயும் பத்தி சிரத்தையுடனேயும் யாவருக்கு மன்புடனேயும் சத்துவகுணத்
துடனேயும் புத்தியுத்தமராக விருப்பார்கள். மிருகங்கள், பட்சிகள், ஜெந்துகள் முத
லான சிவசெந்துக்களுக்கும் பரிசுத்த ஞானம்பிரவேசித்து முடிவில் சுவர்க்கபதத்
திற் சேரும்.—எ-று (௨௩)

குரோசபஞ்சமந்தளவைநாகக் குவடுநாற்றிசையுமாங்கண்
சிரோமணிமுத்தாறேய்ந் திகழ்வது கிழக்கின்பாலே
வரோதயத்திருக்காவேரி மாநதிதென்பால்மேற்பாற்
சரோருகவாணிகூட லுத்தரஞ்சங்கமேரு.

(இ-ள்.) திருநாககிரிக்கு நாலுதிசையும் பஞ்சக்குரோசத் தலமாம், அதன்கெல்லை
கிழக்கே மணிமுத்தாநதி, தெற்கும் மேற்குந் திருக்காவேரி, மேற்கே வாணிகூட
ல், வடக்கே சங்ககிரி.—எ-று. (௨௪)

உலகமூன்றினுக்குண்மிக்கோ ருரைப்பதிப்பெருமையந்தத்
தலமிசையுள்ளசிந்துச் சங்கமுத்திசேர்க்கும்
பலர்பனிவனாயிற்காற்று படிற்பதினாயிரங்கோ
குலமதுபானஞ்செய்த கொடும்பவம் நடுங்கியோடும்.

(இ-ள்.) திரிபுவனங்களிலு முள்ள பெரியோர்கள் துதித்துக் கொண்டாடுவது
அந்த நாகமலைப்பெருமையையே, அந்தத் தலத்திலுண்டாகிய சிவசெந்துக்களைத்
து முடிவில் பிரமசைதன்னிய மோட்சமடையும், நாககிரியிலுண்டாகிய காற்று யா
வர்மேற் பரிசிக்கினும் பதினாயிரம் பசுக்களைக்கொன்ற பாவமு மதுக்களைக்குடித்த
கொடிய பாவமும் நடுங்கி யகலும்.—எ-று. (௨௫)

மங்கையோர் பாகன்வெற்பில் மயிர்வினை செய்வித்தோர்க்கு
மங்குருதோட மீரைந்தாயிர மகலுமங்ஙன்
றங்கியபுழுக்களர்கி தவமொன்று பத்தாமென்றே
பங்கயனுரைத்தவேதம் பண்புறப்பயக்குமன்றே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரரமர்ந்த திருநாககிரியில் உரோமச்சிறைநீக்கினவர்கள்
பதினாயிரங் குருவஞ்சு தோஷங்கள்தீரும், அங்ஙனமமர்ந்து வசிக்கின்ற கிருமியாதி
யாகிய சீவன்களினுடைய தவங்க ளொன்றுபத்தாய் விர்த்திக்குமென்று பிரமதே
வன் வாக்கியமான சுருதிகள் வசனிக்கின்றது.—எ-று. (௨௬)

பார்மநுநீதிதன்னிற் பகரிதிகாசமென்னும்
பூரண நூல்களுக்கப் பொருப்பினுக் கிணையிலென்றே
சீரணிமங்களாக னிர்மைணி பிரமன்மாயோன்
வாரணிவள்ளிகாந்தன் வகுத்துரைபுரிதன்மேயார்.

(இ-ள்.) மனுநீதிசாஸ்திரங்களில், இதிகாசங்களில், புராண நூல்களில், நாககி
ரியாகிய உமையவள் பாகன் பெருமை
தலத்திற்கு நிகரில்லையென்றதனால், கிராமயமாகிய
ய பிரமன், விஷ்ணு, வள்ளிகேசரிவர்கள் சொல்லுவதர்க்குஅருமையாகும்.எ-று.

ஆகையால்நாகவெற்பி லர்த்தநாரீசன்வண்மை
மோகமானிடரால்நம்போன் முனிவரான் மொழியவற்றே

போகிடாப்பாவபேதம் புகலுதவற்றைச்சூறை
மாகனகாலிற்பூளை வகைச்செய வுரைக்கலுற்றும்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் நாககிரியில் அர்த்தநாரீசான் பெருமையைக் காமவிகாரமி குந்த ம ... தர்களாலும், நம்மைப்போன்ற முனிவர்களாலுஞ் சொ ல்லக்கூடுமோ கூ ... தீராத பாவங்களெல்லாஞ் சூறைக்காற்றிலே பூளைப்பூ வெப்படிப் போகு மே ... அப்படித்தீருஞ் செய்கையும் இனிச்சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (௨௮)

பிரமவத்திக்கொப்பான பாவங்கள் பேசக்கேண்மோ
பரவுதம் மொழுக்கம்நீத்தார் பண்புமிசனைவழுத்தார்
அரகராவகுதிக்கியானியாதி யதிசர்பார்ப்பார்
... மறியாதுநிந்தை சாற்றியமாற்றம்யாவும்.

(இ-ள்.) ... ஹத்திக்குச் சமானமான பாவங்களைச் சொல்லக்கேளுங்கள். மு னிவர்களே, தங்கள ... ள ... சாரவொழுக்கந் தவிர்ந்து நடக்கின்ற குணமுஞ் சிவனைத்தொழுது தோத்திரங்கள் செய்யாமலும் அதிதிகளுக்கு யாதாயினுங் கொ டாமலும் எதிஸ்வரான் பிராமணர்கள் தாரதாந்தெரியாமலுந் தூஷணைஞ்சொன்ன வார்த்தைகளெல்லாம்.—எ-று. (௨௯)

அதிகபோசனமுங்கூலிக் கருமறை யோதிவைத்த
பதிபொருள்கவர்ந்த தீதும் பணிகுருநிந்தையாவும்
வதிகொளா விளைநீர்மாந்தன் மறத்தலு மறையோர்தானம்
விதிகொள்போசனங்கள்மாற்றல் பிரமவத்திக்கொப்பாமால்.

(இ-ள்.) மிகுந்த போசிப்பும், வேதமுதலாகிய கல்விகள் படிப்பித்தகூலி கொ டாததும், பூமி பொருள்களைப்பார்த்தால் கவர்ந்துகொள்ளுகிற நினைவும், வழிபடுதே சிகனை நிந்தனைசெய்கிறதும், பசுக்களைச் சலம்பருகவொட்டாமல் விலக முடுக்குதலு மறையவருக்குத் தானமுதலாகிய போசனஞ்செய்கிறதைத் தடுக்கிறதும் இவையெல் லாம் பிரமஹத்திக்குச் சமானமாகும்.—எ-று. (௩௦)

அன்னபாதகங்களெல்லா மணி ... ணி மலையைக்கா ... ல்
பின்னெடுவடவைமுன்னாற் பேர் ... பஞ்சுபோ ...
கன்னியோர் பாகனன்பாற் காரயம் பொன் ... போல்
உன்னதம்பெறுவர்திவ்ய வுருத்திரன் பதவிசார் ...

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த பிரமஹத்தி தோஷங்க ... அழகிய நாககிரி யைக்கண்டவுடன் கடையுகமுடிவில் தீ ... கப்பட்ட வட ... ரக் ... னிக்கெதிரே சூல தலின பஞ்சுகள்போலும் அர்த்தநாரீசர ருளினாலே க ... இரும்பானது பச பொன்னான வதிசயம்போலும் அவர்க ளுருத்திரபதத்தை ... டைவார்கள்.—எ-று.

இருமரபெய்தியோய மியற்றிடாதவனுங்கூடற்
சூரியதன்றெனவெறு ... ம ... ண்டவே தியனுங்கள்ளு
நரிவியைத்தழுவினுள மழிந்தவந்தணனிற்றுய்த்த
வருனெறியிலானுஞ்சூத்ர ரன்னமே யருந்துவானும்.

(இ-ள்.) இரண்டுவம்மிசத்தாருக்குஞ் சுவர்க்கமுண்டாகும்படி யோமாகுதி செ ய்யிக்காதவனுஞ் சேராதசபையிற் சேர்ந்து புசித்த பிராமணனுங் கள்ளருந்தும் பெண்களை மருவினவனும் அழிந்த பிராமணன்வீட்டில் அன்னமு ... மௌடீக னுஞ் சூத்திரர்கள் வீட்டில் போசனம் பண்ணுகின்றவனும்.—எ-று. (௩௨)

இவரிவர்மதுபானங்கொண் டிழிந்தவரனையரார்த்தம்
கவருறுபாவம்யாவுங் கன்னியோர்பாகநன
சிவகிரிச்செறிதேகாண்கத் தியுருமாக்குபோன்றுத்
தவகயிலாயந்தன்னைச் சார்ந்துசாயுச்சஞ்சேர்வார்.

... மற்றிவர்களெல்லாங் கட்குடிக்கிற நீசர்களுக்குச் சமானம ... ரிவிகளு ... இவர்களைப்பிடித்த பழையவினைகளெல்லாம் உமையொருபாகன் எழு ... திருவிய சிவ ... ள்பாவங்கள் மலையைச் சிறிதுகண்டால் அக்கினியிலிட்ட அரக்குபோலும் ... விமோசனமாகி கயிலாய பதவியிற் சே ... (௩௩)

நீங்கருமாபாவத்தி னிலைமையான் மூடரந்த
மாங்கருதினாயந்தன்னி லனுகுறும்புழுக்கண்மூளை
யோங்கியவுதிரமுன்னு யுறுசலமலாதிதன்னை
யாங்கவர்மீள்வர்தீது மகலுமம்மலையைக்கண்டால்.

(இ-ள்.) தீராத மகாபாதகங்களையுடைய மூடர் வர்த்தமானங்கள் எமலோகத் தில் நாகவேதனை பார்க்கக்கூடாத அரிய கிருமிகள் மூளைகள் நிறைந்த விரத்தங்க ள் இவைமுதலாகிய சலமலாதி நாகங்களில் அழுந்தி வேதனைப்படுகிற பேர்களு டைய பாவங்களுந் தீரும் திரு நாககிரியைத் தரிசித்தால்.—எ-று. (௩௪)

பாவஞ்செய்தாரைவேலாற் பதைத்திடக்குத்துமாறுந்
தாவியவுதிரங்கூபந் தனில்விழத்தள்ளுமாறு
மேவனலுறவிலிட்டு மிடித்தவுதிரத்தங்கொள்கென்
றேய்வறவடிக்குமாறு முயர் ... முழுட்டுமாறும்.

(இ-ள்.) அப் ... மகா பாதகஞ் ... ய்தவர்களை கூரிய வேல்களால் பத ... கக் குத்துகிறதும், ஓய ... இரத்தக்கிணற்றில் தள்ளுகிறதும், அக்கினி உரலிலே ... இ ... த்து இரத் ... க்கும்படி ஓயாமலடிக்கிறதும் மிகுந்த புழுக்களை ஆ ... னுஞ் சொல் ... கிறோம்.—எ-று.

நாய்த்த ... சயருந்துமாறும் ... ங்கனற்பொருந்துமாறுங்
காய்ப்புறு ... லைக்கொட்டுங் கதனமுங்கனல்கூரொண்ணை
வாய்ப்புகஆறுமாறும் வைத்தகற் ... ன ... இட்டு
தேய்ப்புறவாட்டுமாறுந் திரிகையிற் ... குமாறும்.

(இ-ள்.) செத்தநாய் மாமிசத்தைத் தின்னச் ... ய்கிறதும், நடுநடுங்க நெருப்பிற் ... ள்ளுகிறதும், காய்ந்தமணலை மேலேகொட்டுகிற ... , எண்ணெயைக் காய்ச்சிக் குடி க்கப் புகட்டுகிறதும், வயிரக்கற் செக்கிலேயிட் ... தேகங்களைய ஆட்டுகின்றதும், தி ... ரிகையிலிட்டு வரைக்கின்றதும்.—எ-று. (௩௫)

(இ-ள்.) வைசியர்கள் கண்டுவணங்கினால் "சொர்ன்னங்களால் குபேரனென்
னத்தக்கதாய் வாழ்ந்து சுவர்க்கபதஞ்சேர்வார்கள்." அது நிச்சயம், சூத்திரர்கள் கண்
குளிரக்கண்டு வணங்கித் துதிசெய்வார்களாகில் நவரத்தின நிழல்சாயச் செல்வம்
பெருகி மனை வளங்கள் பலவும்படைத்து வாழ்ந்து தேகாந்தியத்தில் திருநாககிரி எ
ங்களுக்குச்செய்த வுபகாரமிதுவென்று சுவர்க்கபதஞ் சேர்வார்கள்.—எ-று. (௬௫)

விதவையர்போற்றிலந்த விதவைத்தன்பிறப்புநீங்கி
யுதவுநற்கொழுநனோடு மொழிவிலா திணங்கிவாழ்வார்
விதவெழிற்கன்னிகாண விரும்புநற்காந்தன்சேர்ந்து
மதனடிபரவவாழ்ந்து வான்கயிலையம்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) பின்னையு மந்தநாககிரியை அமங்கலிகள் கண்டு வணங்கிப்போ
களாகில் அந்ததேகம்போய் மறுசெனனத்தில் மணர்ந்துகொண்ட பத்தாவுடனே
கூடிவாழ்ந்து அழி[illegible]த்தை [illegible] கன்னிப்பெண்கள் கண்டுவணங்கி
னல் மனதுக்கிஷ்டமான புருஷனுடன் [illegible]கைப்பட்டு, மன்மதனேவல் செய்யப்
பிரியாமல் உசிதமான கயிலாயத்தில் சுகமாக வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௬௬)

வறியவர்சிறிதேநோக்கி வணங்கிலவ்வடபாற்சென்று
செறிதன வியக்கர்வேந்தின் சித்திரவிமானங்கொள்வா
ருறுவயதனந்தம்வேண்டி லுருவான்பிலாதுகாண்பா
ரறிவினிற்கண்டார்பேறுற் றவரிருமையினும்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) தரித்திரவான்களானவர்க்ள் பணிமலையைச் சற்றேகண்டு வணங்கினார்
களாகில், வடதிசை யளகாபுரியிற்சென்று மிகுந்ததனத்தையுடைய குபேரனது புட்
பகவிமானத்தையும் கைக்கொண்டு இடைவிடாமல் சுபத்தியானத்துடனே இருதய
த்தில் ஞானவறிவினால் காட்சியோடும் அவர்களிம்மை மறுமை [illegible]ண்டிலும் பே
றுபெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௬௭)

முருகனுமங்கைபா[illegible] முதல்வனு முனைத்தவெற்பை
யருகுறக்கண்டோர்பாவ மகலுமா றிதற்கொப்பெண்ணி
விரவிமுன்னிபங்களென்ன [illegible]ழிகலையீந்தும்வன்ன
முரியுரிப்புயங்கமாபு மொ[illegible]விலாப்பாவநீங்கும்.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமியும் பரமசிவனு முனைத்தெழுந்தருளிய சிவகிரியைச் சமீப
[illegible]ற்கண்டு தெரிசித்து வணங்கினபேர்களுடைய பாவங்கள் நீங்கும்வகை யவ்[illegible]றிற்
கு [illegible]பமானம் எப்படியென்றால், சூரியன்முன் னெதிர்ந்த [illegible]னி நீங்குவதுபோல
வும் ஒவ்வொருகலையாய்த் தேய்கின்ற சந்திரனைப்போலவும் [illegible] திராத பாவங்க[illegible]ல்
லாந் தீரும்.—எ-று. (௬௮)

காண்டருதருமங்கூறிற் கனைகட்ன்மணிகள்போன்று
மீண்டிறம்பிறையைபாயு மெழுபுனற்கங்கைபோன்றும்
வேண்டருங்கயிலைவெற்பில் விளங்குசெந்தேனைநேர்ந்தும்
பூண்டரன்பாகமான்செய் பெருந்தவெற்புதவுசிலம்.

(இ-ள்.) உமையொருபாகனும் முருகவேளும் பிரியாமல் அமர்ந்திருக்கின்ற [illegible]
நவகிரி தரிசனத்தின் மகிமை[illegible] காணத்தக்க பக்தர்கள்செய்கின்ற தன்ம[illegible]ம்

ஒன்று நூறாய் விர்த்தியாகும், அதற்கிணை யாதெனில் ஓசையையுடைய சமுத்திரத்
தில் மணிகளைப்போலவும் நாளுநாளும் ஒவ்வொருகலையாய் வளருகின்ற மூன்றாம்
பிறையைப்போலவும், செழுமையையுடைய கங்காநதி சலத்தைப்போலவும், வேண்
டிய வரங்களைத்தரப்பட்ட கயிலைமலையில் விளைகின்ற தேனைப்போலவும் வளர்ச்சியு
ண்டாய் மென்மேலும் விர்த்திக்கும்.—எ-று. (௬௯)

தேனுவுந்தருவுஞ்சிந்தா மணியுமச்செங்கோட்டீசன்
றானுக்கிடத்திலெல்லாந் தருநமக்கெனவாங்கெய்தி
மானிதியாவர்ானு மழைதானியந்தூசங்கன்
போனவர்க்களித்தார்நாலா யிரமுறைபோய்விண்சேர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருச்செங்கோட்டுமலையில் சுவாமி எழுந்தருளி யிருக்கின்ற
மையால் நம்மைப்போலொற்ற முனிவர்களுக்கு வேண்டிய இஷ்டகாமியார்த்தங்க
ளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற கருணையினால் காமதேனு, கற்பகவிருட்சம், சிந்தா
மணி, சூடாமணி முதலாகியதும் அங்[illegible]துஞ்சேர்ந்து உதவிசெய்யும், [illegible]
மியில் யாவராயினு மன்னனுஞ்சென் றவர்களுக்குச் சொர்ன்னதானம் வஸ்திரதான
ம் போசனவர்க்கங்கள் முதலாகியதும் கொடுத்தபேர்களுடைய வமிசத்தில் நாலாயி
ரந்தலைமுறை யுள்ளவர்களாய் சுவர்க்கபதவி அடைவார்கள்.—எ-று. (௭0)

கோதையிற்றனதுகோதை கூடவிலிருந்தோமஞ்செய்
மாதவர்தனக்குத்தானம் வழங்கியர்யிரம்பத்தஸ்வ
மாதியமேதையாக மருளியபலன்களாகு
மோதுமிங்கிவனைக்காண்பா ருறுந்துலாவருடதானம்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர் கோதைமலையில் தனது மனைவியுடனேகூட மனை
யிலிருந்து துடங்கிய ஓமங்கள்செய்கின்ற மகா தபோதனர்களுக்குத் தானஞ்செய்
தால் பதினாயிர [illegible]ஸ்வமேத யாகபலனும் இன்னுமனந்த பலன்களுண்டாகும், அவர்
களைக்காண்பவர் [illegible] துலாவருடதானஞ் செய்தபலன்களுடனே பெறுவார்களெ
ன்று வேதங்கள்சொல்லும்.—எ-று. (௭௧)

மேயவெவ்வண்ணத்தேனு வியன்பணிமலையைப்போற்றி
லாயிரம்பிரமஹத்தி யகன்றிடு[illegible]யிலைவாழ்வார்
யேயமெய்த்தியானந்தான மிய[illegible]மாதவஞ்செய்தார்க்கு
மாயநாலுகத்துஞ்சார்க்க மா[illegible]ளுங்கண்டால்.

(இ-ள்.) எவ்விதமாகிலும் அந்தகிரி[illegible]ாவர் [illegible]ண்டுவணங்கி[illegible] துதிசெய்தா
க[illegible]யினும் ஆயிரம் பிர[illegible]ஹத்தி தோஷங்க[illegible]ம் நிவ[illegible]த்தியாகி அந்[illegible]இல் கயி[illegible]
லையைச்சேர்ந்து வாழ்வா[illegible]கள். அவரவர்[illegible]க் கிசை[illegible]தபடி[illegible]யாகங்கள்,
அரியதவங்கள் செய்தவ[illegible]ளுக்கு நான்குயுகத்திலுஞ் [illegible]லோக[illegible]முண்டா
கும், இவையாவும் கிரித[illegible]னத்தின் மகிமையாம்.—எ-று. (௭௨)

[illegible]தார்க்கின்பந்
பணிமலைச்சருக்கங்கேட்போர் படிப்பவர்படி
தணிவரச்செய்வோர்மங்கை தனதொருபாகம்நீங்கா
மணிமுடிச்சடையான்வேற்சேய் வரம்பலபடைத்துவாழ்ந்து
இனிதருங்கயிலைவாழ்வார் சிறப்புளர்பிறப்பிலாதார்.

(இ-ள்.) இந்தத் திருநாககிரிச் சருக்கத்தைக் கேட்பவர்களும், படிப்பவர்களும், படித்தவர்களுக்குச் சந்தோஷங் குறைவில்லாமற் செய்தவர்களும், உமையொரு பாகம் பிரியாத இரத்தினமயமான சடாமகுடத்தையுடைய அர்த்தநாரீஸ்வரர், குமாரசுவாமி கிருபையினாலே சகல வரப்பிரசாதமும்பெற்று வாழ்ந்து தேகாந்தியத்தில் திண்ணிய கயிலையங்கிரியைச்சேர்ந்து சிறப்புடையவராவார், பிறப்பில்லாதவர்களுமாவார்கள்.—எ-று. (ருரு)

நாககிரிச்சருக்க முற்றிற்று.

பாயிரம் காப்பு உட்பட திருவிருத்தம். அ௦.

கிரிவரலாற்றுச் சருக்கம்.

நாகவரை நானிலந்தனில்வந்தபடி சூதநயமுனிவர் பகருகெனவே, மாகவர
முனிவர் வினவுக்கிமவர் மகிழுவணாவரவுசில புகல்வனெனவே, கோகன
கமலாடிவியாதமுனியைத்தொழுது கொம்பிடங் கொண்டுதழைய ம், போ
கமலர் கனவினருள் சிவதிருப்பருப்பதம்போற்றி யருளேற்று மொழிவார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரந் திருநாககிரிமான்மியத்தைச் சொல்லக்கேட்டு ஆனந்தப்பரவசத்தையடைந்து அதிசயப்பட்டோம். சூதமுனிவரே அந்த திருநாககிரி வந்தவரலாற்றையுங் கேட்கவேணுமென்று மிகவும் ஆவலாயிருக்கின்றது, தேவரீர்திருவுளம் பற்றியருளவேண்டு மென்று வணங்கினவுடனே அப்படியே சொல்லுகுறோமென்று வேதவியாசருடைய மிருதுவாகிய பாதாரவிந்தங்களைத் தொழுது துதித்து சிவணிடப்பாகத்தில் கற்பகக் கொம்பு தழைத்து போகமாகிய புட்ப[illegible]களை கனிவுடனே தருவதாய் விளங்கிய திருநாககிரியைப் போற்றிசெய்து அ[illegible]புகூர்ந்து கிரியின் வரலாறு சொல்லத்துடங்கி[illegible]ர் சூதமுனிவர்.—எ-று. (க)

தேவரொருதேராக வேதன்விடுபரனொருச் சிலைமேருவாக புனைநாண்
கோவரவமாகவம் பரியாகவடுகூர் [illegible]டுங்கனலி யாகவேகுங்
துாவன்மாருதம் வேகமாகமுப்புரம[illegible]ற் சுடவெய்தபின்னரணிலம்
பாவனவிராசனென்டு பொருதினா[illegible]தமது வலிபாருமென மேருவிடையே

(இ-ள்.) [illegible]வர்களெல்லா[illegible]ரதம[illegible]ம், பிரமன் சாரதியாகவும், மேருகிரி[illegible]வில்லாகவும், [illegible]ராஜகவும், [illegible]ஷ்ணு[illegible] அம்பாகவும், அ[illegible]கினிதேவன் அம்பு[illegible]னையாகவும். [illegible]வேசமாக சிவசெய்து[illegible]சைக்கவும் திரி[illegible]ரம் அக்கினிப்[illegible]வேசமாக சிவசெய்து யெரித்தபின்[illegible] நாகராஜ[illegible]தராஜனுடனே எமது [illegible]லத்தைப் பாருமென்று மேருவினிடத்தில் போர்செய்யத் துடஙகின[illegible]கள்.—எ-று. (உ)

சேடனுவாதராஜனுமிகல் புரிந்தமர் செயிர்த்துள மயிற்பதாக
வாடநின்றுயிரம் மணமேரு முதியாயிரங்களி னடுக்கைமுட
கீடநின்றலையலைய வண்டரண்டங்குலைய நிலைமலைகள் திடுகிடெனவே
வாட்மின்முரா கைக்குலமுதிர நிலமதிர மாருதவி ராஜன்மலைய

(இ-ள்.) நாகராஜனும் வாதராஜனு மனக்குரோதங்களுடனே யுத்தஞ்செய்து வெற்றி[illegible]தார்வை தெரிவதாக நாக னாயிரம்படமு மேருசிகர மாயிரமடுக்கையுஞ் சிக்கெனப்பற்றி மூடிக்கொள்ள கெடிதாக நின்று வாயுவு மோதியடிக்கும்போது, அண்டபகிரண்டங்க ளெல்லாம் அடுக்குகள்குலைய [illegible]லைகளும் நிலைபெயர்ந்து கிடுகிடென்று வதிர வொளிமழுங்கி நட்சத்திரங்க ளுதிர பூமியதிர சண்டமாருதமாக மோதியடித்தான் வாதராஜன்.—எ-று. (௬)

முனிவருந்தேவர்களு முனைவாதராசன் முடுக்குபுசெருக்கில்வெருவி
யுன்வருந்தாமலரா பரசினையிரத்தது முளங்கனைந்தரவமேரும்
பனிவுநங்கொடிமுடியொராயிரத்தொருமுடி படப்பொருபிலத்துள்வாங்க
த், அனிவருமறுத்தரச ன[illegible]த்தைப்பறிக்கத் தொடர்ந்தொடுபறந்ததென்பால்.

(இ-ள்.) இப்படி வாதராஜன் முடுக்கியடித்த விசைகளில் சகிக்காமல் முனிவர்களுந் தேவர்களு மிகவும்பயந்து யோசனைசெய்து சகலசன வுபத்திரவங்கள் தீர நாகராஜனைப் பார்த்து முகமன்கூறி இரந்துகொள்ள, அவருள்ளமிரங்கி மேருசிகர மாயிரத்தில் ஒரு கோடிமுடிபிடித்த படத்தை யெள்ளத்தனை நெகிழ்த்திவிட ஓசை விசையாலடிக்கின்ற வாதராஜ னந்தச் சிகரத்தைப் பெயர்த்திட விசையினாலே மேருசிகரமொன்று தெற்குத்திசையிற் பறந்துசென்றது.—எ-று. (௭)

ஆயிரம்பணவரவி னோர்பணமுமேருமுடி யோடலைத்தமலவனில்
சேபுரம்படவதன் பின்பற்றிநாவலந் தீவுதனில்வீழ்த்திவிடலுந்
றாயரன்னொருநாக கிரியெனவுரைத்தரவ சுடர்முடியின்மணியைந்துமே
வேயுறந்திகழைந்து வெற்புமீசனுமாக மேதினிவிளங்கியுளதால்.

(இ-ள்.) நாகராஜன் ஆயிரம்படத்தி லொருபடமும் மேருசிகரமொன்றோடேகூட வாயு பெயர்த்தெடுத் தெறிந்த விசை[illegible]ற் பின்தொடர்ந்து சென்னிறம்பட்கொண்டுபோய் நாவலந்தீவில் வீழ்த்தியது[illegible]ன்றுதொடங்கி நல்லோர்க ளன்புநிறைந்த திருநாககிரியென்றும் பெயராய் வி[illegible]யிருக்கின்றது. பிரபைபொருந்திய மேருமுடியில் ஐந்துமணி சிதறிவிழுந் தங்க[illegible]ளமையாக ஐந்துகிரியு மைந்து சிவனுமாக விந்தமண்டலத்தில் விளங்கியிருக்கின்றது.—எ-று. (௮)

மணியுகுஞ்சிகரமுத் அண்டமாயது[illegible]அ மலியிலங்காபுரிமுனி
ரணிதிருக்கோணமலை யெனவமைந்[illegible]ன நாக வசலந்தமிழ்க்கொங்கணம்
[illegible]ணிக்கிரியின்மங்கைபாகனும்[illegible]லனு யிருந்துநல்வரமருள்வதாய்ப்
[illegible]ணியுகமனந்தம் பாரவியதுகாந்[illegible]பரப்புரிலுமழிவற்றகால்.

(இ-ள்.) அப்பா மணிகள்சிதறி[illegible]றித்த[illegible]ப்பட்ட [illegible]கரங் காற்றடித்த விசையினாலே மூன்று துண்டமாகி தெ[illegible]குசமுத்திரத்திலே யொருதுண்டம் விழுந்து அது சேதுபதியைச்சார்ந்த இலங்கை[illegible]யாச்சுது, பின்னொருதுண்டம் திருக்கோணமலையாச்சுது, பின்னொருதுண்டம் த[illegible]விளக்கிய மும்மூலத்தார்சர்களில் முதன்மையான சோழனுக்குரிய கொங்குநாட்டில்[illegible]ருந்து திருச்செஙகோட்டு நாககிரியென்று விளங்குகின்றது. அதில் உமையொருபாகனும் வேலாயுதக்கடவுளும் அமர்ந்திருந்து அனந்த அடியார்களுக்கெல்லாம் வரங்கொடுப்பதாய் தேவர்களுச்சிக்க அனேகயுக [illegible]ய்விளங்குகின்றது. அது உகாந்தகாலப் பிரளயத்திலுமழிவில்லாமலிருப்பது.எ-று.

மேருமுடி தருமைந்தமணியிலொருமணியருணை வெற்பாய்மிளிர்ந்ததலே தே
மாரனற்கிரிமணிச் சிகரிபொன்மேருசிலே மலையாம்புகங்கண்முறையே
போனற்கிரிசோண கிரிதேவராயன் பிறங்கலெனவோங்குமலையிற்
காரணவுண்ணாமுலைக் காரணிக்கினியகண் ணுதலிவரொனப்பரவுவார்.

(இ-ள்.) மேருசிகரத்தில் தெறித்துவிழுந்த மணிகள் ஐந்துகிரிகளுமைந்துதல மூ மாச்சுதென்று முன்சொல்லியவதனில் ஒன்று சிவப்புமணி ஈசான்யதிக்கில் வி ழ்ந்து திருவண்ணாமலை யாச்சுது, நாலுயுகத்திலு முறையே அக்கினிமலை, மணிமலை, பொன்மலை, கல்மலை இப்படியாகி, அருணாசலம் சோணசைலம் அக்கினிமலையென் னும் பெயராகி, அதில் அருணாசலயீஸ்வரனென்றும் உண்ணாமுலையம்மனென்றும் பி ரசித்தியாய் எழுந்தருளி யிருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (எ)

மரகதம்மணிச்சிதறி நவகோணமாயதா வளதமிழ்க் கும்பனிசையால்
பரவிபசுரும்புரு வெடுத்தமதுவபிஷேக பானத்திலர்ச்சித்ததால்
வரவுதிருவிங்கோய் மலைப்பெயர் விளங்குவதா மாதுமைமணப்பாமனார்
நரர்வணங்கக்கருணை தருமிரக்கம்புரியும் நாதரொனவோதுமறையே.

(இ-ள்.) ஒரு மரகதமணி கிழக்குத்திசையிலே விழுந்து ஒன்பதுகோணமாக விளங்கியது, தமிழைச்செய்த அகத்தியன் வண்டுருபமெடுத்துப் புட்பங்களில் மது கிரகித்துச் சிவனுக் கபிடேகஞ்செய்து பூசித்தபடியினாலே திருவிங்கோய்மலை யெ ன்று பெயராய், சிவனுமுமையு மிரக்கம்புரியும் நாதரொன்று மலைக்கிழுத்தியம்மனெ ன்றும் எழுந்தருளியதென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றது.—எ-று. (அ)

மாணிக்கமொன்றுசூ ரியகிரணமனையவொள வணசிவாயப்பெயர்பெறீஇ
மாணிக்கநாதர்மணி மாணிக்கநடனார்திரு மலையின்கொழுந்தர்சிவதை
மாணிக்கமலைநாத ரத்தியொளிதாங்கினார் மத்யானசொக்கரொனவே
மாணிக்கவடிவர்நா கேசர்முத்திசர்வடி வாட்போக்கினாரொனுமே.

(இ-ள்.) பின்னையுமொரு மாணிக்கமணியானது அக்கினிதிக்கில் விழுந்து சூரி யப்பிரகாசம்போலு மொளிவிடப்பட்ட மலை, அது வண்மையான சிவாயமலையென் னும் பெயராய் மாணிக்கநாதர், திருமாணிக்கக்கூத்தர், திருமலைக்கொழுந்தர், சிவதை யீசர், மாணிக்கமலைநாதர், அந்திமொளிதாங்கினார், மத்தியானச்சொக்கர், சொர்ண மாணிக்கவடிவர், நாகேசுவரர், முத்தீசுவரர், வடிவாட்போக்கினாரென்றும்.—எ-று.

செம்பொற்றியாகனைக் காத்தபராசக்கர் திருமுடியின்றழும்பரிடிபோர்
றம்பொற்பதத்தரா ரங்காட்டினாரரி [illegible] கருளிரத்னகிரியார்
சூம்பங்கள்பொசிவாசி கொண்டவர் கரும்பார் குழற்கினியகொழுனரோனந்
தம்பண்பி இண்வேடர் தந்தங்க [illegible] ந்தவ ரொனத்தலர் தாள்பரவுமால்.

(இ-ள்.) சொர்ணத்தியாகருக கேக்க [illegible] காமற் காத்த [illegible] ரமர், திருமுடித்த ழும்பர், இடிவந்துபூசிக்கும் பொற்றுமணப்பதத்தர், ஆரங்காட்டினார், ஆரியவாசகனு க்குக் கிருபைசெய்தருளிய இரத்னகிரியார், கும்பங்கள் பொசிவாசிகொண்டவர், கரும்பார்குழலிக் கின்பமான மணவாளர், பன்றிக்குட்டிக்கு முலையமுதங்கொடுத்த வர், வேடருக்குத் தர்தங்கள் அளித்தவர் என்றிப்படி திருப்பெயர்பெற்றவர்—எ-

கொடிமுடிபெயர்க்கதோர் மணிவச்சிரம்வேணியிற் குவிர்க்கதிர்விரிக்குமதி
போற், கடனுகரகத்தியன் கையிற்றராதலக் கமரினுட்போயமலைதனில், வடி
வுடையமங்கைமண வாளனென்றுலகெண்ண வன்னிகிழவீசனெனவும், பு
ட்யிதனிலினியகா வேரியின்றெனகரை பொலிந்துளதனந்தபுகமாய்.

தெற்குத்திசையில் விழுந்து திருப்
(இ-ள்.) பின்னையுமொரு வைரமணியானது சந்திரோதயம்போலும் பிரபை பாண்டிக் கொடிமுடியென்றுபெயராகி, தன்சிகரஞ் சந்திரோதயம்போலும் பிரபை கைக்கமண்டல சலமாகப் விளங்காநிற்குஞ் சமுத்திரபானஞ்செய்த குறுமுனிவன் கைக்கமண்டல சலமாகப் பூமிக்குளமர்ந்தது, அங்ஙனம் வடிவுள்ள மங்கைமணவாளனென் றுலகந் துதிசெய் துவணங்க வன்னிவனயீசுவரர், மருதீசுவரர் என்றும் பெயராய் பொன்னியாற்றி ன் றெனகரையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.—எ-று. (கக)

பொதிகையென்பர்
நீலமணியொன்றுதென் மேற்றிசைதரித்தனநிலாவலைதைபொ
வாலமதிமுடியரன் றிருமணத்தேருநாள் மலையபாகாயம்பிரவப்
பாதலவுவடநிலம் பாதாளமுறுவதன் பாரத்தைதிகரொனவெங்
கோலமுவாளிருகு முனிவனையிருத்தியது குவலயந்தென்றுமுளதால்.

அது பொதி
(இ-ள்.) இன்னமொரு நீலமணி நிருதிதிக்கினிற்போய் விழுந்து அது பொதி கைமலையென்று பெயர்பெற்று விளங்குகின்றது, இளம்பிறையைத் தரித்த சடையி னையுடைய பரமேஸ்வரன் உமையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்ய வெழுந்தருளிய கா லத்தில் தேவர்கள் முனிவர்கள் மற்றுமுண்டான சமஸ்தந் திருக்கூட்டங்களும் வட பாற் சேர்ந்தகாலத்தில், பொதிகைமலை உக்கி அண்டமுகடுசேர வடபூமி பாதாளம் புகுவதுகண் டதன்கனத்துக்குச் சமானமாக அறிந்து வெவ்விய மழுவுடைய சிவன் (கஉ)
அகத்தியமு [illegible] னை அங்குயிருக்கும்படி அனுப்பிவைத்தார்.—எ-று.

நாகாசலப் [illegible] பய ரன [illegible] மீதினும் நாகந்தர்முனிவருலகோர்
யோகா [illegible] விற்பணிய வபரிமிதநாமங்க ளுடையவதனிற் சிறிதுயான்
மாகாத [illegible] விற்புகல்வ னைமிசாரணி [illegible] நிறை [illegible] தவர்கள்கேண்மினெனவே
மோகாத [illegible] க்கிரி துணித்திடும்ப [illegible] முனைவச்ராயுதர்மொழிவார்.

(இ-ள்.) இப்படி ஐந்துகிரித்தலமுஞ் சிவனுமாகிய விபரஞ் சொன்னேமே அ வைகளில், நாககிரியென்று பெயரா யனேக யுகங்களாய் விளங்குகின்றது, மே லும் திரிலோகங்களிலுமுள்ள முனிவர்களாலும் பூசைபுரிந்து அனேகம் பெ யர்களுண்டாச்சுது. அவைகளில் சிலது நான் தெரிந்தமட்டும் சொல்லுகிறேன் நைமிசாரணிய முனிவர்களே யென்றார். அதற்கு ஆசையாகிய ஓர்மலையை ஞான மென்னுங் கூரிய குலிசாயுதங்கொண் டறுத்தருளிய சூதமுனிவர் சொல்லத்தொட ங்கினார்.—எ-று. (கங)

அத்தநாரீப்பரம் ரசலமணிமுருகா சலங்கோதைபசலமணிசூழ்
முத்துமலைகடகமலை யிடபமலைநற்கைமலை முத்திமலைசித்தர்மலைவண்
சுத்தகிரிஞானகிரி ரத்னகிரிசேஷகிரி ரத்தகிரிபிரயகிரிநீர்
பத்திபெறுதீர்த்தகிரி தன்மகிரிகந்தகிரி பத்மகிரிதேனுகிரியே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வராஸ்லமென்றும், முருகாசலமென்றும், அழகிய கோ தைமலை யென்றும், மணிகுலவிய முத்துமலையென்றும், கடகமலையென்றும், இடப

மலை யென்றும், துர்க்கைமலை யென்றும், முத்திமலை யென்றும், சித்தர்மலை யென்றும், ஒள்ளிய சுத்தகிரியென்றும், ஞானகிரியென்றும், இரத்தினகிரியென்றும், சோணகிரியென்றும், இரத்தகிரியென்றும், பிரமகிரியென்றும், தீர்த்தகிரியென்றும், தர்ம்மகிரி யென்றும், கந்தகிரி யென்றும், பதுமகிரி யென்றும், தேனுகிரி யென்றும், இன்ன மனந்தம் பேர்களுண்டு.—எ-று. (கச)

திருவோகந்திருச் செங்கோடுசேடமலை தெய்வமலைசிவமலைவிடா
மருவேறுசஞ்சீவி மலைவாயுமலைவிண்டு மலையிருவர்கூடுமலையாம்
முருவேறுதாருகா சலமாவமிருபாது முறவணைந்துறுமலைநம்
வருவேதனைப்பாவி மலையுமலைமகவுதவ வந்தமலை யந்தமலையே.

(இ-ள்) திருவோகமென்றும், திருச்செங்கோடென்றும், சேடமலையென்றும், தெய்வமலையென்றும், சிவமலையென்றும், மணம்பொருந்திய சஞ்சீவிமலையென்றும், வாய்வுமலையென்றும், விஷ்ணுமலையென்றும், இருவர் கூடுமலையென்றும், வடிவுயர்ந்த தாருகாசலம் என்றும், பாம்புகள் இரண்டுபக்கமுமழுந்த பிணைந்திணைந்திருமலையென்றும், மேல்வரப்பட்ட பிறப்பகலப் பொருதுமலையென்றும், சந்தானந்தரும் வந்திமலையென்றும், அழகியமலை யென்றும், பின்னையும்.—எ-று. (கரு)

தாருமலைகூதமலை தவமலையனந்தமலை தங்கமலையோகமலைமா
மேருமலைகயிலைமலை சிவ[illegible]மலைமுனிவர் விரதமலைவேதமலைபொன்
னுராமலையிருடிமலை யமுதமலை [illegible]னமலை பினேசமலை கூவமலைதண்
கிரமலையுபயமலை யிமயமலைகங்[illegible]கமலை சங்கமலைகொங்குமலையே.

(இ-ள்) தாருமலையென்றும், கூத[illegible]லையென்றும், தவமலையென்றும், அனந்தமலையென்றும், தங்கமலையென்றும், யோகமலையென்றும், மகா[illegible]யென்றும், கயிலைமலையென்றும், வேதமலையென்றும், சிவனுடிய ம[illegible]ன்றும், முனிவர் விரதமலையென்றும், பொன்னுராமலை யென்றும், இருடிமலையென்றும், அமுதமலை யென்றும், கனமலையென்றும், பினேசமலையென்றும், [illegible]லமலையென்றும், தண்[illegible]கிரமலை யென்றும், உபயமலையென்றும், இமயம[illegible]ன்றும், கங்கைமலையென்றும், சங்கமலையென்றும், கொங்குமலையென்றும், இன்னம் அனேகம்பெயர்களுண்டாயிருக்கும்; அவையெல்லாம் அறிந்து நம்மால் சொல்லமுடியாது.—எ-று.

தேனுவரனைத்தொழுது நின்றருச்சிப்பவொரு செயல்திருவுளம்புரியெனா
ஞானவரனவிளும்வகை நமதைந்துநாடியாய் நமதுபொன் மலைக்குமதாய்
ஏனையமதாவிக் கியன்றதாய்மேருவினி லினியமலையைந்துளதுநீ
மானிலந்தனிலுய்த்து வந்தனைசெய்யெனமிகு வரங்கொடுத்தருளினனரோ

(இ-ள்.) முற்காலத்திற் காமதேனு கயிலாயகிரிக்குச்சென்று பரமசிவனை வணங்கி உம்மைப் பூசிக்கும்படி ஒரு தெய்வத்தலந் திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டுமென்று கேழ்க்க, ஞானமூர்த்தியாகிய பரமசிவனுர் நமது பஞ்சநாடிகளாயும், நம்முடைய மேருவுக்குச் சமானமானதாயும், நம்முடைய மனதுக்கிசைந்ததாயு மகாமேருகிரியில் பலசிகரங்களில் மேன்மையான கொடிமுடி ஐந்துள்ளது. அவ்வைந்துமுடியையும் நீ யெடுத்துக்கொண்டுபோய் தெட்சணபூமியில்வைத்து என்னை உபாசித்துப் பூசைசெய்யென்று மிகுந்த வரங்கொடுத்தருளினுர்.—எ-று. (கஎ)

பெண்பாலதானதிப் பெருநாககிரிமுகற் பிரழ்புருடநாகவரை முன்
வண்[illegible]ர்ல்மாதவி ராஜனுல்வந்ததில் மகாகாமதேனுமேற்கொண்
டெ[illegible]பரவுகொங்குமண் டலமீதுகாவிரியி னீசான்யதிசையிலிடவே
நக[illegible]பாகவிருநாக மும்பரன்பனைபோ னயந்துடன்கூடியுளதால்.

(இ-ள்,) முன்னே வாயுராஜன் எடுத்தெறிய வந்துவிழுந்தகிரி ஆண் நாகக்கொடிமுடி, அதன்பேரில் பெண் நாகக்கொடிமுடி முதலாகிய வைந்துசிகரத்தையும் பரமசிவன் சொன்னவளவில், காமதேனு பெயர்த்துக்கொண்டு வந்து புகழ்பரவிய கொங்குமண்டலத்தில் காவேரியி னீசான்யதிக்கில் வைத்தது, ஆண் நாகச்சிகரமும் பெண் நாகச்சிகரமும் சிவனும் உமையும்போலும் பிரியாமலிருக்கும்.—எ-று. (கஅ)

நீலநிறங்லைறதனஞ் செயகிரி பணிக்கிரியி னேர்கிழக்குறையவதனில்
மூலாதசஞ்சீவியும் முக்காணி[illegible]க்குற முளைத்தெழுங்கொல்லிமலையாங்
கோலமிகுவேதகிரி யோமக்கொழுங்கனற் குவிதலெனலாம்வேதனின்
மேலமிவெதுநாக வோங்கற்குவடமலை யுளதேவதத்தனெனுமால்.

(இ-ள்.) அப்படி காமதேனு மூலமாய்வந்த வைந்துசிகரத்திற் பெண்ணுகச்சிகரமானது ஆண் ணுகச்சிகரத்தின் கூடிப் பிணைந்துநிற்க, மற்ற நான்குசிகரமும் அங்கங்கே விழுந்திருக்கின்றதுவுஞ் சொல்லுகிறேம். தனஞ்சயநாடிச் சிகரம் நீலநிறமாய் நாககிரிக்கு நேர் கிழக்குத்திக்கில் விழுந்து விளங்கியிருக்கின்றது. அதிலே [illegible]சித்த மூலிகைகளும், சகெந்தபாஷாண விலைவுகளும், முக்காணியாகிய [illegible]களு மிகவு முளைத்திருக்கின்றது. அதற்குக் கொல்லிமலையென்றும் பெயர். இன்னமொரு சிகரம் நாககிரிக்கு வடமேற்கில் வீழ்ந்து விளங்கியிருக்கும். அது நீக்க, ஓமாக்கினியைக் குவித்ததுபோலும் அக்கினிநிறமாயிருக்கும், அதில் பிரமன் சிவனை யுபவாசித்துப் பூசைசெய்தது. வேதவொலி விளங்கு மது தேவதத்தநாடிக் கொடிமுடியாம்.—எ-று. (கக)

பொன்னிறந்தருபுட்ப கிரிகர்த்தநாடியாய் [illegible]தும்பொருப்பின்வடபால்
மன்னுதன்சூடபாங்கு குண்டலாகாரமாய் வெண்மைதிகழ்வெண்மைநிறமாய்
இன்னிலம்புகழ்சங்க கிரியெனும்பேரா மெழிற்கூர்மநாடியெனவும்
[illegible]ருநால்வெற்பு நாகாசலத்தைப் பரவியுளவிரவியுளதால்.

(இ-ள்.) இன்னமொரு சிகரம் புட்பகிரியென்றும் பெயராய் சொர்ணநிறமாய் நாககிரிக்கு வடக்குதிசையில் விழுந்து ஓங்கியிருக்கும்; அது கிருகர்த்தநாடிக் கொடிமுடியென்று பெயராம். இன்னமொருசிகரம் அதற்கு வடக்கேவிழுந்து குண்டலாகார வடிவாய் வெள்ளைநிறமாய் இகழ்ந் துலகம்புகழப்பட்ட சங்ககிரியென்றும் பெயராய் விளங்கியிருக்கின்றது. அது கூர்மநாடிக் கொடிமுடி யென்னப்படும். ஆக யிப்படிசொல்லப்பட்ட நாலுகிரியும் திருநாககிரியைப்பரவி உள்ளே ஒன்றுபடக் கலந்திருக்கின்றது.—எ-று. (உ0)

வெங்கோடுதிகழ்பிறையும் வெண்ணிறத்தோடுபச்சை மென்கொடிவிளங்கு
புரமுஞ், சங்கோடுலாவுகுழை யுங்களகதோடுமொரு தனமும்படைத்தவ
ரிட, மங்கோடுமொருதம் பொரபணுமுடிபெயர்ந் திட்டவையமர்ந்தவதனுற்,
செங்கோடுரத்தகிரி சோணகிரியாம்பெயர் சிறந்துள நிறைந்திங்ஙனே.

(இ-ள்.) வெள்ளிய கொம்புபோலுந் திகழ்ந்த பிறை யணிந்த பால்வண்ண ராய் மற்றொருபாகம் செவ்விய பச்சைக்கொடிபோலும் உமையவள் விள ததலா லுஞ் சங்கத்தோடு விரவிய குழையுங் கனகத்தாவடக் குழையோடு மொரு னமு டைய மார்புமாய்ச் சிவனெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தன்மைதனில் எங்கனு முன் லும் வாய்வுபகவான், நாகராஜன் படம்பொருந்திய கொ முடியைத் துண்டித்தெறிந்த படியினால் திருச்செங்கோடென்றும், அர்த்தகிரியென்றும், சோணகிரியென்றும், நாமங்களையுடையதாய் சிறப்புப்பொருந்தி விளங்கியிருக்கின்றது.—எ-று. (உக)

தெற்றுமாயிரமுடிச் சேடனங்ஙனம்வந் து சேர்தலா றபணிவரையுமா
யுற்றசேடன்றினம் பணியுநெறியாலங்வ ணுயர்சேடமலையென்பதாய்
நற்றவக்கோதைமுனி நணியவாசிரமத்தி னணிமேருவணிமுடியதாய்
கொற்றமாருதமெடுத் தெறிதலாலுந்திருக் கோதைமலையென்றறைகுவார்.

(இ-ள்) கொத்தாகிய ஆயிரமுடி சேடனுடைய ஓரங்கம்வந்து சேர்ந்தபடியி னாலே நாககிரியென்றும், நாகராஜன்றானே தினமும் பூசித்து வணங்கினபடியினா லே சேஷகிரியென்றும், நல்ல தவத்தையுடைய கோதைமுனிவர் வசிக்கின்ற ஆசி ரமத்தில் மகாமேருவிளங்கிய கொடிமுடியை, வாயுவு யெடுத்தெறிந்து வைத்தபடியி னாலே கோதைமலையென்று பெயராயிருக்கின்றது.—எ-று. (உஉ)

ஆடகக்கிரிமுடி யணைதசிவலிங்கத்தோ டங்கதம்வந்துவிழுநாள்
மூடமறுகோதைமுனி முனிவினாற்சிலையென்று முத்தமிழகத்தியன்வர
நாடுமேமேருவின் னாகநாடிப்பெரிய நாகமிருபால்வழியிடை
கூடுமெனுதகண்டுகல் லாகெனச்ச கொடுத்ததெனமறைகூறுமால்.

(இ-ள்.) சொர்ண்ணசயனத்தில் கொடிமுடிச் சிகரத்திற்பொருந்திய சிவலிங்க த்துடனே நாகராஜன் அங்கமுஞ்சேர்ந் தமைந்தகாலத்திலே மூடமில்லாத வழிவி னையுடைய கோதைமுனிவன் கோபத்தினாலுண் ய மலையென்று அகத்தியமு னிவன் வர நாட்டமாயிருப்பான், மேருவினையுடைய நாகநாடிப் பெரியநாக மிரு புறமும் வழியிடையிற்கூடிப் பு ர்வதுக கல்மலையாகச் சபித்தாரென்று சுரு திகள் சொல்லுகின்றது.—எ-று. (உங)

சிவனுமையுடன்பெறுந்திருமணங்காண ஞ்செல்வழியிலிவைகாண்டதென்
னவமெனமுனிந்துசா பந்தா னதல் றியுமவ் வரவமலைமட்டுமகல்வான்
குவடுபெறனின்றவொருகொடிமுடியுமண்புகக் குறுமுனிதடங்கையதனால்
நவமுறச்செய்தன்ன நாகமலைமேனாட்டு நாவலந்தீவிலெனுமால்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் பார்வதியைத் திருக்கலியாணஞ் செய்யுந் திருமணக்கோ லத்தை நாம் காணவேண்டுமென்று குறுமுனிவன் வருகிறவழியில் நாகமிரண்டும் புணர்ச்சிசெய்வதுபோலும் தோன்ற விது பொல்லாதென்று கோதைமுனி சாபத் தினாலே கல்லுமலையானது தெரிந்து அங்ஙனம் வராமல் விலகும்போது அத் திருப் பாண்டிக்கொடிமுடி யோங்கின்றது, அதை தமது குடங்கையால் பூமியிற் புகுத வழுத்தினர், மேனாடாகிய நாவலந்தீவில் கொங்குமண்டலத்தில் நாககிரியென்று நீடூழி அழிவில்லாம லிருக்கின்றது.—எ-று. (உச)

கிரிவரலாற்றுச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆட திரு விருத்தம். ௬0௪.

21

வந்தியாபாடானச் சருக்கம்.

இவை பகிரிமீதினி லியற்பெறுமுனிக்கணமோ டிமையவரியக்கர்முதலோர்
அஞ் யாவகிரியென்ன வஞ்சலியோடெஞ்சலில் வன்பினுள தோன்றுளத
வே வுமையவளுமாபதி யுடன்றேவர்கட்குதவு மெர்குன்றுவந்திமடவார்
தம்முவரதியினைய சந்ததியளிக்குமது தலைமூன்றுமிற்குமரிதால்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சூதமுனிவர் நாககிரிவுந்த வரலாறுசொல்லவும், தே வர்கள் முனிவர்கள் இயக்கர் கூட்டங்கள் முதலாகிய வெல்லோரும் கிரிவரலாறு கேட்டபோதே அஞ்சலியஸ்தராய் தங்கள்தங்கள் குறைதீர வன்புடனே தொழுது நிற்க, இன்னமொரு புதுமையான சிகரமிருக்கின்றது மூன் மகாமேருகிரியிலே யி ருந்து ஷ்மு சிவனும் உமையுந் தேவர்களுக்குத் தியாகமாகக்கொடுத்த சிகரம், ம லடிக ளுக்குப் புத்திரசந்தான ம ிக்கப்பட்டது, திரிலோகத்திற்கு மரிதாயிருக்கும்.

மா னிவர் கேண்மினது வந்தியாபாடானம் வடமலைக்குவடு கவடு
தா னியுமண்டர்சுரேசர்கக் தருவர் வரசந்ததியளிப்பன்முன்னு
ளே றாவதர்க்கருகு மோகினிகெசப்பெய ரெடுத்துள மலைச்சிகரமொன்
மனவெவர்க்குமற நருடருபலன்சில வறிந்தனமுரைத்தருளுவாம்.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் நைமிசாரணிய முனிவர்களே, அந்தச் சிகரத்திற்கு வந் தியாபாடானமென்று பெயர், அது மகாமேருவி லொரு கொடிமுடிச்சிகரம், முனி வர்கள் தேவர்கள் அசுரர்கள் கந்திருவர்க ளிவர்களுக்கெல்லா மூற்காலமாதியாய்ச் சந்ததி கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பக்கத்திலே மோகினிகெசமென்னும் பெய ரையுடைய சிகர மொன்றிருக்கின்றது சிவன் கிருபையினால் அதினுடைய மகிமை யும் பலன்களையுஞ் சில தெரிந்தபடிஞ் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (உ)

அம்மலையிலெவரேனு மணிபணியெனத்தங்க ளங்கத்தணிவல்லிபுனையி-
லம்மலர்க்கொடி ளை மோகினிகெசக்கிரிவைகுமளவுமதுபொன்னாகுமா
லிம்மலையிலிட்ட காமியமுதவு மூலிகையிருப்பதவர்கிழிவெரோற்,
பொம்மெனவஃதிலதையின்பழவு வமக்குமப்புதுமைதனையார்புகலுவார்

(இ-ள்.) அந்த கிரியிலிருக்கப்பட்ட ஓர் கொடியைப்பிடுங்கி திரேகத்தி லணிந் துகொண்டால் நவரத்தினப் பணிகளைப்போல் பிரகாசிக்கும், மோகினி கெசகிரியி லிருக்கிறவரையில் அக்கொடிகளைவாங்கிக் கீழே போடுவாராகில் உடனே பழைய கொடி உருவமாகும், பின்னும் இஷ்டகாமியந்தரப்பட்ட சித்துமூலிகைகள் அநேக மிருக்கும், அதினுடைய புதுமையை யாவராலுஞ் சொல்லமுடியாது.—எ-று. (ங)

மோகினிகெசத்தின் கிழக்குவந்தியாசிலை முளைத்தமுதம்வந்ததெனலா
யாகமபுராணங்க ளாய்வதற்கரிது வடதகிலை யுறைப்பணிமையப்
போகவர உமையுடன்கூடுநாளயநரிப் பொன்னடி பணிந்துசிவனை
தியாகமுதலெனவேத மொழிகூறி யன்றுபெறு தின்சிகரமச்சிகரமே.

(இ-ள்.) அந்த மோகினிகெசச் சிகரத்தின் கிழக்கு வந்தியாபாடான அமிர்தம் முளைத்தெழுந்து இருக்கிறதென்று ஆகமபுராணங்களாலுஞ் சொல்லுதற் கரிது, அதி ன்பெருமையைச் சொல்லுகிறோம். இமவான் மகளாகிய பார்வதியைத் திருக்கலி

யாணஞ்செய்து கூடி விளையாடுகிற காலத்தில் பிரமன் விஷ்ணு இவர்கள் சுவாமியைவணங்கி எங்களுக்கு வந்தியாபாடான சிகரத்தைத் தியாகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள், சிவன் அப்படியே கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்ட இன்னிய சிகரம் அந்தச்சிகரம்.—எ-று. (ச)

அங்கயனவற்றையர்ச் சித்ததனிலருகுவங் கீசனாயமைத்தோதியே
யெங்குமுளமமைமென் பவர்மகவுபெறுதற் கியன்றருவடவுநாரதன்
றுங்கமிகுசூரனுக் கோதினன்சூரனச் சோதிவரமுதவியவனு
ளிங்கிதமோடதனைக் கவர்ந்துசெங்கோட்டினி லிருத்தினனிருத்தியசுரன்.

(இ-ள்.) அப்படி பெற்றுக்கொண்ட சிகரத்தை பிரமதேவன் அர்ச்சனைசெய்து அதின்பக்கத்தில் ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து அதற்கு வந்தீசுவரனென்று பெயர் வைத்து வேதமந்திரங்களாற் பூசித்து எங்கெங்கு இருக்கிற மலடிகள் பிள்ளை பெறுவதற்கு அருளுண்டாக்கிவைத்த சிகரம், அதை நாரதமுனி வெற்றியையுடைய சூரனுக்குச் சொன்னார், அந்தசூரன் பரமசிவனிடத்தில் வரம்பெற்று வருங்காலத்தில் அதனைப் பெயர்த்துக்கொண்டுவந்து திருச்செங்கோட்டுக்கொடிமுடியிற் பதித்துவைத்து பூசைசெய்தான்.—எ-று. (ரு)

பிரமன்மாமுதலமரர் வந்துபணிபுரிய பெரும்பானுகோபன்முதலாந்
திரமகவனேகரைப் பெற்றுவனைசென்றுநற் றேவரைச்சிறைவைத்தனன்
வரமயேந்திரபுரியின் மாளிகையினர்ச்சனை மகிழ்ந்துகேதாரமிகவு
மாகரமதற்கொத்த தவனியந்தரசொர்க்க மதனிலுங்காண்பதரிதால்.

(இ-ள்.) பிரமா விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள்வந்து பணியவும், பானுகோபன்முதலாகிய பிள்ளைகளைப்பெற்று தேவர்களை சிறையிலிட்டான், வீரமயேந்திரபுரியில் சொர்ன்னமயமான மாளிகையிலிருந்து வந்தியாபாடான சிகரத்தைப் பூசித்து வச்சிரதேகமும் வெற்றியும்பெற்றான், சிவனே அதற்குச்சமானமான சிகரங்களை பூமி அந்தர சுவர்க்கங்களிலுங் காணுதற்கரிதாம்.—எ-று. (சு)

சூரபத்மன்றுறவர் சூலதரன்மறை சுதரிசனமாயன்முதலாம்
தேரகிப்பனசிறிய ரெனமனத்துணர் பாவசிக்கையனுமாயக்
கோரவர்க்கந்தருங் கொடுந்தொழில்புரி வலி குறையாது திரிபுவனமுஞ்
சேரவுற்றொருகுடை நிழற்றியதுநாகவந் தியாசிலையிநலனுருமால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட சூரபன்மனுக்கு முனிவர்கள், உருத்திரர்கள், பிரம்மா, விஷ்ணு, இவர்களெல்லாரும் பயந்துநிற்கவும், இவர்களை அற்பவான்களென்று தெரிந்து கொலையாதி பாவஞ்செய்கின்ற நினைவை யுடையவனுமாய், கொடுங்கோபத்தால் கொடியதொழில்களைச் செய்தும் வலிமைகுறையாமல் சகல அண்டங்களையுங் கொடையிலடக்கி யாண்டுக்கொண்டிருந்தான். அது வந்தியாபாடான சிகரத்தைப் பூசித்த வரப்பிரசாத மகிமையாம்.—எ-று. (எ)

அவனுமிகத்தும் பரத்துமுபகாரமா யன்னணையர்ச்சித்ததாற்
குகனுமவனுவி காடலுக்கரிதாயோர் கொடியும் வாகனமுமானான்
சிவனுதாங் கு மலையில்யோகஞ்செபந் தவந் தன்மமுயல்வோர்க்
கிவனுடி ஞன்றெவ்வொருகோடிகோடியினிலெய்துமலைநாகமலையே.

(இ-ள்.) அந்த சூரபத்மனானவன் இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் உபகாரமாக வந்தியாபாடான சிகரத்தில் சிவலிங்கத்தை அர்ச்சித்த மகிமையாலே கந்தசுவாமியும் அவனைக் கொல்லுதற்கரிதாய் ஒருகொடியும் வாகனமுமானான். அதுநிற்க, பரமசிவனுக்குப் பிரியமா யுள்ளக்களிப்பைத் தருவதாகிய அந்தகிரியில் எவராகிலும்வந்து சிவயோகஞ் செபதபந் தர்மதானங்கள் இவை முயற்சியாய் செய்தவர்களுக்கு வருமபலன்கள் நாடிச்சொல்வோமெனில் ஒவ்வொன்றுக்கு கோடி கோடிபலனாக விர்த்திக்கும்.—எ-று. (அ)

முதலுகங்காணவுற்ற னவருளுமினையுக மூனித்தொழுதிறைஞ்சவருளு
முதவுகெனமூவுகம் வந்துபூசனைசெய லுகந்தசந்தானமுளதாந்
திதகலியெனுங்குமர தீர்த்தமுழுகிச்சிவ தியானமுடனுமைபாகனற்
பதகிரிவில்வந்திகிரி வலம்வந்துமும்முறை பணிந்துமுத்தினம்வைகுவார்.

(இ-ள்.) கிரேதாயுகத்தில் யாதாமொருவர் எங்கிருந்துகண்டாலுஞ் சந்தானமுண்டாகும், திரேதாயுகத்தில் கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்தால் பிள்ளையுண்டாகும், துவாபரயுகத்தில் வந்து பூசித்துத் தொழுதால் இஷ்டமான புத்திரருண்டாகும், கலியுகத்தில்வந்து குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கி சிவத் தியானத்துடனே உமையொருபாகனை, பிரதட்சணஞ்செய்து வணங்கி வந்திகிரியை மூன்றுபிரதட்சணஞ்செய்து மூன்றுநாள் அங்கு வசித்திருப்பாராகில்.—எ-று. (கூ)

வந்தியர்ச்சனைபுரியும் வாரமதுசுக்கிரன் மருவுநாட்கார்த்திகையெனில்
மெய்கிளர்வன்றொடுமகவுபலனளிக்குஞ்செய்தவெம்பாவமுந்தொலையுமென்
முய்தவவியாதமுனி யோதினானந்தபல னுளதென்றுபின்னுமொருபால்
மைதருபவங்கெட மனத்திடை நினைத்தன வரந்தருதினங்கள்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) அப்படி வாசஞ்செய்து பூசிக்குந்தினஞ் சுக்கிரவாரமுங் கார்த்திகை நட்சத்திரமுங்கூடின சுபதின்முதல் மூன்றுநாளும் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்தால் இஷ்டகாமியார்த்தங்களைக் கொடுக்கு அன்றுதொடங்கி புத்திரசந்தான முதலிய தத்தையுடைய வியாசர் எனக்குச் சொன்னார், தீராதபாவமும் தீருமென்று பரிசுத்த ஞானத்தையுடைய வியாசர் எனக்குச் சொன் ம், தீராதபாவமுந் திருமென்று பரிசுத் ரு பின்னுமொருபங்கு மருள்மயக்கமாகிப்னார். இன்னம் அனேக பலனுண்டு பின்னுமொருபங்கு மருள்மயக்கமாகிப் பாவங்களும் விமோசனமாகும், அவர்கள் நினைத்தகாரியங்களுங் கைகூடும்படி க்கு வரப்பிரசாதந்தரப்பட்ட சுபதினங்களைச் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (ய)

மார்கழியினிறைமதிய மாதிரைபுணர்ந்ததினம் வந்துநாகேசனைநினைந்
தேர்தருகுமாரபுன லிடைமூழ்கியுபவாச மாயிருந்தொருபொழுதுகொண்
டோர்விரதமறையவர்க் குணவுகிர்தருளவமுத முதவியினுகர்ந்துநாளும்
பார்கெழுமுருகந்தர்க்கு நாகேசருக்குமுமை பாகர்க்குமர்ச்சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) மார்கழிமாதம் பௌரணையுந் திருவாதிரையுங் கூடின சுபதினத்தில் யாதாமொருவர் நாகேசரை நினைத்து வனப்புமிகுந்த குமாரதீர்த்தத்திலே முழுகி நியமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு முருகருக்கும் நாகேசருக்கும் உமையொருபாகருக்கும் அபிஷேகமுதலிய சோடச வுபசாரங்களுடனே பூசித்து அன்றுமுழுது முபவாசமாயிருக்கவும், அல்லது ஒருவேளை அன்னம் புசித்து விரதமானவருக்கு

நெய், வெல்லம், பால் முதலாகியதுங் கொடுத்து பின்பு அன்ன புசிக்கவும், இப்படி மூன்றுநாளும் பூசிப்பர்.—எ-று. (கக)

அர்ச்சனைபுரிந்து மறையவர்தானமு [illegible] றி மயேசுரார்க் கன்னமுதவிச்
சர்க்குருவுடன்குரவர் தங்களுக்கன்பொடு தயாபலன்வழங்கியவரை
முப்பொழுது மடிபணி [illegible] தமலவந்தீசர்நதி வலமுவந்தஞ்சலிபுரிந்
தர்க்கியப்பரிசுபல னிதுவெனச்சேடர்க்கு மெண்ணில்காலஞ்செல்லுமே.

(இ-ள்.) அப்படி அர்ச்சனைசெய்து பிராமணர்களுக்குத் தானங்கொடுத்து அதி திகளுக்கு அன்னதானஞ்செய்து, குருக்களுக்கும் பெரியோர்களுக்குந் தம்மாலியன்ற வுதவிசெய்து, அவர்களை திரிகாலமும் வணங்கி வந்திசுரரைப்பூசித்து, பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்த புண்ணியவான்களுக்கு இவ்வளவுபலனென்று ஆதிசேடன் தன் னிரண்டாயிரம் நாவினாலும் அளவிட்டுச்சொல்லத் தொடங்கினாலும் அனேககாலஞ் செல்லும்.—எ-று. (கஉ)

சண்முகர்பதந்தொழுது சரவணபவாவெனத் தனிமனத் துச்சரித்தால், [illegible] வ
ண்முகசரோருகன் வியன்மறைப்பொருளுணர்வு மெய்க்கவிதையும்புரா [illegible] ண,
பன்மொழிகொள்ப [illegible] னெட்டொடையிற் கவிதைசொற்பாவலர்க்கின்பமுத
வும், திண்மருவுதாரகையிலர்ச்சித்தபேரொலாஞ்சீர்பெறுவர்பார் [illegible] றுவரே.

(இ-ள்) சண்முகருடைய பாதங்களைத்தொழுது ஓம் சரவணபவாவென்று யே காந்தமாகக் கருத்திலுச்சரித்த பேர்களுக்கு வேதாகம சாஸ்திர உபநிஷத கலைக்கி [illegible] னங்களைக்கொடுக்கும். பாடப் படிக்கப் பிரசங்கிக்கத்தக்க வரப்பிரசாதந்தரப் பெறு வார்கள். அணிவுடனே தாரகபிரமத்தியானஞ் செய்கிறவர்கள் ஸ்ரீதேவிசெல்வமும், பூதேவி செல்வமும் பெற்றுவாழ்வார்கள்.—எ-று. (கங)

வேறு.

அதிசூரபன்மனை யடர்ந்தமேவேந் [illegible] ர்க் [illegible] னிநகரளித்தகிலமேற்
புதுநாகமலையில்வந்தீசரருளின் புற [illegible] ருவிலொருதீர்த்தமாக்கி
நதிமேவுதமதருளி நாகேசரைத்தொழுது நானிலத்தவர்பணி [illegible] மேவே
திதமேவுவெற்றிபெற் றனர்வேலர் கலி [illegible] ஞ் செல்வமொடுக [illegible] விதருமே.

(இ-ள்.) மிகுந்த சவுரியவானாகிய சூரனை [illegible] ன்று, தேவேந்திரனுக்கு இந்திர லோகத்தை அரசாட்சிக்கொடுத்து, நாககி [illegible] வந்திசுரரைப் பூசித் [illegible], அவர் கிருபா னுக்கிரகத்தினால் மகிழ்ச்சியாக ஒருதிவ்ய தீர்த்தமுண்டாக்கிவைத்து அதில் சடாட் சரமந்திரத்தை ஸ்தாபித்து, தமது கருணையினாலே நாகேசுரரைத் தொழுது வணங் கி பூலோகத்தில் மனிதர்களனைவரும் வந்து தம்மைப் பூசித்து வரங்கள் பெற்றுக் கொள்ளும்படிக்கு வீற்றிருக்கின்றனர். வேலாயுதக்கடவுள் கலியுகத்திலுஞ் சகல செல்வமுங் கொடுத்தருளுகின்றார்.—எ-று. (கச)

வேறு.

மலையெங்குமாமலையே மதுவொழுக்கமாமலையே
நலமலர்ந்தவனமெல்லாம் நளின [illegible] தவனமெல்லாம்
மலர்தரு [illegible] தருக்கனமே யமுதமுமைந்தருக்கனமே
குல [illegible] ன்கதிரொழுமே கொழியமணிக்கதிரொழுமே.

(இ-ள்.) மலையெங்கும்பார்த்தாலு [illegible] மேருசிகரத்தைப் [illegible] பாற் பிரகாசிக்குந் தே ன்கள் மலையருவிபோல பெருகி அலைமோதித்திறங்கும். அழகிய புட்பங்கள் அலர்ந் து யோசனை தூரம் வாசனை வீசும், நந்தவனங்களும் அனேக தீர்த்தங்களெல்லாந் தாமரை நெருங்கியிருக்கும், வாடாத புட்பங்கள் புட்பிக்கும், பஞ்சதருக்கள் மிகுந் திருக்கும், மனிதர்களுக்கு அமிர்தமே போசிப்பாயிருக்கும். பலவகை மணிகளுடை ய நிறங்கள் சுடர்விரித்து பிரகாசிக்கும், கொழுமிய செந்நெற்கதிர்களுந் தழைத்துப் பிரகாசிக்கும், கதிர்மணிகளும் பெருகும்.—எ-று. (கரு)

சந்தனவனங்கா [illegible] சந்தனவண்டடங்காவே
கந்தரமாமுழக்கெழுமே கந்தரமாமுழக [illegible] கெழுமே
சிந்தூரமாமணந்தருமே சிந்தூரமாமணந்தருமே
ஐந்தருவான்மந்திரமே ஐந்தருவான்மந்திரமே.

(இ-ள்.) அந்தமலையெல்லாஞ் சந்தனச்சோலைகளே, ஸ்ரீகளுக்குத் தூதுபோகி ன்ற அன்னப்பட்சிகளும் வண்டினங்களு மோயாமல் நடமாடிக் கொண்டிருக்கும், குகைதோறும் கொடியமிருகங்கள் கெர்ச்சிக்கும், மேகம் இடிமின்னலோடே ம ழைக்காலிரங்கிப் பெய்யுமுழக்க மிருந்திருக்கும், யானைகள் பிடியானைகளை மணம் பொருந்திப் புணர்ச்சிசெய்யும், அங்கு வாசஞ்செய்கின்ற ஸ்ரீகளினுடைய நெற்றியிலிட்ட சிந்தூரத் திலகப்பொட்டுகள் பரிமளிக்கும், பஞ்சதருக்களினுடைய நிழல்களிலே ய [illegible] வ்ரக மாடமாளிகை சேர்ந்திருக்கு [illegible] மன்பரொல்லாரு மரிதாகிய பஞ்சாட்சரங்களைச் செபிப்பார்கள்.—எ-று. (கசு)

கண்டவருக்கருட்கதியே [illegible] ண்டவருக்கருட்கதியே
புண்டரீகமானுரவே [illegible] ண்டரீகப [illegible] னுரவே
கொண்டலையுந்தண்டலையே [illegible] ண்டலையுந்தண்டலையே
விண்டயாநாரணனே வி [illegible] ண்ட [illegible] நாரணனே.

(இ-ள்.) [illegible] ரு நாககிரியைக் கண்டவர்களுக்குச் சிவகிருபையு மோட்சமுங் கி டைக்கும், பி [illegible] த்தியட்சமாகக் காண [illegible] ட்ட வாதித்தர்க ளுதித்து சுவாமி திருமுன் னோராய்வந்து [illegible] சிப்பார்கள், புவியும் [illegible] வு முறவாய் விளையாடுந் தாமரைமகள் வாச மாயிருப்பாள், மேகமண்டலத்தை [illegible] யிருக்கும் நாககிரி கொடுமுடி சிகரங்கள் தென்றற்காற்று வீசுகின்ற மலர்ச்சோலைகளும் மிகுந்திருக்கும், மூங்கில் வனங்கள் நெருங்கி ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும், தேவேந்திரனும், பிரமனும், விஷ்ணுவும் வேத மந்திரங்க [illegible] மியைப் பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து வணங்கி வாழ்த்து வார்கள்.—எ-று. (கஎ)

வந்தியாபாடாணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ [illegible] திரு விருத்தம்.—கஉக.

உமைதவச் சருக்கம்.

திருமணஞ்செய்து சிவனுடம்பி... சேயையின்றருட்செய்தபின்
வருமணம்புவி மீதுகந்தர்விளை யா...ல்செய்துபடிவருதலாற்
கருமணம்பரவி மலர்க்குழலி கந்தலைப்பெறுசிந்தையா
லருமணங்கலம துறமயங்கின ளஃதறிந்தனரா...லார்.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் முனிவர்களே, இனி இமவான்மகளாகிய பார்வதியைப் பரமேஸ்வரன் திருக்கலியாணஞ் செய்துக் கொண்டு கந்தசுவாமியை யீன்றருளிய பின்பு, குமாரதேவரும் நாரதமுனிவருடனே கூடிக்கொண்டு மலைகள்தோறுந் திருவிளையாடல் செய்து திருச்செங்கோட்டில்வந்து வசித்துயிருக்கின்ற காலத்திலே மலர்மணம்பொருந்தி கார்மேகம்போன்ற கரிய கூந்தலையுடைய பார்வதியம்மன் புத்திரவாஞ்சையினால் மகனை நினைந்துக் கொண்டுருகி யெண்ணமுற்றாள் அதுதெரிந்து பரமேஸ்வரன்.—எ-று. (க)

அன்னபோதிலெம தன்னைகவ்வையை யகற்றவேபலவுமருள்புரிந்
துன்னியுன்னியெ யனந்தலீலைகளு முதவினாரஃது வொழிவிலா
நன்னெறிச்செயல் கண்டுவன்னிநகை நாதரம்பிகைக்கன்பனார்
பின்னுமோர்விளை யாடல்மேயினர் பெரியர்கேண்மினஃதுரைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) அப்போது எமது தாயாகிய உமையவள் துயரத்தைத் தீர்க்கவேண்டியிருந்தகிருபையோடு நினைத்து நினைத்து அனேகந் திருவிளையாடலைச்செய்...ர். அப்படிசெய்தும் உமையவள் கவலை தீரா...மையைக்கண்டு அக்...க்கண்...ணற்றியையுடைய பரமேஸ்வரன் பின்னையும் ஒரு திருவிளையாடல்செய்யத்தொடங்கினார். முனீஸ்வரரே கேளுங்கள் சொல்லுகிறே...னென்றார் ...முனிவர்.—எ-று. (உ)

என்...கூறியசூதரைத்தொழுதி...திறைஞ்சியெமக்குநீர்
நன்றுகுன்றிலுமைமாதுடன் க...லைநாககாதருகித்தவுஞ்
சென்றவர்க்கருளு கின்றதும்பணி செய்தபேறுநற்றீர்த்...ழ
மென்றுரைத்திடுதி யென்றமாதவர்க் கி...ரியசூதருமியம்பு...

(இ-ள்.) அப்படியாகச்சொன்ன முனி...வரை மிகவு மன்புட...வணங்கி யெங்களுக்கு உமையவளும் சுவாமியும் நாககிரியில் எழுந்தருளிய வரல...ம், அந்தஸ்தலத்தில் சுவாமியைப் பூசித்த பேர்களும் அவர்கள்பெற்ற...வாய்ப்பி...ங்களுந் தெய்வதீர்த்தங்களினுடைய மகிமையுஞ் சொல்லி யருள...ேமென்...று ...வர்கள்கேட்க சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.—எ-று. (ங)

வெள்ளியங்கிரி மீதுநாரு விளைத்தியங்கிய வனத்திலே
யுள்ளடைந்தொருமுல்லையாவி னுடன்புணர்ந்து விருப்பபாற்
றெள்ளியர்ப்பரையென்றவோர்பல செப்பநாணவியப்பினால்
வள்ளலாதியைமலைமடந்தை கைமலர்கொடங்கண்மறைத்தனள்.

(இ-ள்.) அந்த வெள்ளியங்கிரியின்மீ...கற்பகத்தரு முதலாகிய ...லைகள்நெருங்கிச்சகல புஷ்பங்களுடனே சிறந்திருக்கின்ற ஒரு உத்தியானவனத்திலே பரமசிவனும் பார்வதியும் வந்து உள்ளே பிரவேசித்து அந்தவனத்திலுள்ள காட்சிகளை

க்கண்டு களிகூர்ந்து உலாவி வருகிறபோ...து ஒரு முல்லைக்கொடியானது மாதவிமரத்தைச்சுற்றிக்கொண்டு பிரியாமல் தோன்...றுதை உமையவளே காண்பாயாக வென்று சுவாமி பிரியமாகச் சொல்ல, அம்ம...வெட்கமுண்டாகி சுவாமி திருநேத்திரங்களை தன்கையாகிய தாமரைமலரி...னால் மறைத்தாள்.—எ-று. (ச)

அந்தவேளையிலந்தகார மடைந்ததண்ட மனந்தநாள்
இந்துநன்னுதலியுற்றுநெற்றியிலங்குகண்குளிரச்செய்த [நவோர்
யெந்தையன்று விழித்தபின்னொளிர்வ தென்கொல்காரணமிதென
சந்திவந்தனைதியானமாதிய தவம்பிழைத்தனமென்றோதலும்

(இ-ள்.) அப்போது அண்டங்களெல்லாம் அந்த...காரமான இருள்வந்து மூடிக்கொண்டு வெகுநாள் வெளிச்சமில்லாமலிருந்து பின்பொருநாள் உமையவள்கையை வாங்கினவுடனே யெங்கும் பிரகாசமாக வெளிச்சமாச்சுது. பரமசிவன் திருநேத்திரங்களை விழித்தருளின பின்பு இது...வென்ன காரணமோ வென்று பெரியோர்களெல்லாங்கூடி ஸ்ரீகயிலாயத்தில்வந்து கடவுளைக்கண்டு வணங்கி எங்களுடைய சந்தியாவந்தன தியானயோகாதி கிரிகைகள் தவறி வெகுகாலம் இருள்மூடி யிருந்ததால் எங்கள் விரதத்துக்குக் குற்றங்கள் நேர்ந்ததென்று முறையிட்டுச் சொன்னார்கள்.

இதுதறிந்துமையனேகபாவ மியானடைந்தனென்னிறைவனின்
நருதுணைக்கணதருளளித்தரு ளெனக்கெனப்பனாநவிறலு
...குகிர்ப்புனா வானமெல்லிதழ் மேவுபூவைகேதாரநின்
றாரு...வுகாசியி லுற்றநற்றவமுற்றபின்.

(இ-ள்.) அப்போது உமையவள் கண்டு பயத்துடனே கடவுளைவணங்கி இனியிந்தகுற்றத்தைத்தீர்த்தருளி யும்முடைய இட...பாகத்தில் யான் பிரியாமல் சேர்ந்திருக்கத்தக்கதாக கருணை செய்து ரட்சிக்கவேணுமென்று தொழுது கேட்டுக்கொள்ள, பவளம்போன்ற அதரத்தையுடைய பவானியே கேட்பாயாக. அப்...நீபுறப்பட்டு கேதாரத்தில் சேர்ந்து பூசைபுரிந்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு இவ்யசலம் பிரவாகிக்காநின்ற காசிஸ்தலத்தில் சேர்ந்து பூசித்துத் தவஞ்செய்தபின்பென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகின்றார்.—எ-று. (கூ)

கச்சிகா...கிர்த்ததொன்றது காரணம்பலகாணுமால்
மெச்சுக...ையும்...வுமுண்டதன் மிட்கநன்பலனளவுறு
தச்சுதல...டைந்துமின் னரியதோர்தவமெய்தினால்
மெச்சியாமவன்வரு...மிங்ஙன விளைத்திடுங்குறைவிலருமால்.

(இ-ள்.) மருத்துவம் பொருந்தி விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரமென்றொரு ஸ்தலமுண்டு அங்ஙனம் கம்பையா...ம், மாவிருட்சமும் உண்டு; அந்த காஞ்சிஸ்தலத்தில் நீ ...ாய்சேர்ந்து அரிதவங்கள் செய்தால் நாம் அவ்விடம்வந்து உனக்குகாட்சிகொடுத்து நீ நினைத்தபடிக்கி இடது பாகமும் அனுக்கிரகஞ் செய்கிறோமென்று திருவுளம் பற்றியருளினார் பரமசிவன்.—எ-று. (எ)

எனவுரைத்தபினனடைக்கன தெருமலர்க்குழல் மலைதன
மனனுறத்தொழுதானடித்துணைமலர்களச்சுதன்மலருளோன்

முநிவர் வித்தியாதரர்கள் மூவர் கோடிசத்திகள் முதலுளோர்
தனதுபின்றொடரவென்றுவ் மைபுகழ் தழுவுச்சியின்மருவினாள்.

(இ-ள்.) இப்படியாகச் சுவாமி [illegible] யபின்பு அன்னம்போல நடையும், கார் மேகம் போன்ற பரிமளக் கூந்தலும் [illegible] உமையம்மன் சுவாமியை பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து வணங்கித்துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அரி பிரமன்முதலா யுள்ள வித்தியாதரர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள், அனேகசத்திகள் முதலான சகல சனங்களுந் தனது பின்னே தொடர்ந்துவரக் கயிலையில் நின்றும் புறப்பட்டு இடை கேதாரத்தில்வந்து சிவனைப் பூசித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு காசியில்வந்து விஸ்வ நாதனைப் பூசித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு உலம் புகழாநின்ற காஞ்சிபுரத்தில்வந்து சேர்ந்தாள்.—எ-று.

(௮)

வந்துகம்பை யெனப்பொருந்திய வண்பெருங்கரை தங்கிமின்
முந்துமிங்கிவளைந்தருந்தவ முன்பிருக்கனமுந்தலுங்
கந்தர்வந்துமை யெந்தையின் கருதும்பனென்கனிகின்றதென்
றந்தவந்தரியம்புகின்றனை ரன்புடன்புரிகென்றபின்.

(இ-ள்.) உமையவள் அனந்த சத்திகளுடனே காஞ்சிபுரத்தில் கம்பையாற்றில் வந்துயிறங்கி நல்ல முகூர்த்தங்கொண்டு பஞ்சாக்கினிவளர்த்தி அதின்மத்தியில் நின்று அரியதவஞ் செய்யத் தொடங்கினாள். அப்போது கந்தசுவாமி வந்து வாராய்தாயே எந்தையாகிய பரமசிவன் நீ கருதிகேட்ட வரங்கொடுப்பதற்கு பிரியங்கொண்டிருக்கிறதொன்று தேவகணங்கள் முறைமுறையாகவந்து செ [illegible] பத்திசிரத் தையுடனே தவத்தைவிடாமல் செய்வாயாகவென்றதின் பின்பு.—எ-று.

(௯)

மாயனார்வனமேயினார்வரு [illegible] யனோடுறைகூறுவாள்
மேயதோர்தவநீருமீசனும் [illegible]றென தளம்விறவே
[illegible]காலமிநேயனுதுள சிலமேவினருதியா
ருயபேதமதாயினுருப சாரமோதெனவோதுவார்.

(இ-ள்.) அம்மன் அப்படி அரியதவஞ்செய்கிறபோது அங்கே விஷ்ணுமூர்த்தி வந்தார். வந்த விஷ்ணுவுக்கு உபசரித்து சிலவசனஞ்சொல்லுகிறு [illegible] நான் சிவனு டைய அர்த்தபாகத்திற் சேர்ந்து பிரியாமலிருக்கவேண்டுமென்று [illegible]டுங்காலமாய்த் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றனன், சுவாமிக்கு இன்னந்தயவு வரவில்லை இனி நடக்கவேண்டியவைகளுக்கு மேற்பருவஞ் சொல்லு [illegible] உமையவள கேட்க மகாவிஷ்ணு சொல்லத்துடங்கினார்.—எ-று.

(௧௦)

வைத்தபத்தி வசிஷ்டனமுற்பகர் வித்தகத் துளசித்தர்நம
மெய்த்தபத்தரியற்றுநற்சிவ பத்திமெய்த்த [illegible]பிக்கதாம்
உத்தமத்தவமுத்தமச்செப முத்தமத்தின் புகழ்ச்சியாம்
நித்தநித்தமகத்தொழிழ்பெறின் நித்தர்பக்கமு மக்கதாம்.

(இ-ள்.) வாராயம்மா பார்வதி, எந்த தவத்திலும் சிவபூசைசெய்கிறதே மகா மேலானதவமாம். நினைத்தகாரியங் கைகூடு மாகையினாலே நமது பக்தர்களாகியவசி ட்டர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்மையாகச் செய்வார்கள். அந்தத் தவத்துளெல்

லா மேலானதவம் சிவனைப் பூசைசெய்[illegible]. அதுவே உத்தமமானதவம். இது நிச் சயம், பக்தியுடனே நீயுஞ் சிவனைப் பூசி[illegible]கில் செய்தகுறம் நீங்கி சிவனுடைய இடப்பாகமுங் கிடைக்குமென்று சொன்[illegible] விஷ்ணு.—எ-று.

(௧௧)

பாரிலச்சுதனுரிசைத்தது [illegible]மு[illegible]ள தெவ்வுபோ
தோருணாப்பகர்கின்ற விப்படி [illegible]மவர்ச்சனையின்கணிர்
தாரகப்பிரமந்தனைத் தவறுதவம்பொடு மெம்பிரான்
நாரருட்சிவமந்திரத்தையே நாளுமொக்கவிளம்புவாய்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விஷ்ணு சொல்லுவது காரியமே யென்று நினைத்து மகா தேவி மகிழ்ச்சியடையப் பின்னும் விஷ்ணுவானவர் ஒரு உண்மைசொல்லுகிறேம். இ ந்தப்படி ஓமஞ்செய்து சிவார்ச்சனை செய்யுமிடத்தில் தாரகபிரம்மத்தை வழுவாமல் அதனுடனே சிவப்பிரீதியாய்ப் பூரணனந்த சூட்சும பஞ்சாட்சரமந்திரத்தை அனவ ரதகாலமுந் தியானஞ் செய்து பூசிப்பாயென்று பின்னையுஞ்சொல்வார் விஷ்ணு.—

இந்தமந்திரமெந்தைமந்திர மின்பமந்திரமன்பினால்
வந்தமந்திரமெந்தைபங்கு வழங்குமென்றெழுகம்பைநீ
ருந்தியின்புனலுஞ்செழிந்தருவின் கொழுந்தொடையுங்கைமே
லுந்தமென்பரலின்சிவந்தனை யுண்டெனக்கிருபைகொண்டுமான்.

(இ-ள்.) இந்த மந்திரம் எம்முடையகர்த்தாவாகிய பரமேஸ்வரனுடைய மந்தி ரம். சிவனுக்குப் பிரீதியான மந்திரம். சிவ கிருபையினால் வந்தமந்திரம். இது சுவா மி இடப்பா[illegible]மன்றுகொடுப்பதற்கு இடசித்தமாயெண்ணிச் சிவபூசைக்கு ஆரம்பிக்கும் போது செழுமையாகிய கம்பையாற்றுச் சலமும், வெண்மையான மாமரத்தின் கொ ழுங்கொத்துகளும் உன் னஸ்தங்களினால் திண்டி மெல்லிய மணலைத்திரட்டி சிவலி ங்கமாகச்செய்து சிவனை யாவாகித்து சிவாகமப்பிரகாரம் பூசைசெய்து அன்புடனே அர்ச்சனை செய்வாயென்று சொன்னார் மகாவிஷ்ணு.—எ-று.

(௧௩)

அற்சனை[illegible]ழில்முற்றிநற்செப முற்றிமெய்த்தவமுற்றபோ
திற்புனற்சிரளையந்தையத்திசையெட்டுமுட்டவெழுப்பினார்
கற்புறபரிபாடியிட்டவட்ட கனத்தனத்தையழுத்தினாள்
வற்றடக்கரமொற்றடிக்குறி வைத்துவத்தெநடனைத்தாளாள்.

(இ-ள்.) அப்படி விஷ்ணு சொல்லிய பிரகாரமே சிவனை யாவாகித்து பஞ்சாட் சர மந்திரத்தை உச்சரித்து சிவயோக தியானத்திலிருந்தாள். அப்போது உமையவள் மனோபக்தியை [illegible]திக்கவேண்டிப் பரமசிவன் அந்தக்கம்பையாற்றிற் பெருவெள்ளமாகச் சலம் பெருகிவரும்படிக்கு கட்டளையிட்டார். அதுகண்டு உமை யவள் தனது தனபாரங்கள் சிவலிங்கத்தின் திருமேனியிலழுந்த அழுத்தி ஆசையுட னே தனது கைவளையலழுந்திய குறியுண்டாகும்படி கைகளால் சிவலிங்கத்தைத் த ழுவிக்கட்டி அணைத்துக்கொண்டாள்.—எ-று.

(௧௪)

ஆதிபீடமதானதேவியை யாருமாசமையாதியை
நாதநீதவிநோதவாணியை நாரிகசுபாஷியை
வேதவாகமபுராணமோதிய வீரமாதவ நாரியை
மாதயார்வுடனேதழீஇ வரமேதுகேளெனவோதினார்

(இ-ள்.) அப்படி ஒருமனதாய்ச் சி[illegible]கத்தை விடாமல் உமையவள் அனைத்துக் கொண்டவுடனே இவனுக்குக் க[illegible]ுண்டாகித் தமக்கு ஆதிபீடமான தேவியை, ஆறுசமையங்களுக்கு முதல்வி[illegible]கின்ற நாதகீதப்பிரியவசனியானவாணியை, நாகரீகமான சுபாஷணியை, [illegible]ம்பூரண முடிவில் வசிக்கின்றவளை, வைராக்கியமாகத் தவஞ்செய்த இமய[illegible]ர்வத புத்ரியாகிய பார்வதா தேவியம்மனை, பரமசிவன் தழுவி உனக்கென்னவரம் [illegible]ண்டுமோ அதைக்கேளென்று சொன்னார்.

கண்டுகண்டிருகண்களிப்பொடு கருணைமின்பிரணவகிலைப்
புண்டரீகபதத்தஞானியர் போதமாதவர்திரிபுரங்
கொண்டபுன்னகை யாளவாளொடுங் சூல்வுகேடகசூலமேல்
மண்டுபாசமெடுத்தநாடினா வாரியாலநுகர்ந்துளாய்.

(இ-ள்.) அப்படி காட்சிகொடுத்தருளிய சுவாமியை இருபாகியாகி உமையவள் தனது கண்கள்களிகூரக்கண்டு சிவநாமதோத்திரஞ் சொல்லத் துவக்கினாள். பிரணவாகார பீடத்தில் வசிக்கின்ற சரணம்புயத்தையுடையவனே, ஞானிகளுக்குப் போதமாகிய வறிவுருவானவனே, மகாதவத்தையுடைய திரிபுராதிகளைப் புன்சிரிப்பினுலெரித்த மகாதேவனே, கையில் வாளுங் கேடகமுஞ் சூலமும் பாசமுந் தரித்தருளிய சதுர்ப்புயங்களை யுடையவனே, கடலினுதித்தெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தை முதாக உண்டவனே, தேவர்களைக் காத்த பரமேஸ்வரனே, என்று தோத்திரஞ் செய்தாள் உமையவள்.—எ-று. (௧௭)

தேவர்சூழ்மகதேவர்மூவிழி திகழுநாயககண்டபே
ராவலிற்பணிவாரவர்க்கினிய தானரூபபிநாகவிற்
காவலத்தசுடர்தருசடைப் பரமர்நித்தியபவமிலா
யாவருக்குமெவற்றினுக்குமோரிறைவநற்சிவசாந்தனே.

(இ-ள்.) தேவர் சூழ்ந்து துதிசெய்கின்ற மகாதேவனே [illegible]ண்ட திரிநேத்திரதாரியாய் விளங்கிய லோகநாயகனே, அன்புடைய பக்தசனங்களில் அவரவர்க்கிஷ்டமான வரங்களுங் காட்சியுங் கொடுக்கின்ற கருணாநிதியே, பினாகவிற்பிடித்த கைகளையுடையவனே, சிவந்த சடைகளையுடையவனே நித்தியமான பரப்பிரமவஸ்துவே, பிறப்பிறப்பில்லாத நித்தியனே, எவ்வுயிர்க்கும் எப்பொருட்கும் இறையவனுயிருக்கின்ற சிவனே சாந்தகுணத்தை யுடையவனே, என்று பின்னுஞ்சொல்வாள்.

உந்திவேணிய வொப்பிலாதவ வுலகினுக்கிதசச்சிதா
நந்தவந்தநாந்தராசுக துக்கமற்றமெஞ்ஞானவா
னந்தசெந்தி சொரூபநித்திய மானபூரணபிரமவோர்
கந்தவாவிய யாவினுக்குமோர் காரணாவிளையாடலாய்.

(இ-ள்.) நதிசூடிய சடையையுடையவனே, தனக்கு வொப்புவமை யில்லாதவனே, உலகத்துக்குப் பாபரகிதமாகிய சச்சிதானந்தப்பொருளே, அழகிய நாந்தரீகமானவனே, சுகமுந்துக்கமு மில்லாதவனே, ஞானாதீதமானவனே, [illegible]னிமலையாயெழுந்தருளிய சோதிசொரூபனே, அநித்தியமில்லாத ஆத்ம பூரண பரப்பிரம்மமே, அந்தகரணங்களையுடைய சர்வ பூதான்மாக்களனைத்திற்கு மொருகாரண மூர்த்தி

யானவனே, அளவில்லாத சோதி செ[illegible]மெடுத்து விளையாட்டுப்பட்டவனே, என்று துதிசெய்தாள் உமையவள்.—எ-று. (௧௮)

தேவர்தேவதே வாசமுப்புர [illegible] தேவர்கள் செல்வவென்
றுவலர்மென தகநினைத்து [illegible] தரு[illegible]னிற்றவ [illegible]ய்திடின்
றேவராவுன தைந்தெழுத்தினை புரைசொ ணூற்றுட னெட்டுமோத்
தேவலாகி யியம்பவேதவ மென்னையாண்டருள் செய்தனை.

(இ-ள்.) தேவாதிதேவனே, அரி பிரம்மாதி தேவர்களுக்கும் அதீதமானவனே, திரிபுரதகனனே, தேவர் பாக்கியமானபொருளே, என்று யென்னுடைய ஆசையினுலே என்மனேஇஷ்டங் கைகூடவேண்டு மென்று உம்முடைய கிருபையினுலே தவஞ்செய்து ஓயாமல் உம்முடைய சூட்சும பஞ்சாட்சரத்தை நூற்றெட்டு செபஞ்செய்து பூசித்து அருச்சனை செய்யவே அடியாள் தவநிலைமுன்பாகவந்து காட்சிகொடுத்தருளினீரென்று சொல்லிப் பின்னையுந் துதிசெய்கின்றாள்.—எ-று. (௧௯)

வேறு.

பரமகல்யாணபோற்றி பணைப்பணிப் பணியாய்போற்றி
யரவணுந்துலமான வகளங்கபோற்றிதேவர்
புரவுலகனைத்து மேவும் புராதனபோற்றியெற்றாப்
புரகொடிப்புனிதபோற்றி பூதநாயகனேபோற்றி.

(இ-ள்.) பிரமசைதன்னிய சவுந்தரீகனே போற்றி, நாகாபரணனே போற்றி, சிவசிவாபோற்றி, நிஷ்களானந்தமயமே போற்றி, அண்டசராசரங்க ளெல்லாநிறைந்த புராதனப்பொருளே போற்றி, இடபக்கொடியைப் படைத்த புனிதனே போற்றி, சர்வ பூதாத்தும நாயகனே போற்றி.—எ-று. (௨௦)

சுத்தனேபோற்றியீறில் சோதியே போற்றியார்க்குங்
கர்த்த[illegible]ற்றிநென்கீழ்க் கடவுணேத்திரனே போ[illegible]
யுத்துளநீற்றபோற்றி யுருத்திரசம்புபோற்றி
வித்தகஞானபோற்றி விதாணவிமலபோற்றி.

(இ-ள்.) பரிசுத்தனே போற்றி, அந்தமில்லாத சோதியேபோற்றி, யாவர்க்குங் கர்த்தாவாகிய சிவனே போற்றி, அக்கினிநேத்திரனே போற்றி, உத்தளமாக வெண்ணீறணிந்த மேனியனே போற்றி, உருத்திரனே சம்புவே போற்றி, ஞானவித்தகனே போற்றி, விதாண விவேகமுள்ள விமலனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௨௧)

வேதங்களறிதற்கெட்டா வேதியபோற்றிவிந்து
நாதங்களினுக்குமேலாம் நாயகபோற்றிஞான
போதங்களாகின்ற புலமையோய்போற்றியெந்தன்
பாதகம்பறிப்பாய்போற்றி பசுபதிபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) வேதங்களாலறிவதற்கரிதான வேதியனேபோற்றி, விந்துநாதங்களுக்கெல்லாமேலாகிய நாயகனேபோற்றி, ஞானபோதமாய் நின்ற வறிவுக்கறிவே போற்றி, என்று துதிசெய்பவர்களுடைய பந்தபாசங்களை அறுப்பவனேபோற்றி, ஆத்துமாக்களாகிய பசுக்களுக்கெல்லாம் பதியானவனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௨௨)

எனத்தவம்புரிந்துபோற்று மிப [illegible]மடந்தைமுன்னர்
வனத்தாமழுவ மானும் வரவமுமபயக்கையும்
கனத்துடன் [illegible]ன்றிக்கேட்பக் களித்துநின்பாகநீங்கா
துனைத்தினந்த[illegible]வும்பாங்கெற் ருகவெனச்சோதிகூறும்.

(இ-ள்.) இப்படி தோத்திரங்கள்செய்து அரியதவம்புரிந்து போற்றிசெய்த பார்வதாதேவிக்கு முன்பாக அழகிய மான் மழுதரித்த அபயஸ்தங்களுடனே பெருமை பெறத்தோன்றி நின்று காட்சிகொடுத்து வுனக்குவேண்டியவர மென்னவென் று சுவாமிகேட்க, அம்மன் சுவாமீ உம்முடைய இடப்பாகம்பொருந்தி பிரியாமல் கூடியிருக்கும்படி வரங்கொடுத்தருள வேண்டுமென்று சொல்ல சுவாமி சொல்லுகுறார்.

அனலெல்லாங்கிரியாய்ப்பின்ன ரணிமணியசலந்தானாய்
கனகநல்வரையாய்க்கல்லின் கல்லதாயுகங்கணான்கும்
வனமுறைபிறழாநிற்கும் வரையிற்கௌதமனுசிரமம்
தனதிடத்திருமினென்னச் சங்கரனுரைத்துப்பின்னும்.

(இ-ள்.) வாராய் உமையே, முன்னே அக்கினிமலையாய்ப் பின்பு இரத்தினமலையாய் அப்புறம் சொர்ன்னமலையாய் இப்போது கல்லுமலையாய் நாலுயுகங்களிலும் வர்ணபேத முறைமைவழுவாமல் உயர்ந்துநிற்கின்ற திருவண்ணாமலை யிடத்தில் கௌதமன் என்னைத் தன்னுள்ளத்தில்வைத்து துதிசெய்யுஞ்சாரலாகிய ஆசிரமத்திலே நீபோய் சேரவேண்டுமென்று சொல்லி பின்னுஞ்சொல்வார் சுவாமி.—எ-று. (௨௪)

திருவருணையில்நீயேகி சிறந்தகௌதமன்றன்வாக்கால்
மருவருணையினான்செய்த மான்மியமுழுதுங்கேட்டுப்
பெரிதுநம்வடிவதாய பெருங்கிரிவலமாய் வந்து
[illegible]கார்த்திகையிற்றிங்கள் வியன்றவம்புரிதிமின்னே.

(இ-ள்.) திருவண்ணாமலைச்சாரலில் நீபோய்ச் சேர்ந்து [illegible]யுடைய கௌதமன் வாக்காலே அந்தத்தலத்தில் நாம் செய்த காரண மான்மியமெல்லாங் கேட்டு மிகவும் நம்முடைய வடிவமாயிருக்கின்ற திருவருணைகிரியைச் சுற்றி பிரதட்சணம் வந்து கார்த்திகை நட்சத்திரம் விசேடமாய்ப் பொருந்திய கார்த்திகைமாதம் முழுதுந் தவஞ்செய்வாய் பெண்ணேயென்று பின்னையுஞ்சொல்லுகிறார் சுவாமி—எ-று.

காஞ்சியிற்றவத்தாலின்றெங் கண்புதைகுறைகடைந்தாய்
தோஞ்சிறிதிலாதவண்ணந் தொலைத்ததாங் கருணையெய்தி
தேஞ்சிறந்திலங்குவில்[illegible] திகழ்வனச்செருவின்வைகி
வாஞ்சியோர்விரதமப்பால் வந்துநான்றருவன்பாகம்.

(இ-ள்) இந்தக் காஞ்சிபுரத்திற் கம்பையாற்றங்கரையிற் செய்த தவத்தினாலே எம்முடைய திருக்கண்களைப் புதைத்தபாவம் உனக்குவிமோசனமாச்சுது, இனி திருவருணாசலத்திலே உமையே நீபோய்ச்சேர்ந்து தேன்கமழாநின்ற வில்வவனச்சாரலில்தங்கி வாசஞ்செய்து கௌதமன் சொன்னபிரகாரம் விரதங்கள்நோற்று தவஞ்செய்வாயானால் அவ்விடம் வந்து காட்சிகொடுத்து நம்முடைய வாமபாகங் கொடுக்கிறோம்.—எ-று. (௨௬)

என்றினிதுரைப்பநீங்கா திடுநிழற்காஞ்சியாங்க
ணின்றனகண்டுகாஞ்சி நகரெனா நிலைப்பேராக்கி
வன்றிடுகம்பைத்தீரங்கர் மாநிழல்வைகிப்பூசித்
தன்றுளசிவலிங்க[illegible]மேகாம்பரமானதம்மா.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பரமேஸ்வரன் சொல்லி விடைகொடுத்தருள, உமையவள் மகிழ்ச்சியோங்கி யெப்போதும் விலகாமற் கவிக்கு நிழலையுடைய காஞ்சிமரம் அங்ஙனம் நின்றதைக்கண்டு அந்த தலத்துக்கு காஞ்சீபுரமென்னும் பெயர்விளங்க நிலைபெயரிட்டமைத்து கம்பையாற்றங்கரையில் மாமரத்தினிழலில்வைத்துப் பூசித்த சிவலிங்கந்தை ஏகாம்பரயீஸ்வரரென்று பெயர்வழங்குகின்றது.—எ-று. (௨௭)

அம்மையுமாதிபீட மமைத்தறுசமயத்தாரு
மிம்மையினடாத்தவன்றே யாவர்க்கும்பொதுவாய்நின்று
செம்மைகொள்சத்தியென்பாள் சித்தியிற்சேர்வதாகிப்
பொம்மெனத்திருமால் சேர்பும் புண்ணியங்கோடிசெய்து.

(இ-ள்.) பார்வதி யம்மன் ஒரு காமகோடி பீடமுண்டாக்கிவைத்து சட்சமையத்தாரு மிகப்பிரசாதம் பெறப் பரிபாலனஞ் செய்து நடத்திவரத்தக்கதாக யாவருக்கும் பொதுவாய் நிலைக்கச்செய்து அழகிய பராசத்தி வீட்டின்பம் பெறுவதாகச் செய்து விஷ்ணுசேர்வை தலமுஞ் செய்து முப்பத்திரண்டறமும் வளர்த்து அளவில்லாத சிவ புண்ணியங்களுஞ் செய்தமைத்தாள் உமையவள்.—எ-று. (௨௮)

அன்றரனருளிச்செய்த தனங்குளத்தடைந்துமேலோர்
துன்றியசருணைவெற்பிற் றோன்றினடோன்றலோடுங்
கன்றியவினைகடீர்க்குங் கௌதமனிருக்கைசெல்ல
ஒன்றினுக்கொன்றுகோடி யுயர்சிறப்பெய்திற்றுமால்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு பரமேஸ்வரன் அருளிச்செய்த பிரகாரம் பெரியோர்கள் நிறைந்துவசிக்கப்பட்ட திருவருணாசலத்தைச்சேர்ந்தாள் உமையவள் [illegible]போது தீராதவினைகளைத் தாக்கப்பட்ட கௌதமனாசிரமவனமெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று கோடிபங்கு அதனமாகச் சிறந்து வளம்பொருந்தி செழித்தது.—எ-று. (௨௯)

வேறு.

ஈங்கிதென்கொல்லோவென்றன் றிதயங்கள்களிப்பநோக்கி
யோங்குகௌதமனுங்கெய்தி யுமைதாள்வந்திப்பவீசன்
பாங்குநாட்பெறநீயின்று பகருமோர்விரதமென்னத்
தாங்கருந்தவனுநற்கே தாரமாம்விரதஞ்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அப்படி வளமுண்டாகி செழித்ததுகண்டு இதுவென்ன அதிசயமென்று மனங்களிகூறப் பார்க்கின்றபோது அம்மன் அங்கெழுந்தருளினாளென்றுதெரிந்து வந்து அம்மனை கௌதமரெதிர்கொண்டு உபசரித்தபோது அம்மன் வாராய் கௌதம முனிவனே, பரமேஸ்வரருடையஇடப்பாகம் யான் பெறும்படி விரதமொன்றுசொல்லென்றுகேட்க தவசிரேஷ்டராகிய கௌதமர் கேதார விரதமெடுத்துச்சொன்னார்.

சொல்லியவிரதமுற்றி சேர்[illegible]யங்கிரியைச்சுற்றி
நல்லருட்டவங்கூர்ந்தம்மை நயந்தகார்த்திகையினந்தம்

புல்லுரிமருங் ங்கன் புகுந்தனர் புகுந்துவேலை
யல்லியங்குழலைநோக்கி யருட்பெறவுரைப்பதானுர்.

(இ-ள்.) கௌத ராலே சொல்லப்பட்ட கேதார வி தத்தை அனுஷ்டித்து மு
டித்து அருணகிரியைப் பிரதட்சணஞ்செய்து அன்புடனே அரிய தவஞ் செய்கிற
போது, சிரேஷ்டமான கார்த்திகைமாதக் கடைசியில் புலியுரிதரித்த விடையையு
டைய பரமேஸ்வரன் அங்ஙனம் எழுந்தருளிவந்து மலைமகளாகிய மணமலர் சூடிய கூ
ந்தலையுடைய பார்வதியம்மனைப் பார்த்துத் திருவாய் மலர்ந்து சொல்லுவார்.—எ-று.

இவனுனக்கெம்துபாக மீய்ந்ததேகாந்தமான
தவமிகுநாகவெற்போர் தலத் டையுள தாங்கெய்தி
பவளமெய்த்தகரூர்சேயும் ப தவனுறைந்த தென்மே
னவகிலைவரையின்பாங்காய் நாகவெற்படைதியென்றார்.

(இ-ள்.) வாராயுமையே, இந்த அருணகிரி ஸ்தலத்திலே உனக்கு நம்முடைய இ
டப்பாகம் தரும்படி வரங்கொடுத்தோம்; ஆறு ஏகாந்த தலம் ஒன்று யிருக்கின்ற
து. அது, இந்த அருணசலத்துக்கு தென்மேற்கில் கொங்கு மண்டலத்திலே திருநா
ககிரியென்று பெயருண்டாகியது. அம்மலையில் தகரவாகனனுகிய நமது குமாரன்
சுப்பிரமண்ணிய மூர்த்தி அங்கு சதாகாலமும் வசித்திருக்கின்றான். நீயும் இங்கி
ருக்கின்ற நிலவரை வழியாகப்போய் அந்த நாககிரியைச் சேர்வாயென்று விடைத்
ந்து பின்னையுஞ் சொல்வார் சுவாமி.—எ-று. (௩௨)

நாகவெற்படைந்துதீர்த்தம் நண்புடன்மூழ்கியங்கு
ஞைகையிற்றேவதீர்த்த மொன்றுளததன்மேற்பொன் னின்
மாகனகஞ்சமீது வைகினஞ்சேயின்பாங்கர்
தோகைநீதவங்கள்செய்யிற் றேன்றுதுமவணுமென்றார்.

(இ-ள்.) உமையே நீ அந்த நாககிரி தலத்தில் சென்று புண்ணிய தீர்த்தங்களி
ல் மூழ்கி னே யங்ஙன மனோரம்மியமான தேவதீர்த்தமொன் றிருக்கின்றது
அதிலுற்பவித்த பெருமையையுடைய பொற்றாமரை பொகுட்டின் ருந்து நமது
குமாரன்பக்கமாக பெண்ணே நீ தவஞ் செய்வாயானல் அங்கே நாம் வந்து கிருபை
செய்கிறோம் என்று சொன்னர் மகா தேவர்.—எ-று. (௩௩)

என்றரன்பகரவெண்ணுன் கியலறமவளர்க்குங்கன்னி
நன்றெனமுனிவர்சூழ நய துதென்மேற்பான்மூலை
தென்றிசைநோக்கிநாகர் திகழ்நிலவரையின்பாங்கர்
மன்றலினுவந்துமெல்ல வாளராமலையில்வந்தாள்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பரமசிவன் திருவுளம்பற்ற முப்பத்திரண்டறங்கள் வளர்
த்த பார்வதா தேவியம்மன் நல்லதென்று முனிவர்கள் சூழ ஆசையுடனே தென்
மேற்குத்திசையை நோக்கி அந்தநாகமலை மார்க்கத்திலிருக்கின்ற நிலவரை வழியா
கப் புறப்பட்டு மங்கலகரமான மகிழ்ச்சியுடனே மெல்ல மெல்ல பிரகாசமான நாக
கிரியில் வந்து சேர்ந்தாள்.—எ-று. (௩௪)

வந்துதன்முதற்சேயாய மைந்தனை னைத்தகாலை
யைந்துசெங்கரமுமொற்றை யணிமணிமருப்பும்பாரத்

தொந்தியும்பருத்ததாளுஞ் சுடர்விடுஞ்சிறுத்தநோக்குங்
கந்தரப்புயலின்றாரைக் கடமுமுன் விளங்கவந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சேர்ந்த உமையவள் முதற்பிள்ளையாகிய விநாயகனை நினைந்த
வுடனே ஐந்து கைத்தலங் ளு மழகிய ஒற்றைக்கொம்பும் பருத்த தொந்தியும் ப
ணைத்த கால்களுஞ் சிவந்து பிரகாசிக்கின்ற சிறியகண்களும் மேகசலம் பெய்வது
போலும் வழிந்தொழுகிய மதத்தாரையும் விளங்க வந்தார் ஆனைமுகத்து விநாயகமூ
ர்த்தி.—எ-று. (௩௫)

வருகணபதியைநோக்கி மைந்தயான் றீர்த்தமாடற்
 ற் றீர்த்தம்பூமி யந்தரசுவர்க்கத்துண்டாம்
பெரியனயாவுமிங்குதப் பெரும்பணிவரையிலெய்தக்
கருணையினழைக்கவேண்டுங் கணபதிகடிகவென்றாள்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து வணங்கிய கணபதியைப் பார்த்து உமையானவள் நான்
தீர்த்தமாடுவதற்கு அரிதான தீர்த்தங்கள் பூமியந்தர சுவர்க்கங்களிலுண்டாகிய புண்
ணிய தீர்த்தங்களனைத்தையு மிந்த நாககிரியிலே அன்புடனே வரவழைக்கவேண்
டும் பிள்ளாய் சீக்கிரத்திலே யென்றாள் உமையவள்.—எ-று. (௩௬)

என்றனளுடனீள்கையா லேனையதீர்த்தம்வாங்கி
முன்றுகிழமுதக்கங்கை முதலியவனந்ததீர்த்தம்
தென்றிசைக்கயிலையான தெய்வநாகப்பொன்வெற்பி
லொன்றவேவடபாங்கெல்லா முதித்திட விதித்தார்மூத்தார்.

(இ-ள்.) உமையவளிப்படிச் சொன்னவளவில் விநாயகமூர்த்தி நெடிய துதிக்
கையினுலே திரிலோகங்களி லுண்டாகிய அமுர்தகங்கை முதலான தீர்த்தங்க ளனை
த்தையுந் தெட்சண கயிலையாகிய திவ்விய நாககிரியின் வடப்புரத்து மலையெங்கும்
தீர்த்தமயமாக தோன்றிப் பிரகாசிக்கச் செய்தார் விநாயகமூர்த்தி—எ-று. (௩௭)

 னையீன்றினியகொங்கை யினியமுதீய்ந்ததாயே
புண்ணிய தீர்த்தம்யாவு முதித்தனம்வடபால்வெற்பில்
நின்னடிபணிந்தாலந்த நீர்படிபாவம்போஞ்சென்
றன்னதியாடல்வேண்டு மம்மவென்றடியில்வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) என்னைப்பெற்று பிரியமாய் முலையமுத மீய்ந்து வளர்த்ததாயே நீ நி
னைக்குமுன்னே சகல தீர்த்தங்களும் வடபுரத்து மலையெல்லாம் பிரவேசித்து வி
ளங்காநின்றது. உன்னுடைய பாதங்க ளந்ததீர்த்தங்களில் படுமாயின் தீர்த்தங்களி
னுடைய பாவங்களெல்லாம் தீரும், நீ சென்று அந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கவேண்டு
ம் அம்மா வென்று உமையவள் பாதத்தில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தார் விநாயகமூர்த்தி.

ஐங்கரன்றன்னையாரவணைத்தருள்புரி வாழ்த்தி
கங்கையுண்முதலாந்தெய்வக் கணபு தீர்த்தமாடி
மங்கலநியதியாவு மறைமுறைமுடி துவேத
னிங்கிதவாசிர்கூற வெய்தினள்மலையினுச்சி.

(இ-ள்.) அப்படி வணங்கிய ஐந்து கைகளையுடைய விநாயக மூர்த்தியை இறு
கவணைத்து கருணைசெய்து வாழ்த்தி கங்கை நதியின் முதன்மையான கணபதி தீர்

...த்தில் மூழ்கி ஆசாரமாக நித்திய கன்மாதிகள் யாவுஞ் சுருதிமுறையாகச்செய்து முடித்து பிரமதேவ னாசீர்வாதஞ் சொல்ல உச்சிமலையில் வந்து சேர்ந்தாள் உமையவள்.—எ-று. (௩௯)

நாகமாமலையினுச்சி நண்ணிய குகனைக்கண்டு
மாகருணையினாற்கட்டி வனமுலையமுதமூட்டி
யாகமானந்தக்கண்ணீ ராற்கழீஇகருத்தினேசித்
தேகமாமிறைவன்சேர விருந்தவமுயலலுற்றாள்.

(இ-ள்.) அப்படி நாகமலை யுச்சியில் வந்து சேர்ந்த உமையவள் அங்கு ...கின்ற குமாரனைக் கண்டு மிகுந்த கருணையாக கட்டியணைந்து அழகிய ...யமிர்தமூட்டி தேகமுழுதும் பிரம்மானந்தக் கண்ணீரால் அபிஷேகமாட்டி மிகுந்த அன்புடனே வாழ்த்தி சிவனுடைய அர்த்தபாகம் பெறவேண்டி தேவதீர்த்தத் திற்கமலகேசரத்தில் அரியதவஞ்செய்ய நின்றாள் உமையவள்.—எ-று. (௪௰)

உமைதவச்சருக்...முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்.—௧௯௯.

அர்த்தபாகச்சருக்கம்.

கயிலையினின்றுகேதா ரத்தினிற்கலந்துதேவ
ரியன்மயிற்றிருவினோடு மெண்ணிலாச்சத்திசூழ
வயனிறைகாஞ்சியண்ணா மலையினில் வைகிநாகப்
புயறவழ்பொருப்பினின்ற பொன்னிருசரணம்போற்றி.

(இ-ள்.) கைலாசகிரியி னின்று இமய கேதாரத்திற் சேர்ந்து முனிவர்சூழ மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய லட்சுமிதேவி முதலாகிய அனேகஞ் சத்திகள் சூழ்ந்து சேவித்துவர, ...ல்வளப்பத்தையுடைய காஞ்சீபுரத்திலுந் திருவ...திலும்வந்து வசித்துத் தவஞ்செய்து மேகமொய்த்த வழகிய நாககிரியுச்சியிற் றேவதீர்த்தத்தின் பொற்றாமரைப் பூம்பொகுட்டில் நின்று மகாதவஞ் செய்கின்ற பார்வதிதேவி இரண்டு சீர்பாதங்களை நமஸ்கரிப்போம்.—எ-று. (௧)

வேறு.

நாகமாமலைநண்ணிய தீர்த்தமே... லாமதென்னபினுன்விரித்தோதுவேன்
மேகமாயனுமம்மையிறைஞ்சலு, மோகயிற்பணிந்தாருமுன்னோதுவாம்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொன்ன சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் முனிவர்களே... கேண்மின்கள். அந்த நாககிரிதலத்தின் தீர்த்தமகிமையெல்லாம் பின்னாலே விளங்க...ரித்துச் சொல்லுகிறோம். இப்போது அவயனம் உமையவள் தவஞ்செய்து சிவனிட...கம் பெற்றதையும் மகிழ்ச்சியுடனே வந்து பூசித்தவர்களுடைய வரலாற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினோம்.—எ-று. (௨)

மாவெழுந்துவயங்கியகீட்டிசை, மேல...ன்குமரீசுரன்மேற்புறம்
தேவதீர்த்தச்செழுந்தடமீதுபொற், பூவினற்கமலப்பொகுட்டேறினாள்.

(இ-ள்.) நாககிரியுச்சியி லோங்கிவளர்ந்த மாமரத்தின் கிழக்கு குமரீசருக்கு மேற்கு இதன் மத்தியில் தேவதீர்த்தத்தில் வளமையுடைய பொற்றாமரைப் பொகுட்டின்பேரி லேறிநின்று த...ஞ்செய்யத்தொடங்கினாளுமையவள்.—எ-று. (௩)

அன்னபோதரியாரண...ம்முமை, யென்னமுன்னினிறைனையடியேத்தினார்
முன்னனற்கனலிற்றவமுற்றினாள், பின்னதிக்குட்பெருந்தவம்பேணினாள்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் அரிபிரமர்க ளிருவரும் அம்மன் முன்பாக வந்து தோத்திரஞ் செய்த முன் அக்கினிமலையி...த்து நின்று அரியதவஞ் செய்தாள், இப்போது தேவதீர்த்தத்தில் நின்று பெரியதவஞ் செய்கின்றாள்.—எ-று. (௪)

மலைமடந்தைவருந்துந்தவத்தொழிற், கலைமடந்தைநிறப்பிறையோடுநல்
லலைமடந்தையடக்கியசென்னியா, னிலமடந்தைவரநினைவுற்றனன்.

(இ-ள்.) இமவான்மகளாகிய பா...தியம்மன் வருந்திச்செய்யுந் தவமுயற்சி யறிந்து சரஸ்வதியைப்போல வெண்மைநிறமுள்ள மூன்றாம்பிறையையும் கங்கையையுந் தரித்த சிரசையுடைய பரமசிவனிந்தப் பூலோகத்திலே வருவதற்கு நினைவுசெய்தார்.

உற்றுநன்றெம்முமைதவமுற்றிய, பெற்றியென்றுருபெட்பினிலெய்தினார்
வெற்றிவேழமுகத்தனைவேலனை, நற்றிநண்ணிமுன்னங்கையைநண்ணினார்.

(இ-ள்.) இப்படி உமாதேவி அரியதவஞ் செய்கின்றபோது பரமசிவம் அந்தத் தவத்துக்கு மெச்சினவராய் ஆசையோடு திருநாககிரியில் வந்தெழுந்தருளி வெற்றியுடைய ஆனைமுகத்து விநாயகனையும், வேலாயுதக் கடவுளையு முன்பு கண்டு பிரியங்கூர்ந்து உமையவளையும் வந்து கண்டருளினார் பரமேசுவரன்.—எ-று. (௬)

நன்றுநன்றுநயந்தனமுன்றவ, மன்றுகச்சியிலங்கியுநின்றனை
யின்றுநாகமலைமுடிநீரிடை, நின்றுநின்றுநெடுந்தவமெய்தினை.

...யுமையே நீசெய்யும் அரியதவத்துக்கு நாம்மிகவு மெச்சினோ மு...ர் காஞ்சிபுரத்திலும் திருவருணையிலும் தவமியற்றினை யிப்போது நாககிரி யுச்சியில் நீரில் நின்று நெடுங்காலமாய்த் தவஞ் செய்கின்றாய் என்று பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

உன்கருத்துளுவந்ததுதவுவோம், மினகருத்துறவேண்டுதியென்றபி
னன்கருத்துளநாதனைக்கைகளால், ம...கருத்துள்வணங்கித்தழுவினாள்.

(இ-ள்.) வாராய் பார்வதியே, உன்மனதில் அபேட்சித்த வரத்தைத்தருகிறோம் நீ கேட்பாயென்று சுவாமி சொன்னவுடனே, அம்மன் அழகிய கருத்துத் திருத்தமாகச் சுவாமியைத் தனது கைகளால் தழுவி இரு...த்துள்ளே வணங்கித் துதித்துச் சொல்கிறாள்.—எ-று. (௮)

வேறுபட்டவினையின்பயன்விளைந், ...ட்டனந்தக்கனொறுப்பினால்
மாறுபட்டகலாவகையின்னொரு, கூறுபட்டணையும்வரங்கூட்டென்றாள்.

(இ-ள்.) சுவாமீ தேவரீர்வேறே ...டியாள்வேறே இப்படி யிருந்தபடியினாலே வினைப்பயனுண்டாய்த் தக்கனுடைய வேள்வியில் அவனிந்தித்த வசனத்தினாலே மிகவுஞ் சிரமப்பட்டே னினி யப்படிவாராமல் நாமிருவருங்கூடிப் பிரிவில்லா

ம விருக்கும்படியாகத் தேவரீருடைய அர்த்தபாகம் அநுக்கிரகஞ்செய்தருள வேண்டுமென்று சொல்லி பின்னுஞ் சொல்லுவாள்.—எ-று. (௬)

உன்னுடம்புடனொன் றவதன்றியா, நின்னையோர்கு [illegible] நீங்கப்படாமதனாக்
கன்னவம்மொழிக்காரணியாரணி, மன்னருந்தவப் [illegible]கையினம்பினாள்.

(இ-ள்.) சுவாமி உம்முடைய தேகத்துடனே கூடிக்கலந்திருப்பதே யல்லாமல் தேவரீரை ஒரு நொடிப்பொழுதாகிலு மினிப்பிரிந்திருக்கக் கூடாதென்று கன்னற் கட்டிபோலும் வசனத்தையுடைய காரணாம்பிகை வேதாம்பாளானவள் நினைப்பதற்கு மரிதாகிய பார்வதாதேவி சொல்லி பின்னையு மொருதவங்கருதினாள்—எ-று.

எந்தைநாதனியம்பியபின்னலால், முந்துநாம்புணர்மோகமதென்கொலென்
றந்தமங்கைநினைவிற்பயந்தருட், சிந்தையோடனந்தந்துதிசெய்யுமால்.

(இ-ள்.) நம்முடைய சுவாமி [illegible]ஸ்வரன் கிருபைசெய்து சொன்னபின்பல்லாமல் முந்தி நாமா [illegible]ளுகிறது சரியல்லவென்று நினைத்து உமையவள் பயந்து மனபக்தியுடனே அளவில்லாத தோத்திரஞ் செய்யத்தொடங்கினாள்.

சங்கராமகதேவசதாசிவ, திங்கள்வேணியதேவதேவாதிபா
செங்கண்மூன்றுளசிலமயேசுர, புங்கவானம்முருத்திரபோற்றியே.

(இ-ள்.) சிவசங்கரா, மகாதேவ சதாசிவப் பிரமமே, சந்திரசடாதரா, தேவாதிதேவர்கட்கெல்லா முதன்மையானவனே, சிவந்த திரிநேத்திரங்களையுடைய சிலனே, மயேஸ்வரனே, யாவருக்குமேலான புங்கவனே, எனது அன்புக்கு இரங்கிவந்த திரிமூர்த்தியே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௧௨)

சூலபாணியதொல்விடைவாகன, காலகாலனைக்காமனைக்காய்ந்தவா
வாலகாலவிடந்தனக்கொண்டவா, நீலகண்டநிராமயபோற்றியே.

(இ-ள்.) சூலந்தாங்கிய கரத்தனே, ஆதிகாலந்தொடங்கி ரிஷபவாகனனே, காலனாகிய யமனுக் கியமனானவனே, மன்மதனை யெரித்தவனே, ஆலகாலவிஷத்தை யமுதாக வுண்டவனே, வேதவேதாந்தப் பொருளே, நீலகண்டனே, நிராமய சொரூபனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (௧௩)

ஈசவெம்மழுவேந்தியசெங்கை [illegible] வாசிபாசமகற்றியவைம்முக
வீசுவேணிவிமலவெண்ணீற்றின, நேசரூபநிரந்தரபோற்றியே.

(இ-ள்.) எமது கர்த்தனே, வெவ்விய மழுவேந்திய செங்கரத்தனே, ஆசாபாசங்களைத் தவிர்த்தருளிய வைந்து [illegible] த்தையனே, திக்கெல்லாம் பரந்து வீசப்பட்ட சடாதரனே, விமலனே, திருவெண்ணீறு பூத்த திருமேனியனே, அன்பருக்கேற்ற திருவுருவமைந்து நிறைந்திருப்பவனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (௧௪)

அச்சுதற்குமயனுக்குநாயக, முச்சுடர்க்கண்ணமூவாமுதல்வனே
பிச்சையேந்தும்பிரமகபாலனே, நச்சராவணிநாயகபோற்றியே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவுக்கும் பிரம்மாவுக்கு முதன்மையா யிருப்பவனே, சோமசூரியாக்கினி யென்னும் மூன்றுகண்களை யுடையவனே, கெடாத முதல்வனாகிய பொருளே, [illegible] கபாலத்தில் பலியேற்பவனே, விஷம்பொருந்திய கொடிய நாகாபரணம் பூண்ட சர்வலோக நாயகனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௧௫)

பா[illegible]கப்பதபங்கயத்தின, வாண்டவாவணுவுக்கணுவானவா
நீண்டவண்டநிலையபின் [illegible]விற், றாண்டவீரசுகோதயம்போற்றியே.

(இ-ள்.) பாண்டரங்கனே, கீர்த்தனஞ் செய்யப்பட்ட பாதாம் புயத்தனே, அடியார்களை யாளுமைகொண்டு ஆண்டவனே, அணுவுக்கோரணுவானவனே, நெடிய அண்டபுவனங்க ளெல்லாம் நிறைந்து நின்றவனே, பிநாக வில்லைத்து அரியைய அம்பாகத் தொடுத்தெய்யும் வீராதிவீரனே, வெற்றிமாலையணிந்த அழகிய புயத்தனே போற்றி[illegible]ற்றி.—எ-று. (௧௬)

ஐந்தாபூதமொன்றானவபோற்றியே, யைந்துதேவருமானவபோற்றியே
சிந்துர[illegible]ான்றைத்திரிபுரபோற்றியென், சிந்தைபுக்குச்சிவசிவபோற்றியே.

([illegible]-ள்.) பஞ்சபூதங்களு மொன்[illegible] திரு[illegible]வனே போற்றி, பஞ்சகர்த்தாக்களுமானவனே போற்றி, தேனொழுகு[illegible]யைத் தரித்த கந்தனே திரிபுராந்தகனே போற்றி, என்னுள்ளத்திற் புகுந்தருளிய சிவ[illegible] போற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினாள் உமையவள்.—எ-று. (௧௭)

எனவணங்கியிமாசலக்கன்னிகை, தனதுபத்தித்தவத்திற்றுதித்தபின்
கனகமேருவளைத்தகைக்காரணர், மனமகிழ்ந்துதம்வாமம்வழங்கினார்.

(இ-ள்.) இப்படி நமஸ்கரித்துத் துதிசெய்த மலைமகளாகிய மகாதேவியான பார்வதியம்மன் தன்னுடைய மிகுபக்தியுடனே தவஞ்செய்து வணங்கினவுடனே பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த காரணகர்த்தாவான பரமசிவன் திருவுளமகிழ்ச்சியுடனே உமையவளுக்குத் தம்முடைய இடப்பாகங் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. ௧அ

[illegible]னார் தேசஞ்செழித்தன, மூவர்த்தினர் [illegible]ணிகள்போற்றி
[illegible] விருமு[illegible]லைபம்பருத்தன, பாவைபாகம்பரமன் [illegible]பவே. [னார்

(இ-ள்.) பரமசிவன் பரமேஸ்வரிக்கு அர்த்தபாகங் கொடுத்தருளின போது தேவர்களெல்லோரும் வாழ்ந்திருந்தார்கள், தேசங்களெல்லாம் செழிப்படைந்தன, மூவர்களும் முனிவர்களுந் துதித்தனர், [illegible]வருக்கு மின்பமிகுந்தன—எ-று. (௧௯)

நாகமாமலையுமனகாங்குநாடுமே, யிங்கமாம [illegible]மகன்றுடனாய்
போகபூமியும்பொன்னுலகம்வா, தாகமோகத்துடனேதவிக்குமால்.

(இ-ள்.) அப்போது அந்நாககிரியும், வளம் பொருந்திய கொங்குநாடு முழுதும் பொன்மலையும் பொன்னுலகநாடு மான[illegible] போகபூமிகளும் பொன்னுலகமாக ஆபேட்சையுடனே தயங்கும் [illegible] மங்களம் வருகிறதற்கு மிருந்த [illegible]

தேவதீர்த்தந்திகழ்முனிதீர்த்தமென், றேவலாலிருநாமங்கொய்தின
மாவரைப்புனன்மீதமைவாமனார், காவலாகக்கனிந்துரைகின்றனர்.

(இ-ள்.) தேவதீர்த்தமென்றும் முனிதீர்த்தமென்றும் சுவாமியால் விடப்பட்டு இரண்டுபெயராய் விளங்கிற்று, மகிமைமிகுந்த நாககிரி தீர்த்தத்தின்மீது உமையொ

ரூபாகரான அர்த்தநாரீஸ்வரர் அடியார்களைக் காக்கும்பொருட்டு மண [illegible] டிச்சியுட னே அந்த திருநாகமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.—எ-று. (௨௧)

தேவதீர்த்தச்சிவன்றிருமேனியின், பாவனைப்படிச்சிறிசொல்லுவாம்
கோவளித்தவெண்பானிறக்கோலமாய், நாவலீரர்த்தநாரியராயினர்.

(இ-ள்.) அப்படி அந்த தேவதீர்த்தத்தின்மேல் எழுந்தருளிநின்ற சிவனது தி ருமேனி யழகியபாவனை சிறிது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோம். எப்படியெனில் பசுவின் பாலைப்போல் வெண்மைநிறம் பொருந்தி யொருபாதி சிவனும் ஒருபாதி அம்மனுமாக வெழுந்தருளி யிருக்கின்றார். கலைவல்லவரான முனிவர்களே—எ-று.

அய்யனின்றவருளின்வடிவுகண், டெய்யுமைங்கரனும்பன்னிரண்டுகைச்
செய்யவேளும்விச்சித்திரமெய்திவந், தையமின்றியருகுறைந்தாரரோ.

(இ-ள்.) பரமேஸ்வரனும் [illegible] யுங்கூடி அர்த்தநாரீஸ்வர ரூபத்தமாக எழுந்தருளிநின்ற திருவடிவை [illegible] பரிசுத்தமாகிய ஐந்துகரப் பிள்ளையாரும், பன்னிரண்டு கைகளையுடைய செவ்வேளும், அந்த அதிசயத்தைப்பார்த்துப் பக்கத்தில் சுவாமி பக்கத்திலேதானே கொலுவாய் வீற்றிருந்தார்கள்.—எ-று. (௨௨)

வேறு.

பணிமலையிலெழுந்தருளிப் பரைக்கொருபாகங்கொடுத்தப்பரிசின்றேத்தம்
வணிமணித்தண்டுச்சியின் மூன்றங்குலியைவளைத்தமைந்த வனப்புக்கொட்
மணிவளையாதுமையிடத்துவைத்தணைத்தமகாகுழைவலத்தேநாலத் [பாம்
தணிவிலொளிதயங்கியதண் டரளமணித்தோடொருபால் வாகிற்றனே.

(இ-ள்.) பரமேஸ்வரன் திருநாககிரியி லெழுந்தருளி உமையவளுக்கு அர்த்த பாகங்கொடுத்து நின்றகோலம் எப்படியெனில், அழகுபொருந்திய தெண்டாயுதத் தினுனி மூன்றவிரலால் வளைத்துப் பிடித்திருக்குங் காட்சியைப்போலே [illegible] ஒரு திவ்ய அத்தத்தை [illegible] பொருந்த வழகியபார்வதியைத் தமதிடப்பாகத்தில் [illegible] ணைத்து மகாகுண்டலம் வலதுதோளிடத்தி லசையவும், அழகிய பூரணப்பிரகாசத் துடனிலங்கிய குளிர்ந்த முத்துமணிநிறைந்த சுவர்ணத்தோடு இடதுதோளிடத்திற் பிரகாசஞ்செய்யவும்.—எ-று. (௨௩)

வேறு.

ஒருபகற்பொழுதுகஞ்சமூற்பலமலர்ந்ததென்ன
விருவிழியொன்றேடொன்றாற் றின்பநோக்கினிதுகாட்ட
திருவளைக்குனிப்புக்காட்டுந் திருமுகநாடிப்பார்க்கில்
வருகதிர்ச்சிகப்புபச்சை வண்ணமென்றிரண்டுந்தோன்றும்.

(இ-ள்.) ஒரு பகற்காலத்தில் [illegible] மரையும் நீலோற்பலமும் புட்பித்ததுபோல இரண்டுகண்களும் ஒன்றுக்கொன்று [illegible] நோக்கிய இனிய பார்வையும், பொன் மலை வில்லைப்போல வளைந்திருக்கின்ற இரண்டு புருவங்களும், திருமுக மண்டலம் ஒருபாதி பவளநிறமும், ஒருபாதி பச்சைநிறமுமாக சுடர்விரித்துப் பிரகாசிக்கும்.—

இடத்திருக்கவானும்வெண்பட் டோகவுடையுமற்றைக்
கடத்திருகெசேந்திரனை தானவனுரியும்பாகப்

படத்தெழில்வலையம்பூண்ட பாணியும்பணிகளின்ற
சுடர்த்திருமணியுஞ்சூழ்ந்த சூடகக்கரமுந்தோன்ற.

(இ-ள்.) இடப்பாகத்தில் அழகிய துடையில் வெள்ளைப்பட்டாடைக் கோசிக வுடையு மற்றை வலப்பாகத்துத் துடையில் அசுரகெசேந்திரன் தோலுடையும், ப டம்விரித் தழகிய நாககேயூரந்தரித்த கையும், நாகமணி மாலைசெறிந்த சூடகக்கை யுந் தோற்றஞ்செய்க—எ-று. (௨௪)

குங்குமங்கஸ்தூரி கற்பூரங்குழைத்தசாந்தந்
தங்கியபொழுதிழிந்தாண்ணீர் தயங்கிமையெழுதாங்கண்ணுஞ்
செங்கனல்விபூதிசாற்றிக் திருநுதற்பொடியினூர்க்க
வங்கியவிழியுமாறு யழகுறவலங்கலோங்க.

(இ-ள்.) குங்குமம் கஸ்தூரி கர்ப்பூரம் இவைகலந்த குளிர்ந்த சந்தனத் [illegible] கப்பொட்டும், பொருந்திய நிழலாடுகின்ற மையெழுதிய கண்ணும், சிவந்த நெருப் பிலெரிந்த வெண்மையாகிய விபூதி நெற்றியிற்பிரகாசிக்க, சிவந்தகன்ற கண்ணும் [illegible] கத்தாழ்வடமுஞ் சுடர்விரித்துவிளங்க—எ-று. (௨௫)

பகைமதன்றன்னைக்காய்ந்த பாதிநெற்றியிற் றீக்கண்ணுந்
தொகவிதனுடனென்றாகித் தொல்லுயிர்க்கருள்கூர்நோக்கு
மிகபரமோகதாக விம்பைதீர்த்தருளோர்பாங்கு
மகவரனளிக்குங்காலை மன்னுயிர்க்கருளோர்பாலும்.

(இ-ள்.) பகைசெய்த மன்மதனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணி லொருபாதி அக்கி னிக்கண்ணும், அதனுடனே ஒன்றாய்க் கலந்து சர்வ ஆத்துமாக்களுக்குங் கருணை கூர்ந்து இரட்சிக்கின்ற பாதிநெற்றியிற் குளிர்ந்தபார்வையும் இகபரங்களினுடைய மோகதாக சோகங்களைத் தீர்த்தருளிய தொருபாகமுஞ் சகல ஆத்துமாக்களுக்கும் பு [illegible] தானங்கொடுக்கும்போது சகலபிராணிகளுக்கு மருள் [illegible] யும் ஒருபாகமும்.

பொன்மதுமத்தம்பூபோற் பொலிதரு [illegible] ர்பாங்குந்
தென்மலர்நெய்தற்பூவிற் றிகழ்திருச்செவியோர்பாலும்
கன்மலையுததியாலங் கவர்ந்தவொண்களமோர்பாலும்
நன்மணந்தருகத்தூரி நறுந்திருக்களமோர்பாலும்.

([illegible] ன்னுமத்தம் பூப்போலேபொருந்திய திருக்காதொருபுறமுந் தே ன்றுளிக்கும் நெய்தற்பூப்போற்பொருந்திய திருச்செவி யொருபுறமும் மந்திரகிரியால் கடலைக்கடையும்போ தெழுந்த விஷம்பொருந்திய சிறப்புற்ற கழுத்தொருபாதியும், பரிமளிக்கின்ற கஸ்தூரியணிந்த மிருதுவான [illegible] த்தொருபாதியும்—எ-று. (௨௬)

கோலமையெழுதாநோக்கங் [illegible] ண்டவக்கண்ணோர்பாலும்
காலவஞ்சனங்கமட்டிக் [illegible] கொள்மைகண்ணோர்பாலுஞ்
சிலதுப்புருவுநார தருமிசைச்செவியோர்பாங்கு
மேலுறவாணிகூழும் வியன்தைக்காதோர்பாங்கும்.

(இ-ள்.) அழகிய மையெழுதாப் பார்வையுற்ற கண்ணொருபாகமுங் கரியதா கிய வஞ்சனந்தீட்டி யழகுதருங் கண்ணொருபாகமுந் தம்புருடைய தும்புரு நாரத

ரிருவருடைய தேவிசையைக் கேட்குஞ் செவியொருபாகமு மேன்மையாக சைவ கிபாமெ உசிதவலய்கார கவிகள்விளங்கும் காதொருபாகமும்.—எ-று. (௧௦)

முப்புரிநூல்விபூதி மெரய்த்தமார்பிடமோர்பாங்கும்
செப்பெனக்களபகத்தூரியிற்செறிதன மோர்பாங்கும்
அப்பணியணிந்தகேயூ ரந்திகழ்புயமோர் பாங்கும்
பொர்ப்பணிபச்சைமேனியின் பொலிதிருத்தோளோர்பாங்கும்.

(இ-ள்.) முப்புரிநூலாகிய பூணூலும், விபூதியணிதலும் அழகிய மார்பிடமொருபக்கமுஞ் சொர்ன்னச் சிமிழ்போன்ற களபகஸ்தூரி பரிமளாதி திமிர்ந்து நெருங்கிய தனபார மொருபக்கமும் அழகிய பொற்பணிகளும் நாககேயூரந் திகழ்ந்த புயமொருபாகமும், பச்சை மூங்கிற்போன்ற சொர்ணாபரணங்கள் பொருந்திய திருத்தோ ளொருபாகமும்.—எ-று. (௧௧)

பரசுடன்மழுவோர்பாங்கும் பாசமங்குசமோர்பாங்கு
மரவபந்தனமோர்பாங்கு மாலிலைவயிறோர்பாங்கும்
தரைமுதலுலகுக்கெல்லாந் தந்தையாங்குறியோர்பாங்கு
முரணறவண்டமியாவு முறைமுறைபெறுமோர்பாங்கும்.

(இ-ள்.) மான்மழுவேந்திய தொருபாகமும், பாசாங்குசமேந்திய தொருபாகமும், நாகபந்தன மொருபாகமும், ஆலிலைபோன்ற திருவயி றொருபாகமும், மண்முதலாகிய உலகங்களுக்கெல்லாந் தகப்பனாகுங் குறியொருபாகமுந் தவறுமுடைவண்டபுவனங்களை யெல்லாம் வரிசையாகப் பெற்றுக்கொண்டிருக்குங் குறியொரு பாங்காகவும்.—எ-று. (௧௨)

காலனையுதைத்தநாகக் கனகழற்பதமோர்பாங்கும்
கோலநூபுரத்தின்காந்தி குலவும்பொன்னடியோர்பாங்கு
மேலவர்முனிவர்போற்ற விளங்கியொன்றாகிமுன்னீர்
ஞாலமீடேற [illegible] நாகமாமலையினானே.

(இ-ள்.) இயமனை [illegible] வீர வெண்டையமணிந்த திருப்பாத மொருபாகமும், அழகிய சிலம்பின் பிரபைவிளங்கிய திருப்பாத மொருபாகமும், தேவர்கள் முனிவர்கள் போற்ற விளங்கிச் சிவனும் உமையும் இப்படி ஒரு திருமேனியாகிக் கடல்சூழ்ந்த பூலோகங்களெல்லாம் [illegible] யும்படியாக எழுந்தருளிகின்றார் நாககிரியில் அர்த்தநாரீஸ்வரராய்.—எ-று. (௧௩)

மேற்றிசைமுகமதாக வேலவன்கீழ்பால்நோக்கப்
பே[illegible]ர்மறுமையிலுமை புகலிடமாகிவாழ்க
வேற்றது [illegible] கோதையென் [illegible] மோகமென்றும்போராக்
தேற்றும்செங்கோட்டின்[illegible] சிவனெழிற்புகலற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரர் மேற்குமுகமாக நோக்கியிருக்க, வேலாயுதக்கடவுள் கிழக்குமுகமாக நோக்கியிருக்கக் கண்டு வணங்கித்துதித்தவர்கள் இம்மை மறுமை இரண்டிலும் புகலிடமாகி வாழும்படியாக [illegible] சூழ்ந்த ஊர் கோதையூரென்றும் இருவேரகமென்றும் பெயராய் வழங்கியிருக்குந் திருச்செங்கோட்டி லெழுந்தருளிய சிவனழகைப் புகலுவதற்கு அருமையாம்.—எ-று. (௧௪)

அன்றுதொட்டெந்தையாருக் கர்த்தநாரீசனென்று
சென்றிறைஞ்சயனுமாலுந் திகழ்திருநாமஞ்சாற்றி
முன்றிகள்முனிவர்தேவர் முருகரிந்திரர்நமோச
மென்றிவர்முதலோர்பூசித் தெண்ணியபதம்பெற்றுய்ந்தார்.

(இ-ள்.) அன்றுதொடங்கி எந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு பிர்மாவும் விஷ்ணுவும் அர்த்தநாரீஸ்வரரென்று திருநாமஞ்சூட்டி பூசித்தார்கள். பின்பு முனிவர்கள் தேவர்கள் முருகர் நரேந்திரர்களிவர்கள்முதலாய் அனேகம் பெயர்கள் பூசித்து வேண்டிய வரங்களைப்பெற்றுச் சுகமாய் வாழ்ந்தார்கள்.—எ-று. (௧௫)

இத்திருதியானஞ்செய்த யிறைவனைந்தெழுத்துமோதி
சத்திமந்திரத்தையுன்னுந் தருமசிந்தையராத்தேவர்க்
குத்தமதேவராக நினைப்பதேயன்றிமற்றோர்
புத்தியில்நரராயெண்ணிற் புகாநரகிடையில்வீழ்வார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரஞ் சிவரூப தியானஞ்செய்து சிவனுடைய பஞ்சாட்சரங்களை யுச்சரித்து, சத்திமந்திரத்தையும் நினைத்து செபஞ்செய்யும் புண்ணியசிந்தையுடைய பெரியோர்களை தேவர்களுக்கு மேலான தேவர்களென்று நினையாமல் ஈனபுத்தியினால் மனிதர்களாக நினைப்பார்களாகில் ரௌரவாதி நரகத்தை யடைவார்கள்.

இப்படியானைப்போற்று மிவனைமுன் கண்டோர்பாவ
மெப்படிக்கொடியதேனு மெரியிடும்பஞ்சுபோலா
மெய்ப்புறுபலன்கள்யாவும் விளைவுறுமென்றுசூதர்
செப்பினருண்மையுண்மை சிவன்றிருவாணையென்றே.

(இ-ள்.) இந்தப்படி அர்த்தநாரீஸ்வரரைத் தரிசனஞ் செய்யுமவர்களைப் பிரத்யட்சமாகக் கண்டவர்களுடைய பாவங்கள் எப்படிப்பட்ட கொடியதாகிலும் அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோலே எரிந்துபோகும், மெய்யாகிய பலன்களெல்லாம் சித்திக்கும், இது நிச்சயம் நிச்சயஞ் சிவனுடைய சத்தியமாணை என்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௧௭)

இந்தமெய்த்தியானநூலை யினிதுகற்றவர் கற்றோருஞ்
சிந்தையாய்செப்பக்கேட்டோர் செப்பினோர்க்கருளுஞ்செல்வர்
சுந்தரமறையைவைத்துத் [illegible] மலரிடுவோர்க்கெல்லா
மந்தமில்பாவந்திரு மகத்திலுற்றனவுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) இப்படி உண்மையான சருக்கத்திருமுறையை அன்புடனே கற்றவர்களுங் கற்று ஓதுகின்ற மனதையுடையவர்களுஞ் சொல்லக் கேட்பவர்களுஞ் சொ[illegible] சிறப்புப்பொருந்திய இன்னிசைகளுக்கு [illegible] தருகின்ற பாக்கியவான்களுஞ் [illegible] அர்ச்சித்தபேர்களும் இவர்களுக்கெல்லாம் இத்திருமுறையை வைத்துப் புட்பமாலைசாத்தி [illegible] எண்ணிய காரியமுங் கைகூடும், இதுவல்லாமல் மிறுதியில்லாத பாவங்களுந்தீரும் [illegible] சத்தியமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௧௮)

அர்த்தபாகச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்.—௧௧௧.

அருச்சனைச் சருக்கம்.

பருப்பதத்தினிலைமையும் பருப்பதத்திலெழுந்தருளிப் பரசுபாணி
திருப்பதத்துச்சிலம்பலம்பு தெய்வமயிலுடனுறைந்துச் சிறந்தபாங்கும்
குருப்பதத்துநெறிச்சூதர் கூறநம்பியுணர்ந்தனமர்ச் சனையுந்தொன்னூன்
மருப்பதத்துமறைமொழியின் வணங்கினவும்யாமுணர வழங்கவேண்டும்.

(இ-ள்.) திருநாககிரி நிலைமையையும், திருநாககிரியி லெழுந்தருளிய பரசுபாணியாகிய பரமசிவன் அழகியபாதத்திற் சிலம்பு பதிக்கப்பட்ட தெய்வ மயிலாகிய பார்வதியம்மனுடன் கலந்து அமர்ந்தருளிச் சிறந்துநின்ற [illegible]மையையும், இவைகளெல்லாஞ் சற்குருமூர்த்தமாய் நெறிமுறைமைதவறாம லெழுந்தருளிய சூதமுனிவரே உம்மாலே தெரிந்துணர்ந்தோம், இனி அருச்சனைசெய்யும் வழிபாடுந் தொன்மையாகிய வேதமந்திர வாக்கியங்களால் வந்துவணங்கி பூசித்தவர்களையும், நாங்களறியத்தக்கதாக சொல்லியருள வேண்டுமென்றார்கள் முனிவர்கள்—எ-று. (௧)

என்றென்றுருதாரிணை யடியையிருகரத்தேத்தி யினியகூறி
நின்றுசவுனகர்முதலோர் நின்மலரர்ச்சனைவிதியை நெடிதுகேட்ப
தன்றுணையாகியவேத வியாசர்பதந்தியானித்துத் திருமசெங்கோட்
டொன்றுமுமைபாகனையர்ச் சனைபுரியுமுறைமைசில வுரைப்பார்சூதர்.

(இ-ள்.) அப்படி வெளச்சனை முறைமையைச் சொல்லுஞ்சொல்லு மென்று சூதமுனிவருடைய விரண்டுபாதங்களையும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி யஸ்தர்களாய்த் தோத்திரஞ்செய்து நின்று, சவுனகர்முதலான சகலமுனிவர்களும் வெகு ஆசையுடனேகேட்கத் தனதுளத்திற் கொருதுணையான வேதவியாசர் பாதங்களைத் தியானித்துப் புண்ணியஸ்தலமான திருச்செங்கோட்டில் வசிக்கும் ஸ்ரீஅர்த்தநாரீஸ்வரரை அருச்சனைசெய்யும் விதிமுறையைச் சிலது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோங் கேளுங்களென்று சொல்லலுற்றார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௨)

கண்ணுறங்கும்பின்னுதய காலத்திற்கண்ணுதலைக் கருத்துட்கொண்டு
புண்ணியசிந்தையினெழுந்தாக் கும்பித்தாலசமைதனிற் புரிவுநோக்கி
யண்ணுமகந்தனில்நிருதி மூலைபடச்சேண்படர்ந்தா லைம்பதேனும்
விண்ணுறப்போய் நிலத்திரண மீதுமலசலங்கழித்து விடுமப்போதில்.

(இ-ள்.) இராக்காலம் நித்திரைசெய்து பின்பு விடியற்காலத்[illegible]ன மனத்திற்கொண்டு பிராணவாயுவைக் கும்பித்துத் தருமசிந்தையுடனே எழுந்திருந்து மேலசமையின்றி நடக்கும் புரிவுபார்த்து தான்வசிக்கும் வீட்டுக்கு நிருதிதிக்கில் ஐம்பதடிதூரஞ்சென்று நிலத்தில் திரணமீதில் சலமலங்கழித்துவிடு மப்போதில்—எ-று.

வலச்செவிமுன்னூற்றரித்துக் கும்பித்தால்மனத்தாறுருற சிதங்கண்மாற்றி
மலர்த்தபகற்பொழுதில்வட பாங்கி[illegible]தென்பாங்கு வதனமாகத்
தலத்தெழுங்காலிடக்கரத்திற் றனதிலிங்கம்பரிசிக்க மலத்தானங்கள்
நிலத்தாயர்ச்சித்தடந்தியாலை யஞ்சிலைதண்ணிழல்வீதி நீக்கலாகா.

(இ-ள்.) வலது காதின்பேரிலே பூணநூலையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு வசிர் பூமியில் விசிகவும், அப்படி மலங்கழிக்கு மிடங்களாவது உயர்ந்த நிலம், தடம், நதி,

ஆலயம், கல்லு, குளிர்ந்தநிழல், வீதி, இவ்விடங்களில் நீக்கலாகாது; மனதில் கர்மியத்தைவிட்டுப் பகற்காலத்தில் வடக்குநோக்கி இராக்காலத்தில் தெற்குநோக்கியுமிருந்து கும்பித்து மலவிசர்க்கஞ்செய்து பின்பு எழும்போதில் தனது இடதுகையிலிலிங்கம் பரிசிப்பாயாக—எ-று. (௪)

நன்றுமிருத்திகையெடுத்துநதியின்மிருத்திகையொழித்தோர் கடத்துட்டூர்த்தத், தன்காத்திற்கொணர்ந்துசவுசாசமனத்தொழில்முடிப்பான் கடமிலாதான், மெண்புனற்கோர்முழத்திருந்தல் விதிமணலைமுறைகுதத்தி லிங்கத்தோர்காற்,பின்பதினைக்காத்தெழுகார்பெரிதுபுனலாற்புனிதம்பிறந்தபின்னர்

(இ-ள்.) நதியிருத்திகை யெடுக்காமல் பூமியிற்கிழாக நல்ல மிருத்திகையெடுத்து ஒருபாத்திரத்தில் சலங் கையில்கொண்டுவந்து சவுசாசமனத்தொழில் முடிப்பானுக், கடமில்லாதவன் சலத்துக் கொருமுழத்துக் கப்பாலிருந்து சவுசாசமனஞ்செய்வது விதிமுறைமை, மிருத்திகையள்ளியிட்டுக் குதத்தினு லஞ்சுதரம் லிங்கத்தில் ஒருதரம் பின்பு இரண்டு கைகால்களில் ஏழுதரம், இப்படி பரிசித்து மிகவுஞ் சலம்விட்டு நல்ல புனிதமானபின்—எ-று. (௫)

பாற்புறுமந்திரபுவனை மந்திரத்திற்கன்றுமுக்காற் புதுக்கியிரண்
ணாற்புனல்வாய்சுவர்ந்துமிழ்ந்து நவையகலவாசமன நயந்தபின்னர்
பற்கிளெகொம்பமுதமர முண்மரம்பன்னிருவிரலிற் பகர்ந்தவீனந்
சொற்சிறியவிரலளவு நாவைநன்றேழூரியா தொடித்துவாங்கி.

(இ-ள்.) அழகிய மகாமந்திரம் புவனைமந்திரத்திற் செபித் துச்சரித்து மூன்றுதரஞ்சொல்லி சுத்திதசலத்தை யள்ளி வாயில்விட்டுப் பதினாறுதரங் கொப்பளித்து உமிழ்ந்து லேசாம்சமுஞ் சர்மிசமுமில்லாமல் சுத்தாசமனஞ்செய்து, பின்பு பல்விளக்[illegible]கொம்பு பால்மரம் முள்ளுமரம் இவையிரண்டி லொன்றில் பன்னிரண்டுவிரல் நீளஞ் சிறுவிரற் பருமனாக வதனித் தேழூரியாமல் முறித்துக்கொண்டு—எ-று. (௬)

உட்முகந்தன் றலையிறங்கி மவுனமுடன்சலத்தாமிழா வகைகீட்டிக்கின்
படவுறுசுத்தாசமனம் பண்ணிநன்னீர்மூழ்கவலக் கால்முன்னேகி
யடையுமதிமண்டலத்தி னமுதமருகங்குசமுத் திரையின்வாங்கி
தடநதியிலமைத்துநவக் கிரகிக்காவாகித்துத் தடத்துமூழ்கி.

(இ-ள்.) உட்குமுகமாய் தலைகவிழ்ந்தபடி பேசாமல் சலத்திலுமிழாமல் தந்தசுத்திசெய்து கிழக்குமுகமாக நின்று வாய்கொப்பளித்துச் சுத்தாசமனஞ்செய்து உசிதமானநீரில் முழுக வலதுகால்முன்னாகச் சென்றுநின்று அடைவுடனே சந்திரமண்[illegible]திலிருக்கிற அமுதத்தை அங்குசமுத்திரையினால் வாங்கிப் பெரியநதி சலத்திலமைத்து நவகிரகங்களை யந்தசலத்தி லாவாகித்து நதியில் மூழ்கினபின்.எ-று.

மறைமொழியிற்பதினொருமந்தி[illegible]த்தம்பலதெளித்து வணங்கைக்கொண்டு, முறைமுறைதத்துவத்திரைய முற்றியபின் கனாகண்டீர்த் தத்தாற்சுத்தித், தறையமைத்துவெண்டுகில்மேற் றரித்துபதேசக்குறையா தமையுட்கொண்டு, பிறழ்விற்பிரணவப்பிராணு யாமமுற்றிப்பிரணவந்தைப்பொங்கத்தேற்றி.

(இ-ள்.) வேதவிதியைத்தினுற் பதினொருமந்திரத்தால் தீர்த்த பலகால் புரோட்சித்துச் சலங் கைக்கொண்டு வரிசைவரிசையா யடிக்கடி தெளித்திரயஞ்செய்து முடித்தபின்பு, சலக்கரையிடத்தில் சுத்தமான பூமியமைத்து வெள்ளைமடி யுடுத்திக்கொண்டு உபதேசஞ்செய்த ஆசாரியனை உள்ளத்திற்கொண்டு வேறுபடாத பிரணவமந்திரத்தால் பிராணாயாமஞ்செய்து முடித்துப் பிரணவாட்சரத்தை தூலதேகத்திலேற்றியபின்—எ-று. (௮)

தெய்வமிறுவாகவிரு டியின்முதலதாகநிலை தெரிந்துகூறி
யிவ்வகைவைதீகசந் தியானஞ்சைவா கமசந் தியானங்கூடிக்
கைவரவெண்ணீறமைத்து வலக்கரத்தாலிடக்க[illegible]சவித்தமார்பின்
மெய்யளவுவரநிறுத்தி வியனுமுதற்கலையுணர்த்து [illegible]மலமாக்கி.

(இ-ள்.) இருடிமுதல் தெய்வமிறுதியாக நிலை[illegible]ரிந்துச்சரித்து இந்தப்பிரகாரம் மாறுமல் வைதீகசந்தியானமுஞ் சைவாகமசந்தியானமு மொக்கமுடிப்ப உள்ளங்கையில் வல்துகையிற்றிருவெண்ணீறெடுத் தமைத்து வலதுகையா லிடது கைமேற் கவித்துமுடி மார்பளவில்நிறுத்த நிவிர்த்திகலைமுதலான கலைகளை யுச்சரித்துப் பரிசுத்தஞ்செய்தபின்—எ-று. (௯)

ஐந்துபிரமஞ்சடங்க மைந்தொன்றுவிபூதியினி லாக்கியாக்க
முந்தியகாலாக்கினியு ருத்திரமூர்த்தத்தை துணை யுளத்திருக்கி
யெந்தைபிரணவமெழுதி யிருவர்துணைமந்திரத்தின் லிபியைத்தீட்டி
முந்துசிரமுதலீசா னுதிபன்னோர்மந்திரத்தால் முறையின்வேய்ந்து.

(இ-ள்.) பஞ்சபிரம்ம மந்திரஞ் சடங்கமந்திர மிவைகளை விபூதியிற் பொருந்தவமைத்து வளர்ச்சிமுந்திய காலாக்கினி ருத்திர மூர்த்தத்தை யுள்ளத்துட்பார்த்து நமதடிகள் பிரணவம் விபூதியிலெழுதி சிவன் சத்தி இருவர்களுடைய மந்திரமும் பீஜாட்சரங்களுமெழுதி முன்னே சிரசுமுதலாக ஈசானமாதிய பதினொரு மந்திரங்களாலே வரிசையாய் விபூதிதரித்துக்கொண்டபின்—எ-று. (௧௦)

வேய்ந்தவிபூதிச்சேடஞ் சென்னியினு மேனியினும் விளங்கநீவிக்
கூர்ந்தபுனலங்கையுறக் குலவியமுத்[illegible]த்துவத்தார் கொண்டோங்காரம்
வாய்ந்தமறையாலுமங்கை பங்கர்திருமந்திரத்தி னுலுமியாசந்
சேர்ந்துபின்னந்தரியாகஞ் செய்து[illegible]பூதன்மார்த்த சிவனைப்போற்றி.

(இ-ள்.) அப்படி தரித்துக்கொண்ட விபூதி மிச்சத்தை சிரசிலும் உடம்பிலும் பிரகாசிக்கப் பூசிக்கொண்டு, உள்ளங்கையிற் சலத்தையள்ளி தத்துவத்திரையத்தாலுட்கொண்டு ஓங்கார மந்திரத்தினாலும் உமையொருபாகர் மந்திரத்தினாலும் நியாசங்கள்செய்து, பின்பு அந்தரியாகஞ்செய்து, அதின்பிறகு தன்னுடைய ஆத்மார்த்தமான சிவலிங்கத்தைப் பூசித்து போற்றிசெய்தபின்—எ-று. (௧௧)

குருவினிருபதந்துதித்துக் கோவில்வலம்புகுந்தரவி குலவும்பூசை
மருவிநாயகன்றன்னை வணங்கிமறை[illegible]ணியினை மலர்த்தாளேத்தித்
திருவிரவுமுமைபாகர் காசியாலயத்துறைத் திருவைப்பூசி
தரவியதென்வாயறனி லுறைகவினந்திசர்பத முகந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) குருவினுடைய பாதங்களைத் தியானஞ்செய்து, திருக்கோயிலைப் பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து, உட்புகுந்து முந்தி சூரியபூசை செய்து, பிறகு விநாயகனைப்பூசித்து, சரஸ்வதி இரண்டு பாதமலர்களைப் பூசித்துத் துதித்து, அழகிய உமையொருபாகர் சிவாலயம் நடுவிலிருக்கின்ற கமலலட்சுமியைப் பூசித்துத் திரமாக தெற்குவாசலி லுசிதமுடைய நந்தீசுவரர் பாதங்களைப் பூசித்துப் போற்றிசெய்தபின்.—

கங்கையைக்காளியையிடப்பாற் கைதொழுதுநல்யமுனை யசியையேத்தி
யங்கணிருதியிலரனு மைங்கரனும்வாயுவிலு மீசானத்துஞ்
சங்கநிதிபத்மநிதிக் கிழக்கிலுமக்கினிதிசையிற் சண்டரோடும்
துங்கபிரசண்டரவ[illegible]ர மலரருச்சனையின் றொழிலாற்போற்றி.

(இ-ள்.) இடதுபக்கத்திற் கங்கையையுங் காளியையுங்கண்டு நமஸ்கரித்து, வலதுபக்கத்தில் யமுனையையும் அசியையுங்கண்டு நமஸ்கரித்து, அங்ஙனம் நிருதிதிக்கிலரனும் விநாயகனும், வாயுதிக்கிலும் ஈசானியதிக்கிலுஞ் சங்கநிதி பதுமநிதி கிழக்குத்திசையிலு மக்கினிதிக்கில் சண்டேசுரருடனே யுயர்ந்த பிரசண்டர் அவரவர்களை அர்ச்சனை முறைமை முயற்சியாற் பூசித்துப் போற்றிசெய்தபின்—எ-று.

நாதாந்தச்சத்திநடு நிலைநிறுத்தியனந்தனுகாற் றிசையிலீசன்
ஆதாரதருமஞ்ஞா னம்வைராக்கியங்காளி அடியையேத்தி
[illegible]கப்பவனதிசை சத்தகுருவணங்கியீ சானங்கீழ்பாற்
போதாரவெள்கமல [illegible]மெட்டிற்சத்திதனைப் புரிவித்தேத்தி.

(இ-ள்.) ஆதாரசத்தி நடுதளத்திருக்க மற்ற நான்குதளத்தில் அனந்தனும், நான்குதிக்கில் ஈசானந் தருமம் ஞானம் வைராக்கியம் ஆகிய விந்தத்தளங்களை வணங்கிப் போற்றிசெய்து, மேலாக வாயுதிக்கில் சத்தகுருவை வணங்கி, ஈசானத்திலுங் கிழக்கிலும் அலர்ந்த வெள்ளைக்கமலத்தி லெட்டுத்தளத்திலும் அஷ்ட சத்திகளைக்கண்டு வணங்கித் துதித்தபின்—எ-று. (௧௩)

நவசத்திதனிலனந்த சத்திப[illegible]மப்பொருட்டில் நயந்துபோற்றி
சிவனையம்பொற்பீடிகையிற் றிருமுகமைந்துந்திசையிற் றிகழ்ந்துதோன்றத்
தவமுறவுண்ணினைந்தாவா கனம்பண்ணிச்சோடசத்தா லாவல்கூர்ந்து
புவனகயிலாசமெனும் நாககிரிச்சம்பு வின்றாள் போற்றும்வேதம்.

(இ-ள்.) நவசத்திகளில் முதன்மையான அனந்தசத்தியைக் கமலகேசரத்திற் கண்டு அன்பாகப் போற்றிசெய்து, பரமசிவனை அழகிய சுவர்ன்னபீடத்தில் ஐந்து திருமுகமு மைந்துதிசையில் விளங்கித்தோன்ற பத்தியுடன் றனது உள்ளத்தில் நினைத்து ஆவாகனஞ்செய்து, சோடசமந்திர வுபசாரத்தாலே பூசிக்க ஆசைமிகுந்து பூலோககயிலாசமென்கின்ற திருநாககிரியி லெழுந்தருளிநின்ற பரமசிவன் பாதங்களைப் பூசித்தர்ச்சித்துப் போற்றிசெய்வதென்று முறையிடுஞ் சுருதிகள்—எ-று.

துவாரநிலையருச்சித்த பின்னாிர[illegible]ட்டாம்வேதச் சுருதிதன்னால்
நவாதாரச்சிருருத்திர மருச்சித்தன்பாற்பாத் தியங்கணல்கித்
தவாவபிடேகங்கள்நறை சந்தனங்[illegible]ப்பூரமிவைத் தயங்கப்பூரித்
திவாறுதிருவுடைசாத்தி மலர்கள்புனைந்தினியநைவே தனங்களேற்றி.

(இ-ள்.) நவாநந்தங்களை அர்ச்சனைசெய்து, இரண்டாம் வேதசுருதி வாக்கியத்தில் நவாதாரச்சீராக மந்திரங்களாலே அன்பாக அர்ச்சனைசெய்து, பாத்தியங்கொடுத்து, குறைவில்லாத அபிஷேகஞ்செய்து திருவுடைசாத்திப் பரிமள சந்தனமிருகமத கர்ப்பூரங்களால் சுவாமிதிருமேனி குளிரச்சாத்தித் திருவாபரணங்கள் தரித்து, மணமிகுந்த பலபுட்ப மலர்மாலைகள்சாத்தி அலங்கரித்து நிவேத்தியங்கள் செய்தபின்—எ-று. (௧௬)

அர்க்கியம்பொற்றிருக்கரத்தி லளித்தமுதத் திருவாய்க்காசமனமீய்ந்து
பொற்கமலத்தாளினிற்பாத் தியங்கொடுத்துத் தூபமிடை புரிவித்தீசன்
நற்கருணைபெறச்சிறிது செபமுடித்துமிகவாச நறுங்கர்ப்பூரந்
தற்பாற்குத்தாம்பூலஞ் சமைத்துநவரத்னவணி தயங்கச்சாத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமி திருக்கைகளில் அர்க்கியங்கொடுத்து, சிவ அமுதத் திருவாய்க்கு ஆசமனங்கொடுத்து, சுவாமி அழகிய பாதங்களில் அர்க்கியபாத்தியங் கொடுத்துத் தூப மிடையிடையே யுதவிச் சிவ னருட்பெறும்படிக்குச் சிறிது செபஞ்செய்து முடித்து, மிகுந்த மணத்தையுடைய கர்ப்பூரமுந் தாம்பூலமுஞ் சமர்ப்பித்து, நவரத்தின பொன்னாபரணங்களைப் பிரகாசிக்கச் சாத்தியபின்பு—எ-று. (௧௭)

தூபதீபங்களிடை யிடையுதவிவில்வமலர்த் துணர்ப்பூங்கஞ்ச
மாபரிமளஞ்சிறந்த சண்பகஞ்செங்கழுநீர்வெண் மந்தாரஞ்சுந்தக்
கோபநிறப்பாடலம்பொற் குலவலரியிட்டபுட்பங் குளிரச்சாத்தி
ஞாபகத்துமந்திரபுட் பாஞ்சலிநன்னீர்ச்சரண நளினத்தேத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமிக்குத் தூபதீபங்க ளிடையிடையே கொடுத்து, வில்வபத்திரம் வெள்ளெருக்கம்பூ தாமரைபுட்பம் பரிமளம்வீசும் சண்பகப்பூ செங்கழுநீர் புட்பம் மந்தாரைபுட்பம் சிவப்புநிறப் பாதிரிபுட்பம் பொன்னலரிபுட்பம் ஆக அஷ்டபுட்பங்களுஞ் சுவாமி திருமேனி குளிர்ச்சியாகும்படிச் சாத்தி, இவைகளுடனே மந்திரபுட்பாஞ்சலிசெய்து சிவனதுபாதங்களில் துதித்து நமஸ்கரித்து—எ-று. (௧அ)

புனராசமனமுதலாய்ப் புரிந்துசெபமுடித்துக்கோத் திரந்தாற்போற்றி
தினாராசநாடகநீ ராஞ்சனஞ்சத்திரங்கவரி திருக்கண்ணாடி
தனதாவிக்கனகமணித் தாலவட்டந்தயங்குசதுர் வேதங்கீத
மினமானதென்கலையி னிசைப்பூவுந் தூரியமுழவி னிவிதுபோற்றி.

(இ-ள்.) பின்னும் புனராசமனமுதலாய்ச் செய்யத்தக்க உபசாரமெல்லாஞ் செய்து செபம் நிறைவேற்றி, சிவநாமங்களாற் றுதிசெய்து, இசையுத்திய சங்கீத நிர்த்தன நிராஞ்சனங் கொடை கவரி திருக்கண்ணாடி ஆலவட்ட மிவைகளால் உபசரித்து, நான்கு வேதகீதங்களோடு மணிதான தென்கலை திருப்பாட்டிசை முழங்க, சகல மேளவாத்தியங்களு முழங்க இவையாவும் அணியணியாய் நடத்திப் போற்றி செய்தபின்—எ-று. (௧௯)

இன்னபடிபதினாறுப சாரத்தாலிறைஞ்சியபின் லயாங்கங்கூட்
மன்னியபோகாங்கமிவை யுளம்நினைத்துவணங்கிமங்கை பங்கர்போற்றி

யன்னிலையர்ச்சனைபுரித லறிவெனவேதம்பகரு மாசிலாப்பூசிக்
தூன்றுமறையவர்முறையு முயர்ந்துபணிவிடையவரு முறைப்பக்கேண்மோ

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பதினாறு உபசாரங்களாலும் உபசரித்துப் பூசித்து நமஸ்கரித்தபின்பு லயாங்கமுடனே போகாங்க மிவைகளை மனக்கருத்திலெண்ணிப் பிரதட்சணஞ்செய்து வணங்கி அர்த்தநாரீஸ்வரனைப் போற்றிசெய்து அர்ச்சனை செய்வது அறிவென்று வேதங்கள்சொல்லு மிம்முறைதவராமல் சுவாமியைப் பூசித்து வேத்தியானஞ்செய்யும் வேதியர் முறைமையையு மிகுந்த பணிவிடை செய்பவர்கள் முறைமையையுஞ் சொல்லுகிறோங் கேளுங்கள்—எ-று. (௨௦)

அன்றுமறையவன்முருகர் காரணங்களுரைத்தியென வறையுங்காலை
யின்றுபிரணவவுரையேற் கியம்புதியென்றுரைப்பவதற் கியம்பாளுவி
அன்றுவரியரன்பாத மலர்த்தொழுதுமறையறிய வரந்தாவென்று
நின்றுதொழ நெடுங்கயிலை நிமலர்மலரவன்றனக்கு நிகழ்த்துவாரால்.

(இ-ள்.) அந்நாளில் பிரமதேவனைக் கந்தசுவாமிக்கு வேதங்கள் சொல்லிவையுமென்று சிவன் சொல்லும்போது இங்ஙனம் பிரணவத்தின் பொருள் எனக்குச்சொல்லென்று ஆறுமுகவன்கேட்க, அதற்குப் பொருள்சொல்லத் தெரியாதவனுயினன்பமுற்றுப் பரமேஸ்வரன் பாதமலர்களைத்தொழுது வேதப்பொருளறிய வரம் தரியுமென்று தொழ, நீண்ட கயிலையங்கிரி நிமலனுன பரமேஸ்வரன் மலரவனுன பிரமதேவனுக்குச் சொல்லலுற்றார்—எ-று. (௨௧)

[illegible]சிவாலயங்களெங்கு மெங்களுளதங்ஙனங்கு மெமைக்கண்டேற்றிக்
குமரனுடனுமுறைந்து குளிர்மையமடந்தையுடன் கூடிநீங்கா
திமையகிரிக்கயிலைமக மேருமற்றுமெழிற்சயிலத் திரியதான
அமரர்சிறைமீட்டவன்யா மருவுதிருச்செங்கோட்டி லணைதியென்றார்.

(இ-ள்.) ஓய் பிரமதேவனே, தட்சணபூமியில் நம்முடைய சிவாலயங்களெங்கெங்கிருக்கின்றதோ அங்கங்கே நீபோய் நம்மைக்கண்டு பூசித்துப் பின்பு குமாரரும் நாமும் பிரியாமலிருக்கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய இமவான்மகளாகிய பார்வதியுடனேகூடி அர்த்தநாரீஸ்வரமூர்த்தமாய் என்றும் நீங்காத தலமாய் இமயகிரி கயிலையங்கிரி மகமேருகிரி முதலாகிய பர்வதங்களுக்கெல்லா மேன்மை யுள்ளதாய்த் தேவர்கள் சிறைமீட்ட செவ்வேளும் நாமும் வசித்திருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டில்வந்து சேர்வாய் பிரம்மாவே என்றுசொல்லி பின்னுஞ் சொல்வார்—எ-று. (௨௨)

அணைந்தெமைமுப்பொழுதுமருச் சனைபுரிந்தெம்முடனிருவாராகப்போற்றி
யிணைந்தசிவதவுத்தமொன்றுமிணையில்சிவப்பிரமமென்று மியர்ப்பேரெய்திக்
[illegible]த்[illegible]ன்றுபல கோடிமகாபிரமனெனக் கனிந்துவாழ்த்தி
மனைத்தகலாதுன்றுளமு நமதுளமுமொன்றாக மருவுவோமால்.

(இ-ள்.) அப்படி வந்துசேர்ந்து நம்மை இரிச்சந்திகாலமும் நம்முடனிருவராக அர்ச்சனைசெய்து வணங்குவீராக, இணைபிரியாத சிவத்துவமொன்றும் இணையில்லாத சிவப்பிரமமென்றும் இயற்பெயருக்குண்டாய் பிரமர்கூட்டங்களாகப் பலித்து ஒன்று அனேகங்கோடி மகாபிரமனென விர்த்தித்து மனங்கனிந்து வண

ங்கின்றல் பிரமதேவனே நீயும் நானுஞ் சம்பந்தமாகப் பிரியாம லுன்மனது மென் மனதும் ஒன்றுபடக் க[illegible]திருப்போமென்று அருளிச்செய்தார்—எ-று. (௨௩)

அந்தம்ணிக்குக்கிரியி [illegible]றுமுகனுக்குபதேச மனைத்தும்போதித்
தயிந்தபரஞானமுனக் கும்பகர்வமெனும்வரத்தா லுலகத்துய்ந்தோ
ரெந்தைசிவன்வடிவாகி யீசனிருவிழியாகி யீசற்காவி
மந்திரமாங்கவரல்லால் [illegible]மத்தனருச்சனைக்குரிய மறையோரின்றால்.

(இ-ள்.) அந்த இரத்தினமயமான குன்றாககிரியிலே ஆறுமுகவருக் குபதேசஞ் செய்து பிரபலித்த பரஞானம், ஓய் பிரமாவே உனக்கும் போதிக்கிறேனென்று வரப்பிரசாத மனுக்கிரகஞ்செய்து விடைகொடுத்தார், அப்படியே பிரமாவும் பூசித்து ஞானபோதகம்பெற்று வாழ்ந்தார். ஆகையினாலே சிவார்ச்சனைக் குரியவர்கள் எமது சிவரூபமாகி ஈசர் திரிநேத்திரங்களாகி ஈஸ்வரனுக் குயிராகிய மந்திரமு மானவர்களே யல்லாமல் சிவார்ச்சனைக் குரித்தாகிய பிராமணரில்லை—எ-று. ௨௪

செங்கோட்டீசனார் [illegible] சிவாலயத்திலியலிசைநாடகங்களாதி
தங்கோட்டமுறுந்தொழில்செ யவரவர்தந்தகைமையினைச் சாற்றுங்காலை
யங்கோட்டுத்தாருவனத் தரனுருவைக்கண்டாசை கொள்வார்மின்னார்
வெங்கோட்டமனவிரக மெலிவகன்றுச்சுகந்தழைந்து விளங்கினாரால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டில் சுவாமியினுடைய ஆலயத்தி லன்புடனே இயலிசைநாடகங்கள் முதலான பணிவிடை புரிபவர்கள் தருதியைச் சொல்[illegible] [illegible]டுப் பணைத்த மரங்கள் நெருங்கிய தாருகாவனத்திற் சிவன் பிச்சாடனஞ் செய்தபோது சிவனைக்கண் டாசைமோகங்கொண்ட ரிஷிபத்தினிகள் கொரமான மனவிரகவிடாய் விலங்கிச் சவுக்கியம்பிறந்து பிரபலித்தார்கள்—எ-று. (௨௫)

அன்னமலர்க்கோதையர்வந் தவதரித்தபடியாலவ் வடலஞ்சூழ்ந்த
நன்னகர்க்குக்கோதையெனு நவின்றனராங்கவர்நடனம் பாடல்கீதம்
பின்னுமரன்பணிவிடைக்கு முரியசிவபூசையினும் பெரியராவ
ரின்னிலையங்கவர்நிலைமை யீசர்திருமேனிவடி வின்னுங்கேளீர்.

(இ-ள்.) அந்தப்பூங்கோதை யங்கனம்வந்து பிரவேசித்தபடியினாலே அரவ கிரியைச்சூழ்ந்த அழகிய நகருக்குக் கோதைநகரென்று பெயரிட் டழைத்தார்கள். அங்கே நடனநாடகம் பாடல்சங்கீத வாத்தியகானங்கள் முதலான உபசாரங்க ளியற்றிப் பின்னையுஞ் சிவனது பணிவிடைகளுக்கெல்லா முரியவ ராவார்கள், அவர்கள் பிள்ளைகள் சிவபூசை முயற்சியிலும் பெரியவர்க ளாவார்கள். இவ்வா றங்கன மவர்கள் நிலைமை; இவைநிற்கச் சிவன் திருமேனிவடிவின் ரூப[illegible]களை யின்னமுங் கேளுங்கள்—எ-று. (௨௬)

முனிவரரோமெஞ்ஞான முத்திரையுஞ்செபவடமு மிடப்பால்நெய்தற்
பனிமலரும்பரையையணைத் திடுகமலப்பாணியுங்கார்ச் சிவப்புமாகத்
தினமுமுறுசாத்திகருணமுஞ் செம்மை[illegible]வெண்மைராசதசற் குணமும்ரூப
மணிவிதிருக்கரத்தமைந்த வனசமுமுள்ளத்துறைய வணங்குவார்க்கே.

(இ-ள்.) முனிவர்களே, சுவாமியினுடைய வலதுகை ஞானமுத்திரையுஞ் செபமாலையும் இடதுபுறத்தில் நெய்தற்புட்பமும் உமையை அணைத்திருக்குங் கமலக் கையுங் கறுப்புஞ் சிவப்புமாக நித்தியமான சாத்வீகருணமுஞ் சிவப்பும் வெள்ளையுமான ராஜசகுணமுமாகிய ரூபமும், தேவி திருக்கையில் தரித்த தாமரைப்புட்பமு மாக உன்னியவா றுளத்துறைவதாக வணங்குபவர்க் கெல்லாம்—எ-று. (௨௭)

திண்கனிறும்பாய்மாவுஞ் சிவிகையுமின்னவைமுதல [illegible]ஞ் சிறும்பெருந்
தண்பரிவிலருள்புரியுஞ் சாமளக்கார்ச்சிவப்படைய [illegible]ரதமாக
வண்[illegible]வனத்தவர்க்கினிய வாமுதவுமாகருணை வசியம் வேண்டித்
தண்பிறைமாமுடியுந்தம னியக்காந்தியுங்கருணை தரி[illegible]தநோக்கும்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த யானைகளுங் கவனவேகக் குதிரைகளுஞ் சிவிகைகளு மிவைமுதலாகிய நல்ல பாக்கியங்களும் பெரும் பிரைக்கியாத[illegible]ந் தன்னிய பரிவினால பாலிக்கும் சாமளவர்ன்னமு கறுப்பு சிவப்புநிறமும் அ[illegible]ந்தபாதமாக வள்ளிய புவனத்தவர்களுக்கு இஷ்டமான வரமுதவும் ஆக்ருஷண [illegible]சியம்வேண்டில் குளிர்ந்த பிறைமருவிய முடியு மழகிய சுவர்ன்னக்காந்தியுங் கரு[illegible]நிறைந்தபார்வையும்.

வரதமபையம்பாச மலர்க்காத்தங்குசமாக வணங்கலாகு
முரவியவுச்சாடனத்துக் குதவுசுவேதக்கலைநெய் தற்பூஞானத்
திரமுறுமுத்திரை [illegible]ரத்திற்செபவடமாய்நினைத்துதரி சித்தல்வேண்டும், மரு
வார[illegible] [illegible]கண் டோட்கனைவில்கபாலந்தொல் லைவாள்கொள்வா

[illegible] வரதம் [illegible] பாசம் அங்குசம் பொருந்திய அஸ்தங்களுமாகத் தியானித்து வணங்கவேண்டும், உறுதியாகிய வுச்சாடனத்தொழிலுக்கு வெள்ளை நிறமான திருமேனியுங் கிளியும் நெய்தற்பூவும் பிடித்தவராக ஞானமுத்திரையுஞ் செபமாலையுந்தரித்த அஸ்தங்களுமாகத் தியானித்து அருச்சனை செய்யவேண்டும், பகைவர்புறஞ் சாய்ந்துபோவதற்குக் கூந்தலும் எட்டுப்புயங்களும் அம்பு வில் கபாலங் கேடகங் கூரிய வாள்பிடித்த அஸ்தங்களுமாக ரூபத்தியானஞ் செய்து வணங்கி அர்ச்சனைசெய்வாராக, மற்று [illegible]ப்படி ரூபத்தியானஞ் செய்தவர்களுக்கு நினைத்த காரியம் கைகூடும்—எ-று. (௨௯)

முன்னுரைத்தமறையவரி லாகமசாத்திரமுதலா முன்னூல்யாவுந்
தன்னறிவினுணர்ந்துபர சற்குருவினுபதேசந் தனைப்பெற்றோர்ந்தே
யுன்னுமலமூன்றகற்றி வுயர்பரஞானத்துணர்ந்த வுரவராகி
யன்னியமாமந்திரத்து மறைமொழியா லர்ச்சிக்க வருதல்நீதி.

(இ-ள்.) முன்னேசொன்ன சிவவேதியரில் ஆகமசாஸ்திர முதலான புராண[illegible]ங்களை [illegible]தன்னறிவினாலே கற்றுணர்ந்து சற்குருவினுடைய உபதேசம்பெற்று மிகுந்த யூகவான்களாகி நினைப்பினாலே மும்மலமகற்றினவனாய் உயர்ந்த பரமஞான உணர்ச்சியையுடைய பெரியோராகி சிவாகமமந்திர சுருதி வாக்கியத்தால் சுவாமியைப் பூசித் தருச்சிக்கவருவது நீதிமுறைமை—எ-று. (௩௰)

அருச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—௨௨௯.

கந்தர்பூசைச் சருக்கம்.

கணபதிபியாசம் பண்ணிக் கணபதிதியானஞ்செய்து
பணபதிவயின் பொற்றொந்தி படிக்குறம் பருத்தாள்ஞானக்
குணபதியைத் [illegible]பாணி குளிர்பிறையனைய வோர்கோட்
டிணைமுறச் [illegible] விநாயகத் திறைவனை வணங்கிப்பின்னர்.

(இ-ள்.) கணபதி [illegible]பியாசஞ்செய்து, கணபதி தியானஞ்செய்து, பட [illegible]யு டைய நாகபந்தனம்பொ[illegible]ருந்திய தொந்திவயிறும் பருமித்துப் பணைத்துத் தூங்கிய கால்களும், ஞானானந்த [illegible]ணங்களு மமைந்த திருக்கரங்களு[illegible], குளிர்ந்த பிறைபோன்ற ஒற்றைக்கொம்பும், இரண்டு முறம்போன்ற செவிகளும், நாலங்கங்கூடிய ஒரு திருமேனியும், கான் [illegible]வாயையும் யானைமுகமுமுடைய விநாயகமூர்த்தியை வணங்கி வாழ்த்தியபின்—[illegible]று. (௧)

வரகுருசர[illegible]ம்போற்றி மலையமாமுனிவன்றனை
திரமுறுபிருடியாகத் திரட்டுசெற்சந்துவாக
வுரனுறமுருகன்றன்னை யுற்றதே வதையாய்க்கொண்டு
பிரவிறிங்காரபீச மிருமூன் றுபீசமேத்தி.

(இ-ள்.) குருசுவாமிகள், இரண்டுபாதங்களைப் போற்றி [illegible] [illegible]த்தியமுனிவன் றனை திரமாகிய விருடியாகப் பரிமளிக்கவியங் [illegible] கந்ருசேர்ந்த சந்தனமாக அறிவுமிகுதியினாலே குமாரசுவாமியை இட்டதெய்வமாக நினைத்து, சூரிய பீஜாக்ஷரம் றீங்கார பீஜாக்ஷரம் சடாக்ஷர பீஜாக்ஷரம் இவைகளை யுச்சரித்துக்கொண்டு—எ-று. (௨)

சகலபாக்கியங்கணன்கு தரும்வினியோகமாக
நகைத்முகமலரோராறும் நளினபொற் கரமீராறு
மகிழ்வுறுதெய்வசேனை வள்ளியர்பாகமுஞ்சத்தி
மிகுபடைவிளங்குகின்ற விளக்கமு முளத்திற்காண்ப.

(இ-ள்.) எல்லாச் செல்வங்களும் விநியோகமாகத் தரும் ஒளிபொருந்திய சண்முகங்களுங் கமலம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற பன்னிரண்டு கரங்களுஞ் சந்தோஷ மிகுந்த தெய்வயானை வள்ளியம்மை இவர்களுடைய பாரிசங்களிற் பொலிய வெற்றியையுடைய சத்திவேல் பிரகாசிக்கின்ற வலங்காரந் தன்கருத்திற் றோற்றமாக—எ-று. (௩)

கந்தாறெழுந்தொடர்வர் கனமுமாசமனம்பாத் [illegible]
மந்தவர்க்கியந்தியான மாசனமணிவர்கந்த
சுந்துபவீதங்கொந்த முறுமலர் [illegible]டபுட்பம்
நந்தலிற்றூபதீப நயந்துணைவேத்யநல்கி.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமி சடாக்ஷரமந்திரத்துடனே ஆவாகனம் ஆசமனம் பாத்தியம் அர்க்கியம் தியானஞ்செய்து, ஆசனங் கற்பித்து அபிடேகஞ்செய்து திருவு

டைசாத்தி, உபவீதந்தரித்துப் பரிமளசுகந்த புட்பமாலைகள் அஷ்ட புட்பங்கள் ஆபரணங்கள்சாத்தி யலங்கரித்துக் குறைவில்லாத தூபதீபங்களுடனே அன்பாக அமுத நிவேத்தியஞ்செய்து—எ-று. (௪)

பூரதாம்பூலமேத்திப் புனராசமனங்கள் செய்தே
யாரதோத்திரநிருத்த நிராஞ்சனஞ் சவர[illegible]த்திரம்
சேருறுவிசனந்தால விறுந்தவாத்தியத்தின் போற்றி
யேருறுதியானமுன்னு மிடையினும் பின்னுஞ் செய்வான்.

(இ-ள்.) கர்ப்பூர தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து, புனராசமனம் முதலானவை யாவுஞ் செய்து, பூரணதோத்திரம் நிர்த்தனம் நிராஞ்சனம் சவரம் கொடை விசிறி ஆலவட்டம் இவைகளா லுபசரித்து, தாள மிருதங்க முதலான வாத்திய முழக்கத்துடனே யர்ச்சித்துப் போற்றிசெய்து, தியான முன்னு மிடையினும் பின்னுஞ்செய்து நமஸ்கரித்தபின்—எ-று. (௫)

ஆடகமணியாற்செம்பொன் னலங்கலா லலங்கல்சூழ்ந்த
கோடகம்புரிவிற்கொட்டுங் கொழுந்தகாப்பிடர் மீக்கொண்டு
சேடகபாரிசாதச் செழுமலர்ப் பூச்செண்டேந்தி
நீடமேருவைச்சுற்றி நெறிவிளையாட்டோர் பாங்கால்.

(இ-ள்.) ஒ[illegible]சாகின்ற சொர்ன்ன விரத்தினாபரணங்களா லலங்கரித்த கொம்[illegible] [illegible]வடிகளாலும் பாய்ந்து போர்செய்யுஞ் செருக்கையுடைய செம்மறியாட்டுக்கடா[illegible]மேலேறி செழுமையையுடைய தேவலோகத்துப் பாரிசாத பூ[illegible] [illegible]யிப்பூடு கையிலேந்தி மகாமேருவை வலமாகச்சுற்றி விளையாடுஞ் சுவாமியை ஒருமனதாக தியானஞ்செய்வார்கள்—எ-று. (௬)

வலக்கரஞ்செபத்திலக்க வட்மிடக்கரத்தில்ஞான
இலக்கமோடமைந்தபொத்த கம்பெறநினைப்பாரெல்லாஞ்
சொலத்தருகல்வி[illegible]னச் சுருதியின் கருத்தும்போத
நிலத்துறப்பெறுவர்வாணி நீங்குறு தோங்குமாலோ.

(இ-ள்.) சுவாமி வலதுகையில் செபஞ்செய்கின்ற ருத்திராட்சமாலையு மிடதுகையில் சிவஞானபோத நிறைந்தமைந்த புத்தகமும் பற்றினவராக நினைத்து தியானஞ்செய்கின்றவர்களுக்கெல்லாந் தருதியாகிய கல்வியும் ஞானமுஞ் சுருதிபோதங்களு மவரவர் கருதிய இஷ்டகாமியார்த்தங்களு மிந்த பூமியில் பெற்று வாழ்வார்கள். சரஸ்வதியும் அவர்களிடத்தில் பிரியாமல் வசித்திருப்பாள்.—எ-று. (௭)

[illegible]மடவார்கொங்கை யமுதறுமுகத்துமுண்டு
செறிமயிர்த்தாருநீழற் சிறுவிரற் பிடித்துலாவி
யுறுமவர்மருங்கிலேறி யுயர்விளையாட்டுற்றோர்க்குப்
பெறுமறுவிலாதபாலர் பெருகுறப்பெறுவர் மண்மேல்.

(இ-ள்.) ஆறுமுனிவர்கள் பத்தினிமார்களாகிய கார்த்திகைப் பெண்களுடைய முலையமுதங்கள் ஆறுமுகத்திலும் நிறைய உண்டு நெருக்கமாகிய பூமணக்குஞ் சோலைகளிலே யவர்கள் சிறு விரற்பற்றி உலாவி அவர்களிடுப்பின்மேல் மிருந்த வி

னையாடல் செய்கின்ற குமாரதேவனை மனதிற் பாவனைசெய்து தியானித்தவர்கள் குற்றமில்லாத புத்திரர்களைப் பெற்று வாழ்வார்கள் இந்த மண்டலத்தில்.—எ-று. (அ)

பன்னிருகரத்து மாவீரப் படைத்தொழில் பயின்றுவென்றிப்
பன்னிருமார்புந் தூய பரசுராமனுமோர் பாங்காய்
முன்னியவீரவாகு முதலவோன் பதுமர்சூழந்
துன்னியமுகன் பாற்கற்குந் தோற்றமு மேற்றச்சீரும்.

(இ-ள்.) குமாரசுவாமி பன்னிரண்டு கைகளிலும் வெற்றியையுடைய ஆயுதங்கள் பயின்று விசையமாகப் பன்னிரண்டு புயங்களுந் துலங்க பரசுராமனும் ஒரு பக்கத்தில் மருவிவிளங்க முன்மையாகிய வீரவாகு முதலான பரமேசுரரிடத்திற் கல்வியனைத்துங் கற்பவரான தோற்றமும் மேற்றமுமாகிய சீருஞ் சிறப்புமுடையவராகவும்.—எ-று. (௯)

இராசதருணமுமாக்கட் கிகபரமருள்கூ ...பாங்கும்
வராதிகவாலபானு வயங்கியதிறமும் வாமக்
கரகமண்டலமுமற்றைக் கரத்தாயர் தெண்டுமேர்கப்
பராவியபேர்க்குப்போதம் படைத்தசீர் தவம்பாலிக்கும்.

(இ-ள்.) இராசதருணமு மனிதர்களுக்கெல்லா மிகபரசாதனங்கள் உண்டாகும்படிக்குக் கருணைகூர்ந்து இரட்சிக்கும் பான்மையும் வர மிருதியுமுடைய வாலசூரியனைப்போல ஒளிதங்கிய திருமேனியும் இடதுகையில் கமண்டலமும் வலதுகையிற் ...ஆயுதமும் பிடித்திருக்கின்ற குமாரதேவனை மனதிற் பாவனைசெய்து தியானித்து வணங்கினவர்களுக்கு மெய்ஞ்ஞான போதகமும் அரிய தவப்பலனுஞ் செல்வமும்பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௧0)

நிறைசரர்க்காலத்திந்து நிகற்குமாமுகங்களாறும்
மறைமுறைமலர்ந்தவாயும் வயங்குகுண்டலமுங்காதுங்
குறைவிலின்முறைப்போற்றிக் குவித்தபொற்கரமீராறும்
செறிவுறமனத்துள்வைப்பார் சிந்தையினைத்தல் சேர்வார்

(இ-ள்.) சரர்க்காலத்துப் பூரணச் சந்திரனைப்போலு மழகுபொருந்திய ஆறுமுகங்களும் வழுவாமல் வேதங்களோதியலர்ந்த திருவாய்களும் பிரபை விரிக்கின்ற குண்டலங்களணிந்த திருச்செவிகளுந் தாழ்வில்லாமல் குமாரசுவாமி தன்னைப்பெற்ற சிவனையு முறைமையுந் தெரிசித்துப்போற்றி நமஸ்கரித்துப் பன்னிரண்டு கைகளுமுடையவராக மனதில் பாவனைசெய்து தியானிப்பவர்கள் இருதயத்தில் நினைத்த காரியங்கள் கைக்கூடி உலகத்தில் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௧௧)

பாசமோடபையம்வில்லும் பரிசைவேற்படையிவ் ...றும்
மாசறத்திகழ்வாமக்கை வாதமங்குசம் வலக்கை
பூசவம்பிகல்வாள்போர்வேல் புரந்தரன் புதல்விசேரும்
நேசசிந்தூரந்தாம நித்தியதியானஞ் செய்வார்.

(இ-ள்.) பாசம் அபையம் வில் பரிசை சக்கரம் வெற்றிவேல் இவ்வாயுதங்களாறும் வலது கைகளிற் பிடித்தவராகவும், வரதம் அங்குசம் உலக்கை அம்பு வாள்

வேல் இவ்வாயுதங்களாறும் இடது கைகளிற் பிடித்தவராகவும், பக்கத்தில் தெய்வயானையம்மன் அருகிலிருந்துப் பிரகாசிக்கவும், சிந்தூரத்தில் கமழுங் கற்பக மலர்மாலையணிந்த வடிவுடையவராய் நித்தியராய் மனதில் பாவனை செய்து தியானிப்பார்கள்.—எ-று. (௧௨)

குக்குடத்துவசமோர்கை கோலவேலொருபொற்செங்கை
மிக்கூரவதனமுஞ்சீர் வெட்சியந் தொடைசேர்வாகு
மொக்கவேபுரிமுன் ஹூலு முறம்பெறுங்கடம்பின்முரும்
சக்கரின்பொலியத்தோகை தியானமேல்நத்தல்காண்பார்.

(இ-ள்.) குமாரக்கடவுள் இடதுகையிற் கோழிக்கொடியும் வலதுகையில் வெற்றிவேலும் பிடித்தவராய், மேன்மையுடைய திருமுகமும் வெட்சிமாலைப் புயமும் முன்னூல் மார்புஞ் செவ்வானம் போலுங் கிரீடகாந்தி பிரகாசிக்க, மயில் முதுகிலிருப்பவராய் மனதில் பாவனைசெய்து தியானிப்பவர்கள் இகபரமான சகல பாக்கியமும் பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௧௩)

இன்னணத்தியானமீசர்க் கிறைவிக்குமுருகர்க்கிதென்
றுன்னியவகையாற்கிஞ்சித் துரைத்தனம்பெருமைதன்னை
அ... னுமாலு மருந்தவர்யாருமாய்ந்துப்
பன்னுதற்கரிதாகப் பருப்பதமகிமையம்மா.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் ரூபத்தியானஞ் சிவனுக்கு முமைக்குங் குகனுக்கும் இவ்வகையென்று சிறிது தெரிந்தமட்டுஞ் சொன்னேம், பெருமை செறிந்துயிடத்திலே பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் அரிய தவமுனிவர் யாவருமெடுத்துச் சொல்லுவதற்கும் அருமையாயிருக்கும் திருநாககிரித்தலத்தின் மகிமை—எ-று. (௧௪)

அரன்முகமதனில்வந்த வாகமபுராணந்தன்னி
லிரணியசெங்கோட்டார்நா கேசுரர்புராணந்தன்னைப்
பரபுராணத்துக் காப்பாய்ப் பகருதல்நினைத்தல்பாவ
மிருவருங்குகனோடோங்கி யெழுமலையதற்கொப்புண்டோ.

(இ-ள்.) சிவன் திருமுகங்களி லுதித்து விளங்கிய இவ்வாகம புராணங்களிற் சொர்ன்னமயமான திருச்செங்கோட்டி லமர்ந்தருளிய நாகேசுரர் புராணத்தை வேறொரு தலப்புராணத்திற்கு ஒப்பாகச் சொன்னாலும் நினைத்தாலும் பாவஞ்சம்பவிக்கும், சுவாமி அம்ம னிருவருங் குமாருடனே ஓங்கி எழுந்தருளி யமர்ந்திருக்கின்ற விந்தத்தலத்துக் கொப்புண்டோ வில்லை—எ-று. (௧௫)

அரனகத்தியர்க்குக்கூற வறுமுகனசலமங்கை
திரமுறக்கேள்விகூர்ந்து சேயுநந்திசர்க்கோதி
வருபுராணத்தைவேத வியாசர்பால்வணங்கிக்கேட்டே
சுருதிமாமுனிவர்க்கோத தொன்மறைமொழியிற்கொண்டார்.

(இ-ள்.) பரமேசுவரன் அகத்தியனுக்குச் சொல்ல, ஆறுமுகக்கடவுள் உமையவளிடத்தில் கேள்வியுற்று, நந்திசுவரருக்குச் சொல்லி விளங்கிய புராணத்தை வே

தவியாசரிடத்தில் மிகுந்த வன்புடனே வணங்கிக் கேள்வியுற்ற சூதமுனிவர் வைதி கர்களாகிய சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொல்ல, பழமறை வாக்கியமாகக் கேட் டுக்கொண்டார்கள்—எ-று. (கசு)

நாகமாமலையி[illegible]ன் நாரியோர்பங்கன்வேலன்
யேகமாயுறைந்[illegible]கா தெண்ணருந்தீர்த்தகல்கிப்
போகமாமுத்தி[illegible]வும் புரந்தலாலிதற்கும்விண்ணு
மேகமாமலைக்கு[illegible]ரு விஃதுசத்தியங்களென்றார்.

(இ-ள்.) அந்த திரு[illegible]கிரியில் நாகேசுரராகிய அர்த்தநாரீசுவரர் [illegible]யுத க்கடவுள் விளங்கிப் பிரி[illegible]மல் வசித்து, அளவில்லாத தீர்த்தங்களு முளை[illegible]கிச் சகல போகங்களு முத்தி[illegible]மாட்சங்களு மனைவருக்குங்[illegible]த்து இரட்சிக்கும் [illegible] மையினாலே திரிலோக[illegible]ளுக்கும் மகாமேருகிரிக்கும் [illegible]ந்த மகிமை யில்லை, அது ண்மைவசனமென்று [illegible]ான்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (கஎ)

இம்மலையின்[illegible] தீர்த்த மிக்கொடியிந்தரும்
விம்மிதப்புல்முத்தேவர் வியன்றொழிலதனைநல்கு
மம்மலையரனைப்பாங்கி லன்னையைமுருகைப்போற்றிச்
செம்மலைப்புராணங்கேட்போர் சீரினுக்களவு[illegible]டோ.

(இ-ள்.) இந்தமலை, இந்ததீர்த்தம், இந்தக்கொடிகள், இந்தவிருட்சங்கள், அற் [illegible] புற்பூடுகள், மூன்றுதேவர்கள், மேன்மையான தொழிலைக்கொடுக்கும் அந்தமலை யில் சிவ[illegible]ன, சிவ னிடப்பாகத்திலிருக்கும் தேவியை, முருகனை நமஸ்கரித்து அழ கிய தலப்பு[illegible]ணத்தைக் கேட்பவர்களுடைய பெருமைக்கு அளவில்லை—எ-று. (கஅ)

அருச்சனைதியானம்ஞான மருட்செபமலைமீதொன்றில்
கருத்துறுமவர்கட்கெல்லாங் கண்ணுதலருளும்பேறும்
திருத்துறுகும்ரன்வாழ்வுந் திரிபுரையருளுந்திரு
நிருத்தனுற்பதமும்பெற்று நிலத்தினி[illegible]வரன்றே

(இ-ள்.) அருச்சனைகள், தியானங்கள், ஞானபோதக நிஷ்டைகள், செபங்கள் இவையெல்லாம் அந்தமலையின்மீது செய்யுங் கருத்தையுடையவர்களுக் கெல்லாம் பரமேசுவரனுடைய திருவருளும் பேறுங் குமாரருடைய வாழ்வும், திரிபுரசுந்தரியி னுடைய கருணையும், லட்சுமீகரமுஞ் சிவனுடைய நான்குபதங்களும் பெறவு வா ழ்வார்கள்—எ-று. (கக)

கந்தர்பூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்—உசஅ.

விஷ்ணுபூசைச்சருக்கம்.

ஆ[illegible]நீதியுகத்தினி லண்டர்கோன், மாதவத்தவர் [illegible]னவர்சூழ்தரத்
[illegible] தலர்ப்பொழிற் றருவின்கீழுரி, யாதனத்தி [illegible]ந்தொன் றறைகுவான்.

(இ-ள்.) முதலாவது நீதியையுடைய கிரேதாயுகத்தில் தேவர்கள் முனிவர்க ளனை வருஞ் சூழ்ந்து சேவிக்கத் தாதுமிகுந்தலர்ந்த கற்பகச்சோலையின் நிழலி னிடத் திற் [illegible]ங்கா[illegible]னத்திற் கொலுவாகவிருந்து தேவேந்திரனவன் யோசித்து ஒருவார் த்தை [illegible]ால்லுகிறான்—எ-று. (க)

மூவரிற்றலை யாவரென் [illegible]கவென், றுவலிற்றுரு வாசகரைச்சொல
மேவியங்கவர் மீதினில்யாரெனப், போய்விளங்குவ மென்றவர்போயினர்.

(இ-ள்.) திரிமூர்த்திகளில் பெருமையுள்ள மூர்த்தி ஆர் சொல்லுமென்று துரு வாசரைக் கேட்க, அவர் மேலுலகங்களிற்போய் பெருமையுடையவ ரின்னாரென்ற றிந்து வந்து சொல்லுகிறேனென்று மேலேபோனார் துருவாசர்—எ-று. (உ)

எய்திவேத[illegible]யர்க்கையறிந்தரன், செய்திறத்த செயற்கையுணர்ந்தபின்
மைதரும்புய மாயவனி[illegible]சர்வுபுக், குந்துவார வரவனைக்கிட்டினார்.

(இ-ள்.) பிரமலோகத்திற்சென்று நான்முகனைக்கண்டு பெருமையில்லாத விய ல்பையறிந்து, சிவலோகத்திற்சென்று பரமசிவனைக்கண்டு பெருமையில்லாத செ கையைத் தெரிந்து, பின்பு நீலமேனியையுடைய விஷ்ணுலோகத்திற் புகுந்து அங் ஙனம் வாயிற்காவலரான துவாரபாலகரை யணுகினார் துருவாசர்—எ-று. (௩)

கிட்டுகாலைத் துவாரக்கிரிப்புயக், கட்டடங்கம லற்கனற்காவலர் [illegible]னன்.
விட்டுநின்றனர் விண்டுவின்சொல்லுறார், துட்டமாமுனி மாலகத்தோன்றி

(இ-ள்.) அக்காலத்தி[illegible]லைபோற் புயங்களுந் தாமரைக் கண்களையுமுடைய வி ஷ்ணுவினுடைய துவாரபாலகர்கள் சுவாமி உத்தரவில்லாமல் முனியை விட்டுவிட் டார்கள், துஷ்டனாகிய துருவாசமுனி விஷ்ணுவினிடத்தில் வந்துசேர்ந்தான்—எ-று.

தோன்றுகாலச்சுதன்பைந்திருவுடன், மான்றவின்பமயக்கிலறிந்திலன், ஆ ன்ற[illegible]ரினருந்தவர்கண்டபின், உன்றுதன்கொடுதைத்துவெகுண்டனன்.

(இ-ள்.) வந்த துருவாசனை விஷ்ணுவும் அழகிய லட்சுமிதேவியுடன் மருவிய இன்ப மயக்கத்தினாலே அறிந்தவரல்ல, அதுகண்டு அரிய தவமகிமையுடைய துரு வாசன் கால்கொண்டு விஷ்ணுவை யுதைத்துக் கோபித்தான்—எ-று. (ரு)

[illegible]றுகூர்துரு வாசகன்றன்னையே, எறிமாலென் னதலங்கடினமென்
றிறில்பாத மெடுத்துப்பிடித்தடி, சிறிநொந்ததனை யென்றுவா செப்பினான்.

(இ-ள்.) அப்படிச் சீறிச்சினந்து உதைத்த துருவாசனைப்பார்த்து விஷ்ணுமூர் த்தி பொறுத்துக்கொண்டு, முனியீசுவரரே என்னுடைய மார்பு கடினமாயிருக்கும் உம்முடைய பாதம் நோகுமேயென்று துருவாசன் பாதத்தை யேந்திப் பிடித்துத்

தேவரீர் கோபித்தீர் அடியேன் பயப்பட்டேனென்று குளிர்ந்த வார்த்தைகளைச்சொன்னர்.—எ-று. (௬)

மாயனிப்பொறை வாய்மைபுணர்த்தபின், சேயசிந்தைகளித்தருள்செய்தயன்,மெயபூசைவிட்சிவ பிச்சில்சி,ரோயெவர்க்கும்வெறுப்பென்றியம்பினன்

(இ-ள்.) அப்படிப் பொறுமையுடனே விஷ்ணுவானவர் பிரியவசனஞ் சொன்னபின்பு, சினந்தீர்ந்து சிந்தைகுளிர்ந்து கிருபைசெய்து பிரம்மாவுக்குப் பூசையில்லாமற் போகவும், சிவனிருமாலியம் யாவருக்கும் வெறுப்பென்று சபித்துவிட்டான் துருவாசன்—எ-று. (௭)

ஆயகோப விரதன்சொலம்மொழி, யேயமாய விறைஞ்சிவிடுத்தபின்
றாயவாயிற்றுவாரத்திருவர்நீர்,வாயில்விட்டதென் மிமினெனச்சொன்னர்.

(இ-ள்.) அந்தக் கோபமுனிவன் சொன்ன தன்மை வசனத்தினாலே மனங்குளிர்ந்த விஷ்ணு முனிவையவணங்கி அனுப்பிய பின்பு. அழகிய வாசற்காவலாளரிருவரையுமழைத்து நீங்களந்தத் துருவாசமுனியைத் தடுக்காமற் கோயில் வாசலினுள்ளே விட்டுவிட்டீர்களே அது வென்னவென வருவீராகவென்று சொன்னார்-எ-று

இன்றுநீங்கு வியற்றியவன்றொழிற், கொன்றுசாபம் [illegible]ம்யாதெனில்
பன்றிவின்சத நீள்பவந்துன்றிர, னன்றிமுச்செனம் மாகின்றிரோசொல்வீர்.

(இ-ள்.) இப்போது நீங்களிருவருமெனக்கு அபசாரஞ்செய்த கொடிய செய்கைக் கொரு சாபங் கொடுக்கிறோம், யாதெனில் நமக்குப் பரிவுடையவர்களாய் நூறுசென்மம் பிறந்து வருவீர்களா, அல்லது மூன்றுசென்மம் எனக்குப் பகைஞராய்ப் பிறந்திறந்து வருகிறீர்களா, இவ்விரண்டி லொன்று சொல்லுவீரென்று சொன்னார் விஷ்ணு—எ-று. (௯)

ஆகவிங்கிதில் யாதுவிருப்பமோ, வேறுமென்ன விகவின்முச்சென்மமும்
யாகநாக சயனநின்கைப்படைப், பாகினாறுன் [illegible]தாளமென்னனர்.

(இ-ள்.) ஆகையா லிந்த இரண்டுவகை சாபத்திலே எது விருப்பமாகச் சொல்லுகிறீர்கள் சொல்லுமென்று விஷ்ணுவினவ, சுவாமீ நாங்கள் மூன்றுசென்மமெடுத்து நாகசயன மூர்த்தியாகிய உமக்குப் பகைவராய்ப் போர்செய்து தேவரீர் கையாயுத மெங்களைக்கொல்ல எப்போதும்போலே சுவாமிபாதத்திற் சேர்வோமென்று சொன்னார்கள் துவாரபாலகர்—எ-று. (௧௦)

என்றுமுற்பிறப்பின்முன்னிரணிய, னன்றிவென்றியிரணியவக்கனாய், மென்
றவத்திற்பிறந்தாபின்றோர்தமைக், கன்றவெவ்வரங்கைக்கொண்டிருந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்படிசொன்ன துவாரபாலகர் மனேயிஷ்டப்படி விஷ்ணு சபித்தார், அவர்களு மந்தச்சாப மேற்றுக்கொண்டு மூன்றுபிறப்பில் முதற்பிறப்பு வெற்றியையுடைய இரணியன், இரணியாட்சதனுமாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து தவஞ்செய்து பகவான்றரும் வரம்பெற்றுத் தேவர்களை இம்சைசெய்து சகல உலகங்களையும் ஆண்டுகொண் டிருந்தார்கள்—எ-று. (௧௧)

இரணியன்செய்த வீறில்தவத்தினு, லரணில்மூவுல குக்தெய்வமாயினு
னிரணியநம ஹாவென்றியம்பியே, கரணவேதமுங் கைதொழுவாண்டனன்.

(இ-ள்.) இரணியாசூரன் செய்த தவமகிமையினலே காவலாகத் திரிலோகத்துக்கு மூர்த்திகரமாகத் தெய்வமானன், இரணியநமாவென்று சருவத்திராளுஞ்சொல்ல ஆகமவேதங்களும் வேதனுங் கைதொழுது வணங்கத் தன்னுடைய ஆணையாணைசெலுத்தி அண்டபுவனங்களை யாண்டுகொண் டிருந்தான்—எ-று. (௧௨)

அந்தவேளையி லருந்தவர்வானவர், நொந்துசிந்தை நுடங்கியரியிடத்
தெந்தகேள்வனிரணியன்வாழ்வற,வுந்தியெங்கட்குனதருள்வேண்டுமால்

(இ-ள்.) அந்தக்காலத்தில் இரணியாசூரன் செய்கிற ஆக்கினைக் கொடுமைக்கு சிந்தை பயந்து அரிய தவமுடைய முனிவர்களுந் தேவர்களு மிகவு மனதுநொந்து சிந்தாகுலத்துடனே ஆதி விஷ்ணுவினிடத்திற்சென்று சுவாமீ கேளும், எங்களை நெருக்கஞ்செய்கிற இரணியாசூரன் வரமும் வாழ்வுஞ் சிதையச் சங்கரித்து எங்களுக்குச் சுகமுண்டாகும்படிக்குத் தேவரீர் கிருபைசெய்து இரட்சியுமென்று முறையிட்டார்கள்—எ-று. (௧௩)

எனவியம்ப வி[illegible]மைந்தனு, மினியசொற்பிரக லாதனையேவினு
னனகனுய்ப்பிறந் தைந்து வயதினி[illegible] [illegible]றைத்துடங்கினன்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி முறையிட்ட தேவர்களுக்கு விடைகொடுத்து, இரணியன் மைந்தனாகப் பிரகலாதனைப் பிறக்கும்படியாகச் செய்தார். அவனும் மன்மதனைப்போலே சவுந்தரியமுடையவனாய்ப் பிறந்து வளர்ந்துவந்தான், ஐந்துவயதிலே உசிதவறிவினுலே வாசிக்கத் துடங்கினன்—எ-று. (௧௪)

குரவனந்தக் குமாரனைமுன்னிறீஇ, யிரணியநம ஹாவெனகவென்றபின்
காணபாலன்றன் காதிற்கரம்பெற, விரணியநம ஹாவென்பதேதென்றான்.

(இ-ள்.) அப்போது உபாத்தியாயர் அந்தப் பிரகலாதனை முன்னாகநிறுத்தி இரணியநமாவென்று சொல்லப்பாவென்று சொல்ல, அதுகேட்ட பிரகலாதன் இரண்டு கைகளாலுங் காதுகளை மூடிக்கொண்டு சுவாமி நீரிப்படி சொல்லப்படாத இந்தச்சொல்லை சொன்னதேதென்று கேட்டான்—எ-று. (௧௫)

[illegible]யாதெனப் பேதைக்குரவனு, ரன்[illegible]பால னுரைப்பதருளினுற் [ர்.
கன்னலுங்கனிந்தேனுமமுதமு,மு[illegible]செவிமொந்தெனச்சொல்லுவா

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்ன பிள்ளையைப் பார்த்து உபாத்தியாயர் பின்னென்ன சொல்லுகிறதென்று கேட்க, பிரகலாதன் அப்பிறலே கற்கண்டுங் கனிகளுந் தேனு மமுதமுங்கலந்து உண்பவர்க் கெப்படி ருசிக்குமோ அப்படி செவிகளுக்கு இன்பமையாகும்படி அரிநாம மந்திரத்தைச் சொல்லலுற்றான்—எ-று. (௧௬)

வேறு.

நாராயணாயநம வென்பதல்லாதகிது நலத்தகாகவிலுமேற்
காரார்நிறகமுங் காகப்பதாணையின் கண்ணுங்கொழுக்குமரியின்

பேரார்துறக்குறை பிறக்கிலிருமையும்வாழ்வு பெருகுமச்சுதனடிதரும்
நோரய்நினைத்தன நினைத்தனநிலைக்கும்வா னிலையுந்தருங்குரவனே.

(இ-ள்.) ஓம் நமோநாராயணாய நமஹாவென்று சொல்லவதேயல்லாமல், நீர் சொல்லத்தகாத வார்த்தையைச் சொன்னால் ரவுரவாதிநரக வேதனையும், ஆதவி பதவியுங் கொடுக்குமாகையால் அந்தச்சொல்லை மறந்துவிடும், அரிநாயமந்திரமாகிய அஷ்டாக்ஷரம் இதனை எவர்சொல்லினும் இம்மை மறுமைக்கும் வாழ்வைத் தருவ தன்றியும் விஷ்ணுபதமுங் கொடுக்கும், நன்மையாக நினைத்த காரியமல்லாங் கைகூடிவரும், சொர்க்க புவனபோகமுங் கிடைக்கும் குருவே என்று சொன்னார் பிரகலாதன்—எ-று. (௧௭)

எனப்பிரகலாதனுரை யெய்தியபினக்குருவி னிதையங்கலங்கியதனால்,
மனத்துயர்விளைந்தெனை முனையுமிப்பொழுதே வதைப்பனிதுகேட்பின்
மதலாய், நினைத்தெனதுசொற்படி நிகழ்த்தெனப்பலவாய நிலையினுஞ்சொ
ல்வதுகொளான், கனத்தவரிமந்திரங் கைவிடுவதின்றெனக் கனகன்முன்
னேகினனரோ.

(இ-ள்.) என் றிப்படியாகப் பிரகலாதன் சொல்லக்கேட்ட உபாத்தியாயர் மனதுகலங்கி வாரும் பிள்ளாய் நீ இப்போதுசொன்ன வசனத்தை உன் பிதாவான இரணியன் கேட்டால் சுந்தக்ஷணமே என்னையும் உன்னையுங் கொன்றுவிடுவான், ஆதலா லென்சொல்லை மறுக்காமல் நினைவுடனே யான் சொன்னபடிக்கிச் சொல்லென்று பலவிதங்களாகச் சொல்லியுங் கேளாமல் ஸ்ரீஅரிநாமமந்திரத்தை மறவாமற் சொல்வதைக்கண்டு குருவானவர் பிரகலாதனை அழைத்துக்கொண்டு இரணியாசுரனிடம் போனார்—எ-று. (௧௮)

அவ்விரணியன்சொல்வ தாங்கருத்துட்கொளா னப்பாலகன்றந்தையை,
யிவ்வகைபுன்னிலையுனக் கெய்துவன் னிலையென்னில் யான்சொலும் படி
மொழிகியென், றெவ்வொருசொல்வேதவுரை யெனவுரைத்தருளினு னு
ணர்வற்றமுரணிரணியன், றெவ்வொ ரெவருண்டனன் றெள்ளமுதினைக்க
விழ்த் தாலநுகர் சிலமெனவே.

(இ-ள்.) அந்த உபாத்தியாயர் இரணியாசுரனைக் கண்டு உன் பிள்ளை நான் சொன்னபடி சொல்லாமல் வேறொன்று சொல்லுகிறான் அது நீ யறிவாயென்ன, இரணியன் பிள்ளையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு உபாத்தியாயர் சொன்னபடி சொல்வாய் குழந்தாயென்று பிரியமாகச்சொல்ல, பிரகலாதன் தந்தையைப்பார்த்து இவ்வகை உறுதியில்லை உனக்கு வந்ததென்ன யான் சொல்லுவதைக் கேளென்று உண்மையான வேதங்களிற் சொல்லுகிற ஸ்ரீஅரிநாம மந்திரமாகிய அஷ்டாக்ஷரம் இதுவென்று தெரியப்படச் சொன்னான். அதுகேட்ட அறிவில்லாத இரணியன் உடனே அமுர்தத்தைக் கவிழ்த்து விஷத்தைக் கொள்ளுவதுபோல அதிக கோபங் கொண்டான்—எ-று. (௧௯)

பாலனிவனமதுவெங் காலனெனவுற்றுப் பகைத்தொழிறுடங்கியனலின்
பாலதிலமெழவெரித் தார்த்தினன் கரிமுன் படுத்தினன்காளகூடக்

காலகண்டணவரவு கவ்வக்கடிந்தனன் கடலினைவிடுத்தடுசினங்
காலவெறிகடகத்தின் மெய்கண்டதுண்டங்கள் காண்பமெனவீசினனரோ.

(இ-ள்.) இந்தப்பிள்ளை எனக்குக் கூற்றுவனென்று குறித்து இவனை யெவ்விதத்தினுங் கொல்லுகிறதே நல்லதென்று பகைத்தொழிலாரம்பித்து அக்கினிசொலித்துமூட்டி யதனில் போடுவித்தான், ஆனைக்காலில்விட்டு மிதிப்பித்தான், காலகோடிவிஷங்களைக் கக்காநின்ற கொடிய பாம்புகளைவிட்டுக் கடிப்பித்தான், கல்லோடுனே கட்டி சமுத்திரத்திற் போடுவித்தான், இதற்கெல்லாம் பிரகலாதன் சாகாததைக்கண்டு மிகுந்த சினத்துடனே இவனைக் கண்டதுண்டப்பட வெட்டுவேனென்று தன் கையிலிருந்த வாளாயுதத்தினால் வீசினான்—எ-று. (௨௰)

இவ்வகையடுந்தொழில்க ளியாவுமவன்மீதினி லுருவகைபிராவகையினால்
மெவ்வலியிவற்குளதுமெய்மைசென்றவனுடன் வினவுதலெடுத்திரணியன்
இவ்வுலகுமெவ்வுலகு மெனதரசியற்றிறமுன் னுனையாவனெனவே
கவ்வையறவுணாமினவ னெங்குளான்பிரகலாத னவ்விடமுரைத்தெனென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரகலாதனைக் கொல்லுவிக்க முயற்சியெல்லாஞ் செய்தும் அவன் சாகாதபடியினாலும், இவனுக் கித்தனை வலுமையும் பலமும் சார்புமிருக்கிறது உண்மையென்று அவனை வினவும்படி யெதிரிட்டு இரணியன் இந்தலோக மெல்லாம் என்னுடைய அரசாட்சி யாக்கினையி லடங்கியிருக்க, கிருபைசெய்வாயென்று கேட்ட உன்னுடைய சுவாமியானவன் எவன், அவன் எங்கே யிருக்கிறான், அவனை எனக்குக் குற்றமில்லாமல் காண்பிப்பாய் பிரகலாதனென்றுங் கள்வனே யென்றான் இரணியன்.—எ-று. (௨௧)

ஐம்புலனுமைம்பெரும் பூதமும்மைஞ்ஞாறுமுடைத் தொருபுனைவாவினு
லுலகுஞ்சிவனுறைதரு விடத்தினு மனைப்பினு
யாவருமுலகுஞ் சரருபவரு பத்தினுங்கரிமுத லெறும்பினுமிவ்விடமீதினு [னுய்.
மிம்பருஞ்சுருபவரு பத்தினுங்கரிமுத லெறும்பினுமிவ்விடமீதினு
மெம்புனிதனையுறைவ னெங்குமவனேதெய்வ மெனவறிகொடுந்தொழிலி

(இ-ள்.) என்றிப்படி இரணியன் வினவ, பிரகலாதன் என்னுவிலிருக்குமவன் மேலும் ஐம்புலாதிகளிலும் பஞ்சபூதங்களிலும் ஆயிரம்பணாமுடிச் சேஷசயனத்திலு மேலுலகத்திலுஞ் சராசரங்களனைத்திலும் வைப்பாகிய பலவுலகங்களிலுஞ் சொரூபங்களிலும் சுருபங்களிலும் யானைமுதலெறும் பீறாகிய சகல சீவாத்துமாக்களிடத்திலும் இவ்விடத்தின்மேலும் என்னுடைய கர்த்தாவான ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி யிருப்பான், அவனே தெய்வமென் றறிவாயாக கொடிய குணத்தின்தொழிலையுடையவனே என்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுவான்—எ-று. (௨௨)

சிவனுஞ்சிவனல் லாதவெப்பொருளினுஞ் சொருபனென்னாராயணன்
காவலுறுமிரணிய னெனச்சொலுங்காலையிற் கனகரத்தினத்தூணிலும்
நாவலிருந்தவ னிருப்பனோவென வோதி நடுநடுங்கக்கையறைந்
தேனவுணாப்பவதி லண்டரண்டத்திருளி னொருசிங்கநாதமுளதால்.

(இ-ள்.) பல உயிர்களிலும் உயிரில்லாத பொருள்களிலும் தூணிலுந் துரும்பிலு மெங்கெங்கும் நிறைந்திருப்பான் என் சுவாமி நாராயணன் இரணியாசுரனே

யழித்துக்கொள்ளென்று சொன்னான், அப்போது இந்தத்தூணிலுமிருப்பானோ உன் கர்த்தாவென்ன, அப்படி யிதிலுமிருப்பானென்று சொல்ல, அப்போது ஓங்காரஞ் செய் தறுக்கி யண்டபுவனங்கள் நடுநடுங்க அந்த சொர்ண்ணமணித் தூணை இரணியன் கையினாலே ஓங்கிக்குத்தி யறைந்து இகழ்ச்சியான சிலவசனங்களைச் சொன்னான், சொன்னவுடனே அந்தத்தூணிலிருந்து உகாந்தகாலத் திடிமுழக்கம் [illegible]லும் முழங்கி ஒரு சிங்கநாதம் உண்டாச்சுது—எ-று. (௨௩)

அங்கவனையெனது டன் போர்விளையெனப்பகரு மளவிலப்பி[illegible]கலாத
ளங்கமலைநாராய ணயிநமவருகென்று மளவிலகிலாண்டமுழுதுங்
தாங்கமிகநிமிர்வுறத் தோள்களொருநாலும் தொடரநாற்றிக்கும்நிறையச்
செங்கமலவிணையடிகள் சேடன்பணுமுடிச் சிகரநெறுநெறெனவுலவா.

(இ-ள்.) அப்படி முழங்கின சிங்கநாத ஓசையைக்கண்டு இரணியனானவன் தூணை [illegible] வெளியேவாடா என்னுடனே யுத்தம்பண்ணடா வென்று சொன்னான், அப்போது பிரகலாதன் சுவாமீ லட்சுமிமணளா ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியே நமது வெளியே வரவேண்டுமென்று ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய, அந்தத் தூணைப்பிளந்துக் கொண்டு வெளிப்[illegible]டு நரசிங்காவதாரமாக அகிலாண்டமெல்லாந் தமது கிரீடந் தோய்ந்து நிமிர்ந்துவர எட்டுத்திக்கும் நான்கு புயங்களும் நெருங்கிநிறைய, இரண்டு சிங்கபாதகமலங்களும் பூமியிடம் போராமல் மிதி[illegible]துவர, ஆதிசேடன் பணமகுடங்கள் நெரிந்து தலைசாய்ந்து நெளிக்கவும் வந்தார்—எ-று. (௨௪)

முடியண்டமைப்பிளக் கப்புறத்தப்புறத் தப்புறமுமுடி[illegible]நெறு
வடிகொண்டவெண்பல் விளக்கொருபல்லாயிரம் யோசனை[illegible]ளாகவுலகம்
வெடிகொ[illegible]ண்டதிர்[illegible] வன்[illegible]கிர் விழிப்பான விசாலவி[illegible]டவானலப்
படிகொண்[illegible] [illegible] படிவப்பிறந்தானதே[illegible]

(இ-ள்.) அப்படிவந்த நரசிங்கமூர்த்தியினது முடிகள் அண்டங்களுக் கப்புறத்தும் வளருகவும், கூரிய சிங்கப்பல்லுக ளொவ்வொன்று பல்லாயிரம் யோசனை விஸ்தாரமாக நகைகொட்டி வரவும், உலகமெல்லாம் இடியிடித்[illegible]துபோலும் அவர்வருகிற அதிர்ச்சியினாலே கிடுகிடென்று அதிர்ந்து சிலையோடவும், நகங்கள் விதிர்விதிர்த்திட விலாசமான வட்டக்கண்கள் வடவாக்கினிபோ லெரிந்து பொறிபரக்க, அண்டங்கள் சுழலப் பெரி[illegible] நரசிங்கமூர்த்தி தோன்றிக் கைகொட்டி ஆர்ப்பரித்து நின்றார்—எ-று. (௨௫)

பிறந்தவுடனப்பிரக லாதன்ம[illegible]ற்றனன் பெரிதுநரசிங்கமெதிர்போய்
மறந்தருமனத்திரணி யன்கன வினைத்தொழில் மலைந்தனனிவ்விருவருமலை
திறந்திடநகத்தினு லிரணியன்கனவயி றிடந்துகுருதிகளுகர்தலா
னிலறந்துநரசிங்கவெறிநெடிதுநாரணனுலகில் நிகழ்வித்துநின்றபொழுதே

(இ-ள்.) இப்படி வெளியே புறப்பட்டவுடனே பிரகலாதன் மறைந்[illegible]ன், பெரிய நரசிங்கமூர்த்தி வஞ்சமனத்தனான இரணியாசுரனுடனே எதி[illegible]து யுத்தம்பண்ணி அவன் சவுரியபெருமை வலுமையெல்லா மடக்கி, அவனைக் [illegible]கால்லவேணுமென்று நரசிங்கத்தினுடைய கை நகங்களினாலே இரணியன் வயிற்றைக் கிழித்துக் குடல்களை மாலையிட்டு இரத்தங்களைப் பானம்பண்ணினார். அதிலொரு வெறியுண்டாகி மிகவும் பித்தனாக ஆடிச்சுழன்று அண்டமதிரக் குதித்து நிற்கின்ற காலத்தில்—எ-று. (௨௬)

பித்[illegible]னொருசரபப் பெரும்புள்ளின்வடிவினாற் பெரியநரசிங்கமதனைக்
கொத்தியண்டத்திற் கொணர்ந்திட்டபின்னறிவு கொண்டுவிண்டபாதமெ[ன்]
[illegible]த்தகைவிடப்பின்னு மிரணியாக்கன்புவி யெடுத்தகிலபாதாளவாய்
வைத்தபடியாலவனை மடிய வமர்செய்யயிரு[illegible]வர்கள்பிரமஹத்திதொடலால்.

(இ-ள்.) அப்படி நரசிங்கம் பித்தவெறியா லாடித்திரிய, பரம மெஞ்ஞான மூர்த்தி சரபப்பட்சியாகி வந்து நரசிங்கத்தைக் கொத்தி அண்டகடாகத்துக்குக் கொண்டுபோய் குலுக்கிவிட இரத்தங்களெல்லாங் கக்கினபின்பு அறிவுவந்து அபராதஞ் செய்தேனென்று சிவனை வணங்கி விடைகொண்டு தம்முடைய லோகத்துக்குப் [illegible]போய்ச் சேர்ந்தார். பி[illegible] இரணியாட்சதன் புவியைப் பாயாக[illegible]க்கொண்டுபோய்ப் பாதாளத்திலே வைத்தான். [illegible] அதுவறிந்து விஷ்ணு வராக அவதாரமாய்ப் பூமியையிடந்து பாதாளம்புகுந்து இரணியாட்சதனை [illegible]ந்து கொன்று, புவியை முன்போல நிலைக்கச்செய்தார், அந்தப் பிரமஹத்தி விஷ்ணுவைத்தொடர்ந்து பற்றிக்கொண்டபடியினால்—எ-று. (௨௭)

வேறு.

மதுகயிடவரொனு மகிழ்பெறவிருவர் வனசெவியிடைமாசா
லதிகமெய்வலியும் வுறமொலிவிதமோ டவர்வருடனூர்த்துப்
[illegible]திதொருமாசின் புக்கவரதனாற் போகஞ்சிறிதுமிலாரு
த[illegible]நெளிலிவ னெவனெனநின்றார முறமுடியமலைகுவராக்

(இ-ள்.) [illegible]பின்பு மதுகயிடவரென்னும் [illegible]ர் ம[illegible]விஷ்ணுவினுடைய காதுக் குறும்பையினாலே பிறந்து வளர்ந்து அதிக புஜபலபராக்கிரம சாலிகளாக இடிபோற் சத்தமிட்டு அட்டகாசஞ் செய்து ஒருவரோ டொருவர் ஆர்ப்பரித்துப் போர்தொடுத்து நின்று செலிமாசிற் றோன்றினவராதலால் மவுடகத் தன்மையால் [illegible]யனித்திருக்கின்ற விஷ்ணுவை இவனார் இங்கிருக்கிறவனென்று தங்கள் தங்கள் மார்பினாலே நெருங்கிப் போர்செய்தார்கள்—எ-று. (௨௮)

ஆழியினெடுமது கயிடவர்பூச லனந்தயுகங்காவ
மே[illegible]யினிகல்செய் தொருவர்க்கொரு[illegible] ரிளைத்திலரிருநிருதர்
[illegible]ழியில்வலியின் பச்சைப்படிவப் பு[illegible]ணவனைப்பார்த்து
வாழியுன்வலிமை மகிழ்ந்தனன்ய[illegible]து வரம்வேண்டுவதென்றார்.

(இ-ள்.) கடல்நடுவிலே சக்கராயுதனுடனே மதுகயிடவ ரிருவரும் அனேக காலம் போர்செய்து ஒருவருக்கொருவ ரிளையாமல் இரண்டுசூரருந் தாழ்வில்லாத வலிநிலமையிற் கார்மேகவண்ணராகிய விஷ்ணுவைப்பார்த்து நீ வெகுசமர்த்தன் உன் [illegible]ரியத்தை மெச்சி மகிழ்ந்தோம் உனக் கென்னவரம் வேண்டுங்கேள் தருகிறோமென்று சொன்னார்கள்—எ-று. (௨௯)

[illegible]துகைசக்கரம் விட்டால்நின்சிர மிறவரமருள்கெனவே
கமலனுதித்தரு ளுந்திக்கதுமது கயிடவாருள்கிற்றார்

தமதுகரச்சக் கரம்விட்டவர்தந் தலைகளறுப்பவன்றோர்
வெமுதகமேதை யில்விதிசெய்திட மேதினியெனவுளதால்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொன்ன மதுகயிடவரைப் பார்த்து விஷ்ணுவானவர் என் கைச்சக்கரத்தால் உங்கள்தலை யறுபட்டு இறக்கும்படிக்கு வரங்கொடுக்க வேண்டுமென்றுகேட்க, கமலநாபனுக்கு மதுகயிடவ ரிருவரும் அப்படியே வரங்கொடுத்தார்கள். உடனே விஷ்ணு தன்கைச் சக்கராயுதத்தை விட்டுத் தலைகளை யறுத்துவிட்டு அவர்களுடம்பின் றோலையுரித்து இரத்தமேதைகளுடனே நிலத்தின்மேல் விரித்து அமைத்தபடியினாலே பூமிக்கு மேதினியென்று பெயர் விளங்குகின்றது—எ-று. (௫௦)

மாயன்றனக்கிடை வரும்கொடிய மதுகயிடவர்படலா
லேயம்பழியிற் றகவுமிப்புற விரணியனைப்பொருத
[illegible]பழியகலுங் காரணமாகவும்வந்
தேயும்பனிமலை நாகேசுரனை யிறைஞ்சுதுமெனவந்தான்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் தன்னிடத்தில் வந்த மதுகயிடவரைக்கொன்ற பழி நீரவும், வலிமைபொருந்திய இரணியாட்சதனைக் கொன்ற பிரமஹத்தி நீரும்படியாகவுந் திருநாககிரி நாகேசுரனைப் பூசித் தர்ச்சிக்கவேண்டிவந்தார் விஷ்ணு—எ-று.

வந்துவணங்கிப் பனிமலைமீதொரு மரகதவடிவான
வெந்தையைமேருக் கொடிமுடிமீதி லெழுந்தகொழுந்தையுஞ்
சந்தனபரிமள கத்தூரியிலபி டேகந்தனியாட்டி
வந்தனைசெய்தொரு வாவியுமேற்பால் வரவருளுற்றனனால்.

(இ-ள்.) [illegible]ணுதேவர் திருநாககிரிமே லெழுந்தருளிய மரகத வெந்தையையும், மேருசிகரத்தில் வீற்றிராநின்ற கற்பகக் கொழுந்தையும், சந்தனபரிமள கஸ்தூரி திமிர்ந்த கலசங்களால் அபிஷேகமுதலாகிய அலங்கிர்த உபசாரங்களுஞ் செய்து பூசித்துத் தன்பெயரால் ஒரு தீர்த்தமு மேற்குப்பக்கத்தி லுண்டாக்கி யருள்பெற்றார்—எ-று. (௫௧)

அங்கதுவிண்டுவின் தீர்த்தமெனப்பெய ராயினவத்தீர்த்தந்
தங்கியபலனைத் தீர்த்தமாகாண்டந் தன்னிலுரைப்பமரிக்
கிங்கிதமுதவின் நாகமலைப்பர னென்றும்பிரியாதே
தங்கினனாதி கேசவனெனவந் தவனிருதித்திசையே.

(இ-ள்.) அந்த தீர்த்தம் அன்றுமுதல் விஷ்ணுதீர்த்தமென்று பெயராய் விளங்குகின்றது. அந்தத் தீர்த்தத்தின் மகிமைப்பலன்களை மேலே தீர்த்தகாண்டத்திலே சொல்லுகின்றது. விஷ்ணுவுக்குப் பிரமஹத்தி தோஷமுந்தீர்ந்து சுகம்பெறச்செய்த நாகேஸ்வரனை விட்டுப்பிரியாமல் அந்த ஸ்தலத்துக்கு நிருதித்திசையில் ஆதிகேசவனென்னும் பெயராய் வசிக்கின்றார் விஷ்ணு—எ-று. (௫௨)

விஷ்ணுபூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்—௨௬௪.

பிரமன்பூசைச்சருக்கம்.

விண்டுவின் பூசைநாக வெற்பினி லியற்றிவெள்ளைத்
துண்டவெண் பிறையுலாவு சுடர்முடிச் சடிலச்சோதி
வண்டிசை மலர்ப்பூங்கோதை வாமனைப் போற்றும்பின்னாட்
புண்டரீ கத்தன்பூசைப் புகலுவன் றவத்தர்கேண்மோ.

(இ-ள்.) கிரேதாயுகத்திலே திருநாககிரீஸ்வரனை விஷ்ணு பூசித்தபின்பு, துண்டமான வெள்ளிய இளம்பிறைதவிழ்ந்து பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடங்களையுடைய சோதியை, வண்டுகளிசைபாடி மொய்க்கு மலர்சூடிய கூந்தலையுடைய உமையொருபாகனைத் திரேதாயுகத்தில் பிரம்மதேவன் [illegible] சொல்லுகிறேன் தவமிகுதியுடைய முனிவர்களே கேண்மின்களென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧)

முதலுக மகன்றபின்னர் முராரியு மயனுந்தம்முட்
சிதைவிலா வெகுளிதோன்றிச் செருத்தொழிற் புரியுங்காலை
யதநடு வகிலமண்ட வண்டரண் டத்துமப்பாற்
கதிரொளி யனலத் தூணாங் கண்டிருவரு முட்கொண்டார்.

[illegible] யுகம் போனபின்பு இரண்டாம் யுகத்தில் அரிபிரம ரிருவரும் நான்பெரியவன் நான்பெரியவனென்று ஒருவருக்கொருவர் பகைத்து அதிககோபங்கொண்டு அனேககாலமாக யுத்தஞ்செய்தார்கள். அப்போது இவர்கள் பகை [illegible]கும்பொருட்டு அவ்விருவருக்கு மத்தியில் சிவபெருமான் அகில அண்ட பிரம்மாண்டங்களெல்லாம் ஊடுருவும்படி பிரகாசம் பொருந்திய ஒரு அக்கினித் தூணாகவந்து நின்றதுகண்டு இருவரு மவரவருள்ளத்தில் மலைத்துத் திகைத்து நின்றார்கள்—எ-று. (௨)

ஈதடி முடியைத்தேடி யின்னதென் றறிந்தோர்மேலோர்
போதுவ மெனவேதங்கள் புன்மதி நினைவின்கூறி
மாயவன் யேனமாகி மலரடி தேடிச்சென்றான்
வேதனு திமமாயண்ட விரிவெலாம் பறந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அப்போது பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் போர்த்தொழிலைவிட்டுத் தங்கள் புன்மதி நினைவினாலே இந்த அக்கினித்தூணின் அடியு முடியுங் கண்டவர்களே பெரியவர்களென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, விஷ்ணு வராகவுருவமாகி மலரடியைக் காணுவேனென்று பாதாளமார்க்கமாகத் தேடிப்போனார். பிரம்மதேவன் அன்னப்பட்சி உருவமாகி முடியைக் காணுவேனென்று ஆகாசவழியே பறந்து தேடிப்போனார்—எ-று. (௩)

[illegible]ளர்த்தகற் பங்கள்மாய னடிமலர் சிறிதுங்காணான்
[illegible]வந்தரு புடவிகீண்டு சுழிவறு மம்மர்கூர்ந்தான்

வணர்ந்தரு கமலத்தோனும் வானுளே யனேகங்காலந்
தினந்தினந் தேடநின்றாய் செயலிதற் கொன்றுங்காணேன்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத கற்பகாலம் வராகரூபமான விஷ்ணுவானவர் பூமியை க்கீண்டிக்கொண்டுபோய்த் தேடியும் அனற்றாணிணடியைச் சிறிதேனுங் காணமற் றிகைத்து நின்றார். அன்னப்பட்சியான பிரம்மதேவன் அனேககாலம் அண்டங் களெல்லாம்பறந்து மேலேபோய் அக்கினித்தம்பனது முடியைக்காணமல் தேடித்திகைத் திளைத்துச் சொல்லுதற்கொரு செயலுமில்லாமல் கவலையுற்றான்—எ-று.

அவ்விடை விடையன்பாக னவிர்சடை மகுடமீதாஞ்
செவ்விடை மடற்றண்கைதை சென்றவால் காண்பவேத
னெவ்விடை யிருந்தீயின் டெய்துவ தியம்புகென்னத்
தவ்விடக் கண்டன் சென்னிச் சூட்டினிற் கழித்ததென்றே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரமதேவன் காணாது திகைக்கும்போது சிவனுடைய சடாமகுடத்திலிருந்து கீழே யிறங்கிவருகிற அழகிய மடலையுடைய தாழம்பூவைக் கண்டு நீயெங்கிருந் தெவ்விடஞ்செல்லுகிறா யென்றுகேட்க, விஷமுண்ட கண்டனான பரமேசுவரன் சடைமுடியிலிருந்து கழித்துவிட்டபடியினா லங்கிருந்து வருகிறேனென்று சொல்லியது—எ-று. (௫)

கேதகை யோதக்கேட்ட கிளர்சிறை யோனிந்தப்
போதினில் மாயன்றன்னைப் புகழ்ந்தினாம் வெல்வோமென்றே
யிதென வறியேனெந்தை யெழில்முடி யெனக்கே
கூறினீ யுரைப்பவேண்டுந் துணர்ப்பெருங் கைதாயென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படித் தாழமடற்பூ சொன்னதைக் கேட்டு அன்னவடிவான பிரமதேவன் யோசனைசெய்து இப்போ திதனைக்கொண்டு என்று விஷ்ணுவை நாம் வெல்லுவோமென் றெண்ணி அந்தக் கேதகைப்பூவே, சிவனுடைய முடியை யானுவளவுங்காணேன் நீயெனக்கொரு சகாயமாகவந்து பொய்ச்சாட்சி சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான்—எ-று. (௬)

என்றபோ தவன்றன்கூட வெழுந்துசெம் மடற்பூங்கைதை
மன்றலந் துளபங்காறை மயக்குறுங் கரியோனுங்
கொன்றையஞ் சடிலங்கண்டேன் கோகிலகே தகையிதென்றால்
வென்றியி தவன்றன்சென்னி வேணியி லிருந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) கேதகைப்பூவும் அதற்குச் சம்மதித்துப் பிரம்மதேவனுடனே புறப்பட்டுக் கீழே யிறங்கிவந்து அடியைக்காணமல் மயங்கிநிற்கின்ற விஷ்ணுதேவனைக் கண்டு நான் சிவனுடைய கொன்றைமாலைசூடிய அழகிய சடைமுடியைக் கண்டேன், சிவன் சடையிற்றரித்திருந்து கழித்துவிட்ட கேதகைப்பூ விதோபாரு மிதுவே சாட்சி, நீ தோர்வையடைந்தாய் நான் வெற்றியடைந்தே னென்று பொய்சொன்னான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (௭)

கரியிது கரியோய்வெங்கைக் களிற்றினை யுரித்தார்சென்னி
விரிசடை முடியைக்கண்டேன் விண்டுநீ காணுய்கொல்லோ

ரித்திருக் கமலபாதம் யானனுவேனுங் காணேன்
றரிவரு கமலத்தோயென் செய்வதென் றுண்மையென்றான்.

(இ-ள்.) வாரீர் விஷ்ணுவே, இந்த வோலைப்பூ சாட்சியாக வெவ்விய துதிக்கையுடைய யானையை யுரித்துப்போர்த்த சிவனுடைய விரிந்த சடைமுடியை நான் கண்டேன், நீர் சுவாமி அடியைக் காணீரோவென்று சொன்னான். அதற்கு விஷ்ணு சொல்லுகிறார் வாரீர் பிரம்மாவே, சிவனுடைய இரண்டு சீர்பாதகமலங்களை நானணுவளவுங்காணே னினி யென்னசெய்வே னுள்ளபடியென்றான் விஷ்ணு—எ-று.

அயன்புக றியபொய்யு மரிபுகல் வாய்மைமெய்யும்
புயங்கபூ டணத்தாருள்ளப் புந்தியி லுணர்ந்துதோன்றி
நயந்துமா யனைவேதாவை நடுங்கவோர் சிரத்தைமாற்றி
வயங்கெழு மாயன்கோவில் வாழ்வுல கனைத்தமைத்தார்.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரம்மதேவன் சொல்லிய பொய்யும் விஷ்ணுமூர்த்தி சொன்ன மெய்யு மிவ்விரண்டையும் சர்வாபரணனான சிவபெருமானார் தமது திருவுள்ளத் திலுணர்ந்து அவர்களுக்கெதிர்வந்துநின்று நீ இந்தப்பொய் சொல்லலாமாவென்று பிரம்மதேவன் சிரசுகளி லொருசிரசைக் கிள்ளியெறிந்தார். விஷ்ணுவைப்பார்த்து பிரியவசனங்கூறி விஷ்ணுஸ்தலம் உலகமெங்கும் விளங்கித் துதிக்கும்படி அருள்செய்தார் சிவன்—எ-று. (௯)

பிரமனுக் குலகமெங்கும் பெருகுமா லயங்கள்மாற்றிப்
பரமனங் கனமகன்ற பான்மையா லவற்றைத்தீர்ப்ப
வருணையம் பூசைகூர்ந்து மனந்தமா தலத்தர்ச்சித்துத்
தெருளுமற் றவிராணுக்ச் சிலம்பினைத் தேடிச்சென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரம்மதேவனுக்கு உலகங்களிலெங்கும் கோவில் பூசையில்லாமல் தவிர்த்தும் சிவன் றன்னைக் கோபித் தகன்றபடியினாலே அக்குற்றந் தீரும்பொருட்டுத் திருவண்ணாமலைக்கு வந்து அருணாசலீஸ்வரனைப் பூசித்து, அனந்தசிவஸ்தலங்களில் சிவனையர்ச்சித்து மக்குற்றங்கள் தீராதபடியினாலே திருநாககிரி ஸ்தலத்தைத் தேடிப்போனான்—எ-று. (௧௦)

திருக்கயி லாயமென்னுந் தென்றிசைச் செங்கோட்டெய்தி
நெருக்கயி லாயபொற்கண் ணேரிழை பங்காபோற்றி
யிருக்கையி லாயன்றீர்த்தத் தீசனீசானந் தன்னிற்
றருக்கையி லாயபிரம்ம தண்டனோர் தீர்த்தங்கண்டான்.

(இ-ள்.) தென்றிசையிலிருக்கும் கைலாசமென்னுந் திருச்செங்கோட்டிற் சென்று குழையை நெருக்குகின்ற வேல்போன்ற கண்களையுடைய உமையொருபாகனை முப்பொழுதும் ஆகமப்படியே பூசைசெய்து வணங்கித்துதித்து விஷ்ணுதீர்த்தத்திற்கு மீசானியபக்கத்தி லொருதீர்த்தத்தைக்கண் டதில் வேதமந்திரங்களை யாவாகித்துத் தன்பெயரால் பிரமதீர்த்தமென்று விளங்கச்செய்தான்—எ-று. (௧௧)

கண்டதண் டீர்த்தமூழ்கிக் கமலமீ தமலவேதன்
கொண்டலி னிமிர்பூங்கோதை குலவொரு பாகனாக

விண்டுயின் முளைத்தபச்சை விமலனை நாளும்போற்றி
யண்டிய கவைகடீர்ந்த தறிந்தனஞ் சிறிதுசொல்வாம்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரமதீர்த்தத்தில் நாளுக்குநாள் பிரமதேவன் மூழ்கி புநிதனு க கார்மேகம்போன்று வண்டுகள் மொய்க்கின்ற புஷ்பமாலைசூடி யழகிய கூந்தலையு டைய உமையொருபாகம் பிரியாத அர்த்தநாரீசரனை நாககிரியில் வசித்திருந்த பச் சைநிறத் திருமேனியையுடைய வழகிய விமலனை நாடோறும் பூசித்து தன்னைப்ப ற்றிய சர்வபாவ குற்றங்கள் தீர்ந்ததை அவையறிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோமென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (கஉ)

வரதிலோர்த் தமைமேன்மோக மனத்திரு ளனைத்துநீங்கி
பாதல மனைத்துமாகப் படைத்தன னஃதுமன்றே
சிரதலத் தறுமுகேசன் செயிர்த்தயே தங்கணீங்கி
புரதல நாகவெற்பி[illegible]ம்பெற்றான்.

(இ-ள்.) முற்காலத்திலே அந்த திலோர்த்தமையைக்கண்டு மோகங்கொண்ட அஞ்ஞான மனவிருள்நீங்கி உலகங்களனைத்தையுஞ் சிஷ்டித்தான் அதுவல்லாமல் ஆ றுமுகப் பெருமான் குட்டிச் சிறையிலிட்ட மனக்கிலேசமுந் தீர்ந்து சகல ஸ்தலமு ம் புகழப்பட்ட திருநாககிரியில் வந்து மெஞ்ஞானபோதமும் பெற்றுக்கொண் டான்—எ-று. (கங)

முன்னறு முகனார்கேட்ப மொழிந்தறி யாதபோத
மன்னெடு நாகவெற்ப னருச்சனை யதனாற்பெற்றான்
மன்னிய நவைகள்யாவு மாற்றின னுமையோர்பாகன்
பின்னொருக் காலும்நீங்காப் பெருந்தவம் புரியலுற்றான்.

(இ-ள்.) முன்னொருநாளிலே ஆறுமுகப்பெருமான் வேத முதற்பொருள் கேட்க அத சொல்லத்தெரியாமல் மயங்கின பொருட்போதமு மஹாநாககிரியீஸ்வரனை யர் ச்சனைசெய்த முயற்சியாற் பெற்றான், தன்னைப்பற்றிய சகல பாவகர்மமெல்லாந் தீர் ந்து நிஷ்க்களங்க சுத்த பவுத்திரனாகத் திருட்[illegible]ந்த ஈரட்டெத்தார் அர்த்தநாரீஸ்வ ர சுவாமி, அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு பிரியாம லிருக்கவெண்ணிப் பெருமையா ன தவஞ்செய்யலுற்றான் பிரமதேவன்—எ-று. (கச)

பிரமகற் பங்களந்தம் பிறந்தபே ரூழிகாலம்
அரனுறைச் செங்கோட்டென்று மழிவறு முறையுளீதென்
றுரிமையி னகவான்றேவ ர் [illegible]ர்முனி வரர்நால்வேதர்
பனையொரு [illegible]ய பணித்தொழில் பயிற்றிநின்றான்.

(இ-ள்.) பிரமகற்பாந்திரங்கள் பிறந்து நிறைந்துவந்த மகா பேரூழிகாலத்திலு ம் சிவன் பிரியாமலிருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டு மென்றைக்கும் அழிவில்லாம லி ருப்பதை தங்களறிவினாலறிந்து தேவர் முனிவர் நான்மறைவேதியர் சுதந்தர நக யில்லிருக்கின்றாரென்றறிந்து பிரமதேவ னுமையொருபாகன் பாதங்களிற் பணிந்து பூசித்துக்கொண்டிருந்தான்—எ-று. (கரு)

ஆதிகே சவனார்பெற்ற வையனென் றறிந்துவேத
நீதியின் குழாங்களானோர் நிறைந்தன வெனவுட்கொண்டு
மாதொரு பங்கன்கந்தன் மாமுகன் மகிழ்ந்துதெய்வச்
சிதமென் றீர்த்தங்கண்ட செங்குவ டென்றுநீங்கான்.

(இ-ள்.) தன்னைப்பெற்ற ஆதிகேசவ மூர்த்தியையும் வேதநெறியையுடைய முனிவர் கூட்டத்தையும் அர்த்தநாரீஸ்வரரையுங் கந்தசுவாமியையும் ஆனைமுகத் தையுடைய விநாயக மூர்த்தியையுங் குளிர்ந்த மேன்மையுடைய தேவதீர்த்தங்களை யுங் கண்டு மகா சிவஸ்தல மிதுவென்று மனமகிழ்ச்சியுடனே திருச்செங்கோட்டில் நீங்காமல் வசித்திருந்தான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (கசு)

புண்டரீ கப்பொன்னுந்தி போன்றிய நாளுஞ்செய்த
வண்டாரண் டங்களெல்லா மடங்குமிவ் வரைமீதென்றும்
விண்டுமூ வுலகிற்செல்ல வெற்பினிற் பிலத்துவார
முண்டென வுணர்ந்துமாய்ந்தா ருயிர்தரு மருந்துண்டென்றும்.

(இ-ள்.) அழகிய பத்மநாபனாகிய விஷ்ணு கர்ப்பார்த முடிவிலுஞ் சிவன் திரு வையாலுண்டான அண்டாண்ட பகிரண்டங்களெல்லா மடங்கு மிந்தக்கிரியில் திரி லோகங்களுக்குஞ் சென்று மீள இம்மலையிற் பிலத்துவாரமுண்டென்றும் இறந்தா ரும் பிராணனைத் தருகிற மருந்துண்டென்றுந் தெரிந்து பின்னையும் நினைத்துச் சொ ல்லுவான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (கஎ)

வெள்ளியங் கிரியிலுள்ள வியப்பினு மிகுந்தமற்ற
வுள்ளன வனந்த மிந்த வுரகசெங் கோட்டிலென்றுந்
தெள்ளிய தீர்த்தந்தானந் தெய்வமாம் பலனிம்மூன்றும்
புள்ளணிக் கடுக்கைவேய்ந்தோன் புணர்த்திவ ணிருந்ததென்றும்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீகயிலாசகிரியி லுண்டான மகிமையைப் பார்க்கிலும் அனந்தங் கோடி மகிமைகளிந்த திருநாக கிரியிலுண்டென்றுந் தெள்ளுமையான தீர்த்[illegible]த் துவமும் ஸ்தலமகத்துவமும் மூர்த்தி[illegible]மும் இம்மூன்று மகத்துவங்களுந்தே ன் சுமழுகின்ற கொன்றைமாலைசூடிய பரமேஸ்வரன் உண்டாக்கிவைத்ததாமும் அர்த்தநாரீஸ்வரராக இங்ஙனமெழுந்தருளி யிருக்கின்றாரென்று தெரிந்துணர்ந்தான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (கஅ)

தனக்குறு வரங்களெல்லாந் தவத்தினிற் றந்ததென்று
மனத்துறு வனசநீங்கா தமைந்[illegible]ணர்ந்துந்தன்பொற்
கனத்துறு பிரமலோகங் கையகன் [illegible]நீங்க
றினத்துறு செங்கோட்டெங்கள் றிசைமுகன் [illegible]

(இ-ள்.) தனக்குண்டாகிய வரங்களெல்லாம் தவமுயற்சியிற் கொடுத்ததென் றுந் தன்னுடைய மனத்தாமரையிற் பிரியாமலிருக்கின்றார் சிவனென் றுணர்ந்தும் தனது பொன்மயமான பெருமையை[illegible]டைய பிரம்மலோகத்தைக் கைவிட்டாலும் நம்முடைய கர்த்தா நித்தியரா யமர்ந்திருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டுத் தலத்தை ஒரு நொடிப்பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றார் சதுர்முகப்பிரமன்—எ-று. (க௯)

அயன்றருந் தெய்வதீர்த்தத் தரும்பலங் காண்டத்தீர்த்தம்
பயன்பெற வுரைப்பாம்வேதன் பணிமுதல் யுகத்தின்போற்றி
நயன்றரப் புகன்றபாங்கர் நயந்துறச் செவிபுட்கொண்டோர்
முயன்றமா தவமுஞ்சீரு முத்தியுஞ் சேர்வரென்றார்.

(இ-ள்.) பிரம்மதேவனருளிய தெய்வதீர்த்தத்தின் பலனை மேலே தீர்த்தகாண்டத்தில் தெரியப்படச் சொல்லுகிறோம், கிரேதாயுகத்தில் பிரம்மன்பூசித்த திருப்பாடச்சருக்கத்தை யன்புடனே செவிகுளிரக் கேட்டவர்கள் தவங்கள் நிறைவேறி முடிவில் முத்தியும் சேர்வார்கள்—எ-று. (௨௰)

மாமறை யவர்தொல்வேந்தர் வணிகர்பின் னவர்யாரேனுந்
தேமலர்க் கரங்கள்கூப்பிச் செங்குவ டதனைச்சூழ்ந்து
பூமகி தலத்திற்போற்றிப் புண்டரீ கத்தான்பூசை
தாமுற வுரைத்தாற்குற்ற தலைவிதி யழிப்பன்வேதன்.

(இ-ள்.) மேன்மையாகிய மறையவர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்கள் யாவரானாலுந் தங்கள்தங்கள் கைகளைக்கூப்பி நமஸ்கரித்துத் திருநாககிரியைச் சுற்றித் துதித்துப் பிரமன்பூசைச் சருக்கத்தைப் பாராயணஞ் செய்தவர்களுக்கெல்லாம் மேலெழுதிய விதியை அழித்துவிடுவான் பிரம்மதேவன்—எ-று.

முதலுக மாயோன்பூசை முயன்றதுந் திரேதந்தன்னிற்
புதுமல ருந்திவந்த புங்கவன் பூசையாவும்
விதமுறக் கற்றோர்கேட்ப விரும்பினோர் விளைந்துதேட்போர்க்
கதிபலன் பெறுவரீண்டுக் கமலையோ ரிரண்டு[illegible]ரும்.

(இ-ள்.) கிரேதாயுகத்தில் விஷ்ணுபூசைச் சருக்கத்தையுந் திரேதா[illegible]த்தில் [illegible]ரமன் பூசைச் சருக்கத்தையும் கற்றவர்களும் கேட்கவிருப்பமுற்றவர்களும் அன்புடனே கேட்டபேர்களும் அவரவரிஷ்டப்படிக்குப் பலபல கதிகளும் பெறுவார்கள் [illegible] கடாக்ஷமுஞ் சரஸ்வதி விலாசமும் பெற்று வாழ்வார்கள்—எ-று. (௨௨)

பிரமபூ சனையைப்போற்றித் [illegible] பூசைக்[illegible]ப்பா
யுரைதரும் வேதன்பூசை யோதிலவ் வுரைவுதாறு
மரவூர செங்கோட்டெய்தி யார்வர் புராணங்கூறிற்
பரகதி வருமாறெம்மாற் பகர்வரி [illegible]

(இ-ள்.) பிரமன் பூசித்ததைப் புகழ்ந்து போற்றி செய்தவர்களுக்கு பிரமனை பூசைபலனுண்டாகுஞ் [illegible]சிய பிரமன் பூசைப்பாடல்களைப் படித்தாலுந் தப் பலனுண்[illegible] செய்து யாதாமொருவர் திருச்செங்கோட்டு [illegible] சேர்ந்து சுவாமியைச் சேவித்து ஸ்தலவாசஞ் செய்தவர்களுக்குவரும்பலன்களை இவ்வளவென்று நம்மாலே சொல்லிமுடியாதென்று சூதமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்—எ-று. (௨௩)

பிரமன் பூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்—௩௦௪.

துற்கைபூசைச்சருக்கம்.

தவாமறைப்பிர மன்பணிவெற்பினிற் றங்கியேகம லத்தடங்கண்டுபின்
சிவாதரம்பெறு மர்ச்சனையின்படி செப்பினோமெண் டிருப்புயச்சேயிழை
கவானுடுத்த கனகச்செம்பட்டினாள் கன்னியுன்னிய காரியநல்குவாள் [வாம்
துவாபரத்தினிற் சோதியைப்போற்றிய துற்கைபூசனை சொல்லத்தொடங்கு

(இ-ள்.) நிறைந்த வேதங்களை யோதுகின்ற பிரம்மதேவன் திருநாககிரியில்வந்[illegible]த் தீர்த்தமுண்டுசெய்து சிவனைப் பூசித்த முறைமையைச் சொன்னோமே. இனி எட்டுப்புயத்தவளாய் சொர்ன்ன நிறம்பொருந்திய சிவந்த பட்டுடை யுடுத்த இடையை யுடையவளாய் நினைத்தவரங்களைத் தருகின்றவளா யென்றைக்கு மழிவில்லாத துற்காதேவி துவாபரயுகத்தி லுமையொருபாகனைப் பூசித்த முறைமையைச் சொல்லுகிறோங் கேளுங்கள் முனிவர்களே என்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧)

போர்படைத்து வருமகிடாசுரன் பூசன்மாற்றிப் புகுந்தருணசலத்,
தேர்படைத்த கடாமகுடத்தலை யீர்வதைத்தபி னீர்வடிவாட்கழீஇச், சூர்
படைத்த சுனைக்கணை வைகலாற் சோனைவெற்பிற் சுனைக்கனாத் துற்கை
யென், றோர்படைத்திறற் பேர்படைத்தாளவ னுள்ளிருந்த சிவலிங்கமென்
றரோ.

(இ-ள்.) முன்னொருநாள் போராடத் தொடங்கிவந்த மகிடாசுரனைச் சங்கரித்துத் திருவண்ணாமலையி[illegible]ழுந்தருளி அழகிய மகிட னெருமைக்கடாத்தலையில் நிர்[illegible] துற்காதே[illegible] கையிலிருந்த கூரியவாளைக்கழுவி சூரவீரத்தை யுடையவளாய், அங்கொரு சுனைக்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்து வசிதிருந்தபடியினால் இருவருமைச் சுனைக்கனாத் துற்கையென்று வெற்றி[illegible]ருந்திய ஒருபெயரைப் பெற்றாள், சங்கரித்த மகிடாசுர னுடற்குள்[illegible]ந்தது ஒருசிவலிங்கம்—எ-[illegible]ரோ வென்ப தசைச்சொல்.

அந்தலிங்க[illegible]ருந்தவ ளன்னைமுன் [illegible]லாலவ[illegible]ர்ச்சித்ததாமரு
துந்துதானவன் கண்டத்துணிற்றலா லோங்குபூச [illegible]டற்றித் தடிந்தநாள்
விந்தைமை யினும் [illegible]டாதுபோர்மகி டாசுரன்சாய்கையும்
வந்துபற்றி மலைதலைக்க[illegible] மலைச்சுனைக்குளம் மத்தியில்வைத்தனள்.

(இ-ள்.) அந்தச் சிவலிங்கமானது [illegible] பூசைபண்ணினது, மகி[illegible] கண்டத்துள் டாசூரன்வந்து அந்தமுனிவனை விழுங்கின[illegible] இருந்தது, அந்தலிங்க மப்போது மயிடனை றலையைவெட்டி[illegible] பின்னுடர்க்ன் கையிலும் வாளிலும் பற்றிவிடாமல் மகிடாசூரன் சாய்கையும்[illegible] சுனையின்[illegible]த்திலே வைத்து போர்செய்வதுங்கண்டு அந்த[illegible]த்தை அன்னைமலைச் [illegible]த்தான் துற்கையம்மன்—எ-று. (௨)

[illegible]வைத்துமித்த மருணைப்பிரான்கழல் வாழ்த்தியேத்தி வணங்கின[illegible]ருகை
யத்திலங்க சுரன்வலிகீர்த்[illegible] வாளருணையீச னருள்புரிநேரிதால்

முத்திமேவிய தில்லையினிற்சிவ லிங்கநாதனை முன்வைத்திறைஞ்சியே
சித்திதந்தரு ளிவ்வசுரன்செயல் தீர்த்தல்வேண்டு மெனத்துதிசெய்தனள்.

(இ-ள்.) அப்படி யந்தலிங்கத்தைத் சுனையில்வைத்து நித்தியம் அருணாசலேஸ்வரன் பாதத்தைப் பூசித்துத் தவஞ்செய்திருந்தாள் துர்க்காதேவி, அங்ஙனம் மகிடாசுரன் பிரமஹத்தி போகாததனால் அருணாசலேஸ்வர னருளின்படியே காணமுத்தி தருவதாகிய தில்லைத்தலத்தில்வந்து அந்தச் சிவலிங்கமூர்த்தியை முன்வைத்துப் பூசித்து வணங்கினள், சுவாமி யெனக்குச் சித்தியாக இந்த மகிடாசுரன் பிரமஹத்தி தீர்த்தருளவேண்டுமென்று மிகவுந் தோத்திரஞ்செய்து நமஸ்கரித்தாள்—எ-று. (௪)

தில்லைநாயக மூவர்க்குநாயக தெய்வநாயக தெய்வச்சிதம்பர
வல்லவன்யானென நாடகனின்னுடன் வாதுசெய்தவென் மாசுமகற்றவு
மல்லல்வெவ்வினையாற்றவுநீயெனக்கருளுமென்றுவ ணங்கிற்கையறைந்தபின்
குல்லைமார்பன்பதஞ்சலியஞ்சலிகொண்டபொன்னம்பலத்தினர்கூறுவான்

(இ-ள்.) சுவாமீ தில்லைச் சிதம்பரயீஸ்வரனே, திரிமூர்த்திகளுக்கு மேலான தெய்வநாயகனே, திவ்விய சிதம்பர நடராசனே, அன்றொருநாள் நான் வெகு வல்லவளென்று காளியாகிவந்து எதிர்த்து உம்முடன் வாதுபேசி நிர்த்தனஞ்செய்த குற்றத்தை, பின்னும் நான்செய்த வினைகளெல்லாந்தீர்த்து தேவரீர் கிருபைசெய்தருளவேண்டுமென்று துர்க்கைசொல்ல, குல்லைமார்பன் பதஞ்சலி யஞ்சலிசெய்து வணங்காநின்ற கனகசபாபதிமூர்த்தி சொல்லுகிறார்—எ-று. (௫)

யர்முமம்மலை மீதிற்பிராட்டியு மினிதுறைந்தக லாவெயிலாயினம்
பூமலர்த்தடஞ்சோலையுங்கங்கையும் பொய்கையெர் தும்பொலிவிற்சிறந்தன
சேமநாக மலையெனும்பேரின செய்யகோட்டின் சிகரத்தில் [illegible]
காமாங்கமலைத்தனுமாயனும் காதலுற்றன கந்தர்வர்தன.

(இ-ள்.) வாராய் துர்க்கையே, அழகிய புட்பக வனங்களுங் கற்பகச்சோலைகளும் [illegible]கைமுதலான சகலவர்த்தகங்களு[illegible]ம் நிறைந்திருக்கின்ற சொர்ண்ணமயமான நாககிரியென்னும் ஒருமலை யிருக்கின்றது. அம்மலைச் சிகரத்தில் நாமும் பார்வதாதேவியும் ஏகசரீரமாகி அர்த்தநாரீஸ்வர[illegible]த்தமாக [illegible]ழுந்தருளியிருக்கின்றோம், அழகிய பிரமனும் விஷ்ணுவும் ஆசையுற்று, கந்தசுவாமியும் பிரியாமலிருக்கின்ற மகாஸ்தலமென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ்சொல்லுவார் சுவாமி—எ-று. (௬)

மாயன்வெவ்வினை [illegible]கயன்வெவ்வினை மாற்றியுமுற வன்[illegible]தென்கயிலாயமாயின மேரு[illegible]பொன்முடி பாயகம்பெலிற் கத்தணியுள்ளன
செயதேவர் முனிவரர்சூழ்திசை செங்கனக்கிரி யொன்றுளதங்ஙனம் [illegible]
[illegible]யிறை[illegible]னைவ்யாஸவையும்போதும்போதம் பிறக்குமென்றோதி

(இ-ள்.) வாராய் துர்க்கையே, பின்னையுமந்த நாககிரிஸ்தலத்தில் என்னைப்பூசித்த விஷ்ணு பிரம்மா விவ்விருவருடைய [illegible]களெல்லாந் தீர்ந்து மகாவலுமை பெற்றார்கள். தெட்சணகயிலாசம், அது மகாமேருபோற் சிகரம், அது சயது லிங்கத்தாகுப்பெற்று யிருக்கின்றது, தேவர்கள் முனிவர்கள் யாவரும் சூழ்ந்து சேவிக்குந் திருச்செங்கோடென்றொரு ஸ்தல மேற்குத்திசையில் சிறந்திருக்கின்றது, நீ

அந்தஸ்தலத்தில் சென்று சேர்ந்து நம்மைப்பூசித்தா லுன்னைப்பற்றிய பிரமஹத்தி முதலான பாவ கர்மங்களெல்லாந் தீரும், அங்ஙனம் போவாயென்று விடைகொடுத்தருளினார்—எ-று. (௭)

நம்பராடக மன்றுட்சிதம்பர நாதரோதவன் றுகசயிலமே
உம்பர்போற்றவுமாபதியைத்தொழு துவகையாற்புகுந்தாள்கலையூர்தியாள்
தம்பமாயசெங் கோட்டினிற்சார்ந்தபின் சமரவேல்மகி டாசுரன்சாபம்போ
யம்புவித்தலத் தன்னவன்றனுமவ் வசலசேர்வையி னல்முத்தியாயினன்.

(இ-ள்.) கனகசபை நடராசரான சிதம்பரேஸ்வரர் விடைகொடுத்தருள துர்க்காதேவி அங்கிருந்து புறப்பட்டு நாககிரியை நோக்கித் தேவர்கள்போற்றச் சிவனைப் பூசைசெய்வதற்குச் சீக்கிரமாய்வந்து சேர்ந்தாள் கலைவாகன முடையவள், சலினமில்லாத திருச்செங்கோட்டுக்குவந்து சேர்ந்த பின்பு கிரிதெரிசன மகிமையினாலே வெற்றிவேலையுடைய மகிடாசுரன் சாபமும் விமோசனமாய் திருநாககிரி தரிசனத்தினாலே முத்திபெற்றான்—எ-று. (௮)

அம்மைகாளி யழகின்றலைவியென் றுங்கடைந்தர [illegible]செய்துதன்
விம்மிதத்தோர்வியன்சுனைத்தீர்த்தமும்வெற்பிலாக்கியமென்சுனைமூழ்கியச்
செம்மலர்த்தடஞ்சோலைப்பணிமலைச்சேர்வைசெய்தெழுகன்னியர்சூழ்தரத்
தம்மனத்திற்றுயரொழித்தவ்வரைச்சாரல்வைகியச்சம்புவைப்போற்றினள்

(இ-ள்.) அம்மையென்றுங் காளியென்று மழகிய நாயகியென்றும் பெயர்கள் பெற்றுத் திருநாககிரியில் வந்துசேர்ந்து சிவனைப்பூசித்து வணங்கினபின்பு, மேன்மையுடைய [illegible]லாரு தீர்த்தமுண்டாக்கி அந்தத் தீர்த்தத்தில் தினந்தினமூழ்கி [illegible] யபுட்பவனஞ்சூழ்ந்த இந்த நாககிரியைப் பிரதட்சணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துப் போற்றிசெய்து சத்தகன்னியர்கள் சூழ்ந்துவர தன்னுடைய மனத்துயரமெல்லா மொழித்துப் புனிதியாக வம்மலைச்சாரலி லமர்ந்து அர்த்தநாரீஸ்வரரைப் போற்றிசெய்திருக்கின்றாள் [illegible]—எ-று. (௯)

துர்க்கைதீர்த்த மெனும்புனல் வண்மையைத் தொகையிலோர்துவந் துர்க்கையின்பூசனை, சொற்றிந்து சராதியர்மேர்னியர் தூயபாத நினைந்துசெவ்வேளடி, யர்பகற்றொரு மம்மையங்காளனை யர்ச்சனைத்தொழில் முற்றினர் தம்பல, சொற்கும்வேத வியாசன் நம்பாகர்ந் தின்னதென்னப் படாதென்றியம்பினர்.

(இ-ள்.) அந்த துர்க்கைதீர்த்தத்தின் மகிமைப்பலன்களை மேலே தீர்த்தகாண்டத்தில் சொல்லுகிறோம், துர்க்கை பூசித்த [illegible]யைப் புகழ்[illegible]கனிவுடனே தேவர்கள் முனிவர்கள் திவ்வியபாதங்களை நினைத்துக் குமாரர்பாதங்[illegible] பக லிருபொழுதுந்தொழுது, அர்த்தநாரீஸ்வரரை அருச்சித்தவர்கள் பெரும்பலனை என்னாலும் வேதவியாசராலு [illegible]யென்று சொல்லக்கூடாதென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧௦)

ஆளியூர்தி யாவரப்பணிமா தமலைசூலி யரும்பட்டிடையினள்
காளிகூளிப் படையினளெண்புயக் கன்னியங்கைக் கபாலதராடலி

தாவிநேய முறப்பணிந்தங்கவ டருகணைப்புனல் சார்ந்தவருமமென்
றுநமோதித் துவாபரவர் சனை நண்புகூர்ந்தவர் நற்கதிசேர்வரால்.

(இ-ள்.) ஆளிவாகனி, அரவபூஷணி, நிர்ம்மலி, அமலி, திரிசூலி, செம்பட்டுடை யாள், காளி, பேய்ப்படையுடையவள், எட்டுப்புயங்களையுடைய கன்னிகை, அகங் கையிற் கபாலந்தரித்த ஆடல்விநோதி, துர்க்காதேவி பாதங்களை யன்புடனே தொ ழுது துதித்து, துர்க்கைதீர்த்தத்தில் மூழ்கித் துர்க்கை பெயர்களை யென்றும் வழுத் தித் துவாபரயுகத்தில் துர்க்கைபூசனை முறையை அன்புடனே புகழ்ந்த [illegible] வான்கள் சிவகதிசேர்வார்கள்—எ-று. (கஎ)

துர்க்கைபூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திரு விருத்தம்—௩௧௫.

ஆதிசேடன்பூசைச் சருக்கம்.

மூவர்பூசையு மூவுகத்தடைவினில் மொழிகுந்றே
மாவராவினுக் கரசனுஞ் சேடனெல்லறத்தாற்
கோவளித்தருள் கோதைசெங்கோட்டினிற் கோமூன்றான்
பாவலர்ப்புகழ் பங்கயபதத்தொழில் பகாகின்றோம்.

(இ-ள்) மூன்றுயுகத்திலும் மூன்றுபேர்பூசித்த மு[illegible]யைச் சொன்னோமே, இனி கலியுகத்தாதியில் நாகராஜனை ஆதிசேடன் கல்[illegible]வரங்களைக்குறித்து சுவர் க்கபதவியைத்தருகின்ற. கோதைநகரிலிருக்கும் திருச்செங்கோட்டில் [illegible] தாரியாகிய பரமசிவனது பங்கய பாதங்களைப் பூசித்தமுறையைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள் முனிவர்களே [illegible]ல்லலுற்றார் சூதமுனிவர்—எ-று. (க)

திரிபுரங்களைச் செயித்தவங்நாளினிற் புயப[illegible]சேடன்
பரிபுரந்தரு பதத்தியோர்பங்களைப் பணிந்[illegible]ற்றிக்
கரிபுரம்பட வுரித்தகங்காளவிக் கயிலையைக்
கிரிபுரங்களி லெய்துமோவென [illegible] கென்றான்

(இ-ள்.) பரமேஸ்வரன் திரிபுரதகனம், பண்ணின நாளி[illegible]புயபலமுடைய சேடன் சிலம்பணிந்த பாதங்களையுடை[illegible] பார்வதிசமேதரான பரமசிவனை வணங கித் துதித்து, யானையை யுரித்து[illegible]ர்த்த கங்காளமூர்த்தியே இந்தக் கயிலாசப் [illegible]யைப்போலும் பூமண்டலத்தில் [illegible]சாமகிமையுடைய சிவஸ்தலமுண்டோ எனக் குத் தெரியப்படச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டான் நாகராஜன்.—எ-று. (உ)

என்றபோதினி லீசனங்கியம்புவ[illegible]ம்மையோருந்
துன்றுமாலயன் முதலியயனைவருந் தொல்லோரு
மொன்றுபோலகின் றதவதென்பூமியி லுயர்மேற்பால்
யன்றலத்திரு வதுவைகண்டஞ்சலி வகைசெய்நார்.

(இ-ள்.) இப்படி நாகராஜன் கேட்டபோது பரமேசுவரன் சொல்[illegible] வா ராய் நாகராஜனே, தெட்சணபூமியில் தேவர்கள், முனிவர்கள், பிரமன், [illegible]ஷ்ணு, தேவேந்திரன் முதலான மேலோர்களனைவரும் ஒன்றுபடக்கூடி திருநாககிரியில் உமையும் நாமும் ஏகரூபமாய்நின்ற திருமணக்கோலமான அர்த்தநாரீஸ்வர மூகூ ர்த்தத்தைக் கண்குளிரக்கண்டு தெரிசித்து அஞ்சலியஸ்தராய்ப் பிரியாமல் வசித்தி ருக்கின்றாரென்று பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று. (ஙு)

அந்தமாகிரி மேருவின்முடியடி போந்திங்கு
வந்தநாளினி லஃதுநின்வடிவினில் வளர்ந்தோங்கும்
பந்தபாதகம் பரித்திடுமுமைதவம் பலிப்பாகு
மிந்தமாமலை கயிலையினுநமக் கினிதாமால்.

(இ-ள்.) அந்தத்திருநாககிரி மகாமேருகிரியின் கொடுமுடி யதனைப்பெயர்த்து வாய்வு கொண்டுவந்து தென்பூமியில் வைத்தது, அன்றமுத லுன்வடிவாகவே வ ளர்ந்தோங்கி விளங்கியிருக்கின்றது, பந்தமாகிய பாவம் யாவைய[illegible] நிவர்த்திசெய்யு முமையவள் தவம்பலிதமான மலையது, கயிலாசகிரியைப்பார்க்கிலும் நமக்கு மிகவும் பிரியமான தலம் அதுவென்று பின்னையுஞ் சொல்லுவார்.—எ-று. (௪)

மாலுமவ்விடை வணங்கிநம்மொடுபணி வரைமீது
சாலநின்[illegible] [illegible]குந்தமு[illegible]மெனவராமால்
கோலநான்முகன் றொழுதகோகனகமாஞ் செங்கோடு
சூலிபோற்றியந் தொல்புரங்காவலின் சுகமுற்றாள்.

(இ-ள்.) அந்த திருநாககிரிதலத்தில் முன்பு விஷ்ணுவந்து நம்மைப்பூசித்து வ ணங்கி நம்மைவிட்டுப[illegible]ரியாமலிருக்கின்றார், அதனாலே அதனை வைகுந்தமென்ன [illegible]ழகிய சதுர்[illegible]தப்பிரம்மாவந்து பூசித்து வணங்கி நம்முடனேகூட விரு க்கின்றார், [illegible]லது [illegible]காகனகபர்வத மென்னலாகும்; துர்க்கைவந்து பூசித்து வ ணங்கி யங்ஙனம்பிரியாமல் அந்தத்தலத்திற்குக் [illegible]லாக சுகமுற்றிருக்கின்றா ளென்று சொன்னார் பர[illegible]ஸ்வரன்—எ[illegible] (ரு)

என்னவைம்முக னிரண்டைஞ்ஞூறுமுக னினிதேத்தி
எ[illegible]ன்னையி[illegible]வ ணெய்தியவென்னுடற் கிடராக
[illegible]ன்னையுங்[illegible] யிருணிறைவெனவும்வந் தெழுங்கோல
[illegible]மன்ன[illegible]ன்னடி கண்[illegible]பாதகமற வென்றானால்.

([illegible]) [illegible]முகச்சிவன் சொல்லக்கேட்டு ஆயிரமுகச்சேடன் அன்புடனே வண[illegible]கித் துதித்து சொல்லுகிறான், சுவாமீ அடியேனை இங்ஙனம் இப்போது உட லிற்கு விகாதமாக விருட்கூட்டம்போல்வ[illegible] தொடர்ந்தெழுகின்ற பிரமஹத்திதோ ஷமெல்லாம் அந்தத்தலத்தில் உமது பாதங்[illegible]ளைப் பூசித்தவுடனே நிவாரணமாகும்ப டி கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று மிகவும் [illegible]ண்டிக்கொண்டா னாதிசேடன்-எ-று.

இப்படித்தொழு [illegible]ந்தியசேடனுக்கிறையோனு
மப்படிச்செய்து மாடகவரையுமவ் வரைதானு
மொப்பிலன்றகு துன்[illegible]யால்வலி யுளதாமால்
பைப்பணுடவிச் சேட[illegible] போய்ப்பணியெனப் பணிகூர்ந்தான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரந் தொழுது வணங்கி வேண்டிக்கொண்ட ஆதிசேடனுக்கு பரமேசுவரன் வாராய் நாகராஜனே, அப்படியே யுனக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்கிறோம், பொன்மலைச் சிகரமான திருச்செங்கோடு உன் வடிவாக வலிமையினாலே விளங்கியிருக்கின்றது, ஆகையா லிப்பொழுதே நீ யந்த ஸ்தலத்திற்குப்போய்ச் சேர்ந்து நம்மை யங்கணங்கண்டு பணிந்து அர்ச்சித்துப் பூசைசெய்யென்று விடைகொடுத்தருளினார், அப்படியே ஆதிசேடனும் புறப்பட்டுவந்தான்—எ-று. (எ)

வந்துதன்வடி வானசெங்கோட்டினை வலஞ்செய்து
முந்துகந்தர்முன் னோரையன்னை வ[illegible] [illegible]யுந்தி
எந்தைநீயெனக் கீசனீதந்தைதா யெனப்போற்றிப்
பந்தமற்றனன் பரமனைப்பாவியர்ச் சனைசெய்வான்

(இ-ள்.) அப்படி நாகராஜன் வந்து தன்வடிவான திருச்செங்கோடு நாககிரியை வலம்வந்து முந்திய கந்தசுவாமி முதலாகிய தேவர்களை முறையாகக் கண்டு வணங்கி என்[illegible]ய எந்தையும்நீ, ஈசனும்நீ, என் தகப்பனும்நீ, தா[illegible]ம்நீ, சகலமும் நீயேயென்று சிவனைத்தோத்திரஞ்செய்து தன்னைப்பற்றிய பாவ கன்மங்களெல்லாந் தொலைந்து புனிதனானான், நித்தமும் சர்வ உபசாரங்களுடனே பூஜித் தர்ச்சனை செய்யாநின்றான் ஆதிசேடன்.—எ-று. (அ)

நாகமாமலை நாகமாமலையென நாகபூஷணன்காண்க
நாகமாமணி யால்விளக்கேற்றியன் னமுதந்தினமுதேத்தி
யோகபோதமு ஞானபோதமுமுற வுமைபதிபதம்போற்றி
நாகநாடன்மந் தாரபுட்பாஞ்சலி நளினபொற்பதஞ்சேர்த்தான்,

(இ-ள்.) நாகாசலம் நாகாசலமென்று ஓயாமல் தியா[illegible]ஞ்செய்து நாகாபரணரான உமையொருபாகர் காணும்படி நாகமாணிக்கங்களா[illegible] விளக்கேற்றி[illegible] நாகலோகத்தில் விளங்கிய அமுதத்தை நிவேதிக்குஞ்செய்து, யோகபோதமும் ஞானபோதமும் பொருந்தும்படி [illegible]ர்த்தநாரீஸ்வரர் பாதங்களை நமஸ்கரித்துத் துதித்து நாகலோ[illegible] [illegible] புஷ்பாஞ்சலி[illegible] சுவாமி பாத[illegible]ங்களில் சேர்த்து போற்றிசெய்தா[illegible]ன்—எ-று. (௯)

தேவதேவனின் றிருமணங்கண்டனன் றிருவடித்தொழு[illegible]னின்
றுவலின்கட லாழ்ந்தனனினியுன நாடல்காண்பவேவேண்[illegible]ன்
காவியந்தடங் கண்ணிபங்காளவோர் கருணையின்[illegible]கென்று
நாவிலங்கந ராஜனின்றுரைசெய வுமாபதியுரைகூறும்

(இ-ள்.) தேவதேவனே உன்னுடைய திருமணக்கோலத் தழகுகண்டு தெரிசித்தேன், தேவரீருடைய பாதங்களில் ந[illegible]ஸ்கரித்தேன், உன் ஆசைக்கடலில் மூழ்கி[illegible]னேனது யென்னவென்றால் இனி [illegible]முடைய திருத்தாண்டவ நடனங்காணவேண்டும், நீலோற்பலம்போன்ற பெரிய கண்களையுடைய வுமையொருபாகரே கருணைசெய்யவேண்டுமென்று நாகராஜன் கேட்டுக்கொள்ள சுவாமி சொல்லுவார்.—

உலகெலாம்புகழ் விளங்கவுந்தலத்தி னி லார்த்ததாண்டவங்காட்டி
யிலகுதில்லையிற் கனகமாசபையின்[illegible] [illegible]லராப்புலிகாணக்

குலவுதாண்டவங் கொள்வமப்போதுநீ குறுகுதிநடங்கண்டுங்
கலகினின்பெயர் கிரியிலெக்காலமு மருச்சனைபுரிவாயால்.

(இ-ள்.) உலகமெல்லாம் புகழும்படியாக விளங்கு மிந்தத்தலத்தி லுனக்கு வார்த்த தாண்டவங்காட்டித் தில்லையிற் பிரகாசிக்கின்ற கனகசபையிற் பதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதர் காணும்படிக்கு நடனஞ் செய்கிறோம், அப்போதங்கே நீயும்வந்து நம்முடைய திருநடனக்காட்சிகண்டு சேவித்துப் பின்பு அளவில்லாத மகிமையையுடைய உன்பெயராய் விளங்கு[illegible]ந்தத் திருநாககிரியில்வந்து எந்தக்காலமும் நம்மைப் பூசித்திருப்பா[illegible] [illegible]று வுளம் பற்றியருளினார் சுவாமீ—எ-று. (௧௧)

எனப்பரிந்தருளர்த்தநாரீசனை யேத்தியச்சேடசன்
கனச்சிதம்பர நாயகன்றாண்டவங் கண்டனகனுமாகி
நினைப்பினல்வரம் பெற்றரியயனென நீள்வலியுடைத்தாகித்
தினப்பலன்றரு நாகவெற்பெய்தியச் சிவன்பதந்தெரிசித்தான்

(இ-ள்.) என்மீதன்பாய் கிருபைசெய்தருளிய அர்த்தநாரீ[illegible]வரரை வணங்கித் துதித்து விடைகொண்டு நாக[illegible]ன்ற தில்லையில் மகாகனகசபையிற் சிதம்பரேஸ்வரர் நடிக்கின்ற திருத்தாண்டவக் காட்சியுங் கண்டு சேவித்து மனதின்படிக்கு நல்லவரங்களும் பெற்று, பிரம விஷ்ணுவைப்போலே அதிக வலுமையையுடைத்தாகி நித்தியபலன் றரப்பட்ட திருநாககிரியில் வந்துசேர்ந்து சிவன் பாதங்களைத் தெரிசித் தர்ச்சித்துநின்றான் நாகராசன்—எ-று. (௧௨)

மேருவைச்சுமந் தலகிலாவலியு மேதகவுளகலையாவும்
காரணப்பர[illegible] பொருளறிநிலைமையுங் கன்னிபங்காளனிற்பெற்றான்
றாருகர்ப்பண தடிந்தவேற்சண்முகன் றமைப்பதம்போற்றிச்
சீருகத்தா[illegible] யாமுகத்தோர்சுனை தீர்த்தமதனிலுய்த்தான்.

(இ-ள்.) மகாமேருகிரியைச் சுமந்து இளைப்பில்லாம லிருக்கும்படி யளவில்லாத புஜபல பராக்கிரமமு மேன்மையுட[illegible]ய சகல கலைக[illegible] [illegible]ர்த்தமான பரப்பிரமப்பொருளை யறியும் நிலைமையு மிவையெல்லாம் அர்த்தநாரீஸ்வரசுவாமீ அநுக்கிரக திறல் பெற்றான், பங்கசெய்த தாருகாசுரனைச் செயித்த வேலாயுத பாணியான சண்முகப்பெருமான் பாதாரவிந்தங்களையும் பணிந்துபோற்றிச் சிறப்புடைய நாலாயுது கவி[illegible]கத்தில் தன்பெயரா லொரு தீர்த்தச்சுனையு மமைத்து வைத்தான் நாகராசன்—எ-று. (௧௩)

[illegible]தனதுபேர்பெறு நாகதீர்த்தந்தனிற் றண்புனலின்மூழ்கி
மனதுகூர்பர மானஞானந்திகழ் [illegible]ரம்பலதிறம்பாதாற்
கனதுணர்ப்பசுங் கொன்றையன்[illegible]தினைக் கண்டுவல்வினைமாற்றி
சினவுபெற்றொரு சேடதீர்த்தப்பெயர் சிறுவினன்பணிவேந்தன்.

(இ-ள்.) தன் பெயரால் [illegible]ய குளிர்ந்த நாகதீர்த்தத்தில் நித்தியம் ஸ்நானஞ்செய்து மனங்களிகூரப் பரமஞான சிந்தையுடனே சகல வரங்களும் பெற்று பரிசுத்த பரிமளத்தையுடைய புஷ்பங்[illegible]ள் செறிந்த கொன்றைமாலையைச் சூடிய சிவன் பாதத்தைக்கண்டு பூசித்தர்ச்சனை செய்து வலிய வினைகளெல்லாம் விமோசனமாகிச்

சற்குண நிலைவுண்டாகி சேஷதீர்த்தமென்றும் பெயர்விளங்க நிலைசெய்துவைத்தான் நாகராஜன்—எ-று. (௧௪)

அன்னமாமலை நாகமாமலையெனு மதன்வயின்வழியாகப்
பன்னக்கப்பதி தினந்தினந் தில்லையிற் பரனையர்ச்சனைகூர்ந்து
பின்னுநாகமா மலையினிற்சயம்புவைப் பெட்பினுட்பெறப்போற்றித்
தன்னலந்தரு தீர்த்தவண் கரையினிற் றவம்புரிந்திருந்தானால்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரிக்குச் சேஷகிரியென்றும் பெயராகிவிளங்க அதன் பிலத்துவாரத்தின் வழியாகப் புறப்பட்டுத் தினந்தினந் தில்லையுட்சென்று சிவன் திருநடனக் காட்சியுங்கண்டு அர்ச்சித்துக் களிகூர்ந்து, பின்னுமிந்த நாககிரிஸ்தலத்துக்குவந்து சிவசம்புவை அன்புடனேகண்டு தியானஞ்செய்து வணங்கிப் போற்றிசெய்து தன்பெயரால்விளங்கிய நாகதீர்த்தக் சுனைக்கரையருகிற் றவஞ்செய்திருக்கின்றான் நாகராசன்—எ-று. (௧௫)

ஆதிசேடன் பூசைச்சருக்க முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம்—௩௩௰.

பதினெண்புராணச் சருக்கம்.

எந்தைவியா தனன்சொல்பதி னெட்டுவகைப் புராணத்தில்
அந்தமலை மத்திமலை யாதிமலை யதுவாக
முந்துமலை செங்கோட்டு முதுமலைநம் பவமலையச்
கந்தபுரா ணத்துரைக்குங் காதையிது வெனமொழிவாம்.

(இ-ள்.) என்குருசுவாமியான வேதவியாசர்சொன்ன பதினெண்வகைப் புராணத்திலும் அந்தம் நடு வாதியுமாகவிளங்கி முந்திய மலைத்தலமான மகா திருசெங்கோடு நமது பாவங்களெல்லாம் விமோசனஞ் செய்யுமென்று கந்தபுராணத்திற் சொல்லுங் கதை இதுவென்று சொல்லுகிறோமென்றார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧)

மந்திரமே தாகமத்தை மறையவரை முனிகுருக்கள்
தந்தையையன் னையைப்பெரியோர் தமைச்சிறிதுமதியாது
நிந்தையுரைப் பன்கருப்ப் பேரிழையைய வதைப்பனவோ
டிந்துகுரு மனைதீண்டு முயர்பெரும்பா தகம்யாவும்.

(இ-ள்.) மகாமந்திரங்களை, வேதாகமங்களை, வேதியர்களை, முனிவர்களை, குருக்கண்மார்களைத் தாய்தந்தையரையும், பெரியோர்களையுஞ் சற்றுமெண்ணாமல் நிந்தனைசெய்வதுங் கெர்ப்பஸ்திரிகளைக் கொல்வதும், குருபத்தினிகளைப் பரிசிப்பதுமிப்பேர்ப்பட்ட மகாபாதகங்கள் என்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் சூதமுனிவர்-எ-று.

வயங்குதிருச் செங்கோட்டு மலைமுடிமீதோன்ற
வியங்கினர் தெரிசிப்பா ரிரவிமுன்னர்ப் பனிபோன்றும்
புயங்கவக வுரிப்போன்றும் புயற்கெதிர்பூ ளையைப்போன்றுந்
தயங்கெரிப்பஞ் செல்வழிறுந் தவமிரண்ணுறுந் தவஞ்சேர்க்கும்.

(இ-ள்.) விளங்கிய திருச்செங்கோட்டு மலையுச்சியில் வந்து சேர்ந்து வாசஞ்செய்து தெரிசிப்பார்களானால் சூரியனுக்கு முன் பனி நீங்குவதுபோலும், பாம்பினுடம்பிற் சட்டை யுரிவதுபோலும், பெருமழையில் பூளைப் பூக்கள் சிதறுவதுபோலும், சுடர்விட்டெரிகிற அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோலும், முன் சொன்ன பாதகங்களெல்லாந் தீரும், வழுவில்லாத நல்ல தபோமகிமைப்பலனு முண்டாகும் இது சத்தியமென்றார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௩)

அரியபிர மாண்டபுராணத்தினிலத் திரியுரைத்தல்
தருபலமி தெனமொழிவன் றுபத்தோர் மறையவரைப்
பெரிதுவதை புரிந்தாலும் பிசிதமது நுகர்ந்தானுந்
திருவுறுதே வாபரணந் திருட்டுமருட் டுளத்தானும்.

(இ-ள்.) அரிதாகிய பிரமாண்டபுராணத்தில் அத்திரிமுனி வாக்கியப்படி வரும் பலன்களிவை யிவை என்று சொல்லுகிறோம்; மகா தபோதனர்களை பிராமணர்களை மிகவுங் கொலைசெய்தவனும், பல் மாமிசங்கள் தின்றவனும், அழகிய சிவஸ்தலங்களி... திரு...ஆபரணங்களைத் திருடிக்கொண்டு திரிகிற மயக்கமுடைய நெஞ்சக் கள்வனுமென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

கொண்டவிர தங்கடிந்து குருவினுரை பொய்த்தானும்
தெண்டிரைசூழ் நாகமலைச் செங்கோட்டைத் தெரிசித்தா
லுண்டெனச்செயற் பாவமெல்லா முமாபதிகட் கனற்பட்ட
வண்டர்கண்மெய் யெனவழியு மருட்போல வறமோங்கும்.

(இ-ள்.) தடங்கின விரதங்களை மத்தியிலேவிட்டவனும், குருவாக்கியத்தைக் கடந்தவனுங் கடல்சூழ்ந்த உலகத்தில் விளங்கிய திருச்செங்கோட்டு நாகமலையைச் சேவை செய்தவுடனே அப்படிக்கொத்த பாவங்களெல்லா முமாபதியாகிய பரமசிவன் நெற்றிக்கண் ணெருப்புப்பட்ட பகைவர் தேக மழிவதுபோலே அழிந்துபோகும், அவனது கிருபையைப்போலே தர்ம்மம் மென்மேலும் விர்த்திக்குமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௫)

பெருவிலரிபுராணத்திற் புகல்வரீ தெனப்புகல்வா
பிமதியினையரவ மிடர்ப்படுத்தி யெழுங்காலை
மூரனுறு யவன் றீர்த்த முதற்பலநன் முறையாடி
யிரவலர்க்கு தானம்புரிவார்க் கெழுபிறப்பின் றுயர்போமால்.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத விஷ்ணு புராணத்திற் சொல்லுவதிவை என்றரிதாகச் சொல்லுகிறோஞ் சூரியனை சந்திரனைக் கிரகணந் தீண்டிய வேளையில் மாறுபாடில்லாத விஷ்ணு தீர்த்தமுதலாய்ப் பல தீர்த்தங்களிலு முறையாக மூழ்கி அவரவர்க்கியன்றமாத்திரந் தானதருமஞ் செய்தபேர்களுக்கு எழுபிறப்பிலுந் துயரங்கள் தீர்ந்துபோமென்று சொல்லி பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௬)

எழுசெனனத் துளபாவ மெழுந்தோடும் படியரியின்
கெழுதிகிரிப் படையினெதி ரெதிர்ந்தபகை யழிந்தனபோல்
வழுவறுநற் பலனனைத்து மாயனுட னெவரும்
பழுதிலவென் றனர்முனிவர் பகர்ந்தனர்மா யவன்வாய்மை.

(இ-ள்.) எழுசென்மத்தி லுண்டாகிய பாவங்களெல்லாம் நிவாரணமாகும் அது எப்படியெனில், விஷ்ணுவின் கைச்சக்கரத்திற்குமுன்னே நின்றெதிர்த்த பகைவர் அழிந்துபோவதுபோலும் போகு மழிவில்லாமற்செய்த நன்மையுடைய தருமதான பலன்களெல்லாம் விஷ்ணு சரீரம்போல வளர்ந்து விர்த்திக்கும் பழுதில்லை மகாவிஷ்ணு வாக்கியப்படி யிது நிச்சயமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (எ)

உயர்கூர்ம புராணத்தி லுரைத்தவா றெனவுரைப்பாம்
புயனீடுஞ் செங்கோட்டிற் பூவைபாரு புறத்தனையுங்
கயனீடு விழிக்குமரக் கடவுளையு முன்னவனும்
வியனீடைங் கரத்தனையும் நந்தியையும் வியந்தேத்தி.

(இ-ள்.) உசிதமான கூர்மபுராணத்திற் சொன்ன முறைமை யிதுவென்று சொல்லுகிறோம்; மேகமொய்த்த திருச்செங்கோட்டில் உமையொரு பாகனையும் மீன்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய வள்ளியம்மன் காந்தனான குமாரதேவனையும், முன்னவனான யானைமுகத்து விநாயகமூர்த்தியையும், நந்திகேசுரரையும் வணங்கி வாழ்த்திப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று. (அ)

அந்தணர்பா [illegible] துணர வருள்செய்தா
ரிவ்வுலகி மிமையவரு மினிதேத்த விருந்தபின்னர்
மு[illegible] வினையின் முரணகன்று பரன்பதத்தி
லந்தமுறப் புகுவரென வருமிருடி யறைந்தனரால்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் மயேசுரர்கள் மனங்குளிர்ந்து சந்தோஷிக்கும்படி பரிவுடனே தானதர்மஞ் செய்தபேர்கள் முன்செய்த கர்மம் வினை மாறுபாடெல்லாந் தீர்ந்து சொர்க்கலோகத்திற் சென்று இந்திராதிதேவர்கள் வணங்கி வாழ்த்த வாசஞ்செய்திருந்து பின்பு பரமசிவன் பாதத்தி லழகுபெறச் சேர்ந்தார்களென்று அரியவிருடி சொன்னானென்றும் சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (கூ)

வராகபுரா ணத்துரைக்கும் வாக்கியமென வுரைநயப்ப
தாரதலத்தில் விளம்புவன்பொய்த் தவறுதீ நம் பாதகத்து
பராவினர்பா தகத்தாரும் பகருமறம் புரியாரும்
பிராமணர்மா யேசுரர்தம் பெரிதுணராப் பேதகத்தார்.

(இ-ள்.) வராகபுராணத்திற் சொல்லியிருக்கும் வாக்கிய வகை யிதுவென்று சொல்லுகிறோம், பொய்யாய குற்றமிருந்த பாதகமொல்லாமும் பாவம் பார்த்து செய்தவர்கள் நல்ல மயேசுரர் பெருமை தெரியாத பேதகத்தார்களென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று. (க0)

தருமநெறி சிறிதறியாத் தன்மையினர் வண்மையிலா
நிரையமார் செங்கோட்டுப் பெருங்கோட்டில் நிறைந்துநின்று
தெரிசனையிற் [illegible] ப்பத் தீராத பவம்போமென்
றரிதின்மறை யுரைப்பதென வஞ்ஞானவற் கருமுரைத்தார்.

(இ-ள்.) தருமநெறிமுறைமை யிவையென்று சற்றேனுந் தெரியாத மூடர்கள் மகா வழுத்தர்கள் தேவர்கள் நிறைந்தழகிய சிகரத்தையுடைய திருச்செங்கோட்டில்வந்து சஞ்சரித்துநின்று சேவைசெய்து தியானஞ்செய்தால் தீராதபாவந் தீருமென்று அரிதாகிய வேதங்கள் சொல்லுகிறதென்று அஞ்ஞானவற்கர் சொன்னாரென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கக)

பார்ப்பபுரா ணத்தியம்பும் படியுலகிற் பகருவன் சீர்
கூர்ப்பவரு பிரமவத்தி குருநிந்தை பரநிந்தை
யார்ப்பவுட்பா தகம்பண்ணு மவனனந்தம் பவந்தீர்ந்து
சீர்ப்பரவு செங்கோடன் றெரிசனையின் பலன்பெறுவார்.

(இ-ள்.) பார்ப்ப புராணத்திற் சொல்லும்படி யுலகிற் சொல்லுகிறோங் கொடிய கொலைசெய்த பிரமஹத்தி குருநிந்தனை பரநிந்தனை உட்பாதகஞ் செய்தவர்களும் பின்னையு மளவற்ற பாதகஞ் செய்தவர்களும் அழகிய திருச்செங்கோட்டீசுவரன் தரிசனையினாலே பாவவிமோசனமாகி [illegible] ன்களைப் பெறுவார்களென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கஉ)

அப்பலனம் பிகைபாக னடிதொழுது மைங்கரத்தான்
பொற்பதமேத் தியுங்குகனைப் போற்றியுமம் மலைதீர்த்த
மெய்ப்புகமூழ் கியுமேகும் வெம்பவம்வே ணியன்பதத்தி
லொப்புமவா மெனவுரைத்தா னுபசின விருடியென்பான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பலன்கம் [illegible] மர்த்தனரீஸ்வரன் [illegible] தம்பணிந்து, விநாயகமூர்த்தி பாதந்தொழுது, குமாரதேவனை வணங்கி வாழ்த்தி, [illegible] கிரியில் விளங்கிய தீர்த்தங்களில் புகுந்து மெய்குளிரமூழ்கினால் நிவாரணமாகும்; சடைமுடியையுடைய பரமேஸ்வரன் பாதத்திலே சேர்ந்து மோட்சத்தை யடைவார்கள் என்று சொன்னார் சினவிருடியென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ்சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்-எ-று.

பாரதத்திற் பகர்ந்தபடி பகருவன்பார் வதிபாகஞ்
சேருதற்குச் செகதலத்திற் றிருமணங்காட் டுதற்குமக
மேருமுடி யினைம்பவண வேந்தனையே விப்பிரிப்பித்
தேருறுசெங் கோடெனவே யிகத்தில்நிறுத் தினவென்றார்.

(இ-ள்.) பாரதபுராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோம், பார்வதியை யிடப்பாகத்திற் சேர்த்துக்கொள்வதற்காகவும், இந்த மண்டலத்தில் திருமணக்கோலக் காட்சி [illegible] ர்க்குங் காட்டுவதற்காகவும், மகாமேருவில் நாகக்கொடிமுடியை வாயுராஜனையேவிப் பிரிப்பித்து இந்தக் கொங்குமண்டலத்தில் அழகிய திருச்செங்கோடெனவே விளங்க நிலையாக நிறுத்திவைத்ததென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று. (கச)

என்றுபர னுமைக்குரைத்த தெனநாவ லிருந்தீவிற்
றென்றியதென் றிசைநோக்கி னுயர்பதியோ கத்திருந்தி
வன்றிறன்மா தவர்காண்ப மாதுமைபா கம்பொருந்திக்
குன்றுறிய குகனுடன்றான் கூடி [illegible] னன் றனர்சூதர்.
[illegible] சொன்னதாக விந்தப்

(இ-ள்.) என்றிப்படி பரமேஸ்வரன் உமை [illegible] உசிதமான திருவேரகத்தி பெரிய நாவலந்தீவில் தென்றிசைக் கொங்குமண்டலத்தில் தவோதனர்கள் காணும்படிக்கு உமையை யிடப்பாகஞ்சேர்த்து அர்த்தநாரீஸ்வரராக யெழுந்தருளிநின்று குமாருடனே ல் கொணர்ந்திருந்த மனநிலையையுடைய பிரியாமலிருக்கிறாரென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கரு)

காருடமா புராணத்திற் கருதியுரைத் தனவுரைப்பாம்
பூரிநிலத் திரோண்பான் புராணவிதி முரைத்ததெனும்

பேருறுமா கமகீதிப் பெருங்கோட்டுத் தருநிறைந்து
போர்ஞருசெங் கோட்டுகிய புராணபலன் பெரிதென்றார்.

(இ-ள்.) காருடமகா புராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோம்; விலாசமான பூமண்டலத்தில் விளங்கி யிருக்கிற பதினெச் புராணத்திலும் விதவிதமாகச் சொல்லி யிருக்கிறதென்றும், பேர்பெற்ற ஆகமத்தில் வழுவாமற் றேவர்கள் போற்றிசெய்யாநின்ற பெரிய கொழுக்கொம்புகள் செறிந்து கிய கற்பகத்தருக்கள் நிறைந்த முரணற்ற திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலத்திற்கு உரித்தாகிய புராணபலன் பெரிதென்று சொல்லியிருக்கிறதென்று சொன்னா ...ரிவர்.—எ-று. (கசு)

இப்பெரிய புராணத்தை யாவருனாத் திடக்கேட்போர்க்
கொப்பிலதென் றுமைபுரிய வுமாபதியு மரிதென்று
ரப்பரிசு மப்பலனு மப்பயனு மென்னிலை யார்
செப்பவுரு தெனவிசைத்தான் றென்றிசையிற் றருமனென்பான்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருச்செங்கோட்டு ஸ்தல புராணத்தை யாவரொருவர் சொல்லக் கேட்டபேர்களுக்கு ஒப்புவமை யின்மைதென்று சொல்லுதற்கு ...மையொருபாகருக்கு மரிதென்றார்; அப்படியாகிய பரிசும் உண்டாகிய பயனும் விர்த்திக்கும் பலனும் எப்போலொத்தவர் சொல்லப்படாதென்று சொன்னான் றென்றிசைக் கதிபனான எமதாம ...னென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கஎ)

மாற்கண்ட புராணத்தில் வழங்குவன வழங்குவன்பா
ரோற்கண்டு பாதகங்க ளொருதலத்திற் செய்ததெல்லா
மாற்குமந்த தேவதலத் தகலுமந்தத் தலப்பாவம்
பேற்குவன செங்கோட்டுப் பிறங்கலரன் றிருவடிமால்.

(இ-ள்.) மார்க்கண்ட புராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோ மிந்த பூலோகத்தாருக்கு உண்டாகிய பாதகங்களு மற்றொரு ஸ்தலத்தி செய்த தெல்லா நிமை நிறைந்த தெய்வஸ்தலங்களிலே தீருமந்தத்தலத்தினுடைய பாவங்களைத்தீர்த்து திருச்செங்கோட்டுமலையில் எழுந்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரன் றிருவடி த்தாமரை ...—எ-று.

சிவந்தபணி மலைதீர்த்தத் திவலையுதன் பருகாற்று
நவம்பெருமா ளிடரிடத்தில் நண்ணியவ ரவர்செய்த
பவம்பயின்ற பாதகம்போய்ப் பரமபதஞ் சேர்க்குமெ...
யிவன்பிறெறுமென் சங்கரசித் திருடியினி தியம்பினரால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோடாகிய நாககிரியி லிருக்கின்ற தீர்த்தங்களில் ஒருதிவலையாவது தெறித்தாலும் கிரியினுடைய காற்றுவது மானிடர்கள் பேரில் அணுவத்தனை பரிசித்தாலு மவரவர்கள் மனோவாக்குக் காயங்களாற் செய்த பாதகங்களெல்லாந் தீர்ந்துபோகும். ஆதீத்தத்தில் அவர்களைப் பரமபதத்திற் சேர்க்குமென்று மனோசுபக்தியுடனே நிச்சயமாக சங்கரசித்த முனிவர் இனிதாகச் சொன்னாரென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கஅ)

பதினெண்புராணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ... திருவிருத்தம்—கசக.

பருவதகாண்ட முற்றிற்று.

ஆர்த்தநாரீஸ்வரர்துணை.

திருச்செங்கோட்டுப் புராணம் மூலமும் உரையும்.

காந்த காண்டம்.

தாருகன்செயற்கைச் சருக்கம்.

எங்கைபங்கிமெ யாசலத்திரு வெய்திநின்றது மர்ச்சனை
சிந்தையென்றவு நாகவெற்பர் தியானமுஞ்சி... சப்பினீர்
கந்தர்வந்தது மந்தவெற்பிடை கண்டதுங்கண வவுணர்பே
ருந்தவென்றது மையருதர்நீ ரோதுமென்றபி னுரைசெய்வார்.

(இ-ள்.) திருநாககிரியில் அரியதவஞ்செய்த உமையவளுக்குப் பரமேஸ்வரன் யாவர்க்குங் காணும்படி அர்த்தபாகங்கொடுத்து அர்த்தநாரீஸ்வர முகூர்த்தமாகவெழுந்தருளி யாவர்க்குங் காட்சிகொடுத்து நின்ற முறைமையையுஞ் சுவாமியை அர்ச்சனைசெய்யு முறைமையையும் ரூபத்தியானங்களும் நாலுயுகமு முறையேவந்து விஷ்ணுமுதலாகியபேர் பூசித்துப் பேறுபெற்ற முறைமையையுஞ் சொன்னீரே பின்பு கந்தசுவாமிவந்த விரலாறும் ...தக்கிரிச்சாரலிலே வந்தெதிர்த்து உயித்தியஞ்செய்த தாருகாசுரனைவதைத்ததும் ... மூவாமல் எங்களுக்கு யினிச்சொல்லவேண்டுஞ் சுவாமி சூதமுனிவரேயென்று வடக்கி நைமிசாரணியவாசிகளான சவுனகாதிமுனிவர்கள்கேட்க, அப்படியே சொல்லுகிறோங் கேண்மின்களென்று சொல்லத்தொடங்கினார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

காசிபன்புணர் காமமங்கையர் காதலின்புறு மிருவரில்
மாசிலக்குணு பேதமுற்றிய வன்மனத்திதி யாயபெண்
டீசவெம்பட யசுரராய தொகைக்கணம்பல தோன்றவே
நேசமுற்றவ ளுதவினாட லீடுதாருக னொருவனால்.

(இ-ள்.) காசிபரிஷி பத்தினிமார்களில் அதிதியென்றும் திதியென்று மிரண்டு பெண்களில் திதியென்பவள் அனந்தங்கோடி படைக்கூட்டங்களாகிய அசுராதியாப் பெற்றாள், அந்த அசுரர்களில் அதிக ...வலிமையுடைய தாருகாசுரனென்றொருசுரனிருந்தான்; அவன் செய்கையைச் சொல்...மென்று சொல்லுவார் சூதமுனிவர்—எ-று. (உ)

அதிதிபெற்றருண் மைந்தர்சந்திருண வமராரத்தனி யடரவோர்
மதியெடுத்திரு வலனுயிற்படி நிலமளித்திட மலர்வரும்
விதியையுற்றுபர் கயிலையிற்புற மிகுபனற்றிர ணைடுவுநின்
றுததிவற்றிட வனலெழுப்பின னுனாதுதித்திட வசுரனே.

(இ-ள்.) அதிதியென்பவள் பெற்ற புத்திரராகிய அசுரர், மிகுந்த சற்குணமுடைய தேவர்களை நெருக்கஞ்செய்து வெற்றிகொண்டு உலகங்களை யாளவேணுமென்று நினைத்துப் பிரமதேவனைக்குறித்து அரிய தவஞ்செய்வதாகக் கயிலாசகிரிச்சாரலிலே பஞ்சாக்கினிமத்தியில்நின்று அருள்களைச்செய்து கடல்களுஞ் சுவறும்படியாக அக்கினிச்சுவாலைகளை யெழுப்பி ... அதிசயிக்கும்படியாக அரியதவஞ்செய்தான் தாருகாசுரன்—எ-று. (௩)

தீயினின்ற வனேகர்தம்முளுஞ் சிலனென்றிட நீரினில்
ஏயநின்றவர் தம்முளுந்தலை ... புங்கனல் வானிடை
போயிருந்தன சேயவன்றவ போதகந்தலை கீழ்பட
வாய்வயங்கியி னீரினின்றன ஞவிகொண்டொரு தாருகன்.

(இ-ள்.) தீயிலேநின்று திண்ணிய தவஞ்செய்வோர்க ளநேகம்பேர்களிலும், நீரில் தவஞ்செய்வோர்க ளநேகம்பேர்களிலு மிகுந்த் தாருகாசுரன்செய் ... கொடியதவத்திற்கு நிகர் சொல்லப்படாதென்று யாவரும் பயப்பட பஞ்சாக்கினிமத்தியிலே ஊசிமுனைமேல்நின்று அக்கினிச்சுவாலைகள் ஆகாசத்தை யளாவும்படிக்குத் தலைகீழுங் கால் மேலுமாகநின்று யாவராலுஞ் செய்யப்படாத அரியதவத்தை மிகுந்த ஆசையினாலே செய்தான் யானைமுகத்தையுடைய தாருகாசுரன்—எ-று. (௪)

வேறு.

மகவானறிந்துதவ வரதாருகன்பெரிது மதிகூர்கொடுந்தவசு புரிதலா
லிகவானகந்தனது குடைவாயடங்குமென வெண்ணிநின்று நனிதளியவே
சுகவாசகம்பகரு மடமாதர்சென்றுதவ தொழில்மாறநின்றுபல சரதமாய்
நகைமோகனங்கள்செயு மெனவேகரந்துவிட நனிமாதர்வந்துபல புரிகுவார்.

(இ-ள்.) அப்படி தாருகாசுரனானவன் கொடிய தவஞ்செய்கின்றதை தேவேந்திரன்கண்டு இனி நம்முடைய உலகங்களையெல்லா மி...றொரு குடைக்கு ...ளே அடக்கியாளும்படி அகோரமான தவஞ்செய்கின்றான், அ...ன் தவத்தை யழிக்கவேணுமென்றெண்ணி கிளிபோலு மொழிகளையுடைய அழகி... தெய்வரம்பாஸ்திரீகளை யழைத்து நீங்கள்போய் தாருகன்செய்யுந் தவத்தைப் பலவித சரசங்களினாலு மோகன மாய்கைகளினாலு மயக்கி வாருங்களென்று அனுப்ப, அந்தத் தெய்வப்பெண்களநேகம்பெயர்வந்து அநேகவிநோதங்களைச் செய்யத்தொடங்... னார்கள்—எ-று. (௫)

வேறு.

கலைநெகிழ்ப்பவர் கலையவிழ்ப்பவர் கலையுடுப்பவர் சிலர்சிலர்
முலைதிறப்பவர் முலையசைப்பவர் முலைமறைப்பவர் சிலர்சிலர்
தலைகலைப்பவர் தலைவகிர்ப்பவர் தலைமுடிப்பவர் சிலர்சிலர்
சிலர்நகைப்பவர் சிலர்நடிப்பவர் சிலரிசைத்தொழில் புரிவரே.

(இ-ள்.) உடுத்திய துயில்களை ...ர்கிழ்ப்பார்கள் சிலபெண்கள், அளகபாரத்தைக் குலைத்தவிழ்த்து வுடுப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகள்தெரிய உத்தரீயங்களைத் திறப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகள்குலு... ...ப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகளைக்காட்டி மறைப்பார்கள் சிலபெண்கள், தலைமயிர்களைக் கலைப்பார்கள் சிலபெண்கள், கூந்தலைச் சீவுவார்கள் சிலபெண்கள், மலர்களை முடிப்பார்கள் சிலபெண்கள், மிகவும் சிரித்து நகைத்துக் கொஞ்சிவிளையாடி சங்கீதங்களைப்பாடி நடனநாட்டியங்களைச் செய்வார்கள் சிலபெண்கள்—எ-று. (௬)

அளவில்குங்கும மிர்கமதங்களோ டணிவர்கொங்கையிற் சிலர்சிலர்
களவுகொண்டிடு விழிமதன்கலை கருதிநின்றவர் சிலர்சிலர்
புளகிதம்பெறு புழுகுசந்தனம் புரிவரங்கவர் சிலர்சிலர்
அளவிலிங்கித சயனவின்பமே ... டமளிகொண்டவர் சிலர்சிலர்.

(இ-ள்.) கணக்கில்லாத களப... ...ஸ்தூரி சவ்வாதுகளைப் பனிநீராலே குழைத்து முலை மார்புகளிலெடுத்து ...ப்புவார்கள் சிலபெண்கள், கண்களாலே மொட்டிவிழித்து மதனாகமங்களைப்படி...துப் பிரசங்கஞ்செய்வார்கள் சிலபெண்கள், மயிர்க்குச்சிடும்படிக்குப் பல கதம்பங்க ...டிய சந்தனக்குழம்புகளை வாரி யிறைப்பார்கள் சிலபெண்கள், மிகவுஞ் சுகமுண்டாகும்படி பஞ்சசயனமெத்தைகளிலே படுப்பார்கள் சிலபெண்கள்—எ-று. (௭)

வேறு.

த...பத்தொழி லதனலென்ன சற்பல னெங்கள்மோக
...த்தையை நீக்கிச்சேர்த லருந்தவ மென்றுகூறி
யுவர்த்தன லிடைநின்றங்க முருகினீ ரதற்கேயெங்கள்
சிவத்திடு மதரபானஞ் செய்துமெய்த் தாகந்தீர்வீர்.

(இ-ள்.) அந்தத் தெய்வரம்பைப்பெண்கள் பலபலவிதமாக மாயமோகன சரசசல்லாபங்களைச்செய்து வாரீர் அரியதவஞ்செய்கின்ற அசுரேந்திரனே, இந்த தவத்தினாலே உமக்குச் சுகமாகிய பலன்க ளொன்றுமில்லை, அதைவிடுத்து எங்களுடைய மோகந்தீரும்படி சேர்வதே நல்ல தவமென்றும், பஞ்சாக்கினி மத்தியிலேநின்று தேகமெல்லா முருகினீராதலால் எங்களுடைய சிவந்த அதரபானங்கள்செய்து உம்முடைய தாகவிடாய் தீர்த்துக்கொள்ளுவீரென்று பின்னையுஞ்சொல்வார்கள். எ-று.

அனல்விட விங்ஙன்வந்தா லகிலுடன் களபச்சாந்தந்
தனமிசை திமிரியும்மைத் தழுவியே தாகந்தீர்ப்போ
மினமுறுந் த...பத்தினின்ற யிளைப்புமி ...றுமக்குப்போக்கு
மனமுறு மெ...ங்கள்மோக மயலும்போம் வருகவென்றார்.

(இ-ள்.) வாரீர் அசுரேந்திரனே, நீர் தவத்தைவிட் டிங்ஙனம்வந்தால் பரிமள சந்தனக்குழம்புகள் அகிலின்குழம்புகள் எங்கள் ஸ்தனங்களிலே பூசிக்கொண்டு உம்மைக் கட்டித்தழுவி யணைத்துந் தேகவுஷ்ண தாகத்தையுந் தீர்ப்போ மதனாற் றங்களிளைப்...ந்தீரும், ...ங்கள் மனத்திலுண்டாகிய மையலுந்தீரும் வாருமையாவென்று சொன்னார்கள் தெய்வரம்பையர்கள்—எ-று. (௯)

என்றவ ரனந்தபேத வின்பமெய்ச் சரதங்காட்ட
ஒன்றுமஃ துணரானுற்ற வுயர்தவ முயலாநின்றான்
இன்றெமக் கிதனாலொன்றும் ப...னில மிவன்மாட்டென்றே
சென்றனர் மகவானேவுந் தெய்வந்... நனிகைமாதர்.

(இ-ள்) அநேகவித சரச...லீலாவிநோ...ங்களைச் செய்தார்கள், அவையொன்றுந்தெரியாதவனைப் பிடித்தபிடி விடாமல் மனது உறுதிகொண்டு தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தான் தாருகாசுரன், அதுகண்டு இவனாலே நமக் கொருபலனுமில்லையென்று தெரிந்துகொண்டு தேவலோகத்துக்குப் போனார்கள் தேவேந்திரனனுப்பினவைத்த தெய்வரம்பாஸ்திரீகள்—எ-று. (௧௰)

இந்திர னதனைக்கேட்டங் கிருந்தவா னவரைநோக்கி
வந்தன ரம்பைமாதர் மாதவ மழிக்காதிங்கென்
சந்நனத் தருபஞ்சாரந் தருநிழ லாசனீடம்
அந்தவல் லசுரன்கைக்கு ளாகுமென் றுளைந்தானன்.

(இ-ள்.) சென்ற தெய்வப்பெண்கள் இந்திரனைக்கண்டு நடந்த வரலாற்றைச் சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டு இந்திரனானவன் அங்கிருந்த தேவர்களைப்பார்த்து ஓ தேவர்களே அந்தத் தாருகாசுரன் செய்யுந் தவங் கலையும்படி நாமனுப்பினவைத்த அரம்பாஸ்திரீகள் அவன் தவமழிக்கமாட்டாமல் வந்துவிட்டார்கள், இனி யிந்தப் பஞ்சகற்பகத்தருவி னிழலிலே அழிவில்லாமலிருக்கின்ற சிங்காசன பீடம் அந்த அசுரன்கைக்குள்ளே அகப்பட்டுப்போகுமென்று சொல்லி மிகவும் மனதுநொந்து எண்ணியெண்ணி விசாரப்பட்டா னிந்திரன் —எ-று. (கக)

தாருகன் றவத்தாற்றேவ சதுர்முகன் பிரமலோகஞ்
சேரகல் நிடுமென்றெண்ணி சிந்தையுள் வெருவிமன்னிப்
பாருள முனிவர்தேவர் பயந்ததாற் பரிந்துநோக்கிப்
பேருள தவத்தின்கோரப் பெருமையுங் கண்டடைந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஒருமனதாகத் தாருகாசுரன் செய்கிற தவத்தினாலே தெய்வச் சதுர்முகப்பிரமதேவன் தன்னுடைய பிரமலோகம் அழிந்துபோகுமென்று மிகவும் மனதில் பயமுண்டாகிக் கடல்சூழ்ந்த பூமியில் முனிவர்கள் மயங்குவதுகண்டு அன்புடனே மனதிரங்கிப் பார்த்து அசுரன் றவத்தின் பெருமையைக்கண்டு மெச்சிக்கொண்டு தவப்பூமியில் வந்தான் பிரமதேவன்.—எ-று. (கஉ)

நன்றுநன் றனேககால நற்றவ மென்னுமிந்த
வன்றிறற் றவங்கள்செய்தல் மனத்திலு நினைத்திலன்யா
னின்றுனக் கென்சொல்வேண்டு மெவ்வர மெனினுங்கேட்டி
வென்றகை யசுரர்வேந்த தாருக வென்றானன்னவன்.

(இ-ள்.) வெகுநேர்த்தி வெகுநேர்த்தி நீ யிப்படி யகோரமான தவம் வெகுகாலமாய்ச் செய்கிறாய், நல்ல தவத்தை யுடையவர்களும் இப்படி யரியதவஞ் செய்யமாட்டார்கள் ஆகையினாலே உனக்கென்ன வரம் வேணுமோ அந்த வரங்களெல்லாங் கேட்டுக்கொள் அசுரேந்திரனே யென்று சொன்னார் பிரமதேவன்.—எ-று.

நான்மறை யுரைக்கும்பத்ம நான்முகந் தழுவும்வெள்ளைத்
தேன்மொழி யிருக்குநாவுந் திகழ்புரி முந்நூன்மார்பும்
வான்முத லுலகமூன்றும் வகுத்தருள் பெரும்மிடிந்திரு
மேன்முறை முனிவர்போற்று மேதக வடிவுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) நாலுவேதங்களு மோதப்பட்ட நான்கு முகமும் இனிய சொற்களையுடைய வெண்மை நிறம்பொருந்திய சரஸ்வதி யமர்ந்திருக்கின்ற நாவுந் திகழ்ந்து விளங்கிய முந்நூன் மார்புந் திரிலோகங்களையுஞ் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பெருமையையும் சிறப்பும் வெண்மையையுடைய முனிவர்கள் வணங்கித் துதிக்கின்ற அழகிய வடிவுங் கண்டான்.—எ-று. (கச)

கண்டதா ருகன்கொண்டாடி கனிந்திரு பாதம்போற்றிப்
புண்டரீ கத்துவந்த போதனே வேதரூபி
யண்டரண் டங்களெல்லா மாக்கிய வையாவெய்ய
தண்டமா கரத்தவேத செயசெய போற்றியென்றான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவனைக்கண்ட தாருகாசுரன் மகிழ்ச்சியுடையவனாகி மிகவு மன்புடனே இரண்டு பாதங்களிலும் நமஸ்கரித்து தாமரைப்பூவி லுதித்தெழுந்தருளிய வேதனே, வேதரூபனே, அண்டபகிரண்டங்க ளெல்லாம் படைத்த வையனே, தண்டாயுதம் பிடித்த கையனே, பிரமதேவனே, செய செய போற்றி போற்றியென்று வணங்கினான்.—எ-று. (கரு)

சிறிதுமைக் கருத்துள்வைத்த செகத்தவர் நினைத்தவெல்லா
முறைமுறை யுதவுந்தெய்வ மூர்த்தியே யெமதுவாழ்வே
குறைவறக் கருணைபூத்த கோகன கப்பூங்கண்ண
மறைமொழிப் பொருளேயண்ட வைப்புறு மனத்தபோற்றி.

(இ-ள்.) சிறிதுநேர மும்மை மனதில்நினைத்த உலகத்தார்களுக்கு இஷ்டகாரியமெல்லா முறை முறையே கொடுக்கப்பட்ட தெய்வமூர்த்தமே, என்னுடைய பாக்கியமே, குறைவில்லாத கிருபாகடாக்கமுடைய கமலக்கண்ணனே, சதுர்வேத வாக்கியப் பொருளே, அண்டவைப்புக ளடங்கியிருக்கும் மானசத்தையுடையனே போற்றிபோற்றி யென்றான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (கசு)

போற்றிசெய் யுமெற்கெய்த புகல்வரங் கேண்மோவென்று
மாற்றல்கூர் வலியுந்துஞ்சா வங்கமு முனிவர்வானோர்
கூற்றனை முதலாந்தேவர் குலப்படை யனைத்துமென்மே
லேற்றசெங் கழுநீர்மாலை யெனவரந் தருகவென்றான்.

(இ-ள்.) போற்றி போற்றியென்று வணக்கஞ் செய்யும் அடியேனுக்கு வேண்டிய வரங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளுமென்று சொல்லுகிறான், எனக்கு மகா வலிய புஜபல பராக்கிரம நிலைமையுஞ் சாகாததேகமும் தேவர்கள் முனிவர்கள் எமன் வருணன் வாய்வு முதலான தேவாஸ்திரங்களெல்லாம் என்மேலேவிட்டால் மது செங்கழுநீர்மாலையாய் விழத்தக்க வரங்கொடுமையா வென்றான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (கஎ)

நீரனலெருப்பால்வான நிலைமையால் நிலத்தாற்காற்றாற்
சோர்விலா மகவான்றன்னால் சூரியர் மதியென்றோதும்
பேரினால் முடியாவண்ணம் பெருவரந் தருகப்பின்னுன்
காரியத் தொழிலுக்கேகி காக்குதி கமலமேலோய்.

(இ-ள்.) நீரினாலும், நெருப்பினாலும், ஆகாசத்தினாலும், நிலத்தினாலும், காற்றினாலுஞ் சோர்வில்லாத தேவேந்திரனாலுஞ் சூரியன் சந்திரன் என்று சொல்லப்பட்டபேர்களினாலுஞ் சாகாதவண்ணம் வரமெனக்குக் கொடுத்தருளிப் பின்பு உன்னுடைய காரியங்களைப்போய்ச் செய்வீராக பிரமதேவனே என்றான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (கஅ)

எனவிரு பதத்தில்வீழ்ந்தங் கிறைஞ்சிய நிருதர்வேந்தை
மனனுற மகிழ்ந்தேயந்த வரமெலாம் பெறுதிபுன்பாற்

றினகரஞ் சேனையோடுந் திரோடு துதித்தோமென்றே
கனகப்பொன் னிறத்தமேதகன் கமலமா புரத்திற்சென்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி செட்டு இரண்டு பதங்களிலும் நமஸ்கரித்து வணங்கிய அசுரேந்திரனே, நீ மனமகிழ்ச்சியுடனே கேட்ட வரங்களெல்லாம் பெற்றுக்கொள்வாய், சூரியகிரணம்போலே அழிவில்லாத சேனைகளோடுஞ் சகல பாக்கியத்துடனே பொருந்தி வாழ்க்கதாகச் சகல வரங்களுங் கொடுத்தோமென்று சொல்லிப் பொன்னிறமேனியனான பிரமதேவன் பதுமபுரத்தி லெழுந்தருளினன்—எ-று.

அருந்தவம் புரிந்துபார வயன்வரம் பெற்றுமுற்றுங்
கருந்தறு கண்மைவன்மை தாருகன் சூரர்சேனைப்
பெருங்கட லூர்பண்டேவர் பிதிர்ப்பிதிர்த் தானங்களெங்கக்
கருங்கடா சலம்போற்சூரன் கன்டகர் நகரிற்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அரியதவஞ்செய்து பிரமதேவனால் மகா வரங்களைப்பெற்று முழுதும் பராக்கிரமத்தை யுடையவனாய், அசுரசேனாசமுத்திரத்தின் மத்தியிலே பிரவேசித்து தேவர்களெல்லா மனநடுங்கி யேங்கவும், கரிய நிறத்தையுடைய மதயானையைப்போலுந் தனக்குச் சொந்தமான அசுரேந்திரபுரத்திற் போய்ச்சேர்ந்தான் தாருகாசூரன்—எ-று. (உ௰)

வேறு.

தாருகனங் கினிதிருந்து தமனியமன் டபத்திற்கு
நேருநத்து மரியாத நெடுமகவான் றிலைபெயர்ந்துச்
சீருகந்த வரம்பையர்தன் றிருமனையிற் சேவிப்பப்
போருகந்த மிந்திரனும் புறங்கடையிற் காத்து நிற்ப.

(இ-ள்.) இப்படித் தாருகாசூரனென்பவன் வீரமகேந்திரபுரியி லிருந்து அரசாட்சிசெய்து வருங்காலத்தில், தெய்வலோகத்திலுண்டான இந்திரனரசாட்சி நிலைபெயரவும், அழகுபொருந்திய தெய்வரம்பையர்கள் தன்னுடைய அரண்மனையில் வந்து பணிவிடை செய்யவும், போர்செய்து தோல்வியடைந்த தேவேந்திரனும் தனது அரண்மனை வாயலிலே காவலாக நிற்கவும் தன்னுடைய ஆக்கினைச்சக்கிரத்தினாலே சகலமாயு மடக்கியாண்டான் தாருகாசூரன்.—எ-று. (உக)

நான்மருப்பு மும்மதமு நான்றவிரு செவியொருகை
வான்மருப்பி னடலயிரா வதமுமனை யிடம்வயங்க
தேன்மருப்பெய் மந்தாரச் செழுஞ்சோலை தனதுமனைக்
கான்மருக்கொண் டெழுஞ்செழுஞ்சிங் காரமலர்க் காவாக.

(இ-ள்.) நான்குகொம்பு மும்மதங்களுந் தொங்கியவாயும் முறம்போன்ற விரண்டுசெவிகளு மொருதுதிக்கையும் வெண்மை நிறமுமுடைய அழகிய அயிராவதமென்கிற தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானை தன்னரண்மனை வாயலிலே முழக்கஞ்செய்ய, பரிமளங்களையுடைய தேவலோக மந்தாரை முதலாகிய கற்பகச்சோலைகளெல்லாந் தென்றற்காற்றால் வாசனைவீசும்படி புட்பித்து செழுமையையுடைய சிங்காரத்தோப்பாக விளங்கச் செய்து உலாவிக்கொண்டிருந்தான் தாருகாசூரன்—எ-று.

பாதாள சேடன்முடிப் பணாமணிகள் றிருமனையின்
மீதான மணிமாட விளக்கமுகக் கட்டியாக

மாதான சங்கநிதி பதுமநிதி மனைவாயில்
தாதாவென் றிரப்பவர்க்குந் தருமெல்லாம் பொராக.

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்திலிருக்கின்ற ஆதிசேடனுடைய பணாமுடி மாணிக்கங்கள் தன்னுடைய மாடமாளிகை முகட்டிலிருந்து பிரகாசிக்க, மகாதானத்துக்கேதுவாகிய சங்கநிதி பத்மநிதி இவ்விரண்டு நிதிகளுந் தன்னரண்மனை வாயலில்வந்து தியாகியென்றிரப்பவர்களுக்கு இல்லையென்னாமல் கொடைகொடுத்து விளங்கி எங்கும் பிரக்கியாதி யுண்டாக வாழ்ந்திருந்தான் தாருகாசூரன்.—எ-று. (உ௩)

வானதியம் புயமனைத்து மனைவாயின் மலராகத்
தானவர்வா னவரைமுறத் தளைந்துதளைந் தேவல்கொள்ள
மோனகமா முனிவர்வந்து முறைமுறையா சிகள்கூறப்
போனகமார் முதலாகப் புத்தேளிர் கொணர்ந்தூட்ட.

(இ-ள்.) தேவகங்காநதியில் விளங்கிய தாமரைகளெல்லாந் தன்னரண்மனை வாயலில் தடாகத்திற் புட்பிக்கவும், சுராசுரர்களையெல்லாம் விலங்கிட்டுத் தனக்கு ஏவல்செய்யவும், மவுனிகளான முனியீஸ்வரர்கள் முறைமுறையாகவந்து ஆசீர்வதிக்கவும், தேவாமிர்தத்தைப் பொசிப்பாக தேவர்கள் கொண்டுவந்து ஊட்டுதல் செய்யவும் வாழ்ந்துக்கொண் டிருந்தான் தாருகாசூரன்.—எ-று, (உ௪)

சந்திரனைத் தன்சமுகத் தமனியமண் டபத்திறுத்தி
மந்தநிலக் கண்ணாடி யாகவொளி ராதவனுஞ்
சிந்துகதிர்ப் பாவகனுஞ் செறிதீப வொளிகாட்டச்
சந்ததமு மகமேரு சார்ந்திடுபொன் னணையாக.

(இ-ள்.) பூரணச்சந்திரனானவன் தன்னுடைய சொர்ன்னமயமான சபாமண்டபத்தில் நிறுத்திய நிலைக்கண்ணாடியாக, சூரியனும் அக்கினிதேவனும் நெருங்கிய தீபங்களாகப் பிரகாசிக்க சதாகாலமு மகாமேருகிரியானது தான் சாய்ந்துக்கொண்டிருக்குஞ் சொர்ன்னமெத்தைத் திண்டுகளாக யிருக்க வாழ்ந்திருந்தான் தாருகாசூரன்.—எ-று. (உ௫)

மாருதம்வந் தாலவட்டம் வகைவீச வருணன்மணஞ்
சீரியபன் னீர்சிந்துந் திவலையிற்சிற் சிலதுளிப்பப்
[illegible]வுச் சிஸ்வரமாம் பரியுமவன் பாலகரு
மேருவுவ மாதலிவந் திலஞ்சிறு தேர்விடுப்ப.

(இ-ள்.) வாய்வுராஜன் வந்து ஆலவட்டங்கள்வீச, வருணன் வந்து [illegible] பொருந்திய பன்னீரைவீசி சிறு துளிகளாகத் தெளிக்க, உசிதமான உச்சிஸ்வரமென்னுந் தெய்வலோகத்துக் குதிரைகளைப்பிடித்து தன்மக்கள் ஏறிநடத்தி வீதிவட்டஞ் செய்ய, மாதலிவந்து தன்பிள்ளைகளுக்குச் சிறுதேர் கடாவி நடத்த விப்படியாண்டு வாழ்ந்திருந்தான் தாருகாசூரன்.—எ-று. (உ௬)

இவ்வியல்வைதா ருகனியற்று மிறையாட்சி முறையாட்சி
தவநிலைவா னவர்முனிவர் தவறுபடத் தாருகனுற்
பவநிலையிற் பயந்துமகப் பண்ணவரும் விண்ணவருஞ்
சகநிலைசற் றிலராகிச் சுருதியயன் பதமடைந்தார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரந் தாருகாசூரனுடைய செய்யுங் கொடுங்கோல் ஆக்கினைக்குப்பயந்து தேவர்கள் முனிவர்கள் தவநிலையெல்லாங் குலைந்துபோகவும், யாகாதி கிர்த்தியங்களுஞ் செய்யாமல் சற்றுஞ் சுகமில்லாதவர்களாய் கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டு வேதப்பிரம்மாவி னிடத்தில்வந்து சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (உஎ)

வேறு.

அடைந்துவானவர் தானவராதிபதி யயர்செய்தாருகனேவற்
கிடைந்தொடுங்கிய வின்முகம்பனித்தடத் தெழுந்தவம்புயம்போல
அடைந்ததன்மையு மாகுலத்துள்ளமு மலர்தருமொழித்திருஞ்சொற்
குடைந்த வுள்ளமு மன்னமுங்கஞ்சமுங் கொண்டவன்சிறிதோர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து சேர்ந்த தேவர்கள் முனிவர்கள் அசுரேந்திரனான தாருகாசூரனுக்கினைக்குள் சிக்கி ஏவல்செய்து சஞ்சலப்பட்டு மனதுநொந்து மிருந்த பனிப்பட்ட தாமரைப்போல் வாடியமுகங்களை புஞ் சிந்தாகுலமாய் ஏசப்பட்ட கடு சொல்லுகளா லுடைந்த கருத்தையும் அன்னவாகனமுங் கமலாசனத்தையு முடைய பிரமதேவன் சிறிது தெரிந்துணர்ந்தான்.—எ-று. (உஅ)

என்னையென்னைநின் னெஞ்சகத்தெண்ணிய வெண்ணமென்றயனேத
முன்னைநீரொரு தாருகனறனக்கெம்மை முனைவரங்கொடுத்தீரால்
உன்னுவிரெனை மறந்தனைமறைநெறி யெமுமக்கன்பிலரல்லேம்
பின்னும்பொன்னக ரம்பையரன்னவன் பிறங்கடைச்சிறைபுக்கார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் தேவர்களைப்பார்த்து உங்கள் மனதில் என்னசஞ்சலமெண்ணி வந்தீர்களென்று கேட்க, நீர் முன்னே ஒரு சூரனுக்கு எங்களை நெருக்கஞ்செய்யும்படி மிருந்த வரங்கொடுத்தீர், எங்களை நினையாமல் மறந்துவிட்டீர், உம்முடைய வாக்கியத்தின்படி வேதநெறி முறைமையை யுடையவர்கள் நாங்கள் உனக்கன்பில்லாதவர்களானோம், அதுவல்லாமல் எங்கள் ரம்பாஸ்திரீகளெல்லா மந்த சூரன் வாசலிற் சிறையிற் சிக்கியிருக்கிறார்களென்றுஞ் சொன்னார்கள் தேவர்கள்-எ-று.

ஓரணுப்பொழு தும்பர்களுலகினி லுறைகுதற்கரிதையா
சீரிலும்முறை யிருப்பவெங்கட்கெலாஞ் சிறிதமுதருள்கிற்பீர்
தாருகன்செயு மானபங்கத்தினிற் சாவுமப்பினியெங்க
ளூருநும்பர முலகுநும்பரமெம தாயிருநும்பரங்காப்பாய்.

(இ-ள்.) ஒரு கணப்பொழுதாவது தெய்வலோகத்திலே வசிக்கின்றது அரிதாயிருக்கின்றதையா, இனி யும்மிடத்திலேதானே யிருக்குறோம் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் அமிர்தபோசனம் கொடுப்பீராக. அந்த வசுரன் செய்கிற மானபங்கத்தினாலே சாகிறதே நன்மையா யிருக்கின்றது, எங்களுலகமும், எங்கள் வாழ்வும், நாங்களும் உம்முடைய அடைக்கலமென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (௩௦)

என்றிரந்திமை யவருமாமுனிவரு மிந்திரன்முதலோருஞ்
சென்றடைக்கல மெனவுரைசெயவயன் செப்புதற்சனைச்சூதர்
தன்றுணைக்கிணை யாயநற்சவுனக தாபதரிவைகேட்ப
வன்றுரைத்தன ரறுமுகருரைத்தநென் றவற்றையானவைகிற்பாம்.

(இ-ள்.) இப்படி தேவர்களும் முனிவர்களுந் தேவேந்திரன் முதலானவர்களும் உம்முடைய வடைக்கலமென்று சொன்னபோது, பிரமதேவன் அவர்களுக்கு அபையாஸ்தங்கொடுக்கச் சொன்னதை எனக்குச் சினேகமான சவுனகாதி முனிவர்கள் கேட்க, முற்காலத்திலே சண்முகமூர்த்தி சொன்னார் அதையெல்லாம் விளங்கச் சொல்லுகிறேனென்று சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௩௧)

தாருகன் செயற்கைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—௩௮௦.

சண்முகருற்பத்திச் சருக்கம்.

முனிவரெம்மவர் நும்மவர்முதலியோர் முயல்தவந்தனில்மேலா
நனிகொள்மெய்த்தவத் தாலுநம்முலகெலா நடுக்குறவினைகூர்ந்தா
னினையவெம்பகை யறிந்தவனெண்ணரிய வீய்ந்துபின்னிறும்வாறுந்
தனியுணர்ந்தனன் றாருகனிறந்துறுந் தானமுங்களுக்காமால்.

(இ-ள்.) இப்படி அடைக்கலமென்று சொன்ன தேவர்களைப்பார்த்து பிரமதேவன் சொல்லுகிறான், கேளுங்கள் தேவர்களே முனீஸ்வரர்களே எம்முடைய ரிசனங்கள் உங்களினத்தார்க ளிவர்கள் முதலாகிய பேர்களெல்லாஞ் செய்யுந் தத்தைப்பார்க்கிலு மேலான அரியதவஞ்செய்த மகிமையினாலே தாருகாசூரன் நம்முடைய உலகங்களெல்லாம் நடுங்கத்தக்கதாக தீயவினைத்தொழில்செய்கிறான், இப்படித் தேவர்களைப் பகைத்துக்கொண்ட வலிய தாருகாசூரன் இன்னஞ் சிலநாளில் இறந்துபோய் உங்களுடைய தேவதானம் உங்களுக்கு நிலையாகுமது நான் தெரிந்துக்கொண்டேனென்று சொன்னார்.—எ-று. (௧)

என்னவன்னவா கனனுரைத்தருளிய வினிதுரையிமையோர்தங்
கன்னமீதினு மமுதமுண்பவரெனக் களித்தனர்குளித்தாற்போல்
நன்னலத்தகங் குளிர்ந்தனர்தழைத்தனர் நயந்தனர்பயந்தீர்ந்தார்
பொன்னயன்றனைப் புகழ்ந்தனர்புலப்படப் புகல்கென்றார்.

(இ-ள்.) என்றப்படி பிரமதேவன்சொன்ன நயவார்த்தைகளைக்கேட்டுத் தேவர்களெல்லாந் தங்கள்காதுகளில் தேவாமிர்தம் உண்டவர்போலுங் களிகூர்ந்து அமிர்தத்தில் மூழ்கி எழுந்தவர்களைப்போலு மிகவும் நன்மையாக மனது குளிர்ந்தார்கள், செழிப்புடனே பயந்தீர்ந்தார்கள், ஆசையுடனே நான்முகனைப் புகழ்ந்து மகிழ்ச்சியுடையவர்களாய் சுவாமி யும்முடையமனதிலே தெரிந்துணர்ந்த வரலாற்றை யெங்களுக்குத் தெரியும்படியாக வெளிப்படச்சொல்லி யருளவேணுமென்று கேட்டார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (௨)

அஞ்சலஞ்சலிங் கவர்களையழிப்பதற் கறுமுகச்செவ்வேளை
செஞ்சிலம்படி யுமையவளுடனரன் சேர்ந்தருளுவதாக
விஞ்சையுண்டஃ துணர்ந்தனம்யாமவன் வினைகடிவதற்கேலா
வுஞ்சுநும்பிட முறைகுவிரென்றய னோதவங்கவைகேட்பார்.

(இ-ள்.) தேவர்களே நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம் அந்தச்சூரனைக் கொல்வதற்கு ஆறுமுகக் குமாரனைத் தருவதா... மலையரசன் மகளாய்ப் பார்வதா தேவியுடன் பரமசிவன் கூடி முயங்குவதேது ... அது நமக்குத் தெரியும், நாம் அந்தச்சூரனைக் கொல்வதற்குக் கூடாது, நீங்கள் பிழைக்கும்பொருட்டாக யத்தனஞ்செய்கிறேன் உங்களுடைய ஸ்தானங்களிலே வசித்திருப்பீர்களென்று பிரமதேவன்சொல்ல அதெப்படியென்று கேட்டார்கள் தேவர்கள்.-எ-று.

அந்தவாறெமக் கருளுதியென விறைஞ்சிடு தொழுவயன்கூறுங்
கொந்துலாவிய கொன்றையஞ்சடிலனக் கொடியதக்கனைக்காய்ந்த
தந்தையென்றுளி தவறுதீர்த்திடவனற் றழற்படத்திடைமூழ்கி
வந்துவந்திம வானிடைப்பிறந்தனள் மலைமகளொடு நின்றாள்.

(இ-ள்.) அந்தவரலாற்றை எங்களுக்கு அருள்செய்யவேணுமென்று தேவர்கள் வணங்கிக்கேட்க பிரமதேவன் சொல்லுகிறார், கொன்றைமாலைசூடிய சடையையுடைய பரமேஸ்வரன் தக்கனை வதைசெய்தபின்பு தக்கன் மகளென்கிற குற்றந்தீரும்படியாக அக்கினித் தடாகத்திலே மூழ்கி இமவானிடத்தில் வந்து பிறந்தவளாய் மலையரசன் மகளென்று பெயர்கொண்டிருக்கின்றாளுமையவள்.—எ-று. (௪)

மதியிளங்கதிர் புனைந்தவன்றுறையுமவ் வரையினிலேகாந்தப்
பதியெனும்படி யோகசாதனந்தினம் பயின்றனன்பசுங்காவில்
திதிதொறுஞ்சிவன் றிருவடிதொழுதிடுஞ் சிலம்பின்மங்கையுமேவும்
முதுகரும்பிறை யாலவர்கூடவோர் முயற்சிசெய்குவிரென்றான்.

(இ-ள்.) மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமேஸ்வரன் கயிலாசத்தின் தென்பாரிசத்திலே ஏகாந்தமாக யோகசாதனை தினந்தினஞ் செய்யாநின்றார், குளிர்ந்த புட்பகாவனத்திலே சதாகாலமுஞ் சிவன் றிருவடிகளைப் பூசிக்கும் மலைமகளான பார்வதாதேவியும் வாராநின்றாள். அந்தப் பார்வதாதேவியைப் பரமேஸ்வரன் றிருக்கலியாணஞ்செய்து கூடிமுயங்கும்படி மன்மதனைக்கொண்டு ஒரு முயற்சி உபாய நீங்கள் செய்வீராகவென்று சொன்னார் பிரமதேவன்.—எ-று. (௫)

ஓதிவாகன னுரையதுவகையுற் றவையதாண் மலர்போற்றிக்
கோதின்மன்மதன் றனையுடனழைத்துநங் கொற்ற... யென்று
ராதல்கண்டிர கிக்கிளையுடையனுங் கருள்பணிசுரர்வேந்த
னேதெனப்பகர்ந் தனனெ... மைத்தேவரை யினியவாழ்வுறக்காப்பாய்.

(இ-ள்.) அன்னவாகனமுடைய பிரமதேவன் சொல்லக்கேட்டு மிகவுஞ் சந்தோஷமாகி அவருடைய பாதத்தைப் போற்றிசெய்து, அழகிய மன்மதனையழைத்து எங்களுடைய காரியங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று சொல்லக்கேட்டு ரதிநாயகன் இந்திரனை வணங்கி அடி... யேவல் செய்கிறேன் அதைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, எம்மையுந் தேவர்களையும் இன்பமான வாழ்வைப் பொருந்தும்படி காப்பாயென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான்.—எ-று. (௬)

அண்டமுய்ப்புவி யுஞ்சுரானவரு மருந்தவப்பெரியோரும்
விண்டலத்திலித் திராணியுமரம்பையர் மெல்லியலாரோரு

முண்டெனப்படைத் தருள் வதன்றமையனன் றேப்ரமெமைக்காப்
பின்றுபெற்றருள் வியன்மணியேபரன் மீதுநீசெலவேண்டும்.

(இ-ள்.) அண்டபுவனங்களும் தேவர்... மனிதர்களு மரிய தவமுடைய முனிவர்களுந் தேவலோகத்து இந்திராணியும் அரம்பை முதலான தெய்வப்பெண்களனைவரும் பிறந்து வளர்ந்து வாழும்படி சிருஷ்டித்தருள்வது உன் தமையனான பிரமதேவனல்லவோ, நீ எங்களை யிரட்சிப்பது உன்பாரம் மகாவிஷ்ணு பெற்றருளிய புத்திரனே, எங்கள் கண்மணியே, நீ இப்போது பரமசிவன் யோகங்குலைய பாணப்பிரயோகஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார் இந்திரன்.—எ-று. (௭)

எனப்புகழ்ந்திரந் திமையவர்புரந்தர னிருந்தவணிதுகேட்பத்
தினைக்கணத்தான் செய்தவங்குலைத்தொரு சேய்தருகுவன்காண்டி
மனத்திடைத்துயர் விடுகவென்றலர்க்கணை மணிக்கழைச்சிலைகோலிப்
புனற்கயற்கொடி யிரதியும்வசந்தனும் பொலன்மணிமுடிவேய்ந்தார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி இந்திரனுந் தேவர்களும் முனிவர்களு மன்மதனைப்புகழ்ந்து கேட்டுக்கொள்ள, மன்மதனுஞ் சம்மதித்து ஒரு தினைப்பொழுதில் சிவன்செய்யுந் தவத்தைக் குலைத்துச் சிவ னுமையைக்கூடி ஒருபிள்ளை யுண்டாகும்படி செய்கிறேன் என்சமர்த்தைப் பாருங்களென்று திடஞ்சொல்லி இனி யுங்கள் மனத்துயரங்களை விட்டுவிடுங்களென் றுறுதிசொல்லி, புட்பபாணங்களுங் கருப்புவில்லுங் கையிலெடுத்து மச்சக்கொடிபிடித்துப் போர்க்கோலமாக இரதிதேவியும் வசந்தனு மலங்கரித்துக்கொண்டு இரத்தினமயமான கிரீடந்தரித்தான் மன்மதன்—எ-று. (௮)

கன்னகுண்டலந் திருத்திபொற்றோளணி கதிர்மணிப்புயத்தேற்றி
யன்னவாகன னச்சுதன்றருமணி யாரமார்பினிற்பூண்டு
பொன்னணித்துகில் புனைந்துகேதகையிடை ...ட்டிவிற்றொனிகாட்டி
முன்னடத்தின னிரதமுஞ்சேனையு முழுமதிக்குடையோங்க.

(இ-ள்.) இரண்டுகாதுகளிலும் இரத்தினகுண்டலந் தரித்து, இரத்தினவாகுவலயங்கள் புனைந்து புயங்களிற்பூட்டி, பிரம்மாவும் விஷ்ணுவுங்கொடுத்த இரத்தினாரங்களை மார்பிற்பூண்டு, சொர்ன்னமயமான பூந்துகிலுடுத்து, இடையிற் கச்சைகட்டி, தாழைமடற்பூவை யுடைவாளாக யிடையிலேதரித்துக் கருப்புவில்லைவளைத்து குணத்தொனிசெய்து, கிளிக்குதிரைகள்பூண்ட தென்றற்றேர்மேலேறி, பெண்சேனைகளை முன்னே நடத்தி தனதுரதத்தையும் பின்னேநடத்தினான் சந்திரவட்டக்குடை நிழற்ற மகரகேதனனாகிய மன்மதன்—எ-று. (௯)

... ளகண்டமே காளகண்டனைமனங்காமுறச் செய்விருதாத
நீளகண்டமை போலநாளிலையவா நிறையிசை ... கூற
... ளகண்டனை மைம்முகத்திறைவனை ... யுடையானை
வேளகண்டனை யியக்கிடப்பாங்கர் போய் வியன்... க்கிடம்பார்த்தான்.

(இ-ள்.) காளகண்டமான குயில்கள் காளகண்டனான சிவன் மனத்திற் காமச்சின்னமுண்டாக விருதுசின்னமூதிவரக் கரியமைபோலும் நாளைக மொய்த்த வண்டினங்களெல்லாம் நிறைந்த இசைபாடிவர, அகண்ட பரிபூரண மூர்த்தியாகிய ஐம்முகக்கடவுளாகிய கங்கைச் சடையையுடைய சிவனை மோகஞ்செய்யும்படி சி

வயோகதலத்தில் ஒருபக்கம்போய்ச்சேர்ந்து பாணப்பிரயோகம்பண்ண இலக்குப் பார்த்தான் மன்மதன்—எ-று. (௧௦)

ஆயகாலைபி லசலமாதம்பிகை யமுதட[illegible]க்குடம்போலுஞ்
சேயகொங்கையுஞ் செய்யபொற்பட்டுத்த [illegible]யரும[illegible]ருமைதாட்டின்
வேயகண்மணி நீலமுஞ்செம்மணி விளக்குமொளிவீசத்
தூயபற்றா ளத்தொகைநிலவெழத் துடியிடைத்துகிலார்ப்ப.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் மலைமகளான அம்பிகாதேவி அமிர்தபூரண கலசம்போலு மழகிய ஸ்தனபாரங்களுஞ் சிவந்த பொற்பட்டுடையும் ரவணிதமாகத் தரித்த உத்தரீயமும், அழகிய கவசகுண்டலமணிந்த வள்ளைக்கொடிபோன்ற [illegible]ாதுகளும், நீலோற்பலம்போன்ற நெடிய கண்களுந் திவ்விய ரத்தினாபரணங்களும் பிரகாசிக்கவும், பல்வரிசைகள் முத்துக்கோர்வைபோலும் ஒளிசெய்யவும், [illegible]போன்ற இடையிற்றரித்த மணிமேகலைக ளாரவாரஞ்செய்யவும்—எ-று. (௧௧)

பங்கயக்கரப் பதுமமாமணியிளிர் பைந்தொடியொளிவீ[illegible]
வெங்கணாங்குழல் வண்டிசைசிலம்பிசை வேள்வருகெ[illegible]க்கூறத்
தங்கரத்தினப் பொன்னலங்கலின[illegible]க்[illegible]ண்டலையிருள்வாட்ட
எங்குலத்தெய்வ மேனியின்சோதிநம் மிருட்பவந்தனைநீக்க.

(இ-ள்.) செந்தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற கைகளிற் பதுமராகமணிவைத்திழைத்த தொடிவளைகள் ஒளிவீச நெடியகூந்தல் மொய்த்த வண்டினத் திசைகளும் பாதச்சிலம்பொலிகளும் மன்மதனை வாவென் றழைப்பதுபோலுஞ் சத்திக்க, பொன்மணி யோலைகளின் சுடர்கள் அந்த புட்பகவனத்து விருட்சகளை நீக்க வெங்கண் குலதெய்வமான உமையவள் திருமேனிப்பிரகாசம் நம்முடைய மனத்திருட்பவங்களை யகற்றப் பின்னையும்.—எ-று. (௧௨)

மதியுமெல்லைபு மொருபொழுதெழுந்தென மணியணிக்கதிரோங்கத்
துதிகொள்வாணியுஞ் சுந்தரத்திருவுநற் றுணைத்திருக்கரந்தாங்க
விதியுமாலுமிந் திரனுநம்பகையிருள் விடிந்ததென்றளியோங்கப்
பதிதராருகன் புயவலித்திருவெலாம் பதைபதைத்துளமேங்க.

(இ-ள்.) சந்திரனுஞ் சூரியனு மொருபொழுதிலே யுதித்தெழுந்தாற்போலே ரத்தினாபரணத்தின் பிரகாசங்கள் உலகமெல்லாம் நிறைந்து விளங்க, [illegible]திரஞ் செய்து சரஸ்வதியும் அழகிய லட்சுமியும் உமையவள் திருக்கைகளைத் தங்கள் கைகளால்தாங்கிவரப் பிரமாவும் விஷ்ணுவும இந்திரனுந் தேவர்களும் முனிவர்களும் நமது பகையிருள் விடிந்ததென்று சந்தோஷிக்க கொடுந்தொழிற்செய்கின்ற தாருகாசுரன் புயபலங்களும் அவனது சகல செல்வமும் பதைபதைத்து மனதுகலங்க பின்னையும்.

சயிலமங்கைநல் லெழிற்கண்டிமையவர் தத்தமர்தமையேசு
வயில்விழித்தெய்வ மங்கையர்கவரி[illegible]ர் கடற்றிரையெனவி[illegible]
வியனெடும்புவி மடந்தையர்கரங்களா[illegible] [illegible]லர்ப்பதய்பூச
நயமகப்புரந் தரன்முதலவர்வினை நடுநடுங்கிடக்கூச.

(இ-ள்.) மலைமகளான உமாதேவி யழகைப்பார்த்து மலையமகளிரெல்லாந் தங்கள் தங்களுக்குள்ளே ஏசிக்கொள்ள, வேல்போலுங் கண்களையுடைய தெய்வப்

பெண்கள் சமுத்திரத்தலைகள்போலுங் கவரிவீச, யோக்கியமான பூமிதேவி அம்மன் பாதங்கள் நோகாமல் மிருதுவாகத் தன் கைகளாற் றாங்கிப் பிடித்துக்கொண்டு [illegible]ர இந்திரன் முதலானபேர்கள் [illegible]னைகளெல்லாம் நடுநடுங்கிக் கூச்சப்படப் பின்னையும்.—எ-று. (௧௪)

செஞ்சிலம்பலம் பியமலரொடுந்தொடி செய்யகாந்தளினோடுங்
கஞ்சயென்கிளிக் காத்தொடும்புயலொடுங் கயலொடுங்கமுகோடும்
வஞ்சியங்கொடி யொன்றுபொற்பணியொடு மருமலிமலர்க்காவில்
விஞ்சைவந்தெனப் பஞ்சவத்திரனெதிர் விளங்குபார்வதிவந்தாள்.

(இ-ள்.) அழகிய சிலம்புகள் ஒலிக்கப்பட்ட பாதமலர்களுடனேயுஞ் சொர்ன்ன வளைகளையணிந்த கைகளான காந்தற் புஷ்பங்களுடனேயு மரகதக்கிளியேந்தின க[illegible]ம்போன்ற கைகளுடனேயுங் கூந்தலாகிய கரியமேகத்துடனேயுங் கண்களாகிய மீன்களுடனேயுங் கழுத்தாகிய கமுகுடனேயும் இடையாகிய வஞ்சிக்கொடியுடனேயும் விளங்கச் சர்வாபரண வலங்காரத்துடனேயும் திவ்விய சொர்ணமயமான பூங்காவில் அதிசயம[illegible] [illegible] மைந்துமுகங்களையுடைய அழகிய பரமேஸ்வரனெதிரில் ஒரு விஞ்சைவந்தது[illegible]லும் வந்தாள் அழகிய பார்வதியம்மன்.—எ-று. (௧௫)

வந்துவந்தனை மலரடிக்கியற்றுவாள் மலர்க்கரத்தானீர்கொண்
டெந்தையைத்தொழ வெடுத்தபுட்பாஞ்சலி யிடையொருசரபாண
முந்துமுண்டக முண்டனையெய்தனன் முழுமதிக்குடைக்கிழான்
அந்தவிற்கணைச் சற்பனைத்தொழிலினா லரனுமைமுகம்பார்த்தான்.

(இ-ள்.) இப்படி பார்வதியம்மன் வந்து சிவன்பாதத்தில் வந்தனையுடனே பாதபூசை செய்வதற்குத் தன்மலர்க் கைகளால் நீர் கொண்டு சிவனுடைய பாதமலர்களில் அபிஷேகஞ்செய்து புட்பாஞ்சலி யிடுகிற தருவாயில், ஒரு தொ[illegible]க்கோத்த தாமரைப் பூங்கணையை யெய்தான் பூரண சந்திர வட்டக்குடை நிழற்கீழ் நின்ற மன்மதனனவன் அப்போது மறைந்தெய்த காமபாணப் பரிசத்தினாலே ஆதிசிவனுமையவள் முகத்தைப் பார்த்தார்.—எ-று. (௧௬)

பாரவைகண்ட[illegible]பா[illegible]தியிறைமனப் பாங்கறிந்துளநாணப்
பேர்வயங்குமிவ் வியோகமேன்பி[illegible]ழுபடும் பிறங்குவேள்செயலென்று
யேர்விளங்கிய நுதல்விழித்திறந்தவ னெரிந்திடக்கனன்றுதி
தா[illegible]ர் பன்னகசாலையைத் தணர்ந்தனன்பலாயேங்க.

(இ-ள்.) சுவாமி பார்த்த பார்வையின் குறி[illegible]யக்கண்டு பார்வதாதேவி சிவனுடைய மனபாக மறிந்து உள்ளத்தில் நாணமுடையவளாகி யொதுங்கினின்றாள். அப்போ[illegible]ரு நிலைமையான மனதுடனே நாட்செ[illegible] இந்த சிவயோகந் தடைபடக் காரியமென்னவென்று தன் சுக்கியானத்தினாலறி[illegible] இது மன்மதன் செய்த சர்ப்பனையென்று தெரிந்து அழகிய நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்துக் [illegible]மனையெரித்துப் புட்பசாங்களாற் செய்த பன்னகசாலையை விட்டு[illegible]ங்கினார் பரமேஸ்வரர் உமையவள் ஏங்கும்படியாய்.—எ-று. (௧௭)

வேறு.

ஆங்கதுநிகழ்ந்தவள வற்பலர்வருந்தி
வீங்குசடிலற்புயம் விரும்பிவிரகத்தா

வொங்கியநவத்தொழி லுகந்துகனலேந்தி
ளிங்கரிதெனத்தவ மியற்றிபடைகின்றாள்.

(இ-ள்.) அப்போது பரமேஸ்வரன் கயிலாயத்திற்கு எழுந்தருளினபின்பு மிக ம் வருத்தப்பட்டு சிவன்றோள் சேரவேணுமென்று விருப்பத்துடனே உயர்ந்த தவத்தொழிற்செய்ய நினைத்துப் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலே செய்தற்கரிய தவஞ்செய்யாநின்றாள் பார்வதியம்மன்.—எ-று. (௧௯)

நின்றபதமீதொர்பத மேருறவடித்தாள்
மென்றுடையடித்தலம் விசித்தணைபிடித்தா
ளொன்றுபெருவிரலழலி னூசியின்நிறுத்தாள்
குன்றிரவிமேல்விழி நிறந்தருள்விதித்தாள்.

(இ-ள்.) ஒரு பாதத்தினாலே நின்று நின்ற பாதத்தின்மேலொரு பாதத்தை மடித்து அடித்துடைக்கலக்கிற் சேர்த்தியக்கி ஒருகையி னிடையைப் பிடித்து நின்ற காற்பெருவிரல் அக்கினிக்குண்ட மத்தியில் ஊசிமுனையிலூன்றி சூரியனுக்கு நேராகக் கண்பார்வைகளைச் செலுத்தி பக்தியினால் காரணபஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானஞ்செய்து ஒருமனதாக விப்படி அரியதவஞ் செய்யாநின்றாள் பார்வதியம்மன்.

வாமகரம்வாமபுரம் வாமமுறநீடச்
சேமகரவங்குலி சொத்துமுகுளிப்ப
காமனையெரித்த கட்வுட்பதநினைந்தே
ஓமுதலெழுத்தைய மொவொண்ணையுமுணைத்தாள்.

(இ-ள்.) இடது புறத்திலே இடதுகைபழுப்பெற நீட்டி வலதுகை யங்குலிகள் சிரசின்மேலே முகுளிதமாக் காமனைத் தகனஞ்செய்த சிவன்பாதத்தை நினைத்து பிரணவமுதலாய மூலபஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தையு மிடைவிடாமல் செபத்தியானஞ் செய்துதவஞ்செய்யாநின்றாள் பார்வதியம்மன்.—எ-று. (௨௦)

சத்தரிஷிமங்கையர் தவரித்தலிவணங்கச்
சித்தசனனங்கிரதி சென்றுபணிவெய்த
மெய்த்திருவும்வாணியும் வியந்துளவுகூற
உத்தமிதவத்தொழி லுவந்துசெயுநாளில்.

(இ-ள்.) சத்தரிஷிகளுடைய பத்தினிகள்வந்து தனித்தனியே [illegible] க்க, மன்மதன் தேவிவந்து பணிந்து [illegible], லட்சுமியும் சரஸ்வதியும்வந்து வணங்கி சந்தோஷித்து தவத்தொழிலுக் கேற்ற வுபாயங்கள் சொல்ல, பார்வதியம்மன் உத்தமமான அரியதவஞ் செய்யாநின்ற வெப்போது.—எ-று.

ஐம்முகன்பார்வதி யிருந்தவமுணர்ந்து
நம்மறைமொழிப்பிரம சாரியெனவெய்தி
விம்மிததவத்தலம் விளங்கிடவுதித்தின்று
நம்முயர்வளர்ந்நசிறிது கேளெனாவுரைபார.

(இ-ள்.) ஐம்முகனான பரமசிவன் பார்வதிசெய்யுந் தவமுயற்சியை அறிந்து ஒரு பிரமசாரிப் பிராமணவேடம்போல உமையவள் தவஞ்செய்கிற தவப் பூமியிலே வந்து அம்மனைக் கெதிரேவிருக்கின்று நம்முடைய சம்பிரதாயம் சிறிது சொல்லுகி

றோம் கேளும்பெண்ணே பார்வதியென்று விநோதமாகச் சிலவசனங்களைச் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௨௧)

என்பரவுபூளைவெள் ளெருக்குடலம்வேய்ந்து
துன்புறுகபாலபலி துய்த்தவொருபித்தன்
வஞ்சுடலையம்பலம தித்திடைவதிப்போன்
பின்படர்வகாளியடு பேயினடுகூளி.

(இ-ள்.) எலும்புகள், பாம்புகள், பூளைப்பூ, வெள்ளெருக்கம்பூ இவையெல்லாந் தரித்துக்கொண்டு, விகாரமான கபாலத்தையேந்தி பிட்சைவாங்கியுண்கிற பித்தனானவன், வெண்மையையுடைய சுடலையிலும் அம்பலத்திலுந் தில்லைவனத்திலும் ஆடிக்கொண்டு திரிகிறவன், பூதப்பிரேதப் பிசாசு காளிகூளிகளுமாகிய கணங்களுடனே கூடித் திரியப்பட்டவன் அந்த சிவனென்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று.

உடுப்பதனையிற்புலி யுரித்துகில்காத்தே
யெடுப்பதும்நகைப்பதும் விழிப்பதுமெழிற்றீ
தடக்கையதட்டனை யுடற்கிடைகரிப்போ
னடித்துவெறியிற்றிரிவன் ககனலமிக்கோன்.

(இ-ள்.) அந்தசிவனானவன் இடையிலுடுத்ததுவும் புலித்தோலுடை, கையிலேந்தியிருப்பதுவுஞ் சிரிப்பதுவும் விழிப்பதுவும் அழகிய நெருப்பாகவிருக்கும், விசாலமாகிய யானையையுரித்து அதன்றோலைப் போர்வையாகத் தரித்துக்கொண்டவன், தொந்தோந்தோமென்று ஆடிக்கொண்டு லாகிரிமீறி பிதற்றித்திரிகிறவன், நிராதாரனென்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று. (௨௨)

நஞ்சுணவுவிஞ்சைமுனி நங்கையர்நிண்டே
யஞ்சவொருவஞ்சவினை யன்பொடியற்றோன்
கொஞ்சுமகவின்றலை யரிந்துணவுகொண்டோன்
புஞ்சவெருதின்மிடர் புறம்பிவர்புறம்பன்.

[illegible] ஆலகாலத்தையுண்டு கண்டங் கறுத்தவன், விஞ்சையையுடைய தாருகாவனத்து முனிவர்கள் பத்தினிகளை மயக்கிப் பதிவிரதாபங்கஞ் செய்தவன், வஞ்சகத்தொழில் செய்தவன், கொஞ்சி விளையாடும் பிள்ளைய அறுத்துக் கறியாகச் [illegible] உண்டவன், புல்லிய வெருதின் மேலேறி நடத்தித் திரியப்பட்டவன், சீல [illegible] மென்று பின்னையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று.

கத்தார் கைக்க தனியேதிரியுஞ் சிவனை [illegible]

என்றவணடைந்தமறை யோனடலவியம்பி
யின்றவனைமங்கையிவை யின்றதிழிபன்றோ
நன்றெனையணைந்திடுவ தானறவுமுகன்றே
நின்றதிவைகேட்டளவை கொவ்வெறமுனிந்தாள்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிரமசாரிவடிவான சிவன் இழிவான பலவார்த்தைகள் சொல்லி ஓ மலையரசன் மகளே நீயிப்படிப் பித்துப்பிடித்துத்திரிகிற சிவனையோ சேருதற்கு நினைத்து தவஞ்செய்கிறாய், இது யிழிவான காரியமல்லவோ ஆகையால் நானுனக்கேற்றவன் நீயெனக்கேற்றவள் என்னைச்சேருவதே நன்மையான காரியம், நீசெய்யுந்தவமுஞ் சரியேயென் றிப்படிச்சொல்லவும் அவனைக் கொல்லுவதுபோலுங் கோபித்தாள் பார்வதி—எ-று. (௨௩)

முளிந்தநெறியுந்தவ முதிர்ந்ததுமுணர்ந்தே
தளிர்ந்தமுடியுந்துடி கரங்களுகரமுந்தார்
வளர்ந்தவுரமுந்தயை மகிழ்ந்தவிழியுஞ்சீ
ரணந்தமுயர்ந்தவ வணங்கவெழுந்தின்ருர்.

(இ-ள்.) உமையவள் கோபித்ததுறியுந் தவமுயற்சிநெறியுந் தெரிந்துணர்ந்து சந்தோஷமாகி மூன்றும்பிறைசூடிய சடையுந் துடியங்கிய மகரமும் பூமாலையணிந்த மார்பும் கிருபைநிறைந்த கண்களு மின்ன [illegible] தமான வடிவுடைய தற்சொரூபமாகத் தவஞ்செய்கிற மலைமகள்கண்ணுக் கெதிரேதோன்றிக் காட்சிகொடுத்தாநின்ருர் பரமசிவன்—எ-று. (௨௭)

இமயகிரிமங்கைசிவ னென்றறிவுணர்ந்தே
கமலமலர்சிந்திதிரு கழலிணைபணிந்தா
ளுமையினதுசிந்தைவர முதவினமகிழ்ந்தே
பெமதுகயிலைப்புகுவ மென்றுரைபுரிந்தார்.

(இ-ள்.) அப்போது இமவான் மகளாகிய பார்வதியம்மன் மகிழ்ந்து பிராணநாயகரான சிவன் வந்துதோன்றினுரென்று தாமரைப்பூ முதலான புட்பங்களைத் தூவி சுவாமிபாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்தாள், அதுகண்டு சொல்லுகிருர் வாராயுமையே உன்னுடைய மனேயிஷ்டமான உரங்களையெல்லாங் கொடுத்தோம், இனி நம்முடைய கயிலாசகிரிக்குப்போய்ச் சேருவோம் வாரும்பெண்ணேயென்று சொன்னுர் பரமசிவன்—எ-று. (௨௮)

ஆயவுரைகூறுமுமை யாள்பகர்வளனே தோர்
[illegible]யுரியமேனெந்தைமலைவேந்தன்
மாயன்முன்மாமகவி ளெம்பளமதிப்ப
நேயமுடனேவதுவை நேருவதுநெறியாம்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பரமன்சொல்லக்கேட்ட வுமையவள் சொல்லுகிருள். எனக்குத்தாயானவள் மேனை, தகப்பனுனவன் மலையரசன், அவர்களுக்குப் பிள்ளைமுறைமையான விஷ்ணுமுதலானவர்கள், இன்னும் அவர்களினத்துப்பெண்கள் அனேகம்பெயர் இவர்களெல்லாஞ் சம்மதியாக அன்புடனே திருக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டு நாமும்மைச்சேர்வது நீதிமுறைமையாகுமென்று சொன்னுள் பரமேஸ்வரன்—எ-று.

எனப்பகர்புரைத்திட மனத்தியல்பெருந்தே
வனச்சுரமுனிக்கண மறைக்கணமழைத்தார்
கனந்துவடதிக்குள் ஜிழ தெட்சணமுயர்ந்து
வனப்புறநிறுத்திட மகத்தியனைவைத்தார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி உமையவள் சொல்லப் பரமசிவன் நீ சொல்வது சரிதானென்று மகிழ்ந்து தேவர்களையும், முனிவர்களையும், சாமணர்களையும் மற்றுஞ் சருவத்திரபேர்களையும் வரும்படி நினைத்தார் அப்போது அனைவரும் [illegible]வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுடைய கனம் பொறுக்காமல் வடதிசைக்கீழே தாழ்ந்து சரிய தெற்குத்திசையுயர்ந்தோங்க அதுகண்டு பூமியைச்சமனுக்கி நிறுத்தவேண்டி யகத்தியனைப் பொதிய மலையிலே யிருக்கும்படிச் செய்தார் பரமேஸ்வரன்.—எ-று. (௩௦)

குலவமார்சூழ்பலரு நலமொடுபடர்ந்தே
மலையரையன்மருகனென மனமுதவநின்ருர்
பலமுடனேயபரிமித வமுதுகிர்தகுளந்தா
னிலகுபலபொன்மலைக ளெனநனிசொரிந்தார்.

(இ-ள்.) கூட்டங்கூட்டமாக வந்த சகல சனங்களுஞ் சூழ்ந்து சேவித்துவர கயிலையில்நின்று புறப்பட்டு இமவானிடத்தில் போய்ச் சேர்ந்து மலையரசன் மருமகனுக மணக்கோலத்துடனே எழுந்[illegible]நின்ருர் பரமசிவன், அப்போதங்கே சகல பதார்த்தங்களு மலைகள்போலேகுவித்து அபரிமிதமான அமுதுகளுங் கிருதகுள பாயசங்களும் பலபல பொன்மலைகள்போலே குவித்துவைத்தார்கள் மலைபரிசனங்கள். எ-று.

வேறு.

அங்கேசிவன்போ யடைந்தாரிதுண்பா
ரெங்கேபரன்கூட வந்தாரொலுங்கா
ளங்கோதுகுண்டோ தரன்போயிருந்தே
உங்கோதனஞ்சோர வுண்டேதளர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அங்கே பரமேஸ்வரன் மணக்கோலமாக வெழுந்தருளிவந்தது கண்டு இமவான் இந்தப்பதார்த்தங்களையெல்லா முண்பதற்குச் சிவன்கூடவந்த சனங்களெங்கேயென்று விசாரிக்குமிடத்தில், அங்ஙனஞ் சிவனுத்தாரப்படிக்குக் குண்டோதரனொருவனும்போ யுட்கார்ந்து அன்னமுதலான பட்சண பலகாரங்கள்முதலான சகல பதார்த்தங்களையும் வாரியுண்டு பசியடங்காமல் சோர்ந்துநின்ருன்—எ-று. (௩௨)

வேறு.

தக்கன்முதலுற்றதரு கடமெனவக்க
யக்கணமலைக்கரசன் மெய்க்கறிவித்தா
ரொக்கவர புற்றுமையை யொக்கவரனுக்கே
மிக்கமணமுற்றனர் விரும்பிலனைவுற்ருர்.

(இ-ள்.) முன்பே தக்கனுனவன்செய்த தருகண்மை கெடுமதி நிமித்தியமாகப் பிறந்து வளர்ந்து தவஞ்செய்யக் கட்டளையிட்டார் சிவனென்று மலையரசனுக்குச் சம்மதியாகும்படி சத்தவிருடிகள்சொல்லி யறிவித்தார்க ளதுகேட்டு இமவான் சந்தோஷமா[illegible]ரும் காணத்தக்கதாகப் பார்வதியைப் பரமசிவனுக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்து முடித்தார்கள் அப்போது உ[illegible] தருளி அனைவருக்கும் மணக்கோலக்காட்சிகொடுத்து கைலாசகிரியில் வந்துசேர்ந்து விருப்பமாக வுமை[illegible]கூடியிருந்தார் பரமேஸ்வரன்—எ-று. (௩௩)

இவரிருவரும்புணரு மினிமையதுணர்ந்தே
தவமுனிவரிந்திரன் தழைசுமுன்போ
யெவரொவரும்வந்தனடி யிணைதொழுவதன்றோ
வவர்நிலையிந்தமர ரவசமுறையென்ருர்.

(இ-ள்.) அப்படிச் சிவனு முமையும் பிரியாம லின்பமுற்றிருப்பதைக்கண்டு தேவர்கள் முனிவர்கள் இந்திரன் மற்றுஞ் சமஸ்தமானபேர்களு மோரிடத்திற்கூடி யோசனைசெய்து அக்கினிதேவனையழைத்து எப்பேர்ப்பட்டவர்களும் வந்து உன் னிரண்டு பாதங்களைத் தொழுவார்களல்லவோ எல்லாரிலும் நீ மகாபெரியவன் உனக்கொருவர்

சமானமில்லையென்று மிகவும் பிரியவசனஞ்சொல்லி நீபோய்ச் சிவபெருமானிடம் எங்கள்துயரங்களைச் சொல்லுவாயென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (ருச)

ஆரமருக்கருள் புரிந்தருளியென்றே
மாரனைவிடுத்தன மறிந்தனையிந்தாய்
கோரயன்விடுக்ககனை நிலைபுதவமோகஞ்
சேரமகிழ்வுற்றுமை திருத்தனமணைந்தார்

(இ-ள்.) முன்னமே தேவர்களெல்லாம் பிழைக்கும்படி ஒருதந்திரமென்ற மன்மதனை யனுப்பினோம், அவனெரிந் திறந்துபோனதும் நீ யறிந்திருப்பாய், அவனெய்த மலர்க்கணையினாலே சிவயோகங்குலைந்து மோகன மாய்கையுண்டாகிக் களிப்புடனே மலைமகளைத் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டு சேர்ந்திருக்கின்றார் பரமேஸ்வரனென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்—எ-று. (ருரு)

இந்தவிடமெந்தவிட மெம்பதிதழைக்க
வந்தவிடமெம்மவர் வருந்தயிதுகூறி
மைந்துறவெமக்குனதோர் மைந்தனருள்வாயே
சிந்தையிலனற்கிறைவ சென்றுரையெனென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தலோகமு மந்தலோகமு மெங்கள் தேவலோகமுஞ் செழிக்கும்படி நீ மனதுவைத்து எங்கள் வருத்தங்களைத் தம் சிவபெருமானுக்குச்சொல்லி சுவாமியெங்களுக்கு உம்முடைய குமாரராக வலிமையுடைத்தாய் ஒருபிள்ளை யுதிக்கும் கிருபைசெய்யவேணுமென்று சிந்தனையன்ற அக்கினிதேவனே நீர்போய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லுமென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்கள்—எ-று. (ருசு)

ஆது னம்பர யரசு மரன்விழியும்
நாதர்திருமேனியு கைக்ததிருகையு
மேதிலிகரத்திலு மிருப்பதுநீயன்றோ
வோதமரர்வலிதினுமிக் குன்வலுமை வலிதே.

(இ-ள்.) வாராய் அக்கினிதேவனே, அச்சிவன் நிர்த்தனஞ்செய்கின்ற சிற்சபையிலவருடைய நேத்திரங்களிலும் திருமேனியிலுஞ் சிரித்தசிரிப்பிலும் அவர்கையிலும் பிரியாமலிருக்கின்றவர் நீர், தேவர்கள் வலுமையைப்பார்க்கிலும் உன்னுடைய வலுமை மகாவலுமையென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்கள் தேவர்கள்—

உன்னையடரப்படுவ தொருபொழுதுமின்று
நின்னையலதிமையவரி னோர்படுவரிதால்
பின்னொருவரொமதுநுறை பிறதறிவரோ
வென்னவன லுக்கிறைவ னிறையவெனதிர்சென்றான்.

(இ-ள்.) ஓ யக்கினிதேவனே, நீ சிவனிடத்திற் போனாலும் முலையைக்கொல்லுவதொருக்காலமுமில்லை, உன்னையல்லாமல் தேவர்களில் இவனுக்குமுன் போகத்தக்கபேர்களுமில்லை, எங்கள்குறையை நீயறிவாயல்லாமல் மற்றொருவர்களறிவார்களோவென் றிப்படித் தோத்திரஞ்செய்து பிரியவசனஞ்சொல்லி யனுப்பினார்கள், அப்படியே அக்கினிதேவனுஞ் சம்மதித்துப் போகிறேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு சிவனெதிரேபோனார்—எ-று. (ருஅ)

சென்றனன் வணங்கினன் மகிழ்ந்திருவர்செந்தா
ளன்றமரர்வெம்பகை யடங்கவருளின்பா
லொன்றனலியின்கடவு ளின்புறவிளம்ப
வென்றிகொளவென்றுசிவன் விந்துதவிசெய்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரம்போய்ச் சிவனையும் உமையையுங் கண்டு சிவந்த சீர்ப்பாதங்களில் நமஸ்கரித்து ஸ்வாமி தேவர்களைப் பகைசெய்து நெருக்கஞ்செய்கிற தாருகாசூரன் (...)ன அசுரனை (...)ங்கரிக்கும்படி கிருபைசெய்யவேணுமென்று அக்கினிதேவன் சொன்னபோது வெற்றிக்கொள்ளுங்களென்று சிவன் விந்துகொடுத்தார். ()

அக்கினிகரத்தினி லளித்திடுபொருத்தின்
சுக்கிலமெடுத்தகல துற்பிலமெனப்போய்
நக்கர்சடையிற்புன னதிச்சரவணத்தி
லக்கணம்விடுத்தன னதன்பிறகுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) அக்கினிதேவன் கையிற்கொடுத்த பரமசிவனுடைய விந்துவை தாங்குதற்குப் பலன்போதாமல் வருத்தமாகச் சுமந்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் சிவனுடைய சடையில் வசித்திருக்கும் கங்காநதி சரவணப்பொய்கையி லந்தட்சணமே வைத்தான், அதின்பிறகு நடந்தசெய்தியைச் சொல்லுகிறோம் முனிவர்களே கேளுங்களென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (சo)

வேறு.

சரவணத்தீர்த்தத் தனந்ததருவும்பொழில் சங்கநீள்
திரவணக்கனமுனிவ ரகரங்கள்பலபல சிறந்தார்
பரவணச்சுக்கிலங் கைபுகும்பாங்கினிற் றவக
னுரவணக்கன்மைய லுறமுனிவர்மாதரை யுகந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்த சரவணப்பொய்கைக் கரையில் அனந்தமரங்கள் நெருங்கிய சோலைத் திரளாக நெடியதாய் ஸ்திரமுடைய தவப்பொருமை மிகுந்த முனிவர்கள் வாசஞ்செய்கிற அக்கிராரங்கள் அனேக சிறப்பாயிருக்கின்றது, அங்ஙனம் சிவன் விந்துவைக் கொண்டு வந்தபடியினாலே அதிமோகமுண்டாய் முனிவர்கள் பத்தினிமாரைப் புணரும்படி நினைந்து ஆசைகொண்டான் அக்கினிதேவன்.—எ-று. (சக)

உகந்தகனலி ...ஹுயர்மனைவியெழுமச் சுவாகாவறிந்
தகந்தனில்விருப்புமுனி வரர்மனையிலருவுருவ மாயினு
ளிகந்தநினைவின் கொழுந னெண்ணினனிதுபரி கரிப்பவே
...கந்தருசுவாவல ரொனு ...மனத்திடர் தொலைந்தனன்.

(இ-ள்.) ஆசைகொண்ட அக்கினிதேவன் நினைவைக்கண்டு அவன்தேவி சுவாகாவென்பவள் யோசனைசெய்து தன் பத்தாவானவன் தார்த்த நினைவினாலே அந்த முனிவர்கள் பெண்களைப் புணரும்படியாக யிச்சித்தான், அது தெரிந்தால் முனிவர்கள் சபிப்பார்கள், அப்படி யனர்த்தம் வராமல் உபாயஞ்செய்து அவன் மோகத்தை நான் தீர்ப்பேனென்று அந்தமுனிவர்கள் பத்தினிகளைப்போ லுருவமெடுத்துப் புணர்ந்து ஆசையுந் தீர்த்தாள், அந்தப்பெண்களென்றே எண்ணிக் கூடி முயங்கி ஆசையுந் தீர்ந்து மேலிடர்சன் வராமல் தப்பித்துக்கொண்டான் அக்கினிதேவன்.—எ-று. (சஉ)

வேறு.

அம்முனிவரொருவரிலொ ரறுமுனிவர்மங்கையர்களாயெழிற்
செம்மைகொளருந்ததி யொழிந்தனலினற்சிறுவி சேர்ந்தபின்
விம்மிதந்தருவிரக வெந்துயரொழித்தனை சுவாகாவினை
யெம்மிடரகற்றினை வசிட்டனிடுசாபமகற்றினைமினே.

(இ-ள்.) அந்த சப்தரிஷிகள் பத்தினிமார்களில் அருந்ததி தவிர மற்ற ஆறுமுனிவர்கள் பத்தினிகளைப்போலே வடிவெடுத்து சுவாகாதேவியானவள் அந்தப்பெண்களைப்போலப் புணர்ச்சிசெய்து விரகநோயைத் தீர்த்தாள், அவைதெரிந்து தன்பத்தினியைப்பார்த்து நீ நல்ல உபாயமெடுத் தென்னைச் சேர்ந்தாய், எனக்கு வருகிற யிடரையுந் தீர்த்தாய், வசிஷ்டர் சபிக்காதபடியாகத் தப்பித்துப்பிழைத்தேன் பெண்ணே யென்றான் அக்கினிதேவன்.—எ-று. (௪௩)

எனவனற்கிறைவன் சுவாகொடுந்தனதுட னிருப்பவே
நினைவுறவிருத்தியக லாதுளம்வைத்தித நிகழ்ந்தபின்
கனமறைத்தாபதர் கனற்கவர்ந்திடுமெறு மின்னுரையு
மனனுறவகற்றினர்பி னவர்சரவணக்கரையில் மேவினார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி அக்கினிதேவன் தன்பத்தினி சுவாகாதேவியைப் பிரியாமலிருக்கும்படி நல்ல நினைவுடனே கூடிச்சுகித்து பிரியாதிருந்தான், பின்பு பெருமையையுடைய தவமுனிவர்கள் அக்கினிதேவன் யாசித்தபெண்களிவர்களென்று தெரிந்து அந்த ஆறு பெண்களையும் மனவிரோதமாக நீக்கிவிட்டார்கள், அந்தப்பெண்களாறுபேருஞ் சரவணதீர்த்தக்கரையில் வந்து வசித்திருந்தார்கள்.—எ-று. (௪௪)

அருள்வடிவர்காசிபர்ன த்திரியர்பாரத்து வாசர்சீர்
விரவதவவிசுவாமித்திரர்மெய்ஞ்ஞான கௌதமருடன்
பரவுசெமதக்கினி யிவர்க்குரியபாவையர்க ளவ்வாறு
வருமவர்மனத்துய ரறும்படிச்சுத்தனை மனத்துன்னினர்.

(இ-ள்.) அன்புடைய பத்தர்க்கள் யாரென்றால், காசிபன், அத்திரியன், பாரத்துவாசன், சிறப்புடைய விஸ்வாமித்திரன், மெஞ்ஞானியான கௌதமன், ஜமதக்கினி இந்த ஆறுபேர்களுடைய பத்தினிமார்கள் மனச்சஞ்சலந் திரும்படியாகப் பரமசிவனை வணங்கும்படி மனதில் நினைத்தார்கள்.—எ-று. (௪௫)

சண்முகருற்பத்திச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்—௪௨௫.

சண்முகர்செயற்கைச் சருக்கம்.

அவ்வாறுமுனிவர்மங் கையர்தம்மையவர்நீத்த வயர்வினு
லொவ்வாவிடாய்ப்பட்ட தொழியமுழுகுந்தீர்த்த முன்னியே
யிவ்வாறலம்வந் தெழிற்பொய்கையின்றீர்த்த மாடினோர்
கைவாரிசச்சர வணந்தனைமுதலையைக் கண்டனர்.

(இ-ள்.) அவ் வாறுமுனிவர்கள் தங்கள் பத்தினிகளைத் தள்ளிவிட்டபடியால் அளவில்லாத துயரமுண்டாகி மனக்கிலேசம் நீங்கும்படி தீர்த்தயாத்திரை செய்யநினைத்து சகல தீர்த்தங்களிலும்போய் ஸ்நானஞ்செய்து தாமரைமலர் நெருங்கிய இந்த சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நானஞ்செய்யும்போது அதிலமர்ந்த அழகிய ஆறுமுகக் குழந்தையைக் கண்டார்கள்.—எ-று. (௧)

கண்டாறுவருங்கொண்ட துயரறக்கருணையி னெடுத்தவர்
துண்டருளொடத்தங்க ளுடையமுலையமுதங்க ளூட்டவே
யண்டர்தொழுஞ்சேய்ங்க னறுவர்முலையறுமுகத் துண்டபின்
றண்டரளவங்கையிற் சண்முகத்தோருட றயங்கினரோ.

(இ-ள்.) அப்படி சரவணத்துதயமாகிய குழந்தையைக் கண்டவுடனே தங்கள் துயரந்தீர்ந்து இரக்கத்துடனே எடுத்தணைத்து உண்ணப்பாவென்று தங்களுடைய உடையமுலை யமுதூட்டினார்கள். அப்போது தேவர்கள் வணங்கப்பட்ட சேயாகிய கந்தசுவாமி அங்ஙனே ஆறுபெண்களின் முலையமுதங்கள் ஆறுமுகத்திலுமுண்டு குளிர்ந்த முத்துமணிகள்போலும் அவரவர்கள் கையில் ஆறுமுகமு மொருதேகமுமாகப் பிரகாசித்து விளங்கினர்.—எ-று. (௨)

ஆறுமுனிமங்கையர்த மங்கண்முலைதனை நுகர்ந் தவருடன்
றேறுநிறைசரவணஞ் செறிதருவனத்திடை சிறந்தனர்
நீறுபுனைதிருமேனி நிமலனும்பாவையு நினைந்தவண்
டீறிலெழின்முருகனை யெடுத்தனரணைத் தனர்க ளிருவர்களுமே.

(இ-ள்.) அந்த ஆறுமுனிவர்கள் பத்தினிகளுடைய முலையமுதமுண்டு அவர்களுடனே பிரியாமல் வளர்ந்து விளையாடி தெளிந்த நீர் நிறைந்த சரவணப்பொய்கைக்கரையில் மரங்கள்நெருங்கிய சோலைநடுவிலே சிறந்து விளங்கினார் குமாரதேவர், அப்போது நீறுபுனைந்த திருமேனியையுடைய நிமலனான பரமசிவனும் உமையவளும் பிள்ளையைநினைத்துவந்து அளவில்லாத சுந்தரமுடைய முருகவேளை எடுத்தணைத்து உச்சியை மோகர்ந்து முத்தமிட்டார்கள்.—எ-று. (௩)

தனைச்சிவனையுமை யினிதுவினவியகாலை யின்னசேய்
காதலின்முன்னுதவு நங்கந்தனுமக வெனக்கழறினன்
றீதகலவும்பதஞ் சேர்த்தியவர்கார்த்திகை யெனப்பெய
ரோதிமுருகாகார்த்திகேயனென் றோதின னுமாபதியுமே.

(இ-ள்.) உமாதேவியானவள் சுவாமியைப்பார்த்து இந்தக்குழந்தை யாதென்று வினவ, பெருமானுமையே இந்தப்பிள்ளை சகியேலே முன்னே நாம் அருளிய கந்தனென்னும் புத்திரனென்று திருவளம்பற்றியருளினார். சண்முகருக்கு முலையமுதமூட்டிவளர்த்த ஆறுபெண்களையுங் குறைவறும்படி நட்சேத்திர பதத்திற் சேர்த்தருளி கந்தனைக் கார்த்திகேயனென்றும், முருகனென்றும் பெயரிட்டழைத்தார் உமாபதியான சிவமூர்த்தி.—எ-று. (௪)

கண்ணுதற்குமரனைக் கைக்கொண்டுசென்னியர்க ளோராறுவருக்
கெண்ணரில்வரமுத வியினி தருள்புரியும்வேளைதனி லிரதிமா

னென்னருங்கொழுனையடி யடைக்கருள்தியென்றுதொழ வரதமுன்
கண்ணிலுருவாகமற் றவர்தமக்கருவெனக் கருதினன்.

(இ-ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமேஸ்வரன் குமாரனைக் கைக்கொண்டு கயிலையைச் சேர்ந்தார், அந்த கார்த்திகைப்பெண்களாறுபேருக்கும் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தருளினார். அந்த வேளையில் இரதிதேவிவந்து வணங்கி சுவாமி என்பத்தாவை யெழுப்பித் தந்தருளுமென்று மிகவும் வேண்டிக்கொள்ள, சுவாமியும் வாராய் இரதிதேவியே யுனக்கு மன்மதனை எழுப்பிக்கொடுத்தருளினோம், உன் கண்ணுக்குமாத்திரம் உருவாக விளங்கியிருக்கவும், மற்றவர்களுக்கெல்லாம் அரூபமாக யிருக்கவும் திருவுளம்பற்றி யருளினோமென்றார் பரமசிவன்.—எ-று. (௫)

கங்கையில்வளர்ந்தபடி காங்கயனென்றோங்கினன் கண்ணுதற்
செங்கையினுமங்கையுமை பங்கினும்வளர்ந்தனன் செய்யவேள்
பைங்கமலனைபடிப் பித்திடுதியெனமுருகன் பரவுரை
தங்குபிரணவப்பயன் சாற்றுதியெனப்பிரமனைச்சொனான்.

(இ-ள்.) கங்கைநதியிலேவந்து தங்கியவதனால் காங்கேயனென்றுஞ் சரவணப்பொய்கையில் வந்துதித்ததனால் சரவணபவனென்றுந் திருப்பெயராய்விளங்கிப் பரமேஸ்வரனுடைய அழகிய கைகளிலும் உமையவள் பக்கத்திலும் பயின்றுவளர்ந்துவந்தார் செவ்வேளாகிய கந்தசுவாமி, அப்போது சுவாமி பிரமாவையழைத்து நீரிந்தப் பிள்ளைக்கு வேதமுதலாகிய வித்தைகளெல்லாம் விளங்கப் படிப்பித்துவிடுமென்று சொன்னவுடனே சிவனுத்தரவுபடிக்கு வித்யாரம்பஞ் செய்யத்துடங்கினபோது குமாரசுவாமியானவர் ஓய் பிரம்மாவே நீர் முந்திச்சொன்ன பிரணவத்திற்கு அர்த்தஞ்சொல்லுமென்று கேட்டார்.—எ-று. (௬)

யானதறிந்திலனெனப்பிரமனைத்தலையி லெற்றினன்
ஞானபிரமன்பிரமன் முன்னேசியிச்செய னவின்றனன்
வானவர்தழைக்கவரு மைந்தனையழைத்தது வழங்குதியென
நானுந்துதேசிக னென்னக்கொளு மினவிலுவ னேனெனச்சொனான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரணவத்திற்குப் பொருள் எனக்குத்தெரியாதென்று சொன்ன பிரமதேவன் தலையிற் குட்டினார், அந்தச்சேதியை பரமசிவன் முன்னேபோய்ப் பிரமதேவன் சொல்ல தேவர்களை இரட்சிக்கவந்த பிள்ளையையழைத்து அந்தப் பிரணவப்பொருளை எனக்குச்சொல்லென்று சுவாமிகேட்க, நானும்முடைய குருவாக நீர்கேளுஞ் சொல்லுகிறேனென்று சொன்னார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (௭)

ஆதியப்படியேவி யந்தறுமுகன் சொன்னதினனவர்க்
கோதியபரம்பொரு ளுணர்ந்தசற்குருவென வுணர்த்தினன்
நீதிவிக்கயிலையிற் சிலைபராசுராமனொடு சிவனிடத்
தோதிமற்றிருவருங் கற்றுவிற்றொழிலினின் மிகையேத்தினர்.

(இ-ள்.) ஆதிசிவனானவர் அப்படியே கேட்டோமென்று சனகருக்கு சிவனாகி நிற்கக் கந்தசுவாமியும் அந்தப் பிரணவ ரகசியத்தைக் குருமூர்த்தமாகி யுரைத்தருளினார், பின்பு குறைவில்லாக் கயிலாயகிரியில் பரசுராமனுடனே கூடிவிளையா[illegible] சிவனிடத்திலே சகலவித்தைகளு மோதியுணர்ந்து [illegible]வேதங்களுங்கற்று வில்வித்தையிலே ஒருவர்க்கொருவர் [illegible]மாக வெற்றியுடையவர்களாய் விளங்கினார்கள்.—எ-று. (௮)

இருவருங்கற்றொருவ ருக்கொருவரிகலியிம் மண்டலமிசை
மருவியக்கிரவுஞ்ச மலைபிளந்தவர்பெரிய ரென்றபின்
னொருகணையினாலது பிளக்கவினையுதவிமுரு குலகெலா
மருளுதவியருவரை யனந்தமிசை சென்றுவிளையாடினான்.

(இ-ள்.) பரசுராமனுங் கந்தசுவாமியும் வில்வித்தைகற்று ஒருவர்க்கொருவர் சரிசமர்த்தனாய் பிரதிக்கினைசொல்லி இந்த மண்டலத்தில் புகழ்பெற்ற கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்தவர்கள் பெரியவரென்று நிச்சயித்து ஒரு கணையினாலே கிரவுஞ்சகிரி பிளக்கும்படி யெய்து உலகமெல்லாந் தழைக்க அருள்செய்து அரியமலைகளெல்லாஞ் சஞ்சரித்து விளையாடினார் முருகக்கடவுள்.—எ-று. (௯)

கச்சிதில்லைகாளத்தி யாலவனங்கடகயக் காவுடன்
மைச்செறிகழுக்குன்று திருவருணமலைதீர்த்த மலைபுகுந்
திச்சையிலடைந்தலை மிதிலினியதெதுவெனப் பினுமேகுவான்
கொச்சைமயில்வீரனிறை கொச்சைமொழிபாகருட் கொண்டனர்.

(இ-ள்.) காஞ்சிபுரஞ், சிதம்பரஞ், திருக்காளத்தி, திருவாலங்காடு, திருவானைக்காவல், மேகமொய்த்த திருக்கழுக்குன்றம், திருவண்ணாமலை, தீர்த்தமலை இந்தத் தலங்களெல்லாஞ் சஞ்சரித்து விளையாடினோமே இதனி லின்பமான தலங்களெதுவோவென்று நாடித்தேடிச் செல்லாநின்றார் அழகிய மயில் வீரனான கொச்சைக் குறவள்ளி நாயகிபங்கன்.—எ-று. (௰)

கோலமிகுநாகசெங் கோட்டிலொருமரகதக் கொழுந்தெனும்
ஞாலரவிகோடியொளி தருமிலிங்கங்கண்டு நண்ணினர்
பாலனறுமுகவன் பணிந்திடவும்பல ப[illegible]ந்தனன்
சீலமிகுகுமரேச னெனவுமொரு நாமஞ் சிறந்ததால்.

(இ-ள்.) அழகுமிகுந்த திருநாககிரிச் செங்கோட்டில் வந்துசேர்ந்து அங்ஙனம் ஒரு மரகதக் கொழுந்துபோலும் கோடிசூரியப் பிரகாசமான சிவலிங்கத்தைச் சண்முகக் குமாரர்கண்டு அந்த சிவலிங்கத்தைப் பூசித்துப் பணியும்போது சுவாமி திருவுள மகிழ்ந்து வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்து குமாரர் பூசித்தபடியால் சங்கரகிதமான குமரேசனென்றொரு திருப்பெயர்பெற்று விளங்கினார்.—எ-று. (௧௧)

கயிலையினில்மேருவினி லிமயத்திலிதுகவின் பெற்றதென்
றயில்முருகநாகவரை யெழிலறிந்தாதர மிருந்தனன்
புயலபரவுபுவனகிரி யதனில்விளையாடிநாம் புகலிடஞ்
செயலுறும்பரனையர்ச் சித்தமைவமெனவுறுதி செய்தனன்.

(இ-ள்.) கயிலாயகிரியிலும், மேருகிரியிலும், இமயகிரியிலும், மற்றுமுள்ள தலங்களிலுமிந்த நாககிரி மிகவும் அழகுடைத்தா[illegible]தென்று தெரிந்து வேலாயுதக்கடவுளானவர் இந்தத் தலத்தினுடைய [illegible]ம் மகிமையும்பார்த்து மேகமுலாவிய புவனகிரித் தலங்களெல்லாஞ் சஞ்சரித்து விளையாடினோம் நமக்குப் புகலிட

மாகிய தலமிதுவேயென்று சகல செயலுமுடைய சிவனைப்பூசித் தா... யைந்த வசிப்போமென்று நெஞ்சில் ...றுதி செய்தார் குமாரசுவாமி.—எ-று. (கஉ)

காமியனிருந்திடலாம் மன்னையுந்தந்தையும் நண்ணுமென்
றேமுறுகருத்துட் டுணிந்துமுருகன்பூசை யெய்தியே.
வாமவரனுனாகமலையினும்பலமலைக ...தனிலும்
கோமளமெய்நாரத னுடன்கூடிலவினன் குமரவேள்.

(இ-ள்.) காமிந்தத் தலத்திலே வாசஞ்செய்திருந்தால் நமது ...யும் தகப்பனு மிங்கேவந்து சேர்வார்களென்று முருகர் தமது கருத்துட்கொண்டு பூசித்தமர்ந்து சந்தோஷமாக அழகிய நாகேஸ்வரர் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற நாகமலையிலும் பலபலமலைகளிலுஞ் சஞ்சரித்து தானும் வெளுத்த திருமேனியையுடைய நாரத முனிவரும் சினேகிதமாகக் ...டி யந்தத்தலத்திலே வந்து வாசஞ்செய்திருந்த குமாரசுவாமி.—எ-று. (கங)

திருத்தணிபரங்குன்று திரிசிராப்பள்ளிமது ராபுரி
மருத்தணிவிலாத்திருச் செந்தில்வடவேங்கட மகாமலை
கருத்தியல்விராலிமொண் பழனிமுருகன்பூண்டி கடிவறப்
பொருந்துபுள்ளூர்தோட்டி புரமயிலைகயிலையாய்ப் புக்கனர்.

(இ-ள்.) திருத்தணிகை, திருப்பரங்குன்றம், திரிசிரபுரம், மதுரை, மணம்நிறைந்த உத்தியான வனஞ்சூழ்ந்த திருச்செந்தூர், வடமலையாகிய திருவேங்கடாசலம், கருத்துக்கிசைந்த விராலிமலை, ...ளிர்ந்த தடாகஞ்சூழ்ந்த பழனிமலை திருமுருகன் பூண்டி, மகிமைமிகுந்த புள்ளிருக்கும்வேளூர், சீர்காழி, திருமயிலாப்பூர் இவை முதலாகிய புண்ணிய ஸ்தலங்களெல்லாஞ் சென்று சஞ்சரித்து விளையாடி ...கே சிவார்ச்சனைசெய்து, பின்பு ...கயிலையான திருநாககிரித் தலத்தில் வந்து வாசஞ்செய்து சிவனைப் பூசைசெய்து கொண்டிருந்தார் முருகர்.—எ-று. (கச)

சூலங்கொள்சூரனைக் ...ண்டிப் பின்பொருட் டாழிசூழ்
ஞாலப்பிறங்குமீழத்தில் ...நயக் ...ரவி யந்தவோர்
காலந்திருக்கதிர் காமமட் ...ளார் கதிபெறுவே
வேலன்புகுந்துமெய் யா... ...றனவினும் விளையாடுமால்.

(இ-ள்.) சூலாயுதங் கைக்கொண்ட சூரனைச் சங்கரிக்கும்பொருட்டாக உலகத்திற் பெயர் விளங்கிய கடல்சூழ்ந்த ஈழமண்டலத்தின் மத்தியில் அழகுபெறவிருக்கும் கதிர்காமத்தலத்தில் ஒரு காலத்திலே அந்தத் தலத்தாரெல்லாம் நற்கதி பெற்று வாழும்படியாக அங்ஙனம் அன்றுமுதலின்றளவும் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறார் வேலாயுதக்கடவுள்.—எ-று. (கரு)

அப்பதிகள்சிலகாலை யுருவாரை ...சிலகாலை யறுமுகர்
மெய்ப்புலவவிளையாடி மீளநாகக்கிரியின் மேவுவா
ரிப்படியிருந்துமிமை யாசலங்கயிலாய மிமையவர்களு
டொப்பறுங்கனகவரை ...யாரொட்டுவரையினு முலாவுவார்.

(இ-ள்.) அப்படி யுசிதமான ...ங்களிலே சிலகாலம், அரிதாகிய மலைத்தலங்களிலே சிலகாலம் சென்று சஞ்சரித்து விளையாடிக்கொண்டிருந்து பின்பு நாககி

ரித் தலத்...வந்துசேர்ந்து வசித்திருந்து இமயகிரி, கயிலாயகிரி, இமயநாடு, ஒப்பில்லாத சொர்ன்னசைலம், அஷ்டகுல பருவதங்களிலுஞ்சென்று, சஞ்சரித்து விளையாடி உலாவிவருவார் ஆறுமுகக்குமரர்.—எ-று. (கசா)

விண்டுபதம்வேதனக ரிந்துமண்டலம்பானு மண்டல
மண்டரண்டங்கனலி மஞ்சூட்டலமோனைவரிட மரவிட
மெண்டிசைகள்வருணனக ரைம்பூதமினிதுகினை வாருளங்
கொண்டகருணையின்மருவி யகலாதுறைந்தருள்வர் குமரனே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுலோகம், பிரமலோகம், சந்திரமண்டலம், சூரியமண்டலம், அண்டரண்ட பகிரண்டங்கள், அக்கினிபுரம், பஞ்சபூதஸ்தலங்கள், நாகலோகம், எட்டுத்திசைக்குள் வருணனகர், பஞ்சவர் நகரங்கள், அன்புடனே நினைத்தவர்களிருதயங்கள் மற்றுமெங்கெங்கும் கிருபைகூர்ந்து தலாவி தானகவே பிரியாமலிருந்து வாசஞ் செய்தருளினார் குமாரசுவாமி.—எ-று. (கஎ)

அவ்விடத்தவ்வவர்க ளங்கங்கிருப்பதென வருள்விளைக்
திவ்வுலகுமெவ்வுலகு மெவரிடமுமெய்ப்பொருளு மிவரென
நவ்விமயிலாடுதே ...னையொடுவள்ளியொடு நலமுறுஞ்
செவ்விமுருகோர்கயிலை செங்கோடிரண்டிற் சிறந்ததால்.

(இ-ள்.) அந்தத்தலங்களிலே யிருக்கின்ற வவரவர்களுக்கெல்லாம் அங்கங்கே முருகரிருப்பதுபோலக் கிருபையாக திருவிளையாடல் விநோதவிநோதமாகச் செய்து இந்தலோகமு மெந்த லோகமும் யாவரிடங்களிலு மெய்ப்பொருள்களிலு மிவராகவேதோன்றி மான்போன்ற கண்களும் மயில்போன்ற சாயலுமுடைய தெய்வயானை வள்ளியம்மனுடன் நன்மை பொருந்திய கயிலைகிரி திருச்செங்கோடு இவ்விரண்டு தலங்களிலும் சிறப்பாக உகந்திருந்... ...திய முருகர்.—எ-று. (கஅ)

வேறு.

சூரனைவ... ...தத்தவோர் துண்டமயிலென ...மற்றொரு துண்டம்வாரணமென
வாரிசூழ்செந்தூரில் வந்துமலைபற்றிப் பரங்குன் ...தமுகர்தம்
வேரிசெறிதண்டலை சுவாமிமலைமேலும் மேவுமவர்பொருப்பினிடைவந் [நாள்.
...தருவைபுபழனியி லிசைந்துதந்தையி... ...மினிதுறைந்தெய்து மொரு

(இ-ள்.) வேலாயுதத்தைவிட்டு சூரனுடல் இரண்டுதுண்டாய்ப் பிளந்தவுடனே ஒருதுண்டம் மயில்வாகனமாகவும், மற்றொருதுண்டஞ் சேவற்கொடியாகவும் செய்தமைத்துக்கொண்டு வெற்றியுடனே கடல்சூழ்ந்த திருச்செந்தூரிலிருந்து எம... கூட பருவதங் கடந்து திருப்பரங்குன்றத்தில் வந்தமர்ந்திருந்து மதுப்பொழிந்த தண்டலைசூழ்ந்த அழகர் சோலைமலை..., சுவாமிமலையிலும் வாசஞ்செய்து, மேருட்டில் அமருபெறவிருக்கும் வராககிரிச்சாரலில் வசித்திருந்து, அழகிய பழனிமலையி லெழுந்தருளியிருந்து தந்தையார் கயிலாசபதியைக்கண்டு வணங்கி வசித்திருந்தார் முருகர் சிலநா ளப்போ தொருநாட்பொழுதிலே.—எ-று. (ககூ)

அவ்வரையி...த்திலெங் கருவைகிர்தருவனத் தருமாங்கனிக்கொடமல, னிவ்வுலகைமுந்திவலம் வந்தவர்க்கிக்கனியை யுதவுதுமெனப்பாலராங், கைவநனருக்குமுருகர்க்குமைம்முகவன் கனிந்... ...ரிந்தபொழுதே, யிவ்வுலகை யொருநொடியில் வலம்வருதுமெனமுருக வெண்ணியெயெழுந் தருளினர்.

(இ-ள்.) அந்தப் பழனிமலைத் தலத்தில் பஞ்சதாருவைப்போலுஞ் செழிப்புடைய ஒரு சோலைநடுவில் உசிதமான மாமரத்திலிருந் துதிர்ந்த வோர் கனியைச் சிவன் கைக்கொண்டு யானைமுகன் ஆறுமுகனென்னு மிரண்டு பிள்ளைகளையழைத்து ஒரு கொடிப்பொழுதிலிந்த வுலகத்தை பிரதட்சணமாகச் சுற்றிவந்தவனுக்கு யிந்தக் கனியைத் தருகிறேமென்று சுவாமி சொன்னபோது அனைகூணத்தி லிந்த வுலகத்தை வலமாகச் சுற்றிவருகிறேனென்று எண்ணிக் கிருபையுடனே யெழுந்தருளினர் குமாரதேவர்.—எ-று. (௨௰)

மயில்வாகனத்தேறி நெடியகடலுலகெலாம் வலம்வருமுன் னைமுகவனார்
வெயிலாருநெற்றிவிழி விமலனைவலம்வந்து வேண்டவிளையருமெய்தினு
ரயில்வாகரடியனுக் கருள்பழமெனப்புகல வப்பழனியென விமலனு
ரியல்வாய்மையிற்பகரு நாள்முதற்பழனி யெனுநாமமெய்தியுளதால்.

(இ-ள்.) முருகர் அதிசீக்கிரமாக மயில்முதுகிலேறி உலகத்தையெல்லாம் அரைநொடிக்குள் வலமாகச் சுற்றிவந்தார். குமாரப்படி வலம் வருகிறதற்கு முன்னமே யானைமுகப் பிள்ளையார் சுடர் விரிக்கின்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனை வலமாகச் சுற்றிவந்து விருப்பமாக கனிகேட்கக் கொடுத்தருளினர். அப்போது இளைய பிள்ளையாரும் வந்துசேர்ந்து சுவாமியைப்பார்த்து அடியேனுக்குப் பழங் கொடுமையாவென்று கேட்க சுவாமி சொல்லுகிறர் வாரும்பிள்ளாய் குமரனே அந்தப்பழம் பழனியென்று சிவன் சொல்லியருளினர். அன்று முதற்கொண்டு அந்தத்தலத்துக்குப் பழனியென்று பெயராய் விளங்குகின்றது.—எ-று. (௨௧)

அப்பழனிமலையினின் றணி மயிலின்மீதேறி யகிலத்திறங்கிவரலா
லிப்புவியிலதுமயி லிறக்கமென்றினிதுரை பெறுந்தவம்மெற்றிசையினின்
றெப்பருஞ்சேயெழுந் தருளியுலகம் ... தையகுண ... க்கு ...
செப்பரியகுக்கிடத் துவசத்து ... மமுத சிலையுருவின் றனரே.

(இ-ள்.) அந்தப் பழனிமலையி லி ... தழகிய மயில்வாகனமேறிப் ... மியிலிறங்கிவந்தபடியினாலே யிந்த ... லத்திலே மயிலிறக்கமென்று உலகமெல்லாம் பெயராய் விளங்கி யிருக்கின்றது மற்குத் திசையினின்றுந் தனக்கொப்புவமை யில்லாத சேயாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமி யெழுந்தருளி யுலகமெல்லாங் கைதொழுதேற சூரியவுதயமாகுங் கிழக்குத்திசை முகமாய் சொல்லுதற்கரிய கோழிக்கொடியுடனே யமுதசிலை வுருவமாக நின்றுர் குமாரசுவாமி.—எ-று. (௨௨)

வெள்ளியங்கிரிமுதற் கேதாரமுங்காசி வியனகரமுங்கச்சியுந்
தெள்ளுதேனருவிபரு ணுசலமுமேவுந் திருத்தவத்தேன்மொழிவர
வள்ளநிலவரைவழியில் வந்ததெனமேல் ... ங்கு மண்டலத்தரவமலையிற்
கிள்ளையுடனர்த்தநா ரீசனெனமேன்முகங் கிளரவவர்நின்றநிலையே.

(இ-ள்.) கைலாசகிரி முதலிய இமய கேதாரம் உசிதமான காசி ஸ்தலம் காஞ்சிபுரந் தெளிந்த தேனருவிபாயுந் திருவருணாசலம் இந்தத் தலங்களெல்லாம் வாசஞ் செய்து அரியதவஞ்செய்யத் தேன்மொழியாகிய பார்வதியம்மன் றாந்திவரபின்பு பரமேஸ்வரனும் நிலவரை வழியாகவந்து தென்மேற்குத் திக்கில் கொங்கு மண்டலத்தில் நாககிரியில் தவம்புரிந்த வுமையாளுக்குத் தமதிடப்பாகங் கொடுத்தருளி அர்த்தநாரீஸ்வர சுவாமியென்று மேற்குமுகம் நின்றுர் அழகுபெற பரமேஸ்வரன். எ-று.

நவகண்டபூதலந் தனிலோரிடத்துமின் னலமிலையெனப்பகரவே
சிவகண்டிகைத்திரு மிடற்றர்திரிபுரையுடன் சீதரன்வடகீழுறத்
தவகண்டர்சூழசலமுச்சியின்முளைத்தசண் முகவருஞ்சம்புவரனுர்
பவகண்டிதம்படப் பணிமலையிலிருவரும் பாரித்ததென்பகருவோம்.

(இ-ள்.) நவகண்ட பூமிகளிலு மற்றுமோரிடத்திலாகிலும் அந்தத் தலம்போல் பெருமையுடைய தலமில்லையென்று உலகமெல்லாம் புகழச் சிவகண்டிகை யணிந்தழகிய மிடற்றையுடையவர் திரிபுரையாகிய உமையுடனேயும் கேசவன் வடகிழக்குத்திக்கி லிருக்கவுந் தவமுனிவர்கள் சூழ்ந்து துதிசெய்ய மலையுச்சியின் முளைத்தெழுந்தருளினர் அங்ஙனம் சண்முகக் கடவுளும் சுயம்புவாகிய பரமேஸ்வரனையும் வந்து தரிசித்தவர்களுடைய பாவங்களெல்லாந் தீர்வதாக பணிமலையில் இவ்விருவரும் எழுந்தருளி யமர்ந்திருந்த மகிமையை என்னென்று சொல்லுவோம் என்று சொன்னர் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௨௪)

சண்முகர் செயற்கைச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—௪௪௬.

தாருகன்வதைச் சருக்கம்.

சூதமாமுனிவ கந்தன் றேற்றங்க ளனைத்துங்கேட்டுன்
பாதபத் மங்களாலே பழவினை யாவுந்தீர்ந்தேம்
வாதிக லசுரர்சேனை வதைத்ததும் புயங்கம்வெற்பிற்
... வந் தெய்வசேனை ... தும் புகல்கவென்றுர்.

(இ-ள்.) வாரீர் சூதமுனிவரே கந்தசுவாமி பிறந்துவளர்ந்ததுவு மவர் திருவிளையாட்டு மகிமையெல்லாங்கேட்டு உம்முடைய பாதாரவிந்த சேர்வையினலே பூர்வ கர்மங்களெல்லாந் தீர்ந்து புனிதராஞேம் இனி ... செய்து பகைத்தொழில் மேற்கொண்ட அசுரேந்திரனை தாருகாசூரனைச் சங்கரித்ததுவும் திருநாககிரியி லெழுந்தருளினதுந் தெய்வயானையை மணம் புணர்ந்ததுவுஞ் சொல்லுமையாவென்று கேட்டார்கள் முனிவர்கள்.—எ-று. (௧)

என்றலும் வியாசர்பாற்கற் றியாவையு முணர்ந்தசூதர்
மன்றெனக் குருவின்பாத நயந்துதா ருகனைவேலாற்
கொன்றதுஞ் சூரன்மாயக் கோலவேல் விடுத்தவாறு
மன்றலுஞ் சிவனைப்போற்றும் வண்மையும் புகலுகின்றுர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி முனிவர்கள் கேட்க வேதவியாசரிடத்தில் சகல ... சொல்லுகிறேமென்று குருபாதியுங் கற்றுணர்ந்தறிந்த வறிவினலே ... சொல்லுகிறேமென்று குருபாதத்தைத் துதித்து தாருகாசூரனை வேலாயுதத்தினல் சங்கரித்ததுவுஞ் சூரனிறந்து போம்படி அழகிய வேலைவிடுத்த வரலாறுங் குமாருடைய திருக்கலியாணமுங் குமாரதேவர் சிவனை யர்ச்சனைச்செய்து வழிபாடுவந்தனையுஞ் சொல்லுகிறேங் கேளும் முனிவர்களென்று சொல்லுகிறர் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௨)

ஆரணி யுடனொன்றாகி யுமைமங்கை நாதேசன்வாழுங்
காரண வெற்பிற்கந்தக் கவுளு மயனுமாலும்
பூரண முனிவர்தங்கள் புண்ணியத் தவத்தோடங்கு
ணோரணி பரனைப்போற்றி யிருக்கருள் பொருந்துங்காலை.

(இ-ள்.) வேதவடிவாகிய அம்மைக் கிடபாகங்கொடுத்து அர்த்தநாரீஸ்வரராக அனைவருக்குங் காட்சிகொடுத்து அர்த்த நாரீஸ்வரசுவாமியார் வாழ்ந்திருக்கும் அனேக காரணமுடைய நாககிரியில் கந்தசுவாமியும், பிரமாவும், விஷ்ணுவும், பூரணமான தவமுடைய முனிவர்களுந் தங்கள் தங்கள் புண்ணிய தபோபலங்களோடும் அழகிய சிவனை வணங்கி வந்தனைசெய்து அங்ஙனம் அமர்ந்திருந்த காலத்திலே.

இந்திரன் முதலாந்தேவ ரெய்திநா கேசன்றன்னைச்
சந்திர மகுடபோற்றி சதாசிவ போற்றியெங்கள்
கந்தனை யளித்தாய்போற்றிக் கருணையங்கடலே போற்றி
வந்தவல் வினைகள்மாற்று மங்கையோர் பங்கபோற்றி.

(இ-ள்.) அப்போது தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களெல்லாம் வந்து நாககிரீசனைத் தரிசனஞ்செய்து சந்திரமௌலியேபோற்றி போற்றி சதாசிவப் பிரமமே போற்றிபோற்றி எங்கள் கந்தசுவாமியைப் பெற்றவனே போற்றி போற்றி கிருபா சமுத்திரமே போற்றிபோற்றி யாவருக்கும் வந்த வல்வினைகளைத் தவிர்க்கும் உமையையொருபாகனே போற்றிபோற்றியென்று பின்னையுந் தோத்திரஞ்செய்கிறார்கள்.

அழிவிலா முதலே போற்றி யைந்தொழி லுடையாய்போற்றி
மொழிமறைப் பொருளேபோற்றி முகுந்தனர்ச் சனையாய்போற்றிக்
கழிவில்மார்க் கண்டற்காகக் காலனை யுதைத்தாய் போற்றிச்
சுழிநதி யரவுசுற்றுஞ் சுந்தரச் சடைபோற்றி.

(இ-ள்.) அழிவில்லாத ஆதியேபோற்றி போற்றி பஞ்சகிருத்தியங்களுஞ் செய்கின்ற கர்த்தனே போற்றிபோற்றி சொல்லுதற்கரிய சதுர்வேதப் பொருளே போற்றிபோற்றி விஷ்ணு பூசித்தவனே போற்றிபோற்றி இறுதியில்லாத மார்க்கண்டனுக்காகயமனை யுதைத்தவனே போற்றிபோற்றி சுழிந்து பெருகுகின்ற கங்காநதியையும் பாம்புகளையுஞ் சுற்றிக்கட்டிய அழகிய சடையையுடையவனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (௫)

கனபுர மெரித்தாய்போற்றிக் கண்ணுதற் கடவுள்போற்றி
நினைவுள வடியார்க்கென்று நெடுவினை தவிர்ப்பாய்போற்றி
யெனமுறை முறைவந்தேத்தி யிறைஞ்சிய விமையோர்தம்மை
மனனுற மகிழ்ந்துவந்த தென்னென வமலன்கூற.

(இ-ள்.) பெருமையுடைய திரிபுரங்களை யெரித்தவனேபோற்றி நெற்றிக்கண்ணையுடைய சுவாமியேபோற்றி நினைக்கின்ற அடியார்களுக்கு என்றைக்கும் நெடியவினைகளை நீர்த்தருள்செய்பவனே போற்றிபோற்றி யென்றிப்படி முறைமுறையாக வந்து பணிந்தேத்தித் தோத்திரஞ் செய்த தேவர்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ச்சியுடனே வாரீர் தேவர்களே நீங்களனைவரும் வந்தகாரியமென்ன சொல்லுங்களென்று கேட்டார் அர்த்தநாரீஸ்வரர்.—எ-று. (௬)

அய்யனின் பாதங்கண்ட வளவிலெம் மிடர்கடீர்ந்தோ
மெய்யிது சிறிதோரொங்கள் மெய்க்குறை தீர்த்தல்வேண்டுந்
தையலோர் பங்கதுங்க தாருகன் வினையைமாற்றிச்
செய்யபொன் னுடுவாழ்கச் சேயுடன் விடுத்துக்காப்பாய்.

(இ-ள்.) சுவாமி தேவரீருடைய பாதமலர்களைக் கண்டவுடனே சகல இடுக்கண்களுந் தீர்ந்தோம் இது நிச்சயம் ஆனால் ஒரு விண்ணப்பஞ் சொல்லுகிறோஞ் சற்றே கிருபைசெய்து எங்கள் மனக்குறையைத்தீர்த்து ரட்சிக்கவேண்டும் உமையொருபாகரே உயர்ந்த வலுமையையுடைய தாருகாசுரன் செய்கிற துன்பங்களை நிவாரணஞ்செய்து பொன்னுடாகிய தேவலோகம் வாழும்படி யும்முடைய திருக்குமாரரை எங்களுடனே கூட்டியனுப்பி பாதுகாத்து ரட்சிக்கவேணுமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (௭)

எனவரன் முருகன்றன்னை யினிதழைத் திறைவிகல்குங்
கனவிறற் சத்திதன்னைக் கருணையிற் பரமனீந்தான்
புனைதிற லயிற்கையேந்திப் பொருதக ரூர்ந்துதேவர்
கனமுறு கணங்கள்சூழக் கனகபொற் கிரியிற்சென்றார்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் சொன்னபோது நாககிரியீசுரர் குமாரக்கடவுளை அன்புடனழைத்து உமையவள் கொடுத்த மிகுந்த வெற்றியையுடைய சத்திவேலாயுதத்தை கிருபையுடனே அவர் கையிற் கொடுத்தருளினார் அப்போது கந்தரானவர் சுவாமிகொடுத்த வலுமையுடைய வேலாயுதத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு பகைவரைச் செயிக்கப்பட்ட தகர வாகனமேறி நடத்தி தேவர்கள்கூட்டஞ் சூழ்ந்துவர பொன்மயமான சொர்ன்ன சயிலத்தைநோக்கி நடந்தார் சண்முகர்.—எ-று.

செம்மணி திசையினாலுஞ் சிலம்பொலியினோசைக்
கான்மணிக் கறங்கினாலுங் கனைகுரல் முழக்கினாலுங்
கோன்மணிச் சிறுநாணோசைக் குறற்றொனி யுடனுந்தேவர்
மேன்மல யிகுளியீட்டம் விளைத்தன செவிகொண்டார்.

(இ-ள்.) அப்படிக் கந்தசுவாமி வருகிறபோது வேலிற் கட்டிய மணியோசைகளாலும் வெற்றியையுடைய கைவலயங்களிற் கட்டிய சிலம்போசையினாலும் காலிற்கட்டிய கண்டாமணியோசையினாலும் படைக்கூட்டங்களுடைய ஆரவார ஓசையினாலும், கையிற்கட்டிய வில்லுகளைவளைத்து நாணிகள்தொடுத்து குணத்தொனிசெய்கிற சத்தங்களாலு மித்தனை யோசைகளுங்கூடி கோடைகாலத் திடிமுழக்கம்போலும் செவிபட்டார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (௮)

அவுரவர் நிருதசேனை யலைவில்சித் திரங்கள்போன்று
முவருறு முளத்தராயு மும்மனம் டைந்துவீந்தார்
தவருறு மனத்தன்றானுந் தாருகன் வருகின்றவேலை
கவருறும் வடவைபோலக் கனன்றெழுந் திருந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) இந்த ஓசைகளைக்கேட்ட அசுரசேனைகள் அங்கங்கே சித்திரப்பதுமைகள்போலும் மனங்கலங்கி ஊமைகள்போலும் பதையாமல் நெருங்கிவீழ்ந்திறந்துபோனார்கள் அப்போதது கண்டு விசாரமுடைய மனத்தனாய் சுவாலித்த க

டற்சலத்தை யுறுஞ்சும் வடவாக்கினிபோலுஞ் சீறிச் சினந்தெழுந்தான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (௧௦)

அவனொடு மனந்தஞ்சேனை யசுரரு மவுணவீரர்
பவமெனப் புடையின்மொய்த்தப் பதாதிகாற் றுகளாலண்டங்
குவைகொடா ரகையின்சோதிக் குலமெலா மவினந்தோய
சிவனிணை விழிகளல்லாற் செழுங்கதி ரோன்றுங்காணார்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கோபித்தெழுந்த தாருகாசுரனும் அனந்தங்கோடி சேனை அசுரர்களும் அசுரர்கள் படைத்தலைவரான போர்வீரர்களும் பாவவிருட் கூட்டம் போலுங் கூடிநெருங்கிப் புடைசூழ்ந்துவர சேனைகளுடைய காற்றூளிகளெழும்பி அண்டங்களெல்லாம் பிரவேசித்து சந்திரர் சூரியர் நட்சத்திரங்களின் பிரபைகளெல்லா மொளிமழுங்கி யிருள்மூடவும் சிவனுடைய திருநேத்திரங்களுடைய சோதிப் பிரகாசங்களல்லாமல் மற்றொரு பிரகாசமுங் காணார்களனைவர்களும்.—எ-று. (௧௧)

பீடையிற் பீடையீண்டப் பெற்றியி னவுணர்கூட்ட
நீடுகொக் கரிப்பாலண்ட நெடுமுக டலம்வந்தேங்க
மாடல்விற் றெனிநாணோசை யடர்முழ ... காளந்
துடெழு மோசைவேலை யொலியினு மொலித்தமாதோ.

(இ-ள்.) பீடையோடே பீடைசேர்ந்தாப்போலும் வலிய வசுரர் கூட்டங்களும் அஷ்டகாசங்கள் செய்து கொக்கரிக்கு மோசை யிடியிடித்தாப்போலும் நெடிய அண்டங்களெல்லாங் கலங்க வில்லுகளை வளைத்து நாணிகள் தொடுத்து செய்கிற குணத்தொனியுஞ் சண்டைவாத்தியங்களுஞ் சதுரங்க சேனை நெருங்கிவரும் முழக்கங்களும் ஒன்றாய்க்கூடி சமுத்திரக் கோஷத்திலு மதிகமா முழங்கின.—எ-று.()

சூரியன் றோற்றந்தல்லைச் சொரிபனி மறைத்தாலென்னப்
பாரிய நிருதர்க ... ம் பு ... றுறச் சூழ்ந்தகாலை
வீரியத் தகர்மீ ... வுறற்ஊ விடுப்பச்செவ்வேள்
கூரிய சூலகாலக் குழாமுறிந் துடைந்தம்மா.

(இ-ள்.) ஆதித்தனுடைய பிரகாசம் பொழிகின்ற பனியால் மறைந்ததுபோலும் வலிய நிருதர் சேனைகள் வந்து சூழ்ந்து வளைத்துக்கொண்டபோது வீ... டைய தரு ரவாகனத்தின்மேலேறிய கந்தசுவாமி வில்லைவளைத்து ஒரு ... த்தை விடுக்க யமபடர்க்கள்போலுங் கூர்மையுடைய சூலவே ல் பிடித்தெதிர்த்த அசுரக் ... கனெல்லாஞ் சின்னபின்னப்பட்டு முறிந்தோடி ப்போனார்கள்.—எ-று. (௧௩)

வேலரோர் புறத்திற்சூல வினையரோர் புறத்திற்பாய்மா
மேலரோர் புறத்தில்வேழ மீதரோர் புறத்திலீண்டி
நீலகந் தரத்தன்சேயை யடாம வதைப்பமென்றே
யர்லகா லங்கள்போலத் தரம்புவி யனைத்துமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) அசுரர் சேனைகளில் வேல்பிடித்த வீரர்களொருபக்கம், சூலம்பிடித்த சூரர்களொருபக்கம், குதிரைமேலிருக்கிற வீரர்களொருபக்கம், யானைமேலிருக்கிற வீரர்க ளொருபக்க மிப்படி நாலுதிசையிலும்வந்து சூழ்ந்துக்கொண்டு இந்த நீலக

ண்டன்மகன் கந்தனை ஒருநொடிப்பொழுதிலே கொன்றுபோடுவோமென்று ஆலகாலவிடங் கொதித்தெழுந்ததுபோலும் ஆகாச பூமியெல்லாம் நெருங்கி மொய்த்துக் கொண்டார்கள்.—எ-று. (௧௪)

ஆங்கவர் தம்மைச்சோதி யாலமுண் டதுபோற்றெவ்வர்
தாங்கிய படைகளோடுந் தளத்திடை மடியவாங்க
ணோங்கிய குருதிவெள்ள முறுகடற் பரப்பின்மேற்போம்
பாங்கினு லவனிமான்செம் பட்டுடுத் தனையளானாள்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து மொய்த்துக்கொண்ட சூரர்களையெல்லா முன்பு பரமேஸ்வரன் தேவர்களைக் கொல்லவந்த ஆலவிடத்தைத் யுண்டதுபோலக் கந்தசுவாமியானவர் தம்முடைய கைகளிலே யிருக்கிற தேவாஸ்திரங்களை விட்டு அத்தனை சூரர்களையு மொருநிமிஷத்திலே சங்கரித்துவிட்டா ரங்கே குமுளித்தெழுந்து பெருகிய ரத்தவெள்ளங்கள் எப்படியிருந்ததென்றால் பூமாதேவியானவள் சிவந்தபட்டு வஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டதுபோ லிருந்தது.—எ-று. (௧௫)

வாளியும் வேலும்வாளும் வதிந்ததின் மிதந்ததோற்றங்
கூளிகள் விருப்பக்கூற்றங் கொடியநா நீட்டல்போலு
மாளியைக் கண்டதும்பி யயர்ந்தபோ னிருதர்சேனை
தாளுற மடிந்தம்மா தாருக னதனைக்கண்டான்.

(இ-ள்.) அம்புகளும், வேல்களும், வாள்களும் சிவந்த ரத்தவெள்ளத்தில் மிதக்கின்ற தோற்றமானது பேய்க்கூட்டங்கள் விரும்பும்படியாக கொடிய கூற்றுவன் நாக்கு நீட்டுதல்போலு மிருந்தது சிங்கத்தைக்கண்ட யானைகளானது மடங்கி வீழ்ந்ததைப்போல நிருதர்சேனைக ளனைத்தும் பூமியிலேவிழுந்து மடிந்துபோனதைக் கண்டான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (௧௬)

கண்டதா ருகன்பல்கோடி கணமென நிருதர்சேனை
விண்டவர் மடங்கலேற்றின் விரறொடு வெருநீர்க்கெல்லாங்
கொண்டவர் தகரும்போலுங் குக்லும்போ லவனைக்கொன்று
மண்டுதா ருகன்முன்சென்று வருகபோர் தருகவென்றார்.

(இ-ள்.) இதைக்கண்டதாருகாசூரன் பின்னையு மனந்தங்கோடி யசுரசேனைகளை யணிவகுத்து ஆண்சிம்மம்போலும் விடுத்தான் கந்தசுவாமியானவர் வந்தெதிர்த்த வொவ்வொரு வருக்கு ஒவ்வொருதகரவாகனமு மொவ்வொரு வேலாயுதமு மொவ்வொரு கந்தனுமாகத்தோன்றி அஸ்திரப்பிரயோகங்களினாலே அத்தனை சூரர்களையுங்கொன்று போர்செய்கின்ற தாருகாசூரன் முன்னேவந்து நின்று உன்சமர்த்தைப்பார்ப்போம் நம்முடனே யுத்தஞ்செய்யடாவென் றதட்டிச் சொன்னார்.—

... வன் றேரினோடு மாருத வேகத்தோடும்
புந்தியில் வாளிமாரிப் பொழிந்தன னவற்றையெல்லா
மந்தர வடிவேலெந்தர் யறுத்தறுத்தெறிந்தார்கண்டு
சிந்தைகம் பித்தோர்மாயஞ் செய்தன னிருதர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட தாருகாசூரன் ரதத்தை வாய்வுவேகமாக முடுக்கிக்கொண்டு வந்தெதிர்த்துத் தன் கைவில்லைவளைத்து நாணிபூட்டி குணத்தொனிசெய்

கி அஸ்திரமாரிகளாகப் பொழிந்தான் அவற்றையெல்லாங் கந்தசுவாமியானவர் ஒவ்வொரு தேவாஸ்திரங்களாலே பொடிப்பொடியாகப் போகும்படி ஒரு நொடிப்பொழுதில் அறுத்தறுத்தெறிந்தார். அதுகண்டு பாணப்பிரயோகத்தினாலே யிவனை வெல்லக்கூடாதென்று மனநடுங்கி ஒரு விஞ்சையினாலே மாயாசொரூபமெடுத்தான் அசுரேந்திரன்.—எ-று. (௧௮)

தாருவாய் விலங்காய்க்கானத் தன்மையாய் வனாகளாய்மா
மேருவின் றோற்றமாய்க்கன் மழைமிகப் பொழிவதாய்நின்
றோருருக் கணையின்பின்னே யொளித்தொரு பிரமபாணம்
போருறத் தொடுத்தா னந்தப் போர்வலி புகலக்கேண்மோ.

(இ-ள்.) மாயாவிஞ்சை மந்திரங்களினாலே அனந்தங்கோடி விருட்சங்களாகியும் அளவில்லாத மிருகங்களாகியும் அனேக ஆரணியங்களாகியும் கோடானகோடி மலைகளாகியும் சொரூபமெடுத்து மிதமில்லாத கன்மாரி பொழிந்து நின்று அம்புகளைத்தொடுத்து அதின் மறைவாக வொருவருக்குந் தெரியாமற் பிரமாஸ்திரத்தைச் சந்தித்து விடுத்தான் அதினுடைய பிரதாபத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேண்மின்கள் முனிவர்களே என்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௧௯)

ஒருபுற மிடியுங்காரு மொருபுறங் கனலுங்காற்று
மொருபுறம் படையுமின்னு முறவரும் பிரமபாணம்
புரிவரும் ஞானவாளி போக்கியோர் நொடியிற்றேய்த்து
விரவுதா ருகன்மேற்செங்கை வேல்விட மேடூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கமிடியு மழையும் ஒருபக்கம் நெருப்பும் காற்றும் ஒரு பக்கம் படைகளு மின்னலு மின்னலும் அனேக விசித்திரமான மாயாசொரூபமெடுத்து வருகிற பிரமாஸ்திரத்தை பெருமையையுடைய ஒரு ஞானாஸ்திரத்தை விடுத்து நிமிஷத்திலே பொடிப்படுத்திவிட்டு வியந்தத் தாருகாசூரனைக் கொல்லவேணுமென்று பராசத்தி வேலைத் தமது திருக்கரத்திற் றாங்கினவராய்த் தகரவாகனமேறி முடுகி நடத்தினார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (௨௦)

முதலெழுத்தாகுமோ ராத்தவேத முழுமுதற் பயனேயெ னபாற்
பதமுற வுரைத்தியென்னப் பங்கயத் தன்னை நோக்கரந்த
மதலைமீ தவனைகைவாளி வருத்தும்மா தெண்ணீர்பௌ
குதவிய நெகிழிபோற்கண் டுடைந்தன னிருகர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) ஆதிகாலத்திலே வேதமுதலாகிய பிரணவாக்ஷரத்துக்கு நீ பொருட் சொல்லென்று கேட்கச் சொல்லத்தெரியாமல் விழித்த பிரமதேவனை குட்டிச் சிறையிட்ட கந்தசுவாமிபோலே பிரமாஸ்திரஞ் செய்க்குமோ செயிக்காமல் சமுத்திரவெள்ளத்திற்சொருகிய அக்கினிக் கொள்ளிபோலப் போனதுகண்டு கலங்கினான் அசுரேந்திரனை தாருகாசூரன்.—எ-று. (௨௧)

நீரினிற் புகுவன்வான நெறியினிற் புகுவனகை
சூரினிற் புகுவன்திக்கோ ரெட்டினும் புகுந்துநிற்பன்
காரினிற் புகுவனந்தக் கண்டவன் போகாவண்ணந்
தாருவு கணையாற்கட்டிச் சத்தியாற் றுணித்துவீழ்த்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிக் கலங்கிய தாருகாசூரன் சமுத்திரத்தின் சலத்துக்குள்ளே புகுந்தொளிவான் அதைவிட்டு பாதாளலோகத்திலே புகுந்தொளிவான் எட்டுத்திக்கிலும்போய் புகுந்தொளிந்து கார்மேகத்திற் புகுந்தொளிவா னதுகண்டு சரக்கூடங்கட்டி யெங்குமவன் அசையவொட்டாமல் செய்து வேலாயுதத்தைவிட்டு அவன் தேகத்தைப்பிளந்து பூமியிலே விழும்படி செய்தார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (௨௨)

வீழ்ந்தவன் றொனியுகாந்த வியன்றொனி போலவேங்கி
வாழ்ந்தபொன் மடந்தைமாயன் மணிப்புயந் தழுவினுள்சொற்
சூழ்ந்தநூ வாணிவேதன் சுந்தரத் தோளிற்சாய்ந்தாள்
தாழ்ந்தகைத் தலத்தால்வானச் சசிமகவானைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) விழுந்த தாருகாசூரன் சத்தமானது உகாந்த காலத்துப் பேரோசையைப்போல முழங்கினதைக்கேட்டுப் பயந்து லட்சுமிதேவி விஷ்ணுவினுடைய புயத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள் இனியசொற்களையுடைய வாணி பிரமதேவனுடைய புயத்தைக்கட்டிக்கொண்டாள் நெடியகைகளையுடைய இந்திராணி தேவேந்திரனுடைய புயத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள்.—எ-று. (௨௩)

வேறு.

வெய்யவன்றிரு மடந்தையர்மார்பிடை விதிர்விதிர்த்திடச் சேர்ந்தார்
செயயபாவகன் றனைச்சுவாஹா உறச் சேர்ந்தனள் மதிதேவி
பொய்யிலெண்டிசைப் புங்கவர்மங்கையர் புகனர்ந்துநண்பனாச் சேர்ந்தார்
பைதவீ துறப் பணிமலைப்புறத்தினிற் பட்டுதாருகன் வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஆதித்தனுடைய தேவிமார்கள் அவனுடைய மார்பு புளகமாகும்படித் தழுவிச்சேர்ந்துக்கொண்டார்கள் செஞ்சுடராகிய அக்கினிதேவனைச் சுவாகாதேவி தழுவிச்சேர்ந்தாள் சந்திரனை அவன் தேவிமார்கள் சேர்ந்தார்கள் பொய்யில்லாத அஷ்டதிக்குப்பாலகருடைய தேவிமார்கள் அவரவர் பத்தாவை அவரவர் தழுவிச் சேர்ந்தார்கள் இந்தப்பிரகாரம் உலகத்தாரெல்லாம் பயந் தெளியும்படியாய்த் திருநாககிரிச்சாரிலே பட்டுவிழுந்தான் தாருகாசூரன்.—எ-று. (௨௪)

தாருகன் றிருகன்முகன்வேலினாற் றனாமுகம் படவீழ
நேருகந்தமரரும்புரந்தரனும்பூ நிறைமழை பொழிந்திட்டார்
காருகந்தபொன் மார்யும்பெய்தனர் கண்ணனும் பிரமாவுஞ்
சீருகந்தமாமுனிவரு முருகனைச் சென்றுதோத்திரஞ் செய்தார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் கந்தசுவாமி விட்டவேலாயுதத்தினாலே தாருகாசூரன் முகந்தனாயிற் பட்டுவீழ்ந்தபோது மகாசந்தோஷத்துடனே தேவர்களுந் தேவேந்திரனும் அளவில்லாத புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள் கார்காலத்து பெருமழைபோலுஞ் சொர்ண மாரியும் பொழிந்தார்கள் கண்ணனாகிய விஷ்ணுவும் பிரமாவுந் தவமுடைய முனிவர்களுஞ்சீக்கிரத்திற்போய் கந்தசுவாமியைக்கண்டுதோத்திரஞ்செய்தார்கள்.

எந்தைநீயெமக்கிறைவனீ யாவுநீயீசனீ பொருணீயென்
றந்தவமரர் தோத்திரம்பலவுரைத் தம்மைபங்கனைப் போற்றி
வந்துநாகமா மலையினுமேசனை யணங்கிவாழ்ந்தனம் யாங்கள்
கந்தருக்கெம திந்திரன்சிறுமியைக் கடிமணஞ் செயல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அப்போது கந்தசுவாமியைப்பார்த்து சுவாமி எங்களுக்குத் தாயும் நீ, தகப்பனும்நீ, எங்கள் வோதுமாவும் நீ, ஈசுரனும்நீ, சகலபொருளும்நீயேயென் று அளவில்லாத தோத்திரங்கள்செய்து அங்கிருந்து புறப்பட்டு நாககிரியில்வந்து நாகேசுரனையும் அர்த்தநாரீஸ்வரனையும் வணங்கி வாழ்த்தி சுவாமி நாங்கள்வாழும் படி உபகாரஞ்செய்த கந்தசுவாமிக்கு தேவேந்திரன் மகளான தெய்வயானையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்யவேணுமென்று சொன்னார்கள் விஷ்ணு [illegible] தேவர் கள்.—எ-று. (௬௬)

என்றுபோற்றின ரீசனுமினி துவந் திராறுபுயச்சேயை
வன்றுணைத்திற லுதவினையி [illegible]ரொடும் வானகந் தனிலே[illegible]
நன்றுமீமணம் புரிதியென்றருள[illegible]ய நன்மொழி முருகோன்கேட்
டின்றுனற்சனை புரிந்துபின்னேரு[illegible]ய னெனவடி பணிகின்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படித் தேவர்கள் போற்றிசெய்து சொன்ன சந்தோஷவார்த் தையைக்கேட்டு அர்த்தனாரீஸ்வரர் மிகவுங்கருணைகூர்ந்து தம்முடைய [illegible] கந்தவேளையழைத்து குமாரக்கடவுளே இந்தத்தேவர்கள் கூடப்புறப்பட்டுதெய்வ லோகம்போய் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டு வருவாயென்று கிருபைசெய் தருளிய நல்லவசனத்தைக்கேட்டு கந்தர்சொல்லுகிறார் சுவாமி இப்போது உம்மைப் பூசைசெய்து அர்ச்சித்துக்கொண்டு பிற்பாடு தெய்வலோகத்துக்குப் போவேனென் று நமஸ்காரஞ் செய்தார் கந்தேசர்.—எ-று. (௬௭)

காசிபன்பெரு மாயினிற்பெற வருகாதலன் [illegible]
மாசகந்திகழ் தாருகன்பட்டபின் மையுமுருகனைப்[illegible]ற்றித்
தேசகன்றிட வருபிரமத்தியைத் தீர்ப்பது பொருட்டாகப்
பூசகந்தொழு நாகவெற்பின்றிப் சிவபூசனைக்கருத்[illegible] கூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) காசிபருடைய ம[illegible] நிகிபுத்திரனை அஞ்ஞானமனதையுடை ய தாருகாசூரன் பட்டபின்பு கந்தசுவாமியினது அழகும் நிறமு மழுங்கும்படி பிர மஹத்தி மாய்கைவருவதுகண்டு அது தீரும்பொருட்டாக இந்தப்[illegible] மண்டலமெல்லா ந் தொழுதுவ[illegible] திருநாககிரியிற் சிவனைப்பூசித்[illegible]தி[illegible] [illegible]ர் கந்தசுவாமி.

அன்னகாலையிற் சூ[illegible] மகன்விண்ணுல கடங்[illegible]லுந் தாயைக்[illegible]தெறிச்
சின்னபின்னம தாக்கினவற்றைய தேவர்[illegible] கட்டுமை பா[illegible]ன
றன்னையாதரித்திச [illegible]ற்கினியெவ்வகை சாற்றுதியெனச்சேயின்
வன்னவேல்வலிக[illegible]ண்டுநீர்சலிப்ப தென்வரு[illegible]தமென்றருள்செய்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிக் கந்தசுவாமி சிவனைப்பூசைசெய்துக்கொண்டிருக்கிறகாலத் திலே சூரபத்மனெனவன் தன் மகன் பானுகோபனைவிட்டுத் தெய்வலோ[illegible] யெ ல்லா மழித்து சின்னபின்னப்படுத்தித் தேவர்களை யிடுக்கண்செய்கிறது [illegible] ஷ்ணு முதலானதேவர்கள் அர்த்தநாரீஸ்வரரை வணங்கி இதற்கினி யென்னசெய் வோந் தேவரீர் கிருபைசெய் தருளவேணுமென்று கேட்க சுவாமி சொல்லுகிறார் வாரீர்தேவர்களே நீங்கள் பயப்படவேண்டாம் நம்முடைய கந்தசுவாமி கையிலி ருக்கும் வேலாயுதத்தினுடைய வலுமையைக்கண்டும் நீங்கள் சஞ்சலப்படவேண்

டியதில்லையென்று அபையஸ்தங்கொடுத்து அவ[illegible] பயத்தைத் தீர்த்தார் பரமேஸ் வரர்.—எ-று. (௨௯)

தாருகன்வதைச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—௬௭௯.

சூரபத்மன்வதைச் சருக்கம்.

[illegible]வெந் தொழிலின்மேலாந் தாருக[illegible] றனைக்கொன்றீசன்
குமரர்மேற் கயிலையாளி குளிர்பத[illegible]ணிந்தகாலை
யெமரிடஞ் சூரன்சேனை யிமையவ[illegible] டழித்ததென்றே
யமரர்வந் தபயமென்று ரவன்றிறஞ் சூதர்சொல்வார்.

[illegible] வெவ்வியபோர்த்தொழில் மிகுந்த தாருகாசூரனை வதைசெய்து குமர ரக்கடவுள் மேன்மையாகிய கயிலாசபதியென்னும் அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய குளிர்ந் த பாதாம் புயங்களைவணங்கி நமஸ்கரித்திருக்கின்றபோது எங்கள் தெய்வலோகங் களையெல்லாஞ் சூரன்சேனைகள்வந்து அழிவு[illegible]தார்களென்று சிலதேவர்கள்வந் து அ[illegible] மென[illegible] றயிட்டார்கள். அந்தசூரபத்மனுடைய சவுரியபராக்கிரமங் களை விளங்கச்சொல்லலுற்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௧)

காவியங்கண்ணிபங்கன் கனவரை புறத்தோர் பாங்கு
மேவியங் கண்ணிவிண்ணோர் வியன்றிருக் கவர்வதாக
வாவியங் கண்ணிகூட்டி யானடிக் கனலினுப்பண்
மேவியங் கண்ணிலரவு தபனமோர் விழிகளுய்த்தான்.

(இ-ள்.) நீலப்பூப்போன்ற [illegible]ண்களையுடைய உமையொருபாக ரெழுந்தருளிய கயிலாசகிரிச்சாரலிலே ஒருபக்க[illegible]லவந்து [illegible]தெய்வலோகமுந் தேவேந்திர போகமுந் தேவர்கள் பாக்கியமுந் தன்கைவசத்திலாகும்படியாக மனதிலேநினைத்து ஆன்மாவை அர[illegible]டிக்கு மாலையாகச்சூட்டி பஞ்சாக்கினிமத்தியிலேநின்று ஆதித்த னுக்குநேராகக் கண்களை[illegible]த்து அரியதவஞ்செய்யத் தொடங்கினான் சூரபன்மன்.

[illegible]த்தக[illegible]மு ந்[illegible]கால மன[illegible]த்தனன் சூரர்கோமான்
மெத்த[illegible]புனன்மண்[illegible]ழ்த்தி விண்டலம் விரும்பிநின்ற
சித்திக ளனேககாலஞ் சிவசிவா சூரன்செய்த
உத்தம தவத்தின்பெத மூலகிடை யெண்ணொ[illegible]ணால்.

(இ-ள்.) அப்படி அந்தத்தவத்[illegible]த அனேககாலஞ் செய்துக்கொண்டு வந்தான் சூரபத்மன் பூமி அந்திர சுவர்க்கமென்னு[illegible] [illegible]றுலோகங்களையுந் தானொருகுடைக் கீழே[illegible] யாளும்படி சித்திக்கவேண்டுமென்று செய்த பெருமையையுடைய அ வன்தவமகிமையை சிவசிவா யென்னென்று சொல்லுவோம் மனதிலே நினைக்க வும் அரிதாயிருக்கும் உலகத்தில் யாவராலுஞ் சொல்லிமுடியாது.—எ-று. (௩)

கயிலையி னிலைகளெல்லாச் கண்டகன் றவத்தீவாட்டச்
செயலற[illegible]ருகியெங்குஞ் செழும்புன லீரிற்பாய்ந்து

வயலெழு மருவிம் ... மலைதம்வெள் ளருவிபோன்று
புயலுறு புனலுங் ...ய் து பொங்கின கொதித்தமாதோ.

(இ-ள்.) கயிலாசகிரிச் சார்புகளெல்லாம் அந்தச் சூரனானவன் செய்கிற தபா க்கினி மிகுந்து கிரியடிவாரமெல்லா முருகி செழுமையுடைய நீர்ப்பெருக்குப்போது ம் பெருகிப்பாய்ந்து பக்கங்களிலே மலையருவிபோதுமோடி யிதுவுமொரு வெள்ளை யருவியென்று சொல்லும்படி யிருந்தது மேகமண்டலத்தைத்தாவிக் காய்ந்தபா ... லே மேகசலங்கள் உஷ்ணமிகுந்து பொங்கியெழும்பி மிகவுங் கொதித்தது.

அவணரு தானடே ...து மசைவிலா மனத்தனாகித்
தவனமு மிளைப்பு ...சாரத் தன்மையன் றவத்தி ...ன்றுக்
புவனமூன் றலம்வர ...ங்கப் புரிதவ மிலக்கங்கோடி
நவதவர் ...தாய்வகாலம் ... ண்ணின வி...சூரன்.

(இ-ள்.) கயிலையங்கிரிச் சார்புகளெல்லாம் நெருப்பு மயமாகிக் காய்ந்தபோது அசையாத மனத்தனாகி சற்றுந் தாகமு மிளைப்பு மில்லா ...வனுமாய் பிடித்தபிடி யிடா மல் அதிக தவஞ் செய்யாநின்றான் அதனாலே மூன் ...லோகமும் பயந்து நடுங்க லட்சங்கோடி தேவர் கற்பகால மிடைவிடாமல் சாதித்தான் வீராதி வீரனை சூரன்.—எ-று. (ரு)

ஆயபோதினுஞ்சம்பாதி யாயிழை யுடையான் சிந்தை
யேயவில் லதனாற்செந்தீ யிடத்திற்றன் றலையைக்கொய்து
தூயவா குதியும்பண்ணிச் சொரிகன லதனில்வீழ்ந்தான்
மேயதாவிமலனேக்கி வியந்தவண் ...குந்தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) அப்படி அகோரமான அரியதவஞ் செய்தும் உமையொருபாகரான பரமேஸ்வரன் திருவுள்ளமிரங்கி வாராமையால் த...ன் தவஞ்செய்கிற பஞ்சா...கினி குண்டத்தில் தன் தலையை ...வத்...ரிசுத்த ...தியாகக்கொடுத்து அந்த நெரு ப்பிலே விழுந்து பஸ்மீகரமானான் அப்போது பரமசிவமானவர் தமதுள்ளமிரங்கி இடபவாகனரூடராய் யெழுந்தருளிவந்தார் தவபூமியிலே.—எ-...று. (சு)

இறை...வன் ...வபூமிக்குள் ளெய்தியித் தவ...கன் ...றன்று
முறைமுறைப் புகழ்ந்தமேலோர் முயற்றவ மி...ற்கொட்டின்றே
யறைகழற் சூராவாவென் றழைத்தன தக... ...வண்டும்
நிறைவரங் கேண்மினென்று நிகழ்த்தினன் கேட்பதானன்.

(இ-ள்.) இறையவனான பரமேஸ்வரன் தவபூ...மியிலெழுந்தருளி இந்தத் தவ ம் மேலானதவமென்று புகழ்ந்து முன்னே முறைமுறையாகச் செய்த பெரியோர் களுடைய உயர்ந்த தவங்களு மிந்த தவத்...க் கொப்பல்லவென்று சொல்லி மெ ச்சிக்கொண்டு வீரக்கழலணிந்த சூரபன்...மனே வாவென்று திருவாய் மல...ந்தருளி னபோது வெந்துநீறான சூரனெழுந்துவந்து சுவாமியை பிரதட்சண நமஸ்கார ஞ் செய்துநின்றானதுகண்டு சுவாமிசொல்லுகிறார் வாராய் சூரபத்மனே யுன்மன தில் நினைத்த வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளென்று சொன்னார் அப்படி... கேட்கலு ற்றான் சூரபன்மன்.—எ-று. (எ)

மூவராற் றேவரானின் முனையி... ...லங்கினுற்பின்
னேவரா யினுமின் ...லத் தியங்கு ...யங்காவுள்ளப்
பூவராப் பொருளினாலும் பொன்றிடா வகையென்பானீ
மாவராப் பணியாகல்கி வரந்தருகென்றான் சூரன்.

(இ-ள்.) திரிமூர்த்திகளாலு மற்றுமுள்ள தேவர்களாலு மும்முடைய முனை ...னாலும் மிருகங்களாலும் பி...னும் யாராயினும் உம்முடைய பத்தியிற் சேர்ந்தபே ர்களாலுஞ் ...சாரதபேர்களாலும் பிரிதிவு முதலான பஞ்சபூதங்களினாலுந் தேவா ஸ்திரங்களா... ...மந்தப் பொருள்களினாலும் நான் சாகாமலிருக்க வரங்கொடுத்தரு ளவேண்... ...ரக...தை ஆபரணமாகத் தரித்த சிவமூர்த்தியேயென்று பணிந்து கே ட்டான் சூரபன்மன்.—எ-று. (அ)

என்றவன் கேட்டதெல்லா மீந்தமூன் றுலகுநல்கி
மன்றலங் கொன்றைவேணி மலரங்கணன் மறைதலோடுஞ்
சென்றுகாசிபனையீன்ற திதியினைப் போற்றிச்சூரன்
வன்றிற லகல ...தெய்வ மயேந்திரபுரத்துப்புக்கான்.

(இ-ள்) என்றிப்படி யவன் கேட்டவரங்களெல்லாங் கொடுத்துத் திரிலோ க ...கையும் அண்டங்களையும் அவனொருவ...க்கே யடக்கியாளும்படியாகக் கிருபை செய்த...ளி ...மிகுந்த கொன்றைமாலை சூடிய சடையையுடைய பரமேஸ்வரன் மறைந்தார் அவர்மறைந்தவுடனே புறப்பட்டுப்போய் தன்னைப்பெற்ற தகப்பனா ன காசிபனையுந் தாயான திதியையும் வணங்கி விடைபெற்று மகா வலுமையையு ஞ் சௌரியமும் பொருந்திய தெய்வீகமான மயேந்திரபுரத்தில் வந்துசேர்ந்தான் பத் மாசூரன்.—எ-று. (கூ)

புக்கலன் றன்னைச்சூர பன்மவென் றான்பொற்பேற
வக்கணவிடையிற் கூறி யருளின னதுபோய்த்
திக்கெலாம்விளங்க ...ன்றான் ...ங்க...ரத்தின் றிண்மை
தக்கவோர்மயிரின்பாங்கு தரித்தனன் றனக்கொப்பில்லான்.

(இ-ள்.) ...யேந்திரபுரத்தில்வந்து சேர்ந்த சூரனுக்கு பரமேஸ்வரன் தவபூமி யில் சூரபத்மாவென வென்றருளின ரதுவே பெயராய் தி...சையஞ்செய்து உலகங்களை யாள ...க்கொண்டு ஆயி...ஞ்சிங்கத்தினுடைய பலன்களை தன்னுடைய தேகத்திலிருக்...ற ...வ்வொருமயிரினிடத்திற்பெற்று அதிக சவுரியமுடையவனாய் தனக்கொருவர் சமானமில்லாமலிருந்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (க0)

இந்திரன்வானோர் வந்துதங் கிணையடி யேவல்கேட்ப
சந்திரனிரவிமாடந் ...யங்கிரண் டாடியாக
வுந்தியபுவனமூன்று மொருகுடை நிழலிற்றங்கி
பந்தமாய்ச்சூரபன்மன் பண்ணவர் தம்மையாண்டான்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள்வந்து அவனுடைய பாதப்பணி விடை யேவல் வேலைகளைச்செய்யவும் சந்திர சூரியரிருவரும் அவனரண்மனை மா ளிகை...ல் இரண்டுகண்ணாடியாக விளங்கவும் திரிலோகமுதலாகிய அண்டங்களை யுந் தன் சொற்...டி ...ண்டுவந்தான் சூரபத்மன் தனதொருகுடை நிழலிலடக்கி மகா...வுரியபராக்கிரமத்துடனே சகல தேவர்களை .—எ-று. (கக)

சுரரைவேதியரைத் தவத் துறவினர் தம்மையாக
விரதியர் குழுவைத் தன் வினையானாகரரைமற்றும்
பரவிய வாத்மபேதம் படிவங்க டனையும்வாதித்
தாரணுடையரசினாட்சி யோகவான் சூரபத்மன்.

(இ-ள்.) தேவர்களை வேதியரை துறவியர்களை யாகாதி விரதங்கள் செய்யப்பட்ட மகா விரதியர் கூட்டங்களை தானதருமஞ் செய்கின்றபுண்ணிய சனங்களை மற்றிய மனிதர்களை பின்னும் பலபல ஜீவாத்துமாக்களையும் துன்பஞ்செய்து வலிமையிருந்த அரசாட்சியிலே மிகவு முயர்ந்து விளங்கினானந்த சூரபத்மன் —எ-று. (௧௨).

அவனிடுந் தொழிலுக் காற்று தருந்தவ ரிமையோ ரண்ட
புவனயிந்திரனைக்கண்டப் புரந்தர னிமையோர்வேதன்
றவனவினத்தாட்சேர்ந்தார் தாமரைக் கிழவனுநி
பவனடுத்துயில்வோன்பாங்கிற் படர்ந்தன ரபையமென்றார்.

(இ-ள்.) சூரபன்மன் செய்கிற கொடுந்தொழிலுக்கு ஆற்றாதவர்களாய் அருந்தவமுனிவர்களுந் தேவர்களுங்கூடி தேவேந்திரனிடத்திற் சேர்ந்தார்கள் தேவேந்திரனும் தேவர்களுமாகப்போய் பிரமதேவனுடைய பட்டணத்தில் சேர்ந்தார்கள் பிரமாவுமிந்திரனுந் தேவர்களுமாகக்கூடி திருப்பாற்கடல் மத்தியிலனந்த சயனத்தில் யோகநித்திரைசெய்கிற மகாவிஷ்ணுவினிடத்தில்வந்து சேர்ந்து அபையமென்று முறையிட்டார்கள்.—எ-று. (௧௩)

அச்சுதனவரோடெய்தி யரனிடந் தியால்வந்த
வச்சுதனசுரர்வேந்த னருளினின்வரத் தம்மா
மெச்சுதன்வலியினீட்ட விறவினுற் றிகழ்ந்தவெற்பு
மெச்சுதன்மங்கள்யாவு மிடந்தன நடம்கொள்தாளாய்.

(இ-ள்.) மகா விஷ்ணுவானவர் முறையிட்ட பிரமாதி தேவர்களை யழைத்து பரமசிவனிடத்தில் வந்து சுவாமி திருகுமாரனாகிய அசுரேந்திரன்செய்த தவமகிமையினாலேயும் நீர் கொடுத்த வரத்தினாலேயும் இம்சைகளைச்செய்து தேவர்களை யெல்லாம் நெருக்கஞ்செய்து தானதர்மந் தவங்களை யெல்லாம் அழிவு செய்யாநின்றான் சிற்சபையிலே நடனஞ் செய்கின்ற பதாம்புயத்தை யுடையவனே யென்று சொன்னார்.—எ-று. (௧௪)

எனவரியமரரோடு மியம்பிய உரையுட் கொண்டே
சினமுறவவனைநம்மாற் செயிப்பது செல்லா திங்ஙன்
கனமருமாலேயுந்தன் மருகனுய்க் குருவின்வந்த
புனையறுமுகனைக்கொண்டு போந்தமர் புரிதியென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படித் தேவர்களோடுவந்த விஷ்ணுவானவர் சொன்ன வசனங்களைக் கேட்டுகுரோதமாக அந்த சூரனை செயிக்க நம்மாற்கூடாது. விஷ்ணுவே உமக்கு மருமகனாகியும் யெனக்குக் குருவானவனுமாகிய சண்முகத்தையுடைய கந்தசுவாமியை யழைத்துக் கொண்டுபோய் நீங்களனைவரும் அவனைக்கொண்டு யுத்தங்கள் செய்வீரகவென்று சொல்லியருளினார் பரமசிவன்.—எ-று. (௧௫)

என்றுதன் சத்திதன்னை யிரும்பட மாகக் கூட்டி
துன்றியவேலதாகத் தோகையூர் பாகரீந்தார்
வென்றியிற்றேவர்வாழ்த்த வதியனுசீர்கூற
நின்றறுமுகன்கைக்கொண்டு நிமலனை வணங்கிச் சென்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பரமேஸ்வரன் திருவுளம்பற்றியருளி தம்முடைய சத்திகளை யொன்றாய்க்கூட்டி வெற்றிவேலாகச்செய்து அந்தவேலாயுதத்தை கந்தசுவாமிகையிற் கொடுத்தார் அப்போது தேவர்கள் வணங்கி வாழ்த்தி பிரமதேவன் ஆசீர்வாதஞ்செய்ய அறுமுகப்பெருமான் அந்தப்பராசத்திவேலை கைக்கொண்டு சிவபிரானை வணங்கி விடைபெற்று யுத்தசன்னத்துடனே வானவர்சூழ்ந்துவரப் புறப்பட்டார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (௧௬)

மைந்தனுங்கந்தர்பாங்கு வயந்திகழ் வீரவாகு
முந்தவோரொண்மர்சூழ முரண்டரு படைகளேந்தித்
துர்துமிமுழ்வ தேர்பத் தூயமாதலிபொற் றேர்மே
லிந்திரன்முதலோர்போற்ற வேறினனீராறு தோளன்.

(இ-ள்.) மகாவலியையுடைய வீரவாகுமுதலான நவவீரர்களு முயர்ச்சியையுடைய சன்னத்தங்கள் ஆயுதங்களைக்கைக்கொண்டு புடைசூழ்ந்துவரத் துந்துமி வாத்திய முழங்க மாதலிகொண்டுவந்த சொர்ன்னமயமான இரதத்தின்மேலே இந்திரன் முதலான தேவர்கள்சூழ்ந்து போற்றிசெய்ய வேறினார் பன்னிரண்டு புயத்தையுடைய கந்தசுவாமி.—எ-று. (௧௭)

பரிசைவாள் வேல்பாற்றண்டம் பாசமங்குசம்பொன்னேமி
விரவியகவணஞ்சூலம் விறன்மழு விருநாலத்தந்
தரவரவபயத்தோடுந் தயங்கினர் சமரவேலோர்
வரமனாரதன்யாகத்து வருந்தகர் பாங்குசேர.

(இ-ள்.) பரிசை வாளாயுதம், வேலாயுதம், பாசம், அங்குசம், சக்கரம் கவணஞ், சூலம் மழுவாயுதமென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்ட ஆயுதங்களையும் தம்முடைய அஸ்தங்களினாற் பற்றிக்கொண்டு அபயவரதங்களுடனே அனேக காந்திகள்வீச தவமுடைய நாரதமுனிவன் செய்த யாகத்திற்பிறந்த விசையமுடைய தகரவாகனம்பக்கமே சேர்ந்துவர.—எ-று. (௧௮)

இடபபொற்கிரியிலேக நீலமாகிரியி னெய்திப்
புடைகொள்பஞ்சாக்கரப் பொற்பொருப்பினி லிருந்துகார்வந்
தடைதருகோலவெற்பி லடைந்தபின் றுகவெற்பி
னிடைபடர்ந்திருவர்பாத மிறைஞ்சியாங் கமர்மேற்சென்றார்.

(இ-ள்.) முன் இடபகிரியிற்சென்று அங்கிருந்து புறப்பட்டு நீலகிரியிற்சேர்ந்து அனேகமலைகள் புடைசூழ்ந்த பஞ்சாட்சரப் பருவதத்திலு மிருந்து மேகமொத்த வராக கிரியிலு மருவிப்பின்பு திருநாககிரியிற்சேர்ந்து சுவாமி யம்மனிருவர் களையும் வணங்கி விடைகொண்டு அந்த சூரபத்மன்பேரில் யுத்தஞ்செய்யப் புறப்பட்டார் கந்தசுவாமி.—எ-று.

மாதலிகடாவுந்தேர்க்கா[illegible] வருமொலி யவன் றிகன்னத்
தோதடர்சூழ் ஞெவி யுண்டி[illegible]ம் கூற்றூர்த்தென்னைப்
போதலிப் போருக்கென்ற[illegible]ந்திரத்தில் வீரர்
கோதையோ[illegible]பங்கன்செய்முன் குறுகினர் போர்[illegible]ர்.

(இ-ள்.) மாதலி [illegible]த்தப்பட்ட இரதத்திலுடைய வலம்டி ஓசையான [illegible] சூரபத்மன் காதிற் குடைந்து புகுந்து அவன் சேவனை உண்ணவந்த யமன் ஆர்ப்பரித்ததுபோது மிருந்தது அதுகண்டு சூரன் திடுக்கிட்டான் அப்போதந்த மயேந்திரபுரக்கிற் காவலாகிய வீரர்வீரசூரர்கள் அனேகம்பேர் புறப்பட்டு கந்தசுவாமிமுன்னேவந்து அணியணியாகப்புகுந்து யெதிர்த்து நின்றார்கள்.—எ-று. (௨௦)

அனந்தபல் கோடிகோடி யரக்கரோ டசுரர்சேனை
கனந்தரு சூழசூரன் கனக்மா மேருபோல
வனந்தரு நிலையேழ்கொண்ட மாடகூடத்திமேலேறிப்
புனைந்தெழுமுருகன் சேனைப்பொலிவுபா[illegible]த் தினையசொல்வான்.

(இ-ள்.) அப்போது பலபலவிதமான அனந்தங்கோ[illegible] மகாகோடி ராட்சதக் கூட்டங்களும் அசுரசேனைகளுங் கன[illegible]கச் சூழ்ந்து சேவிக்க சூரபன்மனானவன் கனகமயமான மகாமேருகிரிபோலும் பிரகாசமாகிய உயர்ந்த தனது ஏழுநிலையையுடைய மாடகூடத்தின் மீதேறி அலங்காரத்துடனே யெழுந்தருளிவந்[illegible] கந்தசுவாமியினுடைய சேனாசமுத்திரத்தின் பொலிவுகளைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௨௧)

நான்முக னம்பேர்கேட்கி னடுங்கிடு யசனியேற்றின்
பான்முறிநாகம்போன்று பதைபதைத்தொடுங்கு மாயோன்
கான்முளைபூளை வீயின் கடுக்குமக்காமற் காய்ந்தோன்
றன்மலைக் குகையினீங்காச் சங்கமனுகிவைகும்.

(இ-ள்.) சதுர்முகப் பிர்ம்மனானவன் நம்முடையபெயர் கேட்டால் மிகவுநடுங்கி யிடியோசை கேட்ட நாகசர்ப்பம்போலும் பதைபதைத்து ஒடுங்கிக் கிடப்பான் விஷ்ணுவானவன் காற்றடிக்கிறபோது பூளைப்பூப் பறந்தோடியதுபோல் பயந்தோடிப்போவான் மன்மதனை யெரித்த சிவனானவன் தன்கயிலாசகிரிக்கு கையைவிட்டு பிரியாமல் ஆண்டியாகி ஒளிந்துக்கொண்டிருப்பான்.—எ-று. (௨௨)

இந்திரன்முதலோர் பானுகோபனுக் கேவலாளாம்
வந்தடிபணிவதல்லால் மற்றுமோர் [illegible]று
லந்தனுள் மூவராலுமடாவரங் கொண்டேனாமீசன்
றந்தையோகுருவோ வின்[illegible]ன்சமர்த் தொழிற்கெழுந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) இந்திரன்முதலான தேவர்களெல்லாம் பானுகோபனுக் கேவலாளாய் அடிவணங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பின்னையொரு வலிமைக்கிடமில்லை அந்தாளிலே திரிமூர்த்திகளாலுஞ் சாகாவரம் பெற்றிருக்கிறேன் இப்போது சிவனுடைய தகப்பனோ குருவோ யிங்கு யுத்தஞ்செய்ய வந்தவன்.—எ-று. (௨௩)

எனவனற்காலுங் கண்ணு [illegible]மாசல [illegible]ந்தைபெற்ற
கனவனைக்கிழவன் றன்னைக் கதிர்முடி[illegible]

றனகபோற்காமுஞ் சோதியணிம[illegible]க்குழை யும்வெட்கி
புனைமலர்த்தொடையுங் கண்டா[illegible] பூவையர் மோகம்போன்றான்.

(இ-ள்.) என்[illegible]னில் அக்கினிப் பொறிபறக்க விழித்து யிமவான் [illegible]ற்ற குறிஞ்சிக்கிழவனான கந்தசுவாமியை நன்றாயுற்றுப்பார்த்து பிர[illegible]பொருந்திய ஆறுசிரசுகளும் பன்னிரண்டு கைகளும் சோதிமணிக்குண்டலங்கள் பொருந்திய காதுகளும் வெட்சிமாலை சூடிய அழகிய மார்புங்கண்டு உடனே [illegible]சனங்கள்போலே மோகித்தான்.—எ-று. (௨௪)

இச்சிறுகுமரன் றன்னையேகிநம் வீரர்கொல்லாத்
தச்சுரப்பிடித்து வம்மினமர்த்தொழில் புரியேலென்று
சிற்சிலப்பகர்ந்தான் வந்தசேனை யெண்டிக்குமீண்டு
மைச்செறிமேகமேரு வளைந்தென வளைந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிமோகித்[illegible] சூரபத்மனானவன் தன்னைச்சூழ்ந்து நின்ற வீராதிவீரர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் நீங்களனைவரும்போ யந்தச் சிறுபிள்ளையான கந்தனைக் கொல்லாதபடிக்கு பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள் யுத்தஞ் செய்யவேண்டாமென்று சில வார்த்தைகளைச்சொல்லி யவர்களையேவினான். அப்போது அசுரசேனை நாலுதி[illegible]கும் நிறைந்து சூழ்ந்து கார்மேகமானது மகமேருவைச்சுற்றி வளைந்தது[illegible]ந்தசுவாமியை வளைத்துக்கொண்டார்கள்.—எ-று. (௨௫)

வளைந்தசேனைகள் போர்வீரவாகுவிற் சிறுநாணோதைக்
குடைந்தழல் செவியராகியொருவர் மேலொருவர் வீழ்ந்தார்
விளைந்திடுசினத்[illegible]ர்சூலம் வேல்கதை நெமிவாள்போர்
தளைந்தெதிர்ந்தடர்ந்தாரொன்னில் தானலர் முருகர்மீதே.

(இ-ள்.) அப்படிவளைந்த அசுர [illegible]களெல்லாம் சிறுநாணோசையால் யுத்தகாலத்திலே வீர்வாகுதேரினோசையால் ஒருவர்மேல் ஒருவர்விழுந்து சிலர் மடிந்துபோனார்கள் சிலர் கோபத்துடனே சூலம் வேல் கெதை வீரவாள் முதலாகிய பலவாயுதங்களைவீசி நெருங்கி யடர்ந்துவந்து கந்தசுவாமியை சூழ்ந்துக் கொண்டார்கள்.—எ-று. (௨௬)

எறிந்த வாயுதங்களெல்லா[illegible]றுபுயத்தன் பாங்கா
பொறிந்தெரி யெரியிற்றீய்[illegible]த புற்றிர ளெரிந்தொப்ப
வுறுந்திற லொன்றுங்காணு ரோடினரோடா வெல்லாந்
செறிந்தசேய் கோபத்[illegible]யாற் சிவனெதிர் னங்கன்போன்றார்.

(இ-ள்.) அந்தச் சூரர்களெறிந்த வாயுதங்களெல்லாம் கந்தசுவாமி பக்கத்தில் வீழ்ந்து யெரிந்துபோயிற்று உலர்ந்த புல் சுமை[illegible]ய நெருப்பிலிட்டதுபோல [illegible]னதுகண்டு வேறொரு செய்கையுங் காணமலோடிப்போனார்கள் ஓடாமற்போ[illegible]செய்த சில சூரர்களெல்லாங் கந்தசுவாமி கோபாக்கினியினால் வெந்து சாம்பராய்ப்போனார்கள். அது சிவனுடைய நெற்றிக்கண் நெருப்பில் மன்மதனெரிந்ததுபோது மிருந்தது.—எ-று. (௨௭)

வேறு.

விட்டேறிய வவுணர்கெட[illegible]லோனொடு பலவாய்
மூட்டேறிய சூலங்கன முசலங்கர வைவாள்

இட்டேறிய சூந்தம்பர[...] டுசக்கர மிருகை
தொட்டேறிய படையி[...] பல தொகைகொண்டனர் நிருதர்.

(இ-ள்.) அப்படி யெரிந்துபோன [...] பல சூரர்கள்வந்து வளைந்தெதிர்த்து அவரவர்கள் கையிலே யெடுத்த பீட்டிகளும் [...]ங்களுஞ் சவன்களுங் கைவேல்களுந் தேவாஸ்திரங்களுஞ் சூலங்களும் உலக்கைகளும் கைவாள்களுங் குந்தங்களு மழுவுகளுஞ் சக்கரங்களு மற்றுமுண்டான பலபலவாயுதங்களும் வீசியெறிந்து யுத்தஞ் செய்தார்கள் கந்தசுவாமியுடனே.—எ-று. (உ[...])

கதைகப்பண முசலத்திரள் கணயுட் பொதிகவசங்
குதைவிற்படை கொடுமுப்படை சூலமொடம்புதறி செறிதற்
பதிகைப்படை பாசப்படை பதினெட்டமர் படையிற்
சதிபெற்றுயர் படைகைட்படு சமருற்றனர் நிருதர்.

(இ-ள்) தண்டாயுதங்களுங் கப்பணங்களும் உலக்கைத்திரள்களு மக்கினிக்குண்டுகளும் வில்லம்புகளும் கொடியதோமரங்களு மலைபோன்ற கவணகல்களுங்குறிச்சீட்டிகளுங் கோடாலிகளும் என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்ட பதினெண்வகை ஆயுதங்களினாலும் தேவாஸ்த்திரங்களினாலும் [...]தசுவாமியை வளைந்து பிடிபிடியடியடியென்று அட்டகாசங்கள்செய்து அகோரமான யுத்தஞ்செய்தார்கள் சூரர்கள். ()

யமனேகினு மேசாவகை யெரியுட்படு பாசந்
தமனேக தவத்திற்பெறு சமரத்தடு வினையங்
கமனேதரு மாயாதிகள் கணவிற்பொரு கலகம்
விமனேமியின் மலைபோல்பவர் காலாளில் விரைந்தார்.

(இ-ள்.) எமனேடிப்போனாலும் பேசாதபடி விறக்கிக் கட்டுகின்ற யெறிபாசங்களுந் தாங்களனேக விதமாகத் தவஞ்செய்துபெற்ற தேவாஸ்திரங்களும் போர்பொருதுகிற வினையங்களும் விஞ்சைமந்திரங்களாலே யெடுக்கப்பட்ட மாயாசொருபங்களும் விடுத்து மகா யுத்தஞ்செய்தார்கள் பூமியிற் பெரிய மலைகள்போலுங் காலாளிக்கூட்டமாகிய அசுரசேனைகள்.—எ-று. (கூ0)

அயிராவத மதன்மாமத மடவேர்விடு கரியுஞ்
செயிர்மாமலை பலகோடிகள் இவர்மண ரதமும்
முயிர்மாமர கதபாய்பரி யுறஞேடிவு ளிகளும்
வியன்மாரடு நிருதாதிபர் மிகவேலவொ டிகல்வார்.

(இ-ள்.) தெய்வலோகத்து வெள்ளையானைகளைப்போலு மும்மதங்களைப் பொழியப்பட்ட யானைதிரள்களு மகாபருவதங்க ளனேகங்கோடி வுலாவித்திரிவதுபோலுயர்ந்த இரதங்களும் ஆதித்தன் தேரிலகட்டிய பச்சைக்குதிரைகளைப்போலும் அதிவேகமாய்ப் பாய்ந்துவரப்பட்ட குதிரை யணித்திரள்களும் அதிவீர பராக்கிரமர்களனவீராதிவீரர்களு முறைமுறையாக அணிவகுத்து யூகத்துடனே பல முனைகளுநின்று வேலாயுதக் கடவுளைச் சூழ்ந்து கொடிதாகிய யுத்தஞ்செய்தார்கள்.—எ-று. ()

இகல்வன்புர ஹறுகண்டக ரிஹுமைகவ ருடலால்
மிகுதென்கடன் முழுதுங்குரு தியின்வெங்கடல் விரவ

வருதந்தவ சுரர்மங்கைய ரழுசெம்புன லனவர்
உதவஞ்சல திரவின்குக பொருபுண்கனை தொடவே.

(இ-ள்.) இப்படி [...] துரங்கசேனை சூரர்களை யெல்லாம் கந்தசுவாமியா[...] தமது கையில்லே வளைத்து நாணிபூட்டி குணத்தொனிசெய்து ஓர் அக்கினியாஸ்திரத்தை தொடுத்துவிடவே அது கோடானகோடி அஸ்திரங்களாய்ப் பெருகிப் பாய்ந்து சங்கரித்து அளவில்லாத ரத்தங்கள் பெருகிச் சமுத்திரத்திற்சென்று செந்நிறமாக்கியது யெப்படி யிருந்ததென்றால் இறந்த சூரர்களுடைய மங்கையர்க ளழுத கண்ணீர் பெருக்கம்போலு மிருந்தது.—எ-று. (கூஉ)

வேறு.

எழுதினத்தவ்வண் முருகரிப்படி யிகல்விசித்தனர் உசிதமாய்
விழுகதிற்குதை யமுமிதற்கிது விடிவெனத்தெரி கிலதா
வெழுபினக்குரு திகள்சமுத்திர மிராயவக்கட லிடையிலே
செழுமயிற்குக ரிரதம் விட்டனர் நிமைமரக்கல மென்னவே.

(இ-ள்.) இப்படி எழுநாள் யுத்தகளத்திலே முருகவேள் விசித்திரமாகிய யுத்தஞ் செய்யும்போது உதயகாலம் அஸ்தமானகால மிவையென்று தெரியாமல் சமர்செய்து அனந்தங்கோடி சூரர்களை சங்கரித்தார் அசுரர் பிணங்கள் மகா பருவதங்கள்போலுங் குவிந்தது இரத்தவெள்ளங்கள் சமுத்திரம்போல யிரைந்து பெருகிற்று அந்த இரத்தக்கடலிற் செழுமையுடைய மயில்வாகனக் கடவுளாகிய கந்தசுவாமி இரதம நடத்தினார் கடலிற் கப்பல் ஓடுவதுபோல.—எ-று. (கூஙு)

எட்டுநாளினில் விட்டதானவ ரெண்ணில்கோடிகள் விண்ணுறப்
பட்டுவிழ்ந்தனர் சூரபன்மனோர் பாவியேதனி நின்றுவான்
முட்டவோடினர் முண்டகன்முதல் மூவருஞ்செரு முருகான்
றட்டதிண்சமர் கண்டுகந்தன ரியராவி தழைத்தவே.

(இ-ள்.) எட்டுநாளளவிலே சூரன் முறைமுறையா யனுப்பிவைத்த சதுரங்கச் சேனைச் சூரர்க ளளவில்லாத கோடிப்பேர் இறந்துவீழ்ந்தார்கள் மகா பாவியான சூரபத்மன் ஒருவனுந் தனியே வெளிப்பட்டு நின்று அண்டகடாகமுட்டி வோடிப்புகுந்தான் பிர்மா முதலாகிய மூவர்களும் முருகக்கடவுள் செய்த சமர் வெற்றியைக் கண்டு சந்தோஷித்தார்கள் தேவர்களெல்லாம் நாங்கள் பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்று சொல்லி சுவாமியைக் கொண்டாடினார்கள்.—எ-று. (கூச)

சூரனெங்குளன் வீரவாகு துராந்தறிந்தவ னுவியின்
னோர்முண்பது நமதுவேலென நின்றுவேலர் நிகத்தியே
பூரிமானில கோடி சூரியர் போல்விளங்கின னவனிடை
கோரமாகியோர் தேரிலேறி யகோரமே நடந்தனன்.

(இ-ள்.) அப்போது கந்தசுவாமியானவர் வீரவாகுவைப்பார்த்து அந்த சூரபத்மனவன் யெங்கும் ஒளித்து யிருக்கிறான். அதுவறிந்து அவனுடைய உயிரைவாங்கும்படி நமது வேலாயுதத்தை விடுகிறேமென்று சொல்லி அனந்தங்கோடி ஆதித்தர்போலச் சோதிப்பிரகாசமாக விளங்கினார். அந்தச்சமயத்தில் மகாகோரங்களுடனே கனகமயமான ஒரு தேரிலேறி அஷ்டகாசஞ் செய்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்யக் கந்தசுவாமியுடனே யெதிர்த்து வந்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (கூரு)

எதிரிசூரனனந்தபார விருப்புலவன்முச லகையெடுத்
ததிரவண்டமுக டதிரவிண்ணுலமு மதிரமண்டலமு மதிரமீ
னுதிரவேலவ ருரந்தெறிந்திட லோங்கினனமர் தாங்கினோர்.
கதிருமோடின மதியுமோடின கனலுமோடின ககனமே.

(இ-ள்.) சூரன் அளவில்லாத கனம்பொருந்திய வன்மையான இருப்புலக் கையை யெடுத்து தேவர்கள் மனம் நடுங்கியதிர ஆகாசம் பூமியெல்லாம் அதிர சந்திர சூரியர் நட்சேத்திரமெல்லாம் அதிர்ந்து உதிரும்படியாக வேலவருடைய மார்புக்கு நேராகச் சுழற்றி யோங்கி யெறிந்தான் அந்த உலக்கையானது அக்கவிலே யுடனே மார்பிற்றுக்கவே அப்போது சோம சூரி யாக்கினி யென்னு முச்சுடர்களுமோடி ஆகாயத்தில் மறைந்தது.—எ-று. (கசு)

பட்டகெட்டை யிருப்புலக்கையோர் பசுமைல்மாலிகை யானதாற்
றெட்டகுந்த மெடுத்தெதிர்ந்தெதிர் சூரன்மார்பு பிளக்கவே
ரிட்டசோரிக ளீலமால்வரை யெழுமணிச்செசாரி யருவியின்
முட்டவொத்தனன் வேறொர்தேரொடு முகிலிடத்து மறைந்தனன்.

(இ-ள்.) எறிந்த இருப்புலக்கைவந்து கந்தசுவாமி மார்பில் தாக்கிச் செங்கழுநீர் மாலையாகி விழுந்தது அதுகண்டு சீக்கிரத்திலே ஆறுமுகக்கடவுள் ஒரு குந்தத்தை யெடுத்து சூரன் மார்புபிளக்க விடுத்தார் அதுவந்து சூரன் மார்பிலே தாக்கினவுடனே இரத்த வெள்ளப் பிரவாகமாகப் பெருகிய தோற்றமானது நீலகிரியிலிருந்து யிறங்கிவருகிற செம்மணி யருவிபோலு மிருந்தது. தேருஞ் சின்னபின்னமாக முறிந்து விழுந்தது பின்னையு மொருதேர்மே லேறிக்கொண்டு பயந்து மேகமண்டலத்திற்குள்ளே மறைந்திருந்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (கஎ)

மறைந்துகற்கவண் மாரிபெய்தடு வாளிமாரி வழங்கவேள்
சிறந்தவாளிக ளண்டகோளகை நீழல்செய்து மறைந்தபின்
னறைந்தமாருத வம்புதொட்டன னஃதறப்பணி யம்பினல்
புறந்தரற்கசுரன் றொடுத்தவைபோக வாளிகளுதவினர்.

(இ-ள்.) முகிலில் மறைந்த சூரனானவன் கவண்கல்மாரி பொழிந்து அஸ்திரங்களையும் மாரியாகப் பொழிந்தான் அதை யெல்லா மறுத்தெறிந்து செவ்வேளாகிய கந்தசுவாமியும் அளவில்லாத பாணப் பிரயோகஞ் செய்து அண்டகோளகை யெல்லாம் நிழலாகி மறையும்படி சரக்கூடங் கட்டினார். அதுகண்டு அந்த சூரன் வாயுவாஸ்திரந் தொடுத்தெய்தான் அதை நாகஸ்திரந் தொடுத்தெய்து அறுத்தெறிந்தார் பின்னையுஞ் சூரன் தொடுத்த பாணங்களுக் கெல்லாம் அஸ்திரப்பிரயோகஞ் செய்து அறுத்தெறிந்தார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (கஅ)

பின்பனற்கணை பிணையல்வெட்சி பிறங்குபிள்ளை தொடுத்தபின்
வன்கனற்செய சுவாலைகண்டவன் வருணவாளி வழங்கினான்
பன்கனத்தள மோகவாளி பசாசவாளி யியக்கரோ
முண்கதித்தமய னஸ்திரநாலுமோர் முகமுனைந்துசமர் முடுகினான்.

(இ-ள்.) அழகிய வெட்சிமாலை சூடிய மார்பினையுடைய குமாரசுவாமி யகோரமான அக்கினியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்தெய்தார் அதனாலே அண்டமெல்லாம் அக்கினிச் சுவாலையாக முழங்கி வருகிறதைக்கண்டு வருணாஸ்திரந் தொடுத்தெய்து அடக்கினான். பின்பு பெருமையான மோகனாஸ்திரம், பேயாஸ்திரம், இராக்ஷசாஸ்திரம், மயனாஸ்திரம் இந்நாலு அஸ்திரங்களுந் தொடுத்தெய்து ஒருமுகமாகமுனைந்து போர்செய்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (கசு)

முனையினாலுவ கைச்சரந்தனை முண்டகன்கணை கொண்டறுத்
துனையமர்க்கிடை மற்றயத்திலு டற்றுகென்ன விடுத்தனன்
றனில்மறைந்தரி வராகவன்புலி தகர்க்கிடாகரடி தடவரு [தான்.
வினைகொள்புள்ளின மென்குவார்மாய. விதத்தெதிர்ந்துபல் வினைசெய்

(இ-ள்.) சூரனானவன் ஒரு முகமாகத் தொடுத்தெய்த நாலுதேவாஸ்திரங்களையும் பிரமாஸ்திரந்தொடுத்து அவைகளை அறுத்தெறிந்தார் கந்தசுவாமியானவர். பின்னுமனேக அஸ்திரங்களினால் அவர் புயங்களில் தாக்கும்படியாகப் பிரயோகஞ் செய்து ஆகாயத்திலே மறைந்து சிங்கம்போலும், பன்றிபோலும், வலிய புலிபோலும். தகர்க்கிடாய்ப்போலும் கரடிபோலும், பெரிய பாம்புகள்போலும் இப்படிய நேகவடிவெடுத்துவந்து வினைகளைச்செய்து பின்பொரு சக்கரவாளப்பட்சிபோல் நானாவுருவமெடுத்தெதிர்த்துப் போர்செய்தான் சூரன்.—எ-று. (உ0)

மாய்கைவன்றொழில் வல்லசூரன்ம லைந்தபூசலு லைந்திட
வீய்கைமேருவெ னச்சுடர்ந்தொனமெக்கெனப் நின்றுதம்
பாய்கதிர்ச்சர ணம்பரன்பத மெண்ணிமாயைசெய் திருதர்கோன்
சாய்கையிற்பொரு சத்திகொண்டுச மர்க்கெதிர்ந்தனர் சண்முகர்.

(இ-ள்.) இப்படியனேகவித மாய்கையான வித்தைகளில் வல்லவனான சூரன் செய்கின்ற மாயாவித்தைகளெல்லா மடங்கும்படியாகச் சொர்ணமயமான சிறப்புடைய மகாமேருபோலு மசையாது விளங்கித் தனது தந்தையான பரமேஸ்பரருடைய பாதங்களை யிருதயத்தில் தியானஞ்செய்து சூரன் செய்த மாயாவிகார வித்தை சாலங்களெல்லா மொழியும்படிசெய்து தம்முடைய கையிலே சத்திவேலாயுதத்தை யேந்திக்கொண்டு முனைந்து போர்செய்தார் சண்முகக் குமாரர்.— (உக)
எ-று.

பாகமாதவி ரதமேல்வரு பாரவேலவர் வேல்தொட
நாகமும்பல நாகமுந்திசை நாகமுங்கிடுகி டென்னவே
மேகபந்திகள் சூழ்திதூர்மிளிர் வெள்ளியின்குல மதிரவின்
பூகமேறுக்கந டுங்கிமுச்சுடர் போயிருண்டன புவனமே.

(இ-ள்) மாசவி நடத்தப்பட்ட இரதத்தின்மீதேறிவருகிற கந்தசுவாமி சூரன் மேலே சத்திவேலையெடுத்து விடுத்தாரப்போது நாகலோகங்களும், பல மலைகளும், அஷ்டகுல பருவதங்களும் அதிர்ந்து சப்திக்க மேகவரிசைகளெல்லா மிரத்த மாரிகளாகப்பொழிய நட்சேத்திரக் கூட்டங்களெல்லா முதிர பூமி நடுங்கி சோமசூரியாக்கினியென்னு முச்சுடர்களும் ஒளிமழுங்கி புவனங்களெல்லா மிருள்மூடினது.

இன்னதுற்குறி சூரனெஞ்சக மெய்திமெய்த்தரு மாலுறத்
தன்னுடன்முதற் றுருவிற்பல சொருபமாயொரு சூததாய்
வென்னுறைப்பெரிய வாரியிற்புத மேலதாய்முடி கீழதாய்த்
கன்னரிலைக்கர வுடனெழுத்தொரு தாருவின்படர் தந்தனன்.

(இ-ள்.) இப்படி கந்தசுவாமியின் வேல்வருகிற அதிர்ச்சியைக்கண்டு பயந்து சூரன் மனங்கலங்கி புல்முதலாக அநேகவிதங்களை அலோக அற்குறி யுண்டானதுகண்டு

னைகவிருட்சங்களாக மாயாசொரூபமெடுத்துப்பின்பு ஒருபெரிய மாமரவடிவெடுத்து வெண்ணுரைபொருந்திய பெரிய கடல்நடுவில் கால்மேலுந் தலைகீழுமாகத் தன்மனக் கபடாகக் களவுசெய்து ஒளித்து ஈங்கிதன்பத்தைக் கொடுத்தான் சூரபத்மன்.—எ-று.

திரிபுரந்தனை யுமதுதந்தைமுன் பெரிபுரஞ்செய்த செயலைப்போல்
பரிபுரந்தரு பதவுந்தரி பயந்துகந்தருள் சத்தியால்
விரிபுரமயூரமாயபுரந்தனில் வீரசூரனை வெல்கவென்
றரிபுரந்தர னயனருந்தவ ராசியோடவர் விசினர்.

(இ-ள்.) அந்த வேளையில் திரிபுரத்தை உமது தந்தையான பரமேஸ்பரன் எரித்ததுபோலுஞ் சிலம்பணிந்த பாதத்தையுடைய அழகிய திரிபுரசுந்தரியான பராசத்திகொடுத்த வெற்றி வேலாயுதத்தினாலே விசாலமாகிய மயூரபுரத் திறைவனாகிய சூரனைக்கொன்று வெற்றிபெருகவென்று கந்தசுவாமியை பிர்ம்மா, விஷ்ணு, தேவேந்திரன், தேவர்கள், முனிவர்கள் ஆசீர்வாதஞ்செய்து புஷ்ப வருஷம் வருஷித்தார்கள்.—எ-று. (ருசு)

கூறுமாசிகொடு வீரசேனையொடு கொற்றவேலவரும் கொடுமைசெ
டறில்சூரனன் ஞகவெற்பினி லிடைந்திடைந்து விழுந்தனன்
மாறிலவ்வறை வருதலாலொரு வன்மைசண்முகர் வேலினாற்
கூறுபட்டுவி ழுந்தனனிரு கூறுகோழியு மயிலுமாய்.

(இ-ள்.) அப்படி தேவர்கள் செய்யப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களுடனேயும் வீரவாகுவான வீரர்களுஞ் சூழ்ந்து போற்றிசெய்ய விளங்காநின்ற கந்தசாமி சூரனைக்கொன்றுவாவென் றேவிவிட்ட வெற்றிபொருந்திய வேல்வருகிற கொடுமையைக்கண்ட அறிவில்லாத வீரசூரனனவன் நடுநடுங்கி, நாககிரிச்சாரலின் டெலிலே யிடைந்திடைந்து விழுந்தான் மாறுபாடில்லாத கிரிச்சாரலில் வருத்தலின் வலிமையுடைய சண்முகக்கடவுளுடைய வேலாயுதத்தினாலும் இரண்டுபட்டு விழுந்தான் ஒருகூறு கோழியும் மற்றொருகூறு மயிலுமாயினான் சூரபன்மன்.—எ-று.

தோகைமாமயி லாகியரவிறை சுடிகைதன்னிடு வலருகொண்
டேகுகாளெழு சேடனுமவர் வெந்நைகந்தா னிங்ஙதம்
வாகனுதிக மாகவேறி மடக்கினார்பொறி யெனவுடு
பாகுகோழிகொக் கரிக்கவென்றுப தாகைகொண்டனர் குமாரரே.

(இ-ள்.) அப்படி கூறுபட்டு விழுந்த சூரனனவன் ஒருகூறு தோகைமயிலாகி நாகேந்திரன்முதலான அநேக நாகங்களை தன்வாய் மூக்கினாலே கொத்திக்கொத்தியெடுத்திடுக்கஞ்செய்வதுகண்டு எம்முடைய சாமியாகிய முருகக்கடவுள் தம்முடைய வாகனமாக யேறிநடத்தி மடக்கியடக்கினார் நட்சேத்திரங்களையும் பொறிகளாகக் கோதிகொத்திக் கொறிப்பதுகண்டு அதனை வெற்றிக்கொடியாகக் கொண்டருளினார் குமாரசுவாமி.—எ-று. (சுசு)

குமரவீர னெதிர்ப்பொருங்கடு கோரசூரனை வென்றவன்
றமரார்வன்சிறை யாவுமீண்டவ ரடிவணங்க விருந்தபின்
றமருகந்தரு தாமரைக்கர சங்கரன்றனை வெங்கரத்
தெமரவென்றிரு தாள்பிடித்தினி தின்பவன்பி னிறைஞ்சுவார்..

(இ-ள்.) வீரபராக்கிரமமுடைய குமாரக்கடவுள் தம்முடனே யெதிர்த்துவலிய போர்செய்த சூரபன்மனைக்கொன்று வென்றுகொண்டபின்பு தேவர்கள் சிறையனைத்தையும்மீண்டு அவர்கள் அடிவணங்க விருந்தருளினார். பின்பு தமருகமேந்திய

தாமரைக் கைகளையுடைய சங்கரனான பரமேஸ்வரனைத் தம்முடைய கைகளாலேஞ்சலிசெய்து இரண்டு பாதபத்மங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு இனியதாகிய பக்தியினாலே பூசித்திருந்தார் வேலவர்.—எ-று.

சூரபத்மன் வதைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—ருஉரு.

முருகர் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

புத்தேளிர் தமைப்புரப்பப் பொருந்தாரு கனைத்தடிந்து புவனமூன்றில்
மெய்த்தேசு தரவெழுந்து விளங்கியநா கக்கிரியில் வேலர்மேவிப்
பைத்தேசு பெறவணிந்து சீர்னையடி வணங்கியெதிர் பகையைக்காய்ந்த
வத்திமை யகல்வதற்கே யறுமுகவர் சிவார்ச்சனையி லருள்வைத்தாரால்.

(இ-ள்) தேவர்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டாக தாருகாசூரனைச் சங்கரித்து திரிபுவனங்களிலும் தேககாந்தியுடனே யெழுந்தருளி விளங்கிய நாககிரியில்வந்துசேர்ந்து பாம்புகளை யாபரணமாகத்தரித்த பரமேஸ்வரனைக்கண்டு அவருடைய பாதகமலங்களை வணங்கி யெதிர்த்த பகைவரான சூரர்களைக் கொன்ற தீமையான பிரமகத்திதோஷம் தீரும்படிக்குச் சிவார்ச்சனை செய்யக் கிருபைகூர்ந்து அருளினார் ஆறுமுகக்கடவுள்.—எ-று.

அகத்தியர்நா ரதர்வசிட்டர் கவுதமர்சிர் விசுவாமித் திரப்போரானோர்
சத்துஜம தக்கினிப்ப ராசரர்பா ரத்வாசர் மறைவியாசர் [வானோர்
சுகத்தவர்மார்க் கண்டர்கவுண் டிகர்முதலோர் தொல்முனிவர் சுரர்கோன்
மிகச்சூழுமி வேதனும்வே தனைக்கமல வுந்திதந்த விண்டுசூழ.

(இ-ள்.) அகஸ்தியர், நாரதர், வசிஷ்டர், கௌதமர், விசுவாமித்திரர் என்னும் பெயரையுடைய முனிவர்களும், சதாயாகஞ்செய்கின்ற சமதக்கினி, பராசர், பாரத்வாசர், வேதவியாசர், சுகர், மார்க்கண்டேயர், கவுண்டிசர், முதலாகிய பூர்வார்ச்சித மான முனிவர்களும், தேவர்களும், தேவேந்திரனும், பிரமாவும், விஷ்ணுமுதலான சகலரும் சூழப்பெற்றார் குமாரக்கடவுள்.—எ-று. (உ)

தனதுதிருப் பேரதனாற் றன்குமர தீர்த்தமெனச் சயிலத்தாக்கித்
தினமுனிவர் மூழ்ககவ தீர்த்தமதிற் றாபித்துத் தினந்தான் றோய்ந்து
மனதினு கேசுரனை வந்தித்து எப்பொழுதும் மலர்த்தாள்போற்றி
யனவரத மைந்தெழுத்தை யறுமுகத்து மானுபதே சந்தாற்பெற்றார்.

(இ-ள்.) அப்படி யனைவருஞ் சூழ்ந்து வீற்றிருந்த குமாரக்கடவுள் அந்த நாககிரியில் தம்முடைய பெயரால் குமாரதீர்த்தமென் றொருதீர்த்தமுண்டாக்கி தினந்தினம் முனீஸ்வரர்கள் முழுகும்படியாக அந்தத்தீர்த்தத்தில் கங்கைமுதலாகிய நவதீர்த்தங்களும் ஸ்தாபித்து அதில் தாம்மூழ்கி மனவுறுதியாக நாகேஸ்வரனை வந்தனைசெய்து திரிசந்திகாலமும் அவர் பாதாரவிந்தங்களைப் போற்றிசெய்து அனவரதகாலமும் சிந்திக்கும்படியாய்ப்பஞ்சாட்சரங்களை ஆறுமுகத்தினுஞ் சிவ னுபதேசிக்கப்பெற்றார்.

பெற்றுவப்பார் கனைத்தினமும் பெருந்தப்பன் னிருகரத்தாற் பிரசமென்பூங்
கற்றைதருங்கவை குவைசொரியக் கற்பகப்பூங் காமலையின் கண்ணதாக்கிக்

ரமுற வட்டல்திருதர் கொன்றபிர மஹத்தியறக் கோதைபாக
ளிம வடிவையுள ஙளினமல ரிடையிருந்தி நைந்தார்கந்தர்.

(இ-ள்.) அருமையாகப் பெற்றுக்கொண்ட பஞ்சாட்சரங்களைத் தியானஞ்செய்து அர்த்தநாரீஸ்வரரைத் தன்னுடைய பன்னிரண்டு கைகளினாலுந் தேன் ழிட்டபட்ட திவ்விய புட்பங்களைக் கற்றைக் கற்றையாய்க் குப்பல் குப்பலாக வர்சொரிந்து பூசிக்கும்படியாகக் கற்பக புட்பகாவனர் திருநாககிரியி னிடத்தி லு ாக்கி அ[illegible] காபத்துடனே அடர்ந்தெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அசுரர்களைகொன்ற பிரமகத்தி[illegible]ரும்படியாக உமைபாகருடைய திருவடியைத் தமது மனத் தாமரைப்பூ மத்தியிலிருத்தி அன்பினு லுருகி ஆனந்த பரவசமானார் கந்தஸ்வாமி.()

பின்னலைமன் னியமுடியும் விண்டொளிரம் பிறைநுதலும் பிணையினேக்கு
மன்னியபுன்னகைவாயும் வளர்க்குழையும் மான்கன்றும வயங்குங்கையுந்
துன்னியவங் கதப்புயமுந் துடைகொங்கை நிறைமார்புந் தூச்செம்பட்டின்
பன்னியனு மருங்குலும்பொற் பாதகப்பா தருமினைந்து பணிந்தார்வேலர்.

(இ-ள்.) பின்னலையுடைய சடைமுடிக்கூந்தலும், பிரகாசிக்கின்ற பிறைபோன்ற நெற்றியும், மான்போன்ற பார்வையையுடைய கண்களும், நகைபொருந்திய திருவாயும், சங்கக்குழையும், மான்மழுவேந்திய கையும், நாகசேயூரந்தரித்த புயங்களும், சொர்ண ரத்தின மாலைகள் நிறைந்த முலைமார்பும், செம்பட்டுடுத்திய இடையும், சொர்ணபாடக மணிந்த திருப்பாதமும் இ[illegible] அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய ருபத்தை மனதிலே நினைந்து துதிசெய்து வணங்கினர் வேலாயுதக்கடவுள்.—எ-று.(௬)

வேறு.

அம்மனுக்கும், ஸ்வாமிக்கும், பயார்த்தமாகப்பாடிய
அர்த்தநாரீசுரர் திருக்கவிதை.

* மனத்தினில்தியானம் மகரவகரம் யகாரகரம் சிகாரஞ்சியே
வனத்த சிகரம் யகாரகரம் நகரவகரம் வகாரஞ்சியே
தினத்த மகரம் யகாரகரம் நகரமகரம் சிகாரமவா
யுனத்த யகரம் நகரமகரம் சிகாரவகர மோதினரால்.

வேறு.

ஓதிய்சுரேசர்பிர மத்திமுற்று முடைநதோட் டெழுத்தோரைந்தும்
பேதமுறப்பப்படியே செபத்தொழிலிற் குமரேசர் பெரிதுகூறி
வேதநெறி தருபூசை தினம்புரிந்து விமலரிணையடியைப்போற்றிக்
காதலுறுங் * குமரேச ரெனுஞ்சிவலிங் கப்பூசை கருதுகின்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரமோதிய அசுரர்களுடைய பிரமஹத்தி முழுதும் நிவாரணமாகவோட ஐந்தெழுத்தையும் பேதா பேதமாக மாறி மாறி தியானித்து செபஞ்செய்து மிகுந்த அன்புடனே சிவாகமப்படி பூசைநித்தமும் புரிந்து சிவனுடைய திருவடித்தாமரையைப் போற்றிசெய்து ஆசையுடனே குமரேஸ்வரசிவலிங்கப் பூசைசெய்ய மனதில் கருதினர் சுப்பிரமணியசுவாமி.—எ-று. (௭)

கிளர்ந்ததெய்வ தீர்த்தத்தின் கிழக்காகப் பிரமதீர்த் தத்தின்றென்கிழ்
வளர்ந்தபன்னு கத்தீர்த்தந் திற்குமேற் றிசையாக வானோர்போற்றித்

* குமாரதேவர் சிவபூசை செய்தமையால் பரமசிவத்துக்குக் குமரீஸர் என்று பெயரானது.

* இத் திருக்கவிதை மந்திரத்தியான[illegible]கையால் உரையிடாமல் எ[illegible]ன்னபடி பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தளர்ந்தபெருந் துயரகலத் தாருகவிற் றரும்பிரம கத்திநீங்க
விளைந்ததிருக் குமரேசர் லிங்கசிவ லிங்கமொன்று விதித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) கிளர்ச்சியை யுடைய தெய்வ தீர்த்தத்தின் கிழக்காகப் பிரம தீர்த்தத்தின் தென்கிழக்காக வளர்ச்சியையுடைய நாகதீர்த்தத்திற்கு மேற்குத்திசையாக தேவர்கள் போற்றிசெய்து தளர்ச்சியுடைய மிகுந்த துயரங்கள் நீங்கத் தாருகாசூரனைக்கொன்றதைப்பற்றி வந்த பிரமகத்தி நீங்கத்தக்கதாக திருக்குமரேசர் [illegible]தமான ஒரு சிவலிங்கத்தை அங்கனே விதித்து ஸ்தாபித்தார்.—எ-று (அ)

தாபித்த சிவலிங்கந் தனிற்கயிலை நாயகனை யாவாகித்
தேபித்தர்ச் சனைபுரிந்து சிவன்பதஞ்சோ டசவுபசாரத்தாற்போற்றி
சேபித்துத் தனையடைந்த வசுரர்பிர மத்தியறக் கோமூன்றனை
நாபித்துஞ் சதுர்வேத மந்திரத்தாற் றோத்திரங்க ணவிலாநின்றார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஸ்தாபித்த சிவலிங்கத்தில் கைலாசநாதனை யாவாகனஞ்செய்து தெரிசித்து அர்ச்சனைபுரிந்து சிவனுடைய பாதமலர்களைச் சோடசவுபசாரஞ் செய்து பூசித்துப் போற்றிசெய்து தம்மைக் கோபித்துவந்த அசுரர்கள் பிரமகத்திகளால் பூசித்துப் போற்றிசெய்து வணங்கி தீர திருநேத்திரனை நாவினாலே சதுர்வேத மந்திரங்களா லர்ச்சனைசெய்து வணங்கினார்.—எ-று. (௯)

சிவலிங்க மதுபடிக நிறமாகத் திருமுகமைந் துத்தோட்பத்துந்
தவசிந்தை தருந்திருக்க ணைம்மூன்றுந் தடங்கரத்திற் படையீரைந்தும்
நவசிந்து [illegible]யமதி புரகமுறைந்திடுசடில நறுங்கிரீடம்
பவசிந்தை யறும்பணியின் பாங்குறு[illegible]கசருளம் பதித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) அந்த சிவலிங்கத்தில் ப[illegible]நமாக ஐந்து திருமுகமும், பத்துத்தோள்களும், தவசிந்தைகொடுக்கும் பதினைந்து திருக்கண்களும், கையிற் பற்றிய தசாயுதங்களும், புதுமையான கங்கையும், இளம்பிறையும், நாகமும் பிரியாமல் வசிக்கப்பட்ட சடைமுடியோங்கிய கிரீடங்களும், பவசிந்தாகுலந் தீர்க்கப்பட்ட உமையொருபாகமுமாகத் தமதுள்ளத்தில் நினைத்து ரூபத்தியானஞ் செய்தார் முருகேசர்.—எ-று.

அமரேச ரடிபரவ வசுரேசரிடர்தொலைய வகி[illegible]ழ்க்க்
குமரேசரென்று[illegible]வ லிங்கத்துக்கொருதிருநா மந்தான்கூறி
நமரேசரெனப்பணிய நக[illegible]ர்நயந்ததிருச் செங்கோடாங்கண்
சமரேசனெனவெதிர்த்த தா[illegible]கனைக்கொன்றநவை தணிந்தார்வேலர்.

(இ-ள்) அமரேசரான இந்திரரும், தேவர்களும் அடிவணங்க அசுரேசர்குலங்களெல்லாம் அற்று நசித்துப்போக அகிலாண்டங்களெல்லாம் வாழ்வுண்டாக அப்போதந்த சிவலிங்கத்துக்குக் குமரேசரென்று ஒரு திருப்பெயரிட்டு நம்முடைய சுவாமியென்றும் நாரிபங்கரான சகலரும் பத்தியுடனே வந்து சேவிக்கும் திருச்செங்[illegible]யுதத்திலே நாசகாலனென்று வந்தெதிர்த்த தாருகாசூரனைக்கொன்ற பிரமகத்தி நீங்[illegible]காசமாக விளங்கினர் குமாரர்.—எ-று.

தாருகன்றன் பிரமகத்தி தனியகன்றுபின்னரவணை சண்முகேசர்
காரகன்று பிரியாத கனகதிருச் செங்கோட்டிற் கடிந்தசூரன்
பேரகன்றங்கவன்போலப் பின்படிய வன்மமுதற் பின்னுந்தம்பேர்ச்
சீருந்துமுருகேசரெனுஞ்சிவலிங் கப்பூசை செய்தன்மேய்ந்தார்.

(இ-ள்.) தாருகாசூரனைக்கொன்றதினால் வந்தபிரமகத்தி தம்மைவிட்டு நீங்கின பின்பு அங்ஙனம் சண்முகக்கடவுள் [illegible]மகம்பிரியாமல் மொய்த்த கனகமயமான

திருச்செங்கோட்டுத் தலத்தில் தம்முடைய கைவேலால் சங்கரித்த சூரபன் மனிறந்து அவன் பேர்போயும் அவனைப்போலச் சாயாசொரூபமாகத் தொடர்ந்து வந்த பிரமகத்தி நீரும்படியாகத் தம்முடைய பேராலே அழகிய முருகேசனென்னும் ஒரு சிவ லிங்கத்தைப் பூசித் தர்ச்சனை செய்யத்தொடங்கினார்.—எ-று. (கஉ)

தேவ[illegible]லகத்தாமிகச் சிறந்தகற்பதாருவெலாந் திநியின்சூரன்
பாவம[illegible]க்துவைத்தா னவற்றையெல்லாம் பனிமலையிற் பதித்தாரந்த
காவிலொருகற்பக[illegible] கதித்தனவந்தருவினிழற் கண்ணதாகத்
தாவிலருள்முருகேச[illegible]தனைத்தாபித்தர்ச்சிக்குந் தன்மைகூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) தேவலோகத்தில் மிருந்த சிறப்பையுடைய கற்பகத்தருவையெல்லாந் திதி புத்திரனான சூரன் தன்[illegible]டைய பாலஞ்சூழ்ந்த மாளிகையிலெடுத்து வைத்திருந்தானதுகளையெல்லாங் கந்தசுவாமியானவர் கொண்டுவந்து திருநாககிரியிடத்திற் பதித்துவைத்தார் அந்தப் புட்பகாவனத்தில் சிரேஷ்டமாக யிருந்த கற்பகவிருட்சத்தின் நிழலினிடத்திற் சற்றுங் குறைவில்லாத கிருபாமூர்த்தியான முருகேசுரனைப் பூசித் தர்ச்சிக்குந் தன்மையாக அன்[illegible]கூர்ந்தார், முருகக்கடவுள்.—எ-று. (கங)

வந்தியபாடாணமலைப் பாண்டீச்சுரர்வனமேற்பால் வக்கதீர்த்தந்
தந்தகுமரச்சுனையிற் சண்முகர்சென்றுமுடிமுனிவர் வாரகற்சூழ
மூன்றுரியதிகள்முடித்து *முருகேசர்த[illegible]த்தொழுதா முக்கண்ணனைச்
சந்ததமும்பிறைபாங்க ரஞ்சதாசிவவிலி[illegible]கந் தன்னுட்கண்டார்.

(இ-ள்.) பாண்டீசுரசாமி யெழுந்தருளியிருக்கின்ற வந்தியாபாடாண மலைக்கு மேற்குப்புறத்தில் தம்மால் ஏற்படுத்தின[illegible] திவ்வியகுமார தீர்த்தத்தில் முழு[illegible] நேமத்துடனே முனிவரர்கள் தம்மை[illegible] தன்மையான நித்தியகன்மங்களெல்லா முடித்து முருகேசுரனை ய[illegible]ப்பிரகாரம் பூசைசெய்து அர்ச்சித்துக் கைதொழுது சதாகாலமும் திருநேத்திரனை உமையொருபாகமாக வெழுந்தருளிய சதாசிவமிதுவென்று அந்தச் சிவலிங்கத்துள் சிவசொரூப தெரிசனங்கண்டார்.—()

கண்டுமுருகேசர்தமைக் கைதொழுதபடிமுருகே சனையும்போற்றி
மண்டலஞ்சூழ்பனிமலை[illegible] வருநாகதீர்த்தத்தின் மகிழ்விற்றோய்ந்து
விண்டலஞ்சூழிமையர்விர தியருமுனி வர்களும்பிளை யர்[illegible]ங்கூடிப்
புவ[illegible]கிகள்முதல்விரும்பச், சத்திரபோசனங்[illegible]கொடுத்துப் [illegible]ரிந்தார்கந்தர்.

(இ-ள்.) அப்படி தெரிசனங்கண்டு பக்தியுட[illegible]னே மூன்றுமகேசுரனைப் பூசித்தபடியே முருகேசுரனையும் பூசித்து பூமண்டலங்[illegible]ளெல்லாம் வணங்குகின்ற திருநாககிரியிலிருக்கும் நாகதீர்த்தத்தில் மிகுந்த ம[illegible]கிழ்ச்சியுடனே மூழ்கி விண்ணுலகஞ் சந்தோஷத்துடனே வந்து சேர்ந்து பிரம[illegible] முதலான பிராமணசனங்க ள[illegible]ரும் விரும்பிப் புசிக்கும்படியாகச் சத்திரங்க[illegible] போசனங்கொடுத்துப் பிரியங்கூர்ந்தார்.—எ-று. (ச[illegible])

இப்படியிப்படித் தெய்வ யுகத்தனந்த[illegible]ன்முருகே[illegible]னையுமேத்தி
யைப்படிவநாகேசர் மலர்ப்பதத்தையாத[illegible]த்து மங்கைபாகன்
னைப்படியுஞ்சடைமுடியான் பங்கயப்பாத[illegible]த்தொழுது பருணைபெற
மொப்பறுமந்திரமோதி யுரகவரைமீதுதவ முதவாநின்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் தேவயுகத்தி லளவில்லாதநாள் பூசைசெய்து[illegible] வாழ்த்தி நாகேசர் பாதாரவிந்தங்களைப் பணிந்தேத்தி சற்பாபரணங்க[illegible]தரித்தச

* முருகர் பூசித்தமையால் பரமசிவத்துக்கு முருகேசனென்று பெயராயிற்று.

டையையுடைய அர்த்தநாரீஸ்பர சுவாமி பாதமலர்களைத்தொழுது வணங்கி வருணபேதமாகி யொப்பற்ற மந்திரங்களை யுச்சரித்துக்கொண்டு நாககிரியின்மீது தவஞ் செய்கின்றார் கந்தசுவாமி —எ-று, (கசு)

உதவியன்று ளதனினுடற் றியதாருகன்சூர னுமைசேய்மீதில்
விதமுறப்பற் றியவினைகள் விட்டனந்தகாந்தியுடன் விளங்காநின்றார்
திதமிகுசெங் கோட்டிலந்த நாகதீர்த் தஞ்சந்தர தீர்த்தமென்
மிதவியநாமம்படைத்து இமையவருந்தமதுவினை யா[illegible] நீர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படித்தவஞ்செய்கின்ற காலத்தில் த[illegible]முடைய கைவேலினாலே சங்கரிக்கப்பட்ட தாருகாசூரன் உமையின் புதல்வனான முருகேசர்பேரில் வர்னபேதமாகப் பற்றிப்பிடித்த பிரமகத்தி தோஷவினைகளெல்லாந்தீர்ந்து விமோசனமாகி அனந்தங்கோடி சூரியப்பிரகாசமான தேககாந்தியுடனே விளங்கிநின்றார் பெருமையிருந்த திருச்செங்கோட்டில் நாகதீர்த்தஞ் சந்திரதீர்த்தமென்று மழகிய பேர்படைத்து தேவர்களுந் தங்கள் வினைகள் தீர்ந்து சுகம்பெற்றிருந்தார்கள்.—எ-று (கஎ)

தமதுவினையகன்றதற்பின் றருமருவுதிருச்செங்கோட் டானைச்சார்ந்து
நமதுயிராகியமுருக நாயகத்தைவிடுகவென கனிநத்தோனு
மெமதுமுனிவாருநிறை யிமையோருமிந்திரனும் யாருமீண்டி
யுமதுகுமாருக்கடியோ முதவு[illegible] றென்றுவ் தென் றுணாக்கினூற்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி தங்கள் வினைகளெல்லாந் தீர்ந்தபின்பு கற்பகச்சோலை சூழ்ந்த திருச்செங்கோட்டர்த்தநாரீஸ்பரரைக் கண்டு வணங்கிச் சொல்லுகிறார்கள்: சுவாமி யெங்களுக் குயிருக்குயிராகிய முருகக்கடவுளை யெங்களுடனே அனுப்பவேண்டுமென்று பிரமதேவனும் முனீஸ்பரர்களும் நிறைந்த தேவர்களும் தேவேந்திரனும் வந்து தேவரீருடைய குமாரருக்கு அடியேன்களால் செய்யப்பட்ட கைமாறுண்டென்று அறிவிக்கின்றனர்.—எ-று. (கஅ)

தெய்வமகபதியுதவு மடவாலைமுருகருக்குத் திருக்கல்யாண
முய்வரச்செய்தமருலகத் துலவாவேழுலகு முவந்துபோற்ற [ரால்
விவ்வளங்கண்டியெங்க ளிருவிழியுங்களிகூர்தற் கேழைபாக
செவ்விதருள்புரிகெனச்செ[illegible]கோட்டிலரான் றிருப்பதந்தோத் திரஞ்செய்[illegible]

(இ-ள்) தேவேந்திரன் மகள[illegible]ன தெய்வசேனையை முருகக்கடவுளுக்கு நாங்களுய்யும்படி திருமணஞ்செய்து தெய்வலோகத்தில் உலாவி வரும்படியான அழகைக்கண்டு ஈரேழுலோகமும் போற்றிப்புகழ எங்கள் கண்குளிரக்கண்டு சேவித்து சந்தோஷிக்கத் தக்கதாக உமையொருபாகரை நன்மையாகக் கிருபைசெய்தருளுமென்று திருச்செங்கோட்டில் சுவாமி திருப்பாதங்களைத் தெரிசித்து வணங்கிப் போற்றிசெய்தார்கள்.—[illegible] (கக)

தேவர்கண[illegible]போற்றச் சேய்க்கினிய[illegible]மணம்யாஞ் செய்துமென்று
மாவணமொழிதிருவுளத்தி லடைந்[illegible]ம்ப கருமாறுமுகத்தான்றனைப்
போவதுநன்றென்னவருள் புத்தேளிருடன்போற்றிப் புயலின்வெய்யோன்
மேவியதுபோல்மயில்வா கனமேற்கொண்டெங்கள்கந்தர் விளாகின்றாரால்.

([illegible]ள்.) தேவர்களெல்லாம் சுவாமிபாதத்தைப் போற்றிசெய்து கந்தசுவாமிக்குத் திருக்கல[illegible]ணஞ் செய்குவோம் நாங்களென்று மனமகிழ்ச்சியுடனே சொன்ன பிரியவசனங்களைக்கேட்டு சுவாமி திருவுள்ளத்தி லன்புவைத்து சுவாமி ஆறுமுகக் குமாரனைப் பார்த்து நீ யிப்போது தெய்வலோகத்துக்குப் போவது நன்மையான காரியமெ

ன்று விடைகொடுக்கருள அப்படியே அவர்கள் கூட்டத்துடனே போற்றிசெய்து கார்மேகத்திற் சூரியன் சேர்ந்ததுபோல மயில்வாகனத்தின்மேலெழுந்தருளிச் சென்றார், கந்தசுவாமி.—எ-று. (உ௰)

கந்தர் வெற்றிவேல் அர்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௱௫௫.

குமாரர் திருமணச் சருக்கம்.

தோகைமாமயில் மீதும்வலவர் சுந்தரந்தர விந்திர
காகதேவ புரத்திலேரு நலத்தையாதெ ர நவிலுவா
மீகமேரு வெடுத்தமுப்புவ னங்களெங்குமோ கின்பமா
யாகமெய்த்துய ரற்றுவாழ்ந்த னரண்டரண்டம் விளங்கவே.

(இ-ள்.) தோகைமயில் வாகனத்தின்மேலேறி வேலவர் அழகுபொருந்தக்கதாக இந்திரநகரத்திற்குச் சொல்லாநின்ற சிறப்பைத்தை யென்னென்று சொல்லுவோம்! மகாமேருவைச் சூழ்ந்த திரிபுவனங்களெங்கும் மோகமின்பமாகத் தேகசவுக்கியமாகத் துயரங்களெல்லாந் தீர்ந்து வாழ்ந்தார்கள், அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் விளங்கியிருக்கும்படியாக.—எ-று. (க)

சண்முகன்வரு போதுவானவர் தானவர்க்கிறை தாருகன்
விண்முனைந்து பிடித்தவன்சிறை மேயதெய்வ ரம்பையர்
கண்முகங்கதிர் கண்டபோன்மலர் காணகைபயோ டெதிர்கொள்ள
எண்முனைச்செய்தில் வாழ்வுதந்தநீ ரின்னவின்பமீ ரெய்துவீர்.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக்கடவுள் வருகிறபோது தேவர்களோ அசுரேந்திரனான தாருகாசுரன் தேவலோகத்திற் சென்றுசெய்து பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவன் வைத்த சிறையிலிருந்த தெய்வரம்பைகள் சூரிய உதயங்கண்டலர்ந்த கமலம்போலும் முகமலர்ச்சியாய்த் தேவர்களான தங்கள் தங்கள் கணவருடனே எதிர்கொண்டு கண்குளிரக் கண்டு சேவித்து எங்களுக்கு அரிய விஜயஞ்செய்து வாழ்வுதந்தீர் இன்னும் அநேகவின்பங்களை அநுபவிப்பீரென்று பிரியவசனங்கள் கூறினார்கள்.—எ-று. (உ)

என்றுதேவரோ டெனையமங்கைய ரிந்திராதியர் சந்திரர்
தான்றுசூரியர் வருணர்மாருதர் சொன்னமன்னிய வுத்தரர்
நன்றுதாருக னுக்கிடைந்தவ ஞாயிலக்கி லழுந்தினேம்
வெற்றிவேலவ வாழிவாழிநின் வேல்வ... ...றேம்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லி தே...டனே மற்றுள்ள தெய்வப்பெண்களும் இந்திராதியர், சந்திரசூரியர், வருணர், வாயுக்கள் சொர்ணமுடைய குபேரர்களும் சுவாமி, அன்று தாருகாசூரனுக்குப் பயந்து அசுரருடைய ஊழியத்திலழுந்திநிளும் வெற்றி வேலாயுதக்கடவுளே வாழி வாழி, உம்முடைய வேல்விளங்கிடப்போது காக்கவும் வியக்கிறோம்.—எ-று. (௩)

எனவியம்பினர் புட்பமாரி யிறைத்திறைஞ்சினர் வாறுளோர்
கனிவினிந்திரன் வந்துநல்லரி யாதனத்தி லிருத்தினான்

கனகபோதடிகை புனைந்து கனிந்தரம்பையர் கானமோ
டினியநாடகமாட வேலவரின்ப முற்றுவிளங்கினார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிரியவசனங்கள்கூறி புட்பமாரி பொழிந்திறைஞ்சினார்கள். தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அப்போது அழகிய தேவேந்திரன்வந்து கந்தசுவாமியை மேன்மையான வொரு ரத்தினமயமான சிங்காதனத்திலிருத்தினார். சொர்ணபுட்பங்களிட்டு பாதபூசைசெய்து அலங்காரத்துடனே ... தெய்வரம்பாஸ்திரீகள் நடனசங்கீதங்களைப்பாட வின்பமுற்று விளங்கினார் வேலவர்.—எ-று. (௪)

சத்தமாமுனிவருமிந்தை கொள்நந்தியுஞ் சதுர் வேதனு
மைத்துனச்சதுர்முகனும் வாழியமாமுகூர்த்தம் விதித்தனர்
இந்திரச்சசிவுத்திரத்தொளிர் தெய்வசேனையை மெய்விளங்
குத்தமக்கதிர் வேலவனுக்குயர் வதுவை செய்தனனுமபர்கோன்.

(இ-ள்.) அப்போது சத்தமகாமுனிவர்களும் விந்தையுடைய நந்திகேசுரரும் சதுர்வேதங்களையுடைய மைத்துனருள சதுர்முகப்பிர்மாவும் நன்மைபொருந்திய கலியாணமுகூர்த்தம் விதித்தார்கள். அழகிய பூரணச்சந்திரன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற முகமுடைய தெய்வசேனையை யலங்கரித்து நல்லவேளையில் ஒளியுடைய கதிர்வேலவற்கு திருமணஞ் செய்துவைத்தான் தேவேந்திரன்.—எ-று. (௫)

வதுவைசெய்தயிரா பதப்பிடர்வைத்து வச்சிரன்முதலியோர்
திருவரம்பையர் நடகத்தொடு தெய்வதுந்துமி முழவெழுந்
ததிகொள்தந்திரி கின்னரத்தொனிசுருதியின் கூறியெழ
வுதவுமைந்தரு நிழலிரற்றெய்வ வுலகெலாம்வலம்வந்தயர்.

(இ-ள்.) அப்படித் திருக்கலியாணஞ்செய்து வெள்ளையானையின் பீடத்திலைத்து யிந்திரன்முதலான தேவர்களனைவருஞ்சூழ்ந்து சேவித்துவர தெய்வரம்பையர் நடனஞ்செய்ய ... துந்துமிவாத்தியங்கள்முழங்கத் துதிசெய்து தந்திரிராகிய மகதிருவர்களும் கின்னரர்களும் செய்யும்வீணை கானமும் வேதசுருதிகள் ஒலிமுழங்க யிய்கையையுடைய பஞ்சகற்பகச் சோலையில் தெய்வலோகமெல்லாம் வலமாகவந்தார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (௬)

வந்திருந்தரியாசனத்தில் வயக்குமுப்பத்து மூன்றெனு
மந்தவானவர் காலுபத்தொ டென்னாயிரத்தவ விருடிகள்
சந்ததம்புடை சூழஆசிகடத்தமன்பொடு சாற்றுமா
விந்திரன்பிரமனருகற்றிட்ட மாமுடிசூட்டினார்.

(இ-ள்.) அப்படி தேவலோகத்தைவலமாகவந்து அழகிய சிங்காதனத்திலெழுந்தருளியிருக்... தேவர்களும், எண்பத்தெண்ணாயிரம் முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்துசேவித்து மனமகிழ்ச்சியுடனே ஆசிர்வாதஞ்செய்தவிளங்கயிந்திரனும் பிர்மதேவனும் கந்தசுவாமிக்கு இரத்தினமயமான முடிசூட்டினார்கள்.எ-று. (௭)

என்றுமெங்கள் சேனாபதிப்பெயரெய்தினன் தெய்வசேனையும்
வன்திறன்குமரேசர் நீருமவாழ்வு தந்தருள்வாழ்கென
வொன்றுபோல வெல்லோரு மோதினரும் பரிம்பரிறைஞ்சினு
ரன்றவற்கவையவர் தங்களோடருள் கொடுத்தனராறுமுகர்.

(இ-ள்.) இன்றுமுதலென்றைக்கும் எங்கதேவர் சேனாபதியென்னும் பேர்பெற்றுவிளங்கி நம்முடைய தெய்வசேனையையும் வலிமைத்திறமுடைய குமரேசர்

நீரும் நமது வாழ்வுதந்தருளினீர். நன்றாகவாழ்க வாழ்கவென்று அனைவரும் ஒருவர்போல் யெல்லாரும் ஆசிர்வதித்தார்கள். உம்பரான மேலுலகத்தவரும் பாம்பரான பூலோகத்தாரும்வணங்கி வாழ்த்தினார்கள். அப்போது நன்மையாக சாட்சிகொடுத்து அவையவர்களுடனே கிருபைசெய்தருளினர் ஆறுமுகக்கடவுள்.—எ-று.

அயில்விழிக் கமலமுகமுலைக்குழ லணிமணிக்குழையமுதவாய்க்
குயின்மொழிப்பி றைநுதல் வளைக்கரகொடி யிடைக்குல மலைமுலை
மயிலியற்கழை வடயத்துணைவன மணிக்களவன நடை
செயலெழிற் பெறு செய்யமாமயில் தெய்வசேனையோ டெய்தினர்.

(இ-ள்.) வேல்போன்ற கண்களும், தாமரைப்பூப்போன்ற முகமும், மேகம்போன்ற கூந்தலும், அழகிய தாடங்கங்களணிந்த குழைகளும், அமுர்தவாயுங் குயில்போன்ற மொழியும், பிறைபோன்ற நெற்றியும், வளைக்கைகளுங் கொடிபோன்ற யிடையும், மலைபோன்ற முலைகளு, மயில்போலுஞ் சாயலும், பச்சைமூங்கிற்போன்ற தோள்களும், அலங்கிரதமான திருமங்கலியாபரண மணிந்தகளுத்தும், அன்னம்போல நடையுமாக அழகையுடைய தெய்வசேனைப் பெண்ணுடனே சேர்ந்து மகிழ்ந்தெய்தினார் முருகவேள்.—எ-று. (௯)

தேவர்சூழவராமலைச்சிவ தேசிகன் றிரிபுரைபுரங்
காவல்பெற்றருளுமி யீசுரர்கமலபாதம்வணங்கிநின்
றேவிழிக்குயி றெய்வசேனையை யிருவர்தாளு மிறைஞ்சுவித்
தாவலின்வலம்வந்து தந்தையை யன்னையைத்துதி பண்ணினர்.

(இ-ள்.) தேவர்கள்சூழ்ந்து சேவித்துவர ஸ்ரீநாககிரியில் வர்தெய்தி சிவதேசிகனை திரிபுரசுந்தரி யிடப்பாகம் பொருந்தவிளங்க அர்த்தநாரீசுரர் பாதங்களை வணங்கிநின்று அயில்விழிக் குயில்மொழியாளாகிய தெய்வசேனையும் அம்மன் இருவர்பாதங்களிலும் வணங்கி அன்புடனே பிரதட்சணம்வந்து தந்தையையும்தாயையும்வணங்கி தோத்திரஞ்செய்கின்றார் குமாரசுவாமி.—எ-று. (௧௦)

அடியன்யானறியாது செய்பிழையை நீபொருத்துய்யவென்
கொடியவல்வினை மாற்றியாண்டருகொங்கைதந்தென தன்னைமாற்
படியணைந்தருள் படியிறைலடர் பாரதாருகன் சேனைமெலாம்
பொடிபடித்திய வலியெனக்கருள் புதியவேல் செய்தபுதுமையே.

(இ-ள்.) அடியேன் என்னை யறிந்துசெய்த பிழைகளையெல்லாம் சுவாமி நீர் பொருத்தருளி வாழியென்று கொடிதாகிய வல்வினைகளெல்லாந் தீர்த்தென்னையாண்டு உபயமுலை யமுர்தந்தந்தருளிய யென் தாயிடமாகியபடியளந்தருளியபடியினாலே என்னை யடர்க்கெதிர்ந்து யுத்தஞ்செய்த வலியதாருகாசுரன்போர்த்தொழிலெல்லாம் நீர்த்தூளியாய்போம்படி யெனக்கு வல்லமையும் வீரியமும்கொடுத்த புதுமையையுடைய சத்திவேல்செய்த மகிமையென்றுசொல்லித் துதித்தார்சுப்ரமணியசுவாமி.

எனவணங்கிய சேயையிருவரு மிருகையாலெடுத்தணைத்
தனாதுகல்வியு முனதுசீருமு முயர்வுபோலுயர்ந்தோங்கவென்
றனநடைத் தெய்வசேனையைத் தமதருகணைத்தெமதறுமுகற்
கினியவின்புமன்பு மெய்துக வென்றுநன்மொழியம்பினர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சொல்லிவணங்கிய குமாரசுவாமியைசாமி அம்மனிருவருந் தங்கள் கைகளால் யெடுத்தணைத்து உன்னுடைய கல்வியும் அழகியசிறப்பும் நம்முடைய மேன்மைபோலும் உயர்ந்தோங்கவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி யன்னநடையையுடைய தெய்வசேனையை தங்கள் பக்கத்திலணைத்து நம்முடைய திருக்குமாரருக்கு யினிதாகிய யின்பமும் அன்பும் உனக்குண்டாகவென்று அன்புடனே திருவாய்மலர்ந்தருளினார்கள்.—எ-று. (௧௨)

எய்துமிந்தவரங் கொடுத்தபினிந்திராதியர் முதலுளோர்
செய்தவங்களோடரனை யரசனை செய்துபோற்றி யிருந்தனர்
மெய்தருமபலயுக மனைத்திலும் வேடபேத மெடுப்பதோர்
கொய்தழைத்தருவுண்டன்னேரமோர் கோசமாமரமானதால்.

(இ-ள்.) சாமி யம்மனிருவரு மிந்தவரங் கொடுத்தருளினபின் யிந்திரன் முதலானதேவர்கள் முனிவர்களனைவருஞ் சுவாமியையவணங்கிப் போய்வாமெதாஸ்த்தானங்களிற்சென்று செய்யுந்தவங்களுடனே சிவனை யர்ச்சித்துப் போற்றிசெய்திருந்தார்கள். நிச்செயமாக பலயுகங்களனைத்திலும் வேடபேதமெடுப்பதாய் நன்றாய்செழித்துத் தழைத்துவிளங்கிய தொருகற்பகதருவுண்டு அதுவன்னேரம் அழகுபெற வொரு மாமரம் ஆனதென்றவாறு. (௧௩)

அந்தமாமரமண்டரண்டமு கட்டினிற்றலை வானதாய்
வந்தவோது பாதலக்கமடத்திலுக்கு மோர்வலியதாய்
முந்துகோடுகிர்ந்த மாயடிமுண்டகன் னடுவிண்டுமாய
நந்திமேலது நம்பனாகவின்றதாகம நாளுமே.

(இ-ள்.) அந்தமாமரமானது அண்டரண்ட முகடுமுட்டவளர்ந்து தழைந்திருப்பதாகவும்வேரானது பாதாளத்திலிருக்கிற ஆதிக்கமடத்திற்கு மொருவலிமையுடையதாயதின் பணைகள் கொம்புகள் சிகரந் தகர முட்டிநீட்டித்திருப்பதா யடிமரம் பிர்ம்மாவாய் நடுமரம் விஷ்ணுவாய மேல்மரம் நுனிவரைக்குஞ் சிவனாக விப்படி திருமூர்த்தி சொருபமாக விளங்கியதென்று மெந்நாளுஞ்சொல்லும் ஆகமங்கள்—எ-று. (௧௪)

நாளு நாளுநறும் பெருங்கனி நம்பராலைய மேற்புறந்
தாளிவீழ்வ தோர்ந்த மென்கனி சங்கரற்கமுதருளியோன்
குளணங்கெனு மன்னைபாலறு முகாளிப்பாளிப்பவே
தாளில்சோதியர் நிவேதற்றொரு கனியருந்தெனவருளினர்.

(இ-ள்.) தினந்தினம் நல்ல மிருதுவான பெரியகனிகள் சுவாமிசன்னிதிக்கு மேற்குப் புறத்திலிருக்கும் அந்த மரத்தடியில் கனிந்துவிழும் அப்படி விழப்பட்ட கனிகள் சுவாமிக்கும் அம்மனுக்கும் அமுதுசெய்யும்படி ஆறுமுகக்கடவுள் அந்தக் கனிகளையெடுத்து சுவாமிக்கும் அம்மனுக்கும் நிவேதியம் செய்யாநின்றார். அது கண்டபோது சுவாமியானவர் நீ யிந்தக்கனிகளிலே ஒரு கனியமுதுசெய்வாயென்று கிருபைகூர்ந்து செப்பியருளினார். (௧௫)

அரகளித்தவருட் பெருக்கிளை யாதெனச்சொலவைங்கரன்
பரவிவந்தமுன்னுதவு மாங்கனிபாலர்பெற்றில னென்றுதன்
திருமனைக்கு ளொன்றும் வேலவர்திருவுளத் தொடருந்தவர்
பிரமளித்தனர்சாபலம்பட்ல பிரமனாலு மதிப்புறு.

(இ-ள்.) அப்படி யருளிச்செய்த பரமேஸ்பருடைய கிருபையையென்னவென்று சொல்லப்போறோம். முன் ஒருநாள்வேளையில் ஐங்கரனை விநாயகமூர்த்தி தம்மை வலமாகவந்து மாங்கனியை வாங்கிப்பொசித்தா ரப்போது குமாரர் கனிபெறவில்லையென்று அது நிமுத்தியமாகத் தம்முடைய திருவாலயத்திற்குள் மாமரமுன்

டாக்கி யதன்கனிகளை வேலவர் திருவுளப்படி யமுதுசெய்வதாய் அருக்கிய ஞ்செய்தருளுஞ் சதின்பெருமையை பிர்மதேவனாலும் மதிக்கக்கூடாது.—எ-று. (கசு)

அந்தமாங்கனியறுமுகத்தாருந்தா வரிமையவர் பெறச்
சிந்தசிந்தமுத்தமிரு லயர்திருவடிக்கு முடிக்குமாய
முந்த வெய்தபிட்டக முற்றி கம்முறுகரக் கனிமுக்கனு
ரெங்கைகொல் கெனவெத்தியுந்தம தென்றுமென்று மருந்துவார

(இ-ள்.) இப்படி வ...செய்யான மாமரத்தின்கனிகளை யாறுமுகக்கடவுள் புசிக்கு மவ்வாறுதேவர்கள் பெருவ்யூ பாக தேன்பொழிந்து சிக்கப்பட்ட வமுதாசமுடையதாய் நல்லகனிகளை சுவாமி யிவர்களுக்குமுடி தங் குளிர்ச்சிபொருந்த முக்நீச்சிலகனிகளை அபிஷேகஞ்செய்து சிலகனிகளை நிவேதியமாகவைத்து திருநேத்திரமுடைய தந்தையே யென்கர்த்தனே அமுதுசெய்யு மென்று வன்புடனே உபசாரமாக நிவேதித்து யென்றைச்சும் அருந்துவார் வெற்றியையுடைய குமாரசுவாமி.—எ-று.

அருள்புரிந்தளபடி யெவர்க்கு மவ்வறுமுகர்க்கு மனிக்குமா
தெருள்புரிந்த கல்லர்ச்சனைந் தொழில்செய்து மிந்தமருந்தலால்
மருகளகன்றிடு மமுதவப்பிசில் யவப்பதாக வழங்குரம்
பருள்விளைந்தரு ளமுதமாவிரு பாற்பனைத்தெழு பாதமும்.

(இ-ள்.) சிவனுடைய கிருபையினாலே அர்த்தநாரீஸ்பரருக்கும் ஆறுமுகக்கடவுளுக்கும் நாள்தவறாமல் அமுர்தகனிகொடுத்துவரு ம...க்கனிகளை ஞானவரிவுடனே சிவனை யர்ச்சனைசெய்து நிவேதித்து சித்தம்பொலிக்க... மருட்சியாத அமுர்தவைப்பில்வைத்து வணங்குவதாக பரம... கருணைடைச்சந்தினை அந்த யமுதமாமரம் கிருபாரிசமும் பிரதத்தமுக்கு ஒவ்வொர்க்கு விளங்கியிருந்ததென்றவாறு. (கஅ)

அந்தவன்கனி யாவுமம்மையு மறுமுகத்தனு மன்றியே
றெந்தவானவர் எந்தமாதவருரனு முன்கவிசைந்திடார்
சிந்தையாலரு தொருவர்தாய்ப்பது செய்யிலங்கவர் செய்யநர்
கந்தவெங்களலைச் சாரிந்திடு நரகம்விட்டும னன்பரே.

(இ-ள்.) அப்படி வன்மையையுடைய மரத்தின் கனிகளானது சுவாமியும் அம்மனும் ஆறுமுகக்குமாரரும் அமுதுசெய்வதல்லாமல் மற்றப்படி யெந்தத்தேவர்களாலும், யெந்தமாதவர்களாலும், விரும்பிப் புசிக்கவிலைத்துப் புசித்தால் அவர்களுடைய நாவு வெந்துபோகும்படி வெவ்விய நெருப்புகளை யள்ளிச்சொரிந்து நாகக்குழியில்தள்ளி உபத்திரஞ்செய்வார்கள்.—எ-று. (கக)

சங்கவெண் குழைமங்கைபங்கர் சடாடவிப்பறையபுதிருவ்
லங்கமெங்குமடிக்குதலத்து பிறந்தசீரென முதிமியார்
பங்குமென்றளிர் பங்குபைந்துணர் பங்குமிஞ் செருப்பரிலோர்
தங்குசெங்கனி தருங்குமன்னவர் தங்கள்கண்ணுற லரியலாம்.

(இ-ள்.) சங்கக்குழையைத் தரித்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்பரர் சடாமகுடத்தில் பிரகாசித்திருக்கின்ற சந்திரப்பிறை யமுர்தத்தினாலே அந்த மாமரத்தினுடைய தேகமெல்லாம் அஷ்டதலத்திலும் நிறைந்து நிரம்பினதுபோலும் அமுர்தமூரியொருபங்கு பசுமையுடைய பூங்கொத்துகளும், ஒருபங்கு மெல்லியதளிர்களும், ஒருபங்கு பிஞ்சுகளும், ஒருபங்கு சிவத்தகனிகளாக விளங்கியிருக்கும் அப்படித் தெய்வீகமான மாமரம் யிந்த மண்ணுலகத்து நரமனிதர்கள் கண்களுக்குத் தெரியவராத மகா அருமை.—எ-று. (உ0)

...வைபங்களு மாவுமொன்றன பான்மையா லொருகாலமும்
பூவுடன்சினைபொன் றிடாயுக புங்கவற்கு மோருதவியாய்
தேவர்வேதியர் முனிவர்மறையவர் திரளொருக்குற முறணற
வாவலிற்றவ யரிதுபண்ணுதல் வதியினன்றன வரதமே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்பரரும் அந்த மரமும் ஒரு தன்மையைப்பெற்று யெக்காலங்களிலும் புட்பங்கள், காய்கள், கனிகள், மாறுமலழிவற்றிருக்கும் யுகபேதங்களிலும் தேவர்களுக்கொரு உதவியாகும் மற்றும்தேவர்கள், வேதியர், முனிவர்கள் சித்தர்கள் முதலாகிய கூட்டங்கள்மிகுந்த ஆசையுடனே அரியதவஞ்செய்குவார்கள். அதன்மகிமை யளவில்லை.—எ-று. (உக)

யிவர்தவந்தின முயல...தின விறையவன் பணிமலையரன்
சிவதுரந்தரன் ஞான...கடல் திரிபுரம்படமுனிபவர்
புவனைசங்கரிதிரிபுரந் தரிபுனிதை யந்திரிபுருடனுர்
தவவிரும்பத முருகர்வந்தனை தனில்வணங்குவர் தினமுமே.

(இ-ள்.) இப்படி இவர்கள் யெத்தேசகாலமும் தவங்களைச் செய்யாநின்றார்கள். வளர்ச்சியையுடைய விறைவன் நாகேசியுடையவன் சிவதுரந்தரக்கன் நெடிய கிருபாசமுத்திரம் திரிபுரமெரியும்படி கோபித்தவர வாலைபுவனை திரிபுரசவுந்தரி-சங்கரி – புனிதமான அர்த்தரிமணவாளராகிய அர்த்தநாரீஸ்பரருடைய பாதயுகங்களை ஆகமப்பிரகாரம் தினமும் பூசைசெய்தார் முருகவேள்.—எ-று. (உஉ)

கமு... பராபரை கனகபூரணி கருணையர்
வமளையாகம வற...ரணி யமுதவாசகி யருளினுள்
விமலைகோமளை விரதியாயளை விபுதைமாதவி யிமையமா
னுமைதயாநிதி குமரியாயபத முளம்விடாமலை முருகரே.

(இ-ள்.) கமலைமாது, வேதாம்பிகை, சிற்பரை, பராபரி, சொர்ணபூரணி, கருணாசயச்செல்வி, மலவற்றவிமலை, ஆகமவறிவையுடைய நாராயணி, அமுர்தவாசகி, கிருபாநிதி, நிர்மலாதேவி, கோமளவல்லி, விரதவிநோதி, திவ்வியயாமளை, விபுதை, யிமையமான், உமாதேவி தயாபரி, கவுமாரியென்னும் பெயர்களையுடைய தமது தாயாகிய பார்வதியம்மன் பாதயுகங்களை யுள்ளத்தில் வைத்துவிடாமல் தியானஞ்செய்திருந்தார். மலைக்கதிபனான முருகர்.—எ-று. (உங)

குமாரர் திருமணச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் - கூ-க்கு - செய்யுள் - ருசுரு.

கிஷிணச் சருக்கம்.

தேவர்க்கிறை யுதவுந்தெய்வ சேனைத்திரு மயிலைச்
சேவிற்பிடர் வருவோர்தரு செவ்வேலர் மணந்தங்
காவற்பெற வனைகின்றபி னமுதச்சொலி னிதளங்
கோவைக்கனி வள்ளிக்கெ... கூடுந்திற நவில்வாம்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் பெற்றவழகிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய தெய்வசேனையை யிடபவாகனருடரான பரமேஸ்வரன் புத்திரனாகிய வேலவர், திருமணஞ்செய்திருந்தார். பின்பு அமுர்தம்போலுஞ் சொல்லையுடையகோவ்வைக்கனியையொ

த்த அதரமுங்கொடிபோன்ற விடையையுடைய வள்ளியம்மையை மருவுஞ்செவ்வேலவிளங் கச்சொல்லுகிறேம். கேளுங்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.

ஏகாதசிவிரதத்தினி னினிதார்ந்தவ நிபுணன்
மாகாவலர் வணங்குஞ்செய ருக்மாங்கதன் வாமன்
யோகாதிபற்கருள்கூ ருக்குமணியாகிய வொருபெண்
ணுகார்கர கரியோனை சுயந்தாதர மானாள்.

(இ-ள்.) முன் ஏகாதசிவிரதத்திற்சிறந்த வன்புடைய தவநிபுணனானவன் மகாராஜர்கள்வணங்கும் வெற்றியையுடைய ருக்குமாங்கதராஜன் தவபுத்திரியான மான்போலும் பார்வையையுடையவளாய் யோகேஸ்பரருக்கு அன்புடையவளாகிய ருக்குமணியென்னும் பெயரையுடைய பெண்ணானவள் சங்கமேந்திய அஸ்தத்தையுடைய கரியோனாகிய கிஷ்ணசுவாமியை மருவும்படி மிகு ஆசையுடனே ஆசைகொண்டாள்.

மறையோனுடனெனையின்று மணத்தற்குவராதேல்
முறையோதிய பிறருக்கெமர் மொழியாமணமருள்வார்
குறையொதினதெரிமையதுதி கோலத்திருமாலின்
நிறையாயெனை யணையாவிடி லிதுவேயெனவுரைத்தாள்.

(இ-ள்.) ஒரு பிராமணனையழைத்து சொல்லுகிறாள். இன்றையதினத்தில்வந்து என்னை திருமணஞ்செய்துகொள்ளாவிடில் எனது தாய்தந்தைகள் முறைமையாக வரசர்களையழைத்து பொருத்தமுடைய வரசனுக்கு மணஞ்செய்வார்கள். ஆகையால் நீர் துவாரகாபுரிக்குப்போய் என் ... சொல்லி ஸ்ரீகிஷ்ணமூர்த்தியைவந்து என்னைத் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டுபோகும்படி சேவித்துச்சொன்னென்றுசொல்லவும் அப்படி அவர் வராமற்போனால் இறந்துவிடுவேனென்றுசொல்லவும்.—எ-று. (௩)

மறையோனந்த மயிலவாய்மொழி வசுதேவன்மகற்கே
பெறவோதினன்வர தேரொடுபெருமாகுகர் வந்தார்
நிறமார்கவுரியை யேத்தியநேரத்தினி லிடைபோ
முறுதேர்மிசை வைத்தேகின ருற்றார்பிறகுற்றார்.

(இ-ள்.) பிராமணனானவன் துவாரகாபுரியைச்சேர்ந்து வசுதேவன்மானனமுகுந்தனைக்கண்டுவணங்கி ருக்குமணிதேவிவாய் மொழியெல்லாந் தெரியப்படச்சொன்னான். அது கேட்டவுடனே தேரிலேறி அந்த ராஜன்நகரத்திற்கு அப்போது அழகிய கௌவுரியைத் தொழுதுவணங்கி விரதஞ்செய்யாநின்ற மத்தியில்சென்று ருக்குமணிதேவியை தேரின்மீதேற்றிக்கொண்டு சுற்றத்தார் பின்றொடரச்சென்றார்.

முட்டாடல்விளைத்தார்கெச ரதமாவினை முந்தார்.
கட்டாண்மையில் வந்தானவள் கண்ணாகிய தமையன்
பட்டாலிடரென்றேரத பங்காலினி லணைத்தார்
லொட்டாது மரிந்தேபொரு மொட்டார் பிரகிட்டார்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பின்றொடர்ந்துவந்து வளைத்துக்கொண்டு ரதகெஜதுரகபதாதிகளுடனே மூண்டுபோர்செய்தார்கள். அப்போது அட்டகாசஞ்செய்து, ஆண்மையுடனே வந்தெதிர்த்தான். ருக்குமணிக்கண்ணுக்குச் சமானமான தமையனானபடியினால் அவனைக்கொன்றால் இடருண்டாமென்று தேர்க்காலில் கட்டிவைத்து ரதத்தைவிட்டு செலுத்துகிறபோது மருத்தவரசர் எல்லாம் பின்னிடும்படி போர்செய்தார். (௪)

அக்காலையி லரசன்றனோடரு நாரதமுனிவன்
மெய்க்காதலி னுரைகூறு நல்விரதத்தி லுன்மகடான்
பொற்காரிகை யமையும்படி புவனங்களுமுன்னிரு
விக்காரண முணராதென்கொ லெம்மானொடெதிர்த்தாய்.

(இ-ள்.) அவ்வேளையில் அரசனுடனே அரியதவமுடைய நாரதமுனிவன் மனதாசையுடனே சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறான் ஓய் ராஜனே விரதசீலியாயுன்மகள் ருக்குமணியென்பவள் லட்சுமிதேவியென்றுஞ் சொல்லப்படும். எமியவுன்மகள் ருக்குமணியென்பவள் லட்சமிதேவி ... பெற்றருளினவளாம். இதுகாரணம் மறிமவர்களையும் புவனங்களையும் முன் ... பெற்றருளினவளாம். இதுகாரணம் மறியாமலெம்முடைய ஸ்ரீகிஷ்ணதேவருடனே யேன்யெதிர்த்தாய்.—எ-று. (௫)

இம்மாதுலகத்தாயிவள் கரியோன்மணமின்றி
யம்மானிடர்க் கொன்றானகுதந்தோபிழையலவோ
மைம்மால்வரைப் புயத்தாய் ருக்குமணியை மன்னவமாற்
கெம்மாதரவா நீவதுவைகள் செய்தருளென்றான்.

(இ-ள்.) இந்த ருக்குமணியென்னும்பெண்ணானவள் உலகமாதாவென்று சொல்லப்படும் இவளை கிருஷ்ணதேவர் திருமணஞ்செய்வதேயன்றி இந்த மானிடசென்மங்கள் மணஞ்செய்யக்கூடுமோ. அப்படிசெய்வது மகாகுற்றமல்லவோ நீலகிரிபோலும் புயத்தையுடைய ருக்குமாங்கதராசனே யுன்மகளை மாலாகிய மாதவனுக்கு திருக்கலியா... மென்றார்.—எ-று. (௬)

எஃறுநிபனுட னாரதனியப்புங் கனிமொழிகேட்
டன்றாழியனுக்கன் னவாசியிமன்றலமைத்தார்
மின்றுவிய துவாராபதி மேவுங்கரியோனும்
நன்றாய்ருக்குமணியைப்புணர் நன்னாளினிலொருநாள்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி வரசனுடனே நாரதமுனிவன்சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியாக அன்றையதினத்தில் நல்முகூர்த்தத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு ருக்குமணிமாதை அழகுபெற திருக்கலியாணஞ்செய்தருளினார். அப்போ துவாரகாபுரியேபோய்ச்சேர்ந்து யிருக்குங்காளில் ஒருநாள்.—எ-று. (௭)

கரியோன் மடங்கற்றிங்களினு லாம்பிறைகண்டே
தெரியோர்பதி வம்பாதிபர் செம்மற்குள நோனு
தரியேனவனிந்தானது தடையிற் சிலசொல்வா
முரியோய்சவுனக்கே ளனவுயர் சூதருணாப்பார்.

(இ-ள்.) கிருஷ்ணசுவாமியானவர் ஆவணிமாசத்தில் சுக்கிலபட்சத்துச்சதுர்த்தியில் நாலாம்பிறையைக்கண்டார். கண்டதனாலே இவருண்மைதெரியாமல் வம்பாக பழிவசனங்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு மனஞ்சகியாமல் இதற்கு யென்னசெய்து தவிர்ப்போமென்று விசாரமிட்டிருந்தார். அதில் நடந்தவிபாகங்களை சில தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறேம். கேண்மின்கள் தவமுரித்தாகிய சவுனகாதிமுனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறார். மேன்மையுடைய சூதமுனிவர்.—எ-று. (௮)

வேறு.

தத்திராதடியவருளத்திரா விடியவித்தவ ரூமிருட்
கொத்திராவகலவெங் குமுதங்குவிந்து கோகனகமலருய்யவும்

யத்திராருகவன் றெழுசூரி யன்றன்னையுள முன்னியேவெரு
சத்திராசித்தெனு மொருமன்னவன் பெருந்தவமுன்னினான்.

(இ-ள்.) அவமிருத்தியுமில்லாத அடியவர்களுள்ளத் திருள்போடியவு மிந்தத்தல மாகிய பூமியை மூடிக்கொண்டிருந்த இருள்நீங்கவும் வெவ்விய அல்லிப்பூக்கள்குவி யவுந் தாமரைப்புட்பங்கள் மலரவும் சுடர்க்கிரணங்களையுய்த்துப் பன்னிரண்டு பெ யராக வுதித்தெழுந்தருளி நிகழ்வருகின்ற சூரியபகவானை யுள்ளத்திலே நினைத்து தி யானமாக சத்திராசித்து வென்னும் ஒருராசன்பெருந் தவஞ்செய்தான்.—எ-று. க0

தரைமீதனந்தகால ...திரைநோக்கித் ...வம்பண்ணவே
வரமளித்துவேண்டுமென கல்யாதித்த ...மணிபுகவினான்
புராமேவிமணியு ...சுமந்தகப்பெயரானப் பொன்னூரமா
புரமேவுதெய்வபூசையில்வைத்தருச் சனை புகந்தானரோ.

(இ-ள்.) பூமியிலனந்தகாலஞ் சூரியபகவானைநோக்கிச் சத்திராசித்துராசன் அரியதவஞ்செய்யக்கண்டு சந்தோஷித்து ஆதித்தபகவானொரு திவ்வியமான மணி கொடுத்தருளினார். அமராபதியிலுங் கிடையாதமணியது சுமந்தகாமணியென்றுபெய ர் அந்தமணியை சொர்ணரத்திற்பொதிந்து பூசையில்வைத்துப் புட்பமலர்களால் அர்ச் சனை யுகந்துசெய்தான்.—எ-று. (கக)

அருச்சனைசெய்நாளினிலவன்றம்பி பிரசேனனந்தமணி தனைத்
தரிச்சனைவருஞ்சூழ வேட்டையிற்சாறந்த ... மூதே
நெரிச்சவனையோ ரென்குநெஞ்சைப்பிளந்து கொன்றந்தமணியை
விரிச்சகதி ரொளிதரகொண்டு சென்றக் காடியீடுற்றதால்.

(இ-ள்.) அப்படி சத்திராசித்துராசன் அர்ச்சனைசெய்யாநின்ற நாளிலொருநாள் அவன்தம்பி பிரசேனனென்பவன் அந்தமணியையெடுத்துத் தரித்துக்கொண்டு அலை வருஞ்சூழமிருக வேட்டைக்குப்போனான். போனபொழுதில ஒருகரடிவந்து அவன் தலையைநெரித்து நெஞ்சைப்பிளந்து கொன்றுபோட்டு அந்த மணியைக் கைகொ ண்டு விரிந்தகதிரொளி வீசும்படியாகச்சென்றது.—எ-று. (கஉ)

அப்பொழுதுசாம்புவ னவன்வேட்டைவந்தன னவற்றையுணர்வுற்
றிப்பொழுதிதேதெனக் காடியிருடிப்பின்ன தேதுமளவிற்
பைப்படியிரிற்பருதி போலொளிபரப்பிய சுமந்தகமெடுத்
தொப்பவறிரொண்கினை கொன்றுதன்றிருமனையி லுடனேகினான்.

(இ-ள்.) அந்தவேளையில் சாம்புவராசன் வேட்டைக்குவந்தவன் அந்த மணிப் பிரகாசத்தைக்கண்டு யிதேதிந்த வெளிச்சமென்று காடித்தானையைப் பற்றிப்போ கையில் பூமியிற் சூரியஉதயம்போல சுடர்விரிக்கின்ற அந்தச் சுமந்தகாமணியைக் கவர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு ஒப்பாகவெதிர்த்த காடியை ...கரித்து உடனே தன்னு டைய திருமாளிகையிற் போய்ச்சேர்ந்தான்.—எ-று. (கங)

ஆங்கதாங்கழ்ந்தவகை சத்திராசித்துனந் தரியாமலே
யிங்குமணிமாயமாய் போவதென்கரி ...வனெடுத்தானென
வோங்குபழிவம்புரை விநாயகசதுர்த்தியா லுயற்கரியவன்
ருங்கியிதுமாத்திவெயி றருமணியெ ...ப்பச் சமைந்தானரோ.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்நடந்த விருத்தாந்தத்தை அரியாமல் சத்திராசித்துரா ...யிங்கேயிருந்த மணிமாயமாய்ப் போவதென்ன கிஷ்ணனே யெடுத்துக்கொண் ...

னென்று பழிபாதக ...சொன்னான். அப்படிச்சொன்ன வம்புவார்த்தை விநாயகசது ர்த்தியில் நாலாம்பிறைகண்டதற்கிதுவே யேதுவாமென்று மணதிலேயோசித்துப் பெருமையுடனே ...யினியிவன் மனச்சம்சயமும் பழிவார்த்தையும் தீர்க்கத்தக்கதாக மணியைதேடி ...ண்டெடுத்துக்கொண்டு வரும்படிக்காக மனந்துணிந்தான் கிஷ்ண மூர்த்தி.—எ-று. (கச)

பிரைசேனனன்றுவன வேட்டையிற் சென்றவழி பிறழாமலே
வரைசேர்வனத்திடை நடந்தவன் வதை ... வாறுமொழியக்
தரைமேல் மடிந்ததுஞ் சாம்புவன் கொ...றதும் தாமோதரன்
றிராமாயுணர்ந்துசாம்பு ...னைச்சுமந்தகஞ் சென்றெடுத்தான்

(இ-ள்.) பிரசேனன் வேட்...டைக்குப்போன வழிதப்பாமல் மலைகள்நெருங்கிச் சூழ்ந்தவனங்களிலே நடந்துபோய் அவன்வதைப்பட்டுக் கிடக்கின்றமுறமையும் கர டியானது தரைமேல்மடிந்துகிடந்ததும் சாம்புவன் வேட்டைக்குவந்ததும் கரடியைக் கொன்றதும் தமோதரானறிந்து உணர்ந்து சாம்புவனிடத்திலேபோய் அந்தச் சுமந்தகா மணியைக் கண்டெடுத்தான்.—எ-று. (கரு)

தாமோதரன்சென்றெடுத்தபோ தொருதாதி சாம்புவனுடன்
றேமோகையின் குமாரன் றொட்டிலிற் கட்டினன் மணிதனை
மாமேகமென்னவொரு கரியவன்வந்தைய்ய வாங்கினனென
வா... ...ய்பு வனுமாயனுங்கட்டி யமர்செய்தனர்.

(இ-ள்.) அப்படி கிஷ்ணமூர்த்தி மணியைக்கண்டெடுத்தபோது அது கண்டொ ரு தாதியானவள் சாம்புவராசனுடனே நாம் சந்தோஷமாக குமாரன் தொட்டிலில் கட்டிவைத்திருந்த அழகிய ... கார்மேகம்போலும் ஒருகரியவன் வந்தெடுத்துக் கொண்டானென்று சொன்னவுடனே சாம்புவராசனு மாயவனைத்தடுத்து யுத்தஞ்செ ய்தான்.—எ-று. (கசு)

வேறு.

தட்டுவர்பாத மெடுப்பர்குதிப்பர் தடந்தோள் மிசைமிசைகை
கொட்டுவர் சுற்...வர் பற்றுவரெற்றுவர் குத்துவர் தத்துவர்கம்
முட்டுவர் கட்டுவர் வீசுவர் போடுவர் மூசுவர் தாளொடுதா
ளொட்டுவர் சாய்வ ருயர்த்துவர் பாய்வர் பின்றேடுவர் மீளுவரே.

(இ-ள்.) கிஷ்ணதேவரும் சாம்புவனும் மல்லுயுத்தியம்செய்த முறமையெப்படி யென்றால் அஷ்டகாசங்கள்செய்தவ ரவர்கள்கைகளால் தொடைகளைத்தட்டுவார்கள் கால்களை யெடுப்பார்கள் குதிப்பார்கள் ஒருவரடிப்பதை யொருத்தர்தட்டுவார்கள் கைகளால் தோள்களைக்குத்துவார்கள் வலமிடமாக சுற்றுவார்கள் ஒருவனையொருவ ர்தாவிக் கட்டியிடிப்பார்கள் அடிப்பார்கள் குத்துவார்கள் தத்தித்தத்தியேருவார்கள் தலையுந்தலையுமாக முட்டுவார்கள் யிருக்கிக்கட்டுவார்கள் வீசுவார்கள் தூக்கிப்போடு வார்கள் நெருக்குவார்கள் காலோடுகாலொட்டுவார்கள் சாய்வார்கள் நிமிர்வார்கள் தூர்ந்தோடிப்பாய்வார்கள் பின்விட்டோடுவார்கள் பின்னையுமோடிவந்து உயித்தி யஞ்செய்வார்கள்.—எ-று. (கஎ)

...றுக்குவர்கால்கொடுதைப்பர் மிதிப்ப றுடற்றுவர் வீள்குவர்கை
முறுக்குவர்சாரி நடப்பர்பிடிப்பர் முடிப்பரடிப்பர் விடா

ரிழுக்குவர்கட்டி யெடுப்பரிளைப்ப சிளைப்பொரு சமயமிலா
மழுக்குறநின்று மலைக்கு மலைர்தமர் மலையொடு மலையெனவே.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவர் ஹுங்காரஞ்செய்து உருக்குவார்கள் கால்களால் உதைப்பார்கள் மிதிப்பார்கள் உடற்றுவார்கள் கீழேவிழுவார்கள் கைகளை முழக்குவார்கள் சாரிசாரியாக நடப்பார்கள் கழுத்துகளை யிறுகப்பிடிப்பார்கள் சற்றே யிளைப்பாறுவார்கள் யிளைப்பாரிவந்தடிப்பார்கள் கைவிடாமல் கட்டியிருக்குவார்கள் யிருக்கக்கட்டி யடியெடுப்பார்கள் [illegible] ற்றுவெளைப்பில்லாமல் மல்லாடுவார்கள் மருக்கமாக நின்று மனவில்லாமல் மல்லுயுத்தியஞ்செய்வார்கள் மலையுடனே மலைபொருந்திலல்போல்.—எ-று. (௧௮)

இப்படி யிரெழுநாளிற் கரியவனை திர் [illegible] வின் மலையு
மற்பொருபூச ஓராகவ னமருமகாபர் தமாமுனிகர்
செப்புவதல்ல வெனும்படி நின்று செருத்தொழில் கொண்டனர் பின்
னெப்பிலர்யாதென வொருவற்கொருவ ருளத்தி ருணர்ந்தனரே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பதினைந்துநாள் [illegible] ளாயிலும் கிருஷ்ணனும் சாம்புவனும் தோராமல் பொருதிப்போர்செய்த மல்லுயித்தத்தின் பெருமையானது இராமராவண யுயித்தியமும் சுந்தர்சுர பற்பனுயித்தியமும் மகாபாரதயுத்தமு மிதற்குச்சமானமென்று சொல்வதல்ல வென்னும்படியாக நின்றெதிர்த்து மகாவீரபராக்கிரமத்துடனே செய்த மல்லுயித்தியத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் வெற்றிதோல்வையில்லாதராலும் ஒப்புவமை யில்லாதவர்களானதாலும் யிது வென்னவென் [illegible] கள் [illegible] ன் மனதில் [illegible] சித்தார்கள்.—எ-று. (௧௯)

ஆம்புவனங்களி லாதிப்பொன்னுட னமரித் [illegible] தனை காளாய்த்
தேம்புவனங்களின் றலையிப்புவியிற் செ [illegible] ரிலையிப்போர்
வீம்பு வனங்களின் மேகநிறத்தினன் [illegible] வொன்றுணைராச்
சாம்புவனுங்களி யொடுதொழுவானந் தாமோதரவெனவே.

(இ-ள்.) அழகிய பூமண்டலத்திலே யென்னுடனே யிதுவரையில் யிகலோகத்தார் பரலோகத்தார்களில் யிப்படி யுத்தஞ்செய்பவரில்லை நான வீம்புபாராட்டி யறியாமல் இந்த யுயித்தியஞ்செய்தேன் இந்த மேகவண்ணனுனே யிவன் ஆதிவிஷ்ணுவே சரியென்று நன்றாகத்தெரிந்து மனக்களிப்புடனே சுவாமி தாமோதரனுன கிஷ்ணமூர்த்தியேயென்று தொழுதுவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தான்.—எ-று. (௨௰)

மீனுருவாகி மறைப்பொருளைத்தரு வித்தகபோற்றிகடற்
பீனமலைக்கனையாகியகமடப் பெருமைய போற்றிபுவிக்
கீனமுறாதிரணிய கண்ணனை யடரெனத் தவபோற்றி
சேனைகொளிரணியனைப்போர்வரு நரசிங்கச்செயபோற்றி.

(இ-ள்.) ஆதியில் மச்சரூபமாகி கடலிலொளித்த சோமுகாசூரனைக்கொன்று வேதப்பொருளைத்தந்தருளியவித்தகனேபோற்றி அமுர்தங்கடைக்கிறபோது சாய்ந்த மந்திரகிரிக்காதாரமாக கூர்மாவதாரஞ்செய்து ரட்சித்த பெருமையையுடையவனே போற்றி புவனங்களுக்கு யிருதிவராமல் இரணியாட்சதனைக்கொன்றவராக மூர்த்தியேபோற்றி அளவில்லாத சேனைகளையுடைய [illegible] ரணியாசூரனை பொருதிக்கொன்ற நரசிங்கமூர்த்தியே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௨௧)

வாமனமாயொரு மாவெலியைச்சிறை வைத்தபொன் மால்போ
கோமுடிகாமா யிரபழுவாற்றுணி குலமுனிசெயபோற்றி

கார்வரிலங்கை யிராவணனைப் பொருகன ராகவபோற்றி
படமகிழ்புத் [illegible] ரன் வங்குபுரத்தைப் பொருவித்தவபோற்றி.

(இ-ள்.) [illegible] ருவதாரமெடுத்து மாபலிவாணனைச் சிறையில்விட்டுவைத்தருளிய லட்சுமிமணாளனேபோற்றி கார்த்தவீரியார்ச்சுனராஜன் கைகளாயிரங்களையும் மழுவினுலயருத்து வெற்றிகொண்ட மேற்குலமான சமதக்கினி புத்திரனே பாசுரும [illegible] ய யிலங்கையில் இராவணனைப்பொருதிக்கொன்னேபோற்றி அதிமோகத்தையுடைய யிலங்கையில் [illegible] றி பூலோகம் புகழத்தக்கதாக புத்தர்குருவாக வற கனமுடைய இராகவனேபோற்றி பூலோகம் [illegible] சிவனைக்கொன்று திரிபுரங்களை யெரிப்பித்தவனே படிவெடுத்துவந்து அசுரனாமயக்கி [illegible] போற்றிபோற்றி.—எ-று. (௨௨)

செருவினை யுத்திரம் [illegible] ரூபலபத்திரர் பின்னவசெயபோற்றி
தனைவருநிதியென வருவசுதேவன் றருமணியேபோற்றி
யருள்பதினாயிர மிடைமடவியரனை நாயகபோற்றி
குருகுலம் வருபஞ்சவருக் குதவுங் குணநிதியேபோற்றி.

(இ-ள்.) மகாபாரதயுத்தத்தில் கலப்பையாயுதத் திறமையுடையவருகவந்த பலபத்திரராமனேபோற்றி அவர்க்கிளையவனுகவந்த கிஷ்ணமூர்த்தியேபோற்றி யிந்தப் பூலோகநிதிபோலும்வந்தருளிய வாசுதேவன்பெற்ற மாணிக்கமணியேபோற்றி அன்பாய் பதினாறாயிரம்கோபியர்களை மருவின்னாயகனேபோற்றி குருகுலத்திலுதித்து விளங்கிய பஞ்சவர்களுக்குதவிசெய்தருளிய சற்குணநிதியேபோற்றி போற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்தான் சாம்புவந்தன்.—எ-று. (௨௩)

இப்படிசாம்புவ னெண் [illegible] ணியத்துதி யிந்திரைமணவாளர்
கொப்புரவோதி யறி [illegible] ரிப்பிழை யுரவபொருத்தியெனச்
செப்பினன் முலைமலை [illegible] நகைமுகின் றிருவனசாம்பவியைக்
கைப்புகவுதவி யம்மணியுமளித்துக் கண்ணனை யடிதொழுதான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சாம்புவராசன் அளவில்லாத தோத்திரஞ்செய்து யிந்திரைமணவாளன் கிஷ்ணமூர்த்தி மகிழும்படி சுவாமி அடியேன் அறியாதுசெய்த பெரும்பிழையைப் பொறுத்தருளுமென்றுசொல்லி மலைபோன்றமுலைகளும் மூத்து நிறைந்தநகையும் அழகிய லட்சுமிபோலும் விளங்கிய தன்மகளாகிய சாம்பவியைக் கிஷ்ணமூர்த்திக்கு திருமணஞ் செய்துவித்து சமந்த கமணியையும்கொடுத்து ஸ்ரீகிஷ்ணமூர்த்தியை வணங்கினன்.—எ-று. (௨௪)

தொழுவனைக்கண்டு காந்தருள்கொண்டுவ சொல்லிமகிழ்ந்தாய
னெழுவனசிந்தையி லெய்தினன்மன்னன் றூன் னிடுபழிமொழிதீர்ப்
செழுமணிகொண்டுன் பின்னவனும்பிர சேனன்வனமேகும் [பச்
பொழுதொருகாடி வதைத்ததம்மணிதன் புகலிடை வைத்ததரோ.

(இ-ள்.) அப்படித்தொழுத சாம்புவனுக்கு கிருபைகூர்ந்தருளிபிரியவசனங்கள்சொல்லி மகிழ்ச்சியுடனே கிஷ்ணதேவன் அங்கிருந்துபுரப்பட்டுவந்து சத்திராஜிக ராசன் முன்னிட்டபழி வசனங்கள் தீர்ப்பவனுக செழுமையுடைய இராசனைக் [illegible] சொல்லுகிறார் ஓய்இராசனே உன்தம்பியான பிரசேனன் யிந்தமணியைத்தரி [illegible] கொண்டு வனங்களில் மிருகவேட்டை செய்யப்போகும்போது ஒரு காடிவந்து [illegible] கொன்றுமணியைக் கொண்டுபோய் தானிருக்குமிடத்தில் வைத்துக் [illegible] யிருந்ததென்று சொல்லிப்பின்னுஞ் சொல்லுவார்.—எ-று. (௨௫)

வைத்தபின்னுளினிற் சாம்புவன் வந்தவன் வதைபட்டதுமுனியஞ்
சுத்தசுமந்தகமணிகொண்டதுமறி வுற்றுச்சுடர்மணி கொண்
டத்தையும் வென்றுதன் மகளொருதொட்டிற் கனிய தூக்கி
வைத்தனன்யரமீ ரெழுதினமவனுடன் மலைவுற்றிவைகொண்டேம்.

(இ-ள்.) மறுநாள் சாம்புவராசன் வனவேட்டைவந்தான் உன்தம்பி வதைபட்டதையும் காடியானது ஒளியுடைய மணியைக்கொண்டு போயிவைத்திருந்ததையும் யரிந்து அந்தக் காடியைக்கொன்று மணியைக்கவர்ந்துக்கொண்டுபோய் தன் மகன் தொட்டிலில் அழகாகத் தூங்கிவைத்திருந்தான் விதுவெல்லாம் நாந்தெரிந்து போய் அந்தச் சாம்புவனுடன் பதினொன்குநாட் போர்செய்து வெற்றிகொண்டிவை யெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு வந்தோம்பாரா யென்று சொல்லுகிறார் கிஷ்ணமூர்த்தி.—

என்றுரைதாமோதரர்சாம்புவதியோடெழின்மணியுங்காட்டி
யுன்றன துள்ளந் தெளிகெனவே சத்திராசித்துவகையினுல்
சென்றனமணமுரசந்திசை யொட்டுஞ் சென்றன திருவுறவே
மன்றலின்னருள் சத்தியபாமையும் மணியையு முதவினனுல்.

(இ-ள்.) நடந்த வர்த்தமானமெல்லாஞ்சொல்லி கிஷ்ணதேவர் சாம்பவதிபெண்ணையும் அழகியமணியையுங்காட்டி யினிஉன் சமுசியம் தெளிவாயென்றுசொன்னார். அப்போது சத்திராசித்துராசன் மகாசந்தோஷமாகி தன்மகளான சத்தியாமையை கிஷ்ணருக்குத் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொடுத்து அந்தமணியையும் கொடுத்தருளினன். அப்போது கிஷ்ணதேவர் யெழுந்தருளிச்செலலாகின்றார் மணமுரசவாத்தியமெட்டுத் திக்குகள் செவுபெட்டத்தக்கதாக ஓலமுழங்க அழகுபெற.—எ-று.

பெலபத்திரனுஞ் சாத்தகியுங் கோபாலர்பெருவெள்ளம்
நலபத்திரவிழி நங்கையர்யாவரு நன் சோபனமோதக்
குலபத்திரமலர் கொண்டவர்பாதக் கோகனகம்போற்றச்
சுலபத்திரன்மென் பகைவென்று துவாரகையிற் புக்கான்.

(இ-ள்.) பலபத்திரராருஞ் சாத்தகியும் ஆயராச்சியர்கூட்டமான பெருவெள்ளமும் அழகிய அம்புபோன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீசனங்களனைவருஞ் சுபசோபனங்களபாட பக்தசனங்களெல்லாம் பலநிறங்களையுடைய புஷ்பபுட்பங்களிட்டு அவர் பாதத்தாமரைகளைப் போற்றிசெய்ய சொற்பத்திரணமாக சத்துருக்களைச்செயித்து வெற்றிகொண்டு துவாரகாபுரியில் புகுந்தருளினார் கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (௨௮)

கொண்டலைவென்ற குழற்பிறைநுதல்விற் குனிபுருவப்பானல்
வண்டலர் விழிவள்ளைக்குழை மலர்நாசிகையாம்பற்
றண்டரளப்பற செவ்வாய்மென்சொற் றண்மதிவதனவளைக்
கண்டமலர்க்கைக் கனதனவிடைநூற் காலழகுரும்வார்.

(இ-ள்.) கார்மேகத்தைவென்ற கூந்தலும் பிறைபோன்றநெற்றியுங் குனித்தவில்லப்போன்ற புருவங்களும் நீலோற்பலம்போலும் வண்டுகள்போலும் ஒத்தழகிய கண்களும் வள்ளைக்கொடிபோன்றகாதும் செண்பகப்பூப்போன்ற அழகியமூக்கும் ஆம்பலப்பூப்போன்ற சிவந்தவாய்களும் குளிர்ந்த முத்துநிறைபோன்ற பலவரிசைகளும் மிருதுவான வசனங்களுங்குளிர்ந்த பூரண சந்திரன்போல முகங்களும் வலம்புரிச்சங்குபோன்ற கழுத்தும் தாழம்பூப்போன்ற கைகளும் கனத்த தனபாரமும் நூலொத்தவிடையுந் தாமரைப்பூப்போன்ற கால்களுமாக விப்படி அழகுபெற்றிய ஸ்ரீசனங்கள் சூழ்ந்துவிளங்க வெழுந்தருளியிருந்தார் கிஷ்ணன்.—எ-று. (௨௯)

அப்பவிடைருக்கு மணித்திருவுஞ் சத்தியபாமையு மிருபாற்
செவ்விதெழுங்கார சலத்திருபாங்குந் திருமயிலெய்தினபோல்
மெய்யவளைப்புற வெய்தினர்கரியவ ரரியாசனமேவினர்கா
னவ்விழிக்குற வள்ளியுதித்தருள் நன்மையினிப்புகல்வாம்.

(இ-ள்.) அப்போ தக்கணம் ருக்குமணிதேவியும் சத்தியபாமையும் மிவ்விருவரு மிரண்டுபக்கத்திலுஞ் சேவிதாகிய ஒருநீலகிரி சார்பி லிரண்டுபக்கத்திலும் அழகியமயில்கள் சேர்ந்திருந்ததுபோலும் திருமேனிபுளகமுற மருவிமனங்களிப்புற கிஷ்ணதேவர் ஒரு சிங்காதனத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு கானகத்தில் மான்போலும் கண்களையுடைய குறமாதாகிய வள்ளிநாயகி யுற்பவித்தமுறைமையை சொல்லுகிறோம் கேண்மின்களென்று சொல்லுகிறார். சூதமுனிவர்.—எ-று. (௩௦)

கிஷ்ணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் – ௨௫-க்கு செய்யுள் – ௫௬௫.

வள்ளிநாயகி உற்பத்திச் சருக்கம்.

இப்படிநம் வசுதேவர்க்கினிய திருக்குமாரனொ
மைப்படியுங்கரியமலை வந்தனபொற்கரியவனர்
கைப்படியிற் பொதுமடவார் பதினாறயிரவருடன்
மெய்ப்படியு மனுராகவிதம்படியு மொருநாளில்.

(இ-ள்.) வாசுதேவருக்குப் பிரியமுடைய திருக்குமாராகிய மேகம்படியும் நீலகிரிபோலும் அழகியகிஷ்ணதேவர் துவாரகாபுரியில் பொதுமடவார் பதினாயிரம் பெண்களுடனே லீலாவிநோதமாகமருவி அனுராகத்தொழில் டாத்தி சுகமாகவாழுகின்றநாளில் ஒருநாளவேளையில்.—எ-று. (௧)

மருக்கிளருந் தொடையுருக்கு மாங்கதன்றன்வழிவந்த
வுருக்குமணிமயிலனுமம் பொருகபமபண்ணொருபாங்கும்
மருப்புமுமர்கிலன்சத்தி ராசித்த னருளிலரும்
பருப்பதுபோற்றன சத்தியபாமைக் கண்ணொருபாங்கும்.

(இ-ள்.) மணம்பொருந்திய புட்பமாலைசூடிய ருக்குமாங்கதராஜன் வரபுத்திரியான அழகிய ருக்குமணியம்மனென்னு மிலட்சுமிதேவி யொருபக்கத்திலும் குற்றமில்லாத சத்திராசித்துராசன் வரபுத்திரியான மலைபோலு முலைகளையுடைய சத்தியபாமையென்னுங் கண்மணியொருபக்கமும்.—எ-று. (௨)

இனிதணைந்துவிளையாடு மெல்லையில்வற் கலையுடையும்
பனிமலர்மென் சடைமுடியும் படிகநிறத் திருநீறுங்
கனியுமிசைத்திரிதண்டுங் கமண்டலமுங் கனிகையும்
நனியழகு பெறத்தேவர் நார்விட நாரதர்வந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படி யின்பமாக உடையாகாச்சிமாருடனேகூடி விளையாடியிருக்கின்ற பொழுதினில் மரவுரியுடையுங் குளிர்ந்த புட்பஞ்சூடிய மெல்லிய சடைமுடியும் படிகமணியில் மரவுரியுடையுங் குளிர்ந்த புட்பஞ்சூடிய மெல்லிய சடைமுடியும் யிசைபாடி யேந்தியவீணையுந் திரிதண்டமான திருவெண்ணீருதரித்த திருமேனியும்

சடைமுங் கமண்டலமுங் கவித்தகையுமாக மிகவும் அழகுபெறும்படி த் வடிவுடனே தெய்வலோகத்திலிருந்தும் புறப்பட்டுவந்தார் நாரதமுனிவர்.—எ-று. (௩)

வந்தவர்சந்தனக்கதம்ப மணிப்புயக்கண்ணன் கர்த்தி
றந்தரிந்திரன்பாரி சாதகறுந்தணபோது
யிந்தலர்யாதெனகம் மிறைவுடனிமையமயில்
கொந்தவிழுந் சடைமுடிக்கும் ருமற்று முடிப்பனவென்றார்.

(இ-ள்.) வந்த நாரதமுனிவன் சந்தனகதம் தரித்தருளிய புயங்களையுடைய ஸ்ரீகிஷ்ணதேவரைக்கண்டு வர்கையில் இந்திரலோகத்து பாரிசாதபுஷ்பக்கொத்தொன்று கொடுத்தார். அவைவாங்கியே அந்தப்புஷ்ப பான புஷ்பமென்றுகேட்க யிதுபரமேஸ்பரனும் பார்வதாதேவியும் அலர்ந்தபூமணம்பொருந்திய சுவாமி சடைமுடிக்கும் அம்மன்கூந்தலுக்கு முடித்துக்கொள்ளும் மகிமையையுடைய பாரிசாதபுட்பமிதுவென்று சொன்னார்.—எ-று. (௪)

கினியமுத மொழித்தெய்வ கிதவத்திற் கிளர்குமர
அளிவிரவா மணமகலாத் தல புலராத் தழுகொளியாத்
துளிதருசெங் தேனொழுகும் அணாப்பாரிசாதமலர்
தெளிகருணைக்கரியவனின் றிருவுளத்திற் கினிதென்றார்.

(இ-ள்.) கிளிபோலும் அமிர்தமொழியுடைத்தாய்த் தெய்வகானகிதம்பாடி கிளர்ச்சியுடனே யிளமையுடைய தேன்வண்டுகள் மூசாததாய் மணங்குறையாததாய் மலர்கள் வாடாததாய் அழகுபோகாததாய் துளிர்க்கப்பட்ட செந்தேனொழுக்கமாகிய ஒளிபொருந்திய யிந்தப்பாரிசாத புட்பக்கொத்துத் தெளிவானகிருபையுடைய கிஷ்ணமூர்த்தியே உம்முடைய திருவுளத்துக்கு மிகவுமின்பமான திவ்வியபுட்பமிதுவென்று சொன்னார் நாரதமுனிவன்.—எ-று. (௫)

நாரதர்ற் பெற்றமலர் ரனிணமயி லுருக்குமணிக்
காருளாலரியளிப்ப யதுசத்தியபாமையறிந்
தோருளத்திற் புலவியனுற் றூடுதல்பெற் றனளதனாற்
காரணையகரியவனாற் கனிந்தொர்மொழி பகருகின்றார்.

(இ-ள்.) நாரதமுனிவர் பெற்ற மலர்களையுடைய பாரிசாதபுட்பத்தைத் தாமரைமகளான மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய ருக்குமணிதேவிக்கு மிகுந்தகிருபையுடனே கொடுத்தார். அதுவறிந்து சத்தியபாமை தன துள்ளத்திற்சகியாமல் மனம்புலர்ந்து ஊடிக்கொண்டாள். அதைக்கண்டு கார்மேகம்மொய்த்த கிஷ்ணதேவர் பிரியமுடன் ஒரு வசனஞ்சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௬)

பூவென்றே யுருக்குமணிப் பூவைபெற்றா ளுனக்கந்த
காவொன்றி லொருபாரிசாதமலர்க் கற்பகத்தின்
மாவொன்று நின்மனைவாய் வைப்பனென வுரைத்துமறைக்
கோவொன்று பு எழுந்தான் கோகனகத் திருமாயன்.

(இ-ள்.) வாராய் சத்தியபாமையே நாரதர்கொடுத்த புட்பக்கொத்தொன்றே யொன்று ருக்குமணிக்குக்கொடுத்தோம். அவளதை வாங்கிக்கொண்டாள். உனக்கு அந்தக் கற்பகப்பூங்காவில் ஒரு பாரிசாதப்புஷ்பம் புட்பிக்கின்ற கற்பகமரத்தைக் கொண்டுவந்து உன் வீட்டுவாசலில்வைக்கிறேன் பெண்ணே யென்றுசொல்லி அவளூடலைத்தீர்த்து வேதப்பிர்மா விருந்தருளிய பிரமபுரத்தில் எழுந்தருளினார் கமலமகள் புணர்ந்தமார்பனான கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (௭)

ரமபுரத்தெய்திமுகிற் பெருமுழக்கின் வளைமுழக்கித்
ருகதருமலர்ப்பாரி சாதமென வுரைப்பவயன்
அரமகளிர் விளையாடு மாயிரங்கண்ணன் புரக்கும்
புரமிசை யுண்டென வுரைப்ப போந்தனனப் புரத்தாயன்.

(இ-ள்.) பிரமபுரத்தில்வந்து மேககெர்ச்சிதம்போலும் பெருமுழக்கமான சங்கத்தொனிமுழக்கி கதியபுட் களையுடைய பாரிசாதருவாமென்றுசொல்ல அதுகேட்ட பிரமதேவன் ரம்பா கள் விளையாடிவாழ்கின்ற யிந்திரனாளப்பட்ட யிந்திரபுரததிலுண்டென்றுசொல்ல அப்படியோவென்று அமராபதிக்கு எழுந்தருளிப் போனார் கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (௮)

போய்த்துவலம் புரிமுழக்கிப் பொற்றருவைக்கொணர்காலை
யாய்ந்தவரமகளினர்வந் நாய னழகினைப்பார்த்தார்
வேய்ந்தவவ ரிடையொருத்தி விபுதையெனும் வியன்மடந்தை
வாய்ந்தகரியவன் றனக்குமனமுருகி மயலானாள்.

(இ-ள்.) அப்படி சங்கத்தொனிமுழக்கிப் பாரிசாத தருவைக்கொண்டுவரும் போது அங்கனம் விளையாடிக்கொண்டிருந்த தெய்வப்பெண்கள்வந்து கிஷ்ணதேவருடைய அழகைப்பார்த்தார்கள். அவர்களுக்குள்ளே ஒரு தெய்வப்பெண் அதிரூபசுந்தரியமான விபுதையென்பவள் வாய்ப்பாக மாயவன்பேரில்மோகித்து மனங்கரைந்துருகி விரகமானாள்.—எ-று. (௯)

விபுதைமடமயி லதிக விரகமுளந்தாவனசக்
கபுதைமட லெழுதிவருங் காமறிந்தே முறுசிர்மெய்ப்
விபுதைகலங் கனிகூர விண்டலகற்பக காவில்
மபுதைவிழி வனுதையுடன் மருவிமணர்ந்தனன் மாயன்.

(இ-ள்.) மடமையுடைய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய விபுதையென்பவள் காமபாணக்கைகளால் மடலெழுதி மிகும்மனதில் அதிகமோகம் பிரவேசிக்கத்தனது ஆசையுடனே தொடர்ந்துவருவதைக்கண்டு மோகமாக நல்லவின்பமுண்டாய்க் களிகூற அந்தப்பொன்னு கத்துக் கற்பகப்பூஞ்சோலையிலோரிடத்தில் மதர்த்தவிழிகளையுடையவளுடனே மருவி மணம்புணர்ந்தார் கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (௧௦)

அவர்புணர்ந்தபொழுதிலெழு தரியமட வணங்குதித்துத்
துவர்புணர்ந்த கனிவாயுஞ் சுகம்புணர்ந்த பனிமொழியுந்
தவர்புணர்ந்த நுதலுமலர்ச் சண்பகநாசியுங் காமுங்
கவர்புணர்ந்த கயல்விழியுங் கவின்பெறக் கன்னிகை யுதித்தாள்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விபுதையுடனே கிஷ்ணதேவர்கூடி மருவிப்புணர்ந்தபோது பவழம்போன்ற கனிவாயுங் கிளிபோன்ற குளிர்ந்த ணமும் இளம் பிறைபோன்ற நெற்றியுஞ் சண்பகப்பூப்போன்ற நாசியுங் காந்தள்புட்பம்போன்ற கைகளும் மீன்போன்றழகிய கண்களும் யிப்படி யழகுடனே வெகு காமுகருயிர்க்கவரும்படி ஒருதெய்வகன்னிகைப் பெண்பிறந்தாள்.—எ-று. (௧௧)

ஆங்கதுகண் டுகந்துவிபு தையையகன்றங் கடைந்தனன்மா
லோங்கியமின் படவயிலே யுயர்விபுதை குலத்தரியோர்

பாங்குரவங் கவர்வளர்த்தார் பன்னிருநல் வயநின்மலர்ப்
பூங்கமிழ்கற்பகக்காவிற் பொன்னூச லேற்றினரால்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் அதுகண்டு இந்திரதேவர் மகிழ்ச்சியுடனே விபுதையை விட்டுப்பிரிந்து தம்முடைய அமராவதிபுரிபோய்ச்சேர்ந்தார். இப்படி யழகுமேவி நந்த பெண்மயிலை யந்த விபுதைகுலத்தி லுரியவர்கள் கல்யாணஞ்செய்து அங்கே வளர்த்தார்கள் பன்னிரண்டு பிராயத்தளவில் வாசனையுடைய அந்தக் கற்பகப்பூங்காவில் அந்தப்பெண்ணை சொர்ணமயமான ஊஞ்சலிலே யேற்றிவைத்தார்.—எ-று. கஉ

ஏற்புவல்லி மணியூச லினிதாட்ட வெழிற்குகனைப்
போற்றிமயில்வாகனமும் புண்டரிகத் துணைத்தாளு
மேற்றிதிரு வுடையழகு மெழில்மார்பு மீராறுதோ
ளாற்றலுறமணிக்கரமு மறுமுகமுந் தியானித்தார்.

(இ-ள்.) இரத்தினமயமான ஊஞ்சலிலே யந்தப்பெண்ணை யேற்றிவைத்து ஆட்டும்படியாகக் கந்தசுவாமியை நினைத்துப் போற்றிசெய்து மயில்வாகனமுங் கமல மலர்போன்ற விருபாதங்களும் உசிதமான திருவுடையழகும் எழிலுடையமார்பும் பன்னிரண்டுதோளும் வலிமையுடைய ரத்தினமணி வளைகளணிந்தகைகளும் ஆறு முகமாகத் தியானஞ்செய்தார்கள்.—எ-று. (கரு)

ஆறெழுத்தின் பெயர்பாடி யாறுதிருமுடிபாடி
வீறியபன்னிருகதிரின் விளங்குமணிக் குழைபாடி
கூறியபன் னிருநயனக் கோலங்கள் பலபாடி
யீறில்கனிவாய்மலரி னெழில்பாடி யிசைபாடி.

(இ-ள்.) குமாரருடைய திருநாமங்களெல்லாம்பாடிச் சடாட்சரப் பெருமை பாடி ஆறுதிருமுடிகளும்பாடிக் கதிர்விளங்கிப் பிரபைவிரிக்கின்ற பன்னிருகாதில் ...ம்பாடிக் குமுதபுட்பம்போலுங் கனிவாய் அழகுபாடி யிசைகளும்பாடி யூஞ்சலாடி ...ர்கள்.—எ-று. (கசு)

பன்னிரண்டு புயம்பாடிப் பணைத்தெழுகர் தாம்பாடி
மின்னுருண்ட் தனையகுழை விளங்கிய குண்டலம்பாடித்
தொன்னிரண்டு வாகைநறுந் தொடையுரமும் புயம்பாடிப்
பன்னிரண்டு கரத்துணையிற் படைபாடிக் குடைபாடி.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுபுயங்கள்பாடிக் கீர்த்தெழுந்த திருக்கழுத்தழகும்பாடி மின்ன லுருட்சியானதுபோலுங் குழைகள்விளங்கிய குண்டலங்கள்பாடி யிருபாலு மணிந்த நரியவெட்சிமாலை புனைந்தழகியமார்பி னெழில்பாடி பன்னிரண்டுகைகளில் தரித்திருக்கின்ற பலவாயுதங்கள்பாடி குடைபாடி ஊஞ்சல் நாட்டினார்கள்.-எ-று.

சித்திரப்பெண்ணு... பாடித் திருவுதரக்கவின்பாடிச்
சுத்தமலர்ப் பதம்பாடி ...யடிபொற் கழல்பாடி
மெத்தமரர் சிறைமீட்ட விறல்பாடி வேல்பாடிக்
கொத்தகின் நிறச்சேவற் கொடிபாடி யாட்டினரால்.

(இ-ள்.) அழகிய மணிபட்டைபாடித் திருவயற்றின் அழகுபாடி நிஷ்கலங் கள் சுத்தமான வனசபுட்பம்போலும் பாதங்கள்பாடி இரண்டுபாதங்களில்தரித்த

சொர்... வீரக்கழல்பாடி மிகுதியானதேவர்கள் சிறைமீட்டருளிய வீரவலுமைபாடி வேல...தம்பாடி கொத்தப்பட்ட அழகினையுடைய நிறம்பொருந்திய சேவலங்கொ (கசு)
டிபா... ஊஞ்சலாட்டினார்கள்.—எ-று.

அவ்வேலை மைய்வேலை யனிவேலை நிகர்விழிமான்
வைய்வேவர் திருவழகால் மையல்வேலை மணங்கொண்...
ளிவ்வேலை விபுதைபெற்ற யெந்திழைகைக் கொண்டதற்பின்
செவ்வேலை தரித்தபி...ன் சேர்வர் தவஞ்செய்கென்றார்.

...வலைப்போலு மதற்கண்களையு
(இ-ள்.) மேகமொய்த்த கடல்போலுமழகிய ... திருவழகுக ...டைய அந்தப்பெண்ணானவள் கூரிதாகிய வேலாயுதக்கடவுளினுடைய ... னை காதுகுளிரக்கேட்டு மனதிலேகுறித்து ஆசைக்கடலிலே மூழ்கினாள். அதுகண் டவ்வேளை விபுதைபெற்ற கன்னிப்பெண்ணானவள்கொண்ட ஆசைமிகுதியைக்கண் டு பின்பு அழகிய வேலைத்தரித்த குமாரக்கடவுளுடனேவந்துசேர்வார் தவஞ்செய் (கஎ)
பெண்ணேயென்று சொன்னார்கள்.—எ-று.

என்றுசரவணக்கரையி லெழின்மடவார் பலகோடி
நின்றுமுருகனைப்பணிந்து தவநிலையி லிருத்தினரா
லன்றுகருங் குழல்விபுதை யளித்தமயிலாண்டோரா
றென்றுமுணராள்குகனை யுளத்திருத்தித் தவஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்.) யென்றிப்படிச்சொல்லி சரவணப்பொய்கை கரையருகில் அழகியப் பெண்கள் அனந்தங்கூடிநின்று கந்தசுவாமியைப்பணிந்து தவநிலையில் நிறுத்திவைத் தார்கள். அன்றுமுதற்கரிய கூந்தலையுடைய விபுதைபெற்ற மயில்போலுமழகிய கன் னிப்பெண் பன்னிரண்டுவருடம் வேறொன்றுநினையாமல் குமாரனை உள்ளக்கமலத் (கஅ)
தில்நிறுத்தி அரியதவஞ்செய்தாள்.—எ-று.

சரவணப்பொன்மடுக் கரையிற்றவம்புரிந்து தனித்தெழிற்பசுஞ்
சரவணத்துக்கிளியனையா டவம்புரியு நிலையுணர்ந்து
...வணத்துவிழித்தெய்வ சேனைநண்பர் சண்முகமுஞ்
சரவணத்துக்குழையர்மைந்தர் தமதுருத் தவணடைந்தார்.

...தனிமை
(இ-ள்.) சரவணப்பொய்கைக் கரையருகில்நின்றரிய தவஞ்செய்து தவநிலைமையை யறி யான அழகிய பஞ்சவர்ணகிளிபோன்ற கன்னிப்பெண்செய்யுந் ... சண்மு ...ந்துணர்ந்து அம்புபோன்ற கண்களையுடைய தெய்வசேனை மணவாளராகிய ... செவிகளையுடைய பர ...க்கடவுள் ஐந்து தலைகளையுடைய ... குண்டலங்கள்தரித்த ... வடிவை மறைத்து அங்ஙனம்வந்தார்.-எ-று.
மசிவனுடைய திருக்குமாரர் தம்முடை...

தலமயிலின்றவங் குலைப்பச்சரத விதம்பலகூறி
யவுருவின் லலழகு நாயகனுகப்புகழ்ந்தார்
சிவசிவவச்சிறியா ளச்செய்வறியா சரவணத்...
பவனையுள நினைப்பதல்லாற் பகர்வ...ன்றுங் கருதாள்.

(இ-ள்.) அரியதவஞ்செய்யாநின்ற ...ன்னிப்பெண்செய்யுந் தவங்கலைய மப்ப டியாக அனேக சரசசல்லாப விநோதவார்த்தைகள்பேசி புதுமையான வடிவுடைய வொரு புருடநாயகமாகப் புகழ்ந்த... அப்போது சிவசிவா அந்தச்சரியவளான கன் னிப்பெண் அந்தச் செயலொருமறியாதவளாய் சரவணேர்ப்பவனை தனதுள்ளத்தில் நினைத்து தியானிப்பதல்லாமல் அவள்பேசிய விநோதவசனமொன்றும் காதுதவனா (உo)
ய் ஒருமனநிலையாய்த் தவஞ்செய்தாள்.—எ-று.

அறுமுகமுங் கடம்பமலரணிபுயமும் பன்னிருகை
யுருபடையும் பன்னிருகுண்டலக் கதிர்வந்துலவு மார்புந்
செறுமயிலின் பெறு மயிலின் திருமயிலு மிருமையிழும்
வறுமையிலென் றுதவடியும் வயங்கமயிலெதிர் நின்றார்.

(இ-ள்.) அறுமுகமும் கடம்பமலர்மாலைதரித்த புயங்களும் பன்னிரண்டு குண்ட லங்களின் பிரபையுயுலவும் திருமார்பும் அசுரனைக்கொன்ற கூர்மையுடைய வெற்றி வேலும் அழகிய மயில்வாகனமுமாக யிம்மை மறுமை இரண்டுக்கும் வறுமையில்லை யென்று ரட்சிக்கும் பாதங்களுமாக விளங்கிப்பிரகாசிக்க மயில்போலுந் தவஞ்செய் துநின்ற கன்னிப்பெண்ணுக்கெதிரே காட்சிகொடுத் தெழுந்தருளிநின்றார். குமார சுவாமி.—எ-று. (உக)

கந்தர்தவப்பூமியினிற் காட்சிகொடுத்தன மயில்கண்
டுய்ந்தனனென் றுளமகிழவுற் றுலர்ந்தகொடி மழைபெற்றங்
கந்தமுறத்தழைத்தெழுந்து தம்பொற்றருவின் படர்வனபோற்
றந்தமுலைவிருதையயில் தந்தகுயிலெழுந்துளதால்.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமி தவபூமியிலே வந்தெய்தி திருக்காட்சிகொடுத்தருளின தை அந்த மயில்போன்ற கன்னிகையானவள்கண்டு உய்ந்தே னுய்ந்தேனென்று உள்ளங்களிப்பாகவேக்கி உலர்ந்தகொடியானது மழைபெய்யப்பெற்று அழகுபெ றத் தழைத்தெழுந்தங்கே ஒரு சொர்ணத்தருவின்மேலே படர்வதுபோலும் ஆனைக் கொம்புகள்போலும் முலைகளுடைய விபுதை மயில்பெற்ற குயில்போலு மொழியை யுடைய அழகிய கன்னிப்பெண் தவத்தைவிட் டெழுந்துவந்து குமாரசுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றாள்.—எ-று. (உஉ)

ஆறுபுயபோற்று அறுமுகபங்கயபோற்றி
சீறுட்றோகையூர்திச் சேவகபுங்கவபோற்றி
கூறுகத்தாருகனைச் சூரனைக் கொன்றவபோற்றி
பேறுகவெனையாண்ட பெருங்கருணைக்கடல் போற்றி.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு புயக்கடவுளேபோற்றி ஆறுமுக பங்கயபோற்றி நட னஞ்செய்கின்ற தோகைமயில்வாகன சேவகனே தேவர்தேவனேபோற்றி அடியா ள் பேறுபெறத்தக்கதாக காட்சிகொடுத்து வரந்தந்தென்னையாளவந்த கிருபைக்கட லே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உங)

உமையவள் பெற்றவபோற்றி யுமைபதிதந்தவபோற்றி
சிமையமலையகலாத திருவிளையாட்டின போற்றி
யமைவளையபுயத்தெய்வ சேனையணை பவபோற்றி
யிமையவர்கள் சிறைமீட்டவெனதுயிர் நாயகபோற்றி.

(இ-ள்.) உமாதேவி பெற்றவனேபோற்றி உமாதேவி தந்தவனேபோற்றி சிக காரங்களையுடைய மலைகளெல்லாவற்றையும்விட்டுப்பிரியாமல் திருவிளையாட்டல் செய்தவனே போற்றி பசுமூங்கிற்போலும் புயங்களையுடைய தெய்வசேனையம்மன் மருவும் மண வாளனேபோற்றி தேவர்கள் சிறைமீட்டருளி ரட்சணைசெய்த வென்பிராணநாயக னே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உச)

போற்றியினியென துருயம் பொருந்தவருள் பொருந்துகவென்
றேற்றநுதி பலபகர்ந்த வேந்திழைசொற்குளமகிழ்ந்து

கூற்றுதைத்த பரனுதவுங் குமரர் மறையவன்சிரத்தி
லாற்றமுறவிரற்புடைத்த வொருமுருகருரை பகர்வார்.

(இ-ள்.) இப்படி துதிசெய்து தேவரீர் என்னுடைய தனபாரங்கள்பொருந்த நவியணையும்படி மணஞ்செய்யக் கிருபைசெய்தருளுமென்று அன்பாகதோத்திரங் கள் பலவிதமாகச் சொல்லித் துதிக்க அவள்சொன்ன பிரியவசனங்களைக்கேட்டு ம னமகிழ்ச்சியாகி யெமனையுதைத்த பரமேஸ்பரன் பெற்றருளிய குமாரரானவர் பிர மதேவனைச் சிரசிலே யிரத்தஞ் சிந்தி வரும்படியாக தமது கைவிரல்களாலே குட்டிய ஒப்பற்ற முருகக்கடவுளிவை சொல்லுகிறார்.—எ-று. (உரு)

தேவாதிபதியுதவுஞ் சேனைக்கொரு வப்பனில்யா
மூவுலகிலமடந்தையறை முயங்கிலமென்றுறைபகர்ந்தோ
மாவலினுலிங்குனை நாமணங்கிலமான் வயிற்றுதித்துப்
பூவுலகமலையிடத்தில் பொருந்துகென வரங்கொடுத்தார்.

(இ-ள்.) வாராய்பெண்ணே முன்னமே தேவேந்திரன் பெற்றபுத்திரியான தெ ய்வசேனைப்பெண்ணுக்கு ஒருநாள் திருமணத்த சந்தோஷத்தில் ஒரு வரங்கொ டுத்தருளினோம் உன்னையல்லாமல் திரிலோகத்திலுமுண்டாகிய பெண்களைச்சேர்வ தில்லையென்றுசொன்னோம். ஆகையா லிப்போதிங்கே உன்னை மணஞ்செய்து சேர் வதில்லை. யிப்பிறப்பையொழிந்து பூமண்டலத்திலே திவ்வியரூபமான ஒரு மான்வ யற்றிலே வந்துபிறந்து மலையிடத்திற் சேர்ந்துவளர்ந்து பருவமானதருணத்தில் நா மங்கேவந்து உன்னை மணஞ்செய்து பிரியாமற்சேருகிறோமென்றிந்த வரங்கொடுத் தெழுந்தருளினார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (உசு)

அந்தவரம்பெற்றபின்ன ரகில்மிசையணிமடமான்
வந்ததுகண் டுகந்துகலைக் கோட்டுமகாமுனியணைந்தான்
சந்தனப்பொற்கொடிபோலத் தையலைமையலிற்பிணைமா
னந்தவள்ளி கறுங்கந்த மழகுழியிற் பெற்றதுவாம்.

(இ-ள்.) வரம்பெற்றபின்பு அந்தக்கன்னிகை தன் செனனத்தையொழித்து கின்றகாலத்தில் யிந்தப்பூமியின்பேரிலே அழகிய பிணைமான்வந்ததைக்கண்டு கலைக் கோட்டு மகாமுனிவன் புணர்ந்தான். புணர்ந்தவுடனே சந்தானமென்று சொல்லப் பட்ட காமவல்லிக்கொடிபோலுமழகிய வொருபெண்ணை ஆசையுடனே அந்தப்பி ணைமான் விழுமிய வள்ளிக்கிழங்கு கெல்லினகுழியில் பெற்றருளினதென்றவாறு. ()

பெற்றமான்பிணைபார்த்துப் பேதலித்துமயங்கிவள்ளி
நற்றழகுமதிமுகமு நாகமணி யொளிசிரமு
முற்றெம்து மரபலவென் றோடினதோடியகாலை
யற்றைவனக் குரவர்களக் குழந்தையைக்கண் டருகணைந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிணைமானானது அழகியபெண்ணைப்பெற்று உற்றுநோக்கிப் பார்த்து பேதனமாகமயங்கிப் பூரணச்சந்திரன்போலமுகமும் நாகமாணிக்கம்போ ல தேககாந்தியும் அழகுங்கண்டுதெரிந்து நம்மிடமான் சாதியல்லவென்று தான் பெற்றகுழந்தையை யங்கே போட்டுவிட்டுப்போனது அன்றையத்தினம் அங்கனம் வனக்குறவர்கள் அந்தக்குழந்தையைக்கண்டு அதின்பக்கத்தில் வந்தார்கள்.—எ-று.

எய்தினரித்திருவனைய்கை யீன்றவர்யா ரெனவடிபார்த்
துய்தலமானிடரிடிக ளொன்றுமிலாதறிந்தெடுத்தார்

பொய்தருசிற்றிடைமயிலை போற்றிவளர்த்தற்கொருபேர்
மெய்தருநம்வள்ளியென விளைத்தபடி விளம்புகின்றார்.

(இ-ள்.) வந்தகுறவர்கள் அந்தப் பெண்குழந்தையைப்பார்த்து யிந்தத் தெய்வ ரூபமான பெண்குழந்தையைப்பெற்றவர்கள் யாரென்றுசுற்றிலுந் தாவைபார்த்தா, ள யெங்கும் ... டிக தாவையேயொழிய வேறு மனிதர் தாவாயில்லாததால் அந்தப் பெண்ணை வெ ... க்கொண்டுவந்து வளர்த்துப் பெண்ணுக்கொரு பேரிடும்படி கா ரணார்த்தமாக வள்ளிக்கிழங்கு செல்லிய குழியிலிருந்தபடியினாலே வள்ளியம்மன் பென்றுந் திருப்பேரிட்டு யாவரும் அழைத்துவாழ்ந்தனர்கள்.—எ-று. (உகூ)

அப்பெயரிட்டமுதமொழிக் குமுதமலர்க்கனியணிவாய்ச்
செப்புமுலைத்திங்களுதற் செங்கமலர்ச் சங்கமடற்
றப்புவிழிப் பொற்கமலத் தலர்வதனத் தில்விதழ்பெற்
றிப்படியிற் றிருவெனப்பன் னிருவயதுற் றிலங்குகின்றாள்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பெயரிட்டு அமுர்தம்போன்றமொழியும், குமுதப்பூவையொத்த சனி வாயும், சொர்ன்ன சிமிழன்னமுலைகளும், பிறையொத்தநெற்றியு காந்தள்மலரிசைத் து சிவந்தகைகளும் வலம்புரிச்சங்கை நிகர்,த்தகழுத்தும், அம்பிரமவோயகண்களும், க மலமலர் நேர்முகமு முருக்கம்பூவொத்த யதரமும், அழகுபெற யிந்தப்பிரகார அதி ரூபசவுந்தரியமாக பூலோகலட்சுமியென்றும் யாரும்புகழ்ந்துசொல்ல வளர்ந்து பன் னிரண்டுவயதாகி யொளிபொருந்தி விளங்காநின்றாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (௩௦)

அவ்வபதிப் பெண்ணரசை யணிப்பவழ மலையொருபால்
மைவதியும்வச்சிரமலை மாணிக்க மலையிருபாற்
பௌவமரகதமலையோர் பாற்குருடுக் கற்பகக்காச்
செவ்விமலையதனுப்பன் செழுங்கனக பரண்சேர்த்தார்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுவயதான பெண்ணரசியான வள்ளியம்மனை அந்த மலைக் குறவர்கள் பவளமலையொருபுறம் மேகமொய்த்த வச்சிரமலையும், மாணிக்கமலையும், இரண்டுபக்கமும் பொருந்தாநிற்க அழகிய மரகதமலைச்சாரலி லொருபுறத்திலே வி ளங்காநின்ற ஒப்பிய பூங்காவனத்தில் செவ்வியமலை பூமிநடுவில் செழுமையுடைய சொர்ன்னமயமான தொருபரண்போட்டு வைத்தார்கள்.—எ-று. (௩௧)

இதன்மீதுசந்தனக்கா லிடைநிறுத்திப்பொற்சுவரிட்
டதன்மீதுகொண்டவர்பாங் கருளுநிதியெனச்சொரிந்து
மதமேவுகரிக்கோட்டின் மணியழுத்திக்கொடுங்கைவைத்து
விதமேவுநவமணியால் வெய்துமலர் விதானித்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி யழகுபெறப்போட்ட பரணின்மீது சந்தனக்கால் நடுநிறுத்தி பொன்சுவரமைத்து அதன்மேற்கொண்டு சிவனது தோழனருளிய நிதிப்போலப் பொழிந்து மதம்பொருந்திய யானைக்கொம்புகளா ... யழுத்திய கொடுங்கைவைத் து விதவிதமான நவரத்தின ... ங்களால்மெய்ந்து புஷ்பங்களா லலங்கரித்தார்கள்.

அவ்விதனிற் கொவ்வை ... மவ்வனகை யமுதசுவைச்
செவ்விதனித் திடுகிளவித் திரு ... முலையக் கொணர்ந்திருத்தி
நவ்விதனித் திடுநயன நங்கையனைப் பாங்குவைத்து
யிவ்விதனின் பொடுமணிக்க வேமகவ ... காங்கொடுத்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி அலங்கிர்தஞ்செய்தழகிய பரணிமேலே கோவைக்கனிபோ ல தரமும் முல்லை யரும்புகள்போற பல்வரிசையும் அமிர்தரசத்தைப்பழித்த மிருது

வான வசனமுடைய இருந்திமையாகிய வள்ளியம்மையை அழைத்துக்கொண்டுவந் து யிருத்திமான் பார்வையைப்பழிக்குங் கண்களையுடைய சிலபெண்களை அவளுக் குத் துணைபாங்கிமாராகவைத்து அந்தப் பரணின்மேல்நின்று வோட்டுவதாக வன் பமுடனே பலமாணிக்கக்கல்லுகளும் பொன்னாற்செய்தகவணும் கைக்கொடுத்தார் கள் குறவர்கள்.—எ-று. (௩௩)

வேறு.

புனமென்கிளிகா ளாலோலம் பூவைத்தோகைக் ளாலோலங்
கனமின் பிணைகளாலோலம் கானக்குயல்களாலோலம்
வனமென் மயில்களாலோலஞ் வரையின்பிடிகாளாலோலம்
இனதின்கரிகளாலோலஞ் செறியுங்கலைகாளாலோலம்.

கவண்கல்வீசி வோலஞ்செய்
(இ-ள்.) அந்தப்பரணின்மீது வள்ளியம்மனின்று கிளிக்கூட்டங்களா லோலமா வ தெப்படியென்றால்; இந்தப்புனத்தில் மெல்லிய மான்களாலோமாலோலம், திரட்சியுடைய மெல்லிய லோலம் நாகணவாய்ப்புள்ளி குயில் தோகைகளாலோலம், வனத்தில் மெ பிணைமான்களா லோலம், கானக்கரு மலையில் திரிகின்ற பிடியானைத் திரள்களா ல்லியமயில் பேடைகளாலோலம், இந்த யானைகள் அலோலம், நெருக்கமாசவ லோலம், இப்புனத்தில், இனகன் தின்கின்ற லோலமாலோலம் என்றாள்.—எ-று. (௩௪)
ருகின்ற கலைமான் கூட்டங்களா

மரையிற்கிளைகா ளாலோலம் மாடப்புராவிருலோலங்
குருவித்திரள்காளாலோலர் கொலத்தோகைகா ளாலோலங்
திரிபுட்கினங்காளாலோலஞ் சேவற்பேடைகளாலோலம்
மருவிக்கிரிமீ திவ்வகையின் றுயோவென்னுங் குரலெழுமால்.

மாடப்புராவினங்களா
(இ-ள்.) மான்மரைக்கூட்டங்களா லோலமாலோலம், தோகைகளா லோலம், லோலம், குருவிக்கூட்டங்களா லோலம், காட்டுப்பன்றி மறிவியிரங்கும் ம காணுங்கோழி சேவல்பிடைகளா லோலம் மென்றிப்படி மாணிக்ககல்லைவைத்து லைச்சாரலிலிட்ட பரணின்மேல்நின்று சொர்னனகவணில் தொனிகலெ சுழற்றி எறிந்து குயில்போன்ற குறலோசையால் ஆயாலோவென்று (௩௫)
ழுப்பினாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று.

எழுந்ததொனிகேட் டுலர்ந்தமரம் யாவுந்தழைத்துத் தழைந்துமலற்
கொழுந்தி னெழுந்து தேனொழுகக் குன்றங்கனிந்துகுழைந்துருக
வழுந்துங்கிளியுங் குயிலினமு மடுங்கப்படினும் பாவாமல்
விழுந்துமெழுந்துங் குரமடவு, வெந்தின்பணைவயகலாதால்.

ஆயாலோட்டும் குரலோசையைக்கேட்டு வுல
இப்படி வள்ளியம்மன் நன்றாய் தழைத்து மிருதுவான கொத்து ரந்த மரங்களெல் ... ம் பசு ... தேனொழுகச்செய்ய பலமலைகளெல் கொழுந்துகளாக ... கிளிகளும் குயிலி லாம் கனிந்து மெழுகும்பாலுருகிக் களில் மொய்த்தெழுந்து பட்டபொது வெழுந்து னங்களும் அவளெறிந்த கவண்கல் விசையாகவந்து காசியாகிய வள்ளியம்மன் பாவாமல் விழுந்து யெழுந்து அங்கனம் குறவு அந்தப்புனத்தைவிட்டுப் பிரியாமல் வசிக் குறலோசையைக் கேட்டதிசயப்பட்டு (௩௬)
கும். எ-று

அந்தக்குரலினிசைவழியே யமராபதியின் றருந்தவத்தோர்
விந்தத்தலங்களிடைவினவி விரவுந்தவநாரதமுனிவன்

வந்தப்புனத்துவள்ளியெனு மடவார்க்காசை மழைதிரண்ட்
கந்தக்குழலை மொழிக்கரும்பைக் கண்டான்பவங்கள் காணுதான்

(இ-ள்.) அந்தவள்ளியம்மன் குறலோசைவழியாக யிந் நபுரியில் நின்றும் புறப்பட்டு யெங்கெங்குஞ் சஞ்சரித்து அரியதவமுனிவர் செய்யுந்தவமகிமைகளைக் கண்டவர்களு ளே விளவிக்குலாவி யிராநின்ற தவமுடைய நாரதமுனிவன் வந்து அந்தத்தினை க்கில் வள்ளியம்மாள் என்னும்பெண்ணை பெண்கள் சிரோமணியை மேகம்போ லும் சொட்சியுடைய மணமகலாத கூந்தலையுடைய கரும்புபோலும் மிருதுவான சனமுடைய அதிருபசவுந்தரியத்தை கண்குளிரக்கண்டான் ஒருகாலமும் பவங்கள் காணுத்தவமுடையவன். எ-று. (௫௭)

கண்டான்மனமுங் கண்ணுமிகக் களிந்தான் களித்தேயாமெனவுட்
கொண்டான் குமரர்தமக்காய குலப்பூங்கொடியெனவெண்ணத்துற்றான்
றண்டாமரையான் மருகனிடஞ் சார்ந்தான் கண்ட தன்மையெல்லாம்
விண்டான்விளம்ப முருகருளம் விரகனலத்தால் வெதும்பினரால்.

(இ-ள்.) வள்ளியம்மனழகைக்கண்ட நாரதமுனிவன். மனமுங்கண்களும் மிகவுங் களியாகக் குளிர்ந்து பத்தியுடனே யிவள்நமக்கெல்லாந் தாயாருமென்று மனதுட்கொண்டு குமாரகடவுளுக்கிசைந்த தேவியிவளென்று நினைத்து குளிர்ந்த தாமரைமகளான லட்சுமிதேவி மருமகனை குமாரக்கடவுளிடத்தில்வந்து தான்கண்ட புதுமையெல்லாம் விளங்கச்சொன்னர். அப்படிச்சொன்னவுடன் முருகர் அதிமோகமாகி விரகங்கொண்டு வுள்ளம்வெதும்பினர்.—எ-று. (௫௮)

கயிலைமலையும் பணிவரையுங் கண்ணும்வரையென் றுன்னுடி
வியல்கொண்மலையிற் றினந்தினம்போய் விளையாடிய காலையில்வேலர்
புயலையனைய குழலிருவிற் புருவக்கணைப்போல் விழிக்கனக
மயிலைநினைந்து வழிந்தேடி மயங்கிநடந்தார் மயில்பாகர்.

(இ-ள்.) கைலைகிரியும், திருநாககிரியும், இவ்விரண்டும் தமது கண்களுக்குச் சமானமான மலைகளென்று தமதுள்ளத்தில்நினைத்து அன்றுயர்ந்தமலைகளில் தினந்தினம்போய் விளையாடல்செய் துகந்திருந்தகாலத்தில் வேலவர் மேகநிறம்போன்ற நெடியகூந்தலும், வில்லைப்போன்ற புருவங்களும், போர்செய்யும் புட்பபாணங்கள் போல, கண்களும், அழகிய சொர்ணக்கொடிபோன்ற சாயலையுடைய வள்ளியம்மனைநினைத்து அவளிருக்குமிடந் தேடிநடந்தார் மயில்வாகனக்கடவுள்.—எ-று. (௫௯)

வள்ளியம்மன் உற்பவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் - ௨௧ - க்கு திருவிருத்தம் - ௬௩௯.

வள்ளிநாயகி திருமணச் சருக்கம்.

குத்துங்கரியின் மரு ருந்து குழுமுந்தாளக் குலவயுமிலா
நித்தம்வதியும் கழைமணி நெருங்கிநெருங்கி நிறைந்துசெழு
முத்தஞ்சொரிந்து மணிசொரிந்து முரலும்பசுந்தே னருவிவிழுஞ்
சத்தம்பொழியுமழைமொகிலைத் தாக்குஞ்சயிலம்பலதேடி

(இ-ள்.) ஆனைகளானது கொம்புகளாற் பாய்ந்துகுத்தி உதிர்ந்தமணிமுத்துகள் திரட்சியாகக்குவித்து நிலாப்பிரபைசெய்ய அங்ஙனம்விளையப்பட்ட மூங்கில்முத்து

களும் நெருங்கிச்சொரிந்து நிறைந்து செழுமையுடைய பலமணிகளும் பொலிவுடையதாய்க்குவிந்து முரலப்பட்ட செவ்வியபசுந்தேன் ஒழுக்கமுடையதாய் அருவியிற குசத்திக்கின்ற மழை மேகமண்டலத்தை யளாவிநிற்கு பல மலைகளைத்தேடி—எ-று. (௧)

எட்டுப்புயத்தேழ் சத்தியர்க்கு ளினிதாயாரு சமையவர்க்கு
மட்டுற்றைம்பாதகமகற்றும் வளர்நான் மறையாள் மூவிழி
நட்டத்திருக்கா லொருத்திவன நடந்தார்கடந்தார் ...வென்
முட்டைத்துருவுங் குடைவேலின் முனைச்சுருதி ரமுடைவேபர்.

(இ-ள்.) எட்டுபுயத்தையுடையவளாய்ச் சத்தமாதாவாகிய சத்திகூட்டங்களில் அங்கங்கே அவரவற்கு மேன்மையான ...ரியசத்தியாய் அருசமையத்தாருக்கும் ... பஞ்சபாதகங்களை தீர்க்கின்றவளாய் வளமையான சதுர் ...ளாய் அருநேத்திரமுடையவளாய் திருநடனஞ்செய்யப்பட்ட பாதங்களையுடைய அழகிய துர்க்காதேவி ...ரித்தாகிய பாலநிலமானசுரத்தை சார்ந்தவிடமெங்குந்தேடி பெரியதாள்களில் முட்குடை வேல்முனை முல்லுகள்தைத்துருவி குருதிரந்தோய்ந்த அயில்வேலர் கடந்தின்றார்.—எ-று. (௨)

மாமற்கினிதாம்வனம்புகுந்து கடிமான்றனைக்கண்டுயிர்மானின்
காமர்த்துணைக்கண்டனைநினைவார்க் கனிவார்நஞ்சேவலைமறந்தோம்
போமிக்கணத்தி லெனப் பகல்வார் பூங்கொன்றையைக்கண்டணங்கினி [றத்
தேமுற்றிடுவா ரதனிடைச்சா தாரிக்கிடைவார் நடவாராய்.

(இ-ள்.) தம்முடைய மாமனான விஷ்ணுவுக்கு சொந்தமான முல்லைவனத்தில் புகுந்து அங்கே ...க்கப்பட்ட மான்பிணைகளைக்கண்டு தம்முயிர்போலும் வள்ளியின் கண்களைநினைந்து வன்மையாகவெண்ணி கனிவுநிறைந்து, நம்முடைய வள்ளிப்பெண்ணை நினைந்து வன்மையாகவெண்ணி ... நம்முடைய சேவலைமறந்து வந்தோமிங்ஙனம் மொருகணப்பொழுதிற் போகவேண்டுமென்று நினைப்பார். பூத்த போர்க்கொன்றையைக்கண்டு யிந்தநிறமாக அழகியபெண்ணுடைய மேனியிருக்குமென்று முல்லைநிலத்தார் வேயங்குழலோசையைக்கேட்டு மெல்லமெல்ல நடந்துசென்றார் குமரவேள்.—எ-று. (௩)

மருதப்புலனும் புகப்பயந்த வகைபொற்பதங்க டடுமாறிக்
கருதிப்புணர்ந்த மடந்தைதந்தை கண்டாற்றவறென் றுளமயிர்த்த
வொருசற்குணம்போ லுறநடந்தா ருயர்நீர்க்கமல முகுழமலர்
வருவிற்றடங்கண் வளமுலையும் வதனத்தழகு மெனமகிழ்வார்

(இ-ள்.) மருதநிலத்தில்புகுந்த பூந்தவர்போல் கால்கள்தடுமாற கருதிச்சேர்ந்த செய்வசேனைப்பெண் தகப்பனை ...ந்திரன்கண்டால் மோசமென்று உள்ளத்தில் ... ஒரு சத்... வகுணம்போலும் வியர்ந்து நடந்தார். ...கனம்நிறைந்த நீர்க்கயங்களில் ... மணாப்பு ... முகிழுமுற்றிய முகிழ்மலர்ச்சியுங்கண்டு செவ்வரிபொருந்திய கண்... ணிறையுடைய வள்ளிப்பெண்முலைகளும் முகமும் யிப்படியிருக்குமென்று ... மகிழ்வாய்நடந்தார் குமரவேள்—எ-று. (௪)

செந்திற்றுறைவர்பணியசலச் செவ்வேன் முருகர் கைவேலர்
அந்தத்துறையோ வலவோவெ ... முழிக்கழிசூழ்புதியேறி
வந்தக்கனமோகனமுந்நீர்ச் சுழியுமறலு மகாமுங்கண்
டுந்திச்சுழியுங்குளிவுநில வுதிக்குங்குழையு மெனவியப்பார்.

(இ-ள்.) நெய்தநிலத்துக்குவந்து கடற்கரையிலிருக்கும் திருச்செந்தூரிலு திருநாககிரியிலும் வசிக்கின்றவர் அழகிய செவ்வேள் முருகர் வேலாயுதக்கையர் அந்தச்

சமுத்திரக்கரை துறையோ யல்லவோவென் றய்யமுற்று சுழிசூழ்ந்த கட்டிக்கரை பட்டிகளெல்லாம் முலாவி மேடேறிக்கடந்துபோம்பொழுது தாம் மிகுந்த மோகனமாக சீர்சுழியுங் கருமணலொழுக்கமும் மகரமுங்களுடு அந்த வள்ளிப்பெ ண்ணிருந்திச்சுழியும் செடியகூந்தலும் பிறைபோலும் நுதலுமுள்ள கிம்மாரிருக்கு மென்று [illegible]ந்தார் முருகர்.—எ-று. ((ரு))

வல் [illegible]குறவரிடத்தேடி வழுங்கூர்வள்ளி மலைதேடி
மன [illegible]ரிருந் பொன் வடிவிருந்தி மலர்களிடத்து மல்லாராய்
புனத்துட்படருங் வழிதேடி போவார்வருவார் நமைத்தேடி
தனப்பொற்கொடியின் குரல்தேடி நடந்தாள்வருந்தி நடந்தாரால்.

(இ-ள்.) குறவர்களிருக்கும் வனங்களைத்தேடி வள[illegible]மலை யெ துவென்று தமது மனதில் வள்ளிப்பெண் வடிவழகையிருத்தி மலர்போ [illegible] ளிடத்திலு மவளுருவமமையும்படி அவ்வனத் [illegible]ல்வருவார் போவார்களையும் விசா ரித்துத்தேடி தனபாரம்பொருந்திய பொற்கொடியின் மழலைக்குரல் ஓசையைநாடித் தேடி பெரியபாதங்கள் வருத்தமுற நடந்து [illegible]ன்றார் வேலவர்.—எ-று. (கூ)

வேறு.

வன்னக்குமரன் பிணையை வலையின்வழிதேடி
யன்னப்பெடையைக் குறவின்கைக்காளு வேலைக்
கனத்தமுதம்கருதிப் பருகுங்கவினையப்பப்
பொன்னாற்கவணின் றெனியுங் குரலும்புகவாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) எவ்வர்ன்னமான குமாரக்கடவுள் ஐந்துகிலங்கள் யாவையுந்தேடி அன்னப்பேடையைக் குரவள்ளிப்பெண்ணைக்காணாது முழுதுந்தேடிப் போகும்போ து காதுகளில் திவ்வியாமிர்தம் பருகுவதுபோலும் அழகுபெற அங்ஙனம் அயன் வி ழியெழிந்த சொர்னக்[illegible]வன் கல்லோசையும் ஆலோலமென்னுங் குரலோசையும் செ விகளிற்கேட்டு மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தேன் வாழ்ந்தேனென்று சொல்லி நடந்தார்.—எ-று. (எ)

கானக்கரிகாள் பிடிகாள்பிணைகாள் கலைமான்காள்
மானத்தலைவி யிருக்கும்வரையின் வழிகாட்டீர்
ரோனக்கிளிகாள் பெடைகாள் நீரோயினிதாளீர்
யானிப்படியெப் பொழுதேபெருவே னிசையீரே.

(இ-ள்.) கானகத்தில்திரியாநின்ற [illegible]க்கூட்டங்களே பிடியினங்களே பி ணைமான் [illegible]திகாள் ம[illegible]ான்காள் நீங்களிந்தமானின் தலைவியாகிய வள்ளிப் பெண்ணிருக்கும் மலைக்குவழியைக் காட்டுவீர் இனைக்[illegible]கொ[illegible] ளிப்பேட்டைகாள் குருவிக்கூட்டங்களே நீங்களினி[illegible]வாள[illegible] யானிப்படி தேடித்திரிகிறேன் யெப்போதவளைக் காணப்பெறுவே[illegible]ன்று நடந்தார் முருகவேள்.—எ-று. (அ)

என்றக்குறவின்வழிசென் றேயினார்க்குயிர்போ[illegible]
குன்றத்தமுதைக் கொடியைப்பிடியைக் குலமாதைத்
தென்றற்குயிலைச் சயிலத்திருவைச் செழுமானின்
கன்றைக்கனியைக் கனிசொற்கிளியைக் கண்டாரால்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யவள்குரலோசை வழியேசென்றுசேர்ந்து குறவர்களுக் குயிர்போலு மலைப்பெண்ணமுர்தக் கமலவல்லிக் கொடிபோன்றழகிய பிடியானை

போல் யிடையையுடையவளை உச்சிதமான குலமடந்தையைத் தென்றல் வீசும்போ து கூவுகின்ற குயில்போலும் மலைத்திருமகளைச் செழுமையான மானின்றகன்றைப் பெண்கனியைக்கனிந்த சொற்பேசும் பெண்கிளியை அழகிய வள்ளிப்பெண்ணை (கூ)
தமது கண்குளிரக்கண்டார் முருகேசன்.—எ-று.

கண்ணுகியபன் னிருதேவருமக் கவின்மாதின்
மண்ணுவழகா ரமுதம்பருகி வளங்கூர்ந்தார்
பண்ணார்மொழியின் மருவுந்தமநோய் பாடீக
உண்ணுடினர்விண் ணுடருவப்பார் சிலசொல்வார்.

(இ-ள்.) கண்களாகிய பன்னிரண்டு தேவரும் அந்த அழகிய வள்ளிப்பெண் ணுடைய [illegible]சவுந்தரியமான நிறைந்த அழகமுர்தம்பருகி வளமைகூர்ந்தார்கள். [illegible]பேறு பிருதுவான மொழியையுடையவளை மருவும்படித் தமது விரக [illegible]நோய் தீரும்படி உள்ளத்திலெண்ணி விண்ணுலகத்தார் வணங்கும் குமரேசர் சொல் (௧0)
லத்தொடங்கினர்.—எ-று.

இந்தப்புன மீதுதனந்தனி யிப்படிவைகில்
நந்திக்குரலால் மொழியால் விழியால் நடைதன்னால்
முந்தப்புள்ளால் மாவாலேநாள் முழுதும்போ
யந்தத்தூரவ ருந்தவமுற்று மழியாதோ.

(இ-ள்.) வாராய்பெண்ணே நீயிந்தப் புனக்காட்டில் அழகிய பரணின்பேரில் யிப்படிக்கிருந்தா லும்முடைய குரலோசையால் நீர் பேசு மிருதுவசனங்களால் கண்களினுடைய பார்வையால் நடையால் முந்திப்பட்சிகளால் மிருகங்க[illegible]ாவும் போய்த் தூரவாகிய முனிவர்கள்செய்யும் அரிய தவமுழுதும் அழியாதோ[illegible]—எ-று.

பொன்னங்கிளியைப் பொருளல்லனவிப் புனமீதே
தன்னந்தனிவைத் தந்தோகுறவர் சதித்தாரோ
அன்னம்பட்டும் பிரமன்மதியு மதுவானு
லென்னிங்கறிவற் றிடும்வேடுவரொன் றிசைப்போமால்.

(இ-ள்.) செ[illegible]ன்னக்கிளிபோலும் அழகிய பெண்ணே பொருளல்லாத யிந் தப்புனத்தில் பரணின்மீதில் தனியாக யிருக்கவைத்து அந்த மலைக்குறவர்கள் சதி மோசஞ் செய்தார்களோ அன்னவாகனநான பிரமதேவன் விதியான மதியும் அது வேயானல் யிங்கே யறிவில்லாத வேடுவர்களை யென்னென்று சொல்வோம்.—எ-று.

பொன்மேலாய்மணி யெல்லாங்கீழாய்ப் பொற்காந்தி
மின்மேலொரு மேக[illegible]டது மெய்ய[illegible]ரே
[illegible]ன்மேலா[illegible]த்துள்ளே செங்காவி
நன்மே[illegible]கைதா வாம்பல்மலர்ந்தது நவமாமால்.

(இ-ள்.) சொர்னமெல்லாம் மேலாகவும் இரத்தின மணியெல்லாங் கீழாகவும் பொன்னொளிக்காந்தியையுடைத்தாய் மின்னலுக்கு மேலாக ஒரு கார்மேகங்கண் டது மெய்ப்பாமல்[illegible] அழகுநிறைந்தலர்ந்த ஒரு தாமரைப்பூவினுள்ளே செவ்விய நீலோற்பல புட்பங்களும் நலமாகப்பொருந்தி விருப்பமுற்று மொரு செந்தாமரைப் (௧௧)
புட்பம் அலர்ந்திருப்ப திதவொரு நல்லபுதுமையாம்.—எ-று.

மலைமேல்வல்லிய தல்லால்மெல்வல் லியன்மீதே
கலைமேவியபொன் மலைகளிரண்டிது கண்டோமால்

சிலையேற்பிறையும் பிறைமேலிடுசெந் தூரவாய்ப்பும்
நலமேதலையிவை நாகர்தலத்துங் காணேமால்.

(இ-ள்.) மலைமேலே கொடியிருக்குமல்லாமல் மெல்லிய கொடியின்மேலே மலைபொருந்திய விரண்டு பொன்மலை யிருப்பது மிதுவுமொரு அதிசயங்கண்டேன் வில்லின்மேலே பிறையும் பிறைமேலிட்ட செந்தூரத்தி லதைவாய்ப்பும் நலமாகப் பொருந்திய அழகான விவை தெய்வலோகத்திலும் நான் காணேன்.—எ-று. (கச)

தேவர்ப்பதியோ செம்பொற்கிரியோ தேவேந்திரன்
பூவைக்கிடமோ புணரித்தலமோ புனமோவென்
றாவற்கிதுவென் றறிதற்கறிதா யமுதாருங்
கோவைக்கனிகண் டழகுக்கழகாங் கொடியென்றார்.

(இ-ள்.) தேவநகரமோ செம்பொன் மேருவோ தெய்வீகமான யிந்திராவாகிய லட்சுமிக்கிடமான தாமரைப்பூவோ கடலிலமொய்த்த புனந்தானோ யிவற்குரித்தான தலம் என்னுடைய ஆவலாசை மிகுதியினால் இதுவென்றறிந்து சொல்லுவதற்கரிதாகிய அமுர்தமூறும், கோவைக்கனிபோலும். அதரமழகு பெற்றிருப்பதுகண்டு அழகுக்கெல்லாம் மேலான கட்டழகாகிய மலைவல்லிக்கொடிபோன்ற விவளென்று சொன்னார். குமாரசாமி.—எ-று. (கரு)

சங்கத்தொனியே குயிலைத்தருமோ மாவன்றே
லிங்கிப்படியா னெங்குங்காணே னியனல்லோ
கங்குற்பொழுதோர் பகலிற்பெறுமோ கண்டாலுந்
திங்கட்பிறையு மதியும்வருமோ சொல்கின்றார்.

(இ-ள்.) சங்கு சுவரமான குயிலோசையைத் தருமோ மாவான் திருவல்லவோ வெங்கே யிந்தப்பிரகாரம் நானெங்குங்காணேன். நிகழ்வையுடைய மடநல்லீர் யிராப்பொழுதானதொருபகலில் வருமோ அப்படிவரக்கண்டாலும் உசிதமான பிறையையும் பூரணச் சந்திரனும் வருமோ தெரிந்து சொல்லுமென்றார் குமாரர். ()

இனையோமணியுந் தின்றுதென் றப் புனமீதே
யெனையோலமிடச் சொல்லீரேவற் கெளியேன்யான்
வினையோடலவுங் கிளியுங்கலையு மெனப்புள்ளும்
நினையாதிவடத் தனுகாதிங்கான் னிற்கின்றேன்.

(இ-ள்.) யிந்தப்புனத்தில் ஒருமணியுங் குருவிகள் தின்னாதபடிக்கு யென்னையிதின்மேலே ஓலமிடச்சொல்வீராக. உமதேவலுக்கு எளியவன் யான் வினையோடும் வந்த நண்டும் யானைகளும் கலைமான்களும், மெல்லிய குருவிக்கிளைகளும், நினையாமல் யிவ்விடத்திலே அணுகவொட்டாமல் காவலாயிருக்கிறேன், பெண்ணேயென்று சொன்னார்.—எ-று. (கஎ)

எறியுங்கவுணுக் கடுமுத்தங்க ளெடுக்கோகைச்
செறியும்பந்து களங்காடற்குத் தெரிகோதென்
வெறிநன்மலரா மென்பூங்காவில் விளையாட
நறுமென்சிற்றி லிழைக்கோசொல்லீர் நல்லீரே.

(இ-ள்.) நீ யெறியுங் கவணுக்கேற்ற பெரியமுத்துகளாக யெடுத்துக்கொடுக்கவோ உமது கையிற்செறிக்க பந்துகள் களங்குகளாடுதற்கு யிசைவு தெரிந்துசெய்கவோ மணமுந்தேனும் பொருந்திய நல்ல நல்ல புஷ்பங்களால் மெல்லிய பூஞ்சோலையில் விளையாடத்தக்கதாக நரியமணலிச் சிற்றிலிழைக்கவோ யிவைகளில் யின்னது செய்யென்று யேவல்சொல்வீராக.—எ-று. (கஅ)

பிடிபோல்சிற்றிடை நோகாது பிடிக்கோமென்
கொடிபோலிடையின் கோசிகமணிகோ கற்பூரப்
பொடியோதலரின் பொதுளிப்புனைகோ குழன்மீதே.
வெடிபோர்திடுகோ வினைகூர்விழியீர் மொழியீரோ.

(இ-ள்.) பிடியானையைப்போல் மெல்லநடந்து வருகிறபோது உமது சிற்றிடைநோகாமற் பிடிக்கவோ மெல்லியகொடிபோலு மருங்குரப்பட்டாடை கொசிகம் வைத்தடுத்தவோ கற்பூரப்பொடியும், மலர்த்தாதுகளும்கலந்து மார்பிலப்பவோ கூந்தல்மீதில் அலர்ந்த புஷ்பங்களைச்சூடி அலங்கரிக்க காமனேய் செய்யுங் கூறிய கண்ணையுடையீர் சொல்லியருளுவீர்.—எ-று. (கக)

மயினீரன்றோ வென்புயமலைமேல் மருவாதென்
பயில்காமற்றினென் றுயர்கண்டொன்றும் பகரீரால்
வெயில்வாயமுதக் குமுதமலர்ந்தும் வினையன்றோ
குயில்வாசகமுங் கிளியுங்குன்றுங் குறிகொண்டோ.

(இ-ள்.) நீரழகிய பெண்மயிலல்லவோ யென்னுடைய புயமலைமேல்வந்து மருவாததென்ன. யிங்ஙனம் பயின்றுலாவும், காமனேயிற்படுமென் துயர்கண்டு ஒரு வார்த்தை சொல்லாமலிருக்கின்றீரோ வெய்யலெரிக்கும்பொழுதில் அமுதச்செவ்வாயாகிய குமுதபுட்பம் மலர்ந்ததில் வினையன்றோ குயிலோசை யமுதவாசகமுடைய (உ0)
கிளிமொழிகளும் குன்றிப்போமென்று சொன்னார்.—எ-று.

பொன்னாகியநீர் புனமென்றினையைக் காக்கின்ற
லன்றேபொன்னைக் காத்தற்கருளா ரடல்வேடர்
பன்னாளினும்யான் காத்தற்குரியான் பரிவாலே
மின்னாரமு[illegible] யினியான்போதல் விதியன்றே.

(இ-ள்.) பொன்னையொப்பாகிய நீரிந்தப்புனத்தில் மெல்லிய இனையைக் காத்திருந்தாயாகில் அன்றோ பொன்னைக்காத்த தருள்வதற்குச் சற்று மிரக்கமில்லாதவர்கள் குரோதமுடைய வேடர்கள் பல்நாளும் நான் காத்தருள்வதற்கு உரியவன் பெண்ணாரமுதே யினியானும்மை விட்டுப்போகுதல் விதிமுறைமையல்லவே.—எ-று. (உக)

நாமின்றிருவோ ரன்னந்தனியே நண்ணுங்கா[illegible]
சேமன்னிய வேடர்க்குட் பெரியோன் கொடுவேடன்
வீமன்கணையா லெம்மைப் பொருதே வினையார்க்கு
தேமெல்லிய ரெம்மூர்வயினுஞ் செல்வோமே.

(இ-ள்.) நாம் யின்று யிருவருந் தனியே யிசைவாக நண்ணும்போது குரோதமுடைய வேடர்களுக்குள் பெரியவனானவன் மகாகொடிய வேடன் வீமனைப்போலே ஒருகணையா லெம்மைப்பொருதி வினைசெய்வானாகையால் தேன்போலும்மொழியை யுடையீர் யெம்மூரிடத்திற்போவோமோ.—எ-று. (உஉ)

என வேலவர்கின் றினன் விரந்தே யிசையாமுன்
கனமேவியகூற் றென்னவிருங் கானகவேடர்

புனமீ தொளியின் புகுதாம் படிகண் டிகல்வேல
ரினமேவிய பைங்கிளிசேர் கனியொன் றினவானார்.

(இ-ள்) என்றிப்படி வேலவர்நின்று யிவ்வாசிரக்கமாய் சொல்லி யிசையாமு ன்னம் கனம்பொருந்திய யிமன்கூட்டங்கள்போலுங் கொடிய கானக்குறவேடர்கள் அந்தத்தினைப்புனத்தில் சத்தங்களுடனே புகுந்துவரக்கண்டு வெற்றிவேல்முருகர் யினம்பொருந்திய பச்சைக்கிளிகள்வந்து சேர்ந்திருக்கும் ஒரு வேங்கைமரமானார்.()

வந்துபுகுந்த மரவேடுவர்கண் டிம்மரமேதென்
றந்தவுளங்களியிரத்தடுகென்பா ரடெ(ற)ன்பார்
ரிந்தமரம்புன வள்ளிக்கினிதா மிடுநீழற்
பந்திவிளங்கி யிருப்பதெனத்தாம் பரிவுற்றார்.

(இ-ள்.) வந்துபுகுந்த கொடியவேடர்க ளிந்த வேங்கைமரமேது புதிதாயிருக் குதென்று தங்கள்தங்கள் உள்ளத்தி லய்யமுற்று சிலரிந்தமரத்தை வெட்டுமென்பார் கள் சிலர் வெட்டவேண்டாமென்பார்கள் யிந்தமரம் புனத்தில் வள்ளியம்மைக்கி னிதாக நிழல்செய்து நாமெல்லாமல் நாம்வந்து வரிசையாகப் பந்திவிளங்கி யிருப் பதற்கும் ஆகுமென்று மனதிரங்கிப் பரிவுகூர் தார்.—எ-று. (உச)

பரியுந் தேனுங் கனியுங் கந்தப் பயன்யாவும்
வரியுங் கோதைக் குந்தளவல்லி மலர்கைக்கீய்ந்
தரியும் வலியு மாளியுமேகும் படிபோலத்
தெரியுங் கணைவிற் குறவர் நடந்தார் சிற்றூரில்.

(இ-ள்.) பரிவாகத் தேனும் கந்தமூலபலன்கள்யாவும் புட்பம்பொருந்திய பின் னற் சடைக்கூந்தலையுடைய வள்ளியம்மன் மலர்க்கையிற்கொடுத்து சிங்கங்களும் புலிகளும் யாளிகளும் போகுவதுபோல அம்புபூண்ட சிலைகளையுடைய குறவர்கள் போனார்கள் தங்கள் சிற்றூரில்.—எ-று. (உரு)

கனியாய்நிற்கு மொற்காமற் களவின் கதிர்வேலர்
பணியாகிக்கந் தருவமணத்தின் பரிவானார்
ரணியாமீரெண் வயதிற்காளை யழகாகி
மணியார் தூரியி னெழுதற் கரிதாம் வடிவானார்.

(இ-ள்.) வேங்கைமரமாகின்ற ஒரு காமக்கள்வனான கதிர்வேல்முருகர் பணி வதாகி காந்திருவமணத்தி லிச்சைபட்டு மனந்துணிந்து அந்தரூபத்தைமாற்றி யலங் காரமாகப் பதினாறு பிராயத்துக் காளைப்பருவத்துக் குமாரனைப்போல் வடிவெடுத்து அழகுபொருந்த மணியிழைத்த தூரிகைக்கோலினா லெழுதுவதற்கு அரிதான சவுந்த ரிக சுரூபமெடுத்து நின்றார்.—எ-று. (உசு)

வேடுவரெம்மை யடாதருள் செய்திர் மின்போல்வீர்
கூடியெமக்குயர் சுருவீர் மருவீர் குறைகேளீர்
பாடகமென்னும் பைம்பொன்னடியின் பணிகூர்ந்து
நாடுவதல்லாற் போதலுமுண்டோ நண்பாகீர்.

(இ-ள்.) தூய் பெண்ணே வந்தவேடுவர் யென்னைக்கொல்லாதபடி கிருபைசெ ய்தருள்வீர் மின்னற்கொடிபோலும் ஒளிவையுடைய நீ யிப்போது கூடியெமக்கு உயர்கொடுப்பீர் மணம்பொருந்திய கூந்தலையுடையீர் யென்குறையைக் கேட்பீராக உம்முடைய பாடகந்தரித்தழகிய பாதங்களிற்படிந்து நாடிச் சேர்வதல்லாமல் யினி சும்மாய்போவதுண்டோ யில்லை ஆகையால் மருவும்படி யன்புசெய்வீராக.—எ-று.

இன்னம் வேடுவ ரெய்திற் றமியர்க் கிடராகும்
மன்னம்போ லென்னுடனீர் வந்தாலாகாதோ
பொன்னின் மலையும் வெள்ளிக்கிரியும் பொன்மேடை
வன்னத்திரு மாளிகையுந் தருவேன் வருகென்றார்.

(இ-ள்). இன்னமொருதரம் அந்த வேடுவரிங்கே வந்தா லடியேனுக்கிடராகும், ஆகலால் யிப்போது அன்னம்போல்நடந்து யென்னுடனே நீர் வந்தாலாகாதோ. அப்படி நீர் வந்தால் பொன்மலையும், வெள்ளிமலையும், பொன்மேடைகளும், சித்திர வன்னத் திருமாளிகைகள்மற்றுந் தருவேன். வாரீர் வாரீர் யென்று சொன்னார் முருகர்.—எ-று. (உ௭)

யென்னவ முருக ரிரந்து பரிந்தா தரவோது
மன்னறி மொழிகேட் டன்னமுறைக்கு மயின்மாற்றந்
துன்னியவேடர் நிரைத்துவரும்போர்த் தொனிகேளீர்
ரென்னுரை நிமிடத் துட் டுயிர் விண்ணிற் செல்வாரால்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி அந்தமுருகவேள் விரைந்து பரிந்து ஆதரவாகிய ஆசை வார்த்தைகள்சொல்லும் அந்த நெறிமுறைமையான வசனங்களைக்கேட்டு அன்னம் போலு வள்ளிப்பெண் சொல்லுகிறாள். வாரீர் குமாரரே கூட்டமாகவேடர்கள் நிறை ந்துக்கொண்டுவருகிற யிகலோசைத் தொனிகளைக்கேளீர் யிதென்னவார்த்தை ஒரு நிமிஷத்திலே உம்முட உயிரை விண்ணிச்சேர்வதாக கொல்வார்கள்யென்று சொல் லினாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (உ௮)

யேகுதியாசே யெம்மையு நும்மையு மிகல்வேட்டர்
ராகுதிகொள்வா ரமருக்கிளையா ரெனுங்வேலை
மாருதை வின்றெ னொலிவா ளொலியின் மலிவாகச்
சேகுருகாலன் ... வேடத் திரளீண்ட.

(இ-ள்.) போ நீர் பாலகுமாரரோ யெம்மையும், உம்மையும், அந்தக் கொடி யென் பரிகளுடைய வேடர்கள் வதைசெய்வார்கள். போருக் கிளைக்கமாட்டார்கள் குணத் திப்படி வள்ளி சொன்னபோது விற்குதைகளில் நாணிகள்பூட்டிய யெமபடாள்கள் தொனிவனி லிடிச்சத்தம்போலு மிகுதியான குரூரத்தையுடைய போலும் அந்த வேடர்கூட்டங்கள் அங்கனம் மீண்டிவந்தார்கள்.—எ-று. (௩௦)

வெண்ணறை யுடலன் மெய்கூன் வடிவன் விரதத்தின்
கண்ணூறு குழியன் கைவிழி நூலன் கைக்கோல
னண்ணு முன்னூலன னகச்கிழவன் குருமாதின்
மண்ணியகிழவன வழிவிழு கிழவன் வடிவானார்.

(இ-ள்.) அப்படி வருவதுகண்டு மிகவும் வெளுத்தநரமயிர் பொருந்திய முடி யையுடையவனாய் கூனிவளைந்து தளர்ந்த மேனியனாகத் தவமுனிவனாக குழிக்கண் ணனாக தோளின்வழியே சரிந்த முன்னூல னாககோல்பிடித்தூன்றி நடுங்கித் தத் தித்தடுமாறி தளர்நடையனாக ஒரு பிராமணக்கிழவன்போலுங் குறிஞ்சிக்கிழவனான முருகவேள் குறவள்ளிக் குரியகிழவனாக அங்கே ஒருவழியில் தவரிவிழுங்கிழவனாக வடிவாகி நின்றார் முருகக்கடவுள்.—எ-று. (௩க)

அவ்வடிவாகிப் பவ்வநிகர்ந்தெழு மடல்வேடர்
கவ்வையில் வாலக் கண்டிவ் வுருவொடு கைசேர்ந்தே

செவ்விழும் நரைதிரைமடேன் வேடர்க்கரசான
தெய்வினர் முன்போ யாசிமொழிந்தார் செவ்வேலர்.

(இ-ள்.) அந்த வடிவ்ரிக் கடல்பொங்கி யெழும்பிவந்ததுபோலும் வேடர்கள் குரூரமாக வருவதுகண்டு அங்கனம்பெரிய தவக்கிழவராக அவர்கள் பக்கத்திற் போய்ச்சேர்ந்து மேனியெங்கும் நரை திரை மிகுந்த வேடர்க்கரசனுன மாவர்முன போய் ஆசீர்வாதஞ்சொன்னார் வடிவேலர்.—எ-று. (சுஉ)

எப்பதி யிப்பதி யென்கொலடைந்திர் யார்நீரென்
றெப்பது வேடர் காசனிதோத வுரைக்கின்று
ரப்பவில் வரையிற் கன்னிகைதீர்த்த மாடற்கே
யைப்புவிநாடி யெழுந்தனமென்று பகர்ந்தாரால்.

(இ-ள்.) ஆசீர்வதித்த முனிவரைப்பார்த்து நீ ரிருப்புதெந்தத் தலம்மிங்கே யெ ன்னசோலியாய் வந்தீர் நீர் யார் நீரென்று தனிகோபாலகுற வேடுவராசன் கேட்க ஓய் வேடுவராசனே இந்த மலையில் கன்னிகாதீர்த்த மாடுவதற்கு யிந்தப் பூமண்டலமெங்கும் சஞ்சரித்து தீர்த்தயாத்திரையாக யிங்கே நாடித்தேடி யெழுந் தருளிவந்தோம் என்றுசொன்னார் கிழமுனிவரான குமாரதேவர்.—எ-று. (சுங)

ஆருக ஆருக ஆருக ஆருக அறவோயென்
றுரைகையி னேதிய வள்ளிக்குறதி னுறைசெய்தார்
பாகுறு தேனுந் தினைமாவுங் கைப்பய நீய்ந்தார்
ராகருணையினங் கைப்பெற்று ரவ்வடிவேலர்.

(இ-ள்.) அதகேட்ட வேடுவர் அப்படியே யாரும் ஆரும் தீர்த்தமாடலாம் ஆட் லாம் பெரியவரோயென்று சந்தோஷத்துடனே பிரியவசனஞ்சொல்லி அங்கனம் யிந்தவள்ளிப்பெண்ணுக்கு வருகியான வசனங்களைச்சொல்லி பாகுபோன்ற தேனுந் தினைமாவுங் கைப்பலனும் அவருக்குக் கொடுத்தார்கள் மிகுந்த தயவுடனே அவை தமதுகைக்கொண்டார்.—எ-று. (சுச)

அவரவர் சென்றபி னமுதக் கனிவாயின்
றுவர்மடவள்ளி துணைத்தாள்போற்றிச் சுனையூட்டெ
றிவளொடு நைத்தா ரின்னமுதங்கவர் பின்னேகிக்
கவருறு மனதின் கனசுனைசென்றே காண்பித்தாள்.

(இ-ள்.) அந்தக்குரவர்கள் போனபின்பு அமிர்தரசம்பொருந்திய குமுகப்பூப் போன்ற கனிவாயழகிய மடமையுடைய வள்ளிப்பெண்மணி யிரண்டு பாதங்களைப் போற்றிசெய்து ஓ! பெண்ணரசே, யெனக்குச் சுனைத்தண்ணீர் தாவென்று ஆசை யுடனே சொன்னார், அதுகேட்ட பெண்ணமுர்தம் அங்ஙனம் அவர் பின்னேபோய் கவர்ச்சியுடைய மனதுடனே சென்று பெரிய நீர்ச்சுனை ஒன்று அவருக்குக் காண் பித்தாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (சுரு)

தேனுந் தினையுந் தின்பவர்போலச் செயல்காட்டி
மானன் றுதவுஞ் சுனையுண் பவர்போல் மாயஞ்செய்
தானந்தமயத் தனுராகத் தாயினைமைப்பார்த்
யானின் புறவந் தணைவீ ரென்றிரடி வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அங்கனம் அந்தத்தேனுந் தினைமாவுந் தின்பவர்போலும் மாயமான ஒரு செயல்காட்டி வள்ளிப்பெண்காட்டிய சுனைத்தண்ணீர் குடிப்பவர்போலேமா யஞ்செய்து ஆனந்தமயமான அனுராகத்திற்கு அங்கவளைப்பார்த்து யானின்பம் பெ

றும்படியாகவந்து புணர்ந்தணை வீராகவென்று அவளுடைய விரண்டுபாதங்களை யும் வணங்கி நமஸ்கரித்தார் முருகர்.—எ-று. (சுசு)

தருமஞ் செய்த லஃதே தவறைத் தருமோவென்
றுருமங்கல பைங்கல நிறையுடைய தனப்பூவை
தெருமந் தயர்வுற் றேகினளேகச் செவ்வேலர்
பெருமங்குல நிற்கரி முகனைத்தாம் பெட்புற்றார்.

(இ-ள்.) தருமஞ்செய்தாலது மிகுந்தகுற்றத்தை விளைக்குமோவென்று உருவு டைய மங்களம் நிறைந்தழகிய மணிப்பணிபூண்ட உபையதனங்களையுடைய வள்ளி ப்பெண்ணனவள் பயந்து மனதயர்ந்து விரைந்து நமக்கிசையாமல் செல்வதுகண்டு வடிவேலர் பெரியகருமுகில் நிறமுடைய தமதுதமையனான யானைமுகத்து விநாயக மூர்த்தியைத் தியானித்தார்.—எ-று. (சுஎ)

அண்டமிடிக்குங் கொண்டலெனத் தாறுவைநூறித்
தெண்டிறைமுற்றுங் கையில்விலாளிச் செயலாகிப்
புண்டரீகங் கோட்கனேக போர்வலிபொங்கத்
தண்டாளப்பற் றையல்முன்வந்தோர் தனிவேளம்.

(இ-ள்.) ஆகாசத்தி லிடித்து முழங்குங்கார் மேககர்ச்சிதம்போல சப்தித்து மரங்களையெல்லாம் முறித்து தூளாக்கிக் கடல்நீரெல்லாம் துதிக்கையில் வீசிவீசும் செயலையுடைத்தாய் திக்குக்கெஜமான புண்டரீகம்போலும் போர்வலிமைபொங்கும் வலிமையுடையதாய் குளிர்ந்த முத்துநிறைபோலும் பல்வரிசையுடைய வள்ளிப்பெ ண்முன்னே யெதிர்த்து மூடிகிவந்தது ஒரு மதயானை.—எ-று. (சுஅ)

பந்தமதாசல வரவையரிந்தொரு மலைமாது
கந்தர் புரத்திரு கனமுலை புணரக் கைசேர்ந்தா
ளந்தா மீதன் றறிபவர்போல வணைந்தாளிக்
சிந்துமதக்கரி சேணகலச்செயல் செய்கின்றார்.

(இ-ள்.) யானைவந்த வரவையறிந்து ஒருமலை மாதாகிய வள்ளிப்பெண் பயந் துடனே மீண்டுவந்து யென்னை ரட்சியும். நான் நீர்சொன்னபடி கேட்கிறேனென் றுசொல்லி கந்தருடைய முதுகின்புறத்தில்வந்து சனதனமழுந்த தழுவிக்கட்டி கைசேர்ந்தாள். அங்ஙனம் அந்த மிதுவென்றறிவார்போல் அணைத்து, காமாக்கினி தணிந்து, மதம்பொழியப் பட்டயானை நெடுந்தூரம்போகும்படியாய்ச் செய்தருளி னார் அழகிய குமாரவேள்.—எ-று. (சுகூ)

வேறு.

கைவனம்விருதந்த கருணையால் கடக்கக் கீர்த்தட்
டெய்வயானையைமுன் சேர்ந்த சேவக செவ்வேற் கந்தர்
மைவனஞ் செறிந்தவள்ளி மலையினிற் செழுந்தேன் மாரி
பெய்வன மலர்பூங் காவில் பிடியையும் பெட்பிற் சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) பின்பு துதிக்கையுடையாயழகிய யானைசெய்த கிருபையினாலே கட் கஞ்சொரிந்த காந்தப்புட்பம்போன்ற கைகளையுடைய தெய்வயானையை முன்னே சேர்ந்த சேவகரான அழகிய செவ்வேள் முருகர் அங்ஙனம் மரங்கள் நெருங்கியிரு ண்ட வனஞ்செறிந்த வள்ளிமலையிடத்தில் செவ்விய தேன்மலைபொழியாநின் றழ கிய புட்பகாவனத்தில் வள்ளிப்பெண்ணென்னும் பிடியானையை மிகுந்த ஆசையு டனே சேர்ந்தார்.—எ-று. (எ0)

புணர்ந்தபின் வள்ளிக்கிரா றன்பப்புயத் தோன்ற லோரா
றணங்குபொன் முகங்கான்றோன்ற வெழில்மயில் புறத்திலின் பக்
கணந்தர வதுவைகாட்சிக் குறிபெற மதிபெற்றேங்கு
மணங்குமுன் னின்றாரன்னோ ரவள்வர வுரைத்தர் செய்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறங்ஙனம் மருவியணைந்தபின்பு பன்னிரண்டு புயமும் பிரபையுடைய ஆறுமுகமு மெழிலுடைய மயில்வாகனருடராகத் தமது வடிவுதோன் றண்புடைய மனக்காட்சிக்குறிப்புப் பெரும்படி மதிமான் பெற்றேங்கியழகிய வள்ளிப்பெண் கண்குளிரக் காணத்தக்கதாக அவள்முன்னே காட்சிகொடுத்தருளினார். அப்போது அவளுடைய ஆசைமகிழ்ச்சியை யாதென்றுசொல்லக்கூடாதென்றவாறு.

வள்ளிதன் பாங்கி பாங்கு வந்தபின் வடிவேலென்னை
யுள்ளுறு தமர்களீண்ட யுறுமுன் னொருவர் மாட்டும்
புள்ளுறு குழற்றூர் மின்னுட் புணர்ச்சியை யடைந்தாரந்த
வள்ளலு மணங்குங்கூட்டு மணத்திணை யரிந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) உடனே வள்ளிப்பெண் தன்னுடைய பாங்கிபக்கத்தில் வந்துசேர்ந்தாள். அதன்பின்பு யெம்முடைய சுவாமி கூர்வடிவேல்முருகர் உள்ளப்புணர்ச்சியீட்டமாக வுற்றினங்கும் அந்தப்புனத்தில் வண்டுமொய்த்த மாலைசூழ்ந்த கூந்தலழகிய வள்ளிப்பெண்ணுடனே களவிற்புணர்ச்சியாகச் சேர்ந்தணைந்தார். வள்ளலாகிய முருகரும் அணங்காகிய வள்ளியம்மனும் கூடியணைந்த தாந்திருவுமைக்குறிப்புகளி னன்று யறிந்துணர்ந்தாள் பாங்கி.—எ-று. (சஉ)

எம்மைநீ மறைத்தவின்ப மியாதென மணியும் பொன்னுங்
கம்மினிற் செறிந்த தேனும் தாங்கியாங் கிழைப்பார் வேண்டு
மும்முறை யொருவரன்றோ உங்க ளன் மணங்கள்யானே
செம்மலிவ் வளர்ப்பனென்று சேர்த்தினளிருவ ரின்பம்.

(இ-ள்.) வெம்மையறியாமல் ஒழித்துக்கள்வராக கூடியணைந்துமீர்களுடைய வின்பம் நிசவின்ப மன்னென்று ரத்தினமணியும், சொர்ணத்தகடும் தமக்குத்தாமே நெருங்கிச்சேர்ந்தாலும், அங்ஙனமவற்றைத் தாக்கியிழைப்பவ னொருவர்வேண்டும். அவ்வாறிங்ஙனம் உங்களில் நாம் ஒருவரல்லவோ? உங்களுடனே புணர்ச்சியை நாமே செவ்விதாக வளர்ப்பனென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி யின்பஞ்சேர்த்தினள் பாங்கி.—எ-று. (சங)

ஆயகாலையிலவ்வேனல் லருவிகளீந்தார்வள்ளி
போயினள் சிறுவரங்கன் புணர்முருகருஞ் சென்றெய்த்தார்
சேயநள்ளிரவிலந்தச் சிற்றிடைச்சிலம்பிற்றேனை
நாயகனோ[..]டேகென்ன நல்கினள்பாங்கியம்மா.

(இ-ள்.) அந்தவேளையில் குறவர்கள் வந்துபுனத்தில் விளைவுமுதிர்ந்த தினைகளை அறுத்துக் குவித்தார்கள் அவர்களுடனே வள்ளிப்பெண்ணும் போயினாள் சிற்றூரில் அங்ஙனம் அவளைப்புணரும் முருகருஞ்சென்று சேர்ந்தார் செறிந்தவிருட்காலம் நடுச்சாமத்தில் அந்தசிற்றிடை யழகிய மலைச்சாரமான தேன்மொழி வள்ளிப்பெண்ணை நாயகரோடே கூட்டிக்கொண்டு போவென்ன வவரிடத்தில் அவளைக்கூட்டியனுப்பிவிட்டாள் பாங்கி.—எ-று. (சச)

அவடமற்பின்னர்பற்றி யமர்செயுங்காலை காலக்
கவடுறுங்கணைகள்வேலர் கரவிடுமலரின் வீழும்

குவடுறவொளிப்ப நீபோய்க் கூ[..]டியென்னவெ[..]
தெவடவேற் கணையிற்கந்தர் செ[..]க்கண்டாள்.

(இ-ள்.) அப்போது அவளுடைய தமயர்களாகிய குறவர்கள் பின்றொடர்ந்துபோய் மறித்தெதிர்த்து ஆயுதங்களை யெறிந்து முருகருடனே யுத்தஞ் செய்தார்கள். அதுவேளையில் யமனைப்போலும் கொடிய பாணங்கள் வந்து வேலவருடைய கால்களில் தூவும் புஷ்பங்களைப்போல விழாநின்றன; ஓய்பெண்ணே! நானிந்த மலையின் புறத்திலோடி யொளித்துக் கொள்ளுகிறேன்; நீ போய் உன்னினத்தார்களைச் சேர்ந்துகொள்ளென்று சொன்னார். அதுகேட்டு மனங் கொள்ளாதவளாய்த் தொடர்ந்து வாராநின்றாள். பகைவரைச் சங்கரிக்கப்பட்ட வேலாயுதங்களை விட்டு செயித்தார். குறவரெல்லாம் பட்டிறந்தார்கள்.—எ-று. (சரு)

படுந்தமர் மீதுவீழ்ந்து பசுங்கொடி [..]றுங்காலை
கடுங்குறு மின்னைப்பார[..]டந்தார்வேல
ரொடுங்கிய மனத்தினோடு முதிரமென் றூசினோடெங்
கடுக்கினக் [..]னைக் கந்தர்பொற் கழலின்வீழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பட்டிறந்து வீழ்ந்த உரிய சுற்றத்தார்கள்மேலே வீழ்ந் தழும்படியாக அழகிய கொடியிடை வள்ளிப்பெண் பிரிந்தபோது நடுக்கமுடையவளைப் பாராமல் நண்பர்போலும் நடந்தார். வேலவர் அதுகண்டு ஒடுங்கிய இரத்தந் தோய்ந்த துகிலுடனேகூடிய திருக்கற்புடையவளாகச்சென்று மணவாளருடைய பொற்கழலில் வீழ்ந்தாள்.—எ-று. (சசு)

ஏமனாநீயெழுப்பவேன்ற மென்னவன் னவனைச்செவ்வேள்
குமரிநீயெழுப்பென்றேத்தக் கூறினர் கூறுங்காலை
தமரவரெழுந்தார்தோகை தனில்வரு முகருமீரா
றமர்புரிகரமுந்தோன்ற வவர்க்கருட் காட்சியீந்தார்.

(இ-ள்.) சுவாமி யும்மிறந்தபட்ட என் னினத்தார்களை தேவரீர் யெழுப்பவேண்டுமென்று வள்ளியம்மன் சொல்ல செவ்வேள்முருகர் சொல்லுகிறார். வாராய் பெண்ணே! உன் னினத்தார்களை நீயே யெழுப்பென்றுசொல்ல வவர் சொன்னபடியே நீங்களனைவரு மெழுந்திருங்களென்றுசொன்னாள். அப்போதுடனே அவளினத்தார்களனைவரும் உயிர்பெற்றெழுந்திருந்தார்கள், அங்ஙனம் தோகைமயில் வாகனருடராய் ஆறுமுகமும், பன்னிரண்டு கைகளும், ஆகத் தமது வடிவுதோன்ற வெவர்களுக்கும் காட்சிகொடுத்தருளினார் கந்தசாமி.—எ-று. (சஎ)

ஆங்கவரெமதுதெய்வ மாமென வறிந்துதம்மூ
ரோங்கியமன்றல்செய்தாங் குள்ளன வுதவிவள்ளி
பூவை[..]வேற்கந்தர் போதநா ரதருந்தாமும்
பாங்குறு[..]லவெற்பிற் படர்ந்தன ரமரர்போற்ற.

(இ-ள்.) அதுகண்டு குறவர்கள் நம்முடைய குலதெய்வமா மென்றறிந்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் மேன்மையான திருக்கல்யாணஞ்செய்து அங்குள்ள வரிசைகளுங் கொடுத்தனுப்பினார்கள். [..]ங்கொடிபோலும், அழகிய [..]ன் வெற்றிவேலுடனே கந்தசுவாமி [..]பாதமுடைய நாரதமுனிவனுந் தாமுமா[..] உயர்ந்த கயிலாசகிரியிற்சென்று தேவர்கள் போற்றிசெய்ய வீற்றிருந்தார்கள்—எ-று.

வள்ளிநாயகியார் திருமணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் [..]க்கு செய்யுள். கூஅ[..]

கணபதி தீர்த்தச் சருக்கம்.

திகழ்முப்பத்து [illegible]க்கோடி தெ[illegible]வதீர்த்தஞ் செங்கோட்டிற்
றருமெண்டிக்கிலு [illegible]ரோசஸ் தலத்தின் கதிகாட்டும்
பருவெற்பினிறைந்தத்தெண்ணூ றயிரநேர்பரமச்சுனைதீர்த்த
மிருநிற்சித்திக்கின்றவெண்ணூ றயிரமெண்டிக்கின் [illegible]சைந்துளதால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டில் தகைமையுடைய எட்டுத்திக்கிலும் பஞ்ச[illegible]ரோசஸ்தலத்திலும் திகழ்ந்து விளங்கிய தீர்த்தங்களில் யாதொருத்தர்வந்து மூ[illegible]னால் முப்பத்து முக்கோடி தெய்வதீர்த்தங்களில் மூழ்கினபலனென்னும் சிவகதியா[illegible]கிய மோக்ஷத்திற்கு வழிகாட்டும். கிரியின்பேரி லெட்டுத்திக்கிலும், திக்குக்கு ஆயி[illegible]ரஞ்சுனையாக எண்ணாயிரந் தீர்த்தமிசைந்துள்ளன. அந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கின[illegible]ல் நாற்பத்தெண்ணாயிரந் தீர்த்த[illegible]ில் மூழ்கின பலன் சித்திக்கும்.—எ-று. (க)

எண்ணாயிரம்வண் சுனையினி[illegible]யின திவியினிதா
முண்ணாடியசந் திரபுட்கரணியொ டொளிர்[illegible]கரணி
விண்ணாரொருசுனை கைப்பனமாலும் [illegible]ருத்தனபா[illegible]
பண்ணாரும்பாவமனைத்தும் பற்றறுமொருசுனையே.

(இ-ள்.) வண்மையுடைய எண்ணாயிரஞ் சுனைதீர்த்தங்களில் நாற்திசையொன்றாய் விளங்கு, மினிதான சந்திர புட்கரணி தீர்த்தம் பிரகாசிக்கப்பட்ட சூரிய புட்கரணி தீர்த்தமொன்று, இரகசியமான கைப்புச்சலமாகிய சுனை யொன்று, வார்த்திசேர் மூழ்கி னால் வாலகுமாரனாகுஞ் சுனையொன்று, பெரியோர்க ளறிந்து சொல்லப்பட்ட சகல பாவங்களும் பற்றறத்தீர்ந்து நன்மைதருகின்ற சுனைதீர்த்தமொன்றுமுண்டு.—எ-று.(உ)

பொற்செங்கோட்டிற் புகல்சுனைமூன்றிற் புகுதுமிரும்பதனைச்
[illegible]ம்செம்புக்குவ தொ[illegible]றேசெம்பைத் தகைவெள்ளியதொன்றே
பொற்செம்படிவப் புகல்வெள்ளியைநற் பொன்றாக்குவதொன்றே
நற்செங்கனக வரைச்சுனையதனை நல்குநர் யாவரென்றே.

(இ-ள்.) சொர்ன்னமயமான திருச்செங்கோட்டிற் சொல்லுதற்கரிதாய் விளங்கிய சுனைகள் மூன்றுண்டு. அவைகளில் இரும்பைக் களிம்பற்ற செம்பாக்குஞ் சுனை ஒன்று, செம்பை வெள்ளியாக்குஞ் சுனையொன்று, வெள்ளையைப்பொன்னாக்குஞ் சுனை ஒன்று, இப்படி காரணமகிமைச் சித்திகள் அனேகமுண்டாயிருக்கும். அதன் புதுமையை அளவிட்டுச் சொல்லவொண்ணாது.—எ-று. (ங)

பத்திற்பத்திற் கோரொன்றாகப் பதினெண்[illegible]மென
முத்திக்குரியன வென்றுமொழிந்தார் முன்சவு[illegible]
வத்திற்கணபதி தீர்த்தமுன்றேநுவ மசலத்துமை[illegible]கிச்
சித்தித்தவ[illegible]ற் றிறைவன்பாகஞ் சேரப்பெற்றனளாம்.

(இ-ள்.) மகிமையையுடைய திருநாககிரியில் உண்டாகிய தீர்த்தங்களில் அற[illegible] பதினெட்டு தீர்த்தம் மேன்[illegible]மையாகிய முத்திமோக்ஷங் கொடுப்பதற்குரித்தாய் விளங்கி யிருப்பனவென்று சவு[illegible]கரிஷி முதலாகிய முனிவர்கள்கேட்கச் [illegible]த முனிவர் சொன்னார். அந்தத் தீர்த்தங்களி[illegible] கணபதி தீர்த்த மகிமையை முன்னே சொல்லுகிறோம். அதில் மலைமகளாகிய உ[illegible] மூழ்கிச் சித்தியாக அரியதவஞ் செய்து இறைவனாகிய சிவ னிடப்பாகஞ்சே[illegible]ன்பெற்றாள்.—எ-று. (ச)

95

கணபதிதீர்த்தமுதற் பதினெ[illegible]ர்த்தங் க[illegible]ன்மே
லெணயிந்திரன்முத லெண்மரிய[illegible]தீர்த்தமு மெட்டாம்
குணபைங்கடலன கோமூன்றனடி கூடத்தருவனவா
மணபங்கயமுன றனிலங்கானருள் வாவிச்செயல்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) கணபதி தீர்த்தமுதலாகிய பதினெட்டுத்தீர்த்தங்கள் நாககிரியின்மீதில் எண்ணுதற்கரிதாகிய இந்திரன்முதல் திக்குப்பாலக ரெட்டுப்பெயராலும் வெட்டுத்தீர்த்தம் விளங்கியிருக்கும் இருபைக்கடலான திரிநேத்திரமுடைய சிவன்பாதங் கொடுக்கத்தகுந்த தாய்மணம்பொருந்திய தாமரைகள் நெருங்கிய தீர்த்தங்களில் கணபதிதீர்த்த மகிமைச்செயலைச் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (ருு)

கயிலையினின்றுமை கேதாரத்திற் [illegible]துந்தவமுற்றிப்
பயிலுங்காசிப் பதி[illegible]பணைநற்றவமெய்திச்
செயலினகச்[illegible]மையிலர்ச்சனை செய்தருணையினண்ணிப்
புய[illegible]சங்கோட் டேகிமுதற்பெறு புதல்வனுடன்புகல்வாள்.

(இ-ள்.) பார்வதா தேவியம்மன் கயிலாசகிரியில் நின்றும் புறப்பட்டு கேதாரத்தில் சிலநாள் தவஞ்செய்து பின் [illegible]சித்தலத்திற் கங்காநதியில்மூழ்கி நல்ல தவஞ்செய்து பிறகு காஞ்சிபுரத்தில் கம்பாநதியில்மூழ்கி சிவார்ச்சனைசெய்து அருணகிரித் தலத்தி லரியதவஞ்செய்து அங்கிருந்து மேகமொய்த்த திருச்செங்கோட்டுத் தலத்தில்வந்துசேர்ந்து தான் முன்பெற்றருளிய புத்திரனான யானைமுகத்து பிள்ளையாருடனே யொருவசனஞ் சொல்லுகிறாள்.—எ-று. (சு)

அன்னதலத்தி லருந்தவமெய்திய [illegible]னையனைத்திலமா
லென்னதுயர்த்தனி மகவெனுமைங்க[illegible] விப்பணிமலைகயிலைக்
குன்னதமுற்றதெனப் பான்முன்னு மூரைத்ததேனுடனன்று
லின்னகமிக்கொரு தீர்த்தமியற்றெம திறையை யிறைஞ்சுகவே.

(இ-ள்.) கேதாரமுதலாய் காசி. கச்சியருணகிரி தலங்களிலு மெய்தி அரியதவஞ்செய்தும் இன்னம் சுவாமிபாகஞ் சேர்ந்திலன் என்னுயிர்போலு முந்தின பிள்ளையாகிய ஐந்துகையை யுடைய விநாயக மூர்த்தியே இந்ததிருநாககிரிகைலாசகிரியிலும் உசிதமான ஸ்தலமென்று பரமசிவன் முற்காலத்தில் என்னுடனே சொன்னார் ஆகையால் இந்ததலத்தில் தவஞ்செய்து சுவாமிபாகம் நான்சேர்வதற்கு இந்தகிரியின்பேரில் ஒருதீர்த்தமுண்டு செய்யும்பிள்ளாய் என்று சொல்லியருளினாள் உமையவள்.—எ-று. (எ)

எல[illegible]கையியம்புமி னென்னு யிரநவதீர்த்தபலன்
கனமுறவடபாற் பாதல்பூதல கண்ணுயிரநகரிற்
புனவன தீர்த்தமனந்தம்புகுதப் புகரங்கையில் வாரித்
தனதுபெயர்ச்சுனையாக விதித்தன்றந்தி முகத்திறையே.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யுமைய[illegible]ள் சொன்னவுடனே பது[illegible] என்னு[illegible]ரந்தீர்த்தங்கள் அதிகபலனுண்டாக[illegible] வடபுறத்துமலையில் திருலோகத்தில் [illegible] விளங்கியிருந்த அனந்த தீர்த்தங்களு[illegible]ம் வந்துசேரும்படியாக புகர்நிறமுடைய தம்துதிக்கையினால் வாரித்தமது [illegible]ரற் கணபதிதீர்த்த முதலாக சகலதீர்த்தங்களுமளித்தருளினார் விநாயகமூர்த்தி.—எ-று. (அ)

அக்காலையிலிமைபாச [illegible]ளிதையடைந்து புகர்ப்புதல்வன்
றக்காணெனவு வகைத்திறமோதித்தன் சுனையின்கரையின்

மிக்க விந்து வ த்தவைதன் பெயரா
லெக்காலமு மந்த ய ரிட்டப்புனரேய்வான்.

(இ-ள்.) அப்போது இடபோன் மயளான உமாதேவி பார்த்துயானை முகப்பிள்ளையானை மகாசமர்த்துடைய பெரியவனென்று பிரியவசனஞ் சொல்லித்தின்னைய கணபதிதீர்த்தக் கரையருகில் தன் பெயரால் விளங்கிய யமூர்த்தமயமான தீர்த்தமொன்றுண்டாக்கி யருளி அதற்கு அம்பையென்னும் பெயரிட்டு யெக்காலமு மதுவே பெயராய்விளங்கும்படி கிருபைசெய்து அந்தசுனைத்தீர்த்தங்களில் முழுகினன் அம்மன் என்றவாறு. (௯)

தோயுங்கணபதிநம் சுனையும் பாசுனையிசைறென் னலமும்
றேயும்பணிமலை நாகேசுரனை றைஞ்சித்துவகாடி
யேயுந்தொடியும் படியும்புயமின் கூடி
மாயன்பணியப்பிரமன் பரவவம் மலையிறையுறை ரவ்.

(இ-ள்.) முழ்கினகணபதிதீர்த்தம் அம்பைச் சுனைகளின் மகிமை விசேஷங்களினாலே பணிமலையுச்சியில்வந்து நாகேசுரனைப் பூசித்து மேலானதவஞ்செய்ய வேண்டி பசுமூங்கிற் போன்றவளைகள் பொருந்திய அழகிய புயங்களையுடைய உமாதேவி சிவனுடன்கூடி பிர்ம்மா விஷ்ணுவும் வந்துபணியும்படி அந்தநாககிரியில் வசித்திருந்தாள் அம்மன்.—எ-று. (௧0)

அந்நீர்த்தத்தினிலைங்கரனுஞ் சென்றாடித் தனதன்னை
வைத்தியொளி மழுவலவன் அணைமலர்க் காதரவுற்றுச்
சித்தியெனவரி வெய்தித்தன்னைத் தெரிசித்தவர் நினையு
மெய்த்திவினையற நியம்பெற வருளிவினைவு புரன்தன்னால்.

(இ-ள்.) அந்ததீர்த்தத்தில் கணபதியார் சென்றுதீர்த்தமாடி தனதுதாயாகிய உமையவள்பாதங்களையும் கூறியதீயொளி மழுவேந்திய சைவல்லவனான பரமேஸ்வரனிரண்டு பாதாரவிந்தங்களையும் பூசித்துவணங்கி சகலசித்தியும் இவை இவையென்று அறிவுண்டாகித் தன்னைவந்து தெரிசித்தபேர்களுடைய தேகாதிபிரபஞ்சத்தீவினைகளெல்லாம் விமோசனமாயி நினைத்தபடி நித்தியம்பெற்று வாழக்கிருபா கடாக்ஷஞ்செய்து இரட்சித்தருளினர் விநாயகமூர்த்தி.—எ-று. (௧௧)

யாதொருதொழில்புரி பவர்கலைகற்பவ ராருமுதற்போற்றி
மாதருவெனவந் தவருக்கருள்புரி வகையின் கற்பகமென்
றோதவரம்பெற் றுலகத்தவருக் குறுமெய்த் துணைய
மாதவர்முழுதும் வணங்கவிருந்தனர் மாமுகவடிவானர்.

(இ-ள்.) இயாதொரு தொழிலில் முயற்சிசெய்பவர்கள் கலைக்கியானவித்தை கற்பவர்கள் முதலாகயாவரும் மகாகற்பகமே யென்றுவந்து வணங்கினவர்களுக்கு கிருபை ளிஷ்டகாமியம் கொடுத் ள் வல்லால் அழகிய கற்பகவிநாய ம் அனைவருஞ்சொல்ல மேன்மைபெற் உலகத்தவர்க்கு மெய்த்துணையாகி நியதவஞ்செய்யு முனீஸ்வரர்கள் யாவரும் கி வாழ்த்த எழுந்தருளியிருந்தார் யானைமுகத்து விநாயகமூர்த்தி.—எ-று. (௧௨)

பின்னுமோர்கதையீதுறைப்பன் கணபதி பெருநதியின்பிறழ்வால்
முன்னியபாரிடர் நார்வானவர்மா முறைநாலங்கமுறத்

துன்னியதோற்றத் தோர்வடிவத் தற் றொடர்கயமுகனிருதன்
றன்னிலைகுலையத் தந்தமுரித்துச் சமிற்கொன்றனனால்.

(இ-ள்.) பின்னையு மொருகதையுள்ளது அதைச் சொல்லுகிறோம். கணபதி தீர்த்தப்பெருமையினாலே நினைத்தபடி பூதரூபம், மனிதரூபம், தேவரூபம், மிருகரூபமென்றிப்படி நாலவகை தேகவுருவமாகத் தோன்றும்படி யுருவமெடுத்து அவ்வடிவிலே தம்முன் மூண்டு யுத்தஞ்செய்த கெஜமுகாசுரனை வலுமைதொலைந் தழியும்படி தமதொருகொம்பை முறித்தெய்து அவனைக்கொன்றருளினர் கணபதி.எ-று.

ஐங்கரவிறையவனலங்கம்பெற் றடர்கயமுகனையடுஞ்
சங்கெயெனவகட கிங்கிதருந்த தபோதனசாற்றுகெனத்
துங்கமறச்சவுனகருக்கோதுந் தொர் கதை நன்கருளின்
பங்கயனுதவும் படியவிதையம் படியப்பகர்கின்றான்.

(இ-ள்.) ஐந்துகையையுடைய கெஜமுகப்பிள்ளையார் நால்வகைத் தேகவடிவாய் மூண்ட கெஜமுகாசுரனை சங்கரித்த முறைமை யெங்களுக்கு விளங்கச் சொல்லுமையாவென்று சவுனகாராதி முனிவர்கள் கேழ்க்க பூர்வகதை விர்த்தாந்தத்தை மிகுந்த கிருபையினாலே பிரமதேவர் முன்பு சொன்னபடியே முனிவர்கள் (௧௪)
மனோரதமாகும்படி சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

தாருகன்வலியுஞ் சூரன்மெய்வலியுந் தாழ்வுற மேலுயரும்
பேருக முழுதும் பெருமை படைத்தோன் பெரிதாமறையெல்லா
மோரொரு நொடியி லுறுஞ்சியநா வ னொருபடி யினுமடியா
தேருருபானை இறைஞ்சி வரத்தா லீட்டவரு பெலமுற்றான்.

(இ-ள்.) தாருகாசுரன் வலுமையுஞ் சூரபத்மன் வலுமையுந் தாழ்வுபட அதிக புஜபல பராக்கிரம முடைத்தாய் பாரிய யுகங்கள் முழுதும் பெருமையடைந்தவன் மேன்மையான வேதங்களை யெல்லாம் ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதிலே வுரிஞ்சிய காவை யுடையவன் யாதொரு வகையிலும் மடிவில்லாதவன் அழகிய பரமேஸ்வரனை வணங்கி யரியதவஞ்செய்து அவர்கொடுத்தவரத்தால் சற்றும் இடையூறில்லாத (௧௫)
பலமும் சவுரியமும் பெற்றுயர்ந்தான் கெஜமுகா சூரன்.எ-று.

பூதப்பகையால் நாரின் பகையால் பொருதெய்வப் பகையால்
வேதத்துறவீர் மிருகப்பகையால் வியர்தானயன்மால்
மாதத்துவ முனிவரர் கந்தருவர் வழங்குவ ரப்படையால்
வீதற்கிடமற் றிவ்வாமுற்றான் வேழமுகத்தசுரன்.

(இ-ள்.) பூதப்பகையாலு மனிதர் பகையாலுந் தெய்வப்பகையாலு மிருகப்பகையாலுஞ் சாகாதவன்; பிர்ம்மா, விஷ்ணு, தத்துவஞானிகள், சிவயோகிகள், முனிவர்கள், காந்தருவர்கள் முதலான யாவராலும் அவர்கள் பெயரால் விளங்கும் ஆயுதங்களாலுஞ் சாவில்லாத வரம்பெற்றுடையவன் அந்த கெஜமுகாசுரன்.—எ-று. (௧௬)

ஆவன்படியா லைங்கரனுஞ்ரு வாகியமர்க்கேகி
தாவிகல் விளைவின் றானவரெண்ணிலி சாயச்சமராடி
மாவிரணியனுந் தாருகனுஞ் னு மம்மனுவோரைப்
பூவிழவென்றப் பொருகயமுகனைப் பூசல்செய்தே மாய்த்தார்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் ஐங்கரனுஞ்கெஜமுகப்பிள்ளையார்முன்சொன்ன நால்வகை யுருவமாகச் சென்று செருவில் கெஜமுகாசுரனுடன் மூண்டெதிர்த்து அகோரமான யுத்தஞ்செய்து அளவில்லாத அசுரர்கள் யாவரையுஞ் சங்கரித்து சயபொரு

ந்தி சவுந்தரியனுன இரணியன் தாருகன் சூரன் முதலானவர்களை வெல்லி ம் பூமியில் விழும்படி வென்று வெற்றிபடைத்த கெஜமுகாசுரனைச் சங்கரிக்கும்படி யாக அஸ்திரப் பிரயோகஞ்செய்து அவன் சவுரியத்தை தாழ்வுறச்செய்து மாய்த் தார்.—எ-று. (கஎ)

அச்செரு விடையவ னருவரமுடையல னுயுதபேதமெலாம்
பொய்ச்சிகலறவெறி பாசாங்குசமொடு பொருதன னைங்கரனுர்
மெய்ச்செருபடையின் வியாவிறலால் வெண்கோ டொன்றுதிருக்
கைச்செறு படையின் கடிதுமுறித்துக் கயமுகன் மேல்விட்டார்.

(இ-ள்.) அப்படி சமர்செய்யும்பொழுதில் மேன்மையானவரம் பெற்றுன வன் மூனைந்த தேவாஸ்திரங்களை யெல்லாம் சின்னபின்னமாக முறித்து நிர்த்தூளி யாகும்படி தமது கைப்பாசாங்குசங்களை விடுத்து போர்செய்தார் கயமுகப்பிள்ளை யார் அப்போது மெய்யாகிய பாசாங்குசங்கள் முதலான தேவாஸ்திரங்களால் அ ன் சாகாததைக்கண்டு தமது வெள்ளிய கொம்புகளில் ஒருகொம்பை யொடித்தி அதுவே தமது கைக்கேற்ற படையாகப் பற்றி யந்தக் கெஜமுகாசுரன் மேல் விடுத் தெய்தார்.—எ-று. (கஅ)

ஐங்கரன்விட்ட வடற்கோடொள்ற வரக்கனுறக்கனமே
யங்கமுறத்துளை செய்வசுரன்றுயரி பட்டுத் துஞ்சியபின்
செங்கணரக்கன் ஜெயஜெய வென்றொரு செருமூடிகமாக
அங்கணருட்கணபதி சரண த்தினடைந் தார்தியினின்றுன்.

(இ-ள்.) ஐங்கரப் பிள்ளையார் விட்ட வெற்றிக்கொம்பொன்று அங்கனஞ் சே ன்று அவ்வசுரன் மார்பிற்றாக்கித் துளைத்தது, அப்போ தந்தகெஜமுகாசுரன் து ணிபட்டிறந்தான் இறந்தவுடனே சிவந்த கண்களையுடைய அசுரன் சாவிலாதவ னுனபடியால் ஒரு மூஷிகமாகி ஜெயஜெயவென்று அங்ஙனம் கிருபாமூர்த்தியான க ணபதியார் பாதங்களில் வந்தடைந்து அவர்க்கொரு வாகனமாய் நின்றுன்.—எ-று.

அக்கயமுகவசுரன் பெருவினைக ளகற்றித் தலமூன்று
மிக்கதொன் முனிவார் விரதகிறுத்தி விண்ணவரைக்காத்து
நக்கனைநாகமலைப் பெருமானை நறுங்கொடி யிடைநீங்கா
மைக்கந்தரசிவ தருவைக்கண்டு வணங்குமோர் கற்பகமே.

(இ-ள்.) அந்தகெஜமுகாசுரனை பொருது வெற்றிகொண்டு திரிலோகமும் பு ழ்ந்த போற்றிசெய்ய மேன்மையுடைய பூருவார்ச்சிதமான முனீஸ்வரர்கள் தவங்க ள்நிறைவேறும்படி அநுக்கிரகஞ் செய்து இந்திரன் முதலான தேவர்களை இரட்சித் தாக்கனை நாககிரிப் பெருமானுகிய மெல்லியகொடியிடை யுமையிடப் பாகம்பிரி யாதசரிய மிடறுடைய சிவகற்பகத்தைக் கண்டு தெரிசித்து வணங்கினுர் அழகிய கற்பக விநாயகர்.—எ-று. (உ0)

அவ்விசையஞ் சிவனர்ச்சனையம்மைக் கருள்தரவுதவியதால்
தவ்வுபுணர்க்கணபதிதீர்த்தக் கரைதரும்பாதீர்த்த
மிவ்விதிபுடையன லவ்வரையின் ...யருளும் பலவெம்மாற்
செவ்வையினுனா செய வரிதரி தென்றனர் சென்றுடுதல் சொல்வாம்

(இ-ள்.) அவ்வாறு சிவனையும் அம்மனையும் பூசித்து அருள்பெற் றருளினுர் குறைவில்லாத புண்ணுடைய கணபதி தீர்த்தக்கரை யருகில் அம்பாள் தீர்த்தமும் இப் பெருமை யுடைத்தா யிருக்கும் அந்தகிரியில் மிருந்த சுனைதீர்த்தங்களாதிகளுல் ஆ

கயிலையும்வேதங்களின்னும் கனிந்துனை முனிவர்ஞானத்
தியனுறும்பெரியர்நாலா யிரவர் வெண்ணீரோடக்கம்
வியனுறத் தரிப்போரைந்து வியனெழுத் தனைப்போர்சிலச்
செயனுறச் சிவனைப்பூசை செய்திடுஞ் செயற்கைமேலோர்.

(இ-ள்.) கைலாசகிரிச் சார்பிலும் வேதபிர்ம்மா விடத்திலும் கனிவுடனே தவ ம் செய்து வசித்திருக்கின்ற முனீஸ்வரர்கள் ஞானத்தியல்பை யுடைத்தாகிய பெரி யோர்கள் நாலாயிரம் பேர்கள் விபூதி ருத்ராட்ச முசிதமாகத் தரித்திருப்பவர்கள் தகைமையுடைய பஞ்சாக்ஷர செபம்விடாமல் செபிப்பார்கள் சிவாச்சாரமுறைமை தழுவாமல் சிவனைப் பூசிக்குந் தொழிலில் மேன்மையானவர்கள் ஆவார்கள்.—எ-று.

ஆயவர்பிரம்மதீர்த்தத் ...டியசாரல்சூழ
மேயிருந்தவசுபண் ணும் வேலையின் கையிலைப்பாங்கி
னேயகாந்தருவன்விஸ்வா வசுவினுக் கினியமைந்தன்
சேயதோர் ஜெயந்த னென்பான் றேவியர்சூழப்புக்கான்.

(இ-ள்.) அப்படி ஒப்பில்லாத முனீஸ்வரர்கள் பிர்ம்மதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடி அதன் சார்பில்மேவி அனைவருஞ் சூழ்ந்திருந்து தவசுகள் செய்யாநின்றவேளையில் கைலாசகிரிச் சார்பில் வசித்திருக்கின்ற காந்தருவன் விசுவாவசுவென்பவனுக் கினி தாகிய புத்திரனுகிய ஜெயந்தனென்பவன் தேவிமார்கள் சூழப்புகுந்தான்.—எ-று.

அனந்தகாந்தருவப்பெண்க ளவ ...ன்பிர்ம்மதீர்த்த
வனந்தனில்நிருவாணத்தோ டா ...ண்மகிழும்போதிற்
கனந்தருமுனிவரோடுங் கருணைக ...விட்டநெஞ்ச
...வினைந்தவம்மடவார் ...ணைந்துசென்றுர்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத காந்தருவப் பெண்களுடனேகூடி யந்த ஜெயந்தனெ ன்பவன் பிர்ம்மதீர்த்தத்தில் நிர்வாணத்துடனே மூழ்கி உள்ளக்களிப்பாய் விளையா டும்போதில் பெருமையுடைய முனிவர்கள் கூட்டங்களுடனே கருணைசேர்ந்த வதி ஷ்டமுனிவர் அங்கேவந்தார்; அவர் வந்ததுகண்டு நிர்வாணத்துடனே அந்தக்காந்தருவப் பெண்களெல்லாந் துகில்களை யுடுத்திக்கொண்டு நெறிமுறைமை தவிராம லங்ஙனே மொதுங்கிச் சென்றார்கள்.—எ-று. (ச)

ஆங்கவன்மதியான் றாக மனைக்கொளாதுகந்திற்குங்
காங்கியைச்சயந்தன்றன்னைக் கண்டுருந்துதியின் காந்தன்
ஓங்கியவரக்கனுக வுழனுதியென்றுகோபித்
தேங்குறச்சபித்தாரச்சொல் லேந்திழையாருங்கேட்டார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் முனிவர் வரவுகண்டு சற்றும் மதியாதவனுய் இடையில் வஸ்திரந் தரிக்கக்கொள்ளாதவனு யிறுமாப்பாக நிற்கின்ற காமியாகிய ஜெயந்தனை க்கண்டு அருந்ததிக் காந்தரான வதிஷ்டமுனிவர் மகாகோபத்துடனே ஓ ஜெயந்த னே, நீ யொரு ராட்சதனுய் உழன்று திரிவாயென்று சபித்தார் அவர் சபித்தசொல் லந்தப்பெ...னெல்லாம்கேட்டு அங்ஙனம் ஓடிவந்தார்கள்.—எ-று. (ரு)

...னெல்லாம்கேட்டு அங்ஙனம் ஓடிவந்தார்கள்.—எ-று.

பூட் ...டியில்வீழ்ந்தெங் கேள்வனிம்மடவார்க்கெல்லாம்
...முனிவவென்னைப் புனைதுகின்மருங்குவீர்
குட் ...யார்சாபச் சொற்பெறுதிருந்திரின்னேன்
வோ ...போன்றதேனும் வியன்றனைப்புடுப்பதன்றே.

(இ-ள்.) அந்தப்பெண்களெல்லாம் ஓட்டமாகவந்து வதிஷ்டமுனிவர் பாதங்

களில்விழுந்து வணங்கி சுவாமி எங்களுக்கெல்லாம் பத்தாவாகிய விலன் ஆகை யால் தேவிமார்ப்பெண்களாகிய எங்களுக்கெல்லா மங்கிலியப்பிட்சை கொடுக்க கருணையா முனிஸ்வாரே யென்று சொல்ல நீங்களனைவரும் நாம்வருவதனைக் யிடைகளில் துகில்களையுடுத்திக் கொண்டீர்கள். ஆகையால் நீங்கள் சாபசொற் பெருமற் பிழைத்தீர்கள்; இவன் மமதையுடையவனாய் வன்திரந் தரியாமல் கீர்வா ணத்துடனே நின்றதால் மகாராட்சதனாகவென்று சபித்தோம், இடையில் இலதனை யுமிழ்ந்திக் கிரிவதாகவென்று சொன்னார்.—எ-று. (௬)

என்றவர்க்கிரங்கியிட்ட சாபங்களெளிதிற்போகா
நன்றிலவீரெட்டாண்டு நரகத்திற்றிரிதல்வேண்டும்
மின்றதற்பின்னரீச லின்படையதனாலங்கம்
பொன்றினுங்கொழுனனாவன் போகுமென்றுமீட்டார்.

(இ-ள்.) வசிஷ்டமுனிவ ரந்தப்பெண்களுக்காக மனதிரங்கிச் சொல்லுகிறார், நாமிட்டசாபம் யெளிதிற் போகாது யிந்தஜெயந்தன் பதினாறுவருஷம் ராட்சதனாய்த் திரியவேண்டும் அதன்பின்பு காகிரி அர்த்தநாரீசருடைய கடகாயுதத்தினாலும் ராட்சததேக மொழிந்து பழயஜெயந்தனாகி உங்களுக்கு பிராணநாயகனாவான், நீங் களனைவரும் போவீர்களென வ விடைகொடுத்தருளினார்.—எ-று. (எ)

செயந்தனம்மடவார்காணச் சேணிருடலம்லிங்க
வுயர்ந்தெரிகுஞ்சிதாங்க வுறம்பிறையிரண்டேயெங்க
கயந்தெனப்பேம்வாயோங்க ...கரஞ்சூலந்தாங்கப்
...ந்தெரிவிழியிற்செந்தீப்ப... றந்தெழுமுழங்காநின்றான்.

(இ-ள்.) ...ஜெயந்தன் அந்தப்... களெல்லாம் காணத்தக்கதாக வுயர்ந்து வுட ல்பாரித்து மேனோக்கியெரிகின்ற அக்கினிச் சுவாலைபோலொரு சிகையுண்டாகப் பெ ...ரண்டு கடைவாயிலு மிரண்டு பிறைகள்போலும் கோரப்பல்லுகளுண் டாக மலைபோன்ற கைகளில் சூலவேல்தாங்கிவர யாவரும் பயப்படும்படியாக ... டக்கண்களை விழித்துப்பார்த்து அக்கினிப்பொறி சிந்தித் தீய்ப்பறக்க செழித்து முழங்காநின்றான் மகாராட்சத ரூபமாக.—எ-று. (அ)

அவனுருக்கண்டகாலை யணங்களுர்வாயுவேகத்
தவெருறுமிந்தையார்கண் டோடினாரனந்தமாக்கள்
சுவனமீதிருடியென்போர் கண்டகர்நரனையெல்லா...
தவமுறுதடித்தாருங்கித் தாழ்வுறுப்பசிமிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) அவன் ரூபத்தைக் கண்டவுடனே, அந்தப்பெண்களனைவரும் பயந் து வாயுவேகமாக மனத்துயரமுடனே ஓடிப்போனார்கள்; அப்பாலந்த ஜெயந்தரா ட்சதன் அளவில்லாத மிருகங்களையும், சுவர்ச்சித்தர்களையும், மிருடிகளையும், முனி ந்தெதிர்த்த அசுரர்களையும், மனிதர்களையு மிவர்களை யெல்லாந் தப்பவிடாமல் அடித் துக்கொன்று வாரி வாயிலிட்டு விழுங்கி அடங்காத பசி மேற் கொண்டு திரிந்தலைந் துழன்றான்.—எ-று. (௯)

இப்படிதிரிதாபன்னா ளுண்டினி... செயந்தனென்பானை
மெய்ப்புகாகவெற்பில் விண்டுதி...தத்தைநோக்கித்
தற்பரசருந்தனென்னுந் தவமுனிவனைத்தான்றாக்கப்
பொய்ப்பெறுஞ்சேனையோடும் புருத்தனன்புருத்தகா...

(இ-ள்.) இந்தபிரகாரம் மலைவனங்களெல்லாஞ் சுற்றிச் சு... லைந்து திரிந்து ஆண்டு பதினாறுஞ்சென்ற வளவில் அந்த ஜெயந்த...

னவர்க்கருளும் பலன்களை நம்மாற் செப்பிதாகச் சொல்வதரிதரிது: அத்தீர்த்தங்களி ற்சென்றாடு முறைமையைச் சொல்கிறோமென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

கணபதிதீர்த்தங் கைதொழுதுன்றன் கருணையெமக்குறவன்
றனைவுறு மொற்றைக் கொம்பனை வந்திற் றாதியுமந்தமுமற்
றுணர்வரியான்றரு முத்தமவென்றுயர் வேலனையிமையத்தி
இணையிலி வாமத் தேவனையெண்ணி யிழிந்தாடுகமாதோ.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்தத்தைக் கண்களால் தரிசித்துகைதொழுது கைதொழு து உம்முடைய கிருபையெனக்கு வேண்டுமென்று அழகமைந்த ஒற்றைக்கொம் பனைவந்தனைசெய்து ஆதியுமந்தமுமில்லாத யாவராலுமறிவதற்கரிய பரமேஸ்வரன் பெற்ற உத்தமப்பிள்ளையாரே யென்று வேலாயுதக்கடவுளையும் இமவான்மக்களாகிய மாதேவியையும் தமக்கொப்பில்லாத வாமதேவனையும் நினைத்து தியானஞ்செய்து சுனையிலிறங்கி தீர்த்தமாடுதல் முறைமை.—எ-று. (உஉ)

வல்வினை யேழ்பவ மாறுத்துயர்நோய் மாறுவமுட்கொண்டால்
தொல்வினை மாற்றுஞ் சுனைமூழ்கிற்பர சொர்க்கம் பெறலாகும்
நல்வினையாமணி மந்திரவடத நாடுஞ் சிவலோகத்
தெல்லையி தெல்லையி னெய்தி...ருக்குள தென்றனர் சூதருமே.

(இ-ள்.) அந்தக்கணபதி தீர்த்தத்தை உட்கொண்டபேர்கள் யெழுபிறப்பிலுஞ் செய்தவலியவினைத் துயரமுடையநோய்களெல்லாந் தீரும்பழவினையுந் தீரும்சுனை யின் மூழ்கினால் பரகதியாகிய சொர்க்கபோகம் பெறுவதாகும், நல்வினையாகிய ம ணிமந்திர அவிழ்தங்கள் நன்றாய்ப்பலிக்கும் ...தியத்தில் சிவலோகத்தெல்லையி லெ ய்துவாழ்வார்கள் இன்னம் அளவில்லாத மகி...ண்டென்று சொன்னார், சூதமுனி வர்.—எ-று. (உக)

தேவவயித்தியராகாசக்கமனச்சித்தர்களாறு
மூவருமூலிகை பெறவன்னதியில் முயன்றவரவர்மூழ்கி
யோவறுமெழிலும் மொழியாவிளமையு முறுதவநெறியுமனத்
தாவலுறந்தரு கணபதிதீர்த்தத் தருள்சொல் வரிதரிதே.

(இ-ள்.) தெய்வ வயித்தியர்கள் ஆகாசக்கமனம்பாய்கிற சித்தர்கள் யாவரு ஞ் சித்துக்கேதுவாகிய பதினெட்டு மூலிகைகளும் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக அந்தக் கணபதிதீர்த்தத்தில் முயற்சியாக அவரவர் வந்துவந்து மூழ்கி கேடில்லாத அழகும் மாறாத இளமையுந் தவமிகுமையுமுற்று மனோபீஷ்டங்களுந் தாம்பெற்று வாழ்வார்கள். ஆதலால் அந்தக் கணபதிதீர்த்தத்தின் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்லுவது அரிதரிது.—எ-று. (உச)

அத்தீர்த்தப்புடையமுத சஞ்சீவியடைந்தது கணபதியாற்
சித்தியும்வன்னம்பலவாகுந் தேவர்தினஞ்சூழ
முத்தியுய்ப்ப...வந்தனைசெய்வது முனிவர்கள்முதலோருஞ்
சத்திதெனவுந் தவமீதெனவுந் தாமொருபொழுதகலா.

(இ-ள்.) அத்தீர்த்தக்கரையில் கணபதியாருடைய கிருபையினாலே அமிர்த சஞ் சீவி யடைந்துள்ளது. நினைத்த ...தெல்லாந்தரும் பலபல வர்ண பேதங்களுண்டா ஞ் சதாநித்தியமுந் தேவர்கூட்டங்கள் சூழ முனிஸ்பரர்கள் முதலாகிய யோகீஸ்பரர் களும் முத்திவளர்த் தோமஞ்செய்வதும் வந்தனைசெய்வதும் சத்தித அசத்திதவென் றறிவதும் ஒருகாலமும் பிரிவில்லாமலிவைகளைஞ்செய்து வசித்திருப்பார்கள். எ-று

கச்சித்தவுறத்திசையாட்சி கனிந்திறை பெறவனரு
மிச்சைக்கம்மையு மம்மையுமங்கவ [illegible]
விச்சைந்தவுறும் வேதருமுறும் [illegible]
யச்சிற்பொலியுங் கணபதுத்தக் [illegible]

(இ-ள்.) [illegible] —எ-று. (௨)

அந்தத் தெய்வப் புனலாடற்செய் [illegible]
முந்தச் செம்மக் தனிவ்வருபாதக [illegible]
கந்தன் றிருவே சகமிசை சென்றார் [illegible]
வந்தப் புனலைக் கண்டார்க்குண்டாம் [illegible]

(இ-ள்.) அந்த தெய்வதீர்த்தத்தில் [illegible] —எ-று. (௩)

[illegible] முழ்கினர் கங்கையை [illegible]
இடரும்பெயம் பாதிய [illegible]
கடம்மேவிய நாகேசன் சரணிடை [illegible]
தென்டைமேவு புராணஞ்சொலுமெனை [illegible]

(இ-ள்.) அந்தக் கணபதிதீர்த்த [illegible]

கணபதிதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் [illegible] செய்யுள் [illegible]

விஷ்ணுதீர்த்தச்சருக்கம்.

[illegible] யனைத்தீர்த்த [illegible]
[illegible] தீர்த்தமொடு [illegible]
செப்புது [illegible] முனி [illegible]
மெய்ப்புகழ் விஷ்ணுதீர்த்த [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

வன் மெய்யாகிய நாககிரியில் விஷ்ணுதீர்த்தத்தைநோக்கித் தற்பரனுன சருந்தனென் னுந் தவமுனிவனை விழுங்கத்தக்கதாகப் பொய்யாகிய ராட்சதச் சேனைக்கூட்டங்க ளுடனே விரைவாகவந்து புகுந்தான் அப்படிப் புகுந்தவேளையில்,—எ-று. (௧0)

சிவசிவசருந்தரோடித் திகைத்தனர் [illegible] நாக
நவகிரியதனிற்பாக நாரிநாயகனைப்போற்றிக்
கவருறுவினை யைவெல்லக் கனிந்தொருகடகமீந்தா
ரவரதுதவன்மேலேவ வறுத்ததவ்வரக்கன்சென்னி.

(இ-ள்.) சிவசிவா அந்த சருந்தமுனிவர் ஓடித் திகைத்தார் திகைத்து நாககிரி யில் அர்த்தநாரீசுரரை வணங்கிப்போற்ற அந்த அரக்கனை செயிக்கும்படி சுவாமி யிவுடனே ஒரு கடகாயுதங் கொடுத்தார்; அதை அவர் அவன்மேலேயேவி அந்த ஆயந்தராக்ஷதன் தலையை அறுத்தார்.—எ-று. (௧௧)

அறுத்தபின்னரக்கனுய வடவுருமாறிப்பண்டை
நிறத்துறுசயந்தனுகி நின்றுபூவிமானத்தெய்தித்
துறைப்புனற்கடகந்தன்னைத் தோத்திரஞ்செய்துபோற்றி
மறைபகாசருந்தர்பாதம் வணங்கியைம்முகன்றுள்கண்டான்.

(இ-ள்.) அப்படி அறுத்தவுடனே ரூபமாறி பழயபடி யெதார்த்தமான நிலை மையுடைய காந்தருவச் செயந்தனுகி ஒளிபெறநின்று புட்பவிமானத்தி லிவர்ந்து விஷ்ணுதீர்த்தக்கரையில் அந்த கடகாயுதத்தைத் தோத்திரஞ்செய்து வேதியரான ச ருந்தமுனிவர் பாதங்களில் வணங்கி ஐந்துமுகனுன பரமேஸ்வரன் பாதங்களைக்க ண்டு துதிசெய்தான்.—எ-று. (௧௨)

தனதுகாந்தருவப்பெண்க டமைத்த [illegible] கொண்டுசென்
[illegible] னதான்கொடுத்தகட்கம் பிரளயவிண்டுதீர்த்தத்
[illegible] னதருளாதனுல்வந்தோர்க் குள்ளபாவங்கடீர்க்கு
நினைவுறவிருத்தியென்றே நிமலனாருளிச்செய்தார்.

(இ-ள்.) அப்போது அந்த செயந்தன் தன்னு [illegible] பெண்களாகிய காந்தருவப் பெண்களைவரையுங்கண்டு தழுவிக்கொண் [illegible] ந்து வச ந்திருந்தான்; அவன் போனபின்பு சுவாமிகொடுத்த கடகா [illegible] ப்பெருக் முள்ள விஷ்ணுதீர்த்தினுள் உன்னுடைய கிருபையினுலே இங்கேவந்து சேர்ந் தவர்களுடைய பாவங்களெல்லாந் தீர்ந்து நன்மையருளி நல்ல நினைவுடனே நீயிரு பாயென்று நிமலனுன பரமேஸ்வரனருளிச்செய்தார்.—எ-று. (௧௩)

சிவன்றிருக்கடகமாயோன் றீர்த்தமுட்புகுந்தபின்னர்
நவநிதிக்கடகதீர்த்த நாமமுமுடையதென்றுக்
தவம்புரிசருந்தரந்தத் தடாகக்கீழிருப்பையொன்றுண்
டெயந்ததன்கீழ்த்தொல்லோரோ டிருதவமுதவ [illegible] ருர்.

(இ-ள்.) சிவனுடைய கடகாயுதஞ் சுவாமியனுக்கிரகப்படிக்கு விஷ்ணு தீர்த்த த்தி [illegible] திருந்தது, அதன்பிறகு புதுமைபொருந்திய கடகதீர்த்தமென்னும் பெயரு [illegible] ற்று எக்காலும் அவ் [illegible] தவஞ்செய்யுஞ் சருந்த முனிவர் அந்தத் தீர்த்த [illegible] கீழ்ப்புறம் இலுப்பைமரமொன்றுண்டு அதினிழலின்கீழ் பெரி யருடனே மகிழ்வி அரியதவஞ் செய்திருந்தார்.—எ-று. (௧௪)

அந்தவண் [illegible] மூலங்க ளாரணவேதமென்றும்
விந்தைமன்பனைகளெல்லா வேதசாஸ்திரங்களென [illegible]

வைத்தருவிலைகள்முற்றும் பகர்மறைபுராணமென்றும்
தந்தையிலினியருகர் சவுனகாதியர்க்குச்சொல்லுறர்.

(இ-ள்.) அந்தவளமையுடைய இலுப்பை மரத்தி னடிவேர்கள் அனைத்தும் ஆன வேதங்களென்றும் அழகிய மெல்லிய பனிலைகளெல்லாம் வேதசாஸ்திரங்களென்றும் அதின் பசுந்தழை இலைகளெல்லாஞ் சொல்லுதற்கரிய வேதபுராணங்களென்றுந் தந்தையினு மேலான அன்புடைய சூதமுனிவர் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்னார்.—எ-று. (௧௫)

அத்தருமுதலாயுள்ள அர்ந்தகாரிசன்செனலி
வைத்தனபிறையின்வார்ந்து மலிந்தொழுகமுதந்தஞ்சூல்
வித்தியவேருங்கோடும் வியன்றழைமலருங்காயுஞ்
சுத்தமென்கனியுமார்த்துத் துலங்குவடிலங்கள்காணும்.

(இ-ள்.) அந்தவிலுப்பைமரம் ஆதிமுதலாகிய அர்த்தநாரீசுவரன் சிரத்தில் தரித்தருளிய பிறையிலார்ந்து மலிவாக பொழுகிப்பெருகும் அமிர்தத்தினுல் குளிர்ச்சியுடைத்தாய் வித்துமுதலாகிய வேர்களுஞ் சொம்புகளுந் தழைத்ததழைகளும் புட்பங்களும் காய்களும் சுத்தமான மெல்லிய கனிகளுமாக நிரம்பியார்த்து இவ்விலை காணும்படியாகப் பிரகாசித்திருக்குது.—எ-று. (௧௬)

ஆகையாலதிட்டராதி யடைந்தருந்தவங்கள் செய்ய
மாகருணையிறைவென்றும் வாழுவரப்பிலத்திழுடைன்
றோகையில்வியாலபோத ரநுக்கிரகனம்பின்றுமகத்த
நாகமேற்றருவின் வண்மை நாஞ்சிலசொல்வமன்றோ.

(இ-ள்.) வசிஷ்டர் முதலான முனிவர்கள் யாவரும் அங்ஙனம் அரியதவஞ் செய்வதற்கு இருந்த அன்புடனே என்றென்றும் பிலத்துவாரவழியாக வருகின்றார் மகிழ்ச்சியாக வேதவியாசர் சொல்ல காமதேநு ஞானத்தோம் பின்மத்து நாகபிரியன் தெளிவிருக்கின்ற இலுப்பைமரத்தின் மகிமைப்பெருமையுஞ் சொல்லுமட்டோ சில சொல்லுகிறேனென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

முன் ஆதிகிருத்தங்கிண்டா முகந்தினில்முழுப்புஞ்சந்த
முன்புந்துவாபர நிலச்சு வந்தநான்குகத்திலாதி
கதிதுவியமர்வாய்ப்பின்ன ரிருப்பையாயிறைவன்மரியோன்
னிதமுளகற்பத்தோறுஞ் சிறந்தநந்திகழுமன்றே.

(இ-ள்.) முதல்கிரேதா யுகத்தில் அகிலவிருட்சம், இரண்டாவது திரேதாயுகத்தில் முழுதும்பொலிவுடைய சந்தனவிருட்சமும், மூன்றாவது துவாபரயுகத்தில் மாமரமும், நாலாவது கலியுகத்தில் சிவனுக்கு இஷ்டமாகிய மாமரமாய்ப் பின்பு இலுப்பைமரமாகி பிர்மகற்பம் விஷ்ணுகற்பமற்று மிதமாகிய கற்பகாலங்கள்தோறுஞ் சிறப்புடைத்தாய் புண்ணியபலன் மிகவுந்திகழ்ந்து விளங்கியிருக்குது.—எ-று. (௧௭)

மூலமுண்டகனுகாப்பண் முராரியாமுடிவேவேலை
யாலமுண்டவனுமந்த நீழலினடுநீர்கூடும்
சிலமுளுடவற்குகல்கிற் செவிவோடிபார்ப்பார்க்
மேகவமுண்டமுதகல்கு முறுபயனுக்குமாவோ.

(இ-ள்.) அந்தவிலுப்பை மரத்தின் முலவேர்கள் பிர்மசொரூபம் நடுவேயிருக்கின்றவும் விஷ்ணுசொரூபம் மேல்மரமெல்லாஞ் சிவசொரூபமாக இப்படித் திரிமூர்த்தி சொரூபமாக விருக்கின்றது அந்தமரத்து நிழலில் அடர்ந்த குளிர்ந்த நீர் மோர் பானக

முன்னங்கள் யாதாமொருவர் சிலமுடைய பெரியோர்களுக்கு மிஷ்டமாகக்கொ (௧௯)
க்கும் அன்னதானப் பலன்களிலு மதிகபலனை விர்த்திக்கும்.—எ-று.

அத்தருநிழற்கண்ணோர்செம் பருப்புனல்பிடிக்குட்பட்ட
வுத்தமமன்னபார்ப்பார்க் குதவுநீருதநிடேறு
மெய்த்தவவண்டியண்ட மேருவாய்வளருமென்மேல்
சுத்தமாதவ ன்செய்வர் சுபலநாஞ்சொல்லற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அந்த ..த்தினிழலினிடத்தில் உத்தமமான பிராமணர்களுக்கு நல்ல ...லம் வைத்து கொள்வதாக ஒருபிடிசெம்புதானம் கொடுத்தார்களாகில் தீர்நிலை கடல்போலு மெய்த்தவமுடைய பெரியோர்களுக்கு கொடுத்த அன்னதானப்பலன் அண்டாண்ட மகாமேருகிரிபோலு மென்மேலும் வளரும் பரிசுத்தமான அரிய தவங்களைச் செய்கின்ற சிஷ்டர்களுக்குப் பலிக்கின்ற சுபபலன்களை நம்மாற் சொல்லிமுடியாது.—எ-று. (௨0)

அன்றியும்பழங்காயேனு மந்தணர்க்கித்துநீர்த்தம்
நன்றியிற்கிறிதாகல்கில் ..ன்முகன்பதத்திலவைகும்
வன்றிறற்பசுவொன்றற் ..மாநிழல்மறையோர்க்கித்தா
லொன்றுமாயிரங்கோதா..ன முதவியபலன்களுண்டாம்.

(இ-ள்.) அதுவல்லாமலும் கனிகாய் முதலான பதார்த்தங்கள் பிராமணருக்கு கொடுத்த நல்ல தீர்த்தமும் சிறிது கொடுத்தார்களானால் அவர்கள் பிர்ம பதத்தில் வாழ்வார்கள் வலிய திறமுடைய அந்த இலுப்பை மரத்து நிழலில் வேதியருக்கு ஒரு பசு தானங்கொடுத்தால் அது வொன்றும் ஆயிரங்கோதானங் கொடுத்த பலன்களுண்டு.—எ-று. (௨௧)

அவ்விருப்பையின்கீழின்றே யருமறையவருக்கித்தார்
செவ்விதின்புடவிமன்னர் செழுங்குடைக்கீழ்வைத்தாள்வர்
நவ்விகொள்கலையொன்றீய்ந்தால் நடுக்குறுசாங்கள்தீரும்
தவ்வியவெட்டானத்தாற் றலைமுறைப்பாவம்போமால்.

(இ-ள்.) அந்த இலுப்பைமரத்து நிழலினின்று யாதாமொருவர் பிராமணர்களுக்கு தானங் கொடுத்தார்களானால் இந்தப் பூமண்டலமெல்லாஞ் செழுமைக்குக் கிரகம் கொடுத்தார்களானால் வாழ்வார்கள் அழகிய புது வஸ்திரமொன்று கொடுத்தால் அவர்களுடைய ஒரு குடைக்கீழ் அடக்கி இராஜனாகி வாழ்வார் இயல்பாக எள்ளுதானம் பாவமற்று தானங்கொடுத்தால் நடுக்கமுற்ற சாபங்கள் தீரும்.—எ-று. (௨௨)
கொடுத்தால் தலைமுறைப் பாவங்களெல்லாந் தீர்ந்துபோம்.

பேதகமறும்பொற்றானம் பிதிர்வகைக்குண்டாமுத்தி
யோதுசங்கிரமபாநு ஞூடையவன்சடனைத்திண்டி
யோதுசங்கிரம்பாந் நுடையவன்னங்களீந்தார்
வீதமாவாசைதன்னி லினியவன்னங்களீந்தார்
மீதுளபலன்களின்ன விளைவெனவிளம்பற்பாற்றே.

(இ-ள்.) சொர்ணதானங்கொடுத்தால் பேதமற்றுப் போகும் அவர்கள் பிதிர் வர்க்கங்களுக்கும் முத்தியுண்டாஞ் சொல்லப்பட்ட மாசப்பிறப்பாகிய சங்கிரம காலங்களில் இருசுடராகிய சந்திர சூரியர்களை இராகு கேதுக்கள் தீண்டிய கிரகண புண்ணிய காலங்களிலும் அம்மாவாசைத் தினங்களிலு மினிதாக அன்னதானங் கொடுத்தவர்களுக்கு மேல்வரும் பலன்கள் இவ்வளவென்று சொல்லும் பகுதியல்லவென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௨௩)

(இ-ள்.) விஷ்ணு தீர்த்தத்தின் மகிமையை மகாமுனிவர்களே ... க்குச் சொன்னோமே அன்புடனே யந்தத்தீர்த்தமாடினபின்பு மகாவிஷ்ணு ... லத்தில் வந்தகித்த வேதநெறிமுறைமை தவிராத வேதாவான சதுர்முக ... ன்வந்து சிவனைப்பூசித் தர்ச்சிக்குங்காலத்தில் தன் பெயராலே பிர்ம்மதீர்த்த முண் டாக்கிச் செய்தார் அதிலே தானம்பண்ணவேண்டும் அதின் வளமையை மேன்மையான சவுனகர் முதலான முனிவர்களே கேண்மின்களென்று சூதமுனிவர் சொன்னார். ()

பிர்ம்மதிருத்தீர்த்தத்தைத் நினைந்தார்க்கும்பெரிதாடிப் ... ங்கினோர்க்கு
முராணுறுபாதகமகற்றி யுயர்வேதனுலகத்தை யுதவும் ... தகள்
பனைவொருபாகனைப்பணிந் ... படியதனாற்பிரமகிரி பல ... ழுந்தீர்த்தம்
வரமுறவன் றுதவவருபிர்மதீர்த் தப்பெயரி ... விளங்கிற்றுமால்.

(இ-ள்.) அந்த திருபிர்ம்ம தீர்த்தத்தை நினைத்தவர்களுக்கும் பக்தியுடனே ஸ்நா னஞ்செய்த பெருமைபெற்றவர்களுக்கும் வலிதாகிய பாதகங்களைத் தீர்த்து மேன் மையான வேதப்பிர்ம்ம லோகத்தைக் கொடுப்பான் பிர்ம்மதேவன முற்காலத்தில் வ ந்து அர்த்தநாரீஸ்வரனைப் பூசித்து வணங்கியபடியினாலே அந்தக்கிரிக்கு பிர்ம்மகிரி யென்னும் பிர்ம்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று.—எ-று. (உ)

வேதியரும்வானவரும் விஞ்சையருஞ் சனக ... னக்குமாரர்யாரு
மோதுசிவபத்தரரிபத்தர்அற வோர்க ... ரு மு ... னற்குழ
காதர்கணபதியயிரவன்குஜி நவஅ ... கை தே ... ர்தங்கள்
மோதுபடைக்கரத்தேந்திப் பிர்ம ... தீர்த்தங் காப்ப முயன் றுரும்வார்

(இ-ள்.) வேதியர்களுந் தேவர்களும் விஞ்சையர்களுஞ் சனகர் சனந்த ... முதலான சிவயோகிகளும் சிவபத்தர்களும் விஷ்ணுபத்தர்களும் இருடிகளு ... வர்களும் ய ... மொருமிக்கக்கூடி சூழ்ந்து தவஞ்செய்ய கணபதியாரும் ... வர்களுங் காளிகளுந் தர்க்கைகளுந் தேவர்களுந தங்கள் ஆயுதங்களைக் கைக ... பிடித்துக்கொண்டு அயன் கனையைச் சாக்க முயற்சியாய்ச் சூழ்வார்கள்.—எ-று.

ஆங்கவரிற்றுர்க்கைபொண் மறைப்பிர்மதீர்த்தத்திற்காக்கஞ்வன் [...
பாங்குபடவிருத்திதிகழ்வயிரவியைத் தம் பரவுமைப்பரித்தான் ...
நீங்கதற்றுமெழுமாதர் தென்றிசைமேற்றிசைவடிகன் வடபால்வே ...
தாங்கயற்குமுன்னுதித்த கடவுளேபணிமலையைக் காப்பவைத்தார்.

(இ-ள்.) அந்த ... களில் அஷ்டதர்க்கைகளை பிர்ம்ம தீர்த்தத்துக்கு ... கே காக்கும்படியாக வி ... காளியை குமாரர் திருமுன்னிருவி கிழக்குத்தி ... ரியனை யங்கே நிறுத்தி சப்த ... தர்களை தெற்குத் திசையாக நிருவி மேற்குத்தி ... யிரவன் காக்கவும் வடக்குத்திசை குமாரனுக்கு முன்னவனான யானைமுகக் கட ... அழகிய பணிமலையைக் காக்கும்படியாகவும் வைத்தருளினார் சுவாமி.—எ-று.

மெய்யனகிக்கிரியில்வந்த வமைதியினிலுடன்வந்த வீரன் றன்னை
யய்யனையம்மலையடி ... ளணிமலையிற்காக்கவென வமைத்துவைத்தான்
றுய்யபுனற்சாபமணிச் சுனைபுன்தங்கதின் விரும்பித் தோய்ந்தார்பாவம்
வெய்யகன்றபஞ்சினிறும் வினைத்தசெயவவற்குதவி விளங்கிற்றுமால்.

(இ-ள்.) சிவன்பணிமலைக்குவந்தபோ துடன் வந்தவீரசேனையும் அய்யனாரையுஞ் செங்கோட்டு அடிமலை அணிமலையில் காக்கும்படி யனுக்கிரகஞ் செய்து அமைத்து வைத்தார் சுவாமி வீரசேர னயவிலொரு சாபதீர்த்தமிருக்கிறது அதில்முழுகினவர்க ளுடைய பாவங்களெல்லாம் நெருப்பிலிடும் பஞ்சைபோல் நிவாரணமாகும் இஷ்டகா மியார்த்தங்க ளுதவிவிளங்கி யிருக்கின்றது.—எ-று. (எ)

... ரகிரியினிற்பிரமதீர்த்தத்தின் [illegible] ... தவியா ...
... மகிபுலைறந்தவரவர்தோய்பாவமகற் ... [illegible] ... [... வின்
... மோகைபெறச்சிரக்தெளித்தார்க் குகவுமயன்புரம்புகழ்ந்தார்க் குமையு
... பாருபெடுககலைபடிக்குமாடினார்க்கும் பியுபதம் பயக்குமாதோ.

(இ-ள்.) அரவகிரியின் பிரமதீர்த்தத்தி லிந்த காவலங் [illegible] ... தீர்த்
... கமெல்லாந் தம் ... த்தில் யாதொருவர் மூழ்கினபாவங்களைத் தீர்க்கும்படி நீரா
... அத்தீர்த்தம் ... போடு சிரத்தில் தெளித்துக்கொண்டவர்களுக்குப் பிரமபத
... டாம். புகழ்ந்து ... மஸ்கரித்தவர்களுக்கு உய்யுமாறு பகுதிபெற்ற கலைகளெல்லாம்
... க்கும், நாளும் மூழ்கினவர்களுக்குப் பிரமபதத்தைக் கொடுக்கும்.—எ-று. (சு)

வேறு.

... டுக்குமகவுடைத்தாய்ப்பின்ன
ஆயன் றட்மூழ்கிலாயுட
ரயனுலகிருப்ப ரந்தவரும்பதத்தவர்களிந்த
வியனதிமூழ்கிநாக வெற்பினைத்தொழு தாளும்
பயனுறத்துதித்தங்கன் புதத்தினிற்புகுவரென்றும்.

(இ-ள்.) பிரமதீர்த்தத்தில் விதாதொருவர்வந்து பக்தியுடனே ஆயுள்வேலை ... வாழ்ந்திருக் ... மென்று மூழ்கினால் ஆயுள்வர்த்திக்கும் நல்ல புத்திரர்களைப்பெற்று ... அரியபதத்தி லிருக்கின்றவர்களும், ... ர். பின்பு பிரமலோகத்தில் வீற்றிருப்பா ... தொழுதவனை ... அந்த தீர்த்தத்தில்மூழ்கித் திருநாககிரியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து தங்கள் தங்கள் பதவிகளிற் புகு ... ந்து சேர்வார்கள்.—எ-று. (எ)

அந்தப்புனலாடித்தேவ ரர்த்தநாரீசன்பாத
... பாதநிவணங்கியந்த வுரகவெற்பிருப்பரென்றும்
... பைப்புனலாடித்தானம் பண்ணினார்பிரமலோகம்
... ப்பிடாதென்றும்பிண்ட தானமுய்த்தியாருமென்றும்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி மெய்த்துடனே தேவதே ... பாதாம்புயங்களைப் பணிந்தேத்தி நாக ... தார் அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய ஒப்பற்ற ... மனிதர்களும் மகிழ்ச்சிபக்தியுடனே ... கிரியில் வாசஞ்செய்து பிரியாமலிருப்பார்கள். அவைவாய்ப்புற்ற தருமதானங்க ... களும் ஸ்நானம்பண்ணினார்களாகில் ... பாதபடி பிரமலோக ... லன் ... தமாடி பிண்டப்பிரதானங் கொடுப்பவர்களுக்கெல்லாம் ... கிரவுல ... டைக்கும்.—எ-று. (அ)

முரா ... நவண்ணிலத்துத் தடமுவனிகட்செல்வாந்
... னைப்பண்ணிலத்துத் திலம்பஞ்சாக்குமென்றும்
(இ-ள்.) ... மூற்றுதவுமென்றுந் திலம்பஞ்சக்கொண்டு
சரணஞ்சக ... யும்பண்ணி நான்முகனுருவங்கொண்டு
ந திரிநேத்த ... ன்பாங்கே புரத்தினிதிருப்பரென்றும்.
அகிலதீர்த்தத் ... மதிர்த்தக்கரையிற், பிண்டப்பிரதானமிட்டுத் தர்ப்பணம்பண்ணி
பகலகற்றுங் ... களெல்லாஞ் சொர்க்கலோகமுழுதும் பெற்றுவாழ்வார்கள். கி ...

(இ-ள்.) இப்புவிக்கும் சாபமையுடைய பாற்பசுக்கள் தானஞ்செய்தவர்கள் ... பிரமசொரூபம்பெற்றுப் பிரமபுரத்தினிலே ... (கூ)
குண்டான பலன்பெற்று சதுர்முகமாகப் ... வீற்றிருப்பார்கள்.—எ-று.
அம்-நாவிற் றுதித்து விளிதாக ...
விமோசனமாய்வன்று சிந்தித்தமூழ்கிவந்த
சிவனுஞ் ... ப்பதென்று முனிவர்களுக்குதவேத

நாவலின்பகர்த்தாரிதி லன்புளார்படிப்பார்கேட்பார்
நாவமர்வாணிவாழ நற்கதியடைவிற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) நான் ரோஜனக வேணுமென்றுநினைத்து மூழ்கினோர்களாகில் அழி மும்மூர்த்தி சொரூபங்கொடுக்குமென்று முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் அன்பு னே சொன்னார். இந்நாள் மீதி லன்புடையவர்கள் படிப்பவர்கள் கேட்பவர்க நாவுகளிற் பிரியாமல் வாணிதேவி வாழ்வுற்றிருப்பள் அன்புடன் நல்லகதிக மலைவுடனே சேர்வார்கள்.—எ-று. (க

அரிவையோர் பங்கன்கோயி லருகுறவடபாலுள்ள
பிரமதீர்த்தத்தின் மூழ்கிப் பிறங்கிருகாலைகாயத்
திரியுரைத்தொழிந்தபின்னர் சேவகன்[…]புமங்கை
பாதினைவந்திப்போர்க்கெய்தும் பலனெமக்குரைக்கப்போகா.

(இ-ள்.) உமையொருபாக னெழுந்தருளிநின்ற திருக்கோவிலுக்குச் சமீபமான வடவண்டையில் வைகியிருக்கும் பிரமதீர்த்தத்தை அந்திசந்தி இருபொழுதும் மூழ்கி நியதிமுடித்து காயத்திரி ஜெபஞ்செய்து பி[…]பு சேவகனை குமாரனையுஞ் சுவாமியையும் அம்மனையுந் தரிசனைசெய்து வந்தி[…] புண்ணியவான்களுக்கு உண்டாகிவரும் பலன்களை நம்மாற் சொல்லப்போமோவென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.()

ஆதிவர்ணத்தரல்லான் மூவருஞ்[…]யார்க்கே
மீதுசெய்தயனார்தீர்த்தத் திப்[…]யிற்நீதித்தாற்
பூதனங்கன்னிசொர்ண்ணம் புண்ணியகோதானத்தின்
மீதுறும்பலன்கள்சேர்வார் வெந்துயரொழிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள்.) ஆதிவருணத்தாரல்லாமல் மற்ற மூன்றுவருணத்தாரும் வசனு சாருக்கு […]டச வுபசாரமாகப் பூஜைசெய்து வணங்கிவாழ்த்தி அந்தப் பிரமதீர்த்தத்தில் மூன் சொன்னவண்ணந் தானதருமமுதலாகிய விதிகளைச் செய்வித்தார்களானாற் பூமிதானஞ், கன்னிகாதானஞ், சொர்ன்னதானம், புண்ணிய கோதானங்களினு மேலானபலன்களைப்பெற்றுப் பிறவித்துயர்தீர்ந்து வாழ்வார்கள்.—எ-

அயனருடீர்த்தமூழ்கி யனைகயெண்டீகுவெண்ணெ
நியனுறப்ப[…]ளைக்கொண்டெண்கணன் றேவிதன்னைச்
செபனுறத்தி[…]த்தந்தச் செபத்துடன் றுதிப்பார்க்கெல்லாம்
புயலனக்கவிதை[…]யும் புத்திமுத்திகிடைப்பாதால்.

(இ-ள்.) பிரமாவுண்[…]க்கிய பிரமதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து குளித்து வெண்ணெயினுதி[…]வெண்ணெய் யதரித்துப் படிகமாலை கைக்கொ[…] ண்ணன் றேவியான சரஸ்வதியம்மனைத் தியானஞ்செய்து ஜெபது[…] துதிப்பார்க்கெல்லாம் பொழிவதுபோலுங் கவிதைகள் யாவும்பு[…] கும் புத்திமுத்திகளுந் தப்பாது.—எ-று.

பிரமதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச் சருக்கம். உடு-க்கு, திருவிருத்தம், எ௱டு

துர்க்கை தீர்த்தச்சருக்கம்.

சொர்க்கமீயுஞ்சுருதியின் றீர்த்தமீ, தொக்கமூழ்கியுறுபயன் பெற்றபின்,
றுர்க்கைதீர்த்தந்தனைந்துதன்றென்புல, வர்க்கதர்ப்பணம்பண்ணுதலவ்வி
மையால்.

(இ-ள்.) சொர்க்கபதந் தரப்பட்ட சுருதி பிரமதீர்த்தத்தில் மனோகரமாக மூழ்கியுற்ற பலன் பெற்றபின்பு துர்க்கைதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தங்களுடைய தென்புலவர்க்கமான பிதிர்க்களெவருஞ் சந்தோஷிக்கும்படியாக அதில் தர்ப்பணஞ்செய்வது நியதிமுறைமையாம்.—எ-று. (க)

சூலிநீரிற் சுருதிகள்சொல்லியுஞ், சாலநெய்யொடும் பாலொடுந்தர்ப்பணஞ்,
கோலியேபலதானஞ்செய்திடுந், மேனும்வர்க்கத்தில் யாருங்கதிக்குளார்.

(இ-ள்.) திரிசூல பாணியாகிய துர்க்காதேவி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நியதிமுடித்து வேதச்சுருதிகளோதினுந் மிகவும் நெய்பாலுடன் தர்ப்பணங்கள் கோலிச்செய்து பலதானங்கொடுத்தாலு மியல்பாகிய வவர்கள் வர்க்கத்தார்க ளனைவருஞ் சிவகதிசேர்வார்கள்.—எ-று. (உ)

கனகபூஷணத்தோடொருகன்னியை, யனகதுர்க்கைதீர்த்தத்தளித்தவர்
பனகவெற்பினர்பாங்கிற்பாங்கரென், றுனகவாதருதான்றேறினார்.

(இ-ள்.) சொர்ணாபரணத்துடனே யொருகன்னிகையை அழகிய துர்க்கை தீர்த்தத்திற் றானங்கொடுத்தவர்கள் நாககிரீசுரன் பக்கத்திற் பாங்காவார்களென்று மனோபக்தியுடனே முற்காலத்திற் சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (௩)

மகரவாதயன்கன்னிய[…]தமற, நிகரு[…]ப்புண்[…]திவசங்களில்
நிகரிலன்னமக்கீர்க்களைநல்கினோர், பகரு[…]கோடிபலன்களே.

(இ-ள்.) மகரசங்கிராந்திதினத்திலுங் கன்னிமாதத்தினதி[…]லு மிகலோகத்தார் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய திவசங்களிலு மொப்பில்லாத அன்னதான மயேசுரர்களுக்கு அந்தத்துர்க்கைதீர்த்தக்கரையிற் கொடுத்தவர்கள் பெறும்பலன் கோடிபலன்களாக வர்த்திக்குமென்றுசொல்லுஞ் சுருதிகள்.—எ-று. (௪)

இரணகாலங் கிளரச்சுனையிலே, சரணைச்சென்று தாழ்ந்துமூழ்குவார்
முரணுறும்பவந் தீர்க்குநம்முக்கண, னாரணலோகத் தடைவரின்னமே.

(இ-ள்.) கிரணபுண்ணியகாலங்களிற் கெழுமிய துர்க்கை தீர்த்தச்சுனையிலே சரணஞ்சரணமென்று மடிந்துமூழ்கிக் குளித்தவர்கள் மூட்டியான பாவங்கள்தீர்ந்து திரிநேத்திரனான சிவனுடைய சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள் நிச்சயமாக.—எ-று.

அகிலதீர்த்தத்தி லாடும்பலனெலாம், புகலுங்காண்கினும் போற்றுங்கதியுறு
மிகலகற்றுங் குரோசமைக்கிற்குளாஞ், சகலசிவனுஞ் சங்கரனென்னுமால்.

(இ-ள்.) இந்த பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களியாவும் மூழ்கினபேர்களுக்குண்டான பலன்களெல்லாம் அந்தத்துர்க்கை தீர்த்தத்தைக் கண்டுதரிசிக்கண்டாலும் நாவிற் றுதித்தாலும், போற்றிவணங்கினாலும், அவர்கள் முன்செய்தபாவங்கள் விமோசனமாய்ப் பரகதிசேர்வார்கள். பஞ்சக்குரோசதலத்துக்குள்ளாகிய சகல சிவனுஞ் சிவசொரூபமென்று சொல்லும் வேதாகமங்கள்.—எ-று. (௬)

செய்யும்பாலுந்தயிருநெய்தில, கையிற்றர்ப்பணங்காட்டிற்பலபலர் செய்யுமென் றுமளவையைச்செப்பகாம், வையகத்தி லியார்க்கும் [illegible]கவரா.

(இ-ள்.) நெய்யும், பாலுந், தயிரும், யெள்ளும் தங்கள் தங்கள் கைகளில் தர்ப்பணங்கள் செய்பவர்களுக்கு குண்டாகியரும் பலன்களை இவ்வளவென்று அளவிட்டுச்சொல்ல நம்மாலு மிந்த வையகத்தில் யாவராலுஞ்சொல்லக்கூடாது.—எ-று. (எ)

எருமையுமரு பசுவுங் கன்றுடன், வாறுதீர்த்தத் தளித்தவர்க்காம் பலன் கோடியிந்தனை யென்றொருமிக்கொள, மாறிலாப்பிதிர் வாழ்வுறுசொர்க்கமே.

(இ-ள்.) இடபக்களையும், பசுவுங் கன்றுகளும், எருமைகளும் தானங்கொடுத்தவர்களுக் குண்டாகும்பலன்கள் இவ்வளவென்று குறித்துச்சொல்லக்கூடாது. மாறுபாடில்லாமலவர்கள் பிதிர்க்களுமுயருஞ் சொர்க்கபதத்திற் சேர்வார்கள்.—எ-று.

காளிவண்கங்கை யாடியகாளை, ராளிநம்பரி [illegible]ப்பாலுறாடன் கோளிகோதம தீர்த்தமுங்கங்கையும், காருஞ்மாடிய [illegible]றுமால்.

(இ-ள்.) அழகிய காளிதீர்த்தத்திலுந் துர்க்கை [illegible]தீர்த்தத்திலுந் ஸ்நானம்பண்ணினவர்களைப்பருவத்துப் புருஷர்கள் அனைவரும் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்த பலன்களுண்டாய் மற்றும் யமுனாதீர்த்தமுங் கௌதமதீர்த்தமுங் கங்காதீர்த்தமும் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் பலன்களுமுண்டாகி சிவகதியி[illegible]ல்லை நாடிவாழ்வார்கள்.—எ-று. (கூ)

பிண்டதானமும் பிதிர்க்குதானமாய்க், கொண்டுதுர்க்கைச் சுனையிற்கொடுத்தவர், அண்டர்நான்முக னச்சுதனைம்முகன், மண்டுலோக மதித்தனர்கிட்டுமால்.

(இ-ள்.) அந்தத் துர்க்கைதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து தீர்த்தமாடி சுனைக்கரையில் தங்கள் தங்கள் பிதிர்க்களைக்குறித்து பிண்டப்பிரதானமுதலாகிய தானங்களுங் கொடுத்தவர்கள் [illegible] தேவர்பதம், பிரமபதம், விஷ்ணுபதம், சிவபதமுதலிய [illegible] தங்களில் மனைவியுடன் [illegible] பதங்கள் [illegible] (௧௦)

கன்னிமாரெழு பேர்கள் [illegible]களை, தன்னிலாடியித் தானமுடைதான் கொடுத், தன்னி[illegible] யவரொழுசக்தியென், றின்னியற்பெறு வார்பலனெண்ணினர்.

(இ-ள்.) அந்த [illegible]துர்க்[illegible]தீர்த்தத்தில் எழுபேர் கன்னிப்பெண்களை விவாகஞ்செய்வித்து உசிதமான ஆபரணங்களைக்கொடுத்து இஷ்டமாக அன்னம்படைத்து அவர்களை யெழுசக்திகளென்றெண்ணித் துதிசெய்தபேர்கள் இயல்பாகப் பெற்றுக்கொள்ளும்பலன்களை அளவில்லை.—எ-று. (௧௧)

மாதலங்களின் மாற்றப்பட்ட தலைவம், பாதகங்கள் பயிரவிதீர்த்தமுட் காதலிற்கொண்டு கண் ணுதலைத்தொழுத், தோதவொக்கு முதயத்தினங்களை.

(இ-ள்.) மகா ஸ்தலங்களில் வாசஞ்செய்து தீராத பஞ்சமா பாதகங்கள்யாவுந் திருநாககிரி ஸ்தலத்திலிருக்குந் துர்க்கைதீர்த்தத்தில் அன்புடனேமூழ்கி யுட்கொண்டு சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தை யோதிச்செபிக்கில் அந்தப்பாவங்களெல்லாஞ் சூரியோதயங்கண்ட பனிநீங்குவதுபோல் நிவாரணமாகிப் புனிதராய்வாழ்வார்கள். ()

நீலமேனியு மொயியுங்கட்கமுஞ், சூலமுங்கண்டமுங்கரத்தேசாலுஞ்செங், கோலவாசுகன் மூன்றுங்கொண்டாளையுட், சாலவச்சுனை தோயிற்சயங்களாம்.

(இ-ள்.) நீலநிறமான திருமேனியுஞ், சங்குமுஞ், சக்கரமும், கட்காயுதந் திரிசூல

முந், தண்ட[illegible]முங் கைகளிற் பிடித்தவளாகவும், அழகியசெம்பட் டுடையுந் திருமேந்திமுமுடை[illegible]ளாகவும் மனதிற்பாவித்துத் துர்க்காதேவியை ரூபத்தியானஞ்செய்து யிருந்தவ[illegible]டனே யந்தத் தீர்த்தமாடிய பேர்களுக்குத்தொடுத்த காரியங்களெல்லாஞ் ஜெய[illegible]கும்.—எ-று. (௧௩)

துர்க்கை[illegible]த்தந் துளியதைத்தோய்ந்தவர், பொற்கதிர்பதம் போற்றிப் [illegible]புகழ்ந்தவே, [illegible]முன்றொழு தன்னைதன்மந்திரஞ், கற்கவோடுங் கனவினைத் துன்பமே.

(இ-ள்.) துர்க்கை தீர்த்தத்தி லன்புடனே மூழ்கிச் சூரிய நமஸ்காரஞ் செய்து போற்றிப் புகழ்ந்து வேலவர் திருமுன் சென்று கைதொழுது வணங்கிப் பராசத்தி [illegible]மந்திரங்கற்று செபித்தவர்கள் ஜனனவினைத் துன்பங்களெல்லாம் நிவாரணமாகிப் புனிதராவார்கள்.—எ-று. (௧௪)

மயிடனைப்பொருமாதவள் [illegible]தீர், மயிடனைப்பொரு பானன்புள்ளவக் குமம், மயிடனைப்[illegible]றவன்றனையம், மயிடனைப்பொரு வங்கம் வழங்குமால்.

(இ-ள்.) மயிடாசுரனைச் சங்கரித்த மாதாவாகிய துர்க்கை தீர்த்தத்தில் சிவத்தியானஞ்செய்து அன்புடனே மூழ்கி உமையொருபாகனைத் தரிசித்து வணங்கினவர் [illegible]கள் யமனுக் கிணையாக வலுமையுடை[illegible]ராய் தேஜசையுடைய திவ்வியதேகம் பெற்று [illegible]வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௧௫)

கண்டபோதிற் கனவினைதீருங்கைக், கொண்டபோதினிற் கொற்றவைகொற்றமா, முண்டபோதி லுயர்கலைஞானமேற், கொண்டுமூழ்கக் கொடுப்பன முத்தியே.

(இ-ள்.) அந்தத் துர்க்கை தீர்த்தத்தைக் கண்ணுற் கண்டபோது தீராதபாவங்களுந் [illegible]தீர்த்தத்தைக் கைக்கொண்டபோது துர்க்கையினுடைய வலுமையுஞ் சவுரிய[illegible]போது [illegible]யர்ந்த கலைஞான சித்திகளெல்லாம் பலிதமாகும், சிரசின்மேல் புரோட்சித்துக்கொ[illegible]மூழ்கினால் முத்திமோக்ஷங் கொடுக்கும்.—எ-று. (௧௬)

முனிவர்பாதமொழுவருமுக்கணுள், பனிகடர்த்தம் படிந்த[illegible]ப்பணிக் துனிபுறும்பிறப் போடப்பனிமலைக், கனியையென்றுங் கனிந்தடிபோற்றுவார்.

(இ-ள்.) சத்தவிருடிகள் பத்தினிகளெழுபேருந் திரி[illegible]யான துர்க்கை [illegible]றிசெய்து தன்பயினுடைய குளிர்ந்தசுனையில் தீர்த்தமாடி அவளைப்பணிந்து [illegible]பக்தியுடனே நீங்கும்படியாக பனிமலைக்கனியாகிய பரமேஸ்வரனை நாளுநாளு[illegible] அடிவணங்கிப் போற்றிசெய்வார்கள்.—எ-று. (௧எ)

வேறு.

அருணைவெற்பினி லடர்மயிடாசுர னடவதைத்தருடைர்க்குந் திருணகைப்பெறும் வாள்கழிஇயெம்பிரா னிடினைவிளிதேகி பொருணமற்புடன் பூங்கொடிபாங்கனைச் சுயம்புவைப்புகழ்ந் தேத்தி மருணவைத்துய ரர்ப்பணிமலையினில் விநித்தவம்மலர்த் தீர்த்தம்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் துர்க்காதேவியானவள் அருணகிரி தலத்தில்வந்து தன் [illegible] மயிடாசுரனைச் சங்கரித்த [illegible]பெயரால் விளங்கிய சிவ துர்க்கைதீர்த்தத்தில் [illegible] துதித்து திருநாககிரி தலத்தில்வந்து [illegible] வாள்களைக்கழுவி அருணகிரி [illegible]

அர்த்தநாரீசுரரான சுயம்புமூர்த்தியைத் தரிசித்துவணங்கித் துதித்துக் [illegible] யகன்மலிகையாவுந் தீர்த்துபுனிதமாய்விளங்கி அம்மனைத் தன்பெயரா [illegible] ஒருதிவ்விய தீர்த்தம் விதித்தருளினான்.—எ-று. (௧௮)

துர்க்கைதீர்த்தமுங் கங்கையும் யமுனையுந் காத்தநாவிரிதே
மொக்குமென்றுமா தவர்தினத்தினம்படித் தாறுதவமொழியால்
சுக்கர்சுந்தரும் பவித்தசெங்கோட்டிலிக் கலத்துமோர்பெய்வர் [illegible]
ரக்கணத்திலவ் வருவினையொழிந்துபி னரன்பதம் பெறுவாரே.

(இ-ள்.) அப்படிவிளங்கிய துர்க்கை தீர்த்தமுங் கங்காதீர்த்தமும் யமுனாதீர்த்தமும் பெருக்கமாகிய காவேரிநீரு நதி சரிசமானமாக வெக்குமென்று மகாதவமுனிவர்கள் [illegible] அந்தத் [illegible] யக்காளம் வருவாமல் அரியதவஞ் செய்பவன்று பரமேசுர [illegible] முடிக்குங்கருணைய திருச்செங்கோட் டிவிர்தலமாகிய மாண்மியங்கேட்பவர் [illegible] கேட்பார்களா கில் ஒருகோடிப்பொழுதி லரிய வினைகளெல்லாந் [illegible] தொலைந்து பின்பு சிவனுடைய பாதங்களிற் சேர்ந்து வாழுவார்கள்.—எ-று. (௧௯)

துர்க்கைதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், ௨௬-க்கு திருவிருத்தம், ௭௦௭.

நாகதீர்த்தச் சருக்கம்.

நாகமாமலைசமதாகாரமைத்திரு ஞானிக்துளதென்றே
காசாதுமாங்குளமுதலால் ம்மரனெனச்சேட
னேகமாயிரு [illegible] மையுமாதரித்து [illegible] கையோங்கு
யோகத்தெற்றுடை பெய்ய [illegible] தன்பெயரிலான தவினையபலகூற.

(இ-ள்.) [illegible] மலையான தமது காரணத்திறல் காவலந்தியி லுயிகமாகவினங்கியிருக்குதென் [illegible] கலியுகாதியில் நாகராஜனும் அம்மனம்வந்து வசித்திருக்கின்றன் ஆகையால் நமதி [illegible] வனென்று சிவனு முமையுங் கலந்திருக்கும் யேகரூபமாகிய அர்த்தநாரீசுரனையும் [illegible] வர்பொன்னதிரிய கந்தசுவாமியையும் அன்புடனே பூசித்து மகிழ்ச்சியாய்த் தன் [illegible] ல் விளங்க வொருதிவ்விய தீர்த்தம் விதித்தருளினான் அதே கபலன்களுமு [illegible] தன்முதல் நாகதீர்த்தமென்று விளங்கிற்று.—எ-று. (௧)

ஏரகக்கி [illegible] தீர்த்தத்தலை யிருவிழிதனிற்கண்டா
லூரிய [illegible] மாயிரம்பசுப்பதி னாயிரங்கவேமும்
ப [illegible] ந்துளபலனுளவச்சுனை பயம்பரிசித்தார்க்குச்
பெரும்வானவர்சேரிடமாநிடச் சிங்கதயர்களிகூர.

(இ-ள்.) திருவேரகமாகிய நாகிரி நாகதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து தங்களிரண்டு கண்களிற் கண்டார்களானால் அவர்களுக்கு ஆயிரமாயிரங்கன்னிகாதானமும் பதினாயிரங்கோதானமும் ஆயிரங்கஜதானமும் அங்ஙனங்கொடுத்த பலன்களுண்டாகி யர்த்திக்கும். அந்தச் சுனைதீர்த்தம் ஸ்பரிசித்தபேர்களுக்குத் தேவலோக போகமான சொர்க்கபதங்கிடைக்கும் இருடிகள் மனது களிகூரும்படியாக.-எ-று.

துர்க்கைதீர்த்தமதாடியபின் னரச் சுடர்மணிப்பட்டுருகப்
பொற்சுனைத்தடம் புகுவதுசெறியதிற் பூவையோர் புரத்தானை

யுற்றுமூழ்கினன் பிண்ட [illegible] டொருபசு வுதவிலப் பசுவாலைப்
பற்றியங்கவன் பிதிர்க [illegible] களை யேறுவர் பதஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) துர்க்கைதீர்த்தத்திற் தீர்த்தமாடினபின்பு சுடர்விரிக்கின்ற மணிபொருந்திய படமுடைய நாகராசன்செய் [illegible] சொர்ணநிறமான நாகதீர்த்தத்திற் சென்றுபடிந்து அர்த்தநாரீசுரனை நினைத்து [illegible] த்து ஸ்நானஞ்செய்து நியதிமுடித்து நன்மையடைந்து [illegible] கப்பின் டப்பிரதானமிட்டு [illegible] ம் ஒருபசுதானங் கொடுத்தார்களாகில் அந்தப் பசுவாலைப்பற்றி அங்கவர்களுடைய பிதிர்க்கள் நாகின் கரையேறுபவர்கள் நல்லபதங்களிற் சேருவார்கள்.—எ-று. (௩)

அத்தடந்தனில் மூழ்கினுற்கூடமும் வாவியுமலர்க்காவுஞ்
சுத்தநாகநன்னீரு மாலயத்திருச் சுற்றுங் கோபுரம்யாவு
நித்தனுலயமுங் கண்ணனுலைய நிலைகளும்புவிமீது
வைத்தபுண்ணியம் பெறுமெனச்சூதரம் மறையவர்க்குரைசெய்தார்.

(இ-ள்.) அந்த நாகதீர்த்தத் [illegible] ல் இயாதாமொருவர்வந்து மூழ்கினால் தருமக்கிணறுகளும், வாவிகளும், புட்பகாவனங்களுந் தாகசாந்தமாகச் சுத்தமான தண்ணீர்ப் பந்தர்களுங் கோயில் திருமதில்களுங் கோபுரங்களனைத்துஞ் சிவாலயங்களும், விஷ்ணுவாலயங்களும், நிலைக்கும்படியாக இந்தப் பூமண்டலத்திற் செய்துவைத்தவர்கள் பெறும்புண்ணியம் பெறுவார்களென்று சூதமுனிவர் மறைமுனிவர்களுக்குச் சொன்னார்.—எ-று. (௪)

நாகவண்சுனைசூழ யிங்குட்டன்றரு நாருகோங்கொடுபூங்காப்
பூகமென்பனவைத் [illegible] வனுய்த்தவன் புண்ணியன்சிவலோகத்
தேகும்புனல்மூழ் [illegible] தவான்கங்கை கயி தென்று மூழ்குதல்வேண்டும்
பாகுபெற்றசொற்ப [illegible] வுகன்கலைகளும் பவித்தரன்பதஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) வன்னியநாக தீர்த்தச் சுனையைச்சூழ வீந்து மரங்களுஞ் சந்தனத் தருக்களுந் தென்னைமரங்களுங் கமுகுமரங்களும் பூங்காவனங்களும் வைத்துப் பயிர்செய்துவளர்ச்சியாகப் பரிபாலனஞ் செய்த புண்ணியவான்கள் சிவலோகபதஞ் சேர்வார்கள் அந்தத்தீர்த்தத்தில் வந்து மூழ்கும்போது இது கங்காநதியென்று மூழ்கவேண்டும் நல்லபால்போலுஞ் சுவையுடைத்தாகிய வினிய சொற்களாற் பாவினகலைகளனைத்துஞ் சித்தித்துச் சிவன்பாதஞ் சேர்வார்கள்.—எ-று. (௫)

ஆலகாலமுண்டெனவிடம்முருந்தினு மாட்டராக்கடிந்தாலுங்
கோலமுற்றெழுகுஷ்டரோகம்பல கொள்ளினுஞ்சுரபேத
மேலெழுந்துயர்வெந்துயர்படரினும் வேணிகங்கையைப்போற்றிச்
சூலபாணியைநினைத்ததிற்றோயவுந் துய்ப்பவுந்துயர்போமால்.

(இ-ள்.) ஆலகாலவிஷத்துக்குச் சமானமான கொடியவிஷங்களைப் புசித்தாலும் கடியபாம்பு கடித்தாலும் அழகு குலைய குஷ்டரோகங்கள் பேதாபேதமாகிய குளிர்சுரங்கள்மேலிட்டுத் துயர்கொண்டாலும், மேகரோகங்களுஞ் சிவன்சடையிலுறையுங் கங்கையைநினைத்துப் போற்றிசெய்து சூலபாணியாகிய சிவனைநினைத்து அந்த நாகதீர்த்தத்திற் குளித்தாலும், பருகினாலும், முன்சொல்லிய துயர் நோய்களெல்லாந் தீர்ந்துபோம்.—எ-று. (௬)

அங்கதச்சுனையாரமலைவருநதி யாதிகேசவனுன
சங்குசக்கரானந்தபொற்சயனன்பாற் சமுத்திரமெனலாரு
மிங்கதிற்பயனனந்தபல்பயன்களை யினிதருளியபாங்காற்
கங்கையிப்புனலென்பதேயன்றியாங் கருதுவதிலைமாதோ.

(இ-ள்.) அழகிய நாகதீர்த்தத்தினை நாகமிருந்துருவாக்கி விளங்கியது. சங்கு சக்கரந்தரித்த கைகளுடைய ஆதிகேசவனுடைய விசுவமூர்த்தி அனந்தசயனன் செய்யாநின்ற திருப்பாற்கடலென்றுஞ் சொல்லப்படும் அங்ஙனம் அதிலுள்ள அனந்தங்கோடி திவ்வியபலன்களை யாவருக்கு மினிதாய்க் கொடுத்தருளும் பரிதியின் முன்னே அத்தீர்த்தத்தைத் தெய்வங்களாகத் தீர்த்தமிதுவென்று சொல்லித் தேயன்றி மற்றொன்றும் நாங்கருதிச் சொல்வதில்லையென்றனன் சூதமுனிவன்.—எ-று.

நாகதீர்த்தமென் றொருபெயரதாவிட நாகர்கோன் பேரதாஞ்
சேகருக்கணபணுடவியாயிரச் சேடதீர்த்தமொயாரும்
பாகருதவன்பலன்பலகோடியாம் பார்த்திபதிவிட்டால்
மாகதீர்த்தமச்சுனைப்புனலாடியம் மாதிலந்தனையாள்வார்.

(இ-ள்.) அப்படி மகிமையான தீர்த்தத்துக்கு நாகதீர்த்தமென்றொருபெயர் அதுவல்லாமலும் நாகநாதனுகிய பரமேசுவரனைப்பூசைசெய்து பொற்றியவிடமருத கணைபணுடவிகளை யுடைத்தா யழகிய ஆயிரமுடிகளையுடைய ஆதிசேஷனென்னும் பெயரால் அங்ஙனம் சேஷதீர்த்தமென்று மொருபெயருண்டாய் விளங்கும் பருகி மர்கள், கிராமம், பூமிதானங்களும், வேறெவர்க்குக்கொடுத்த மாமாங்கதீர்த்த மகாதானங்களும், அந்தச்சுனையில் தீர்த்தமாடினர்களாகில் இந்த மாநிலமுழுதும் ஒருகுடைக்குள் ளடக்கி யாள்வார்கள்.—எ-று. (௮)

சேடதீர்த்தநீர்முதனுகத்தாடினர் தேகம்பொன்னிறமாகு
நாடிநின்றிரண்டாமுகத்தாடுவார் நயக்குமத்திருக்கிரும்
பாடல்வேண்டிமூன்றாமுகத்தாடுவார் படிக்குமைகையமாற்றும்
நீடுநாலுகத்தோர்மதியர்வார் நிலத்தனநிலையாக்கும்.

(இ-ள்.) அந்தச் சேடதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து முதல்யுகத்தில் மூழ்கினர்களாகில் அவர்கள் தேகம் பொன்னிறமாகவிளங்கும், இரண்டாவது யுகத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வார்களாகில் இஷ்டமாக நாடிநின்றரும், இளமையுடையவர்கள் பேசும்படியாகவேண்டி மூன்றாவதுயுகத்தில் மூழ்கினர்களாகில் வாய்பேசாத ஊமையென்பது தீர்ந்து வசனிப்பார்கள். நாலாவதுயுகத்தில் ஒருநாதமுமுழுதுமூழ்கினுல் அவர்கள் நினைத்தகாரியங் கைக்கூடி வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௯)

விண்டுவின்பதம் வேறுமென்றுடிலவ் விண்டுவின்பதங்கூட்டுக்
கண்டவெண்பிறை சூடிதாழ் வேண்டிலச் சோதிபொற்பதம்பூட்டு
மண்டர்நாயகன் பதம்புனலருந்திலோ ரஞ்சிறிதளித்தருக்
கொண்டல்வண்கனை தரும்பலன் பலபலகூறுநமக்காமோ மால்.

(இ-ள்.) பின்னையுமந்தத் தீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து விஷ்ணுபதம் பெறவேண்டுமென்று தீர்த்தமாடினுல் விஷ்ணுபதம் பெறுவார்கள். துண்டமாகிய வெண்பிறைசூடிய சடையையுடைய சிவபதம் பெறவேண்டுமென்று மூழ்கினவர்கள் சோதிப்பிரகாசமாகிய சிவபதஞ்சேர்வார்கள்; அந்தத் தீர்த்த சலத்தை யுட்கொண்டு சில தருமங்கள் கொடுத்தால் அவர்கள் தேவேந்திரபதம் பெறுவார்கள். ஆகையால் மேகமொய்த்த திருநாககிரித்தலத்தில் நாகதீர்த்தந்தரும் அனேகபலன்களை யளவிட்டுச்சொலலுதற் கரிதென்று சொன்னூர் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧௦)

நாகதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் ௩-க்கு, திருவிருத்தம் ௪௦ர.

சிவ தீர்த்தச் சருக்கம்.

ஈதுமிற்கநம்பிறையவன்றிருப்பெய ரிட்டுத்திருச்சிவதீர்த்த
மோதுவன்றவத்தன்மனென் றொருமுனிக் குதவியதுகேண்மோ
பூதலத்தனிற்றீர்த்தமெல்லாமவண் புகுதவும்பெறுஞ்சோ
ராதிதேவர்வந்தாடவுநாட்வு மமைத்தகாரியையபாகன்.

(இ-ள்.) நாகதீர்த்தத்தின் மகிமை யிப்படியிருக்க நம்பிறையவனுகிய சிவன்றிருப்பெயரிட்டு விளங்கி யழகிய சிவதீர்த்தமகிமையைச் சொல்லுகிறோம் அரியதவமுடைய தருமமுனிவனென் றொரு முனீஸ்வரனுக்கு உதவிசெய்தருளியது அதின்பெருமையை முனிவர்களே கேண்மின்கள் இந்தப்பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களெல்லா மந்தச் சிவதீர்த்தத்தில்வந்து புகுந்து மூழ்கப்பெறும் மூத்தவிறைர் முதலாகிய தேவர்கள்வந்து தீர்த்தமாடும்படி யமைத்துவைத்தார் அர்த்தநாரீசுரஸ்வாமி.—எ-று.

தன்மமோர்முனியாய்க்கரையிருந்துமெய்த் தவம்புரிந்தான் பூசை
நன்மகம்பலசெய்தவன் வரத்தா லயந்தனைதம்முகன்றுட்கிட்
பொன்றுயத்துடனிருப்பதின்னமுமெனும் புராணநூலெனக்கூறச்
சொன்மறைச்சவுனகர்முதற்றுறவினர் சொற்றுகவெனக்கேட்டார்.

(இ-ள்.) தருமமேயொரு தவமுனிவனு யவதரித்துச் சிவதீர்த்தக்கரையிலிருந்து மெய்யாகிய தவசுஞ் சிவபூசையுஞ் செய்து நன்மைக்கேதுவாகிய பலவகை யாகங்களுஞ் செய்தார். அங்ஙனஞ் சிவன்வரப்பிரசாதந் தாப்பெற்று மனோகரத்துடனே யப்புற்று ஐந்துமுகமுடைய சிவனடிக்கீழ் பொன்மயத்துடனே நாளுமிருப்பனென்று புராணநூல்கள் சொல்லுதெனச் சூதமுனிவர் சொல்ல, சொல்லுதற்கரியவேதியரான சவுனகாதிமுனிவர்கள் சொல்லுமய்யா சூதமுனியரே யென்று கேட்கிறுர்கள்.—எ-று. (௨)

சிவபுனற்றடந்தீர்த்தமீதாடிய தெய்வ தன்மிகன்சோதி
நவபதத்துணையர்ச்சனைபண்ணியே நாளுந்தன் றவங்கூறப்
புவனமீதினில்யாதுவேண்டினைமுனி புகலெனநின்பாதம்
கவலையற்றியான் காண்பதேபேறெனக் கனிந்துபின்னருஞ்சொல்வான்.

(இ-ள்.) பெருமையுடைய சிவதீர்த்தத்தில் தெய்வவடிவான தன்மமுனிவன் தீர்த்தமாடி நியமத்துடனே புதுமைபொருந்திய சோதியாகிய சிவனிரண்டு பாதமலர்களைப் பூசைசெய் தர்ச்சித்து நாடோறும் நன்மையாக நல்லதவஞ்செய் திருந்தானப்போது சிவனெழுந்தருளி வந்து காட்சிகொடுத்து வாராய் தன்மமுனிவனே! யுனக் கிந்தப்புவன சக்கரத்தில் யாதுவேண்டித் தவஞ்செய்தாய் அதுசொல்வாயென வென்றுவினவ முனிவன் சொல்லுகிறுன் சுவாமி மனக்கவலையில்லாமல் நானும் முடைய பாதாரவிந்தத் தரிசனங் காண்பதுவே நல்லபேறெனக்கென்று சொல்லி மனங்கனிந்து பின்னையுஞ் சொல்லுகிறுன் அந்தமுனிவரான்—எ-று. (௩)

விமலனின்னையேயுயரின்புறந்தாங்கவும் வெரின்புறந்தனிருங்கி
லமலவுல்விசேடச்சனைப்போலவு மருள்தெனவருள்கூர்ந்தா
ரமலமாற்றியவ் சிவதீர்த்தமிவ் விதந்திலென்பெயராகக்
கமலநாயகவுனைப் பணியவென்னைக் கைதொழுகவும்வேண்டும்.

(இ-ள்.) விமலமூர்த்தியே உம்மை என்முதுகின் புறத்திற் சுமந்திருக்கவும், அப்படியென்முதுகின் புறத்திற் றனியேசுமப்பதற்கு நிர்மலனை மகாலுனையுடைய

துதிசெய்வோர்களுக்கு எல்லாம் அதிகபலன் கொடுத்தருளுமென்று வேண்ட அப்படி யே கிருபைகூர்ந்தருளினார் என்று அம்மைமகத்தும சிந்தச்சிவதீர்த்தம் இவ்வுலகத்தி லெ ன்பெயராக விளங்கும்படி யுமையொருபாகரே கிருபைசெய்தருளும் உம்மைத்தொ ழுகவர்கள் யென்னையுங் வைக தொழுவதாகவுங் கிருபைசெய்தருள வேண்டுமென்று சொன்னான் அந்தமுனீச்வரன்.—எ-று. (௪)

என்றிரந்தவர்க்கிவ்வரங்கொடுத்தவ னென்றும்வெள்விடையாகக்
கொண்டாருடியவீசருன்னை ஞகையாற் குளிர்ச்சுனைசிவதீர்த்த
மன்றுதொட்டதுதன்மதீர்த்தப்பெய ராயினவதிற்றோய்ந்
மன்றலர்த்தநாரீசனைப்பணிந்தவர் வடிவமீசனைப்போல்வார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யக்ஷத் தன்மமுனிவனெனயவனி இரந்து கேட்டபடியே இ வ்வரங்கள் கொடுத்து அக்கன்னறைக்கும் வெள்ளைவிடையாக வடிவுகொண்டு தம் மைத்தாங்குவதாகக் கொண்டமாலைச்சூடிய பரமேஸ்வரன் கிருபைசெய்தருளினார். ஆகையாற் குளிர்ச்சியுடைய சிவதீர்த்தச்சுனை யன்றுதொடங்கி தன்மதீர்த்தமென் னும் பெயருண்டாச்சுது அதில் யாதொருவர்வந்து ஸ்நானஞ்செய்து மனப்பொருந்திய அர்த்தநாரீசுரனைத் தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தார்களாகில் அவர்கள் யீசுரனைப்போ ல வடிவமெய்துவார்கள்.—எ-று. (௫)

தன்மனும்வாவியிற்புனல்மூழ்கினர் தன்மமொன்றொருகோடி
நன்மைபெற்றிடுமதுவொருமலையெ கவிலுவர்கனிதோய்ந்தோர்
துன்மனத்தினிற்சோரனும்வேறொரு துணிவினிற்புகுந்தாலு
மன்னுதன்சிவதீர்த்தமுன்வெளிப்படில் வைகுவன்சிவலோகம்.

(இ-ள்.) தன்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய்விளங்கிய அந்தச்சுனைப் புனலின் மூ ழ்கினவர்கள் செய்த தன்மங்கள் ஒன்றொரு கோடிதன்மமாக நன்மைபெற்று விள ங்கிய தொருமலையென்று சொல்லுவார்கள் மிகவுந் தோய்ந்தவர்கள் துற்புத்தியா ன மனத்தோடுஞ் சோரனும் வேறொரு துணிவுகொண்டு புகுந்தாலும் மன்னுதற்கரிய குளிர்ந்த சிவதீர்த்தம் அவர்கள் கண்முன் வெளிப்படக் கண்டார்களாகில் சிவசா லோகபதவியைப்பெற் றங்ஙனம் வைகிவாழ்வார்கள்.—எ-று. (௬)

இறையவன்றருமிச்சுனைக்கொருபெய ரிடபதீர்த்தமாகும்
மறையவன்சதுர்மறைவளர்ந்திடத்தினம் வந்துமூழ்கிடவேண்டு
முறையயம்பொழிசுரபியொன்றக்கரை யுதவிற்றொருகோடி
நிறைசெழுங்கபிலைகளாலய நிறைத்தனபலன்போலும்.

(இ-ள்.) இறையவன் றந்தருளிய அந்தச் சிவதீர்த்தச் சுனைக்குப் பின்னையுமொ ருபெயர் இடபதீர்த்தமென்றுஞ் சொல்லலாகும் மறையவனான பிரமதேவன் நாலு வேதமும் வர்த்திக்கும்படியாகத் தினம்வந்து அந்தச்சுனையின் மூழ்குவன் பால்பெ ய்யும் பொழியும் பசுவொன்று அந்தச்சுனைக்கரையிற் றானங்கொடுத்தால் நிறைந்த செழுமையுடைய ஒருகோடிகபிலைப்பசுக்கள் சிவாலயங்களில் நிறைத்தவைத்த ப லன்களாக வர்த்திக்கும்.—எ-று. (௭)

அந்தவந்தவண்புனற்சுனைமூழ்கியா னருளுமைந்தபிஷேகஞ்
சந்தனங்கள்கற்பூரங்களோடாரமலை சம்புவாமுமையாகத்
தெந்தையுந்திறன்முருகருமினியகே சவருமின்புறவாட்டில்
முந்தவங்கவர்பெறும்பலனுலக மூன்றினுமொழிந்தடங்காதால்.

(இ-ள்.) அழகிய வந்த வளமைபொருந்திய புனல்நிறைந்த தீர்த்தச் சுனையில்

யாதாமொருவர்வந்து மூழ்கி மனமகிழ்ச்சியாகப் பசுக்கள் கொடுக்கின்ற பால்முதல் ஐந்துவகை[illegible] சிவன்றிருமேனிகுளிர அபிஷேகஞ் செய்து கர்ப்பூரம்விரவிய இவ்வி ய சந்தனக்[illegible]ழம்புகளால் நாககிரி நாகீசருக்கும், எந்தையாகிய அர்த்தநாரீசுரருக்கு ந், திறலுடை[illegible] முருகருக்கும், இனிதாகிய ஆதிகேசவருக்கும் இன்பமுறும்படியாக அபிஷேகஞ்[illegible]செய்தார்களாகில் மூர்த்தி யங்ஙன மவர்கள் பெறும்பலன்களை இவ்வ [illegible]வென்று [illegible]லோகத்தார்களாலுஞ் சொல்லிமுடியாது.—எ-று. (௮)

தன்[illegible]தவனைத்தவஞ்செயுஞ்சுனையருட் சங்கரன்சுனைதோய்ந்தார்
பொ[illegible]ிறந்தருஞ்சுனையதுபொற்சுனை பெ[illegible]ற்சரோருகதீர்த்தங்
[illegible]பல்வினையனைத்தையுங் கழுவினன் க[illegible]தருங்கனதீர்த்த
[illegible]மையோருருவாகியதீர்த்த நன்கன[illegible]சிவதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) தருமதேவ[illegible]யாகி யருள்மிகுந்த சிவதீர்த்தச் சுனைநீர் தோய்ந்தவ[illegible]ிறமாவார்க[illegible]ந்தச்சுனை பொற்றுமரைத் தீர்த்த மென்றுஞ் சொல்ல[illegible]ம், பூர[illegible] கர்மமான [illegible]னைத்துந் தீர்த்து நல்ல சிவகதி கொடுக்கும் நன்மை[illegible] தன்மமே யொருவ[illegible] தீர்த்தம் மேன்மையாகிய வெ ள்ளைவிடைச் சிவதீர்த்[illegible] மிகவும் மகிமையா[illegible]கிறது.—எ-று. (௯)

பலபலன்றரப்பகர்ந்ததீர்த்தங்களைப் படித்தவர்படித்தோதும்
கலனுறத்தினங்கேட்பவர்சிவபுரி நாடுவரொனும்வேதங்
கலைதெரிந்துரைசூதான்றேதினர் காசிகாண்டமுங்காந்த
நிலைதரித்திடுபுராணநூலோதிய நிலைமையென்றுலகத்தே.

(இ-ள்.) அநேக பலன்களைத் தருவதாகச்சொன்ன தீர்த்த மான்மியங்களைப் ப டித்தவர்கள் படித்ததன் பொருள்விளங்கச் சொல்லுமவர்கள்[illegible]யாகத் தினமுங் கே ட்பவர்களனைவருஞ் சிவலோகஞ் சேர்வார்களென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும் பின்னையுங் [illegible] நிலைமையுடைத்தாகிய காந்தபுராண நூல்களு மோதி னபலன்கள் உலகத்தில்யாவர்க்கும் நிலைமையா[illegible]டாகுமென்[illegible]கலை களையுந் தெரிந்துணர்ந்த சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (௧௦)

சிவதீர்த்தச் சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், உ௪-க்கு, திருவிருத்தம், ௬௯௯.

குமார தீர்த்தச்சருக்கம்.

சிவதீர்த்தம்புக் காடிப்பின்குமா ரன்றீர்த்தந்தோய்ந்து
தவநீர்மையிலக் கரையானதிற்சடாக் காமுந்தனியோதிப்
பவநீடிகல்விட மாதொருபங்கன் பஞ்சக்கரமோதிப்
புவனேசுரிமந் திரமொடுபோற்றப் புத்திமுத்தியுமாம்.

(இ-ள்.) சிவதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடினபின்பு குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நேம மாய் சடாக்ஷரத்தை உச்சரித்துப் பாவ விகா தத்தை முடித்து அந்தத் தீர்த்தக்கரையிற் சடாக்ஷரத்தையு முச்சரித்துப் புவனேஸ்வ ரி மந்திரத்தோடு செபித்துத் துதிசெய்தவர்க்குப் புத்திமுத்தியு முடனே சித்திக் கும்.—எ-று. (௧)

குமரன் றீர்த்தம் வந்தவிதமக்கிது கூறுதியெனமுனிவோ
ரமருஞ்சூதருனைப்பனசோணித வணிநகரத்தொருவன்
சமரந்தருவா ணசுரனென்போன் சங்கரனைப்பணிய
வெமரிப்படியர்ச் சித்திலர்யாது னதெண்ணமெனப்புகல்வ... ன்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தம் வந்தவரலாற்றை யெங்களுக்குச் சொ... மய்யாவெ ன்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார், சோணிதாபுரத்தில் அ... ... குகி ன்ற புஜபலபராக்கிரமத்தை யுடைய வாணாசுரனென்பவன் சிவனை யா... கால மும் பூசித்துவணங்க வெம்மடியா... ளி லிப்படி. யர்ச்சனை செய்தவர்களில் ... ஆன தால் உன்னுடைய மனோபீஷ்ட... ன வரங்களென்னவென்று சிவன்றே ... கேட்கச் சொல்லுகிறான் வாணு...—எ-று.

கையாயிரவுர. வாணன்... ... ...தேத்தி
யையாமகபதி யஷ்டவசு... ளயன்முதலவி...
மெய்யாயுதமென வாயி... ... தை வெற்றி யனந்...ச்
செய்யாயிருவரமடியா... ...வருள் சிவனப்படி... ...

(இ-ள்.) ஆயிரங்கைகளையுடைய வாணாசுரன் ... ய வெபிரானைக் கண்டு கருணையுடனே வணங்கித்தோத்திரஞ் செய்து சுவாமி யிந்திரன் அஷ்டவசுக்கள் பிரமதேவன் முதலானதேவர்கள் பூமியில் மனிதர்கள் இவர்களுடைய ஆயுதங்களா லெனக்குப் பிராணச்சேதம் வராமல் வெற்றியுண்டாக மெய்யாகிய வரங்கொடுத்த ருளுமென்று சொல்லக் கிருபைகூர்ந்து அந்தவரமெல்லாங் கொடுத்தார்.—எ-று. ()

சோணிதநகரினி லிவ்வாறுடையான் சுராசியர்புகழத்
தானுறைவிநாஞ் ஆறுகரத்தாற் றகவர்ச்சனைசெயுநாள்
பூணும்விசையத் திருமாலுனதொடு போர்செயுமக்காலங்
காணு... யெம்தறு முக... யாமுங் கடிதணுகுவம்வெருவேல.

(இ-ள்.) ... ணிதாபுரத்திற் சிவன்கொடுத்த வரப்பிரசாத பலத்தினாற் றேவர் கள் முதலாகிய ... னவர்களும் போற்றிசெய்ய அரசாட்சிசெய்துகொண்டு சிவ மூர்த்தியைத் தன்... டைய ஆயிரங்கைகளாலும் அர்ச்சனை செய்யுங் காலத்தில் ஒரு நாள் சிவன்றோன்றிக் காட்சிகொடுத்து வாராய் வாணாசுரனே வெற்றியுடைய விஷ்ணு மூர்த்தியானவர் உன்னுடனே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வார் அப்போ துனக்குச் ச காயமாக நமது குமாரக்கடவுளோடு நாமும் விரைந்து உதவிசெய்கிறோம். ஆகையா யாகச் சற்றும் பயப்படாதேயென்று உறுதிசொன்னார்.—எ-று. (ரு)

எனவரனோதின னென்றுயர்சூத ரியம்பச்சவுனகர்கேட்
டனகனன்மாதவ வாணர்கரியுட னடுவினையென்கொலென
மனஞ்றவோதுவ தோதுவமத்தெய்வ வருடமோராயிரமாய்க்
கனவனுருத்தன் காரணமாயன் கண்டகனைப்பொருவான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்னார் சிவனென்று உயர்ந்த தவமுடைய சூதமு னிவர்சொல்லச் சவுனகராதி முனிவர்கள்கேட்டு நிர்மலனாகிய சூதமுனிவரே அந்த வாணாசுரனுக்கு விஷ்ணுவுடனே போர்செய்யவேண்டிய முறைமையென்ன அதைச் சொல்லுவீரென்றுகேட்க, உங்கள் மனத்துக்குத் தெரியும்படிச்சொல்லுகி றோம், தேவாண்டிலே ஆயிரம்வருடம் அழகிய அனுருத்திரன் நிமித்தமாக மகா விஷ்ணுவானவர் வாணாசுரனுடனே யுத்தஞ்செய்வாரென்றுசொன்னார் சூதமு னிவர்.—எ-று. (௬)

எவ்வகையெனிலுடற் கன்னிகைகரியவ னெழில்மகவனுருத்தன்
மைமலிழமுடிங் கனவின்மணப்பவம் மகிணற்கவன்மயலா
மிவ்வகைசித்திரரேகையறிந்து படத்தெழுதினளிவரி
லெவ்... வவரெனவனு ருத்ரனையோதின ளேகியெடுத்துய்த்தாள்.

(இ-ள்.) நன் னடந்த விபரம் யெப்படியெனில் வாணாசுரன்மகளாகிய உடற் கன்னி... பன்பவள் ஒருநாள் நித்திரைசெய்யும்போது கிருஷ்ணன்மகனான அனுருத் திரன் அவள் சொற்பனத்தில்வந் தவளைப் புணர்... செய்ய வவனழகைக்கண்டு மிக வும் மோகித்து மூர்ச்சிப்பதுகண்டு அவளைப்பெ... ற தாயாகிய சித்திரரேகை யதுவ ... மகள் மயல்தீரும்படியாக அன்பத்தாறு ... தேசத்து ராஜகுமாரர்களைப் படங்க ...ழுதி இவர்களி லுனைச் சேர்ந்தவனெவ னென்றுகேட்க அழகிய அனுருத்திரன் வடிவெழுதிய படத்தைக் காண்பித்தவுடனே ... ரவண்டனைவிட்டு சொரூபமா டிதூவி மயக்கஞ்... ...து நி... ரைசெய்கின்ற அனுருத்திரனைக் கட்டிலோ டெடுத் து வந்து மகளுடனே சேர்த்தனள்.—எ-று. (௬)

சித்திர... ...டுத்தனுருத்தன் றிகழ்பஞ்சணைமீதே
நித்திரைமெ... ...ரிகைகள்... நெடுநாளதிமோகம்
வைத்தபினிவ... ...தநில ஏறிய மைந்தனும்வயிறார்ந்தான்
அத்தகைவாணனறிந்தவனுபமிக லாடிச்சிறைபோட்டான்.

(இ-ள்.) சித்திரரேகையானவள் அனுருத்தனைக்கொண்டுவந்து பஞ்சணைமெத் தையின்மேலே நித்திரையுடனே யுடற்கன்னிகைமருவி யிருக்கும்படி செய்துவைத் தாள். அவர்களிருவரும் பிரியாமல் நெடுநா ளதிமோகமாகிக் கலர்ச்சிசெய்திருந்த போது அந்தப் பெண்வயிற்றில் புத்திரனுற்பத்தியானான். அது வாணாசுரனறிந்து அனுருத்திரனோடு போர்செய்து சிறையிட்டான்.—எ-று. (எ)

இவ்வகையவரித யத்திலிரிவெண்ணை யெழுந்தனனெதிர்போந்து
பௌவமினைத்தென வாணனைமுன்... ...ப்பல்வமர்... ...
னவ்விடைமுருகன் கணபதியைம்முக னவருதவியிலே... க்
தெவ்விடையவரவ ருக்கொருவிபரஞ் செய்தன னெ... ...ரியன்.

(இ-ள்.) இவ் வரலாறெல்லாங் கிருஷ்ணமூர்த்தி இருதயத்... தெரிந்துகொண்டு மகா கோபத்துடனே கடல்கொதித்தாற்போலும் அளவில்லாதசேனைகள் புறப்பட்டு ச் சோணிதாபுரத்தை யணுகிச்சூழ்ந்து வாணாசுரனை யெதிர்த்துப் பலவிசித்திரமான யுத்தஞ்செய்தான். அதவேளையில் வாணாசுரனுக்கு உதவியாக முருகவேள் கணபதி பரமேஸ்வரன் யிவர்கள்வந்து முனைந்த போர்செய்தார்கள். அப்படிபோர்செய்யு ம வாவருக்குத் தக்கவகை விவரஞ்செய்தமைத்தான் மாயவனான கிருஷ்ணன்.—எ-று.

செய்துசமர்க்கெதிர் வாணனையடருஞ் செங்கட்கரியோன்முன்
வெய்துய்ம்பரசிவ னெதிருற்றமர்முனை வினையிற்சிலசெய்யக்
கைதவமுற்றொரு மாயவிதத்தாற் கண்டகன்வாணன்பா
லெய்தியவன்கர முற்றுமறுக்கு மெல்லையில்வெள்விடையோன்.

(இ-ள்.) அவரவருக்குத்தக்க விவரஞ்செய்தமைத்துப் போர்முனைந்து வாணாசு ...னை யடர்ந்து போர்செய்யுஞ் செந்தாமரைக்கண்ணனான கிருஷ்ணனுக்கு முன்னே ...ரமசிவன் வந்தெதிர்த்து விசித்திரவகையாகச் சில யுத்தஞ்செய்தாநின்றார். அது ...டு கபடமாய் வேறொரு மாயாசொரூபமாக வாணாசுரன்பக்கத்தில்... அவன் ...கள்முழுதும் அறுத்தார். கிஷ்ணன் அதுவேளையில், அங்ஙனஞ் சிவ... ன்றி ...ன்று சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௯)

எம்மைப்பூசித் திடுகையிரண்டு மீனிதினில்விடுகவெனுஞ்
செம்மைத் திருமொழி யாலடிகளியவர் நின்கையிரண்டுந்தார்
கொம்மைக்கரமோ ரிரண்டாவரியொடு கொடுவெஞ்சமர்பி[illegible]னுங்
தம்மிற்புரியத் தடிதாமென்னளவிற் ருய்வந்தடி வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) 'எம்மையவன் பூசைபண்ணின கையிரண்டையும் அறு[illegible]மல் வி[illegible]டுவி
டுமென்று அன்புடனே சொன்னார். அவரது திருவார்த்தைக்கு மன[illegible] கித்[illegible]
டகைகளிரண்டும் அறுக்காமல் வி[illegible] விட்டா ரப்படிவிட்ட விரண்டு கை[illegible]ரனும்
கிருஷ்ணனுடனே கொடிதாகிய யு[illegible]ம் வாணாசூரன் செய்ததுகண்டு அந்த [illegible]
கைகளையும் அறுத்துவிடுவோமென்[illegible] அறுக்கவருமளவில் அவன் ருயானவ[illegible]
அவன்பாதத்தில் விழ்ந்து யுத்தத்[illegible] விலக்கினுள்.—எ-று.

அன்னவனைக்கொல் லாதமர்வினையு [illegible]
பின்னவனுதவுஞ் சிறுமியையன்கமி யா[illegible]பெரி[illegible]ருன்
கன்னியிடத்தனு மிருடிகள்கணமும் கண[illegible]திமு[illegible]ரு
முன்னியடைந்தனர் குமரச்சுனையிலவ் வாணனு[illegible]ய்.

(இ-ள்.) அப்போது சிவன்முதலாகிய அ[illegible] யுத்தத்தை விலக்கிச்
சமாதானஞ்செய்து அதமுகூர்த்தத்தில் அ[illegible] அநிருத்திரனுக்கு வாணாசூரன் மகள்
உடற்கனையை அழகியகல்யாணஞ் செய்வித்துக்கொடுத்து கிருஷ்ணனுடனே கூட்
டி யனுப்பிவைத்தான், அங்ஙனம் பரமேஸ்வரனு மிருடிகள் கூட்டங்களுங் கணப
தியார்முதலான தேவர்களனைவர்களும் குறிப்புடனேவந்து நாககிரியிலுற்ற குமார தீ
ர்த்தக்கரையிற் சேர்ந்தார்கள் அவர்களுடனே வாணாசூரனும் வந்தான்.—எ-று. (கக)

உடன்வருமிருடிக ளனைவரும்வாண னுயித்தப்பரிசிப்பால்
தடநிறையுங்கும ரன்றீர்த்தத்திற் றரும்புன லுறமூழ்கி
யடிதொழுதிடவந் தீசுரவெவ்வெறன் குகரமொழிகூறித்
திடனு[illegible]மான் றீர்த்தக்கிழ்பார் சிவபூஜைகள்செய்தார்.

(இ-ள்.) அ[illegible]ம் வந்துசேர்ந்த இருடிகளனைவரும் வாணாசூர னுயித்த பரிசி
ப்பிறைற் சுத்தாக[illegible]றைந்த நீரையுடைய குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கி வந்தீசரர் பாதா
ரவிந்தத்தைப் பிரத[illegible]ணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து அரகரமகாதேவாவென்று தோத்தி
ரஞ்செய்து குமாரதீர்த்தத்தின் கிழக்குப்புறத்திற் சிவனைப் பூசைசெய்தார்கள். எ-று.

எந்தையாம்வந்தீசுரனைப்பூசித் திருடிகள்குகைதோறு
முய்ந்தனரனைவரும் வாணன்குமர, னுதவுஞ்சுனைமூழ்கி
வந்துமைபங்கனை யர்ச்சனைபண்ணி வந்தீசனையேத்திச்
சிந்தைமகிழ்ந்தொரு தீர்த்தமமைத்துத் தினம்பூசனைசெய்தான்.

(இ-ள்.) எந்தையாகிய வந்தீசுரனைப் பூஜைசெய்து இருடிகள் குகைதோறு
புகுந்து சிவயோகஞ் செய்திருந்தார்கள். வாணாசூரனுங் குமாரதீர்த்தத்தின்மூழ்கி
ந்தீசுரரைப் போற்றிசெய்து அர்த்தநாரீசுரரைப் பூசித்து மனமகிழ்ச்சியுடனே [illegible]
பெயரால் அங்கொருதீர்த்தஞ்செய் தமைத்துத் தினமும்பூஜைசெய்யா நின்ற[illegible]

அய்யவவந்தீசார்வருகாரண மருடருகவெமக்
கு[illegible]விளம்புதியென்னவுரைப்ப தாரைப்பனபுவிவாழ்கத்
[illegible]திருக்கயிலாயந்தனிலச் சுரர்முதலனைவோருந்
[illegible]யவருந்தவ மகவுதவெனவச் சிவனைத்தொழுபோதில்.

(இ-ள்.) அந்த வந்திசுரன் வந்த காரண மகிமையைச் சொல்லுமய்யாவென்று
முனிவர்கள் கேட்கச் சொல்லுகிறோமென்று சொல்லுகிறார். சூதமுனிவர் இந்தலோ
கமெல்லாம் வாழத்தக்கதாக மேன்மையான ஸ்ரீகைலாசத்தில் தேவர்கள்முதலனை
வர்களும் அரியதவங்கள்செய்து நாங்களுய்யும்படியாகப் புத்திர சந்தானவரங் கொடு
ந்தருளுமென்று பரமேசுரனை அப்போது வணங்கித்துதித்தார்கள்.—எ-று. (கச)

மண்டபமிசையத்தெட்சணவரையென் றொருவரைமணிவரையீ
தண்டாரகம்முனிவர்யாரனைன்று முகவன் முன்னவன்வந்
தெண்டிசையுந்தொழுவினிதாளதுமையவு ளெம்பங்குறைவித்தின்
புண்டரிகத்தி ருப்பமவ்வந்தி சுரனுகி தொழவே.

(இ-ள்.) வாரீர்தேவர்களே! பிரதப்பூமண்டபத்தின்மீது தெட்சண கைலாசமெ
ன்றொரு திருநாககிரியுள்ளது அங்ஙனம முனிவர்கள் விஷ்ணு, பிரமன், வேலவர்,
விநாயகர் எட்டுத்திசை யவர்களும்வந்து தொழும்படியாகியஸ்தலம் அந்தஸ்தலத்திற்
பார்வதி கம்மிடப்பாகத்திற் [illegible]யாமலிருக்கின்ருள் பொற்றாமரைப்பூம்பொருட்
டின்மேலெழுந்தருளி யிருக்கின்றோம் எம்மையும் வந்திசுரனையும் பூஜைசெய் (கரு)
வார்களென்றுசொன்னார் பரமேஸ்வரன்.—எ-று.

அக்கிரிமிசையொருநாளன்னங்க ளருந்துதல்விட்டுவலம்
புக்கெமைவந்துபுகழ்ந்தவர்புத்திரர் மித்திரர்பொலிவரென
நக்கனுரைத்தனனவ்வி[illegible]ப்படி[illegible]கவலம்வருபவர்தாங்
தக்கநெறித்திறமுலகத்தவர்புரி தவமிருதெனமொழிவாம்.

(இ-ள்.) அந்தக்கிரியின் மீது யாதாமொருவர்வந்து உசிதமான தீர்த்தங்களில்
மூழ்கி [illegible]மைத்துடனே ஒருநாள் அன்னமுதலாகிய பதார்த்தங்க ளுண்பதுவிட்டு உ
பவாசமாக நமதுதிருக்கோவில் வலம்வந்து நம்மைச்சோடச வுபசாரங்களாற் ரொ
ழுவார்களாகில் அவர்கள் நினைத்தபடியே புத்திரமித்திர களத்திராதிகளுஞ் சகல
பாக்கியமும் பெறுவார்களென்று சொன்னார் பரமேஸ்வரன் அவ்வகை விரதப்படி
கிரிவலம் வருபவர்கள் தகைமை நெறிமுறைமைத்திறமும் உலகத்தார்[illegible] செய்யுந் த (கசு)
வங்களும் பின்னபடியென்று சொல்லுகிறோம்.—எ-று.

குமரன் சுனையிற்காலையின்மூழ்கிக் குமரனைமுன்போற்றி
அமரொன்சரவணபவவென்றறக் கரமுமக்கரையோதித்
தமருந்தந்தையுமன்னையுநீயென் றவனியென்வீர[illegible]
தவருந்தாசொடுமுத்தினமன்னங் கடிவன்றுயிலறவே.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தி லுதயகாலத்தமூழ்கி தீர்த்தக்கரையில் நேமமு
டித்து சரவணபவாநமாவென்று சடாக்ஷரத்தை யுச்சரி[illegible]ச் செபஞ்செய்து தந்தை
[illegible]தாயுந் தமரு மென்தவமுஞ் சகலமு நீயென்று சிந்தி[illegible] துத்திய யிரச்சியுடனே
யாதாமொருவர் மூன்று நாளைக்கு ஆகாரம் நித்திரை யிவையிரண்டும் விட்டு உபவா (கஎ)
சஞ் செய்வார்களாகில்.—எ-று.

முத்தினமாலயம்வலம்வந்தக்கிரி முறைமுறைவலம்வந்தே
நித்தமும்வந்திசுரனையுளத்தி னினைந்தடிநின்றேத்தி
அத்தகைகணபதியைக்கண்டேத்துக வாதியினடுவிற்றன்
சித்தமகிழ்ந்திப்படித்தவமுயல்பவர் செல்வர்தமைப்பெறுவார்.

(இ-ள்.) மூன்றுநாளும் விரதஞ்செய்து வக்கிய பாரணைக்கிரியைசெய்து மு
றைமுறையாக வலம்வந்து சிவாலயத்தையும் வலம்வந்து நித்தமும் வந்திசுரனை யு

ளாத்தி நினைந் தடிபணிந்தேத்தி அப்படியே கடைநாளையுங் கண்டுதொழுது அர்த்தநாரீசுரரையுந் தரிசனஞ்செய்து வணங்கி மனமகிழ்ச்சியுடனே இப்படி தவஞ்செய்பவர்கள் நல்ல சற்புத்திரரைப் பெற்று வாழ்வார்களென்று திருவுளம் பற்றியருளினார் பரமேஸ்வரன்.—எ-று. (௧அ)

எனவரன்வானவர் யாவருமேத்தி யிறைஞ்சிபகாலையவர்
கனவாதமுகலதவமுஞ்சிந்தையி லானவுமன்னவுமெய்க்
கனவனமகவும்பெறுகுவிர்நாகக் கனகிரிகயிலையெனத்
தினமுறைபகர்வதெமக்கிடமாகாது செல்லுமினென் விடையோர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யீசுரன் சொன்னவுடனே தேவர்களனைவரும் கைதொழுது உய்ந்தோமுய்ந்தோ மென்றார்கள். அப்போது சுவாமி தேவர்களோ நான்சொல்லுகிறபிரகாரம் அந்தஸ்தலத்தில் அனைத்து காலமும் நல்லதவம் புரியீர்களாகில் நீங்கள் மனத்தில்நினைத்த காரியங்களுஞ் செயமாகிப் பாவநிமோசனமுமாகி அவரவருக்கான புத்திரர்களையும் பெற்றுவாழ்வீராக திருநாககிரி, [illegible] கைலாசகிரியென்று சதாகாலமும் வேதங்கள் முறையிடுகிறது யெமக்கிஷ்டமானஸ்தலம் அது அங்கனஞ்செல்லுமின்களென்று விடை கொடுத்தருளினார். அப்படியே தேவர்களெல்லாம் உடனே யந்தஸ்தலத்துக்கு வந்தார்கள்.—எ-று. (௧௯)

வந்துநினைத்தவாந்தருவும் வடிவேலவனாவாரும்
நந்தவனந்திகழ் சஞ்சீவியுமுள [illegible]கிரிதகலா
வெந்தையெம்முருகன் சுனைதருதீர்த்த மென்றுயிரதீர்த்தஞ்
சந்ததமாகும் பலபலனுதவுஞ் சத்தியமென்றனரே.

(இ-ள்.) தேவர்களனைவரும்வந்து யிஷ்டகாமியக் கொங்கரட்ட மேரும் வடிவேலருடைய கிருபாகடாட்சமும் கற்பகதருக்கள் நிறைந்த நந்தவனந் திகழ்ந்துவிளங்கிய சஞ்சீவிகளும் உண்டாகும் நாககிரியைப் பிரியாமல் டைய சுவாமியாகிய முருகவேள்செய்த குமாரதீர்த்தமுதலாய் என்றுயிர தீர்த்தங்களுஞ் சதாகாலமும் மூழ்கித் தவஞ்செய்து வேண்டிய பலன்பெற்றார்கள்; மற்றும் யாதொருத்தர் நினைத்த காரியங்களெல்லாங் கூடிவரும் இது சத்தியமென்றார் முனிவர்.—எ-று.

வேறு.

குமரன்றீர்த்[illegible] தொருதுளியுள்ளே கொள்வாரேற்
குமரன்பெறுதற் குரியவர்நன்மைக் குலமாதர்
குமரன்கொற்றம் பெறுகுவர்கொற்றவர் குலமாறூற்
குமரன்பாதங் கூடுவ ராறக் கரங்கூறில்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில் ஒருதுளிசல முட்கொள்வார்களாயில் குமாரனைப்பெறுவதற்குரியவர்கள், நல்லபிராமணகுல ஸ்திரீசனங்களான பெண்கள் குமாரசுவாமியினுடைய சவுரியமும் பெறுவார்கள், அரசர்குலமானால் சுப்பிரமண்ணியர் பாதஞ்சேர்வார்கள் சடாக்ஷர தியானஞ் செய்வார்களாகில்.—எ-று. (உ௧)

கார்த்திகைமதியிற் கந்தன்சுனையின் கண்மூழ்கி
யேத்திகம்மானைச் சண்முகனைப்போற் றியமாந்தர்
பேர்த்தொருசென்மம் பெரிதரசாளும் பிடோங்கி
வாய்த்துடலிடையார் நரைதிரைமருவார் வடிவரவார்.

(இ-ள்.) கார்த்திகை மாதத்திற் றிருக்கார்த்திகை தினத்தில் யாதாமொருத்தர்

வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கிச் சண்முகக்குமாரனையும், நாகேசரனையும் போற்றிசெய்தார்களாகில் மறுபிறப்பில் மன்னவர்களாகி பூலோக சக்கரமெல்லாம் அரசாட்சியாக ஆளுவார்கள். மிகவும் பெருமையுடைத்தாயு மேனியிடையார்கள் நரைதிரைபொருந்தாது நல்லவடிவாக வாழ்வார்கள்.—எ-று. (உஉ)

பாதருமகவும் வளமிகுசிரியும் வளர்சீரும்
போதருமிலையும் பூலகுவா ராரம் புனைநாளிற்
காதலின்முருகை யம்மந்திரவுரை க[illegible]டார்க்கும்
வீதமர்திப மளித்தார்க்கும்பழ வினை[illegible]போமால்.

(இ-ள்.) திருக்கார்த்திகை நாளில்வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி சுவாமி தரிசனஞ் செய்வார்களாகில், நல்ல ஸ்ரீ ஜனங்களும், நல்லபிள்ளைகளும், திரவியங்களும், நல்லசீரும் பேரும்பெற்று யெக்காலமும் வாழ்வார்கள். முருகனை நினைத்து சடாக்ஷரமந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு வேலவனைத் தரிசித்தபேர்களுக்குஞ் சுகந்த புட்பமாலைகள்சாத்தி தூபம்நிறைத்தபேர்களுக்கும் பூர்வசென்மாந்திர கருமங்களெல்லாம் நிவாரணமாகும்.—எ-று. (உ௩)

மன்னவர்மலைவுறும் வயவுனைவெல்லும் வலிவேண்டிற்
பன்னறைபுழுகொடு சந்தனகுங்கும பன்னீரால்
முன்னுனைகோரோ சனைமுருகர்க்கு முழுச்சாத்திப்
பொன்னடிபணியிற் பொருபடையோடும் புவிகூடும்.

(இ-ள்.) மறுமன்னரை வெற்றிகொள்ளும்படி வலிமைவேண்டினால் வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கிப் புண்ணியதினமான திருக்கார்த்திகைநாளில் வாசனைபொருந்திய புனுகு, சவ்வாது, கோரோசனை, குங்குமப்பூ, பச்சைக்கர்ப்பூரம், வாசனைத்திரவியமுங் கலந்த திவ்வியசந்தனங்களாற் செங்கோட்டு வேலவருக்கு முழுக்காப்புச்சாத்தி புட்பமாலையும்புனைந்து தூபதீப நைவேத்திய வுபசாரங்கள்செய்து தரிசித்து அவர் பொற்பாதாரவிந்தங்களைப்பணிந்து போற்றிசெய்தார்களாகில் மாற்றானை வெல்லும்படியாகச் சவுரியமும், ஆயுதங்களுஞ், சேனைகளுங் கைசேரப்பெற்று வெற்றிகொண்டு பூமண்டலத்தை ஒரு குடைக்கீழேயடக்கி ஆள்வார்கள்.—எ-று. (உ௪)

தன்மந்தருவைக் காசிவிசாகந் தனில்வேலோர்
நன்மங்கலசுனை மூழ்கிமகிழ்ந்தர்ச்சனைநாடித்
தென்மனைபழமொடு பாயசமேற்றிச் சிறுதுண்டாற்
குன்மமுதற்றம் முதாப்பிணிபல குணமாமால்.

(இ-ள்.) புண்ணியதினமாகிய வைகாசிமாத மதியம் விசாக நட்சத்திரத்தில் நல்ல மங்களகரமான குமாரதீர்த்தத்திலே மூழ்கி சேமத்துடனே மனோபக்தியாக சுவாமிகளுக்கு அர்ச்சனைசெய்து, தேங்காய், பழம், பாயாசம், நிவேதித்து அதிற் சிறிது பிரசாதம் உண்டார்களாகில் வயிற்றில் வலிக்கப்பட்ட குன்மமுதலாகிய பிணிகள்யாவுங் குணமாகிச் சுகமாயிருப்பார்கள்.—எ-று. (உ௫)

பொற்கலை குங்கும கலைசெம்பட்டுப் புனைவாக்கிற்
பற்பலசெல்வம் பாரித்தங்கப் பகைதீருங்
கற்புரசந்தன புனுகால்முருகன் கழல்சாத்திற்
வெப்புனைமேக மெய்த்துயர்தாகங் காசம்போம்.

(இ-ள்.) சேமத்துடனே சுவாமிகளுக்குச் சொர்ணப்பட்டாடை குங்கும வஸ்திரம் அணிந்து, குளிர்ப்பட்டுகள்சாத்தி அலங்காரஞ்செய்து உபசாரத்துடனே

வணங்கி வாழ்த்தினர்களாகில் பலசெல்வங்களும் படைத்து வாழ்வார்கள் இயமன் பகையுந்தீரும் கர்ப்பூரம், புனுகு, விரவிய சந்தனத்தால் முருகர் திருமேனி குளிரச் சாத்தித் தரிசனஞ்செய்வார்களாகில் அவர்களுக்கு வெப்பு, உளைப்பு, மேகம், சருவாங்க விரணத்துயரம், அந்தாதாகம், காசரோகமுந் தீர்ந்துபோம்.—எ-று. (௨௬)

சோதிபதத்தொரு சொர்ணப்புட்பந் தொடைசாத்தில்,
மாதுயரகலும் பாதகமிலர்மக வான்போல
ராதுருபோன் பெறன்மிகு செல்வத் தியர்வாருந்
காதலர்கல்வி யுடன்கட்டமுதின் கைசேர்வார்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி நேமத்துடனே சிவதரிசனஞ்செய்து சுவாமி பாதங்களில் ஒரு சொர்ணபுட்பம் புட்பமாகச் சாத்தினர்களாகில் மிகுந்த துயரந்தீரும். அவர்கள்செய்த பாதகங்களும், நிவாரணமாகும். இந்திரனைப்போல போகபோக்கியங்களநுபவிப்பார்கள். குபேரனைப்போல் மிகுந்த செல்வத்தைப்படைத்து நெருங்குவார்கள். நல்ல புத்திரரும் வித்தைகளும்பெற்றுச் சுற்றத்துடனே கட்டமுதாகப் பூமியில் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௨௭)

இத்திறமுதலுங் குமரன்றீர்த்த மெனும்பெயரொடுமிழுந்
சித்திகொடுத்த மெனும்பெயருடையது தேவேந்து
மத்தருவும்வந் நிலைமையவிளங்கிய வதன்மேல்பாற்
சந்திரதீர்த்தக் கீழ்பாலுளவது சண்முகதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) இக்கியாதி பலனுங்கொடுக்கப்பட்டது குமாரதீர்த்தமென்றொருபெயர், பின்னுஞ் சித்திபாதீர்த்தமென்று மொருபெயருடையது. இந்திரலோகத்துக் கற்பகத்தருக்களனைத்தும் வந்தமர்ந்து வசித்திருக்கின்றது. இதின்மேற் பாகத்தில் சந்திரதீர்த்தத்தின் கீழ்ப்பாகத்திலுள்ளது அழகிய சண்முகதீர்த்தம்.—எ-று. (௨௮)

அந்நாள்வேதியன் முதலந்தணருக் கருள்சத்திரமாக
மின்னார்வேலவர் வேதவதிஷ்டன் மிகவும்பரிவுறவே
மின்னுள்வருதே னுவையவணிறுவிப் பெரியவருக்கிந்து
மின்னரிவையொரு பங்கனைவந்தனை மலரடியர்ச்சித்தான்.

(இ-ள்.) அந்தகாலத்தில் பிரமாமுதலாகிய அந்தணர்முனிவர்களுக்குச் சத்திரங்கட்டி அமிர்தபோஜனங் கொடுப்பதாக நினைத்து மின்னொளிபொருந்திய வேலாயுதக்கடவுள் வேதவசிஷ்டன் மிகவும் பரிவுகூர்ந்தருளிய காமதேனுவை யங்ஙனம் வரவழைத்து நிறுத்தி அளவில்லாத மகா சனங்களுக்கெல்லாஞ் சத்திரபோஜனங்கொடுத்தருளி மின்னிடையாளான உமையொருபாகனை வந்தனையோடர்ச்சனைசெய்தார்.—எ-று. (௨௯)

அன்றுமுதற்சந் திரதீர்த்தப்பெய ராங்காயினவங்க
ணின்றுயர்கற்பக ஞானப்பாதவ நிறைதிக்காயதரு
வன்றிகொள்கூல விருக்கமெனும்பெயர் நாலுகமுமுறையே
வான்றியிவ்வளவும் விளங்கின்குமா னெழிற்கனை மேல்பாலாய்.

(இ-ள்.) அன்றுமுதற்கொண்டு சந்திரதீர்த்தமென்னும் பெயராயிற்று. அங்ஙனம் உயர்ந்து நிற்கின்றது. கற்பகம், ஞானபாதவம், திக்கெல்லாம் நிறைந்த தருவு அழகிய கூலவிருட்சம் என்றிப்படி நாலுயுகமும் முறையே பெயர்களாய் விளங்கிச் செழித்து இந்நாள்வரையிற் புகழ்ச்சியாயிருக்கின்றது. அழகிய குமாரதீர்த்தத்துக்கு மேற்பாகத்தில்.—எ-று. (௩௦)

வேலவர்சுனைமூழ் கித்தருநிழலில் விரதியருக்கன்னஞ்
சிலமோடொருபிடி யுதவிலோர்கோடி சிவக்கியானியர்கொள்ளப்
பாலமுதங்கள் படைத்தபலன்கள் பலிப்பாகுமென்றே
போலமெடுத்துரை யோதினருண்மை யுண்மையெனச்சூதர்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி நேமத்துடனே விரதமாக அந்த கூலவிருட்சத் தருநிழலில் மாவிரதியர்களுக்குச் சுத்தமாக ஒருபிடி யன்னங்கொடுத்தார்களா யில் ஒருகோடி சிவயோகிகளுக்குப் பாலமிர்தங்கள் படைத்த பலன்கள் பலிப்புண்டாகுமென்று நேசையுடனே இது வுண்மையென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

இருசுடரைப்பணி யிடர்செயுநாளினி லித்தீர்த்தமதாடி
யுரதருவின்கீழ்த்திலமோமஞ்செயி லொன்றுக்காயிரவாண்
டானசவந்தி லிருப்பாமுன்று லாக்கருடான்புரிவார்
பாகதியும்பலனுஞ்சிவசிவவது பகரத்தொலையாதால்.

(இ-ள்.) சந்திராதித்தர்களை இராகு கேதுகள்பற்றிய கிரகணபுண்ணியகாலத்தில் குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி, அந்தகூலவிருட்சத்தருநிழலின்கீழ் திலமாகிய யெள்ளினாலே ஓமஞ்செய்வார்களாகில், ஒரு எள்ளுக்கு ஓராயிரந் தெய்வவருடங் கைலாசகிரியி லிருப்பார்கள். அங்ஙனம் பிராமண ஜனங்களுக்குத் தானங்கள் கொடுப்பார்களாகில் அவர்களுக்குண்டாகும் பாகதியும் பலனுஞ் சிவ சிவா அது சொல்லமுடியாது.—எ-று. (௩௨)

அங்கவிருமா புஞ்சிவலோகத் தடைவது திண்ணமொரோ
ரிங்கிதகோதா னம்புரிவார்புவி யிறைவனெனப்பெறுவார்
மூங்கியதன்கீழ் பூடபம்விடுவா ரவன்முதற் பிதிர்க்களெலா
மங்கையோர்பங்கன் சிவலோகத்தினி வைகுவவாழ்குவரே.

(இ-ள்.) அப்படிச்செய்த புண்ணியபுருஷர்களுடைய இரண்டு மரபுஞ் சிவலோகஞ் சேர்வது நிச்சயம் நிச்சயம் அந்தத்தரு நிழலில் இனியகோதானஞ் செய்வார்களாகில் அவர்கள் பூலோக அரசர்களாகி யாள்வார்கள் பின்னுங்குமார தீர்த்தத்தில்மூழ்கி அந்தத்தரு நிழலின்கீழ் சுவாமிபேர்சொல்லி ஒருஇடபக்கன்றை குலயிட்டுவிடுவார்களாகில் அவர்கள் பிதிர்க்களெல்லாம் உமையொரு பாகருடைய சிவலோகபதத்தில் வைகிவாழ்வார்களென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௩௩)

திகழ்தைமாதத் தமவாசைமுதற் சிவராத்திரியளவாய்க்
குகனன்சுனைமூழ் குவரெனில்மாகங் குளித்தவர்பலனுக்
தகுமிக்காலையின் மூழ்கினர்பாவஞ் சதசென்மத்திலையென்
றகமகிழ்வுற்றுரை யாடினர்சூத ரருட்சவுனகர்கேட்ப.

(இ-ள்.) திகழ்ந்து விளங்கிய தைமாசத் தமாவாசை முதலாய் சிவராத்திரி பரியந்தம் வந்து குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்குவார்களாகில் மாமாங்க தீர்த்தங் குளித்தவர்கள் பெறும் பலனுகும் இப்படிக்கொத்த புண்ணியதினங்களில் மூழ்கினவர்கள் பாவங்கள் தீர்ந்துபோகும் நூறுசெனனம் புண்ணிய புருஷர்களாய் வாழ்வார்களென்று மனமகிழ்ச்சியாக சவுனகாதி முனிவர்கள் கேட்கச்சொன்னார் சூதமுனிவர்.

தானுகெவா டாவிடிலொருவன் றன்கைப்பொருளீந்து
மானுகமலைச் சுனைபடிவிக்கினும் வருமப்பலனென்று
ராஜுதக்கணமாடி தையுதய மாவங்கதிர்நீண்டி
லானுளமுமுக வண்சுனைமூழ்குவ தகுப்பலனுமாம்.

(இ-ள்.) தான்முழுகினாலுஞ் சரியே அப்படிமுழுகக் கூடாதாயின் ஒருவன் கையிற் பொருள்கொடுத்து மூழ்கச்செய்தாலும் அந்தப்பலன் அவர்களுக்கு வரும் உத்திராயணந் தட்சணாயனமாகிய ஆடிச்சங்கிராமம், தைசங்கிராமம், கிராணபுண்ணிய ஸ்தலங்களிலுங் குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் அதிகபலனுண்டுமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௩௫)

கூடலிருக்கங் குலவுகீழக்கிற் குமரன் றீர்த்தமுடன்
ஞாலம்பணிமுருகன் புகழ்ஜோதியன் றுக மலேபோற்றிச்
சீலமிருங்கதை செப்பினர்கேட்டோருஞ் சிவவருட்பாலோர்
கோலமிருந்தா நினைத்தன பெறுவார் குறைவறவாழ்வாரே.

(இ-ள்.) கூடலிருட்சத்தின் கீழ்ப்பாகத்திற் குலவிய குமாரதீர்த்த மகிமையையும் உலகம்பணியு முருகன்புகழையுஞ் சதாகாலமுந் தோத்திரஞ்செய்து உச்சரித்த இந்த புராண சரித்திரஞ் சொல்லுமவர்கள் நல்லவடிவுபெற்று இஷ்டகாமியார்த்தங்கள் குறைவில்லாமற் புவியில் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௩௬)

குமாரதீர்த்தச் சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், ௨௰௧, திருவிருத்தம், ௭௱௯௨.

பாவநாசதீர்த்தச் சருக்கம்.

குமாரதீர்த்தந்தனி லமூழ்கிக் குளிர்ப்புனற் பாவநாசத்
தமாரவாதைகளைமாற்றி யாடுக வாடுங்காலை
யெமாரிட்டதவனைப்போற்றி யியன்றன முன்வைத்தே தா
பமார்வணிப்பரனையேத்திப் பகர் சவுராதிகொண்டே.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில் முழுகினபின்பு யாதாமொருவர் காமவிகாரமில்லாமற் குளிர்ந்தபுனலையுடைய பாவநாச தீர்த்தத்திற் றீர்த்தமாடவேண்டும் அப்படித்தீர்த்தமாடும்போது கமதிருடிகளைப் போற்றிசெய்து தன்னாலியன்றது முன்வைத்து நிவேதித்துத் தூபதீப சவாசத்திர உபசாரங்களுடனே நாகபூஷணனான பரமேசுரனைப்பணிந் தேத்தி நீராடுக.—எ-று. (௧)

பாபநாசத்திலாடிப் பாபநாசங்களாகக்
கோபனணிய வாய்பங்கன் குரைகழல் கும்பிட்டோதி
தாபனதேலமாற்றுங் தற்பணமுதவித்தானம்
பூபனுதாத்தனுகல்கிற் புண்ணியம் பிதிர்க்கோர்கோடி

(இ-ள்.) பாவநாசமாகும்படி பாவநாசத்தில் மூழ்கி இந்திரகோபம் போலும்படி அழகிய வதரமுடைய உமையொருபாகனது சத்திக்கப்பட்ட வீரக்கழலணிந்த இரண்டுபாதங்களைக் கும்பிட்டுத் தோத்திரஞ்செய்து இமலோகத் தெல்லையை மாற்றுவதானபிண்டப் பிரதானமுந் தர்ப்பணமுஞ் செய்து பக்தியுடனே தானங்கொடுத்தால் அவர்கள் பிதிர்க்கள் கோடிதலைமுறைக்குஞ் சுவர்க்கஞ் சேர்வார்கள் செய்த தருமமொன்றொருகோடியாய் விர்த்திக்கும்.—எ-று. (௨)

எனச்சவுனகற்குச்சூத னியம்புதல் கேட்டு நீத்தோர்
கணத்துறும் பாவநாச காரணம் பகர்தியென்ன

வனத்திருநாகவெற்பு மலரவன் காப்பாமாகம்
நினைந்துறுகுரோச மைந்தின் னேமியாலுறைந்து நீங்கான்.

(இ-ள்.) இவ்விதப்படி சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லக்கேட்டு அந்தமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடனே பெருமைபொருந்திய வந்த பாவநாசத் தீர்த்தத்தினுடைய காரணமகத்துவங்களைச் சொல்லுமையா வென்று கேட்கச் சூதமுனிவர்சொல்லுகிறார், வாரீர் முனிவர்களே அழகிய திருநாககிரியைப் பிரமதேவன் காத்தருளாநின்றார் கிரியைச் சூழ்ந்து நினைப்பதற்கரிய பஞ்சக்குரோசத் தெல்லையையும் பிரியாதபடியாக மகாவிஷ்ணு காத்தருளாநின்றார்.—எ-று. (௩)

முண்டகன் மகவான்ஞான முதல்வனு முனிவர் யாருங்
கொண்டினி துறைவர்வெய்யோன் குளிர்மதி காந்தரீசர்
மண்டுபன் னொருவரெட்டு வசுக்களஸ்வினிவானோர்க
ளுண்டென விருந்தார்காந்த ருவர்தம தணங்கொடுத்தார்.

(இ-ள்) பிரமதேவன், தேவேந்திரன், தேவர்கள், முனிவர்கள், யோகியர், ரிஷியர்மற்றுஞ் சந்திரசூரியர் கந்தர் பதினொருகோடி ருத்திரர்கள் அஷ்டவசுக்கள் அஸ்வினிதேவதைகள், கின்னரர், கிம்புருடர்கள், கெருடர், காந்தருவர்கள், சித்தர், வித்தியாதரர்கள் மற்றும் அனேகந்தேவர்களெல்லாந் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடனே திருநாககிரியி லுறைந்து வசித்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (௪)

இவரிவார்த்தநாரீ சனைப்பணி மலையிலேத்தித்
தவகெதிபுரிக்துவாழுந் தகைமையராகச் சூழ்ந்தார்
புவனமும் விண்ணும்போற்றும் புயங்கவெற் பினிலத் தீர்த்தம்
நவமணிக் கழுநீர் நெய்தல் கனிகொள் செதாம்பல் நீங்கா.—

(இ-ள்.) இவர்கள் யாவரும் நாககிரியில் அர்த்தநாரீஸ்வரனைப் பணிந்தேத்தி சேமத்துடனே நெறிமுறைமையாக வாழ்ந்திருக்கும்படி தருநியர்களாகச் சூழ்ந்திருக்கின்றார்கள். மண்ணும்விண்ணும் புகழப்பட்ட அந்தக்கிரியிற் பாவநாச தீர்த்தம் நவரத்ன மணிகள் பொருந்திச் செங்கழுநீர்ச் செதாம்பல் செந்தாமரை நீலோற்பலங்களும் பிரியாமலிருக்கின்றது.—எ-று. (௫)

இயக்கர்தங் கன்னிமாரோ டினிதுசந்ததமு மூழ்கி
நயப்புனற் றலைமேற்கொண்டு நந்தனவனப் பூக்கொய்து
செயக்கர மழுவோன் பாதஞ் சிவசிவ வெனப்பூசித்து
முயக்கிவர் மகவிரோடு முனிவரர் தவங்க ணீங்கார்,

(இ-ள்.) இயக்கர்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடனே இனிதாகவந்து நாககிரியிற் பாவநாச தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நியதிமுடித்து அத்தீர்த்தந் தலைமேற் புரோட்சித்துக் கொண்டு நந்தவனங்களில் புஷ்பங்களெடுத்துப் பக்தியுடனே வெற்றிமழுவேந்திய கைகளையுடைய சிவன்பாதாரவிந்தங்களைச் சிவசிவா வென்று பூசித்து இஷ்டகாமியம் பெற்று வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். முனீஸ்வரர்கள் மயக்குந் தனபாரங்களையுடைய பத்தினிமார்களுடனே அத்தீர்த்தத்திற் குளித்து நியதிமுடித்துப் பிரியாமல் அரியதவங்கள் செய்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (௬)

யாவரே யெனினுமந்த வெழில்வரை யினிநாள் மூன்றி
லாவலன் வைகிப்பாவ நாசதீர்த்தத்திலாடிக்
காவலின் பரனைப்போற்றிக் கடன்பல கழித்துவெற்பில்
மேவியங்கிழிசர் லென்கால் மிதித்தன பொருத்தியென்ப.

(இ-ள்.) யாராலும் அழகிய திருநாககிரியின் மேல்வந்து அன்புடனே மூன்றுநாள் வாசஞ்செய்து பாவநாச தீர்த்தத்தின் மூழ்கி மெய்முடித்து நித்தியகன்மக் கடன் பலவுங்கழித்து இறைவனை யுமையவளொடு போற்றி செய்து வணங்கி வாழ்த்தி நாகாசலகிரியி னின்றிறங்கி யடிவாரத்தில் வந்துநின்று பெருங்கால் களால் மிகத்தருற்றங்களைப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று தண்டனிட்டுத் தோத் திரஞ் செய்வார்கள்.—எ-று. (எ)

என்றனி மலையினீங்கி யிறைவனைக் குருவைப்போற்றி
நின்றவந் நிலையேமுக்கால் நெறிபுற வலம்வந்தேத்தி
யன்றவ ணிருந்து நாற்றெட் டாறெழுத் தைந்துங் கந்தர்
கன்றிகொ ளெழுத்தோராறும் நவிபெறச் செபித்துச் சொல்வார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி வணங்கினவர்கள் நாககிரி யடிவாரத்திலிருந்து அங்ஙன மிறைவனைப்போற்றிக் குருவை வணங்கி நின்ற நிலையே நெறிமுறைமையாக மூன் று பிரதட்சணஞ்செய்து துதித்து அன் றங்ஙனமிருந்து பஞ்சாக்ஷரங்களையும், சடா க்ஷரங்களையும், பெருமைபெற நாற்றெட் டுருச்செபஞ்செய்து முடித்துப் பின்பு சொல் வார்கள்.—எ-று. (அ)

பணிமலைப் பாவநாசப் பணிப்புனற் றிரளும் வந்த
வணிவகைப் படியுஞ்சொல்வாஞ் சவுனகாதிகேண்மின்
மணிவுள கைலைச்சார்பிற் செழுந்திருத் தீர்த்தஞ்சூழ
நனுமிரமாச்சிரம நன்குள தவத்தின் மேலோர்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரியிற் குளிர்ந்த புனலுடைய பாவநாச தீர்த்தமகி மையும், அதனாலாகிய காரணார்த்தங்களுஞ் சொல்லுகின்றேஞ் சவுனகாதி முனிவர் களே கேண்மின்களென்று சொல்லுகின்றார். சூதமுனிவர் தண்மையுடைய கைலாச கிரிச்சார்பிற் செழுமையுடைய நதிதீர்த்தங்கள்சூழ்ந்து விளங்காநின்ற பிரமனை ரா சிரமங்கள் அழகியதாகவுள்ளது அங்ஙனந் தவமகிமையுடைய பெரியோர்கள் வ சித்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (கூ)

செறிந்துட னிருந்தகாலை யிடமதியெனும்பேராளன்
குறிந்த சூத்திரன்வந்தந்தக் குழாந்தனைப்பாதம்போற்றி
யறிந்திட வடியேனுங்க ளருந்தவத்தொழிலையெல்லாம்
பிரிந்திடா தியாகம் பண்ணும் பெற்றியற் கருளவேண்டும்.

(இ-ள்.) அந்த ஆச்சிரமங்களில் அரியதவ முனிவர்கள்நெருங்கிப் பயிலாநின்ற காலத்தில் இடமதியென்னும் பெயரையுடைய ஒரு சூத்திரனங்ஙனம்வந்து முனி வர்கூட்டங்களைக்கண்டு தண்டனிட்டுப் போற்றிசெய்து சொல்லுகிறான். வாரீர் சு வாமிகளே! அடியேனுக்குத் தங்களுடைய நெறிமுறைமைத் தொழில்களையெல்லா ம் யானறிந்துகொள்ளும்படி தெரியப்படுத்திப் பிரியாமல் தங்களுடனே யாகாதி கி ருத்தியங்கள் செய்யும்படிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளவேண்டுமென்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௧௦)

மாமுனிவரோயுங்கள் மந்திரமுபதேசித்துத்
தேமலர்க்காவினும்பர் செறிந்தவரிடத்திற்கூடிச்
சேமவைதிகயாகஞ் செய்தருச் சனைகள் செய்து
காமுறவடியன் றன்பாற் கனிந்தரு ளுதவென்றேத

(இ-ள்.) மகா முனீஸ்வரர்களே உங்களுடைய காயத்திரி மந்திரங்களை

அடியேனுக் குபதேசஞ்செய்து தேன்பொழியும் புட்பகாவனத்திற்செறிந்த இரு டிகளுடனே நானுங்கூடி ரகசியமான வைதிகயாகத்தோ டர்ச்சனைகளைச்செய்து யோக்கியனாகும்படிக்கு யென்னுசை யன்புக்கிரங்கி யென்னையுமொரு முனிவனெ ன்று சொல்லும்படியாகத் தங்கள் மனங்கனிந்து கிருபாகடாக்ஷஞ் செய்தருள வேண்டுமென்றுசொன்னான் இடமதி.—எ-று. (கக)

சூத்திரன்றனக்கு வைதீ கத்துள வுபதேசங்கள்
சேர்த்திடலாகாதெங்கள் சேர்வைசெய் திருத்தியம்மே
யேத்துதலுனக்கு நல்ல யாகமுந் தவமுமென்று
தீர்த்தரா ரிடத்துமேலோர் திடமதிக் குரைத்தபோதில்.

(இ-ள்.) சூத்திரனுக்குப் பிராமணர்செய்யுங் காயத்திரி மந்திரவுபதேசங்கள் செபங்கள் தவங்கள்யாவுஞ் சொல்லக்கூடாது. எங்களுக்குப் பரிசாரகஞ்செய்து வணங் கியிருப்பதே யுனக்கு நல்லயாகமுந் தவமுமென்று பூசுராகிய ஆரிடத்தின் மே லோர்களப்போது இடமதிக்குச்சொன்னார்கள்.—எ-று. (கஉ)

அதையுளத்தடைத்துத் தூரத் தாச்சிர மத்தின்பாங்கே
புதுதிகழ் சோலைவாவி வளர்தரு பொருணீர்வைப்புப்
புதிதுறவைத்துத் தெய்வ பூஜையும் பண்ணிப்பிண்டக்
கதிபலவியற்றியாங்கண் கனிந்தவன் வைகுநாளில்.

(இ-ள்.) ஆரிடத்தார்சொன்னதை மனதி லடக்கிவைத்துக்கொண்டுபோய் தூ ரத்திலே ஒரு ஆச்சிரமத்தின்பக்கத்திலே தேன்வழிந்தொழுகிய பூஞ்சோலைகளும், வாவிகளும் வளம்பொருந்திய பலபொருள் விளையும் ஏரிநீர்வைப்பும் புதிதாக வு ண்டுசெய்து அங்ஙனம் தெய்வபூசைகளும பண்ணிப் பிண்டப்பிரதானங்களுஞ் செ ய்து முத்திமோக்ஷத்துக் கேதுவாகிய பலவகை மகத்துவங்களுமியற்றி யங்ஙன மன மகிழ்ச்சியுடனே இடபதி யென்பவனவ்விடம் வாழ்ந்திருக்குநாளில்.—எ-று. (கங)

திடமதிக்கமலன்வெற்பிற் செழுந்தவர்தெளியச்சொல்வார்
வடமொழிவேத நூல்மந் திரந்தெய்வபுராணம்யாகம்
நெடிதாசூத்திரார்செய்ய நெறியலச்செய்வித்தார்க்குங்
கடிதுசெய்தார்க்கும்பாவங் கழிந்திடாத்தொலையாதந்தோ.

(இ-ள்.) கைலைச்சார்பில் செழுமையுடைய ஆச்சிரமத்தில் தவமுனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் வாராய் இடமதியே வடமொழி வேதநூல் யாகமந்திரங்களைக் கா யத்திரி செபதபங்களைத் தெய்வபூஜை புராணயாமங்கள் யாகங்கள் இவையாவு மிக வுஞ் சூத்திரர்செய்வது நெறிமுறைமையல்ல அப்படிசெய்வித்தவர்களுக்குஞ் செய்த வருஞ் செய்தவர்களுக்கும் பாவங்கள் சம்பவிக்கும், அந்தப் பாவங்கள் எளிதிலேதொ லையாது.—எ-று. (கச)

கயிலையாச்சிரமத்தன்னிற் கனமறைமுனிவர்யாரு
மியல்புறக்கனிகாய்ச்சாகை யெழிற்கிழங்கவன்பால்வேண்டிப்
பயில்வுறுங்காலைவேத பாரகன் சுமதியென்பா
னியலுறவவன்றனன்ப னுயிரனையினைப்போற்றி.

(இ-ள்.) கைலாசகிரிச் சார்பிலிருக்கின்ற ஆச்சிரமங்களில் மகிமையுடைய மறைமுனிவர்கள் யாவரும் புசிக்கும்படிக்கு இலைகாய்கனிகள் கிழங்குகள்வேண்டி அந்த இடமதி யிடத்திற்போய்ப் பழக்கஞ்செய்து வாங்கிக்கொண்டு போவார்கள் அக்காலத்தி லொருநாள் ஒருவேதபாரகன் சுமதிமுனி யென்பவன் இயல்புடனே ய

வனுக்கு யிருந்தகிரீனயிதனுறேன் அவனைப்போற்றி செய்து இடமதி சொல்லுகிறான்
எ-று. (௧௫)

எமக்குமதியர்ஙகையெல்லா மியம்பிகல்லியக்கஞ்செய்தே
யமைத்திடற்குபதேசத்தை யருள்கென வறைந்திலாடுய்
சுமைத்தொழிற்சுமதிகாலங் கழிந்திறந்தனக்கபாவஞ்
சுமைப்பெருநிரயந்தோய்ந்து சொற்றொகாதிருயிசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) சுமதிமுனிவரே! உங்களியல்பாகிய தொழில்களை யெல்லாம் எனக் குப தேசஞ் செய்து அமைத்திருப்பதாகக் கிருபைசெய்தருளு மென்று வணங்கினன் அ வைகளை யகண்டு மனதிரங்கித் தங்களுடைய வேதாகம மந்திரகாயத்திரி ஜெபதபந் தேவபூசை யாகாதி கிருத்தியங்கள் செய்யுந் தொழில்களை யெல்லாந் திடமதிக்குந் தெரியப்பட வுபதேசஞ் செய்தருளினன். பின்பு சுமதிமுனியென்பவன் காலங்கழி த்து இறந்துபோனன். அளவில்லாத பாவம்பிரவேசித்துச் சுமை தலையாக இயமலோ கத்தில் நண்ணி நாகங்களில் விழ்ந்தழுந்திச் சொல்ல அளவில்லாத சன்மங்க ளெடு த்தலைந்தான்.—எ-று. (௧௬)

பிறந்திறந்தனந்தசென்மம் பெருங்கடைப்பிறப்பின்பின்னர்
சிறந்தசூத்திரனுய்வைசியந் தோற்றமாயரசனுகி
யறந்திகழ்மறையோனுகி யடை ந்தவனடைந்துபெற்று
நிறைந்திடுபிருகாலாண்டி னொ புயவிதஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) பிறக்கிறந் தனந்தங்கோடி சென்மங்களையெடுத்த பின்பு ஒருபிறப்பிற் கடைச் சாலனுகவும், பின்பு சூத்திரனுகவும், பின்பு வைசியனுகவும், பின்பு அரசனுகவும்பிறந்து பின்பு புண்ணிய தேசமான பிராமண யோனியை யடைந்து கல்ல சற்புத்திரனுகப் பிறந்து சகல சாஸ்திரங்களும் ... திகழ்ந்து விளங்கி ... ட்டுப்பிராயத்தளவில் எக் கிஞேப வீதந்தரித்தருளினர் சுமதமுனி.—எ-று. (௧௭)

செய்தபின்சுமதிதன்னைத் தின்பதுபோலநாடி
வெய்தெனப்பிரமஹத்தி விழுங்குவபோலப்பற்றிக்
கைதரித்திடாதுகொள்கக் கனிந்தவன்றந்தைதீர்ப்பான்
பொய்தவிர்கும்பயோனி பொதியமீதடைந்துபோற்றும்.

(இ-ள்.) எக்கிஞேப வீதஞ் சாத்தியருளினபின்பு சுமதிமுனிவனைத் தின்பது போல் நாடி வெவ்விய பிரமஹத்தி விழுங்குவதுபோற் பிடித் துபத்திரஞ்செய்து தரி க்கொள்ளாது மேற்கொண்டகாலை அதுகண்ட தகப்பனுனவன் மிகவுமிரங்கி யுவன் பிரமஹத்தி தோஷத்தைத் தீர்ப்பானென்று பொய்ப்பில்லாத கலமுடைய பொதிய மலையிற்சென்று அகஸ்தியமுனிவனைக்கண்டு தரிசித்துப் போற்றிசெய்து சொல்லு கிறன்.—எ-று. (௧௮)

போற்றியென்னுயிரேயெங்கள் பொருளெனுந்தருமப்பேறே
யாற்றலம்புயத்தாளுன்னை யடைந்தனனருளவேண்டும்
பேற்றிலென்மகவைப்பற்றிப் பிரமராக்கதன்மேற்கொண்டா
னாற்றமொன் றருள்தி தென்னூற் குரவவிப்பிரமவாழ்வே.

(இ-ள்.) போற்றிபோற்றி என்னுயிர்த்துணையாய் விளங்கும்படியான தருமப் பேறே யாற்றலுடைய வுமது பாதாரவிந்தத்தை யடைந்தேன். கிருபைசெய்தருள வேண்டும். யான் தவஞ்செய்துபெற்ற இந்த ஒருபுத்திரனைப் பிரமராக்ஷதன்பிடித் துமேற்கொண்டு பேத்திரஞ்செய்கின்றன். இது நீயர்த்தியாக நீருங்களை யனுக்கிர

கஞ்செய்தருளும் தென்கலை யூற்செய்த குருவே விப்பிரமவாழ்வே யென்று தோத் திரஞ்செய்தான்.—எ-று. (௧௯)

தென்புவி யுயர்ந்துமேலாய்த் திகழ்வடக் கிடுபட்டு
மன்பதை புவனமேலோர் வானவர் அலங்குநாளி
லன்புடன் போதி வந்த வகத்திய வவனைக்காத்த
தென்பது சிறிதெலமைந்த விடர்தணி பெரிதிதையா.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் வடபூமி தாழ்ந்து தென்பூமியுயர்ந்து மனிதர்களும் புவ னமேலோர்களுந் தேவர்களுந் தத்தளிப்பாகத் தயங்குவதுகண்டு தேவரீரன்புடனே இந்தப் பொதியமலையி லெழுந்தருளிநின்று உலகங்களைக் காத்து ரட்சித்தீர், அகத்தி யமூர்த்தியே அவர்களைக்காத்து இரட்சித்தது பாரமல்ல இப்போது வென்பிள்ளையி னுடைய பிரமஹத்தி இடரைத்தீர்ப்பது பெரிதாகும் சுவாமியென்றுசொன்னன். (௨௦)

எனுமகவானை நோக்கி யிரங்கித்தென் பொதியவாதி
தனையமைத் த ...ஞானத்தின் சற்றொரு கடாட்சமுற்று
முனமவன் பிரமவதி யரிற்பெரியவன் முன்னுலாம்
வனதிடமதியெ... ல் மறைமொழி யுபதேசித்தான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யிந்தப்பிராமணன் சொல்லக்கேட்டு அவனுடைய புத்திர வாஞ்சையைக் குறித்துப் பார்த்துத்தென்பொதிகை யதிபனுன தமிழ்ஞான மூர்த்தி அகத்தியமுனிவன் மனதிரங்கிச் சற்றே கிருபா கடாக்ஷம்வைத்துச் சொல்லுகிறார் வாராய் பிராமணனே! உன் மகனுன விவன் முன்னே பிரமவேதியர்க்குள் மேன்மை யானவன், முன்னொரு ...திரன், திடமதியென்பவ னிடத்திலே வேதவாக்கிய ங்களை உபதேசஞ் செய்தான்.—எ-று. (௨௧)

தருமமன் றெனமுன்செய்த தன்மையால் மரமாய்மாவா
யிருநிலப்பிறப்பின்பேத மெண்ணறப் பிறந்தஞ்சி
யெரிநரகிடைந்து முன்ன ரியற்றிய தவஞ்சற்றுண்டாய்ப்
பிரமர்தன் குலத்துதித்தான் பிரமராக்கதன்றன் கொண்டான்.

(இ-ள்.) தருமநீதிவழுவாக முன்செய்த பாவதோஷத்தினுல் ... மரமாகி மிரு கமாகி இந்தப்பெரியபூமியில் சென்ன பேதங்களாகிய அளவில்லா பிறப்புப்பிறந் திறந்து பெரியநாகத்தில் வீழ்ந்தழுந்தி முன்செய்ததவத்தினற் சற்றே புண்ணிய மு ண்டாகிய வதனுல் உன்னிடத்தில் வந்து பிராமணசென்மமாகப் பிறந்தான் பின்பு பிரமராட்சதன் பற்றிக்கொண்டான்.—எ-று. (௨௨)

கூற்றுவனேவலாலே கொண்டன னென்றுபாவ
மாற்றுவ தொன்று கேண்மோ மறைவருண் டிகைகம்பாங்கா
லாற்றிய புனற்காவேரிக் குறுவடக் கிருகுரோசத்
தேற்றது நாகவெற்பென் றெழுந்தன வதனின்மீதே.

(இ-ள்) இயமனுடைய வேவலாலே பிரமஹத்தி தொடர்ந்து பற்றினதென்று சொல்லி இந்தப் பாவந்தீரும்வகை யொன்றுண்டு அதுகேளும்பிராமணனே ஆதியில் ... னுடைய கைக்கமண்டல சலஞ்சவிழ்ந்து பெருகிய காவேரி நதிக்குவடக்கு இர ண்டு குரோசத்தெல்லை யளவில் நாககிரியென் றொரு மஹாஸ்தலமுண்டு அந்தஸ்தல த்தின்மீதி ...—எ-று. (௨௩)

...த்தநாரீசநல்கு மருளினல் வந்ததீர்த்தஞ்
...தமாம் பாவநாசந் தோற்றியதுடனேயோடும்

வித்தகப்படர்தியென்ன வேதியன் மகவினேடு
முய்த்தனன் பாவநாச முாகவெற்பினிற்பேய்த் தோய்ந்தான்.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய திருவையருளினாலே உசிதமாக உண்டாகிய தீர்த்தங்களுக்குள் சுத்தோதகமான பாவநாசதீர்த்த மென்றும் பெயரை யுடையது இந்நாகக் கண்டமாத்திரத்திலே இவனைப்பற்றிய பிரமஹத்தி தோஷமும் தீர்ந்து போகும் வேத வித்தகனான நீ அங்கேசெல்லா யென்று அகத்தியமுனிவர் விடைகொடுத்தருளினார் அந்தப்பிராமணன் தன்மகனுடனே கூடிச்சென்று திருநாககிரியிற் பாவநாச தீர்த்தத் தில்வந்து தீர்த்தமாடினான்.—எ-று. (உ௫)

தோய்ந்தபின்பிரமராக்கன் ருணையாருதமுன் புநோ
யெய்ந்தனளிருவோரும்போந் திமையவர்தமக்குகோன
ராய்ந்திடநகரின்வாழ்ந்தா ரர்த்தநாரீசர்பாதஞ்
சேர்ந்துறவிருந்தாரந்தத் திடமதிசெயற்[illegible]சொல்[illegible]ம்.

(இ-ள்.) அப்படித்தீர்த்தமாடினபின்பு துணைக்காற்றில் பூளைப்பூப் போவதுபோல பிரமராட்சதன் விட்டோடிப் போனான் அவர்களிருவரும் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு புறப்பட்டு தெய்வரூபமாக தமது நகரத்திற்சென்று சேர்ந்துவாழ்ந்திருந்தார்கள் அந்தியத்தில் அர்த்தநாரீஸ்வரர்பாதஞ் சேர்ந்து விற்றிருந்தார்கள் இனி யந்தச் சுமதிரன் திடமதிசேர்க்கையைச் சொல்லுவேனென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (உ௬)

எண்ணிலிநரகத்தெய்தி யிழிந்தசெந்துக்களி[illegible]ய்
நண்ணியபிறப்பிலோய்ந்து நன்[illegible]கிடைப்ப[illegible]க
விண்ணிடைப்பருந்தாய்சுக வெற்பினிற்றுமி[illegible]தேமி
தண்ணுறுபாவநாசத் தடங்கரைதருவிற்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) திடமதியென்பவ னிறந்து அளவில்லாதகாலம் நரகத்தில் விழுந்தழுந்தி இழிவான [illegible]ஜெந்துக்க ளுருய் நானாவிதப்பிறந்திறந் திருந்து முன்செய்த புண்ணியஞ் சற்றுண்டா[illegible]யில்லதி திடைப்பதாக ஒரு பருந்தாய்ப் பிறந்து ஆகாசமார்க்கமாய்ப் பறந்து வந்து தாகமிகுதியாய்ச் சலம்பருகவேண்டித் திருநாககிரியில் வந்தெட்டிக் குளிர்ந்த புனலுடைய பா[illegible]சதீர்த்தக்கரை யருகில் நின்றவொருமரத்தில் வந்துசாய்ந்தான்.

தண்புன[illegible]லிவோர்தஞ் சட்டகப்புனல்மேற்பட்டு
விண்படர்ப் பருந்தாய்வந்த வியனுறு யாரிச்செய்த
திண்படி றுயபாவச் செயர்க்கையுந் தீர்ந்துதெய்வ
வண்புது வடிவம்பெற்று வானவர் யுகளிர்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனந் தீர்த்தமாடுவோர்களுடைய தேகசலந் தெறித்து இதன்மேற் பட்டு ஆகாசத்திற் பருந்தாகவந்த வுருவமாறிப்போய் திண்ணியதாக முன்செ[illegible] கொடிய பாவதோஷங்களுந் தீர்ந்து வள்ளியதெய்வருபம் வடிவுபெற்று தெய்[illegible] பெண்களிற் சேர்ந்தான்.—எ-று. (உ[illegible])

வானவர்விமானத்தேறி வானவு டா[illegible]ன்பாங்கி
லானகத் துரிவாசநறுமலர்த் தருக்கிழெய்தி
கானகந்துலகிதங் களிந்துறக் கேட்டுமுன்னோ
[illegible]னவந்தன் திசெல்லா மருட்டிட் வதியும்பெற்றான்.

(இ-ள்.) தேவர்களுடைய புட்பகவிமானத்தி லேறித் தேவராஜனை இந்திரன் அருகிற் றிவ்விய வாசனைபொருந்திய கற்பகத்தருநிழலில் வந்தெய்திக் கந்தருவர்மு தலானோர்கள் வீணைகான கீதங்களும்பாட மனமகிழ்ச்சியாகக் கேட்டுக்கொ[illegible] முன்

னே யந்தப்பிராமணன் பெற்றசிறப்பெல்லாந் திடமதியென்பவன் பெற்றுவாழ்ந் தி ருந்தான்.—எ-று. (உ௯)

சுமதிதன்பிரமலோகச் சூழலிற்புகுந்தான்பின்ன
ரெமதுமெய்ச்சிவலோகத்து மெய்தினனென்பர்முன்னோர்
விமிதமாம்பாவநாச வியன்கரைவிதிமாலீசன்
றமதிடமெனவேயென்றுந் தடம்புனற்கலாக்கணீங்கா.

(இ-ள்.) சுமதிமுனியென்பவன் முன்போலத் தன்னுடைய பிரமாச்சிரமச் சூழலிற் புகுந்துறைந்தான் பின்பு நமது சுவாமியினுடைய சிவலோகபதவியும் பெற்று னென்று முன்னோர்கள் சொல்வார்கள். ஆகையால் அற்புதமான பாவநாச தீர்த்தக்க ரையிற் பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரன் முதலான தேவர்கள் தங்கள் தங்களிடமென் றெய்தி யந்தத் தீர்த்தக்கரையி னிடத்தைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றார்கள்.—எ-று.

பாவநாசத்தின் றீர்த்தம் பரிசித்தானகனகம்போற்
பாவநாசத்தின் றீங்கி லகப்படான் பலரோடொப்பான்
பாவநாசத்தினல்லாற் பதங்கள்கீழ்ப் பட்டதெய்தான்
பாவநாசத்தியாளன் பதமுடி பரிப்பன்றனே.

(இ-ள்.) பாவநாச தீர்த்தத்தை யாதொருத்தர் பரிசித்தார்களாகில் அவர்களுடையதேகம் பொன்வண்ணமாகத் தெய்வவடிவெடுத்துச் சற்றுந் தீங்கிலகப்படாமலும் பலரோ டொப்பில்லாமலும் பாவவிமோசனங்களான சிவபதஞ் சேர்வார்களன்றியிலே அதின்கீழ்ப்பட்ட பதங்களிற் சேராது உமையொருபாகருடைய பாதமலர்களைச் சிரசிற்றரித்துக் கொள்வார்கள்.—எ-று (௩௦)

அதன்புனற் றிவலைசற்றே தெறிப்பினு மகலாப்பாவ
விதங்கள்வின் வடுக்கும்பஞ்சின் வெவ்வழற் பொறிபட்டொப்பாம்
பதம்பணிந் திறையைப்போற்றிப் பாவநாசத்தின் பாங்கே
யிதம்பெறுந் தவதானங்கள் செய்தவரெம்பிரானர்.

(இ-ள்.) தண்ணிய அந்தப்பாவநாச தீர்த்தச் சலத்தினுடைய திவலை சற்றேயா தொருவர்மேலே தெறித்தாலுந் தீராதபாவங்கள் அண்டமுட்டிய பஞ்சமலையில் அக்கினிப்பொறி பட்டா லெப்படியோ அப்படி விமோசனமாகும். இறையவனுடைய சுவாமி பாதாரவிந்தங்களைப் போற்றிசெய்து அந்தத்தீர்த்தத்தின் பக்கத்திலே இன்ப மாகிய தவதானங்கள் செய்தவர்கள் யெமக்கு சுவாமியா யிருப்பாரென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௩௧)

பாவநாசத்தையந்தப் பணிமலைச்சயம்புநாதன்
கோவைவாயணங்கைச்செவ்வேற் குமரனை மூத்தோன்றன்னைக்
காவலா மனங்கொண்டார்க்குங் கருதியிச் சருக்கங்கற்ற
வாவலாருளருக்கெய்து மருட்பல னனந்தகோடி.

(இ-ள்.) பாவநாச தீர்த்தத்தை நாககிரீசுரனைக் கோவைக்கனி போன்ற அதரமழகிய உமாதேவியைச் சவுந்தரீகமான கூரியவேல்பிடித்த குமாரக்கடவுளை மூத்த கணநாதனைத் தரிசித்து பக்தியுடனே சுபத்தியானங்கள் செய்து மனத்திலுட்கொண்டோர்களுக்கு நல்லகருத்துடனே பாவநாச தீர்த்தச்சருக்கத்தை ஆசையுடனே கற்றவர்கள் கேட்பவர்களுக் குண்டாகிய அருட்பலன்கள் அனந்தங்கோடி யாகுமென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று (௩௨)

பாவநாசதீர்த்தச்சருக்கம், முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், ௩௦-க்கு திருவிருத்தம்-அ௱௯.

தன்ம தீர்த்தச்சருக்கம்.

தரும்பலன் பாவநாசந் தன்னிடை மூழ்கிப்பின்னர்
திரும்புகயாருந்தன்ம தீர்த்தமதாடவேண்டி
வரும்பலதீர்த்தமீதாம் பாவங்கள் மாற்றித்தன்னம்ப்
பெரும்பலனுதவித் தீர்த்தப் பெயராது பிறங்கிற்றம்மா.

(இ-ள்.) நல்லபலன்களைத் தரப்பட்ட பாவநாச தீர்த்தத்தில் மூழ்கின பின்பு யாதாமொருவர் தன்மதீர்த்தத்தில் மூழ்கவேண்டும் பலதீர்த்தங்களின் மேலாகிய பாவங்களைத் தீர்க்கும் புண்ணியபலன்களைக் கொடுப்பதாற் றன்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று.—எ-று. (க)

கங்கைநல் யமுனைகோதா விரிசிந்து கனகாவேரி
தங்குநிர்ம் மதையினோடு சரஸ்வதி சேதுமாகத்
திங்கிதத்தேவதீர்த்தத் தியாவும்வந் தெமதுபாவ
மங்கன தன்மதீர்த்த நாயகமாற்றுகென்றே.

(இ-ள்.) கங்கை, யமுனை, கோதாவிரி, சிந்து, காவேரி, நிர்ம்மதை, சரஸ்வதி, சேதுதீர்த்தம், மாமாங்கதீர்த்தம், இவைமுதலாகிய இங்கிதமான தெய்வதீர்த்தங்களெல்லாம்வந்து யெங்கள் பாவங்களை விமோசனஞ்செய்யுந் தருமதீர்த்த நாயகனே யென்று புகழ்ந்துகொண்டன.—எ-று. (உ)

ஆடியும்புகழ்ந்தங்க ளகத்தவ ரவர்தோய்பாவ
மோடவெய் தனவந்துய்க்கு முருத்திரர் முதலோர்தேவ
ராடலும் பாடலியாவு மருச்சனைவிதமுந் தம்பாற்
கூடுமுத்தொழிலு மென்மேற் குன்றிக்கோலணிகொளாதால்.

(இ-ள்.) தீர்த்தமாடியுந் தோத்திரஞ்செய்துந் தங்கள் மனக்கருத்துடனே மூழ்கிப் பாவங்கள் விமோசனமாகிய விதனால் அத்தீர்த்தத்திற் சங்கமாயிருக்கும் உருத்திரர்கள் முதலான தேவர்கள் ஆடல், பாடல், யாவுஞ்செய்து அருச்சனைவிதங்களுமியற்றித் தங்களிடத்திற்கூடிய முத்தொழிலு மென்மேல் கூடுதலையாரும்படி குன்றுதலில்லாமல் நெறிமுறைமையாகக் கொள்வார்கள்.—எ-று. (ங)

முன்னோர்நாள் மகவான்வந்து மூழ்கவே பிரமஹத்தி
பின்னமாய்த்தெய்வசெங்கோற் பெருந்தொழில் புரிந்துவாழ்ந்தா
னென்னுமா மறைக்ளென்றார் சூதரப்பியம்புகென்றே
னன்னிலைச் சவுனகாதி யருந்தவ ரருளின் கேட்பார்.

(இ-ள்.) முன்னொருநாளில் அந்தத் தருமதீர்த்தத்தில் தேவேந்திரன்வந்து மூழ்கினவுடனே அவனைப்பற்றிய பிரமஹத்திதோஷம் பின்னப்பட்டுத் தீர்ந்து தெய்வலோகத்தாசு நடாத்தும் பெரியதொழில்முறைமையாகிய செங்கோல்செலுத்தி வாழ்ந்திருந்தானென்றுசொல்லும் மஹா வேதாகமங்களென்று சொன்னார். சூதமுனிவர் அதுகேட்டந்த வரலாறு சொல்லுமையாவென்று நன்னிலையுடைய முனிவர்கள் கேட்கச்சொல்லுகிறார்.—எ-று. (ச)

அறவினர் மொழியமுற்றுந் துகளறக்கேண்மி னென்றே
நிறைமறைச்சூதர்வாய்மை நிகழ்த்துவர் மகவான் றன்னைக்

கறையுற வெல்வமென்றே கபால ஆபரண ராட்சன்
றறுகணன் றியன்றன்கட் சவபட்சன் றனக்குச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) வாரீர் முனிவர்களே, நிஷ்களங்க சுத்தமாகக் கேண்மின்களென்று வேதமூர்த்தியான சூதமுனிவர் மெய்ம்மையாகச் சொல்லுகிறார். அக்காலத்தில் இரத்தமொழுகத்தக்கதாகத் தேவேந்திரனைக்கொன்று வெற்றிகொள்வோமென்று கபால ராட்சதனென்கிறவன் றறுகண்மையுடைய தனது தன்மந்திரியான சவபட்சனுடனே சொன்னான்.—எ-று. (ரு)

சொற்றிடு மசுரர்வேந்தன் றுணிந்திடுங் கருத்துட்கொள்ளா
தொருபாரமன்றே வமரர்கோன் றன்னைவென்று
பொற்றொடி யமரர்மாதர் புணர்ச்சியும் பழகிவானோர்
கொற்றமுங் கொள்வமேயென் றுரைத்தனன் குறிக்கொண்டிற்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்ன ராட்சதராஜன் துணிந்தமனத்துடனே குறிக்கொண்டு அது வொரு பாரமல்ல. தேவேந்திரனைக்கொன்று வெற்றிகொண்டு பொன்னவளைகளையணிந்த கைகளையுடைய தெய்வ ரம்பையர்களைப் புணர்ச்சிசெய்து தேவலோகமுங் கைக்கொள்வோம். நடவுமென்று சவபட்சன்சொல்ல அதுவே குறித்த யுத்தத்துக்குப் புறப்பட்டான்.—எ-று. (சு)

செழுநகர்தனக்குத்துன்மே தன்றனைச்சேனையோடு
முழுதிவைபுரத்தியென்றே மோகமாமகவைவைத்து
வெழுகநாமிமையோனுட்டி வீந்திரன் றன்னைவென்று
கொழுமலர்த்தருக்கீழ்ச்சிங்கா சனத்திடைகொள்வமென்றான்.

(இ-ள்.) செழுமையுடைய தனது நகரத்துக்கு அரசாட்சியாகும்படி சகல சேனைகளுடனே இவைமுழுதும் அரசாட்சிசெய்திருவென்று தனக்கு மிகவும் மோகமான மகன் துன்மதியை வைத்து நாமெழுந்து புறப்பட்டு தேவனுட்டிலெய்தி இந்திரனை வெற்றிகொண்டு குளிர்ந்த புட்பங்களையுடைய கற்பகத்தருநிழலில் சிங்காசனத்தையுங் கைக்கொண்டாள்வோமென்றவாறு. (எ)

திறம்பயிலமைச்சனுய திகழ்சவபட்சனோடு
புறந்தலைப்படைக்கபால பரணன்றேவரைப்போர்வாட்ட
மறந்திகழரக்கர்சேனை வருபதத்துகளெழும்பி
நிறைந்தனபரவைமுற்று நிலமெனப்போயிற்றம்மா.

(இ-ள்.) திறமையுடைய தன்மந்திரியான அஞ்ஞானமனத்தையுடைய சவபட்சனுடனேகூடக் கபால ஆபரணராட்சதன் தேவர்களைப் போரில்வாட்டும்படியாக போனார்கள். பதாதிகளுடைய மூர்க்கங்களையுடைய ராட்சதச்சேனைக் கூட்டத்துடனே காலதூளிகளெங்கும் எழும்பிப்பறந்து கடற்சலங்களெல்லாஞ்சுவறி நிலமாகச்செய்தது.—எ-று. (அ)

குந்தம்வாளுலக்கைவேல் கோதண்டம்பாலஞ்சூல
முந்தியொன் றுடனொன்றேற்றி யுழுபொறிதெறித்துச்செந்தீச்
சிந்தலுஞ்சிவக்தகுஞ்சிச் செம்மையுஞ்செறிந்தபண்பா
லந்தமிற்கரியவெற்பி லனற்றிகழலங்கல்போலும்.

(இ-ள்.) குந்தம்கூரிய வடிவாள், உலக்கை, அயில்வேல், வில்லம்பு, பிண்டிபாலம், மூவிலைச்சூலம், முதலாகிய ஆயுதங்கள் பதாதிநெருக்கங்களாலொன்றோ

யொன்று தாக்கி யக்கினிப்பொறிகள் சிந்துவதும், ராட்சதர்களுடைய சிவந்த குஞ்சிகளின் சிவப்பு மொன்றாய்ச் செறிந்த நிறங்களினாலே அளவுசொல்லக்கூடாத நீல பருவதங்களில் அக்கினிப்பிரவேசமாய் விழுங்குவதுபோன்றிருந்தது.—எ-று. (கூ)

எழுகடலுன் காயங்க ளெழுந்தனசதுரச்சேனை
முழுவதுமகவானூரை முற்றுறவளைந்தபாய்மாக்
கெழுமியவோதைதூசற் கிணையொலியிரதவோசை
வழுவையினோதையூழி மலைக்தெழுமோதைபோலாம்.

(இ-ள்.) சத்த சமுத்திரங்களும், நாலுசமுத்திரமா யொழுகிவந்ததுபோல ராட்சத சதுரங்கசேனை முழுதும்வந்து யிந்திரபுரியைச்சுற்று வளைந்துகொண்டிய வாய்வேகமாகக் கெழுமிய குதிரைகளின் ஓசையுஞ் சண்டைவாத்தியத்தொனிகளும் தேர்நடக்கிற சத்தங்களும், யானைகளினுடைய வீரிட்டவொலிகளும், ஒன்றாகக்கூடி உகாந்தகாலத்துப் பிரளயகாலத்தெழுந்த சமுத்திரக்கோஷ்டங்கள்போலு முழங்கிற்று.—எ-று. (க0)

அண்டமுமதிரவண்டத் தடுக்கெலாமதிரவண்டர்
விண்டுளமதிரவெட்டு வெற்படியதிரச்சேடன்
மண்டலமதிரவேதன் மறைப்புரமதிரத்திண்மைக்
கொண்டவாய்ச்சிங்கநாதக் கொடுந்தொனிமுழக்கியார்த்தார்.

(இ-ள்.) அண்டங்களும், அண்டத்தடுக்குகளும், தேவர்கள் மனங்களும் அஷ்டகுல பருவதங்களினுடைய அடித்தலங்களும், ஆதிசேடன் பணாமுடிகளும், மண்டலங்களும், பிரமலோகமும், வேதபுரங்களும், இவையாவு மதிர திண்ணிய ராட்சதச்சேனைகள் கொடிதாகிய சிங்கநாதத்தொனிமுழக்கி யார்ப்பரித்தார்கள்.—எ-று.

அத்தொனியுடன்வைவேழத் தடற்றொனிதிமிர்வெட்டு
மத்தவெங்கயங்களோட வளிநிலைவிழிகளெக்குந்
சுத்தவானுலகைச்சுற்றிச் சூரியவரக்கன்மீதே
வித்தகமகவான்வெள்ளை வேழமிக்கொண்டுசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படி ராட்சதத்தொனிகளுடனே யானைக்கூட்டங்களினுடைய அட்ல் ஓசைகளும், யெட்டுத்திக்குஞ் சிலையோடி நிமிர்ந்து கடகடாயமாகச் சத்திக்க அஷ்டகஜங்களெல்லாம்பயந்து வீரிட்டோட ராட்சதச்சேனைகளினுடைய கண்களில் நெருப்புப்பொறிபறக்க இந்தப்பிரகாரம்வந்து அழகிய தேவலோகத்தைச் சுற்றிவளைந்து சூனைக்காற் றுழன் றடிப்பதுபோலும், அமார்முனைந்து போர்செய்வதுகண்டு ராட்சதச்சேனையின்பேரிலே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வதாக மகாகோபத்துடனே சவுரியவானான தேவேந்திரன் வெள்ளையானை மேற்கொண்டு சேர்ந்தடர்ந்தான்.—எ-று. (கக)

கனைகுரற்காரிற்றோன் றுங் கபாலவாபரணன் றன்னை
வினைமகவான்கைவில்லால் வீட்டவவ்வரக்கன்சூலந்
தனைவிண்கொன்றடக்கைவச்சிரத் தாற்றள்ளித்த றுகணூகி
யினையனமுனைசெய்தின்றோ ரிளைப்பிலாவிளைத்தார்பூசல்.

(இ-ள்.) கார்காலத்திடி-முழக்கம்போலுங் கெர்ச்சிதஞ்செய்து முனைந்துபோர்செய்யும் அந்த கபால ஆபரணராட்சதனை இந்திரன் கைவில்லினாலே அஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்து சாமாரியாகப்பொழிந்த வவ்வரக்கன்விட்ட சூலத்தை மகவான்கை வச்சிராயுதத்தினாலே துண்டித்துத்தள்ளித் தறுகண்மையாக விருவரு முனைசெ

ய்து பொருதுங்கால் சற்றுந் தோர்வையிளைப்பில்லாமல் மென்மேலும் பாணப்பிர (கங)
யோகஞ்செய்து முனைந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள்.—எ-று.

இந்திரன் முதலாந்தேவ ரிராக்கதர்சேனைமாள
வந்துராத்திகலின்புக்கார் மடிந்தனவசுரன் றானை
யந்தமிற்றேரோடத்தே ரானையோடானைமாவோ
டுந்தியபரிமாவோடா ளோடடர்ந்துடன்றுகின்றார்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன்முதலான தேவர்கள், சேனைகள், இராட்சதச்சேனைகள் மாளும்படியாகவந்து எதிர்த்து வீரபராக்கிரமத்துடனே போர்க்களத்திற்புகுந்து, சழ தான யுத்தஞ்செய்தார்கள். அசுரராட்சதச்சேனைகள் மடிந்தது அளவில்லை. அழகிய தேரோடு தேர்களும், குதிரையோடு குதிரைகளும், யானையோடே யானைகளும், ஆளோடாள்களுமாக நெருங்கிப்பொருதார்கள்.—எ-று. (கச)

இகல்சவபட்சனென்பான் யமனுடனுடன்றான்சேனை
வகைக்கவுசிகன்றன்போர்மேல் வருணனோடிகலிச்சேர்ந்தான்
புகர்கருங்குபேரனோடும் பொருதனன் கபாலப்பூணு
முகப்பொருசேனைநால்வ ருளரவரமரிற்புக்கார்.

(இ-ள்.) சுத்தவீரனான சவபட்சனென்பவன் இயமனுடனே யெதிர்த்துநடந்தான், சேனைவருக்கத்துடனே வந்துபுகுந்த கௌசிகன்முனையிலே வருணனுடன் பொருதினான். சொல்லுதற்கரிய குபேரனுடனே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தான், கபால ஆபரணன் இன்னம் பராக்கிரம சாலிகளான படைத்தலைவர் ராட்சதர் நாலுபேரும்வந்து முனைந்து சமர்புரிந்தார்கள்.—எ-று. (கரு)

மாங்கிஷப்பிரியன்மத்த மாலியென்றுரைக்கும்வீரன்
றாங்குவன்மருதராக்கன் சமரநெட்டூரவேகி
நீங்கரும்வன்னிதேவ னிருதிநல்வாயுதேவன்
ஞாங்கரீசானனின்ன நால்வரில்முனைந்துடன்றார்.

(இ-ள்.) மாங்கிஷப்பிரியன் மத்தமாலியென்னும் வீராதிவீரன் கையில் வேலெடுத்தடர்ந்துவந்த மருதராட்சதன் போருக்கிளையாத நெட்டூரவேகி இவர்கள் நாலுபேர் படைத்தலைவர்களும், அக்கினிதேவன், நிருதிராஜன், வாய்வுபகவான், யீசானியமூர்த்தி, இவர்கள் நாலுபேருடனே கலந்து முனைந்து சண்டைசெய்தார்கள்.

பொருஞ்சவபட்சன் றன்னைப் புறகிடப்பொருதுநால்வர்
வரும்பெருவினையைநோக்கி வருகெனவெதிர்ந்தேயங்ஙன்
நம்பினன்வருணன்வாயு செழுங்கனலிறைவன்கூடிப்
பெரும்பகைதடிந்தபூசற் பேசுதற்கரியதம்மா.

(இ-ள்.) இந்த படைத்தலைவர்களை முன்னேநடத்தி முனைந்துபோர்செய்த சவபட்சனைப் புறகிட்டோடும்படியாகப்பொருது நாலுமுனைக்காரரும் முனைந்துவருகிற பாரியவினைமுகத்தைப்பார்த்து வருகவென்றெதிர்த்து அங்ஙனந்திரும்பிவந்து முனைந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள். வருணன், வாய்வு, அக்கினிதேவ னிருதி யீசானனிவர்களொருமுகமாகக்கூடி பெரிய பகையாளரான ராட்சதர்களைச்சங்கரித்த பூசலின் பெருமையைச் சொல்லுதற்கரிது.—எ-று. (கஎ)

ஒருவருக்கொருவர்தாளா ரொருவருக்கொருவர்மீளார்
பொருவருக்கங்கள்முற்றும் பொருதனநால்வர்நால்வர்

முரிபடுத்தியமன்றெண்டால் முப்பதினுயிரம்பேர்ச்
செருவரக்கரும்பட்டந்தச் சேனையுமுறிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) ஒருவருக்கொருவர் சளார்கள். ஒருவருக்கொருவர் மீளார்கள். சமர் விணைவகைகள் முழுதம்வழுவாமற் பொருதார்கள். அரக்கர் நால்வர்களுந் தேவர் நால்வர்களும், வென்றிமிம்படியாக இயமன், கைத்தண்டிலுலே அடிபட்டு முப்ப தினுயிரம்பெயர் இகலுடைய இராட்சதர்களனைவரும்பட்டு மடிந்தார்கள். மிகுந்த சேனைகளெல்லாம் முதுகிட்டு முறிந்தன.—எ-று. (கஅ)

யமன்முதனுல்வ ரந்த நால்வரையமதிக்கேற்றித்
தமதரும்படையைத் தாங்கித் தானவர்படையைக்கொன்று
ரமரர்கோன்பொருதக்குரோணி யரக்கரை யமரிஃமாய்த்தான்
சமர்புரிகபாலப்பூணுன் ருன்வரச்சாயல்கண்டான்.

(இ-ள்.) இயமன்முதலான நாலுபேரும் அந்த ராட்சதர் நாலுபேரையுங்கொன் று தென்றிசையேற்றிலைவத்தார்கள். தமதாயுதங்களைத்தாங்கி அசுரராட்சதச்சேனை களை மடித்தார்கள். தேவேந்திரன் பொருதமுனையிலே ஒரு அக்குரோணி ராட்ச தர்களைச் சமர்க்களத்திற் கொன்றுமாய்த்தான். முனைந்துபோர்செய்த கபால ஆப ரணராட்சதன் சேனைகள்மடிந்து சாய்ந்துபோனதைக்கண்டான்.—எ-று. (கக)

கண்டதானவன்வானோர்தங் கணைத்திணக்கணத்திற்காய்ந்து
வண்டர்கோன்மீதும்பாண மனத்தவான்மழையிற்பெய்தா
னெண்டருமரக்கன்வின்று னிந்திரன் றனுக்கூரம்பாற்
றுண்டதுண்டங்களாகத் துணித்தனன் சுரர்க்குவேந்தன்.

(இ-ள்.) அதுகண்ட கபால ஆபரணராட்சதன் அதிவேகத்துடனே முடுகிவந்து தேவர்சேனைக் கூட்டங்களை ஒருங்கிடத்திற் சாயும்படியாகக் காய்ந்து கனன்று யிந் திரன் பேரிலேயும் அனந்தபாணங்கள் விடுத்து மழைபெய்வதுபோலச் சரமாரியாக ப்பொழிந்தான் அதுகண்டு அந்த அரக்கன் கைவில்லும் நாணியும் அறும்படியாக யிந் திரன் வில்வளைத்துக் கொடுங் கூரம்புதொடுத்தெய்து கண்டதுண்டங்களாக அறுத் தெறிந்தான் தேவராஜன்.—எ-று. (உ0)

எவ்வகைப்படைகளேனு மிகலுறவுடைவதான
வவ்வலித்தண்டந்தன்கை யனந்தநாறுடையதேந்தி
மெவ்வலிப்பூஜைநல்கி விரமதண்டப்பேரான
தொவ்வறப்பெரியதத்தை யும்பர்கோனுரத்தில்விட்டான்.

(இ-ள்.) எவ்வகைப்பட்ட தேவாஸ்திரங்களெல்லாம் விட்டு, வீறையு[illegible] போவதுகண்டு ராட்சதன் மகாவலுமையுடைய யிமதண்டம்போன்ற நா[illegible]ப லமுடைய வொருதண்டாயுதத்தை யெடுத்து அதற்குப்பூஜைபுரிந்து அந்தப்பிரம த ண்டமென்னும் பெயருடைய தொப்பில்லாத ஒருபெரிய தண்டாயுதத்தை இந்திரன் மார்பிற் படும்படியாக விட்டான்.—எ-று. (உக)

காற்றொருபாங்கோர்பாங்கு கனவிருளனலோர்பாங்கும்
கூற்றொருபாங்குவீங்கக் குரைகடல்குடிப்பதென்ன
மாற்றிடற்கரிதிலேரு மறமறந்தமார்க்காமா
னேற்றினன்மார்பில்விண்ணோ ரேங்கினரங்குவிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படி இராட்சதன்விட்ட தண்டாயுதம் வருகிறபோது காற் றொருபு றம், நெருப்பொருபக்கம், இருட்டொரு பாங்கு, இமகட்டங்க ளொரு சார்புமாகப்

பெருகிக்கடல்நீரை யுறிஞ்சுவதாக மாற்றுதற்கரிதாகி மகாபிரசண்டவேகமாக விசை யுடனேவந்ததுகண்டு தேவேந்திரன் மார்பிலேற்றினன், யேற்றினவுடனே மூர்ச்சித் துவீழ்ந்தான். அதுகண்டு தேவர்கள் ஆவலங்கொட்டி அய்யகோவென் றேங்கினர்க ள்—எ-று. (உஉ)

சுரர்பதிவீழ்ந்தபோதிற் சுரர்குருவுயிர்ப்பச்செய்து
வரருமந்த்ரங்கூற மகபதியெழுந்துவெள்ளைக்
கரிமிசையிவர்ந்துவெம்போர் கடந்துமாதலிபொற்றேர்மே
லரியெனு[illegible]க்கொண்டந்த வசுரவெங்கயமேற்சென்றான்.

[illegible] அப்படி மூ[illegible]து வீழ்ந்த இந்திரன் பக்கத்திற் குருவானவர்வந்து மந் திரபரிசஞ் செய்தவுடனே மூ[illegible]ச்சைதெளிந்து தேவேந்திர னெழுந்து வெள்ளையா னையின் மீதுவந்து வில்வளை[illegible]துப் பாணப்பிரயோகஞ்செய்து அரக்கர்சேனையைச் சருவசங்காரம்பண்ணி மாதல[illegible]டாவி நடத்தப்பட்ட சுவர்ன்ன மயமான தேர்மே லேறிக்கொண்டுவீரசிங்கம்போ[illegible]லந்த ராட்ச தயானைமேற்சென்று முனைந்தான்.எ-று.

வச்சிரங்கைக்கொண்டந்த வாழரக்கன்றேர்வீழ
மெச்சினகாத்திவ்வீசி விண்ணவர்தம்மைத்தேய்த்து
[illegible]சமாமகவானண்ட ராதிபன்றனைப்போய்ப்பற்றிக்
கைச்செருவலியாற்றேய்த்துக்[illegible]னன்றனசுரர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதத்தை யெடுத்து அரக்கன் றேர் முறிந்துவிழும்படியாக வீசினான், அதுகண்டு ராட்சதன் தேவர்களை முடுகித் தாக்கித் தேய்த்துப் பயங்கரமா சத் தேவர்பெருமானைக் கிட்டிப்பற்றிப் [illegible]டிக்கக் கைப்பெரிய வலுமையால் உரங் கொண்டார்த்து நெருப்புப்போற் சீறிக்[illegible]ர்ந்தான் இட[illegible]ன்.—எ-று.(உ௩)

செயந்தனங்கவன்றன்சேனை சிலசிலவுள்ளவெல்லாம்
புயங்களினலும்வேலின் போர்த்தொழிலாலுங்கொன்றான்
வயந்திகழ்கபாலப்பூணுன் மலைந்தெதிர்செயந்தன்றனைப்
பயந்திடக்கரத்தாற்பற்றிப் பவனவேகத்திற்சென்றான்.

(இ-ள்.) இந்திரகுமாரனுன செயந்த னெருமுனையிலே சிலசில வுள்ளன வற் றையெல்லாந் தன்புய வலுமையினலும், அஸ்திரப்பிரயோகங்களினலுங்கொன்று ம டித்தான் அதுகண்டு திறலுடைய கபால ஆபரண ராட்சதன் மலைந்துபொருதகின் ற செயந்த குமாரனைப் பயமுறத் தன்கையினற் பற்றிப்பிடித் தெடுத்துக்கொண்டு வாய்வேகமாகச் சென்றான்.—எ-று. (உ௫)

பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்சற் புதல்வனைப்பிடித்தசெங்கை
தன்வனேச்சிரவாடன்றூற் றறித்தனன் றறித்தலோடு
மன்னமைநாகம்போல்வந் தடர்ந்தனபாங்குமுற்றுஞ்
சின்னபின்னங்கள்செய்த செயலெனவிழுந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) இந்திரலோகராஜன் றன்குமாரனைப் பிடித்தெடுத்துக்கொண்டு போ ற அரக்கன் கைகளைத் தனது வச்சிர வாளினுற் றறித்து விழ்த்தான். அப்போது மை நாகபருவதம்போலும் வந்தடர்ந்து முனைந்து பொருதுகின்ற செயலெல்லாம் சின் னபின்னங்களாகி மலைவிழுந்தாற்போலும் விழுந்தான் அந்தராட்சதன்.—எ-று.(உ௬)

வீழ்ந்தவ ராண்டோர்செக்கு முலக்கையின் விளைவுபோலச்
சூழ்ந்தெழுந் துலக்கலுற்றான் றுடையினைச் சென்னியொன்றும்

போழ்ந்திடு கென்றுவச்ரப் பொருபடை விடுத்தான் சென்று
வீழ்ந்தது சிரமுங்காலும் பெருங்கடல் வீழ்த்திற்றம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிவீழ்ந்த ராட்சதன் பூமியொருசெக்ருக், தானொரு உலக்கையுமாகவெழுந்து சுழன்றுசுழன்று தேவர்சேனைகளை யழிக்கலுற்றான். அதுகண்டு தேவேந்திரன் அரக்கனைச் சங்கரித்துவாவென்று தன்கை வச்சிராயுதத்தை விடுத்தான். அதுசென்று அந்த அரக்கன் தலையையுங் கால்களையும் கண்டதுண்டமாகத் துணித்துப் பெரிய கடலில்விழச்செய்தது.—எ-று. (உ௩)

மாங்கிஷப்பிரியன்மத்த மாலிபோர்மருதாக்க
னோங்குதிட்டரவேகி யுயர்சவபட்சன்வீந்[illegible]
காங்கயன்பகைச்சூரன்றான் கபாலவாபரணன்பட்டு
நீங்கரும்பிரமஹத்தி நிலைத்தவம்மகவான்மீ[illegible]

(இ-ள்.) பின்பு மாங்கிடப்பிரியன், மத்தமாலி, போரில் வலிய மருதாக்கதன், உயர்ந்ததிட்டரவேகி, ஓங்கியசவபட்சன் இவர்களெல்லா மிறந்தார்கள். முன்பு குமாரக்கடவுள் சங்கரித்த சூரனைப்போலுங் கபாலவாபரண ராட்சதனும் பட்டிறந்தான். இறந்தவுடனே நீங்குதற்கரிதான பிரமஹத்திவந்து பற்றியது தேவேந்திரன் பேரில்.—எ-று, (உ௪)

தன்மதீர்த்தச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் கூ௰௩-க்கு விருத்தம். ௲௩௱௮௰௪.

இந்திர தீர்த்தச் சருக்கம்.

இந்திரர்க்குப்பிரமஹத்தி யெய்தலாலவ் விராக்கதன்பற் றியவினையென்
பிரமனன்றே, சுந்தரமெய்ச்சூதவர முனிவவெம்பாற் சொல்கவெனச்சவுன
கர்முற் றுறவோர்கேட்ப, வந்தநெறிவரலாறிங் கறையக் கேண்மி னடவிவி
ருந்தியகிழக்கி னருகேயென்றுஞ், சிந்தையறவிருந்தனனோ ரவுணனன்
னோன் செப்புதிரி வக்கிரனுஞ் செழும்பேர் பெற்றான்.

(இ-ள்) இந்திரனுக்குப் பிரமகத்தி வந்தபடியினாலே, அந்தராட்சதன் பிராமணனல்லவே, அழகியதிருமேனியுடைய சூதமுனிவரே! இதுவெமக்குச் சொல்லுமையாவென்று சவுனகாதிமுனிவர்கள் கேட்க, அந்தவரலாறு இங்ஙனம் சொல்லுகிறேம் கேண்மின்கள் முனிவர்களே யென்று விருந்திய வாரணியத்தின் கிழக்குப்புறத்தல் சிந்தையில்லாம லிருந்தான், ஒருராட்சதன் திரிவக்கிரனென்னும் பெயரையுடையவனென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ்சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (க)

தானவனுந்திரிவக்ரன் சாரலோடு தங்குசுசியெனுமுனிவன் றவஞ்செய்
காலை, மானமிருதிரிவக்ரன் மணந்ததேவி மகவெமக்கு விதித்திலையெ
ன்செய்வேனென்றே யேனைமனக்கவலையுட னிருக்குங்காலை யிலியசுசிமு
னியிடத்திலெய்துநீநெஞ், சேனையுமானமும்பெருகும்படிக் கோர்பாலன் செ
ன்மிப்பவருள்வ ரங்ஙன்சென் மினென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தத்திரிவக்கிரனென்னும் ராட்சதனிருக்கின்ற ஆரணியச் சார்பிலே சுசிமுனியென் றொரு முனியீசுரன் தவஞ்செய்திருந்த காலத்தில் மானமுடைய தி

ரிவக்கிரன் றேவியானவள் எனக்குப்புத்திர னில்லையே, இந்தவிதிக்கென்ன செய்வேனென்று மிருந்த மனக்கவலையுடனே யிருந்தாள். அப்போது அவளைப் பார்த்து வாரும்பெண்ணே, இங்கேதவஞ்செய்கிற சுசிமுனியிடத்திலே நீசேர்வாயாக, நமது வங்கிஷமும். சேனையும் வளரும்படிக்கு ஒருபுத்திரன் உண்டாகும் வண்ணங் கிருபைசெய்யார். அங்ஙனஞ் சென்று சேரென்றான் அரக்கன்—எ-று. (உ)

இப்படியம்முனியிருக்கு மிமையபற்சாரற் கெய்தி யிளமென்கொடிமே லிருண்
டமேக, மைப்புருதும் பூர்ணமதி வாலசந்த்ரன் மகவான்விற்றாரகைபோல்
றூலகள்பெற்ற, செப்பமென விழிகுழைமயிற் சென்றுபார்யத் தெள்ளமுதந்
திரண்டவுருத்திருவைப்போல, வப்பரிவின் சுசிமுனிபாங்கடைந்து நின்று
ளவனு மரக்கியைவிரும்பி யணைந்த போதில்.

(இ-ள்.) அப்படி அரக்கன் சொன்னபடி அந்தமுனீசுர னிருக்கு மிமையச்சாரலிற் போய்ச்சேர்ந்து மெல்லிய இளங்கொடிமே லிருண்டமேகம்போலுங்கூந்தலும், பிறைபோல் நெற்றியும், பூரணச்சந்திரன்போல் முகமும், இந்திர விற்போன்ற புருவங்களும், நட்சத்திரப் பந்திபோல் பல்வரிசையும், பொன்மலைபோல் ஸ்தனபாரங்களும், காதளவு நீண்டமான்போன்ற பார்வையும், ரதத்தெள்ளிய அமிர்தத்திரளின் பார்வைபோல் திருவுருவெடுத்துப் பரிவுடனே சுசிமுனிபக்கத்திற் போய் நின்றாள், அவளைமுனீசுரன் கண்டு மோகித்து விருப்பமாகப் புணர்ந்தான். அந்தவேளையில்.—எ-று. (ந)

அருந்தவத்தி [illegible] மகிழ்ந்துமண்டூம்புரப்ப னவன்
போமின்னே, பொருந்துகபாலாப[illegible] னெனவேவாழ்வன் போர்க் கசை
யாப்புயவலியானென்றுகூறக், குருந்துாகைக்குவளைவிழிக் குமுதச்செவ்
வாய்க் கோகனக மலர்முகனக் குளிர்பூங்கோதை, திருந்திழையாள் முனியளி
த்த சேயினோடுந் திரிவக்கிரன்றனைய சேர்ந்தாள் மாதோ.

(இ-ள்.) அந்தமுனீசுரன் அரக்கியைப் புணர்ந்தவுடனே ஒருபிள்ளை பிறந்தான். அதுகண்டு சொல்லுகிறான்முனிவன், ஓய்பெண்ணே! இந்தப்பிள்ளை நம்விருத்தியினபடியினாலே இந்த அண்டமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழடக்கி யாள்வான், இவனுக்குப் பேர் கபால ஆபரணனெனவாழ்வான், மறுமன்னியர் செய்யுஞ் சமர்க்கிளையாத புயவலிமையுடையவனென்று சொன்னார். அப்போது முல்லையரும்புபோல நகையுங், குவளைப்பூப்போன்ற கண்களும், குமுத புட்பம்போன்றசெவ்வாயும், தாமரைப்பூப்போல முகமுங், குளிர்ந்தபுட்பமாலை சூடியகூந்தலும், அழகிய திருந்திழையாளை அரக்கியும், முனிவர்கிருபைசெய்த பிள்ளையுடனே புகழ்ந்திருந்த திரிவக்கிரனைச்சென்று சேர்ந்தாள்,—எ-று. (௪)

சேர்ந்தகபாலாபரணன் றன்னைப்பெற்ற செயற்கையாற் றந்தைமுனியா
க்கியின்று, ளாந்தனையிவன்பிரம ராக்கதப்பே ராகிமகவானைவிடா தடர்ந்
தானைவிர்த், தாந்தவதனுற்பிரமாவிடத்து வெள்ளைர்த்தந்திமகவானேகிச் ச
ரணம்போற்றிப். போந்திகலிப்பிரமராக்கதன் சேராது போவதற்குப் புரிதி
யெனப் புகன்றான்மன்னோ.

இ-ள்.) அரக்கி திரிவிக்கிரனைச் சேர்ந்து கபால ஆபரணனென்னும் பிள்ளையுடனே சுகமாக வாழ்ந்திருந்தாள். அந்தப் பிள்ளைக்குத்தாயானவளரக்கி, தகப்பன்முனியீசுரனானபடியினாலே பிரமராட்சதனைத் தன்னைக் கொன்ற தேவேந்திரனைப்பற்றிவிடாமலடர்ந்தான் அதுகண்டு இந்திரன் பிரமதேவரிடத்திற்போய்ப்பாதம்பணிந்து தன்னை யகலிப்பற்றிய பிரமகத்தி நீரும்படி கடாட்சஞ் செய்யுமென்றுசொன்னான் இந்திரன் எ-று, (௫)

போற்றியவிந்திரன்றயபரம்புண்டரீகன் போவதற்குவினைக்கருளிக் கொங்கு
நாக, மாற்றலரையொன்றுளதவ்வரையிலர்த்த நாரீசனருளுலக ததனின்
பாங்கா, மேற்றவரை தீர்த்தங்களனந்தங்கோடி யெய்தியந்தத் தீர்த்தத்திற்
றன்மதீர்த்தங், கூற்றடர்ந்த தெனுமதனின் குறையை மாற்றுங் குளிர்வ
ரைச்சென்றுடுகிவரன் றேவேயென்றான்.

(இ-ள்.) தன்னைத்துதிசெய்து சொன்ன இந்திரனுடைய பிரமகத்தி நீரும்படி
க்குப் பிரமதேவனினைத்தச் சொல்லுகிறான். கொங்குமண்டலத்தில் திருநாககிரியென்
னொருமகாஸ்தலமுண்டு. அதிற்பரமேசுரன் அர்த்தநாரீசுர மூர்த்தியாக எழுந்தரு
ளியிருக்கிறார். அனந்தங்கோடி புண்ணியதீர்த்தங்கள் விளங்காநின்றது, அந்தீர்த்தங்
களில் மிகுந்த மகிமையுடையது தன்மதீர்த்தம். இயமன் றொடர்ந் தடர்த்தாலும் அவ்
வினையைமாற்றும் ஆதலால் அந்தகிரிதலத்தில் நீபோய் தர்ம்மதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமா
டினவுடனே இந்தப்பிரமஹத்தி தீர்ந்துபோகும், போவாய் இந்திரனே யென்றான்
பிரமதேவன். எ-று. (௬)

அம்மொழியினப்படியி னந்தத்தீர்த்தந் தாடினன்கொண்டாடினன்வெற்
பணங்கின்பாகன், செம்மலர்ப்பொற்றாட் கமலஞ்சிரத்திற்சூடி ஜெய ஜெ
யவென் றிவ்வரையைத் தெரிசித்தன்றே, கவ்வையிலென்றயரா தீத்து
ங்கதிரைக்காணும் கடும்பனியிற் போயந்தத் தன்மதீர்த்தத், திவ்வினைவின்
மூழ்குதற்கேயீசாபோற்றி யெழுந்தமைக்கு மளந்தபல னெய்தினோமால்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் சொன்னபடியே இந்திரன் அந்தத் தலத்தில் வந்து தர்ம்
மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி அர்த்தநாரீசுரரைச் சேவித்து அவர்பாதமலர்களைச் சிரசிற் சூடி
க்கொண்டு செயசெயவென்று போற்றிசெய்து இந்தக்கிரியைத் தெரிசித்தபொழு
தே யென்னைப்பற்றிய வினையெல்லாஞ் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கிவிட்ட
து. பத்தியுடனே தன்மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி யீசரனைப்போற்றி வணங்கி அளவில்லாத
பலனையும் பெற்றோமென்று கொண்டாடினான் தேவேந்திரன்—எ-று. (௭)

என்றுமகிழ்ந்தேகிவிண்ணோ ரிடைபூரற்றி யிலங்கியசிங்காசனத்திலிருந்
தான்பின்னர், கொன்றைமுடிமணிமலையின் றன்மதீர்த்தங் குளித்தவர்க்
குண்டானபலன் குறித்துவேதர்க், கன்றருளிச் செய்தபடி யடியேன் பெற்
றே னம்புயத்தவர்த்தநாரீசனுகக், குன்றுலக மூன்றினுக்குங் குறைகடீர்க்கு
ங் கோவெனலாமெனவுரைத்துக் குழாத்துமீண்டான்.

இ-ள்) பின்பு மனமகிழ்ச்சியுடனே தேவலோகஞ்சேர்ந்து தேவர்க ளிடையூ
றெல்லாந் தீர்த்துப் பிரகாசிக்கின்ற சிங்காசனத்தில் இருந்தருளினான் தேவேந்திரன்
பின்னையுங் கொன்றைமாலையணிந்த அர்த்தநாரீசுரனெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தி
ருநாககிரியில் தன்மதீர்த்தமு மூழ்கினவர்களுக் குண்டாகும் பலனைக்குறித்தப் பிர
மா யெனக்குச் சொன்னார். அப்படியே அடியேனுந் தர்ம்மதீர்த்தத்திலே மூழ்கிப் பாவ
விமோசனமாகி நல்லபலன் பெற்றேன். அந்தத்தலம் மூன்றுலோகத்துக்கும் உதவி
யாகியது, யாதொரு குறைகளையும் தீர்க்கும், சகலதலங்களுக்கு மேலானதலம் அது
வென்றுசொல்லித் தேவர்கூட்டங்களி னின்று மீண்டுவந்தான், எ-று, (அ)

மீண்டுகிரியடைந்துதன்பேர்விடாக்கத்தீர்த்தம் வெற்பினிலொன் றுதவிய
ங்கன் மேவினனென், றீண்டுமறை பகருமுகவானுந்தேவ ரிருடிகளுங்
காந்திருவர் யாருங்கூடி, நீண்ட தன்மதீர்த்தத்து நிலையுமிந்திர னெடுந்தீர்த்

தநிலையுமவர் நிகழ்த்துமவாறுஞ் சேண்டிகழுஞ் சூதருரைத்தனர்பாங்கற்கு
செகத்தவர்க்குச் செப்புவன்சீர் சிறக்குமாதோ.

இந்திரன்தன் பெயர்விளங்க

(இ-ள்) மீண்டுவந்து திருநாககிரியில் சேர்ந்து அந்தத்தேவேந்திரனு
மொருதீர்த்தமுண்டாக்கினு னென்று வேதங்கள் சொல்லும். தேவேந்திரன்மாமதீர்த்த நிலை
யும்,தேவர்களு, மிருடிகளுங், கந்திருவர்களும் யாவருங்கூடி நெடியதன்மதீர்த்த நிலை
மையும், பெரிய இந்திர தீர்த்தத்தின் மகிமையும், அவர்கள் சொன்னபடியேமேன்
மையாகிய சூதமுனிவர் சொன்னார். அவ்வொழுக்கந் தப்பாமல் பூலோகத்தார்க்குச் (௯)
சிறப்புமுண்டாக—எ-று.

இகிருஞ் சீருஞ்சிறப்புமுண்டாக—எ-று.

படிந்தின் டீர்த்தத்தில் தாழ்ந்துசுனையாடிலன் றுயிரங்கோ
னயக்குமென்று நாகநகத்துலாவருடந
தானம், நன்மறையோர்க்கிந்தபல வாவிநீர்ச்சுல் மயேசுருக்கம்மசுவ மி
லயீவென்று, மன்னுகுள நந்தவன வாவிநீர்ச்சால் வெற்பிற் கனதீர்த்தந் த
யானை தேனுக், கன்னிதருபல னனைத்துங்காட்டும் வெற்பிற் கனதீர்த்தந் த
னைக்கண்ணுற் கண்டார்க்கெய்தும்.

(இ-ள்.)யாதாமொருவர்வந்து தன்மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி இந்திரதீர்த்தத்தில் மூழ்
கினார்களாகில் அன்றைக்காயிரங் கோதானம் பிராமணருக்குக் கொடுத்தபலனுண்
டாகுமென்றும் துலாவருடத்தானபலனிலும் நலமதிகம் பெறுவார்களென்றும், அந்
தத்தீர்த்தங்களைக்கண்ணில் கண்டபேர்களுக்குத் திருக்குளம், நந்தவனம், வாவிகள்,
தண்ணீர்ப்பந்தல், மயேசுரபூஜை, அசுவதானம், கஜதானம், கோதானம்,கன்னி (௧௦)
தானப்பலனெல்லாம் உண்டாகும்—எ-று.

தன்மனெனுமுனிவன்மகா தவஞ்செய்தந்தத் தீர்த்தத்து லர்த்தநாரீசன்றன்
னை, முன்வணங்கப்பரனுனக்கு வேண்டியதென்சொல் மொழியென நின்
பதமுண்டகத்தைநீங்காச, சின்மயத்தின் சுமந்திருப்பச்சிந்தை கூர்ந்தி சே
யிழைபங்காளவெனத்தெனுவரன்பர் வின்னலங்கொண்டெமைச்சுமந்திக் கி
ரியின்மீதே யிருத்தி யென்று வெனவிரும்பி னியம்பினால்.

(இ-ள்.) தன்மனென்னும் முனீசுரன் மஹாதவஞ்செய்து அந்தத்தீர்த்தத்தில் அ
ர்த்தநாரீசுரரைப்பூசித்து வணங்கப், பரமசிவம் உனக்குவேண்டியதென்னசொல்வா
ய் முனிவனேயென்ன, சுவாமி யுன்பாதாரவிந்தத்தைவிட்டுப் பிரியாமல் சின்மய ரூ
பமாகச் சுமந்திருக்கும்படிக்கு வரங் கிருபைசெய்யும், உமையொருபாகனே! யென் (௧௧)
ன, அப்படியே இடபரூபமாக வடிவுகொண்டு நம்மைச் சுமந்திருந்த தலத்தில் இரு
ப்பாயாகவென்று விருப்பமாகச் சொன்னார்சுவாமி—எ-று.

தன்மமுமிந்திரனுமெங்கடவத்தாற்கண்ட தன்சுனைதீர்த்தந்தனிலே யமர்ந்
தார்தோய்ந்தார், மன்மதனைச்செயித்தவோர்குருக்கள்சங்க மந்திரலிங்கத்தி
யலவரங்கள்கூடி, யின்னபலன்வேண்டுமென்றெய்தினன்சி ரிகபரத்துமுத
வியதாயிறைவனல்கி, நன்மைதருமெனவரனைவரங்கொண்டுய்த்தார் நவின்ற
வர்க்குங் கேட்டவர்க்கு நல்குமாமே.

(இ-ன்.)அப்படிச் சுவாமியைச் சுமந்திருக்கின்ற தர்மமுனிவனுந் தேவேந்திர
னுங் கண்டருளிய குளிர்ந்த சுனைதீர்த்தம் நான்செய்த புண்ணியபலன்போலும் நினை
த்தவர்கள் கண்டவர்கள் மூழ்கினவர்கள் மன்மதனைச் செயித்துக் குருலிங்க சங்கம
மாக வரங்கள் கைகூடி இஷ்டகாமியப்பலன்பெற்று நல்ல சீருஞ்சிறப்பும் இகபரசா
தக உதவியாகக் கிருபை செய்தருளுமென்று சிவனைத்தோத்தரித்து வந்தித்து நல்ல

வரங்கள் பெற்றுவாழ்வார்கள், அம்மகிமையைச் சொன்னவர்களுக்குங், கேட்பவ ர்களுக்கும் அப்பலன் கிடைக்கும்—எ-று.

இந்திரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—கள.

வயிரவதீர்த்தச் சருக்கம்.

புண்ணியதீர்த்தமந்திப் புரந்தரதீர்த்தமென்று
நண்ணியவிரண்டுமூழ்கி நவில்வயிரவதீர்த்தத்தி
லண்ணிமைகவான்போல்வா ரொருவரந்தத்தீர்த்தம்
பண்ணியபடியுங்காட்டும் பயன்களும்பகரலுற்றாம்.

(இ-ள்.)தன்மதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம் இவ்விரண்டிலு முழுகினபின்பு வயிரவ தீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து மூழ்கினார்களாகில் இந்திரனைப்போல மேலுலகத் தையாள்வார்கள். அந்தத்தீர்த்தம் வந்தவரலாறும் அதின் பலன்களும் சொல்லுகி றோம்—எ-று. (க)

அதிகவுச்சேனபாடிக் கதிபன்விக்கிரமாதித்தன்
மதிபுயமரபிற்பெற்ற மகேசயனெனுமோர்வேந்தன்
புதுநலன்வேதசாஸ்திரம் புராணஞ்சொன்முறையினீக்கா
விதிபுறுசெங்கோனீதி மேதினியிரீதிலாண்டான்.

(இ-ள்.)நகரங்களில் விசேஷமான உச்சினிநகரத்திற்கு அதிபதியாகிய விக்கிர மாதித்தனுடைய மரபிலுதித்த மகேசயனென்னும் ஒருராஜன் வேதசாஸ்திரபுராண ங்கள் சொன்னமுறைவழுவாமல் மனுநீதியாகச் செங்கோல்நடத்தி இனிதாக விந்த வுலகத்தை யாண்டிருந்தான்—எ-று. (உ)

விப்பிரர்வேள்விபிட்ட வேதியர்வேதந்திட்ட
மைப்புயல்மழைகள்கூட்ட மணவொலிமுரசங்காட்ட
வப்பொழுதணிகள்பூட்ட வாடவர்மாலைசூட்ட
விப்படியனந்தகால மினிதுமன்புரந்தானன்றே.

(இ-ள்) விப்பிரஜனர்கள் வேள்விசெய்ய, வேதியர்கள் வேதம்படிக்க, மாதமூ ன்று மழைபெய்ய, மணமுரச வாத்தியங்கள் முழங்கச், சகலசனங்களுஞ் சர்வாபர ணங்களும் பூட்டி அலங்கிரதஞ்செய்ய, ஸ்ரீசனர்களும், புருஷர்களும் மணமாலைசூட் ட இந்தப்படி அநேககாலம் இந்தவுலகத்தை யாண்டிருந்தான் மகேசயராசன். ()

முனைவிதியிடர்வந்தெய்தி முயல்பயுற்றியற்றையெல்லாம்
நினைவறமறந்தான்றெய்வ நிலைமையோடனந்தகாளாய்த்
தனதரும்பொருளைக்கொண்டு தருமங்களொழிந்தநல்ல
வினைபலதவிர்ந்துநீதி விட்டனன்கொடுங்கோல்கொண்டான்.

(இ-ள்.)பூர்வசென்மாந்திரவிதியினால் மனநினைவும் புத்தியும்வேறாகி தாமத கு ணத்தினாலே மங்களாஹாமாக நடந்துவந்த சுபகருமங்களைச் சற்றும் நினையாமல் மறந்து தேவதாயம், பிரமதாய முதலாகிய மானியங்களைத் தவிர்த்து, புண்ணிய ஆத்

மாக்களுடையபொருள்களை யெல்லாங்கவர்ந்து, தருமத்தை யொழித்து அதர்மத் தை மேற்கொண்டு மனுநீதியைவிட்டுக் கொடுங்கோலரசு செலுத்தா நின்றான் ம கேசய ராஜன்—எ-று. (ச)

நயுங்குமுச்சேனநாடு தன்மநாடாகையாலிப்
பயங்கொளுங்கொடுங்கோலாட்சி பண்பலவெனவுங்கேளான்
வியந்தவிக்கொடுங்கோல்வாளுள் மேதினியிழக்குஞ்சான்றோர்
கயந்துனைசாபம்விட்டு கடிந்தரசழிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) பிரக்கியாதியாகிய, உச்சினிதேசம் தர்மப்பூமி யாகையினாலே, யாவ ரும் பயப்படும்படி கொடுங்கோ லரசாட்சிசெய்வது நன்மையல்லவென்று பெரி யோர்கள் சொல்லவுங்கேளாமல், மென்மேலும் கொடுங்கோலரசு செலுத்தும் அரச னை, மந்திரிகள்நோக்கி, பெரியோர்கள் சாபத்தினாலேயும், அவர்கள் மனக்குறைவி னாலேயும், வாளுளும், பூமண்டலமு மிழந்துபோவாய் அரசாட்சிக் கழிவுவரும், இந் தத் துற்புத்தி நினைவை விட்டுவிடுமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (ரு)

என்பவன்கேளான்சற்று மிரங்கிலன்கொடுங்கோன்மென்மேல்
வன்புடன்புரந்தாநந்த மாநகர்மறையோர்யாருந்
தன்புகழ்வழுவாத்தன்ம சகன்றிருநாட்டிற்சென்றே
யின்புறவனுதரிற்றைப் பேசினார்வேந்தன்கேட்டான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லவுங்கேளாதவனாகிச் சற்றுமிரக்கமில்லாமல் அநீ தியாக அரசாட்சி செலுத்தி நின்றான் மகேசயராஜன், அதுகண்டு அந்நகரத்தில் ம றையோர்முதல் யாவருந் தன்னுடைய கீர்த்திவழுவா நீதிபரனான தன்ம சகராஜன் திருநாட்டிற்குச்சென்று, இன்பமாகவிருந்த அந்நாட்டரசனுக்குத்தெரிய மகேசயரா ஜன் செய்யுங்கொடுங்கோன் முறையைச்சொன்னார்கள். அதுவெல்லாங்கேட்டான் தன்மசகராஜன்—எ-று. (சு)

தாரணிபுரக்குந்தன்ம சகன்றராதலத்தையெல்லா
மோரணிக்குடைக்கீழ்வைத்த வுரவணியாகையாலே
பாரமின்பாங்கதென்று பகர்ந்தனம்பரிப்பாயென்ன
வாரகொல்வனுக்கும்வேத மகிபனையழைத்தான்மன்றோ.

(இ-ள்.) பூமண்டலத்தையெல்லா மொருகுடைக்கீழடக்கி சக்கரவர்த்தியாய் ஆளப்பட்ட தன்மராஜனே உம்மைவந்து அண்டினோம், எங்களைரட்சிப்பது உன்பா ரமென்று வேதியர்கள் முதலான புண்ணிய சனர்கள் சொல்லக்கேட்டு மனதிரங்கி உடனே கொல்லவனென்னும் வேத மகிபனை யழைப்பித்தான் தன்மசகராஜன்.

கோலவன்சதுரசேனை குழிக்கொளக்கடிதினேகி
மாலுறுமனத்தனைய மகேசயன்பதியைச்சூழ்ந்தா
லைகாலம்போற்றினை யறுமதிச்சமர்செய்தின்ட
மேலுறுபுரிசைவிட்டு வெவ்வினைப்பயனிற்போந்தான்.

(இ-ள்.) தன்மசகராஜன் உத்தாவின்படி கொல்வனென்றவன் சதுரங்கசேனை களுஞ் சூழ்ந்துவரச் சென்று தொன்மத்தமான மனத்தையுடைய மகேசயராஜன் நகரத்தைச்சுற்றிவளைந்துக்கொண்டு ஆலகாலம்போற்பிறிச் சேனைகளுடனே ஆறுமா தம் யுத்தஞ்செய்து மேற்கொண்டுவருகிறதுகண்டு கோட்டையைவிட்டுக் கள்ளவழி யில் புறப்பட்டுப்போனான் மகேசயராஜன்—எ-று. (அ)

சமுத்திரமாதுஞ்சந்திர காந்தனுஞ்சுதனுஞ்சேனைச்
சமுத்திரமனைத்துமீங்கித் தரித்ததந்துயிசினேடு

மபித்திரனுமிருவ ரன்றியோர்பொருளுமின்றி
வமித்திரவிரவிகாளு வன்மனேசயன்போய்ச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) தன்னுடைய சேனாசமுத்திரத்தையெல்லாம் விட்டுநீங்கி பட்டயான சமுத்திராதேவியோடு சந்திரகாந்தனென்னும் புத்திரனுந் தானுமாக உடுய பட்டாடைகளுடனே வேறொருபொருளும் யெடுக்காமல் மூவருமாகப் புறப்பட்டு அந்தகாரமான ஆரணியத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தான் மனேசயராஜன்—எ-று. (௧௦)

போனபின்னுச்சனப்பேர் புரத்திலிற்செங்கோனீதி
யானதிப்புரந்துதேவ ரந்தணரிருக்கையெத்தி
மாநகரனைத்தும்வாழ மறைமுறைதழைப்பத்தெய்வக்
கோனகரிதென்றேதக் கோனகரிருந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) மனேசயராஜன் இப்படிவனத்திற் போனபின்பு உச்சினிநகரத்தில் செங்கோல் நீதியாக சிங்காசனத்திலிருந்து அரசாட்சிசெய்து தேவர்கள், பிராமணர்கள், புண்ணியசனர்கள் அனைவரும் சுகமாகவாழத்தக்கதாக முடியேற்றி, அந்நாடு தழைத்தோங்க வேதநீதிப் பிரகாரம் தேவேந்திர புரமிதுவென்று யாவரும் புகழும்படியாக ஆண்டுகொண்டிருந்தான் கொல்வமனிபன்—எ-று. (௧௦)

யாங்கிருளிலைமையாய்வேந் தரியவாரணியந்தெய்தி
யேங்கியவ்விளப்பினேடு மிருந்தனரிருந்தகாலை
பாங்குறுசந்திரகாந்தன் பதைத்திடுபசியால்விழத்
தாங்கினரவற்றைநோக்கித் தளர்ந்தவனிருந்தான்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அங்ஙன மிம்முறையாக விளங்கிய வவைசிறக்க, ஆரணியத்திற் புகுந்த ராஜன் நடந்த இளைப்பினாலே அவ்வாரணியத்திலோரிடத்திலிருந்தான். அப்போது சந்திரகாந்தனென்னும்பிள்ளை பசிதாகத்தினாலே பதை பதைத்து மயக்கிவிழ, இராஜனுந்,தேவியும், பிள்ளையைத்தாங்கி யணைந்துக்கொண்டு அவன் மயக்கத்தைப்பார்த்து மிகவும் மனந்தளர்ந்து விசாரப்பட்டிருந்தான் அரசன்—எ-று. (௧௧)

மனேசயன்சேனையாக வனவிலங்கனந்தஞ்சூழக்
கனேதயவிலங்கினேதை கனமுளவெளியினீண்டப்
பினேவுறுபுலியோடெண்கு பெருங்கொடுங்கொல்வர்போல
வனேதனேவுடனீடந்த காரமாமனத்தனானன்.

(இ-ள்.) அவனுடைய சேனையைப்போல அந்தவனத்தில் அனேகமிருகங்கள் வந்துசூழ அந்தமிருகங்களின் ஓசைமுழங்கலே முரசவாத்தியமாக யெங்குஞ் சிலையோடக் குரூரமான புலி, கரடி சிங்கங்கள் ஆரவாரஞ்செய்வது பகைவனுன கொல்வமனிபன்போலத்தோன்ற மனேசயராஜன் வியாகுலத்துடனே அந்தகாரமானமனத்துடையவனுகினன்—எ-று (௧௨)

சாற்றியசந்திரகாந்தன் றவித்துழல்பசியின்றாக
மாற்றிடவொன்றுங்காணுன் மாதொடுமன்னன்சொல்வான்
பாற்றருமுன்னுட்செய்த பாதகம்பாலன்றாக
மாற்றுதற்கரிதாயாமிவ் வடவியிலடைந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) தன்பிள்ளையான சந்திரகாந்தன் பசிதாகத்தினாலே மயங்கும் வருத்தத்தைத்தீர்க்க, ஒருபொருளுங்காணமல் விசனத்தோடு சமுத்திராதேவியுடனே இராஜன் சொல்லுகின்றான், நாம் முன்செய்தபாதகம் இப்போதுவந்து சம்பவித்தது இந்த

குழந்தையினுடைய பசிதாபந் தீர்ப்பதற்கரிதாக இந்தவனத்தில்வந்து சேர்ந்தோம் என்றான்—எ-று. (௧௩)

அப்பிறப்பினிலொன்றியோ மறஞ்சிறிதறியோமீசன்
மைப்புயல்வண்ணன்பாதம் வணங்கிலன்றென்பாற்சென்றே
ரொப்புறு திவசம்பண்ணற் குவந்திலமறையோர்கட்கு
மிப்புவிபூரிநாரி யீந்திலமல்லபோலும்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிறப்பிலாவது ஒருவற்கொன்றைக் கொடுத்தோமல்லோஞ், நாம் தர்மஞ் செய்தறியோம், சிவபூஜை விஷ்ணுபூஜை செய்துவணங்கினவர்களுமல்லோம், தென்புலத்தார் ஒப்பும்படியாகத் திவசஞ் செய்தறியோம், பிராமணபோசனம், பூமிதானம், பூரிதானம், கன்னிகாதானங் கொடுத்தறியோம். ஆகையா லிவ் விதிவந்ததென்றுசொல்லினன் மனேசயராஜன்—எ-று. (௧௪)

சித்திரைத்திங்கடிங்க ளிறைவினிற்கறிகாய்பானங்
கைந்திடக்கொடுத்தோமல்லோங் கந்தம்பாதாலவட்டஞ்
சந்திரஞ்சைவர்க்கேற்றத் தருமங்கள்செய்தோமல்லோ
மந்தணுலயம்பொன்மாய ளுலயமடுத்தோமல்லோம்.

(இ-ள்.) சித்திரா பௌவர்ணமியில் பிராமணர்களுக்குக் கறிகாய்கள், அன்னபானங்கள் புசிக்கும்படியாகத் திருப்தியாகக் கொடுத்தோ மல்லோம், குளிர்ந்த சந்தனம், பாதுகம், ஆலவட்டம், விசிறி, குடை இவைகளைச், சைவர்களுக்குத் தத்தஞ் செய்தோமல்லோம், சிவாலயம், விஷ்ணுவாலயம் அடுத்து மற்றுஞ் சிவபுண்ணிய மொன்றுஞ் செய்தோமல்லவென்றான்.—எ-று. (௧௫)

அரசுமாவத்திநெல்லி யால்விளாயிலுப்பைபிம்பம்
பாணனிவில்வம்வாழைப் பலாமகிழ்நாளிகோங்கு
காமுறச்செறித்தேமல்லம் காவணமெடுத்தேமல்லம்
வரம்புனற்றடாக நந்த வனங்களமெடுத்தேமல்லம்.

(இ-ள்.) அரசமரம், மாமரம், அத்திமரம், நெல்லிமரம், ஆலமரம், விளாமரம், இலுப்பைமரம், வேப்பமரம், சிவனணியப்பட்ட வில்வமரம், வாழைமரம், பலாமரங்கள், மகிழமரம், தென்னைமரங்கள் இவையெல்லாம் நமது கைகளால் வைத்துப்பயிர்செய்து வளர்த்தோர்களுமல்ல, சுவாமிக்குக் காவணம் எடுத்தோமல்ல, தடாகங்கள் நந்தவனங்கள் தண்ணீர்ப் பந்தல்கள் முதலான தர்மங்களெல்லாஞ் செய்தோ மல்லோம்.—எ-று. (௧௬)

கன்னிமாதத்திற்றந்தை கடன்கழித்தனனுமல்லந்
தென்னகர்சிரார்த்தனைமிக் கிரமெனச்செய்தேமல்லம்
பன்னுமாதோபவாதம் பதினொரு திவசத்துண்டி
மன்னுவித்தேமுமல்ல மகம்பலசெய்தேமல்லம்.

(இ-ள்.) புரட்டாசி மாத மாளிகைபட்சத்தில் பிதிராகிய தந்தை கடன்கழித்தோமல்லோம், பிதிர்ஜனங்களுக் கெல்லாந் தென்றிசை நோக்கிச் சிரார்த்தங்கள் கைமிக்கிரமென்னும்படி யொன்றுஞ் செய்தோமல்லோம், சொல்லுதற்கரிய சாந்தராயணவிரதமும், யேகாதசி விரதமும் செய்து அன்னதானங் கொடுத்தோமல்லோம், பலயாகாதி கிர்த்தியங்களுஞ் செய்வித்தோமல்லோம்.—எ-று. (௧௭)

தனுமதிதன்னிலீசன் றனைவணங்கினனுமல்லேம்
மனனுறநினைத்தேமல்லேம் மகிழ்வுறப்புகழ்ந்தேமல்லேம்

வினைவுறச்செயங்களோது வினைத்திலன்கூடபிர்ச்சா
லெனவொருதருமஞ்செய்தற் கியன்றிலமென்கொல்பாவாய்.

(இ-ள்.) தனுமாதத்தில் சிவபூசைசெய்து வணங்கினவர்களுமல்லோம், மதில் பக்தியுடனே துதித்தவர்களு மல்லோம், ஒரு நியான செபதயம் நினைத்திலமல்லோம், கூபம் தீர்ச்சரலென்று சொல்லப்பட்ட தருமங்களில் யாதொரு தருமஞ்செய்ய மனமிசையாத பாவியானேனும், பெண்ணேயென்று சொல்லி விசனப்பட்டன் மனோசய ராஜன்.—எ-று. (௧

அளந்தபுண்ணியங்கடன்னி லணுவுஞ்செய்திலமென்றென்றே
வனந்தனிற்சந்திரகாந்தன் மயங்கிவீழ்பசியைநோக்கி
முனஞ்சுமுத்திரையைப்பார்த்து மொழிமனோசயனும்வேந்த
கனந்தருசோகத்தோடு படிதுமூர்ச்சித்துவிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத புண்ணிய தருமங்களில் அணுவத்தனை செய்திலோம், ஆகையாலிவ் விதிவந்ததென்று நினைத்தும், பின்னை சந்திரகாந்தன் பசிதாகத்தினாலே மயங்கிவிழுந்ததைப் பார்த்தும் முன்செய்த விதிபோலவென்று சுமுத்திராதேவியுடன் சொல்லி மனோசயராஜனும் மிகுந்தசோகத்துடனே படிதாக மூர்ச்சித்துவிழுந்தான்—எ-று. (௨௰)

விழுந்ததன்கொழுநனை விறன்மனோசயனையோடித்
தாழ்ந்திருகையாற்கட்டித் தடங்கணீர்த்தாரைசோரச்
சூழ்ந்ததிப்பயனோமுன்னர்ச் செய்வினைவையோவய்யா
வாழ்ந்தனமெனவேவிம்மி மம்மர்வாரியாழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அப்படிவீழ்ந்த தங்கொழுநன் மனோசயராஜனைச் சீக்கிர மோடிச் சென்று தாழ்ந்து இருகைகளாற் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு கண்களில் நீர்த்தாரைகள் சோர இந்தவிதிவந்து சூழ்ந்தது. முற்பிறப்பில் செய்தவினையோ அய்யவோ! கல்லவாழ்வு வாழ்ந்தோமென்று விம்மிச் சுமுத்திராதேவி துக்கசாகரத்தி லமிழ்ந்தினாள். ()

அவ்வழியணிந்தநீறு மரையில்விற்கலையுமக்க
மெய்வழிவடமும் வீக்கும் வேணியுநீற்றுக்கீற்றுங்
கைவளிதண்டும்பின்னாற் கரகமுமருமறாறும்
பொய்வழிபுகலாதாங்கு புயல்பாரசரர்நேர்வந்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வழியாக விபூதிதாரிதமும், விற்கலையுடையும், ருத்திராட்சமாலைகளும், கட்டிய சடைமுடியும், திரிபுண்டரமும், கைகளிற்பவித்திரகமண்டலமும், எக்ஞோபவீதமும் இவ்வளவுமுடைய திருமேனியுடைய நிச்சயம் விளங்கிய பராசமுனிவன் அங்ஙனம். வந்தார்.—எ-று. (௨௧)

வந்துளந்தளர்ந்துவீழ்ந்த மன்னனைமன்னனின்ற
மைந்தனைமைந்தன்றாயை வனத்திடைவரவுநோக்கிச்
சிந்தனையிரங்கிநிற்பத் திகழ்சுமுத்திரைகண்டேத்தி
யெந்தையைப்பேறேயெங்க ளிடரொழித்தருளியென்றாள்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்த பராசமுனிவர் அந்த வனத்தில் வந்திருந்து அங்கே மனங்கலங்கி வீழ்ந்த ராஜனையும் ராஜகுமாரனையும், சுமுத்திராதேவியையும் பார்த்து மனமிரங்கி நின்றார். அவரைக்கண்டு சுமுத்திரையானவள் வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து யெங்கள் தபோபலமைப் போலும் தேவரீர் யெழுந்தருளினீர். இங்ஙனம் யெங்களுடைய இடுக்கண்களைத் தீர்த்தருளுமென்று சொன்னாள்.—எ-று (௨௨)

சுமுத்திரைவணங்கக்கண்டு துளங்கல்நீர்யாரென்றோத
வெரித்திரொருவரன்றி வேந்துவிக்கிரமாதித்த
னயித்திரையிலங்காப்ப வளித்தவனிவனென்காந்த
னெயித்திரானையாயின்றோன் மனோசயனெனுநாமத்தான்.

(இ-ள்.) சுமுத்திராதேவி வணக்கத்தைக்கண்டு அஞ்சலியாஸ்தஞ்செய்து நீங்கள் யாரென்று கேட்க வெங்களுக்கு உதவியொருவரும் இல்லாமல் இந்தவனத்தில் வந்தோம். விக்கிரமாதித்தரசன் மரபில்வந்த அரசன் யெனக்குடைய கணவன், மனோசயனென்னும் பெயரையுடையவன், யெங்களுக்கு ஆபத்துவேண்டாம். நீங்கள் யாரெனவொன்று கேட்க வெங்களுக்கு யிந்த பாக்கியம் பெற்றோமென்றாள் தேவரீரிங்கே எழுந்தருளியதால் நாங்க ளுய்ந்தோமென்றாள்.—எ-று. (௨௩)

கோலமென்னுமோர்வேதக் கொற்றவனெமதுசெல்வன்
ஞாலமெம்பதியைக்கொண்டா னுங்கள்மூவருங்கான்சேர்ந்தோம்
பாலனுக்குற்றசோகப் பசியைக்கண்டென்றுகொள்வன்
மாலுறமூர்ச்சித்தேங்கி மயங்கினனென்கொலையா.

(இ-ள்.) வேதக்கொற்றவனை கொல்லமென்பவன் யெங்கள் நாட்டையும் அரசாட்சியையும் வலுமையிற் கவர்ந்து கொண்டான். ஆகையால் நாங்கள்மூவரும் வனத்தில்வந்து சேர்ந்தோம். அதுவேளையில் இந்தப்பிள்ளை பசியினால்மயங்கினதைக்கண்டு என்பத்தாவானராஜன் கிலேசத்தினாலே மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தார். இனியென்ன செய்வேன் சுவாமியென்று சொன்னாள்.—எ-று. (௨௪)

என்சுமுத்திரைநின்றேதுஞ் சுமுத்திரை மொழியம்பக்கேட்டு
மனத்துறவுணர்துனன்பன் மனோசயன்றுயரந்தீர்த்த
தினத்தோருகணத்திற்சோகந் தெளிகுவன்வருந்தலென்ன
நினைத்தோர்மந்திரத்தையோதி நெடுங்கைமென்சிரமேற்சேர்த்தான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சுமுத்திரை வணங்கிச் சொல்லிய துயர்மொழியைக்கேட்டுப் பராசமுனிவன் மனதிறறிந்து உன்பர்த்தாவான இந்த மனோசயராஜன் மூர்ச்சைதீர்ந்து ஒருகணப் பொழுதில் சுகமாகவெழுந்திருப்பான். மனங்கலங்க வேண்டாமென்று நினைவுடனே யொருமந்திரத்தை யுச்சரித்து அரசனுடைய சிரசிலே நெடிய கையை வைத்துச் சேர்த்தான்.—எ-று. (௨௫)

சேர்த்தபின்றுயரமாறித் திகழ்மனோசயனும்வேந்தன்
பேர்த்தொருபிறவிபோன்று பிரன்பாராசுராக்கண்டான்
றார்த்துணைச்சரணம்போற்றிச் சாற்றினன்முன்னர்வாறு
மாற்றிருமார்பன்கேட்டு நுவலுவான்மன்னன்வாழ்க.

(இ-ள்.) அப்படி அவர் கைவைத்தவுடனே சோகந்தீர்ந்து மனோசய ராஜன் மறுபிறவிபோலெழுந்திருந்து மகானுபாவரான பராசமுனிவரைக்கண்டு அவர் பாதாரவிந்தங்களை வணங்கிப் போற்றிசெய்து முன் நடந்த வரலாறெல்லாஞ் சொன்னான். முன்னால், பராசர முனிவர் கேட்டு, அவ்வரசன் வாழத்தக்கதாகச் சில வசனஞ் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௨௬

நாங்கள்வன்பகைள்மாறும் கோவரும்பவங்கடூர்க்கும்
பொங்குகன்பலத்தைச்சேர்க்கும் புவனைமந்திரத்தையோதென்

திங்கிதத் துபதேசஞ்செய் தேந்தல்சந்திரகுமார
னங்கவென்பரிகள்மாற்றி யவரிருவரையுந்தேற்றி.

(இ-ள்.) வாராய் மனோசயராஜனே! உங்கள் பிரமூர்ச்சையுந்தீரும். மனோரோக நிவாரணமாகும், பாவங்கள் விமோசனமாகும், பொங்கமாகியநல்ல சுகபலனைக் கொடுக்கும். இந்தப் புவனை மந்திரத்தை உச்சரித் தோதுவாயென்று கருணையாயுபதேசஞ் செய்தருளிப் பிள்ளை சந்திரகாந்தன் பரிதாக மயக்கத்தையுந் தீர்த்து அவர்களிருவரையும் மனந்தெளியத் தேற்றினார்.—எ-று. (உ௭)

அர்த்தநாரீசனுக வசலத்திற்சென்றால்நீங்காப்
புத்தியுமுத்தியாவும் புரப்பதோர்தீர்த் தமுண்டால்
வித்தகமன்னகேண்மின் வியன்வயிரவதீர்த்தப்பேர்
சித்தியிற்பெற்றதென்று தெளிவுறவுரைத்தான்மிக்கோன்.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீசருடைய திருநாககிரியிற் சொல்வதுவாத புத்தியு முத்தியுங் காமியார்த்தங்களுங் கொடுத் திரட்சிப்பதாக ஒரு தீர்த்தமுண்டு. அரசனே! கேட்பாய், சித்திகளையுடைய அந்தத் தீர்த்தத்தின் பெயர் வயிரவதீர்த்தமென்று விளங்கியிருக்கும். அங்ஙனம் சேர்வீராகவென்று மனந்தெளியத்தக்கதாகச் சொன்னார். தவசிரேஷ்டராகிய பராசமுனிவர்.—எ-று. (உ௮)

வருபராசரனன்றேதாம் மகிழ்வுரைகேட்டன்றோர்கள்
தருமிழற்பெற்றலென்னச் [illegible]முனியைப்போற்றிச்
செருமனோசயனுங்கற்பிற் [illegible]செல்வச்சேயுங்
குருவருளதனால்நாகக் குவட்டி[illegible]சென்றார்சென்றே.

(இ-ள்.) பராசமுனிவன் [illegible]தாவுவார்த்தையைக்கேட்டு அங்ஙன மவர்கள் இந்திரபோகம் பெற்றதபோலு[illegible] அவ்வாறுசொன்ன முனீஸ்வரனைப்போற்றி அவர் கிருபையினாலே வெற்றியுடைய மனோசயராஜனுங், கற்புடைய சுமுத்திராதேவியுஞ், செல்வக்குமாரனான சந்திரகாந்தனென்னும் பிள்ளையும் இம்மூவருங் குருகடாக்ஷமாக அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநாககிரி தலத்தி லப்போது சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (உ௯)

வயிரவதீர்த்தங்கண்ட வளவினில்மாற்றான்சிற்றச்
செயிரெலாந்தொலைந்ததாகச் சிந்தையிற்றோற்றிற்றம்மா
கயிரவகன்னிபாலன் காவலனிவனைத்தக்கோன்
பயின்மறைமுறை மதிர்க்கம் படிப்படி மூழ்குவித்தான்.

(இ-ள்.) வயிரவதீர்த்தத்தைக் கண்டவளவில் பகைவருடைய குரோதங்களெல்லாந் தீர்ந்ததாக மனதில் தோற்றப்பட்டு நீலோற்பல புட்பம்போன்ற கண்களையுடைய வவள்பாலன், இராஜனிவர்களைத் தகைமையுடைய பராசமுனிவர் சொல்லப்பட்ட வேதமுறைமையை வழுவாமல் வயிரவ தீர்த்தமுதலிய தீர்த்தங்களனைத்திலுமூழ்குவித்தான்.—எ-று. (௩௦)

திங்கள்மூன்றங்கண்மூழ்கிச்சென்றபின்பி ராமமந்த்ரந்
தங்கருணையினாற்சற்றே மனோசயன்றனக்குப்போதித்
திங்கிதம்புரிந்தான்வேந்த னினிதினிற்செபிந்தகாலை
மங்கைசேர்மார்பன்வில்லும் வாளியுங்கொடுத்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) அப்படி மூன்றுமாதம் அந்தத்தலத்தில் தீர்த்தங்களெல்லா மூழ்கி யிருந்தார்கள். அதன்பின்பு முனிவன் கிருபையினாலே இராம மந்திரத்தைச் சற்றே

மனோசயராஜனுக்குப் போதனைசெய்து இன்பமுண்டாக்கியருளினார் அவ்வாறே ராஜன் இனிதாகச் செபித்தபோது திருமகள் பொருந்திய மார்பராகிய இராமர் வில்லும் அம்புங்கொடுத்தார்.—எ-று. (௩௧)

தேருமந்திரவத்தேவ ரருபதிதேருஞ்சங்கு
மாரமுமகுடப்பந்தி யணியும்பொற்கவசமொன்றும்
பாரசேனைகளுமீந்தான் பராசரர்முனிவன்பாதம்
வாரிசம்வணங்கவன்றோன் மலரயன்கணையுமீந்தான்.

(இ-ள்.) மனோசயராஜன் செபித்த மந்திரத்தினாலே தெய்வீகமான இரகுபதி ரதமு[illegible]வெற்றிச்சங்கமும், ஆரங்களும், மகுடவரிசையுஞ், சர்வாபரணங்களு, மொரு [illegible]திரக்கவசமும் பாரியசேனைகளுங் கொடுத்தருளினார் அப்போது பராசமுனிவர் பாதங்களைப் பணிந்த சொர்ண[illegible]மலைய அரசன் வணங்க வவரொரு பிரமாஸ்திரங் கொடுத்தார்.

இவையிவைபெற்[illegible]வேந்த ரிவற்கிணையில்லையென்னக்
கவனவெம்பரிதேரோடுங் கனபடையுடனும்போற்றுந்
தவமுறுமுனிவர் பாங்காச் சங்கரிவரங்கவீயச்
சிவனையுந்தொழுதுதன்பொற் றிருநகரடைந்துசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) இவையாவுங் கைப்பலனுகப்பெற்று அரசனானவன் இவனுக்கொருவரும் இணையில்லையென்னத் தக்கதாகக் கவனவெம் பரித்தேரோடும் மிகுந்த சேனையோடுந் தவமுனிவனைப் போற்றிசெய்து அவன்பட்சமாக உமாதேவி நல்வரங்கள் கொடுக்கச் சிவனையுங் கைதொழுது போற்றிச் சொர்ன்னமயமான அழகிய தன் நகரையடைந்து வளைந்து சூழ்ந்தான் மனோசயராஜன்.—எ-று. (௩௩)

தன்பதிகொண்டகொல்வன் சேனை[illegible]தலைத்துவானத்
தின்பதியிகுளின்சிங்க நாதங்க ளெழுப்பியார்த்தான்
வென்புகுந்தவனுஞ்சேனைவீரருமெதிர்வந்தீண்ட
முன்பொருதனருமங்ஙன் மூத்தினமூண்போர்செய்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சூழ்ந்த மனோசயராஜன் தன்பதி யரசாட்சியைக் கவர்ந்து கொண்ட கொல்வமகிபன் சேவித்த தலங்களில் வானத் திடிமுழக்கம்போலும் வெற்றிச் சங்கம் முழங்கியார்த்தான். அங்ஙனம் அவனும் சேனைப் படைத்தலைவரும், வீராதி வீரரும், நெருங்கிமூண்டு போர்க்களத்தி லங்ஙனம் மூன்றுநாள் முயற்சியான யுத்தஞ் செய்தார்கள்.—எ-று. (௩௪)

ஈரிருதினத்தில்வேத னிகர்கணையதனாற்சேனை
சேரவேகளத்தில்வீழ்த்திச் செயிர்த்தகொல்வனனைக்காய்ந்து
பாரெலாங்குடைக்கீழாண்டு பராசரர்முனிவன்பாதஞ்
சேர்வையாற்சிறந்துசிங்கா சனத்திடைசிறந்துவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நாலாந்தினத்தில் பிரமாஸ்திரம் பிரயோகஞ்செய்து அதனால் சேனைகளனைத்தை[illegible]யும் போர்க்களத்தில் வீழ்த்தி வந்த கொல்வமகிபனையுஞ் செயங்கொண்டு வெற்றிபெற்[illegible]உலகமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழடக்கி யாண்டு பராசமுனிவன் பாதசேர்வையால் மி[illegible] சிறப்பும் பொருந்தி சிங்காசனத்தி லிருந்தோங்கி வாழ்ந்தான் மனோசயராஜன்.—எ-று. (௩௫)

ஆயிரம்வருடஞ்செங்கோ லதிபதியாயபின்னர்
சேயெனுஞ்சந்த்ரகாந்தன் திருமுடி புனையவைத்து

க்கரையில் தானதர்மங்களைச்செய்தால் ஒன்றொருகோடிபலனாக விர்த்திக்கவேண்டு மென்றுஞ்சொன்னான் வாணாசுரன்.—எ-று. (௬)

எனதுகரத்தாலர்ச்சித் தேத்தியலிங்கம்புவியில் யாருங்கைக்கொண்
டுணேபூசுச்சித்திடவதனை யினை தடியேன் றனைநிகர்க்கு முரன்றுவென்றும்
முனைவருநாளாளிடத்து வரங்கொண்டானப்படியேமுக்கணுனும்
தனதருளிற்கொடுத்தனன்கோ ணைன் றீர்த்தமெனும்பேருந் தகைமைத்தம்மா.

(இ-ள்.) சுவாமி! யென்கைகளாலே உம்மைப் பூசித்த லிங்கங்களை இந்தப்புவியில் யாவராகிலும் பூசிப்பார்களாகில் உன்னடியனான வெனக்குநிகரப்போலும் பெற்றுவாழ்க்கக்கடாக்ஷஞ் செய்வீரென்று மூன்வகசாளில் இப்படிக்கொத்த வரங்களெல்லாங் கேட்டுக்கொண்ட வாணனுக்கு அப்படியே திரிநேத்திரனான பரமேசுரன் றமது கிருபையினாலே சகலவரமுங் கொடுத்தருளினார். அந்தத்தீர்த்தம் வாணதீர்த்தமென்றும் பெயராய்விளங்கியது.—எ-று. (௭)

வாணலிங்கபூஜைசத வருடமருச்சனைபுரிந்து வணங்கிப்புபோற்றும்
வாணர்வரம்பலபெறுநாட் செங்கோட்டியிறைவனைவந் திறைஞ்சுபாங்காற்
சேணுலகம்புகழ்வாண தீர்த்தகரையிற்பூஜை செய்தானார்க்குக்
காணுமவர்தமைக்கண்ட காசினியுள்ளோர்க்குமரன் கைலைசேர்க்கும்.

(இ-ள்.) வாணலிங்க பூஜை தேவாண்டில் ஆயுவருஷம் அர்ச்சனைசெய்து வணங்கிப்போற்றிசெய்து அநேகவரம்பெற்றருளிய வாணன் செய்த வாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கிய பலனுண்டாக முன்னொரு நாள் திருச்செங்கோட்டி லீசுரனைவந்தனைசெய்து வணங்கி படியினாலே தீர்த்தகரையில் சிவபூஜைசெய்து வணங்கி யவர்களுக்கு அநேக பலனுண்டாம். அவர்களைக்கண்ட மண்டலத்தார்களுக்கும் பரமசிவன் கைலைமலையிற் சேர்க்கும்.—எ-று. (௮)

ஆயிரந்திண்கரத்திறு லருச்சித்த வாணனருளசலதீர்த்தம்
போயிரந்துகாணவனந்தம்பாவம் போமருந்தும்புவனியோர்க்கு
மேயபலபிணிதீர்ந்து மெய்யனைத்துந் தெய்வநிறம்விளங்காநிற்கும்
காயமுறமுழுகிடினுங் காயசித்திமுழுகுநெறிகருதிக்கேண்மோ.

(இ-ள்.) வாணசுரன் றனது திண்ணிய ஆயிரங்கைகளாலுஞ் சிவனைப் பூசித்த மலையில் அவன்செய்த தீர்த்தத்தை யாதாமொருவர்வந்து தெரிசித்துப் புகழ்ந்து வணங்கினால் அநேகபாவங்கள் தீரும். அந்தத்தீர்த்தம் பருகினபேர்களுக்கெல்லாம் உண்டாகிய பலபிணிகளுந்தீர்ந்து மேனி தெய்வநிறம் பொருந்தும், சர்வாங்கமுங் குளிர்ச்சிபெற மூழ்கினாலும் காயசித்தியாகும், அப்படிமூழ்கும் நெறிமுறைமையைச் சொல்லுகிறோம், கருதிக்கேண்மின்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௯)

கும்பமதியினிலமவாசையின் முதலாய் மீனமதிருபோன்வெய்யோன்
தம்பரிவிற்கூடியநாளீறுகத் தினமுமந்தத் தடத்திற்றோய்ந்து
செம்பொன்மலையிற்றிரண சயனமுறச் செபமைந்துமாறுமெட்டு
மம்பையெழுத்தைம்பதுடன் மூன்றும்நிற் றாரகமுமறையல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர்வந்து மாசிமாதத்தில் அம்மாவாசை தினமுதலாக, பங்குனிமாசத் தம்மாவாசைத்தினமீறாகத், தினமும் அந்தவாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கி விரதமாகச் செங்கோட்டுமலையில் தெர்ப்பசயனஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷரம், சடாக்ஷரம், அஷ்டாக்ஷரம், சத்திமந்திரம், அம்பத்துமூன்றக்ஷரங்களும் இவையில் தாரகமுங்கூட்டி யுச்சரித்துச் செபஞ்செய்யவேண்டும்.—எ-று. (௰)

இவ்வாணதீர்த்தமிசையொருநாட்சென் றாடிவருமிகத்துளோர்க்குங்
கைவாணசிவலிங்கமொருவருடம் பூசித்தகதியைக்காட்டும்
மைவாணன்குவளைவிழிமங்கையரும் இணையும்போயுகந்துமூழ்கிப் [ணர்
பைவாணன்படியின்மிகு பலன்படைத்துப்பின்னரந்தப் பரன்போல்வாழ்

(இ-ள்.) வாணதீர்த்தத்தில் ஒருநாட்சென்று தீர்த்தமாடிவரும் இகலோகத்தார்க்கெல்லாம் அவரவர்கைகளில் வாணசிவலிங்கம் ஒருவருஷம் பூஜைசெய்தால் நற்கதியைக்கொடுக்கும். மைதோருந்தி வாள்போன்ற குவளைக்கண்களையுடைய ஸ்ரீகளுக்களும் புருஷர்களுந் திருநாககிரியிற்சென்று அந்தவாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கினார்களாகில் ஆதிசேடன் தாங்கிய பூமண்டலத்தில் அளவில்லாத பலனைப்படைத்து வாழ்ந்திருந்து பின்பு பரமேசுரனைப்போல வடிவுபெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௰)

வாணதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்,

ஆகச்சருக்கம் ௯௪-க்கு திருவிருத்தம், ௯௪௯.

தேனுதீர்த்தச் சருக்கம்.

ஐந்துதிரியான்கொடுத்த வந்நாளிலயனருளாற் றிருச்சங்கோட்டிற்
சிந்தைமகிழ்ந்தருள்காம தேனுவின்றீர்த்தப்பெயரின் செப்பலாகு
மந்தமலையிற்பரனை யர்ச்சித்துமூழ்குசுனை யதனிராட்டில்
முந்துபலனிஃதெனயானமொழிந்தடங்கச்சிறிதுலகின்மொழியக்கேண்மோ

(இ-ள்.) அந்நாளில் காமதேனுவுக்குப் பரமேஸ்வரன் ஐந்து கொடுமுடிச் சிகரங்கொடுத்தருள அவைகளை அங்ஙனங் கொணர்ந்துய்த்து திருச்செங்கோட்டில் மனமகிழ்ச்சியாக உண்டாக்கிச்செய்தது காமதேனு அதன்பெயரால் விளங்கிய தேனுதீர்த்தத்தில்மூழ்கி அத்தலத்தில் பரமேசுரனை அர்ச்சித்து மேன்மைபெற்றது. யாதாமொருவர் அந்தத் தீர்த்தமாடினால் அவர்களுக்கு வரும்பலன் இவ்வளவென்று நான் சொல்லமுடியாது. சிலதெரிந்தமட்டும் இவ்வுலகத்திற் சொல்லுகிறோம், கேண்மின்கள் முனிவர்களேயென்று சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௧)

ஆடகமேருவுக்கைந்து நாடிகளாயிருந்தமலை யரன்பாற்பெற்று [டின்
நீடகவெங்கோட்டினிடை நெறிப்படமீக்கொண்டுபணி நெடுஞ்செங்கோட்
பாடகத்தாற்பறைபாகன் பதம்போற்றிப்பதித்தபருப் பதத்தின்மீதி
லாடகத்தான்றுதவுசுனை யொருகோடிதீர்த்தபல மேய்க்கும்பாங்கால்.

(இ-ள்.) மகாமேருகிரிக்குப் பஞ்சநாடிகளாக விருந்த கொடுமுடிமலைகளைச் சிவனருளால் பெயர்த்தெடுத்து மேற்கொண்டுவந்து பெரிய நாககிரிச் செங்கோட்டில்வைத்துப் பதித்துப்பாடகப் பதத்தையுடைய உமையொருபாகர் பாதங்களைப் பூசைசெய்துபோற்றி வணங்கிப் பேறுபெற்ற வந்நாள் காமதேனுவுண்டாக்கிய திவ்விய சுனைத்தீர்த்தமாடின பலன்களினும் அதிக பலனைக்கொடுக்குந் தகைமையுடையது.—எ-று. (௨)

தேனுமலர்தீர்த்தமொரு தினத்தாடிவொருகோடி தீர்த்தமாடு
மானமொருமொருபசுவைக் குனாதனிற்றுனம்புரக்கும் நாதர்யார்க்கு

க்கரையில் தானதர்மங்களைச்செய்தால் ஒன்றொருகோடிபலனாக விர்த்திக்கவேண்டு மென்றுஞ்சொன்னான் வாணாசுரன்.—எ-று. (௬)

எனதுகரத்தாலர்ச்சித் தேத்தியலிங்கம்புவியில் யாருங்கைக்கொண்
டுவேயுருச்சித்திடவதனு லனதடியேன் றனைநிகர்க்கு முரன்றுவென்றும்
முனைவருநாளாளிடத்து வரங்கொண்டானப்படியேமுக்கணனும்
தனதருளிற்கொடுத்தனன்[illegible]ணன் றீர்த்தமெனும்பெருந் தகைமைத்தம்மா.

(இ-ள்.) சுவாமி! யென்கைகளாலே உம்மைப் பூசித்த லிங்கங்களை இந்தப்புவியில் யாவராகிலும் பூசிப்பார்களாகில் உன்னடியனான வென்னைப்போலும் [illegible]ம் பெற்றுவாழக்கடாக்ஷஞ் செய்வீரென்று முன்வங்காளில் இப்படிக்கொத்த வரங்களெல்லாங் கேட்டுக்கொண்ட வாணனுக்கு அப்படியே திரிநேத்திரனான பரமேசுவரன் றமது கிருபையினாலே சகலவரமுங் கொடுத்தருளினார். அந்தத்[illegible] வாணதீர்த்தமென்றும் பெயராய்விளங்கியது.—எ-று. (௬)

வாணலிங்கபூஜைசத வருடமருச்சனைபுரிந்து வணங்கி[illegible]போற்றும்
வாணர்வரம்பலவொருநாட் செங்கோட்டிலிறைவனை[illegible]இறைஞ்சுபாங்காற்
சேணுலகம்புகழ்வாண தீர்த்தகரையிற்பூஜை செய்து[illegible]ளார்க்குக்
காணுமவர்தமைக்கண்ட காசினியுளோர்க்குமரன் கை[illegible]லசேர்க்கும்.

(இ-ள்.) வாணலிங்க பூஜை தேவாண்டில் நூறுவருஷம் அர்ச்சனைசெய்து வணங்கிப்போற்றிசெய்து அநேகவரம்பெற்றருளிய வாணன் செய்த வாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கிய பலனுண்டாக முன்னாளி[illegible]ருநாள் திருச்[illegible]கோட்டி லீசுரனைவந்தனைசெய்து வணங்கிபடியினாலே [illegible]ர்க்கலோகம்[illegible]ழப்பட்ட வாணதீர்த்தக்கரையிற் சிவபூஜைசெய்து வணங்கி[illegible]பர்களுக்கு அநேக பலனுண்டாம். அவர்களைக்கண்ட மண்டலத்தார்களுக்குங்[illegible] வன்வசிக்குங் கைலைமலையிற் சேர்க்கும்.—எ-று.

ஆயிரந்திண்கரத்தினு லருச்சித்த[illegible]ணனருளசலதீர்த்தம்
போயிரந்துகாணவனந்தம்பாவம் பாமருந்தும்புவனியோர்க்கு
மேயபலபிணிதீர்ந்து மெய்யனைத்துந்தெய்வதிறம்விளங்காநிற்கும்
காயமுறமுழுகிடினுங் காயசித்திமுழுகுநெறிகருதிக்கேண்மோ.

(இ-ள்.) வாணாசுரன் றனது திண்ணிய ஆயிரங்கைகளாலுஞ் சிவனைப் பூசித்து அம்மலையில் அவன்செய்த தீர்த்தத்தை யாதாமொருவர்வந்து தெரிசித்துப் புகழ்ந்து வணங்கினால் அநேகபாவங்கள் தீரும். அந்தத்தீர்த்தம் பருகினபேர்களுக்கெல்லாம் உண்டாகிய பலபிணிகளுந்தீர்ந்து மேனி தெய்வதிறம் பொருந்தும், சர்வாங்கமும் குளிர்ச்சிபெற மூழ்கினாலுங் காயசித்தியாகும், அப்படிமூழ்கும் நெறிமுறைமையைச் சொல்லுகிறோம், கரு[illegible]கேண்மின்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (அ)

கும்பமதியினிலமவா[illegible]மீன்மதிருபேரன்வெய்யோன்
தம்பரிவிற்கூடியநாளீருக்[illegible]ன்முமந்தந் திடத்திற்றோய்ந்து
செம்பொன்மலையிற்றிரனை சயனமுறச் செபமைந்துமாறுமெட்டு
மம்பையெழுத்தைம்பதுடன் மூன்றுமபிற் றாகமுமறையல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர்வந்து மாசிமாதத்தில் அம்மாவா[illegible]தினமுதலாக, பங்குனிமாசத் தம்மாவாசைத்தினமீறாகச், தினமும் அந்தவாணதீர்[illegible]த்தில் மூழ்கி விரதமாகச் செங்கோட்டுமலையில் தெர்ப்பசயனஞ்செய்து பஞ்சாக்[illegible]ரம், சடாக்ஷரம், அஷ்டாக்ஷரம், சத்திமந்திரம், அம்பத்துமூன்றக்ஷரங்களும் இவையில் தாரகமுங்கூட்டி யுச்சரித்துச் செபஞ்செய்யவேண்டும்.—எ-று. (௯)

இவ்வாணதீர்த்தமிசையொருநாட்சென் றாடிவருமிகத்துளோர்க்குங்
கைவாணசிவலிங்கமொருவருடம் பூசித்தகதியைக்காட்டும்
மைவாணன்குவளைவிழிமங்கையரும் இணையும்போயுகந்துமூழ்கிப் [ளர்.
மைவாணன்படியின்மிகு பலன்படைத்துப்பின்னரந்தப் பரன்போலவாழ்

(இ-ள்.) வாணதீர்த்தத்தில் ஒருநாட்சென்று தீர்த்தமாடிவரும் இகலோகத்தார்க்கெல்லாம் அவரவர்கைகளில் வாணசிவலிங்கம் ஒருவருஷம் பூஜைசெய்தால் நற்கதியைக்கொடுக்கும். மைபொருந்தி வாள்போன்ற குவளைக்கண்களையுடைய ஸ்திரீகளுங்களும் புருஷர்களுந் திருநாகிரியிற்சென்று அந்த வாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கினார்களாகில் ஆதிசேடன் தாங்கிய பூமண்டலத்தில் அளவில்லாத பலனைப்படைத்து வாழ்ந்திருந்து பின்பு பரமேசுரனைப்போல வடிவுபெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௰)

வாணதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்,

ஆகச்சருக்கம் கூச-க்கு திருவிருத்தம். கூசக.

தேனுதீர்த்தச் சருக்கம்.

ஐந்துதிரியான்கொடு[illegible]த வங்காளிலம்மனருளாற் றிருச்சங்கோட்டிற்
சிந்தைமகிழ்ந்தருள்க[illegible] தேனுவின் றீர்த்தப்பெயரின் செப்பலாகு
மந்தமலையிற்பரனை யர்ச்சித்துமூழ்குசுனை யதனீராட்டில்
மூந்துபலனிப்பெருநையான மொழிந்தடங்கச்சிறிதலகின்மொழியக்கேண்மோ

(இ-ள்.) அந்நாளில் காமதேனுவுக்குப் பரமேஸ்வரன் ஐந்து கொடுமுடிச் சிகரங்கொடுத்தருள அவைகளை அங்ஙனங் கொணர்ந்துய்த்து திருச்செங்கோட்டில் தேனுமகிழ்ச்சியாக உண்டாக்கிச்செய்தது காமதேனு அதன்பெயரால் விளங்கிய தேனுதீர்த்தத்தில்மூழ்கி அத்தலத்தில் பரமேசுரனை அர்ச்சித்து மேன்மைபெற்றது. யாதாமொருவர் அந்தத் தீர்த்தமாடினால் அவர்களுக்கு வரும்பலன் இவ்வளவென்று நான் சொல்லமுடியாது. சிலதெரிந்தமட்டும் இவ்வுலகத்திற் சொல்லுகிறோம், கேண்மின்கள் முனிவர்களேயென்று சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (க)

ஆடகமேருவுக்கைந்து நாடிகளாயிருந்தமலை யரன்பாற்பெற்று [டின்
நீடகவெங்கோட்டினிடை நெறிப்படமீக்கொண்டுபணி நெடுஞ்செங்கோட்
பாடகத்தாற்பறைபாகன் பதம்போற்றிப்பதித்தபருப் பதத்தின்மீதி
னாடகத்தான்றுதவுசுனை யொருகோடிதீர்த்தபல [illegible]குபாங்கால்.

(இ-ள்.) மஹாமேருகிரிக்குப் [illegible]சொடிகளாக இருந்த கொடுமுடிமலைகளைச் சிவனருளால் பெயர்த்தெடுத்து மேற்கொண்டுவந்து பெரிய நாககிரிச் செங்கோட்டில்வைத்துப் பதித்துப்பாடி[illegible]ப் பதத்தையுடைய உமையொருபாகர் பாதங்களைப் பூசை[illegible]போற்றி வரங்கெப் பேறுபெற்ற வந்நாள் காமதேனுவுண்டாக்கிய [illegible]மாடின பலன்களிலும் அதிக பலனைக்கொடுக்குந் தகைமையுடையது.—எ-று. (உ)

தேனுமலர்தீர்[illegible]யொரு தினத்தாடிவொருகோடி தீர்த்தமாடு
மானமொருயொருபசுவைக் கனைதனிற்றானம்புரக்கும் ஈதர்யார்க்கு

மேனையோருங்கோடிபசு வீந்தபலனேக்குமிரு மரபினோர்க்கு
மான கதிகரனைத்து மகற்றுமகற்றும்பிறவி யகல்வார்மன்றோ.

(இ-ள்.) அந்தத் தேனுதீர்த்தத்தில் ஒருநாள் முழுகினவர்கள் ஒருகோடி தீர்த்தமாடின பலன்களைப்பெறுவார்கள். அந்தக் கரைக்கணாயில் ஒரு கோதானஞ் செய்தபேர்களுக்குக் கோடிகோதானஞ் செய்தபலனும். அவர்க ளிரண்டுமரபிலும் பிதிர்க்களுக்கு யமலோகத்தில் கொடிய ரகயாதனைகளும் நிச்சயமாகத் தீருந் தீருஞ் சென்ம சாபல்யமாகி வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௩)

பிறவியனந்தகன்றபுரந் தரகற்பம்பெருந்தேவர் பெருமானுக
உறவியலைந்தருநீழ லிலவியசிங்காசனத்தி லுலகையாண்டு
மறைமுனிவர்க்கிடையூறு வாராதுமகிழ்ந்தரசு வழுங்கிபெம்மான்
இறைகழல்பின்புகுதுவனொன் றியற்றருமகதையனைத்து மியு[illegible]மாலோ.

(இ-ள்.) சென்மசாபல்லியமாகி அனந்த தேவேந்திர க[illegible]கால மேன்மையான தேவர்களுக்கதிபதியாகச் சிறஞ்சிறப்பும்பெற்று பஞ்ச த[illegible]ருவிற்குலவிய சிங்காசனத்தில் அமர்ந்திருந்து இவ்வுலகையெல்லாம் அரசாட்[illegible]யாக ஆண்டு வேத முனிவர்களுக்கு இடையூறுவராமல் பாதுகாத்து மனமகிழ்[illegible]சியாக அரசபுரிந்து பின்பு எம்பெருமானுன பரமேசுரன் பாதத்தாமரைகளிற் சே[illegible]ந்துவாழ்வார்கள் என்று இயல்புடைய தர்மக்கதைகளனைத்தும் சொல்லும்.—எ-[illegible] (௪)

அத்தேனுதீர்த்தமினி தாடியுமாபதிக்குமறு முகத்தி[illegible]க்குஞ்
சத்தேறுசெங்கோட்டிற் சயம்புநாகேசனுக்குஞ் சங்குநேமி
வைத்தேவுகர்த்தனுக்கு மறுவறுபாலபிஷேக மன்பிலாட்டி
மெய்த்தேசுதருக்கும்ப மிருகமதக்கற்பூரசந் தனமேற்சாத்தி.

(இ-ள்.) அந்த தேனுதீர்த்தத்தி லினிதாகத் தீர்த்தமாடி நேமத்துடனே செங்கோட்டில் உமையொருபாகருக்குஞ், சுயம்பு நாகேஸ்வரருக்கும், ஆறுமுகக் கடவுளுக்கும், கரங்களிற் சங்குசக்கரந்தரித்த ஆதிகேசப்பெருமானுக்கும் அன்புடனே பரிசுத்தமான பாலால் அபிஷேகஞ்செய்து திருமேனி யழகுபெற பரிமளத்தம்ப மிருகமத கர்ப்பூரம் விரவிய மேலானசந்தனஞ் சாத்தினபின்பு.—எ-று. (௫)

சற்கரைபாலமுதமந்தத் தன்மடர்த்தத் தாற்சமைந்துந் தயையோடேத்திச்
சொற்கரையமொழிமறையோர் துறவினர்மயேசுரர்பாற் றுய்ப்பவிழ்ந்தார்
வற்கரையுந்தனத்திய[illegible]மைந்தரைவண் மையிற்படைத்து வய்யங்காத்து
பிற்கருத்துள்வெண்டு[illegible]ன பதம்பெறுவாரிருமரபும் பிறவிநீண்டார்.

(இ-ள்.) சற்கரைவி[illegible]புடைய அந்த தேனுதீர்த்தத்தில் சமைத்து தயையாக நிவேதிதியஞ்செய்து வண[illegible]வாழ்த்தி சொற்களின்மேலான மறைமொழி வேதியத்துறவியர் மயேசுரர் இவர்கள்[illegible]புசிக்கும்படியாகக் கொடுத்தவர்கள் மேகலைபொருந்திய முலைமாதர்களை மைந்தர்க[illegible]வளமையாக[illegible]டைத்து இந்த உலகத்தை யாண்டபின்பு தங்கள் கருத்துள் நினைத்த ம[illegible]றுவார்கள். அவர்க ளிருமரபுஞ் சென்ம சாபல்லியமாவார்கள்.—எ-று. (௬)

தேனுநெடுஞ்சுனையதனைத் திரிப்ரதக்கணம்வந்து தீர்த்தம[illegible]
ஞானமுறவச்சுனைகற் புனலதனலத்தீர்த்த நயந்துறைகிட்[illegible]

பூமிறையுங்குழவிபங்கன் கருணைகூர்ந்திடச்சிவபூ சனைசெய்தாற்குத்
தானமுறுஞ்சாரூப மவர்க்கேவல்செய்தவர்சா லோகஞ்சார்வார்.

(இ-ள்.) அந்தக் காமதேனுதீர்த்தத்தை மூன்று * பிரதட்சணஞ்செய்து தீர்த்தமாடி ஞானவறிவுடனே அத்தீர்த்தக்கரையிலிருந்து புட்பமாலைசூடிய கூந்தலையுடைய உமையொருபாகன் திருவுள்ளங்கூர்ந்திடத்தக்கதாகச் சிவபூஜைசெய்வார்கள். மேன்மையான சாரூபம்பெற்றுவாழ்வார்கள். அவர்களுக்கு யேவல்செய்தவர்கள் சிவ சாலோக பதவிசேர்வார்கள்.—எ-று. (௭)

அன்றியமதக்கினியின் பொருட்டனந்தபர் தன்னை யடர்த்துசாய்த்துக்
கொன்றுமறைவசிட்டரிடங் கொண்டரசர்தமைவெம்மைக் குலையின்கூர்ந்து
நின்றவன்றன்பிழைபொறுத்தற் காகநிறைக்காம்ஆன நிலைத்தான்போற்றி
மன்றலஞ்செங்கோட்டிலருள் மலர்தீர்த்தம்வழங்குபலன் வழங்கற்பாற்றே.

* (இ-ள்.) அக்காலத்தில் யமதக்கினிபொருட்டாக அனேக ராஜர்களைக்கொன்று வெவ்வும் வேதவசிஷ்ட[illegible]னிடஞ்சேர்ந்து அந்தண மனேகராஜர்களைக்கொன்ற காமதேனுவானது வெவ்விய எனது பிழையைப்பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று மணங்குலவிய செங்கோட்டிற்செய்தருளிய சிவனுடையபாதங்களைப் பூசைசெய்துபோற்றி நிலைமையான பூஞ்சுனைத்தீர்த்தம் தரும்பலன்களை இவ்வளவென்று வகுத்துச்சொல்லும் பதி[illegible]ல.—எ-று. (௮)

காமதேனுவைநினை[illegible]து கண்ணொருமூன்றுடையானைக் கருத்துளாக்கி
சேமவடிவேற்கரத்த[illegible] திருவடிவைத்தியானித்தா றெழுத்துமைந்தும்
நாமவெழுத்தும்பகர்[illegible]து நறும்புனலிற்படிவாற்கு நயந்ததெல்லா
மாமதேநினிற்காமித் தருள்வதற்குத்தாதையின்மெய் யருளுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர் அந்த தலத்தில்வந்து காமதேனுவைநினைத்துத் திரிநேத்திரனை சிவனைக் கருத்துட்கொண்டு கூரியவடிவேல்பிடித்த கரத்தானுகிய முருகர் திருவடியை ரூபத்தியானஞ்செய்து ஷடாக்ஷரம், பஞ்சாக்ஷரம், இவைகளை யுச்சரித்து அரியதேனுதீர்த்தத்தில் மூழ்கினார்களாகில் நயப்புடைய பலன்களெல்லாம் அவரவ ரிஷ்டகாமியார்த்த பலன்பெற்று வாழ்ந்து பின்பு சிவனருளால் மேலான பதஞ்சேர்வார்கள்.—எ-று. (௯)

தேனுதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம். ௩௫-க்கு திருவிருத்தம். ௬௫௮.

க்ஷீரதீர்த்தச் சருக்கம்.

செங்கோட்டின்வடகீட்பாற் பாற்சுனையென்றொருவமுதத் தீர்த்தமேவும்
வெங்கோட்டதிகள்முனி வாவியாநவதீர்த்தம் விளங்காநிற்கும்
சங்கோ[illegible]டுங்காமாயன் மருகருக்குப்பாற்கடலைத் தந்தபோலும்
மங்கோட்டுநெடுங்காம தேனுமுலையார்சுரந்த ஆவியாமால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டினுடைய வடகீழ்ப்பாரிசத்தில் பாற்சுனையென்றொரு அமுதமயமான தீர்த்தம் விளங்கியிருக்கும். வெவ்விய குற்றந்தீர்ந்தருளிய முனிவர்களால் புகழப்பட்ட நவதீர்த்தமுழுதும் முழுகினபலனைத் தருவதாகிய

சங்கமேந்திய விஷ்ணுவானவர் தனது மருமகனாகிய முருகருக்குப் பாற்கடலைக் கொடுத்ததுபோலும் அழகிய கொம்புகளையுடைய செடிய காமதேனு முலையிற்சுரந்தருளிய பாலூறி வருவதாகையால் பால்தீர்த்தமென்று பெயராயிற்று.—எ-று. (௧)

முன்னரன்னையெனவுலக முற்றுமுழுதகடக்கிப் பெற்றபேதை [ணூல்
தன்னையொருகணப்பொழுதிற் றுதிப்பார்க்குத்தருங்கருணைச் சலதிக்கண்
பன்னுலகை லரயவரை மணந்தென்றுகாஞ்சியிடம் வைகிமேற்பால்
பன்னுமறைநாகமலைப் பாற்சுனையைக்காண்பதற்குப் படர்ந்தவேலை.

(இ-ள்.) முன்னாளில் உலகமாதா வென்னத்தக்கதாக அண்டபுவனங்கள்முழுதும் தன்வயிற்றில் அடக்கிப்பெற்றருளிய மஹாதேவி தன்னை நினைத்தபேர்களுக்கு ஒரு நிமிடத்தில்வந்து வரங்கொடுக்கப்பட்ட கிருபைகூர்ந்த கண்களையுடையவள் கைலாசத்தில் மணம்பொருந்திய பரமேஸ்வரனைவிட்டு நீங்கிக் காஞ்சிபுரத்தில் சிவபூஜைசெய்து தென்மேற்பாரிசத்தில் வேதங்கள் துதிக்கப்பட்ட திருநாககிரியில் புத்திரனைக் காணுங்கருத்தாக அப்போது பிலத்துவாரவழியே வந்தாளாம். எ-று.

தமதுகருணைப்பெருந்தாய் வருநெறிகண்டறுமுகவர் சரணம்போற்ற
வெமதுயிருக்குயிரனைய யெனும்பரிவினணைத்தமலை யிணைந்தபார
வுமையவள்தன்றிருமுலைப்பா லொழுகியதனிடைபரந்து மூலகையின்றுள்
விமிதமுளதிதுதிருப்பாற் சுனையென்னும்விளம்பியப்பே விளங்கிற்றம்மா.

(இ-ள்.) அப்படி உமாதேவியாகிய கருணாம்பிகையென்னும் தாயார்வருகிற நெறிமுறைமைதெரிந்து சண்முகக்கடவுளெதிர்சென்றுகண்டு உமையவள்பாதங்களை வணங்கிப்போற்ற மிகுந்த வன்புடனே யென்னுயிருக்குயிராகிய குமாரக்கடவுளேயென்று இரக்கமாக மார்போடணைத்து மலையினைப்போலும் பாரிய தனபாரங்களையுடைய உமையவள் திருமுலைப்பால் சுரந்தொழுகி மலையெங்கு மூறிப்பாய்ந்துகீழ்த்துப் பெருகாநிற்கும். அற்புதமாகிய உமையவள் திருமுலைப்பால் சுரந்தூறி அமுதநிறமாக விளங்கியபடியினாலே அன்றுமுதல் அதற்குப் பெயர்திருப்பாற் சுனையென்று பெயராய்விளங்கிற்று.—எ-று. (௩)

அன்னகமலையிலகு மமுதசுனையெனும்பெயரு மறைதலாகும்
பொன்னுகைவானவரும் புரந்தரனுமுனிவரரும் பொய்கைநீங்கார்
தன்னுகத்துள்ளிருக்குந் தாயளித்ததீர்த்தமென்றுந் தருமத்தேனும்
கன்னுகமலையானை பாலபிஷேகம்புரிந்த நலமீதென்றும்.

(இ-ள்.) நாககிரியில் அந்தத் தீர்த்தமானது அமுதச்சுனை தீர்த்தமென்னும் பெயரும்பெற்று திகழ்ந்திருக்கின்றது. பொன்னுலகத்துத்தேவர்களும், யிந்திரனும், முனிவர்களும், அங்ஙனம்பிரியாமல் வசித்திருக்கின்றார்கள். தன்னுடைய திருமேனியுள் ளிருந்தூறிய முலைப்பாலானபடியால் மாதாவாகிய உமையவள் கிருபையினாலே அமுததீர்த்தமென்றும் புண்ணியரூபமாகிய காமதேனு நாகேசுரரைத் தமது சுரப்பாலால் அபிஷேகம்புரிந்த வண்மையினால் பால்தீர்த்தமென்றும், பிரசித்தியாக இருக்கின்றது.—எ-று. (௪)

மூத்தமெல்லாங்கொழித்துநவ ரத்நமணியருவிநீர் மூதிராநிற்கும்
சுத்தமெனும்பெயரதற்கே யலதுவேறொருதீர்த்தஞ் சொல்லலாமே
வத்தகயமன்றுகொடுத் தின்றளவுமமாமுத நிறமதாகு
நித்தனணிதிருமேனி நிகரென்பதலத்தொருபேர் நிகழ்த்தலாமோ.

(இ-ள்.) முத்துமணிகளைக்கொழித்து நவரத்நமணிகளையுடைய மலையருவி நீர் வழிப்பெருகி வாராநிற்கும். ஆகையால் சுத்தோதகமென்னும் பெயரதற்குச்

சொல்வதல்லாமல் வேறொரு தீர்த்தங்களைச் சொல்லலாமோ. அத்தன்மையால் அன்றுமுத லின்றளவுந் தேவாமுத நிறமாயிருக்கும். நித்தனான பரமேஸ்வரன் அழகிய திருமேனியை யொப்புச்சொல்லுவதேயன்றி மற்றொருபேர் சொல்லக்கூடுமோ கூடாது.—எ-று. (௫)

அத்தீர்த்தந்தனிலகங்கை யமுனைகோதாவிரிவந் தாடியாடித்
தைத்தீர்த்தந்தனிற்பூச நாளிலெவர்க்குந்தீர்த்தம் தலத்திலீயும்
கைத்திகொண்டனங்கனெனக் காமனைவெல்லாதுவிழிக்கனலால்வென்றோர்
மெய்த்திர்வையெனலாகும் பானிறத்தாற்பாற்றீர்த்தம் விளங்கிற்றாமால்.

(இ-ள்.) அந்தத்தீர்த்தத்தில் கங்கை, யமுனை, கோதாவிரிமுதலான தீர்த்தங்களெல்லாம் தைப்பூசத்தில்வந்து தீர்த்தமாடி யாவர்க்குமுழ்கப் பருகத்தீர்த்தம்பாலிக்கும் மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்த பரமேஸ்வரனுக்குப் பால்வண்ணனென்னும் பெயராகையால் சிவன்றிருமேனி நிறம்போலும், பால்நிறமாயிருக்கிறபடியினாலே பால்தீர்த்தமென்று உலகில் விளங்கியதாம்.—எ-று. (௬)

பாலமுதநெடுஞ்சுனையிற் பனித்தீர்த்தமெடுத்ததனைப் பாலன்றன்னை
மேலமுதபிரளயத்தை நிகராகப்பொழிந்திறைஞ்சும் விரதப்பாலோ [ரும்
ராலவிடமருந்தினுமாரா வமுதமெனலாகு முளத்தயாவுங்
கோலமுறயிருத்தியவுங் கொடும்பவமுங்கொடுங்கனன்முன் குவிபஞ்சோக்.

(இ-ள்.) நெடிய பாற்சுனையில் குளிர்ந்ததீர்த்தமெடுத்துக் குமாரக்கடவுள் திருமேனியில் அமுதபிரளயத்தை நிகராகப்பொழிந் தபிஷேகஞ்செய்து போற்றிவணங்கும் விரதபான்மையுடையவர்கள் அவ்வாறு செய்வார்களாக. யாதொருத்தர் ஆலாலம்போலும் விஷபட்சணம் பண்ணினாலும், அத்தீர்த்தமுட்கொள்ள அமுதபானஞ் செய்ததுபோலாகும் மனமயக்கமுந்தீரும் பலவிதமாகிய அவமிருத்தியுவும் கொடியபாவங்களும், வடவாக்கினியிலிட்ட பஞ்சமலைபோலும் நிவர்த்தியாகும்.

அரியானுமரியுடன்வந் தவளானுமரனானு மளித்ததீர்த்தம்
விரியாட்டல்நாகமணி வெற்பருவியாகவிழும் விளைவுகேட்பார்
பரியாதபாதகச்சொற் படர்கோளார்பவத்துயரப் படலமுள்ளார்
செரியாட்டல்நமன்படைப்போ ரிகல்கொளார்கேட்பவன்வா ரணங்களாமால்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவாலும், விஷ்ணுவுடன் பிறந்தவளாலுஞ் சிவனாலுங் கருணைசெய்துண்டாக்கிய தீர்த்தம். படம் விரித்தாடப்பட்ட நாகமாணிக்க மணிநிறமழகிய நாககிரி யருவியாகப் பெருகியிரங்கும் விளைவாகிய பாற்சுனையின் றேசையைக்கேட்பவர்கள் மஹாபாதகச்சொல்லுகளையும், பொய்மொழிகளையுங்கேளார்கள். செனனமரண துக்கசாகரத்திலு முழுகார்கள். எரிகின்ற நெருப்புப்போலும், குரூரத்தையுடைய யியமன் படைப்போரில் விளைவுங்கேளார்கள். கேட்பது வேதாகமபுராணப்பிரசங்கமாம்.—எ-று. (௮)

பயதீர்த்தந்தனில்மூழ்கிப் பயந்தபிதிர்க்கன்னமறைப் படியேசெய்து
நயதீர்த்தமுடன்கொண்டு நான்மறையோர்க்கேதேனு நல்குந்தானஞ்
செயதீர்த்தமுடியுடன்வாழ் திண்கைலைநிலையாகுஞ் சேயோன்வெற்பும்
வயதீர்த்தம்போற்றுதலு மனத்துநினைத்தனவுமான் வரமுஞ்சேர்க்கும்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த திருப்பாற்சுனைத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கிப்பெற்ற பிதிர்க்களுக்கு வேதமொழிப்பிரகாரம் அன்னமுதலாகிய பதார்த்தங்கள்படைத்து திர்ப்தி செய்து தீர்த்தமுட்கொண்டு சதுர்மறை வேதியர்களுக்கு யாதானுமொரு பொருளி

யன்றமாத்திரம் தானங்கொடுத்தவர்கள் செய்வநிர்த்தமுடியுடைய பரமேசுரன் வாழ்வுற்ற திருக்கயிலை நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள். சுந்தவிரிபமும் பெறுவார்கள். தேவர்கள் புகழ்ந்து துதிக்க, மனத்தில் நினைத்தகாரியமுஞ் சித்திக்கும். சுவாயி வரப்பிரசாதமும்பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (கூ)

இக்கிரதீர்த்தத்தை யிருவிழியிற்கண்டுண்ட விகத்துளோர்கள்
மொய்க்கிரமொழித்தாயார் முலைக்கிரமுணவறியார் முருந்நாறி
மெய்க்கிரமுடன்றுயில்வார் மிடைத்துயிலினடைத்தபவ வினைவின்றேயார்
கைக்கிருமழுவுமொரு கைக்கிளைபுகாற்புயமுங் கவினிற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தக் கிரதீர்த்தத்தை இரண்டுகண்கள் குளிரக்கண்டு தீர்த்தம்பருகிய யிகலோகத்தார்களனைவரும் கிளிபோலு மொழியுடைய தாய்மார்கள் முலையுமுதமுண்ண வறியார்கள் விஷ்ணுபள்ளிகொள்ளுந் திருப்பாற்கடலில் விஷ்ணுசாரூபம் பெற்று யோகநித்திரைசெய்வார்கள். மிடைடாகிய மயல் துயர்க்கேதுவாகவுடைய பாவவினைக்கடலில் மூழ்கார்கள். ஒருகையில் மழுவும், ஒருகையில் காளும், அபையவரத மிரண்டுமாகச் சதுர்ப்புயமும் பெற்றழகுபெற விளங்காநிற்பார்கள்.—எ-று.

புண்டரிகப்புரத்திலந்தப் புண்டரிகப்பாதர்மைந்தன் புலம்பநோக்கி
யண்டரிகத்தருள்கூர வளைத்தவர்பாற்கடலரிபு மரன்பரங்காழும்
விண்டலத்தேனுவுங்குமரர் விரும்பவரவகிரியினில் வி[illegible]ந்ததென்றே
திண்டகைகீர்புணர்முன் னூற் செயல்வழியிற்செப்பியனை சேர்ந்துநீங்கார்.

(இ-ள்.) வியாக்கிரமபுரியில் வியாக்கிர பாதர்குமாரன் அழுதுபுலம்புவதைப் பார்த்து மிகபராசாதகமாகச் சிவன்கருணைசெய்து திருப்பாற்கடலை யழைத்துண்ணக்கொடுத்தார். விஷ்ணுவும், உமையவளும், தேவலோகத்துக் காமதேனுவுங் குமரர் விரும்பும்படியாக நாககிரியிலுண்டாகிய தீர்த்தமென்னத்தக்கதாகத் திண்மைத்தகைமையுடைய செடியபுராண முன்னூல்கள்சொல்லுஞ் செயல்வழியாகச் சொல்லியபிரகாரம் திருமாலானவர் எப்போதுஞ்சேர்ந்து பிரியாமலிருப்பார்.எ-று.

எழுவகைதீர்த்தமுந் தினந்தம்மிறைநீர்த்தமெனமூழ்கிற் கியலுந்தீர்த்தம்
வழுவறக்காவிரிநதியெப் பொழுதும்பாதாளவழி வந்துதோயுஞ்
செழுமவர்க்கொன்றைச்சடையான் திருமுடியிலொருபங்கு மிதனோர்பங்கும்
வழுவறவேகிற்குமென்றால் மலைபொழிகிரச்சுனையாம் வழங்கற்பாற்றே.

(இ-ள்.) சப்தமஹாதீர்த்தங்களுந் தினமுந் தங்களுக்கு மேலான தீர்த்தமென்று வந்து மூழ்குவதற்கு விசேஷமகிமையுடையது பால்தீர்த்தம் வழுவில்லாமல் காவேரிநதி யெப்போதும் பாதாளவழியாகவந்து தோய்கநிற்குஞ் செழுமையுடைய பொற்கொன்றை யாலைசூடிய சடையனை பரமசிவன் திருமுடியில்மருவிய கங்கை சிவன்சடையி லொருபங்கும் அரசப் பால்தீர்த்தத்தி லொருபங்குமாகப் பிரியாமல் கலந்துநிற்கும். ஆகையால், நாகமலை பொழியப்பட்ட கிரதீர்த்தத்தின்பெருமையை நம்மாற்சொல்லும் பகுதியல்லவென்று சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (கஉ)

பாலாழியிடைப்பயில்பண் ணவனளந்தபடியனைத்தும் பரிவாற்சுற்றி
மேலாயதீர்த்தத்தின் விரும்பியமாகத்தோய்ந்து மிக்கத்தன்ம
மாலாலமுண்டபிரா னர்த்தநாரீசனாரா மலையைச்சுற்றிச்
சேலாறுமடுனற்கிர தீர்த்தமொருக்கால்மூழ்கிற் சித்தியாமல்.

(இ-ள்.) பாற்கடலிற் றுயில்பயின்ற விஷ்ணுவானவர் அளந்த மண்டலமெல்லாம் பரிவாகச்சுற்றி மேலானதீர்த்தங்களில்மூழ்கி விருப்பமாக மாமாங்கதீர்த்தங் கு

ளித்தும் அநேக தானதன்மங்கள்செய்தும் இகலோகத்தார்கள் ஆலகால விடமுண்டருளிய வெம்பிரானை அர்த்தநாரீஸ்வரர் பிரியாமலிருக்கின்ற திருநாககிரியைச் சுற்றி கயல்பொருந்திய புனலுடைய கிரதீர்த்தத்தி லொருதாமுழுகினால் அந்தப் பலனிவ்வனம் சித்தியாகிவாழ்வார்கள்—எ-று. (கசு)

கோதானமாடசத்தா னம்பரிதானங்குலகன் னிகையாதானம்
பூதானம்பாற்சுனையிற் படிந்துகரையிற்கொடுத்த புவியோர்க்கெல்லா
மாதானவானுலகு மாமடவார்சூழலுஞ்சா மளபாய்மாவுஞ்,
சேதாவுன்றுயிர்காம தேனுவும்பெற்றரசிருப்பர் தேவர்போற்ற.

(இ-ள்.) கோதானஞ் சொர்ணதானம், அசுவதானங் குலவுசிதமான கன்னிகாதானம், பூமிதானம், இவையெல்லாம் திருப்பாற்சுனையின்மூழ்கி தீர்த்தக்கரையில் மறையோர்களுக்குக். கொடுத்தருளிய உலகத்தார்க்கெல்லாம் உயர்ந்த தானமான தேவலோகமும், அறமகளிர்சூழலும் விரைந்துபாய்கின்ற நீலவர்ணக்குதிரையுந் தெய்வப்பசுவென்று சொல்லப்பட்ட காமதேனுவுஞ் சொந்தமாகப்பெற்று அரசாட்சிசெய்து தேவர்கள் போற்றிசெய்ய வீற்றிருப்பார்கள்.—எ-று. (கஎ)

கிரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம்.—கசு.க்கு திருவிருத்தம் கா எஉ

சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம்.

ஆறெனுந்தண்சினையினரும் பலனுரைப்பன் தன்மசக னயவேந்தன்
கூறனந்தகாலநெடுங் குவலயமெல்லாம்புரந்தான் குமாரனில்லா
நீறிலிங்கவகிலதலம் புரப்பதனுக்கியாரெனவேந் திரக்கங்கூர்ந்து
நூறுமடவியர்புணர்ந்தும் நொய்திலொருங்கலையென நுவல்வதம்மா.

(இ-ள்.) மிகவுங் குளிர்ச்சியுடைய ஆறுஞ்சுனைதீர்த்தத்தின் மகிமையும் அரிய பலன்களுஞ் சொல்லுகிறோம் தன்மசகராஜனானவன் அளவில்லாதகாலம் இப்பெரிய பூமண்டலமுழுதும் அரசாட்சிசெய்து பிற்காலத்திற்கு இந்தமண்டலத்தை ஆளும்படியாகப் புத்திரசந்தானமில்லாதபடியினாலே இராஜா மனங்கரைந்துருகி நூறுபெண்களை மணஞ்செய்து புணர்ந்தும் ஒருபிள்ளை யில்லாமற்போச்சுதே இனி யென்ன செய்வேனென்று துக்கித்தான்.—எ-று. (க)

எனுங்காலைமணமடவா ரிதற்கானதருமமியற் றுதிநீயென்ன
தனங்காணும்புருடர்துலா பாரமஸ்வமேதயவித் தருமயாகம்
தினங்காணும்பிதிர்மறையோர் சிறப்பவறுவகையிரதச் சிரார்த்தமற்றும்
மனங்காணுந்தருமங்கள் மந்த்ரசெபமனந்தவகை மகிழ்ந்துகூர.

(இ-ள்.) தன்மசகராஜன் பிள்ளை இல்லையென்று துக்கித்தபோது தேவிமார்கள் சொல்லுகிறார்கள். புத்திரசந்தான முண்டாகும்படியாக அதற்கான தானதருமங்களைச் செய்வீரென்றுசொல்ல அப்படியே சொர்ணபுருட துலாபாரதானம் அஸ்மேதயாகம் [illegible]புலத்தாராகிய பிதிர்க்கள் மனங்களிகூரத் திவசதினங்களில் ஆறுவகை இரத ப[illegible]ர்த்தங்களாலுந் திருத்தியாகும்படி சிரார்த்தங்கள் மற்றும் பல தானதருமங்களுஞ் [illegible]செய்து அநேகவித மந்திரசெபங்களும் மனமகிழ்ச்சியாகக் கருணைகூர்ந்து செய்தா[illegible].—எ-று. (உ)

அத்தரும்தாற்றன்மசகன்றேவி முதற்கொடியோ ராசையின்றாள்
புத்திரற்குச்சந்த்ரகுமாரப்பெயரைப்பொருத்தினரப்புதல்வன்றன்னை [மி
யுத்தமத்தாற்றெண் ணூற்றெண்பதின் மருந்தாமுறுகருணை யுவப்பிற்போற்
வைத்திடுநாளொருதேளம் மகவினைத்தீண்டியத்தலோமா வருத்தங்கூர.

(இ-ள்.) அப்படிச்செய்த புண்ணிய தபோபலத்தினாலே தன்மசகாரஜன் தேவிமார்களில் மூத்தின பட்டப ஸ்ரீதேவி ஒருபுத்திரனைப்பெற்றாள். அந்தப்பிள்ளைக்கு சந்திரகுமாரனென்றும் பெயரிட்டு மற்றும் தொண்ணூற்றெண்பது தேவிமார்களும், உத்தமகுணமான தங்கள் கருணைப்பிரியத்தினாலே நன்றாய்ப்போற்றிவைத்து வளர்க்கின்றநாளில் ஒருநாள் அந்தப்பிள்ளை வருத்தப்பட்டத்தக்கதாகத் தேள்கொட்டியது.—எ-று. (ஙு)

மதலைவருந்தும்படியால் மங்கையர்நூற்றுவருமிகவருந்துமோதை
யதனையறிந்தரசனன்று படுந்துயரந்தளவிதென்னசுமைறதன்மேயா
சதமணிமந்திரஅவிடதத்தினாற் கணப்பொழுதிற்றணிப்பித்தான்பின்
னுதவருமைந்தன்பெறுபேறன்றே மற்றையர்க்குமுறுஞ்செய்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிள்ளையானது தேள்கடியால் வருத்தப்படுவதுகண்டு பெண்கள்நூறுபேரும் மனதுநொந்து அழுகின்ற சத்தத்தை தன்மசகாரஜன் அறிந்து அந்தப்பிள்ளையின் வருத்தத்தை சதவிதமணிமந்திர அவிழ்தங்களால் ஒருவிநாடிப்பொழுதில் தணிப்பித்தான். பின்பு இப்போதுண்டாகிய ஒருபுத்திரனைப் பெற்றபேறு பேறல்ல இந்தப்பெண்களுக்கெல்லாம் புத்திரசந்தான முண்டாக வேண்டுமென்று சொல்லிப்பின்னையும் அரசன் சொல்லுகிறான்.—எ-று. (சு)

யானும்விருத்தாதிபனு மேந்திழைநூற்றுவருமுதிர் வெய்தினார்பான்
றானுதவுபலனனைத்துந் தாபதர்சொற்படியமைத்தேன் மறையோர்கேண்மி
னேனையிவரிவர்க்குமக வெய்தவொருப்பணிலையோ வியம்புகென்ன
ஞானவரொருவன்மன்ன னாறுகுமாரன்பெறுவீர் ஞாலங்காப்பார்.

(இ-ள்.) தன்மசகாரஜன் தன்சமுகத்திலிருந்த வேதியர் கூட்டங்களைப் பார்த்து யானும்விருத்த ராஜனானேன். தேவிமார்கள்நூறுபேரும் முதிர்ச்சியடைந்தார்கள் யான்செய்த தானதர்ம பலன்கள்அநேகவிதமாகத் தபோதனர்களானபெரியோர்கள்சொற்படியாகச் செய்தமைத்தேன். அதனாலொருபுத்திரனைப் பெற்றேன், மற்றுமிந்தப் பெண்களுக்கெல்லாம் புத்திரசந்தான முண்டாகத்தக்க தபோபலனில்லையோ சொல்லுவீர்களென அங்ஙனமவர்களில் ஞானவானொருவன் ஓ அரசனே நீர்நூறுபிள்ளைகளைப் பெறுவீர் அவர்கள்இந்த உலகத்தையாள்வார்கள் இதற்குவிபரஞ் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்று சொல்லுகிறான்.—எ-று. (ரு)

சேடகிரியெனுமர்த்த நாரீசர்வெற்பில்மறை தேவர்கூடி
நீடுதவம்புரிகுவரான னெடுங்கிரியிற்சுனையாறென் றாகக்கூடி
யோடுமதனுறுபகுப்பா முறுபுனற்றீர்த்தந்திருக்கார்த் திகையாடின்று
ராடியதுநீரும்வன் சென்றாடினுமக்குமக வனந்தம்வேண்டும்.

(இ-ள்.) சேடகிரியென்று பெயர்விளங்கும். அர்த்த நாரீசுவரர்யெழுந்தருளிய கிரித்தலத்தில் வேதியர் தேவர்கள்கூடி நெடியதவஞ் செய்தார்கள். அந்தக்கிரியிடத்தில் ஆறுசுனை ஒன்றாகக்கூடி அதனாட் பகுப்பாயிருக்கும் அந்தருணீர்த்த தீர்த்தத்தில் திருக்கார்த்திகைப்பெண்கள் வந்து நீராடிபேறுபெற்றார்கள். நீரும் அந்

தலத்திற் சேர்ந்து அந்தச்சுனைத் தீர்த்தமாடினால் உமக்குவேண்டிய புத்திரர்களுமுண்டாகுமென்று சொன்னார்.—எ-று. (கூ)

யெல்லுமெனவுளத்தமறைப் புரோகிதனுமெல்லியல்நூற் றுவருமீண்டி
கூண்டரவமலையிடத்திற் குறித்தவறுதீர்த்தகணைக் குழுக்கொண்டெய்தார்
சேண்டகையவெதியரும் தெய்வமகபூசைசிவ பூசைமாறு
தாண்டகையிற்புரிபவரு மாசிமொழிந்தருந்தவரோ டுடன்வந்தாரால்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்ன வேதபுரோகிதனும் ராஜஸ்த்ரீகள் நூறுபேரும் நாகிரிதலத்தில்வந்து குறிப்பாகிய ஆறுசுனைத் தீர்த்தக்கரையில் கூட்டமாகச்சூழ்ந்தார்கள். அங்ஙன மேலோரான பெரியோர்களும், மறையோர்களுந் தெய்வமகபூஜைசிவ பூஜை வழுவாமல் தவஞ்செய்பவர்கள் அனைவரும் ஆசீர்வாதஞ்சொல்லிஅரியதவமுனிவர்களுடனே வந்தார்கள்.—எ-று. (எ)

மிக்கபுரோகிதரில்மறை வியந்தசதுர்வேதாங்கி யென்பான்றன்சொல்
தக்கசுனைநீராடித் தன்மசகாயனுஞ்சந்த்ர குமாரன்றானும்
னமக்கணமுகியநூறு மடவியருமுடனிருத்தி மகயாகஞ்செய்
தொக்கவறுசுனைமூழ்கி யுயர்ந்தோர்க்கு மாதான முதவுகின்றான்.

(இ-ள்) மேன்மையான புரோகிதரில் வேதவேதாங்கியாகிய சதுர்வேதாங்கியென்பவன் சொற்படியே தகைமையான சுனைகளில் தீர்த்தமாடி தன்மசகாரஜனும், பின்னை சந்திரகுமாரனும் மையிட்டிய கண்களழகிய நூறுபெண்களுடன்வந்து புத்திர காமேஷ்டியாகஞ்செய்து ஆறுசுனைதீர்த்த மூழ்கி பெரியோர்களுக்கு மகாதானங்களுதவினான்.—எ-று. (அ)

உதவிசெய்யவ்வோமத்தி னுர்த்தமுஞ்சுதையமுதமொருநூற்றன்ன
விதநடைவெண்ணகைநூறு மெல்லியலாருக்களித்த வேதவோமத்
திதமுளவேதாங்கியெனும் தேசிகனப்படியருளச் சிறந்தநூறு
மதகயந்துவிளங்களிறு போலுதித்தார்வளர்ந்துலக மன்னரானார்.

(இ-ள்.) அப்படிச்செய்த புத்திரகாமேஷ்டியாக ஓமகுண்டலத்திலுதித்த சுதையமுதத்தை அன்னம்போன்ற நடையும் வெள்ளிய நகையுமுடைய ராஜ ஸ்த்ரீகள் நூறுபெண்களுக்குங் கொடுத்தருளச்செய்து வேதமந்திரவோமம் உசிதமாகச்செய்து முடித்த சதுர்வேதாங்கியென்னுந்தேசிகனுடைய கிருபையினாலே சிறப்புடைய ராஜன் நூறுபெயரிடத்திலும் மதோன்மத்தமான இளங்களிறுகள்போலும் நூறு புத்திரர்கள் பிறந்து வளர்ந்து உலகமன்னர்களானார்கள்.—எ-று. (கூ)

எனச்சூதருரைத்தபின்ன ரிலக்குநைமி சாரண்யத் திருந்தோர்கேட்ப
தனச்சூதக்குயினடைச்சொ லம்பிகைபங் கடைந்தபிரா னகலாதோங்கப்
புனச்சூதமூலைக்குறப்பெண் பொருந்துகுகனிருப்பவராப்பொருப்பில்வேதக்
கனச்சூதசீர்த்தந் தனிலிகுது மகவுதவுங் கதையாதென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சூதமுனிவர் சொன்னபின்பு விளங்கிய நைமிசாரணிய முனிவர்களனைவரும் கமலமுகிழ்போன்ற தனபாரமுங் குயில்போன்ற மொழியையுமுடைய அழகிய உமாதேவிக்குத்தமது வாமபாகங்கொடுத்து அர்த்தநாரீஸ்வரராக வெழுந்தருளிப் பிரியாமலுயர்ந்தோங்கித் தினைப்புனத்தில் மருவிய வள்ளிமணவாளனை குமாரக்கடவுளும் விளங்கியிருக்கின்ற நாககிரியில் வேதமோதிய பெருமையுடைய சூதமுனிவரே! அந்த ஆறுசுனைத் தீர்த்தத்தில் புத்திரசந்தானப்பேறு தருங் கதையாதென்று முனிவர்கள் வினவிக்கேட்டார்கள்.—எ-று. (ய)

முனிவரவர்கேட்பவருட் சூதர்மொழியாராறும் முளைத்ததீர்த்தம்
கனிமுருகையரன்பயந்த வந்நாளிற்கார்த்திகைமங் கையர்கொங்கைக்கா
யினியவறுமுகமெய்தி யிறைவனருட்படி வளர்ந்த வியல்வேற்சர்தர்
துனியகலச்சூர்தடிந்து தோய்ந்தாறுமுகத்தினுக்குந் தொகைகண்டாய்.

(இ-ள்.) முனிவர்கள்கேட்கக் கிருபையுடைய சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார். அந்தத்திருநாககிரியில் ஆறுகுளை யொருகுளையாக உதித்த தீர்த்தம். கனிவாகப் பரமேஸ்வரன் சுத்தசுவாமியைப் பெற்றநாளில் கார்த்திகைப்பெண்கள் முலையமுத முன்னைவேண்டி ஆறுமுகவடிவுமாகி சிவனுடைய அருளினாலே வளர்ந்த வேலாயுதக்கடவுளால் தேவர்கள் துயரத்திரச் சூரனைச் சங்கரித்த பாவதோஷம் நிவிர்த்தியாகவந்து தீர்த்தமாடும்போது ஆறுமுகத்தாருக் கணக்காக அவர் கிருபையினாலே ஒருசுனையி லாறுசுனை யாகும்படி விதித்தருளினார்.—எ-று. (௰௧)

கண்டமுதற்றெடங்கியது சண்முகதீர்த்தங்களென்னுங் கமலமாரும்
புண்டரிகன்முதற்றேவர் புகுந்துதினமூழ்கியங்கன் போற்றிநீங்கார்
பண்டருமாதவர்மடவார் படாகலமூழ்கினார்கள் பாங்கிறைனும்
இண்டலத்தின்கார்த்திகை தீர்த்தமென்றுஞ் செகமனைத்துஞ் செப்புமாதோ.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக்கடவுள் கண்டெடுத்தெய தீர்த்தத்தை அன்றுமுதலாகச் சண்முகதீர்த்தமென்றுஞ் சொல்லலாச்சுது. அத்தீர்த்தத்தில் பிரமதேவன் முதலான தேவர்கள் புகுந்து தினமுழுகி யங்ஙனம் சிவனைப்போற்றிசெய்து பிரியாமலிருக்கின்றார்கள். முனிவர் பத்தினிகள் ஆறுபேரும்வந்து தங்கள் துயரந்தீர மூழ்கிப்படியால் இன்மையுடைய இந்தத்தலத்தில் கார்த்திகை தீர்த்தமென்றும் செகமெல்லாம் விளங்கிற்று.—எ-று. (௧௨)

அத்தீர்த்தப்பயனதனை யருளியநூற்றொருபால ரவனியாள
வைத்தீசன் பதப்பரவ மன்னுவித்துமுருகனார்த்த ருசன்பேர்
முத்தியிலந்தணரால் மொழிவித்துச்சிவபூசை முறையும்பூட்டிச்
சத்திதுபின்னசத்தி தேவுணர்தரத் தன்மசகன் றவமேற்கொண்டான்.

(இ-ள்.) அந்தச்சண்முகதீர்த்த மகிமையினாலேவசித்த ராஜகுமாரர்கள் நூற்றொருபேரும் இந்தமண்டலத்தைப்போற்றிசெய்துமுருகவேள் அர்த்தநாரீஸ்வரரின் திருப்பெயர்கள், முத்திவளர்க்கின்ற அந்தணர் மறைமுனிவர்கள் வாக்கினாலே சாற்றுவித்து சிவபூஜை முறைமையும்பூட்டி சத்து அசத்து இவ்விரண்டும் தெரியும்படி அறிவுண்டாக்கி மக்களை அரசாளவைத்து தவமேற்கொண்டிருந்தான் தன்மசகராஜன்.—எ-று. (௧௩)

புரிந்தருள்சண்முகதீர்த்தம் புகுந்தாடிப்பணிப்பொருப்பிற் றவங்கடர் போதந்
தெரிந்துமங்கைபங்கனையுஞ் சேர்வைசெய்துமுழ்மியருட் டெய்வலோகம்
புரிந்தனனப்பொழுதுமைந்தர் நூற்றொருவர்தந்தைக்கும் பயந்தாய்க்கும்
வினைந்துபிதிர்க்கருமமுற்றி வெற்பிலிறையைத்தொழுது வியந்தார்வந்தர்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரஞ் சண்முக தீர்த்தத்தில்புகுந்து தீர்த்தமாடி நாககிரியில் வாசமாகவிருந்து தவங்கள்செய்து ஞானதேயம்பெற்று உமையொருபாகனையுஞ் சேர்வைசெய்துவணங்கி விரதமூற்றியநாளில் சொர்க்கலோகபதஞ்சேர்ந்தான் தன்மசகராசன். அப்போது பிள்ளைகள் நூற்றொருவரும்வந்து தங்களைப்பெற்ற தந்தை, தாய் இருவருக்கும் பிதிர்க்கருமங்கள் யாவுஞ்செய்து முடித்து நாககிரிமேவரனை இராஜகுமாரர்கள் வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.—எ-று. (௧௪)

வியந்துபாரனுக்குமிக்க வேலவற்குமனந்தகமிங் கிரியமாக்கி
நயந்தசிவபூசைமுரு கேசருக்குநற்றிருநாள் நாகேசர்க்கு
வயந்தொழ் வேதாகமத்தின் வண்ணமிகத்திருவிழா வளங்கொளாக்கி
நயந்துதன்ம சகனூற்றி னொருவரெனப்புவிபுரப்ப நகரின்மீண்டார்.

(இ-ள்.) தோத்திரஞ்செய்து வணங்கிப் பரமேஸ்வரனுக்கும் வேலவருக்கும் அனேக கயிங்கிரியங்கள்செய்து பத்தியாக சிவபூஜை கட்டளை நடந்துவரும்படி முருகருக்கும், நாகேஸ்வரருக்கும், வேதாகமப்படி திருவிழாநடத்தி வளஞ்செய்வித்து தன்மசகராஜனுடைய நூற்றொருபெயர்களும் உலகத்தையாள மீண்டுபோய்த் தங்கள் நகரஞ்சேர்ந்தார்கள் மையாக நயப்புடனே சிவனருள்பெற்று.—எ-று. (௧௫)

மீண்டிறைநகரமர்ந்தரித்த நூற்றொருவேந்தருநூற்றோர் வெற்புப்போலக்
காண்டகயவாலயமுங் கோபுரமும்மண்டபமு மகஞ்சூழ்சோலைச்
சேண்டிகழவியற்றினர் நூற்றொருவரில்முன்னுதித்தவந்தத்திறல்வேந்தற்குத்
தூண்டுகதிர்மணிமகுடஞ் சூட்டினர்செங்கோல்நெறித்தொல் புவியில்வாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) இராஜகுமாரர்கள் சுவாமியினது பெயர்பெற்ற நூற்றொரு இராஜகுமாரர்களும், நூற்றொருமலைபோலத் திருக்கோபுரங்களுந் திருமதில்மண்டபங்களும் நந்தவனப்பூஞ்சோலைகளும், மேன்மையாய்விளங்கச் சிவபுண்ணியங்கள்செய்து சிவகிருபையினாலே நூற்றொருவரில் முன்பிறந்த திறமையுடைய இராஜனுக்கு பெருமைபொருந்திய மகுடஞ்சூட்டினார்கள். செங்கோனீதி நெறிமுறைமையாக அரசாட்சிசெய்து பூமண்டலத்தில் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.—எ-று. (௧௬)

சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம். ௩௭-க்கு திருவிருத்தம். ௧௮௮.

சருவதீர்த்தச் சருக்கம்.

தீர்த்தராஜனென்றொருபெயர்விளங்கியுந் தீர்த்தசேகரனென்றும்
வார்த்தைகூறியசர்வதீர்த்தத்தனை மன்னிடைநினைவாரை
பேர்த்தரும்பிறவிப்பெருஞ் சூதகப் பெருங் கடல்கடந்தேகச்
சீர்த்தயங்கிய திருக்கயிலாயமே திருமனையெனவாழ்வர்.

(இ-ள்.) தீர்த்தராஜனென்றுந், தீர்த்தசேகரனென்றும், யாவருக்குஞ்சொல்லப் பெயர்பெற்று விளங்கிய சர்வதீர்த்தத்தை மனதில்நினைத்தவர்கள் மறுபிறவியான பெருங்கப் பவக்கடலைக்கடந்து சென்மசாபல்லியமாகி வளமையுடைய ஸ்ரீகைலாசமே திருவீடாகச்சேர்ந்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௧)

அன்னதுத்தரக்கிட்புறத்தமைவுறவழகியசெழுந்தீர்த்த
மன்னெறிப்படவுரைத்தன மதனிடைமுறைமுறை யுறமூழ்கிற்
பின்னவன்குலப்பாதகமிலக்கசென் மந்தனிற் பெரிதோங்கி
மன்றுநின்றமெய்ச் சூயாறுஞ் சிவன்பதம் வாழ்வினுக்குரித்தாவார்.

(இ-ள்.) அந்தச் சர்வதீர்த்தம் வடகீழ்ப்பாரிசத்தின் அமைவாக அழகுபொருந்தியிருப்பது செழுமையுடைய தீர்த்தமகிமைகள், நெறிமுறைமையாகச்சொன்னோமே

பவங்களையெல்லாம் வரிசைவரிசையாக மூழ்கினபின்பு சருவதீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்கள் கொலைபாதகங்களெல்லாந்தீர்ந்து லட்சுமிசென்மங்களிலும் பெருமைபெற்றோங்கி வெவ்விய துயரங்களெல்லாம் நிவாரணமாகிச் சிவபதத்திற்சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பதற்கு மிகவும் உரியவர்களாவார்கள்.—எ-று. (௨)

என்றுரைத்தபின்சூதமாதவ ரிருடிகளனைவோருந்
தன்றுரைப்புனற்சர்வதீர்த்தத்தினிற் றகைமையைவிரித்தோதென்
றொன்றுரைத்தனர்சவுனகர்கேட்டியென் றெண்மறைத்துறைச்சூதர்
குன்றிடாவகைகூறினர்யானது கூறுவன்சிலகேண்மோ.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சூதமுனிவர் சொல்லக்கேட்ட மாதவரான முனிவர்கள் அனைவோரும் குளிர்ந்த புனலுடைய சர்வதீர்த்தத்தின் தகைமையை விரித்துச் சொல்லுமையாவென்று கேட்க; அப்படியே சவுனகாதி முனிவர்களே கேண்மின்களென்று வேதநெறிமுறைமையுடைய சூதமுனிவர் குன்றுதலில்லாமற் சொல்லியருளினார். அப்படியே உலகத்தார் கேட்கும்படியாகச்சொல்லும் புராணங்கள்.—எ-று. (௩)

கவுரிபங்கினன்கனிந்துறையசலமே கவுரிபங்கினனேறும்
பவுரிவண்புனற்சர்வதீர்த்தந்திருப் பச்சையால்வடிவென்று
மிவுரைதன்னிலோர் பேதமற்றெண்ணுவார்க் கெய்யமிரண்டெய்தி
யவுரியாடையர் ஆட்கவாடைய வருட்பதத்தடைவாரால்.

(இ-ள்.) உமையொருபாகரெழுந்தருளிய, கிரியே! உமையொருபாகனேறுஞ் சர்வ தோஷங்களைத் தீர்க்கின்ற வள்ளிய புனலுடைய சர்வ தீர்த்தம் ரிஷமேகவனான திருமால் வடிவென்றுஞ், சொல்லிய வேத வாக்கியங்களைப் பேதமில்லாத மனத்தையுடையவர்களுக்கெல்லாம் ஐசுவரிய பலன் பெற்றுவாழ்ந்து, பின்பு புலியுரியாடையனான சிவன்பதமும், பொன்னுடையவனான விஷ்ணுபதமும் அநுகிரகப்படி சேர்வார்கள்.—எ-று (௪)

கெங்கையச்சுதன்வடிவந்தன் கெங்கையே சிவனமாமுடிக்கங்கை
சங்குசக்கரன்சங்கரனெனவிரு தகையலவுதகேண்மி
னெங்குமா லுறைசெய்யென பூமரு வெனத்திலகெய்போலத்
தங்குபாங்கதின்சொன்றெனுங்கங்கையைச் சர்வதீர்த்தமதாகும்.

(இ-ள்.) கெங்கா நதியே! விஷ்ணுவடிவமாகும். அதனாலந்த கெங்கையொரு பொருளான பரமேஸ்வரன் திருமுடியில் பெண்ணுருவமாக அமர்ந்து சக்ரபாணியென்றும், சங்கரனென்றும் இரண்டு தகைமைப்பொருளல்ல. அவைகேண்மின்கள். பெய்சம் பாலிற் கலந்திருக்கும்நெய்போலும், பூவின் மணம்போலுமொன்று மென்னெனும்போலும் தங்கிக் கலந்திருக்கிற பான்மையால் அறிந்துணர்ந்து பெரியோர்களொன்றென வெண்ணுவார்கள். ஆகையால், கங்கையே சர்வதீர்த்தம்.—எ-று. (௫)

சருவதீர்த்தமென்றொருபெயரொடுத்தான் சருவமாநதியென்னாளின்
சருவதீர்த்தம்வந்தாடவுமன்னவர் தங்கள்வெம்பிறப்பாய
சருவதீமையைத்தணிப்பவும்பணியலைத் தடத்தூற்றதாகிச்
சருவரூபமாய்ச்சருவதன்மங்களாய்த் தழைத்ததன்வடமேற்பால்.

(இ-ள்) சர்வதீர்த்தமென்றொரு பெயர்விளங்கத்தக்கதாகச் சிவன்கிருபையினாலே சர்வமநதிகளும், விண்ணுலகத்தில் சர்வதீர்த்தங்களும் வந்து தீர்த்தமாடவும் இந்த பூமியிலுள்ளார்களுடைய வெம்பிறப்பென்னுஞ் சர்வதீமைகளையுந் தணிப்ப

தாகவுந் திருநாககிரியின் தீர்த்தங்களில் மேன்மையாகிய தீர்த்தமாகிச் சர்வரூபமாய்ச் சர்வபுண்ணியங்களாய்க் கிரியின் வடமேற்பாரிசத்தில் தழைத்திருக்கின்றது. ()

சகலதீர்த்தமீராடியபலனதிற் றருதலால் நவதீர்த்தம்
புகலிடந்தமக் கெனத்தினம் புகுதலால் சகலபாதகதிமை
யுகவினைத்துய ரகற்றலாற்பணிமலை யுச்சியுத்தரமேற்பால்
தருசுனைக்குநம்பெரியவர் சருவதீர்த் தப்பெயர்பகர்ந்தாரால்.

(இ-ள்) சருவதீர்த்தங்களிலுந் தீர்த்தமாடிய பலனெல்லாம் இந்த சர்வதீர்த்தங் கொடுக்கும்படியால் உலகத்தில் நவதீர்த்தங்களும் புகலிடந் தமக்கிதுவென்று தினம் புகுந்து தோய்வதால் சகல பாதகத்திமைகளு, மூழ்வினைத்துயரங்களுந் தீர்க்கின்றபடியாலும், நாககிரியுச்சிக்கும், வடமேற்பாரிசத்தில் விளங்கியிருக்குஞ் சுனைக்கும் நமது பெரியோர்கள் சர்வதீர்த்தமென்னும் பெயர்சொன்னார்கள்.—எ-று. (௭)

மூன்றுபத்துடன் மூன்றுகோடிச்சுனை முறைமுறைமுதற்றேவ
ரோன்றுதங்க ளர்ச்சனையினாற்சுனையெலாம் விதித்தார்பின்
றொன்றனிப்பொருட் பணிமலைத்தலத்தினிற் சகலதீர்த்தமுமொன்றாய்த்
தோன்றுறத்தனவமரர்யாவரு மகிழ்ந்தேய்ந்தான்பணி கூர்ந்தார்.

(இ-ள்) முப்பத்துமூன்றுகோடி தீர்த்தங்களு முறைமுறையே, முதலாகத் தேவர்கள் இயற்கையாய்த் தங்கள் தங்கள் அர்ச்சனைவிதியினால் சகல தீர்த்தங்களையும் விதித்தார்கள். பின்பு தானொன்றிப்பொருளென்னும் நாககிரிதலத்தில் சகலதீர்த்தங்களுமொன்றாய்த் தோன்றவதாகியுறும்படிச் செய்தமைத்தார்கள். அதனில் தேவர்கள் யாவருந் தீர்த்தமாடிச் சிவபூஜைபணிவிடைகள் செய்து களிகூர்ந்திருந்தார்கள். எ-று.

மாதவர்க்குழாம் மறையவர்திருக்குழாம் மாநிலநரர்யாரும்
போதமுற்றவன் வாழ்நாகத்தனிப் பொருப்பினைவலமாக
வார்தரித்துமச்சுனையனந்தங்களி னாடியபுறகாகக்
கோதையம்பதிகுலவியசருவதீர்த் தத்தினிற்குளிப்பாரால்.

(இ-ள்) மாதவர்கூட்டங்களும் வேதியர்கூட்டங்களும் மண்டலத்தில் மனிதர்களனைவருஞ் சிவஞானபோதமுற் றங்ஙனம் வந்து திருநாககிரியை வலமாகச் சுற்றி நமஸ்கரித்து அன்புடனே யந்தச்சுனைகள் அனேக தீர்த்தங்களிலுந் தீர்த்தமாடிய பின் கோதைநகர்குலாவிய சர்வதீர்த்தத்தில் குளிப்பார்களாக.—எ-று. (௯)

இந்தவந்திரதீர்த்தமதாகிய வெழிற்சுனைதனில்மூழ்கி
வந்துவந்தனைமுற்றிமாதொருபுற மணந்தபாகனைவேற்கைக்
கந்தனைத்துணைதாற்பதுமந்தனைக் கைதொழுதரஞ்செய்து
சிந்தையுறவயர்தென்புலத்தவர்கடன் செய்வதுசெயலென்றார்.

(இ-ள்.) அப்படி அழகிய தீர்த்தமாடிச் சர்வதீர்த்தத்தில் யாவரும்வந்துமூழ்கி வந்தனை வழிபாடுசெய்து உமையிடப்பாகங்கலந்த அர்த்தநாரீஸ்வரன் வேல்பிடித்த கைகளையுடைய கந்தசாமி இவர்கள் பாதாரவிந்தங்களைக் கைதொழுதுபோற்றித் தன்மதானங்கள் செய்து மனோகரமிகுந்த தென்புலத்தாரான பிதிர்க்கள் கடன் முடிப்பது விதிமுறைமையென்று சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (௧௦)

இப்பெருந்தடத்தீர்த்தமுற்றிருந்ததம் பீடத்தினில்கினைந்தாடி
வெப்பெரும்புனலேனுமப்பலத்தினை யெளிதினிற்றருமென்று

மெய்ப்பெருந்தயசொரிப்பனவென்றமைய் வியலவைப்புரிஷ்வான்று
யொப்பிலாமறைச்சூதரன்மேறினா ருமாப்பகர்தெளிதல் டே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பெருமையான சர்வதீர்த்தத்தை யாதாமொருவர் தாங்க ளுற்றிருக்குந் தலங்களிலுண்டாயிருந்த ஜலங்களி லெதுவாயினும் அதுவே சர்வதீர்த்தமென்று நினைத்துத் தீர்த்தமாடினார்களாகில், அந்தப்பலன்களை வெளியிற்கொ ண்டுமென்றும் அவரவருடம்பில் பெரிய வினைத்துயரங்கள் நீருமென்பதாம். சிவனுக் கன்புடையவர்களென்றுந் தமக்கொப்பில்லாத வேதியரான சூதமுனிவராயிருச் சொன்னார். அதன்மகிமையைச் சொல்லுதற்கெளிதல்ல.—எ-று. (௪௧)

தீண்டினோர்பலன்செங்கைப்பட்டுக்கொண்டபேர் செய்பலனைதன்மூழ்கி
வீண்டினோர்பல னதனிடைப்புண்ணிய மியற்றினோர்பலன்யாவு
மீண்டிணுமனத்தெண்ணியிதென வுரைத்திடவொருத்தனையாம்
சேண்டரும்பிறைச் சென்னியனலாலொரு தெய்வமேயறியாரால்.

(இ-ள்.) அந்தச் சர்வதீர்த்தத்தைப் பரிசித்தவர்கள்பலனும், செவ்விய கைக ளிலெடுத்து உட்கொண்டவர்கள்பலனும், அதில் தீர்த்தமாடவென்று வந்துசேர்ந்த வர்கள்பலனும்மூழ்கினவர்கள்பலனும் அங்கே தர்மதானங்கள் செய்தவர்கள் பல னும் இவையாவும் இவ்வாறென்று நமது மனத்தில் யெண்ணிச் சொல்லவொண்ணு து. அதன் பெருமையை, யோக்கிய விளம்பிறையைத்தரித்த முடியுடைய பரமேஸ் வரன்பாதமேயன்றி வேறொரு தேவர்களும் அறியார்கள்.—எ-று. (௪௨)

சருவதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம் ௯-க்கு திருவிருத்தம் ௪௦௦.

தீர்த்தநிலைச்சருக்கம்.

இந்திரன்றிரு தீர்த்தமிந் திரன்றிசை யிந்திரன்றிசைகாட்டு
முந்துபாவகன் றீர்த்தமக்கினித்திசை யுறுவினைபல நீக்குஞ்
சிந்தைகூர்யம தீர்த்தமந் திசைகளைத் தாயுவின் சிறப்பாக்கும்
பந்தமானிரு திச்சனையத்திசை பகைத்தவர் பகைமாற்றும்.

(இ-ள்.) கிழக்குத்திசையி லிந்திரதீர்த்தமிருக்கும், அதில் மூழ்கினோ ரிந்திரபோக பலனுண்டாம். தென்கிழக்குத்திக்கில் அக்கினிதீர்த்தமிருக்கும், அதில்மூழ்கினால் பல பல வினைகளை நீக்கும். தெற்குத்திசையில் யமன்தீர்த்தமிருக்கும், அதில் மூழ்கி னு லவர்க்குச் சிறப்பாகிய ஆயுசுவிர்த்திக்கும். தென்மேற்குத்திக்கில நிருதிதீர்த்தமி ருக்கும், அதில் மூழ்கினால் பகைத்துக்கொண்டவர் பகையை மாற்றிவிடும்.

வருணதீர்த்தமத் திசையெலாம் வான்மழைபொழிவாக்கும்
விரவுவாயுவின் றீர்த்தமப்படி விறந்தவர்க்குயிர்காட்டுங்
குரவர்சூழ்வடக் குபேரதீர்த்தந் தனக் குலவுதருவடகீழ்பால்
கரவனைக்கு மீசானதீர்த்தம்பல பலநலந்தருமேலோய்.

மேற்குத்திசையில் வருணதீர்த்தமிருக்கும், அதில்மூழ்கினால் அவர்களிருக்கின் ற திசைகளெல்லாம் நல்லமழைவளஞ்சுரக்கும். வடமேற்குத்திக்கில் வாயுதீர்த்தமி

ருக்கும், அதில்மூ ழ்கினால் யிறந்தவர்களுக் குயிர்கொடுக்கும். வடக்குத்திசையில் கு பேரதீர்த்தமிரு க்கும், அதில் மூழ்கினால் அவர்களுக்குத் திரவியக்குவிதலுண்டாகும். வடகிழக்குத் திக்கில் ஈசானதீர்த்தமிருக்கும், அதில்மூழ்கினால் பலநன்மையுந்தரும். முனிவர்களே யென்று சூதமுனிவர்சொன்னார்.—எ-று. (௨)

பொருவில்சூரி யற்குசனைச் சூரிய புட்கரணித்தீர்த்தம்
வெருவுவெம்பிணி குட்டமென் பனவெலாம் விடவருடருஞ்சோமன்
றருதிருச்சுனை சந்திரபுட்கர ணிப்பெயர்தனைப்பூணும்
பருகுமாரமுதந்தருஞ் சுரம்விடம் பாரோகிய்தாமால்.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சூரியனுண்டாக்கியசுனை சூரியபுட்கரணி தீர்த்தமென்று ம் பெயராய் விளங்கியிருக்கும். அதில் மூழ்கி வ்வர்களுக்குப் பயங்கரமான வெவ்வி ய பிணி பீடை குட்டமுதலாகிய சகலரோகங்களுந்தீரும், சந்திரனுண்டாக்கிய சுனை சந்திரபுட்கரணி தீர்த்தமென்றும்பெயராய் விளங்கியிருக்கும். அதில் மூழ்கினவர்க ளுக்கு அமுதபானஞ் செய்ததுபோலுங் கொடிதாகிய சுரங்களும், விஷங்களும், விட்டோடிப்போகும்.—எ-று. (௩)

பற்மதீர்த்தமப்பங்கயத்திருவிடாப் பதுமதிபுனைவோனைக்
கற்பிறைரணி தனைத்தினங்கைதொழூங் கனிவுறத்தவஞ்செய்யும்
பொற்புநீர்புகுந்தாடினோர் நினைத்தன புரக்குமாவருள்பூட்டுக்
தற்பெருந்தலை முறையெலாந்தனக்குவை மனக்கவையறச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) பதுமதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தம் அது பங்கயத்திருவாகிய லட்சுமிதே வி தெய்வப்பெயராலுண்டாக்கியது. அந்த லட்சுமியானவள் பரமேஸ்வரனையும், உமாதே வியையும், தினந்தினங் கனிவுடனே தொழுதுவணங்கித் தவஞ்செய்திருக்கின்ற து. அழகிய லட்சுமிதீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்கள் நினைத்தகாரியங்கூடிவரக் கருணை செய்து ரட்சிக்கும். கடாக்ஷம் பெறுவார்கள். அவர்கள் தலைமுறையெல்லா ந் தனக் குவிதலுண்டாகிச் சற்றுஞ் சிந்தையில்லாமல் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௪)

சத்தகன்னியர் தருந்திருத்தீர்த்தமா சத்தியுந்தவப்பேறு
மெத்தவஸ்யமுந் தருமெழுமுனிவரர் விரவியபெயர்தீர்த்த
முத்தியோகமோடாகமமுறைவே தாந்த சித்தியுமாக்குஞ்
சித்தனுமது சத்திருடித்தடந் தீர்த்தமென்றுணர்சாற்றும்.

(இ-ள்.) சத்தகன்னிகளுண்டாக்கிய திருத்தீர்த்தம், பிரசித்தியாய் விளங்கியிருக் கும். அதில்மூழ்கினால் அதிக சத்தவமும், தபோபலனும், வசியங்களு மெளிதிலுண் டாகும். எழுமுனிவர்கள் செய்ததீர்த்தம் பிரசித்தியாய் விளங்கியிருக்கும். அதில் மூழ்கினால் வேதாகமமுறை தெரிகின்றவறிவும், வேதாந்தசித்தியும், யோகசித்தியும் முத்தியுங்கொடுக்கும். அதற்குப்பெயர் சித்திகளையுடைய சத்தவிருடியர் தீர்த்தமெ ன்று மேனூல்கள் சொல்லும்.—எ-று. (௫)

ராமதீர்த்தமென் றொருதிருத்தீர்த்தம தெண்ணிலிபதஞ் சேர்க்கும்
பராவிலன்றுத ராகப்பிரமந்தனைப் பயக்குமப்பதங்கூட்டு
மிராவணப்பகை தடிந்துசா னகியுடனிராமனுதனைத்தாபித்
தராமலைப்பா மனைப்பணிந் தன்றுகண்டருளிய சுனையாமல்.

(இ-ள்.) இராமதீர்த்தமென்றொரு திருத்தீர்த்தம். அதுவந்த வரலாறு யாதென் றால், இராவணனைச்சங்கரித்து இராமர் சீதாதேவியுடன்வந்து சேதுவி லிராம லிங் கத்தைத்தாபித்துப் பூஜைசெய்து பின்பு திருநாககிரியில்வந்து நாகேஸ்வரனைக்கண்டு

பணிந்த தோத்திரஞ்செய்து உண்டாக்கியதீர்த்தம், அதில் [illegible] வர்களுக்குத் தாரகப்பிரமபோதகமுஞ் சிவலோகப்பலனும் [illegible] ம் பெற்றவராவார்கள்.—எ-று. (௬)

மயேந்திரச்சுனை யொன்றுளவதுமயன் மலைப் புயவினங்கி [illegible] ர்
வியத்ததம்பதி யனுமர்தியினோத்தை வியப்புற வழித்[illegible]க்காக்க
சுயந்துரைத்தொரு கணத்திலொன் றன்னது கவ்வியற்றுதற்காகிப்
பயந்துவந்து செங்கோடனைப்பணிந்தாட் பயத்ததனனச்சுனை தீர்த்தம்.

(இ-ள்.) மயேந்திரதீர்த்தமென் றொருதீர்த்தம் பிரசித்தியாய் விளங்கியிருக்கு மலைபோலும் புயங்களையுடைய விராவணனிருந்த இலங்காபுரிமுழுதும் அமையச் செய்திட்டு அழிக்கக்கருதத்தை சுயம்பாக நினைப்பிருக்கும், வசனைத்திறமும் மூன்போல ஒரு கொடிப்பொழுதில் அழகுசெற உண்டாக்கும்பொருட்டு, மயனுனவன் மிருந்த வன்புடனே செங்கோட்டீசுரனைக்கண்டு சேவித்தவனுக்கு சுவாமிகிருபையினாலே சிருஷ்டிக்குஞ் சித்தியெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டானில் உண்டாக்கியது மயேந்திரச்சுனைத்தீர்த்தம்.—எ-று. (௭)

அம்மயேந்திரச்சுனைபடி பவர்வினைத்தனைமுடித்தருளாக்கும்
விம்முசித்திர விசித்திரத்தொழில்பல விளைத்திடு மதற்கப்பாற்
செம்மலாயசாம்புவச்சுனை யதிற்சில வெவ்வினைக்கினையழிக்கும்
மம்மருானமுமுழ்வித மறையுஞ்சீ ரான்மை யுந்தருந்தோய்ந்தால்.

(இ-ள்.) மயேந்திர தீர்த்தச்சுனையிற்படிந்து மூழ்கினவர்களுக்கு நினைத்தசெல்லாம் கைகூடிவரும். சகல சித்தியும்பலிக்கும். விசித்திர தொழில்களெல்லாம் தந்செயலாயுண்டாகி விர்த்திக்கும். அதற்கப்புறம் அதிலேயுண்டாயிருக்கிற தீர்த்தம், சாம்புவதீர்த்தமென்றுபெயராய் விளங்கியிருக்கும். அதிற்றுலைகாடியினால் தினந்தினம் வந்துமுழுகும். அந்தச்சுனையில் மூழ்கினவர்களுக்கு ஆனைமைபெருமை அதிர்ச்சியமான வேதாந்த மெய்ஞ்ஞானவறிவுண்டாய்ப் பேரின்பமுத்தியுங் கிடைக்கும்.—எ-று. (௮)

தீர்த்தமன்னிலே செப்புவர் மால்சுனைச் சியாலயக் குடக்கம்மேற்
சார்ந்தபங்கயத் தீர்த்தமவ்விடைவரு ணன்சுனையதன்மேல்பா
லேர்த்த சத்தகன்னியர் சுனைசந்திர புட்கரணியுமேல்பாற்
றூர்த்தடம் புனலிதன் குடைவதற்குள சத்தமாரிவழித் தீர்த்தம்.

(இ-ள்) இனிஇவ்வாறு மகிமைவிளங்கித் தீர்த்தங்களிருக்கும் நிலைகளைச்சொல்லுகிறோம். சிவன் சன்னதிக்கு மேற்குப் புறத்திலிருப்பது விஷ்ணுதீர்த்தம். அதற்கு மேற்காகவிருப்பது செங்கமலத்தீர்த்தம். அதற்கு மேற்பக்கத்திலிருப்பது வருணதீர்த்தம். அதற்கு மேற்பாரிசத்திலிருப்பது சத்தகன்னியர்தீர்த்தம். அதற்கு மேற்காகவிருப்பது சந்திரபுட்கரணிதீர்த்தம். அதற்கு மேற்பாகத்திலிருப்பது சத்தமாரிவழிதீர்த்தம்.—எ-று. (௯)

ஆதிகோவிலின் கிழக்கு நாகச்சுனை யதன்கிழக்கறுதீர்த்த
மீதுவாண தீர்த்தங்குமரன்சுனை விசாலமப்புறங்கீழ்பா
லோதுமிச்சுனைக் கோர்கணைத்தூர மாதபன்றரு முயர்தீர்த்தங்
காதலீரிதன் றென்கிழக்காருகங் காளிதந்தருமுடர்த்தம்.

(இ-ள்) ஆதிமூர்த்தியாகிய சுவாமி கோவிலுக்குங் கிழக்குப்புறமிருப்பது நாகதீர்த்தம். அதற்குக் கிழக்காகவிருப்பது சன்முகதீர்த்தம். அதற்கு மேலேயிருப்பது

வாணதீர்த்தம். அதற்குங் கிழக்கே சிலதூரத்திலிருப்பது குமாரதீர்த்தம். அதற்குங் கிழக்கே ஒரு அம்பெறிதூரத்திலிருப்பது சூரியபுட்கரணிதீர்த்தம். அதற்குத் தென்கிழக்காகவிருப்பது காளிதீர்த்தம்.—எ-று. (௰)

அதற்குமோர்கணைத் தூரமக்கினிச்சுனை வடக்கயனருமுடர்த்த
மிதற்கான்றிருச் சுற்றுளாரமிதன்வடக் கிந்திரன் றீனைத்தீர்த்தம்
மதித்த கீழ்மயேந் திரமதன்கீழிற்சாம் புவச்சுனையதன்கீழா
யிருந்தனக்குப்பொன் சுனைவட கிழக்கெய்து மைங்கரனதுதீர்த்தம்.

(இ-ள்) அந்தக்காளிதீர்த்தத்துக்குத் தென்கிழக்காக ஓரம்பெறிதூரத்திலிருப்பது அக்கினிதீர்த்தம். அதன்றிச் சிவன் கோவிலுக்கு வடக்குப்புறந் திருமதிற் சுற்றுக்குள்ளாகவிருப்பது பிரமதீர்த்தம். அதற்கு வடக்காகவிருப்பது இந்திரதீர்த்தம். அதற்குக் கீழாகவிருப்பது மயேந்திரதீர்த்தம். அதற்குக்கீழாகவிருப்பது சாம்புவதீர்த்தம். அதற்குக்கீழாகவிருப்பது குபேரதீர்த்தம். அவையன்றிச் சுவாமி கோவிலுக்கு வடகிழக்குப்புறத்திலிருப்பது கணபதிதீர்த்தம்.—எ-று. (௰௧)

அன்னதீர்த்தந்தி னீடுக்கம்பா லுறை யதற்கயல்பவளாச
மன்னரிதன்கிழக் கிற்சிவதீர்த்தமின் வரபுனற் கிழக்காகத்
தன்னலந்தரு சருவதீர்த்தமுந்தன்ம தீர்த்தமு மதன்றற்கீ
ழென்னுமிங்கிதன் கீழ்வயிரவச்சுனை யெனுங்கன திருத்தீர்த்தம்.

(இ-ள்) அந்தக்கணபதிதீர்த்தத்துக்குப் பக்கமாகவிருப்பது அம்பாளதீர்த்தம். அதற்குக்கிழக்குப் பக்கமாகவிருப்பது சிவதீர்த்தம். அதற்குக் கிழக்காகவிருப்பது சருவதீர்த்தம். அதற்குக்கீழாகவிருப்பது தன்மதீர்த்தம். அதற்குக்கீழாகவிருப்பது வயிரவதீர்த்தம்.—எ-று. (௰௨)

இடகிழக்கினி னடிமலையதிலொரு நிறைதரு மலர்தீர்த்தம்
கடவுகங்கையும் யமுனையுஞ் சரஸ்வதி நதியுமங் கவன்றோன்று
மிடமிதற்கும்மே ரீசன்வாவிப்புன லிதற்கோ ரம்பிடுதூரங்
கடவுள் பார்த்சுனை யதன்குடக் காவருள் காமதேனுவின் றீர்த்தம்.

(இ-ள்.) திருக்கோவிலுக்கு வடகிழக்குப்புறம் அடிமலையில் ஒரொழுங்காக நிறைநிறையா யிருப்பது கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதியென்று மூன்றுதீர்த்தம் விளங்கித்தோன்றும். அதற்குமேலிருப்பது ஈசானதீர்த்தம். அதற்குங் கிழக்கே ஒரு அம்பெறிதூரத்தி லிருப்பது பார்த்சுனைத்தீர்த்தம். ஈசானதீர்த்தத்துக்கு மேற்பாரிசத்திலிருப்பது தெய்வப்பசு வுதவிய காமதேனுதீர்த்தம்.—எ-று. (௰௩)

தீர்த்தநிலைச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம் ௧௧-க்கு திருவிருத்தம். ௪௦௧௧.

சிங்கவன்மர் சருக்கம்.

வேதவியாசர் விளம்பின வெல்லாஞ்
சூதர் பகர்ந்தனர் சுறவினருட்கொண்
டீதுவிட்கதி யினிதிலை முனிவோர்
காதலிழைத்தன மெனவுரைகவில்வார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் வேதவியாசர்சொன்ன புராணகதை யனைத்துமமுறைமையாகச் சூதமுனிவர்சொன்னார். சொன்னவற்றையெல்லாம் முனிவர்கள் கேட்டு

உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சிகொண்டு பத்தியாக இதைவிட இனிதான சுவையாலலே, சுவாமி முனிவரே நாங்களனைவரு முய்ந்தோ முய்ந்தோமென்று சொல்லிப் பின்னே யுஞ் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௧)

கணபணி வரையே காந்த மிருப்போ
ரனிதரு விழவுறு மணிநகர் வையோர்
பணிருவ மிவையிவை பகருதியெனவே
மணிபுனைருநர் வருத்துமை செய்வார்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரித்தலத்தில் யோகாந்தமாக வெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவனது திருவிழா வலங்காரமும், அழகிய நாலலங்காரமும், மாநகரில் வசிப்போர்செயலும், அனைத்தும் கைதொழத்தக்கதாகச் சொல்லுமையாவென்று முனிவர்கள்கேட்க அக்குருமணி வடம்புனைந்த திருமேனியழகிய சூதமுனிவர் கூறுதற் சொல்லுகின்றார்.—எ-று. (௨)

வடதிசை யரசர் வயங்குறு மணைகிர்
கடவியமாவை யெனத்திகழ் நகரின்
புடைசெறி மணிபொலிர் பொன்னகைய்ன
இடநகரெனவோர் செயங்கல முளதால்.

(இ-ள்.) வடதேசத்தரசர்கள் மக்களாநகரமாக அரசாட்சி செய்யும்படியான அழகிய நகரங்களில் உதிதமாகித் திகழ்ந்துவிளங்கிய, சேனைநதி புடைசூழ்ந்துசெறிந்த பிரபைமிகுய விரத்தின மிழைத்தமைந்த பொன்னகர்க்குச் சமானமானது ம்பொருந்திய செயங்கல நகரமென்றொரு நகரம் விளங்கியிருக்கின்றது.—எ-று. (௩)

அன்னகர்வாழ்நகரென்னக ரென்னவாம்
பொன்னகரெனவும் புவனமதிப்பாம்
நன்னகர் வணிகர் குபேரனில் கவில்வா
மன்னர் புரந்தர னெனும்வளமையினுர்.

(இ-ள்.) அந்தச் செயங்கல நகரமானது குபேரனிருக்கின்ற அளகாபுரிதானோ! பொன்னகராகிய யிந்திரபுரிதானோ வென்றித்தப் பூமண்டலத்தவர்களால் மதிக்கப்படத்தகதாய் விசித்திரமாக விருக்கின்றது. அந்நகரத்தில் மன்னவர்களெல்லாம் இந்திரபோக வளமையுடைத்தானவர்கள். வணிகர்களெல்லாந் தனசம்பத்தில் குபேரனிலும் மேன்மையாக வாழ்ந்திருப்பார்கள்.—எ-று. (௪)

கயிலையு மேருவு மக்கடி நகரி
லியலுளவெள்ளியு மேமமுநிறைவாம்
புயலுளதிங்களின் மும்மழை பொழியு
மியலுறும் வடகலை தென்கலையெல்லாம்.

(இ-ள்.) அந்நகரத்தில் கைலையங்கிரியும் மேருகிரியும், அங்கணம் வந்திருப்பதுபோல வெள்ளும் வெள்ளியும், பொன்னும் நிறைந்து குவிந்திருக்கும். மேகங்கள் மாதமூன்று மழைபொழியும், வடகலை, தென்கலை முதலான பலபாஷைகளும் இயல்பாக விளங்காநிற்கும்.—எ-று. (௫)

நாடக மாடவரங்கணடிப்பப்
பாடகபாதம ரம்பையர் படர்வார்

சூடக வங்கையர் சுருதி யிசைப்பார்
நீடகர் விஞ்சையர் நெஞ்ச நெகிழ்ப்பார்.

(இ-ள்.) அந்நகரத்தி லரங்கமண்டபத்திலும் பாடகம்பொருந்திய பாதங்களையுடைய ரம்பாஸ்த்ரீகள் அனேக விசித்திரமான நிர்த்தனஞ்செய்வார்கள். சூடகம் பொருந்திய கையழகிய சிலபெண்கள் சித்திரமண்டபங்களில் வாசிக்கும் வீணை கியானங்களைக்கேட்டு விஞ்சையர்கள் மனதுருகி மோகிப்பார்கள்.—எ-று. (௬)

வரைபொரு மாட மணித்தல மீதே
தரைபொரு மங்கையர் தம்விளையாட்டா
நிரைபொரு கந்துகம் நீள்மதியைப்போய்
மறைமுக மென்றனர் வடுவென நகுமால்.

(இ-ள்.) மலைபோலுயர்ந்த மாடமாளிகைமீதில் பூலோக மங்கயர்கள் விளையாடும் ரத்தினமணிப்பந்துகள் சந்திரமண்டலத்தைத்தாக்கி அங்ஙனம்வருகின்ற பூரணச்சந்திரனைப்பார்த்து ஸ்ரீ சனங்களுடைய முகத்துக்கு ஒப்பென்று மேலோர்கள் சொல்வார்கள். ஆ ஆ இதில் களங்கமிருக்குதென்று நகைத்துப் பழிப்பதுபோலும் பிரகாசிக்கும்.—எ-று. (௭)

சித்திரமுத்தொளி சிந்திய பந்து
கைத்தலம் வந்த கவின்கதிர் மதியம்
வத்திர மொத்தில வடுவுற வவர்பா
லத்திரமுறுகை யடையென லாமால்.

(இ-ள்.) சித்திரமெழுதி யலங்கரித்த மேநிலைகளில் சிலபெண்கள் விளையாட்டாக முத்துமணிகளாற்செய்த அழகிய பந்தடிக்கும்போது அஃது மேலேமட்டு மீண்டு வந்த பந்துகள் அப்பெண்கள் கையில்வந்துசேர்தல், குளிர்ந்த நிலவானது களங்கமுடனேவந்து உங்கள் முகத்துக்கு ஒப்பாகாததால் அதன்களங்க மறும்படியாக அவர்கள் கைசேர்ந்து அடைக்கலம் புகுந்ததுபோலும்.—எ-று. (௮)

இரேவைநதிப்புன லின்விளையாட்டின்
பாவையரைக் கண்டப்பனிமொழியார்
தர்வுநதிப்பொருடனையெதிர் நல்கிப்
பூவலர் தாளிற் போடுவதிரைநீர்.

(இ-ள்.) பின்னுஞ் சிலபெண்கள் அந்நகரஞ்சூழ்ந்த ரேவைநதிச்சலத்தில் குளித்து விளையாடும்போது ஜலகன்னிகையர்கள் நதிப்பொருளை யெதிர்வைத்து வணங்குவதுபோலும், புட்பங்களையும், பொன்மணிகளையுங் கொண்டுவந்து விளையாடும்பெண்கள் கால்களிற் போடாநிற்கும் நதி நீர்த்திரையலைகள்.—எ-று. (௯)

குங்கும சந்தனம் வண்கனை குழைந்த
மங்கையர் தங்கள் மணாளரோராடு
மிங்கித மன்மத னிரதியொடேகி
யங்கவை கண்டுத னுண்மை வெறுப்பான்.

(இ-ள்.) குங்குமகளபந்திமிர்ந்த ஸ்ரீ சனங்களெல்லாந் தங்கள் தங்கள் பிராணநாயகரோடுங் கூடிப்பிரியாமல் நீராடுவார்கள். அவர்களிங்கிதமான அழகும் பிரிவில்லாமையுங்கண்டு மன்மதவேள் இரதிதேவியுடனே அங்ஙனஞ்சென்று திகைத்துநின்று தன்னுடைய ஆண்மையை வெறுப்பான்.—எ-று. (௰)

சோலைகள்வானக் கோட்டுப்பெடையின்
காலையு மாலையு மிந்துவுங் கதிரு
மாலையதிபமு மாரமுமணியும்
ஞாலம் விளக்குவ நன்கதிரொளியால்.

(இ-ள்.) அந்த நகர்சூழ்ந்த கற்பகச்சோலைகள் அண்டத்தளவுயாவாவி மிகிர்த்
தோங்கிச் செறிந்திருக்கின்ற கீழ்காத நிழல்களாற் காலைப்போது மாலைப்போதுஞ்
சந்திர சூரியப் பிரபைகளுங் கண்டறியார்கள். தேவாலயங்களில் விளங்கிய தீப
வொளிகளும், முத்தாரங்களும், மாணிக்கமணிகளும், அவியில் சுடர்விளக்கக் கதிர்பி
ரபை பொருந்தியது.—எ-று. (௰௪)

ஆரமு மாரமு மாரமு நிறையும்
பாரமும் பாரமும் பைங்கடை காட்டும்
கோரமுங் கோரமுங் கொற்றவரேற
வீரமும் வீரமும் வெய்புயங் காட்டும்.

(இ-ள்.) அந்நகரத்தில் ஆரமாகிய முத்துமணிகளும், ஆரமாகிய சந்தனக்குழ
ம்புகளும், ஆரமாகிய மணிமாலைகளும், எங்கும் நிறைந்திருக்கும். பாரமாகிய துலா
நிறைத் தராசுகளும், பாரமாகிய பலபொருள் வியாபாரங்களும், பழைய அங்காடிக்
கடைக ளெங்கும் விளங்கியிருக்கும் கோரமாகிய ஆண்மையுடனே, கோரமாகி
ய குதிரைகள் மேற்கொண்டு வீதிதோறும் உலாவிவருவார்கள். அரசர் மக்
கள் வீரமாகிய சௌரியமும், வீரமாகிய வெற்றிகளும் விளக்கும் மன்னவர் புயங்க
ளில்.—எ-று. (௰௫)

இவ்வளமேவு செயங்கல விறைவன்
அவ்வனமேவிய சூரிய குலமன்
கைவளமேவிய காவினை கொண்டோன்
மைவள மேவிய மால்சிங்கவன்மன்.

(இ-ள்.) இப்படி வளமைபொருந்தி யமுதிய செயங்கல நகரினிராஜனாகவ
இந்திரபோக வளம்பெற்ற சூரியகுலவுதித்தன் பொழிகின்ற மேகம்போலும், பொழி
யாநின்ற தியாகக் கைகளையுடையவன் நீலமேக வண்ணனை விஷ்ணுமூர்த்தி
யைப்போலும், அழகுடையவன சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (௰௬)

நீதியினுலர சர்நெறி முறையால்
வேதபுராண வியன்றெழில் முறையால்
மாதருமப்பெயர் மிதமுமதனால்
மேதினியிற்பொரு விலன்விற லுடையோன்.

(இ-ள்.) நீதியினு ராசாட்சி நெறிமுறைமையாலும், வேதாகமபுராண வித்தியா
கோவிதயினாலும், உத்தமசனங்களுக்குத் தானதர்மங்கள் செய்வதினாலும், யாகங்
கள், வேள்விகள், நிறைவேறச் செய்வதினாலும், ஆண்மையினாலு மிந்தப் பூமண்ட
லத்தில் ஒருவருந் தனக்கொப்பில்லாதவன் விரபராக்கிரமத்தையுடைய அந்தச்
சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (௰௭)

முவிரு மன்னரில் முன்னவனன்றேன்
காவலிறுரியவை காவலர் தொழிலால்

மாலருகானக மாவினைமீண்ட
வேலரும் வேட்டையி லேகுத லுற்றான்.

(இ-ள்.) அறுவகைச் சக்கரவர்த்திகளில் முதன்மையான சிங்கவன்ம ரா
ஜன் இந்தப் பூமண்டலத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்து ரட்சிப்பது காவலாகிய இரா
சர்கள் தொழில்முறைமையானபடியால் உகைத்திச் புலி, கரடி முதலான துஷ்ட
மிருகங்களா லுபத்திரமிருந்தபடியினாலே சொல்லுதற்கரிய மிருகவேட்டையாடச்
சேனை பரிவாரத்துடனே புறப்பட்டுப்போவதற்கு யெத்தனித்தான்.—எ-று. (௰௮)

காளகமுட்டிய காலுடைகொண்டான்
சூளமு டியம்பொன் றுவர்த்துகில் வேய்ந்தான்
தாளடிபர்துகை சன்மம்விசித்தான்
வினைமீது வியன்படை சேர்த்தான்.

((இ-ள்.) வச்சிர கவசந்தரித்துச், சொர்ணமுடிசூட்டிச், சிவந்த பட்டாடையுடு
த்தி, ரத்தினக்கச்சைகட்டிக், கால்களில் வீரக்கழல்பூட்டி, தோற்சவசர் தொட்டிறுக்
கி, யிடையி லுடைவாள்கட்டி, கைகளில் மேலான வில்பிடித்து, முதுகி லம்பறாத்
தூணியுங் கட்டினான்.—எ-று. (௰௯)

வெளியிடை வேல்வதொ ரிவுளியும் வெல்கான்
றளியவை யெதிரெதிர் தாண்டவோர் மாவு
மளிரடுபாய்ந்துற வவையவ வய்வே
லொளிதிகழ் படையோ டெய்தன னரசன்.

(இ-ள்.) ஏகவெளுதி யிடங்களில் மிருகங்களைச் செயிப்பதற்குக் கற்கரடி, வே
யாறுகளுந் தாண்டிப்பாய்கின்ற வொரு குதிரையும் பிரியாமல் பக்கத்தில் சூழ்ந்
துவர சிலவர்ன்னக்குதிரை மேற்கொண்டு வெற்றிமாலைசூடி மின்னப்பட்ட கூரி
ய வேல் கையிலேந்தி ஓங்கிய சிங்கவன்மராஜன். அலங்கிரதமாசப் புறப்பட்டான்.

கண்ணியும் வலையு மெடுத்தக் கடாவுந்
திண்ணிய கரியுமவ் வேடுவர் திரளு
மெண்ணில வெண்ணில விசனை யெண்ணார்
விண்ணிடை யடர்நமன் விளைவினெழுந்தார்.

(இ-ள்.) கண்ணிகளும், வலைகளும் சுமந்துகொண்டு வரப்பட்ட யெருமைக்
கடாக்களும், திண்மையாக வுயர்ந்தோங்கிய யானைகளும், வேட்டைக்காரராகிய
வேடர், வேட்டுவர் கூட்டங்களு மிவ்வளவென் றெண்ணுதற்கரிதாகிய வனத்தம்
போர்கள் விராதிவீரர்களும், பல ஆயுதங்களெடுத்த காலாட்படைகளு மெதிர்த்து
வந்த பிசாசனையு மெண்ணுதவர்களாய் வெற்றிக்கொடிகள் ஆகாசம்நெருங்கி அட
ர்ந்துவரப்பட்ட எமக்கூட்டங்கள்போலும், வெளியாகப் புறப்பட்டார்கள்.-எ-று. ()

வேலம்பொடுபிறை வாய்விசிகத்தோ
டாலம்பொதிவெறு மரவம் புறனூர்
கோலுங்குந்தங் குலியகதைக்கப்
பாலங்கொண்டவர் பலரொடு சென்றான்.

(இ-ள்.) மூவிலைவேல்களும், வில்லம்புகளும், பிறைபோன்ற சிலுக்கம்புகளும்,
நெரிசங்களும், யீட்டிகளுங், குறுந்தடிகளும், வ
விஷம்பூசிய பட்டாக்கத்திகளும், பிண்டிபாலங்களும் கைக்கொண்டு ஆணி உணி
லோதடி சக்கரங்களுங், கவணகளும்,

யாய் வரப்பட்ட பதாதிகளுடனே மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற கானகங்களில் வே
ட்டை செயிக்கச்சென்றான் சிங்கவன்மன்.—எ-று. (௰௯)

அட்டவியில் வினைமிருகங் களாடர்ந்த
கட்டவில மிடையபடி கைகள் வருந்தான்
தட்டவினைமிருக மடப்பலசாய்ந்தாங்
வடமிலகேசரோர் மாவெறுடி சென்றான்.

(இ-ள்.) கானகத்திற்புகுந்து துஷ்டமிருகங்கள் வெளிப்படும்படி. பதாதி
களைக்கொண்டு காட்டைக் கலைத்துவிடச்செய்து கவ்ரூபந்த வலைத்திவிடத்தில்
சேனைகளை யணிவகுத்து அங்கங்கே கட்டாசுநிறுத்தி வலைகட்டி வில் லம்பு
லான பலவாயுதங்களாலும், அடர்ந்து வரப்பட்ட மிருகங்களைச் சங்கரித்தான். அச்
தவேளையில் வடதிசைக் தேசாதிபதியான சிங்க வன்மராஜன் அங்ஙனம் யாவ
ருக்குஞ் சிக்காமல் தப்பித்து விரைந்தோடுகின்ற ஒரு மானைத்தொடர்ந்து சென்றான்.

மானையம்மாவினி லேறி மதித்தான்
கானகமூடி கடாங்க டுகைத்தான்
சேனைக ளேனையர் வேட்டை செயிர்த்தா
ரேன மெரிர்ன்றெமுசிங்க வன்ம னெதிர்ந்தான்.

(இ-ள்.) சோராமஙிய குதிரைமேலேறிச்சென்று விரைந்தோடுகின்ற மானை
யெய்தான். இன்னும் வனங்களில் திரியப்பட்ட மும்மதம்பொருந்திய அனேக
யானைகளையுங்கொன்றான். சேனைவீரர்கள் அங்கங்கே விரைந்தோடுகின்ற மிரு
கங்களையெல்லாங்கொன்று வேட்டை செய்தார்கள். அதுவேளையில் ஆராமதத்
தெதிர்த்துப்பாயவருகிற ஒரு காட்டுப்பன்றியை [illegible] அடர்ந்தெ
திர்த்தான்.—எ-று. (௨௰)

மண்டலமண்டம் வணங்கவடுக்கக்
கொண்டெனவந்து மிடைந்ததோரேனங்
கண்டவன் வில்லிடு கணையோட்டாக்க
மண்டினன் மண்ட விரைந்து பாதோ.

(இ-ள்.) அண்டங்கள் புவனங்களெல்லாம் நடுங்கும்படிக்கு சார்மேகம்
போலும், கெர்ச்சித்தடர்ந்துவந்து எதிர்த்த ஒரு பன்றியை அரசன்பார்த்து வில்
லிற்பூட்டிய முனையம்புகளை லெய்து மண்டிப்போராடினான். அப்படி யடர்ந்து
தன்னைக் கொல்லவருவதைக்கண்டு சவுரியமானபன்றி யங்ஙனம் விரைந்தோடியது.

விரைந்து விரைந்து விழுந்து விழுந்தே
பரந்தவோடிய பன்றிபுறம்போய்
நெருங்கவகப்படு மாறென நின்றே
அரக்கமன் னுறாமுன் றுண்டிய தம்மா.

(இ-ள்.) விரைந்து வேகமாக ஓடியும் விழுந்து எழுந்தும் அகப்படாமலோ
டிய பன்றி யங்கொரு சார்பில்போய் நெருங்கி யகப்படும்போல் எதிர்த்துநின்றும்
ராஜனுடனே போராடிப் பன்றி தாண்டின.—எ-று. (௨௧)

கூடவிரைந்த கொடுந்தொழில் வீர
ர்கட்டவ ரங்ஙன மங்ஙன நின்றார்

வாட்டமில் சிங்கவன் மன் பின் விடாதே
யோடினவினிய வுடற்றுவு னென்றே.

(இ-ள்.) கூடத்தொடர்ந்து விரைந்தோடிவந்த வீரர்களெல்லா மிளைத்து
அங்கங்கே நின்றுவிட்டார்கள். சற்றும் வாட்டமில்லாத சிங்க வன்மராஜன் அந்தப்
பன்றியைப் பின்றொடர்ந்து விடாமலோடி பன்றியை யெவ்விதத்திலும் சொல்லு
வேனென்று முடுகினான்.—எ-று. (௨௨)

அன்னிலைகேழ லறிந்து செறிந்து
மன்னியகந்மதி வரவறியாத
கன்னிழலடவியி னண்ணி நடுங்கி
முன்னியபிருகு முனிக்கெதிர் போய்த்தால்.

(இ-ள்.) சிங்க வன்மராஜன் தன்னைக் கொல்லும்படியாகத் தொடர்ந்துவருவ
துகண்டு அந்தப் பன்றியானது நெருங்கி வமர்ச்செறிவையுடைய சந்திராதித்தர் வர
வறியாத நிழலாக விருண்ட ஒரு கானகத்திற்புகுந்து நடுங்கி யங்ஙனுந் தவஞ்செய்
திருந்த பிருகுமுனிவனுக் கெதிராகச்சேர்ந்தது.—எ-று. (௨௩)

போயுடையேனைக்த வானவிப்பூப
னேயவோர் வாளியி லெய்தநுணித்தான்
நாயகமுனிவனின் நளினமலர்த்தாள்
வேய வடைந்தவென் வெம்முயிர் காப்பாய்.

(இ-ள்.) சேர்ந்த பன்றியானது சுவாமி! இந்த ராஜனானவன் என்னை ஓரம்பி
னாலெய்து கொல்வதாகத் தொடர்ந்துவந்தான். [illegible] முனீஸ்வரரே! நா
ன் உம்முடைய பாதத்தில் அடைக்கலமாக வந்தடைந்தேன். என்னைக்காத் திரட்சிப்
பாயென்று சொல்லியது.—எ-று. (௨௪)

என்றுவராக மிறைஞ்சியடைந்த
வன்றபயத்தை யளித்தருள் முனிவன்
றுன்றியெம்மிடனஞ் சூழலடைந்தா
ரொன்றுமில் வினையென் றுறுதி மொழிந்தான்.

(இ-ள்.) என்றந்த வராகமானது வணங்கி சரணாகதியென்றடைந்ததுகண்டு
அபயஸ்தங்கொடுத்துக் கிருபையுடன் பிருகுமுனிவன், வாராய் பன்றியே! அடை
க்கலமாக நம்மிடத்தில் அடைந்த வுனக்கு ஒரு அபாயமான வினையொன்றுமில்லை.
உன்னைக்காத்திரட்சிக்கிறோம் பயப்படாதேயென் றுறுதிவார்த்தை சொன்னார்.

பிருகு மஹாமுனி பெட்புரை யேனந்
தெருமவர் வேதிர செப்பியகாலை
வரிசிலையொடுசிங்க வன்மன் விரைந்தே
யருகுற வழியி லடைந்தன னந்தோ.

(இ-ள்.) பிருகு மஹாமுனிவன் உறுதியாய்ப் பிரியவசனஞ்சொல்லிப் பன்றி
யின் பயத்தைத் தீர்த்தவேளையில் அம்பூட்டிய வில்லுடனே சிங்கவன்மராஜ
னோடிவந்து முனிவனருகில் பக்கமா யடைந்து நின்ற பன்றியைக் கொல்வதற்கே
துவாக அங்ஙனம் வந்துசேர்ந்தான்.—எ-று. (௨௫)

அடைந்த முனிக்க ணடைந்தவ்வேன
முடைந்திட்டவாளி யுட்ற்றுதனேக்கி

யடைந்த யந்தனை யிரன் முனியன்று
தொடர்ந்திருந்தைப்பொரு ளுட்டியை யிகயாய்.

(இ-ள்.) முனிவன் பச்சாதிமினிந்த பன்றி சாகும்படியாக அம்பு தொடுத்தெய்யாநின்றான். சிங்கவன்மராஜன் அதைக்கண்டு கலங்கிய மனத்தனாகி முனிவன் சொல்லுகிறான், ஓய் அரசனே! நீ தொடர்ந்து வந்த இந்தப் பன்றியை யெய்துகொல்லுதலை விட்டுவிடுவாயென்று முனிவன் சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௯௩)

எவரெவரேனு மடைக்கலமென்று
லவையுயிர் கவர்த லறத்தொழி லன்றால்
லவையிது விட்டெனை மன்னவ மன்னவ
கவர்மன றுமிலோர் கணையில் வதைந்தான்.

(இ-ள்.) யாரேனும் அடைக்கலமென்று வந்து அடைந்தால் அவர்களை யுயிர்க்கொலை செய்வது தர்மநீதியல்ல அதைமிக இந்தப்பன்றியைக் கொல்லுந் தொழிலை விட்டுவிடு மன்னா நல்லதல்லவென்று முனிவன் சொல்ல, அதைக் கேளாமல் குரூரமாகக் கோபத்துடனே கொலைசெய்யு மனத்தனாய் ஒரு கணையைத் தொடுத்து எய்து சிங்கவன்மன் பன்றியைக் கொன்றான்.—எ-று. (௯௪)

கணைப்படுகேழல் கலங்கியமுனியின்
றுணையடிக்கீழ்விழ அன்பறுமனத்தே
புணைவெமதாகவே யென மடர்த்தா
யிணையிலையுனது மிப்பிறருமின்றான்.

இராஜனெய்த அம்புபட்ட பன்றியானது கலங்கி முனிவனது திருவடியின் கீழ் விழுந்து தன்பக்கலையுயிர்த்தது. ஓய் அரசனே! நம்மிடம் அடைக்கலமாக அடைந்த பன்றியைக் கொன்றுபோட்டாய், உனக்கொருவருமிணையில்லை, உன்னுடைய தர்மநீதியும், தவமும், பாழாகின்றதென்று சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௯௫)

என்றுடன்பிருகு யிருந்தவன்விசைய
மன்றல்கொள்சிங்கவன் மன்மனம்வெருளா
வொன்றியபுலியுரு வாகியிம்பிருகத்
தன்றனைபெறுதி யென்றுசபித்தான்.

(இ-ள்.) அரிய தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவன் இப்படிச் சொல்வார்த்தைசொல்லி வெற்றியுடைய சிங்கவன்மராஜனைப்பார்த்து மிகவுங்கோபித்து, ஓய் அரசனே! நீ இக்கணமே ஒரு புலிவடிவாய் இந்த மிருகத்தின் சரீரத்தைக்கொள்வாயென்று சபித்தார்.—எ-று. (௯௬)

பிருகுவிளம்பிய பேதமில்சாபம்
உருவனையின்சிங்க வன்மனதிக்கே
மிருடிகளைப்பெரி யவனையிகழ்ந்தா
லரிதரிதுய்குவ தென்றயர்வுற்றான்.

(இ-ள்.) பேதமில்லாமல் பிருகுமுனிவன் சொல்லியசாபம் தன்னைப் பின்றொடர்ந்து வருவதைக்கண்டு சிங்கவன்மராஜன் மெய்நடுங்கித் தவமுடைய விருடிகளையும், பெரியோர்களையுமிகழ்ந்தவர்கள் பிழைப்பது மிகவும் அரிதரிதென்றுசொல்லிக் கவலையுற்றயர்ந்தான்.—எ-று. (௯௭)

ஐயவோவெனத் தருள்புரிகருணை
வையகமன்னரில் வைத்தருளடியே
னுய்யவோர் வாழ்வினி யுதவுதி யெனவோர்
வெய்யபெரும்புலி வெவ்வுருவானான்.

(இ-ள்.) அப்பா முனீஸ்வரரே! ஒரு பன்றிக்கு மனமிரங்கிக் கருணைசெய்ததுபோல என்னையும் இந்த மண்டலத்தரசர்பேரில் வைத்திரட்சியும். இப்போது அடியேன் உய்யும்படியாக வாழ்வெனக்குக் கிருபைசெய்து காத்திரட்சிப்பீராகவென்று சொல்லிச் சிங்கவன்மராஜன் வெய்தாகிய ஒரு பெரும்புலி வடிவமானான்.—எ-று. (௯௮)

அவ்வுருவாகிய வரசன் விளம்பும்
வெவ்வுரை முனிவர் வியன்றவமவன்வா
யுய்வரமிருக முடற்று மிருந்தால்
வவ்வுமதென்றிது வேட்டையில் வந்தேன்.

(இ-ள்.) அப்படிப் புலிவடிவான சிங்கவன்மராஜன் வெய்தாகிய வார்த்தை சொல்லுகிறான். இந்த அகோரமான காட்டிடத்தில் வசித்துத் தவஞ்செய்யும் முனிவர்களுக்கு மிருகங்களால் மிருந்த விக்கினமுண்டாகுமென்று அதுநிமித்தமாக முனிவர் தவம் நிறைவேறும்படியாக மிருகவேட்டை வந்தேனென்று சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௯௯)

வந்திகல்மன்னரில் மாறுவிளைத்தே
யுந்தியசேனை யுடன்றனகொன்றே
முந்திவெழுந்தனை முனிவ துகண்டே
சிந்தைவெகுண்டட ரியலொடுசென்றே.

(இ-ள்.) பகைமன்னர்போலும் இந்தப் பன்றியானது எதிர்த்து சேனை வீரர்களை கொன்று பின்னையும் குரூரமாகக் கொல்லவருவதைக்கண்டு கோபத்துடனே ராஜவீரம்விடாமல் முடுகித்தொடர்ந்துவந்தேன்.—எ-று. (௱)

சென்றவர்சென்றவர் சோர்விழுந்தார்
கின்றிடில்வன்றவ நிலையிதுகொலுமென்
றென்றிமுனிந்தன துறைபுளின்வந்தேன்
வன்றிறலென மடைந்ததுமறியேன்.

(இ-ள்.) என்னுடன் தொடர்ந்தோடிவந்த வீரர்களெல்லாம் அங்கங்கே விழுந்து விட்டார்கள். நானும் பின்னிட்டுநின்றால் வனத்தில் முனிவர்கள் தவநிலை குலைத்துக்கொல்லுமென்றெண்ணி ஒருபடியாக வயிரங்கொண்டு கோபித்து உம்முடைய ஆச்சிரமத்தில் வந்தேன். முனீஸ்வரரே வலிய திறமையுடைய மிருகப்பன்றியும் மிடத்தில் அடைக்கலமாக வந்துசேர்ந்தது மறியேன் என்றான்.—எ-று. (௱௧)

விதிவலியாலுன துரைசெவிகேளே
னதிமுறையாற்புலி யிதாவுருவானே
னதிவிலியுன்சர ணங்கொள்வராகஞ்
சதிபடவெய்வது தவறுளதாமால்.

(இ-ள்.) விதிவசத்தால் உமது வார்த்தையைச் சற்றுங் காதில் சேர்த்தவனல்லேன். அதனால் இந்தப் புலியுருவானேன். சுவாமி! அது பிழையினால் நீர் சபித்தபடியே சதியாகக்கொன்றதாகும். முனீஸ்வரரே! உமதைச் சரணமென்றடைந்த பன்றியைச் சதியாகக் கொன்றது குற்றம்.—எ-று. (௱௨)

ஆகையிலென்னை யருந்தவங்கோபித்
தோர்கனசாப முரைத்துவெருண்டாய்
மாகனமாதவர் மறையவர்பெரியோர்
சேருமுயர்ப்பால் செல்கணையெனுமால்.

(இ-ள்.) ஆகையால் அரியதவ முனிவரரே! மிகவுங்கோபித்து ஒரு பெரியசாபம் வெருண்டீர், மகாபெருமையுடைய தபோதனர்கள், வேதியர்கள், பெரியோர்கள் கோபித்துச்சொல்லுகிறவசனம் கூர்மையுடைய வச்சிராயுதத்திலும் மிகவும் கொடிதென்று சொல்லினன்.—எ-று. (௩௮)

என்குலம்யாதொரு வறுமைகளில்லையால்
நின்குலகருணையி னினிலம்வாழ்க
நன்கடைவிழியிலோர் நிலையகல்கென்
றின்கலைபிருகுவி னிணையடி விழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) என்னுடைய வம்சத்தில் அரசரொருவன் ருன். எனக்குச் சந்ததியுமில்லை. உமது கிருபையினாலே நெடிய புவனங்கள் வாழ்க. முனிவரரே! நன்மையாக உமது கடைக்கண் கிருபா நலம் என்னைத்தன் பொருந்தச்செய்து வென்பிரார்ட்சியுமென்று இனிய கலை தெரிந்த பிருகு முனிவனின் மிணையடித்தாமரையில் சிங்கவன்மராஜன் விழ்ந்துவணங்கினான்.—எ-று. (௩௯)

வீழ்ந்துபுலம்பி யலம்வருவேந்தை
வீழ்ந்திடவோரருள் மாமுனியுற்றே
ஆழ்ந்துநியாமத் தடைமொழிகொண்டே
யாழ்ந்தமனத்திறை டங்கனிருந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படி வீழ்ந்து புலம்பித் துயரப்படுகிற சிங்கவன்மராஜனை உய்ந்து வாழும்படியாக பிருகுமுனிவ னொருவாறு கடாக்ஷஞ்செய்து ரட்சிக்கும்படியாய் மனத்திலெண்ணி யோகாசனமிருந்து தியானசமாதியாகவிருந்து மனதொருமிப்பாகப் பரஞ்சுடர்சோதிலயமோங்கி யங்ஙனம் ஞானநிஷ்ட்டையிலிருந்தான்.—எ-று. (௪௰)

இருந்தொருபஞ்ச கிரித்தலமிமையத்
திருந்திவிளங்கிய சிவனையுணர்ந்தா
னருந்தவனாக மலைச்செராத்தில்
பிரிந்தகலாவகை பிருகுவறிந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படியிருந்து ஞானநிஷ்ட்டையிலுற் கண்டறிந் தொரு பஞ்சகிரிஸ்தலமான நாககிரிச்சிகரத்தில் உமையவள் அரியதவஞ்செய்து சிவனிடப்பாகம் நெருக்கப்பெற்று ஏகமாகப்பிரியாமல் எழுந்தருளியிருக்கின்றதை பிருகுமுனிவன் அறிந்துணர்ந்தான்.—எ-று. (௪௧)

அவ்வசலத்தறு முகவசுரனைவென்
றெவ்வெவரும்வந் திணையடிபரவக்
கொவ்வையிதழ்க்கொடி கூடியபாகன்
செவ்வடிபரவுசெய் கோடுமுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரியில் ஆறுமுகக்கடவுள் அசுரர்களைக்கொன்று வெற்றிகொண்டு தேவர்முதலாகிய அனைவரும்வந்து தன்னிரண்டுபாதங்களை வணங்கிப்போற்றக் கொவ்வைக்கனியேயனும், அதரமுடைய உமையொருபாகரது அ

பாதங்களைப் பரவிப்பணிந்து வாழ்ந்திருக்கும் திருச்செங்கோட்டின் மகிமையும் பிருகுமுனிவன் அறிந்துணர்ந்தான்—எ-று. (௪௩)

மாதவனும்பிர மாவும்வணங்கித்
திதறுகணபதி தீர்த்தமுதலாக
வோதுமெண்ணாயிர தீர்த்தமுமுளதென்
றுசாவில்பிரு கவ்துமுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) மகாவிஷ்ணுவும், பிரமதேவனும்வந்து சுவாமியைப்பூசித்துப் பாவ விமோசனமாகிய முறைமையும் கணபதி தீர்த்தமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட வெண்ணாயிரதீர்த்தங்களும், அந்த நாககிரித்தலத்தில் விளங்கியிருக்குதென்றும், அன்புடனே யவையெல்லாம் பிருகுமுனிவன் அறிந்துணர்ந்தான்.—எ-று. (௪௪)

அத்தலமுற்ற வரும்பொருளெல்லாஞ்
சித்தறிவிற்சில நாடியுணர்ந்தான்
றுத்திவியாக்கிர சுரூபமன்னவனை
யெய்த்திளையேனை யினிதுரைபகர்வான்.

(இ-ள்.) அந்தக் கிரித்தலத்தி லுண்டாகிய அருமைப்பொருள்களெல்லாந் தன்னுடைய ஞானவறிவினாலே சில நாடியுணர்ந்து இனிதாக பிருகுமுனிவன் சிலவசனஞ்சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௪௫)

மன்னவசிங்கவன் மாவுளம்வருந்தே
லுன்னிருசாப மொழிந்திருமரபு
மன்னியமகவொடும் வாழ்ந்திறையடிபின்
பன்னியபதமுறு பரிசுறவாழ்வார்.

(இ-ள்.) ஓய் சிங்கவன்மராஜனே! இனி யுன்மனத்தில் வருத்தப்படவேண்டாம் உன்னைப்பற்றிய சாபம் நிவர்த்தியாகி உனதிரண்டு குலமரபும் புத்திரசம்பத்துடனே வாழ்ந்து சிவனிணையடிவணங்கிச் சொல்லுதற்கரிய மேலானபதம்பெற்று மேன்மையாக வாழ்ந்திருப்பாய். இனி பயப்படாதேயென்று பிருகுமுனிவன் சொன்னான்.—எ-று. (௪௬)

சிங்கவன்மர் சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம் – ௪௰ – க்கு திருவிருத்தம். ௬௫௧.

சிங்கவன்மன் சாபவிமோசனச்சருக்கம்

நாவற்றீவிற் றென்றிசையிற்றெய்வ ஞாலந்தனில்மேலா
மாவற்பகிரதி யதனினுமினியதோ ராறுளதவைகேண்மோ
மாவிற்பரவையில் வளமுளவவையவை வானவருருவாகுங்
கோவைத்தனவர மடவியரென்றுங் கொழுனரோடாடுவதால்.

(இ-ள்.) பிருகு முனிவன் தன்சாபத்தினாலே புலிவடிவாகிய சிங்கவன்மராஜனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். வராய் சிங்கவன்மராஜனே! சாப விமோசனமாகும்படிச் சொல்லுகிறோம் கேட்பாயென்று நாவலந்தீவிலும், தெட்சணபூமியிலும், தெய்வலோகத்திலு மேன்மையாகிய ஒருதலமிருக்கிறது. அங்ஙனம் கங்கா நதியைப்பார்க்

லும் சிரேஷ்ட்டமான ஒரு [illegible]ள்ளது. மிருகங்களும், பட்சிசாதிகள், விருட் சாதிகள், இவையெல்லாம தெய்வ[illegible]வாக விளங்கியிருக்கும். இவையனைத்தோ [illegible] யணிக்க தனக்களையுடைய வாமபாகத் தெல்லா மெந்தானரும் தங்கள் தங்க[illegible] ருடனேகூடி நீர்த்தமாடுவதாய் இருப்பது.—எ-று. (ச)

குடநதியெனவே பஞ்சவர்க்குங் கூடி வரு நாமுனிவன்
கடமுறுபுனலது கணபதியருளின காரணநதியெனவாய்ப்
படர்பவமினியம் பாதகமகலப் படர்வளநிலைக்காத்
தாடல்படும்வரிய லோகந்தமதென வேபுவர்மேவரே.

(இ-ள்.) அந்த நதி குடகதேசத்தி லுற்பத்தியாய்ப் பஞ்சகிரி பஞ்சகுரோசத் தெல்லோருள் பெருகிவரும். அகத்தியமாமுனிவன் கைக்கமண்டலச்சலம், கணபதியார் சிவனுத்தாரப்படிக்குக் காகவுருக்கொண்டு கவிழ்த்துவிடப் பட்டது. மகா மகிமையுமுள்ளது. தீராதபாவமும், கைவேதனையை நீக்கப்பட்டது. சிறகாற்றிலே யதின் திவலைதெறித்து ஒருவர்மேனியிற் பரிசித்தவுடனே யவர்கள் சிவலோகந் தமது லோகமென்று விரைந்துசெல்பவர்கள் அங்ஙனம் நெடியகாலம் வசித்திருப்பார்கள்.—எ-று. (உ)

காவிரிநதியின் கிட்டிசையோசனை காண்பதோர்வளாகமம்
பூவுலகிற்றெய்வ நதியொடுமேதவொடு முத்திருளைத்தனவாய்க்
காவுலவியபல் கற்பகமுளவாய்க் காமிதத்தனவுளதாய்ப்
பூவுலகிற்பொன் மலையாயதுமெசங் கோடதுபுநாமலையே.

(இ-ள்.) அந்த நதிக்குப்பெயர் காவேரி என்றென்று யாவரும் புகழப்பட்டது. அந்த நதியின் கிழக்குத்திசை யோசனை தூரத்தில் [illegible] விளங்கும். அதனுக்குப்பெயர் நான்கும். திரிலோகத்திலுமுண்டாகிய தீர்த்தங்களெல்லாம் செறிந்திருப்பதாய், தேவாதிதேவன் வெழுந்தருளியிருப்பதாய், சகல பாவங்களையும் தீர்த்து முத்திமோக்ஷம் கொடுப்பதாய், பலப்பல கற்பகப் புட்பகாவனங்கள் நிறைந்திருப்பதாய், விஷ்ட்டகாமியார்த்தத் தருவதாய்ப் பூலோகத்தில் பொன்மலையாகிய மகாமேருகிரியின் கொடுமுடிச்சிகரமானது புகழமையாய் பிரபலமாயிருப்பது திருச்செங்கோட்டு மலையென்றும் பெயருடையது.—எ-று. (௩)

மரகதவடிவென மணியொளிநிறமென மலைவளிதையோர்புறமாய்ப்
புரகனமொடுநிறைபுதியவெண்ணிறமொடு புரிகுழையொடுமேதாடுங்
கரகதைகாதொடு கனதனமிதழிகொள் கனவுரவதனாடை
[illegible]னிபதபரி புரவணிமணிமுடி யனகமோனமாறுர்.

(இ-ள்.) மரகதமணியொளி யுடலாகவும், மாணிக்கமணியொளி நிறமாகவும், பார்வதாதேவி யிடப்பாகங்கலந்து பிரியாமல் சாமளவர்ணமாகவும் நிறைந்த பால் வர்ணமாகவும், நாகருண்டலமும், கனகதாடகம் பொருந்தியசெவிகளும், தெண்டாயுதம் பிடித்த கரமும், தொடியணிய வணிந்த கையும், கொன்றைமாலை சூடிய மார்பும், முலைமார்பும், வியாக்கிராசரமாம்பரமும், பீதாம்பரமும், வீரக்கழலணிந்த பாதமும், சிலம்பணிந்த பாதமும், சகலாபரணங்களும் ரத்தாபரணங்களுந்தரித்த திருமேனியும், ரத்தினமகுடஞ்சரித்த சடைமுடியும், ஆர்ந்தொருமித்த கரியசுந்தரமாக அழகிய சிவனுருவமையு மொன்றாய்க்கூடி அர்த்தநாரீஸ்வரராக அந்தத் திருநாககிரியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்றார்.—எ-று. (௫)

நாகீசரெனப் போகீசரென சமதிசனாவாழ்த்தி
யாகீசருட் சுனைபலகோடியி லவரவர்நினைமூழ்கிப்

பாகிர்மொழியுமை பங்கரோடுமுமுக பாலகர்தனையேத்தி
மாகீதமுறும் மந்திரவாணவர் மாதவர்[illegible]மூவாரால்.

(இ-ள்.) [illegible]கீசரென்றும், யோக போகீஸ்வரரென்றும், நமது பரமேஸ்வரனை நினைத்து [illegible]ழ்த்தி வணங்கிச் சிவன்கிருபையிலுண்டாகிய பலகோடி சுனைகளிலும் அவரவர் நித்தமூழ்கி பால்போன்ற மொழியையுடைய உமையொருபாகனையும், சண்முகக்கடவுளையும் கண்டுதெரிசித்துப் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து சாமவேத கானங்களால் கீதங்கள்பாடி[illegible]அஞ்சலியிட்டுத் தேவர்களு முனிவர்களும் நிறைந்து சேவிப்பார்கள்.—எ-று. (௫)

இதுமூவுலகையு மீடேற்றும்படி யெய்திப்பணிவெற்பில்
மதமேவியபுலி வடிவாகியசிங்க வன்மானினமானங்
கதமீதகல லந்[illegible]ற்சென்றே கணபதிசுனைமூழ்கிச்
சுதைமேனியனைச் சோதியையுன்னித் தொல்வரைவலமூன்றாய்.

(இ-ள்.) இப்படித் திரிலோகமு மீடேற்றும்படியாகத் தோன்றியிருப்பது திருநாககிரிஸ்தலம். அந்த ஸ்தலம் சென்[illegible]மத்சமான புலிவடிவாகிய சிங்கவன்மரா ஜன்றானே இந்தக்கொடிய சாபவிமோசனமாகத்தெள்ளிய வறிவினாலே சீக்கிரமாய்ச் சென்று கணபதிதீர்த்தத்தில்மூழ்கிச் சோதிப்பிரகாசமாகிய வெண்ணீற்றுத் திருமேனியும் உமையொருபாகனை மனத்தியானஞ் செய்துகொண்டு அந்தத் திருமலையை மூன்றுதரம் வலமாகவருவார்.—எ-று. (௬)

பணிமலைதனைமூவலம் வந்தேகணை பதிதன்சுனைமுதலா
மணிபெறுநாரா யணதீர்த்தங்கொண் டறுமுகவன் றீர்த்தங்
கணிவுறமூழ்கிப் பலபலதீர்த்தங் களையுட்கொண்டுபரன்
[illegible]ருதிலை தொடங்கிமுடித் தனபின்.

(இ-ள்.) திருநாககிரியை மூன்றுதரம் வலமாகவந்து முன்சொல்லிய கணபதிதீர்த்த முழ்கியுட்கொண்டு மற்றும் முதலாக யாருபெற்ற விஷ்ணுதீர்த்தம். சண்முகதீர்த்தம் மூழ்கியுட்கொண்டு துணிந்தகப் பரமசற்குரு உபதேசம் பலபல தீர்த்தங்களும் புரோட்சித்துட் கொண்டு [illegible] அதன்பின்னியதிகள் முடிப்பாயாக—எ-று. (எ)

சமுறைமை விதிப்படியே தொடங்கி

ஒற்றைமருப்பனை யுற்றுமகிழ்ந்தங் குவபூசனையாக
முற்றுபலாக்கனி மாங்கனிதென்காய் முதிர்கதலிக்கனியோ
டற்றையின்மோதக மமுதஞ்செய்தே னபிஷேகத்துடனே
சுற்றருடருஞ்சோ டசகணபதியி னற்றியானங்கொண்டே.

(இ-ள்.) ஒற்றைக்கொம்புடைய யானைமுக விநாயகமூர்த்தியைக்[illegible]தரிசித்து மகிழ்ச்சியாய் அங்ஙனம் அவர்க்குவுள மகிழும்படி பூசார்ச்சனையாகக் கனிந்த பலாப்பழம், மாம்பழம், வாழைப்பழம், தேங்காய் மற்றும் பலகனிவர்க்கத்துடனே அற்றையில் சமைத்த மோதக மமுதம் மிருதுவாகிய தேனபிஷேகஞ்செய்தவுடனே அலங்கரித்து இவையெல்லாம் நிவேதனஞ்செய்து சோடசஉபசாரங்களும் நிறைவேற்றித்தொழுது கணபதி மந்திரத் தியானஞ் செய்வாயாக.—எ-று. (அ)

பின்குமரன்றீர்த் தந்தனிலாடிப் பெறுசண்முகனையுளத்
தன்புறவெண்ணி யெழுத்தாறும்பக ரஞ்சலிபுரிமுருகர்க்
கன்புறுபூசனை யபிஷேகத்துட னெய்வெத்தியமேத்தி
நன்புலமாக மயேசுரர்மறையவர் நல்போசனமுதவி.

(இ-ள்.) பின்பு குமாரதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடி. சுகமத்துடனே அன்புகொண்டு சுப்பிரமணியக்கடவுளை மனதில் நினைத்து சடாக்ஷர மந்திரங்களை யுச்சரித்து அஞ்சலி யஸ்த

சுகமுருகரைத் தொழுதலங் கிரியபிஷேக நிவேதியம் நிறைவேற்றிச் சோட சாரத்தால் பூசித்து நல்லறிவுடைய பிராமணர்களுக்கும், மயேசுரருக்கும் போச னொடுத்தருள்வாயாக—எ-று.

சத்திரதீர்த்தந் தனிலுறை ற்றிந் தண்கரைமிசையுருவோர
சித்தியில்லைவருங் கற்பகமுனைவிச் சுவதேவர் றினங்காவ
பத்தியிலவரைப் பாதம்போற்றி பைங்கருநீழலிபரின்
முத்தமர்மறையோர்க் குறுதானஞ்செய் மையொருபாகரைப்போற்றி.

(இ-ள்.) பின்பு சத்திரதீர்த்தத்தின்மூழ்கி யதன் சமீபத்தில் ருருகர் செயலால் வந்த கற்பக விருட்சத்தி னிழலி லசைவும் நித்தியம் விச்சுவதேவர் காவலாக விருப்பார் பத்தியினாலே அவரைவணங்கிப் போற்றிசெய்து பசும்பொன்னிறமான அந்தக் கருவினுடைய சாய்கையில் நின்று உத்தமரான வேதியர்களுக்குத் தானதர்மஞ் செய்து வணங்கி உமையொருபாகரைக் கண்டு தெரிசித்துப் பணிந்துபோற்றிசெய் வாயாக—எ-று. (க௦)

தேனுவிதென்றே செழுமைக்கி திகழ்கோதானமறைக்
கானவுமுளராய்க் கடிமனையோம கையாலருமறையோர்க்
கேனையசிலவிர னியமுடனீருதி யிப்புலிவடிவம்போல
சேனையுமரசுஞ் செல்வருமுலகுஞ் சேருதிசேருதியே.

(இ-ள்.) பின்பு சாமதேனு விதுவேயென்று மனத்திலெண்ணி செழுமையுடைய பால்சுரப்புத்திகழ்ந்த கோதானம், சாமவேதகானஞ் செய்கின்ற வேதியர்க்குக் கொடுத்து மங்களாகரமாக சதாசித்தியர் கிரகங்களில் ஓமதர்ப்பணஞ் செய்கின்ற ஒழுக்கமுடைய மறைமுனிவர்களுக்கும், மற்றும் பெரியோர்களுக்குஞ் சிலபூரணன் கொடுப்பாயாகில இந்தப்புலி வடிவம்போய [illegible] சென்று சேனைகள் புத்திராதிகளுடனே செங்கோல் செலுத்தி [illegible] த்திருப்பாயாக—எ-று. (கக)

வாரித்துகிலுடை மகளின் றனிவண்குடைநிழல்வாழ்கப்
பாரித்துலகொரு செங்கோலாளுதி பணியமுருகேசக்
காரத்திருவிர தமுமுமைபாகர்க் கணிதருதிருநாளுஞ்
சேரத்தெய்வப் புரியினையருளிச் செல்வருடன்வாழ்வாய்.

(இ-ள்) கடலாடையுடுத்த பூமிதேவியானவள் அழகிய வெண்கொற்ற குடைநிழலில் அடங்கி மகிழ்ச்சியாக வாழ்க மனுநீதி முறைமையாக உலகத்தை யாண்டிருப்பாயாகில் நாககிரி முருகருக்கும், உமையொரு பாகருக்கும் திருவுளமகிழும்படியாக திருவுண்டாக்கி யலங்கரித்து திருத்தேர்கள் சமர்ப்பித்து ரவணிதமாகத் திருநாளுந் திருவிழா நடத்துவையாகில் நல்ல சற்புத்திரரைப் பெற்று வாழ்ந்திருப்பாய்—எ-று. (கஉ)

நாகக்கிரிவரு நாகேசனையும் நங்கையிடத்தனையும்
யாகத்தொடுபணி யயனையுமாலையு மின்பமுறப்போற்றி
மாகத்தொழிலுடன் மைந்தர்புவிக்கு வளந்தரவைத்தரவோய்
யோகத்தலையோ டுமையொருபங்கன துபையபதஞ்சேர்வாய்.

(இ-ள்.) திருநாககிரியி லிருந்த நாகேசுரனையும், அர்த்தநாரீசுரனையும் யாகத்தொழிலுடனே பூசித்த பிரமதேவனையும், ஆதிகேசவவிஷ்ணுவையும் இன்பமாகத்தெரிசித்து வணங்கப்போற்றிசெய்து நின்னகரத்திற் சேர்ந்து அனேகவேள்விகளைச் செய்து நெடியகாலம் அரசுசெய்து வாழ்வுற்றிருந்தபின்பு புத்திரருக்கு முடிசூட்டி வளமாக வுலகாளவைத்து நல்லஞான வறிவுடனே சிவயோகத் தகைமையோடு தவம்புரிந்து தேவிபாகருடைய உபயபாதஞ் சேர்வாயாக—எ-று. (கங)

எனபவபிருகு மஹாமுனிபுற்சிங்க வன்மன்னெதிர்காண
முனையிற்படுபன் றியையுயிராக மொழிந்தானடிவீழ்ந்
தினமுற்றிருளவன் மீதுபுகுந்தபின் னியல்முனிவன்பகர்வான்
கனமுற்றடைவார் சரணென்பாரைக் காப்பதுகடனென்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிருகு மாமுனிவன் சொல்லிப் புலிவடிவான சிங்கவன்மராஜன் காணும்படியாகவவனெய்த அம்புமுனையிற் பட்டிறந்த பன்றியையுமுயிருண்டாய் எழுந்திருக்கும்படிச்சொன்னார். அப்படியே அந்தப்பன்றி யெழுந்துமுனிவன்பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கித் தன் இனத்துடனே சேர்ந்து கொடிய இருட்கானகத்திற் புகுந்து போயிற்று. பின்பு மியல்பையுடைய முனிவன்சொல்லுகிறான். வந்தடைக்கலம் புகுந்து சரணாகதியடைந்தவர்களைக் காத்துரட்சிப்பது நல்லோர்களுக்குக் கடனென்று சொன்னான்—எ-று. (கச)

ஆதுலர் தன்னை யடுத்தவர் பேதையர் அந்தணர் வந்தடைவோர்
மாதவர் வந்த விலங்கின மயலோர் மருவினர் பாலரிவர்க்
கேதமுறுத்தய ரெண்ணிலி வெரிநர கெய்துவரிவைகாப்போர்
வேதியனச்சுத னானிவர் மூவர் விரும்பு பதஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) இரவலர்கள், தன்னையடுத்தவர்கள், ஸ்ரீ சனங்கள் பிராமணர்கள், வந்தடைக்கலம் புகுந்தவர்கள், மஹாதவமுனிவர்கள், வந்துசேர்ந்த மிருகக்கூட்டங்கள், அயல் தேசத்தார்கள், சினேகிதர்கள், சிறுபிள்ளைகள் இவர்களுக்கெல்லாம் யாதோரிடுக்கண் செய்தவர்கள் அளவில்லாத எரிநரகத்தில் வீழ்ந்து கெடுவார்கள். இவர்களைக் காத்து ரட்சிக்கின்றவர்கள் பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரா, இம்மூவர்பதங்களில் விரும்பி பதங்களிற் சேர்வார்கள் யென்று பிருகுமுனிவன் சொன்னான்.—எ-று. (கரு)

என்றென்றோதிய பிருகுவை வெம்புலி யேந்தலிறைஞ்சியடும்
பன்றியெழுபிய பரிவுங்கண்டு பழவினை யீதெனவே
சென்றியசேனை செயங்கல நகர்விட் டுயர்புலிவடிவாகத்
தென்றிசை யிற்செங் கோட்டுமைபாகன் சேரவேதெனவுற்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்ன பிருகுமுனிவனை வெய்ய புலிவடிவான சிங்கவன்மராஜன் வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து பட்டிறந்தபன்றியை எழுப்பிய பரிவைக்கண்டு பூர்வ கர்மமிதுவென்று தன்னுடைய சேனைகளைச் செயங்கல நகரத்துக் கனுப்பிவிட்டு உயர்ந்த புலிவடிவுடனே தெற்குத்திசையி லுமையொருபாகனெழுந்தருளிய திருச்செங்கோட்டுக் கிரிஸ்தலம் யெதுவென்று தேடிச்சென்றான்.

தானந்தவநிறை ஞானந்தருமன் றன்மை சிங்க வன்மன்
கானந்தட்வரை கானந்தருமதி கனபால் செறி நெறியூ
டேனந்தனையட ரிலறவன்புலியுரு வினிதினிலேகிநடா
தானந்த மிகுந்தா ருமையொருபங்கின ரணிமலைமுடி கண்டான்.

(இ-ள்.) தானதர்ம்மர் தவம்நிறைந்த ஞானமிகுந்த கருணையறிவுண்டாகி மனதொருமித்துச் சிங்கவன்மராஜன் புறப்பட்டு வனங்கள், மலைகள், ஆறுகளுங்கடந்து கல், மணல், பாலவனங்கள்செறிந்த வழியூடேநடந்துபோய் அப்பன்றியை அடர்ந்துகொன்றமையாலாகிய புலிவடிவுடனே யினிதாக நெடியதூரம் நடந்துசென்று மனோரம்மியமாக ஆனந்த பாஷ்பத்துடனே உமையொருபாக னெழுந்தருளியிருக்கின்ற அழகிய நாககிரிமுடியைத் தன் கண்குளிரக்கண்டான்.—எ-று. (கஎ)

கண்டான் காரு வருநிதி யெய்திய கனமிடி வரியவர்போற்
கொண்டான் மனனிடை கொள்ளா வரவங் கோபுரமுடி தோன்றி
பண்டாகிய வடிவெய்தினர்போலப் பாவித்தான் முனிவன்
றண்டாதுறை புரி காவிரிநதியி றண்புனல் முழ்கினனால்.

(இ-ள்.) கண்டவுடனே காணாத அருமையான நிதியைச்சம்பாதிக்கப்பெற்ற முருந்த மிடியையுடைய தரித்திரவர்களைப்போல மகிழ்ச்சியை மனத்தில் அடங்காத ஆவல்கொண்டான். அங்ஙனம் திருக்கோபுர முடிதோன்றக்கண்டு முன்னைச்சான புலிவடிவுமாறிப் போனதுபோலும் பாவித்தான். குரு முனிவன் சொன்னபடியே சிங்கவன்மன் திருக்காவேரிநதிநீற் குளிர்ந்த தீர்த்தத்தில் முழுகினான்.

தண்காவிரி நீராடிப்பணிமலை கணைவலம் வந்து முன்னீர்
மண்காவலர் திருவட்டப்பிள்ளையின் வளர் சரணம் போற்றி
விண்காதல ருமை பாகனை வேலனை வியன்மன முட்டுருக்கு
பண்காவிய செங்கோட்டிற் பெரியவர் பாதம்பரவினனால்.

(இ-ள்.) குளிர்ச்ச காவேரிநீராடித் திருநாககிரியை வலமாகச்சுற்றிவந்து கடல்சூழ்ந்த வுலகத்துக் கதிபதியானவர் திருவட்டப்பிள்ளையாருடைய பாதங்களைப் போற்றிசெய்து இடப்பாகமுடையாரான உமையொரு பாகனையும், வடிவேற்குமரனையுந் தியானித்து மனந்தட்டளிகூர்ந்து பண்களோடுங் காவியங்களையோதப்பட்ட திருச்செங்கோட்டில் பெரியோர்களைக்கண்டு சேவித்தவர்கள் பாதங்களைச் சிங்கவன்மன் பாவித்துதித்தான்.—எ-று. (௰௯)

பாவிப்பிருகு பகர்ந்தன படிகண பதிதீர்த்தந் தோய்ந்து
காசத்திபரைக் கைதொழுதருள்விச் சுவதேவர்க்கரமுற்
றாசத்திரநதி குமரன் தீர்த்தத் துறைபுனல் மூழ்கியரா
வரைவைச் சுற்றினன் மும்முறை யம்முறை வாவிகள் பலதோய்ந்தான்.

(இ-ள்.) தனக்குப் பிருகுமுனிவன் சொன்னபடியே கணபதிதீர்த்தத்தில்முழுகி நேமத்துடனே கையில் சத்திவேல்பற்றிய குமாரனைக் கைதொழுது மிகுந்த பக்தியுடனே கற்பகத்தருநிழலில் காவலாகியிருக்கின்ற விச்சுவதேவரைத்தொழுது வணங்கி ஆசையுடனே சத்திதீர்த்தத்திலுங் குமாரதீர்த்தத்திலுந் தீர்த்தமாடி. ஆசாரமாகத் தினமும், நாககிரியை வலமாக மூன்றுபிரகாரஞ் சுற்றிவந்து பலபல சுனைகளிலும் தீர்த்தங்களிலும்படிந்து சிங்கவன்மன் மூழ்கினான்—எ-று. (உ௰)

என்ன வியதீர்த் தங்களுமிப்படி யினிதினி துறமூழ்கி
யென்றுரியையபங் கனைநாகேசனை யிணையடி தொழுதேத்தி
பன்றுராணர்க்கு மமர்பெறுதானம் பாலித் தானதனாற்
றின்றுடற்புலி யுருவமொழிந்தொளிர் தெய்வவுருப்பெற்றான்.

(இ-ள்) என்னுயிர்தீர்த்தங்களிலு மிப்படி. இனிதாகமூழ்கி நியதித்தொழில்முடித்து மனோபக்திபாக அர்த்தநாரீஸ்வரரையும், நாகேஸ்வரரையுங்கண்டு, உபயபாதங்களைத்தொழுது தோத்திரஞ்செய்து பண்புடைய பிராமணர்கள், மயேசுரர்கள் மனமகிழும்படி தானங்கள் கொடுத்தான். அதனாலே இன்மையாகிய புலியுருவமாறிச் சிங்கவன்மராஜன் பிரகாசிக்கப்பட்ட தெய்வ வடிவம்பெற்றான்.—எ-று. (உ௧)

புலியுருவாமொரு புருஷன்வரையிற் பொன்னுருவான தரன்
வலியெனநாகேசனையுமைபங்கனை மைந்தனைவாழ்த்தினரால்

லவுயர்சிங்கவன் மன்பிருகுவையின் படிவரமுற்றனனிவ்
லகிலவ்வரனுக் குயர்தரவுற்சவ முதவவிரும்பினனால்.

(இ-ள்.) புலிவடிவாய்வந்த ஒரு புருடனான சிங்கவன்மராஜன் திருநாககிரித்தலத்தில் சிவனது கிருபையினாலே பொன்னிறமான வடிவமானான். இது சுவாமி மகிமையென்று நாகேசுரரையும், உமையொருபாகனையும், குமாரசுவாமியையும் வாழ்த்தி வணங்கினார்கள். அப்பலன்பெற் றுயர்ந்த ராஜனானவன் பிருகுமுனிவன் சொன்னபடியே வரங்களும்பெற்றான். இவ்வுலகம் புகழும்படி நாககிரியீசுரருக்குப் பிரியமிக வுயர்ந்த உற்சவஞ்செய்யத்தக்கதாக விருப்பமானான்—எ-று. (உஉ)

அன்னவர் திருபனை யாசிமொழிந்தன ரம்மையோர் பங்குடனே
யின்னில வன்னில யென்னில மீதினு மிதுநிகர் வரையுளவோ
மன்னவனின்புலி வடிவமகற்றிடு வரையிருந்தலதுளவோ
நின்னுருவாழியின் னகிலமும்வாழிநின் னீதியும் வாழியவே.

(இ-ள்.) அத்தத்தலத்தில் வசிக்கும் பெரியோர்களெல்லாஞ் சிங்கவன்மராஜனைப்பார்த்து ஆசீர்வதித்தார்கள். உமை இடப்பாகம்பெற்றுச் சிவனுடனே யேகபாகமாக விருக்கின்ற மஹாஸ்தலம். இந்தலோகம், அந்தலோகம், எந்தலோகத்திலும் இந்த ஸ்தலத்துக்குச் சமானமான கிரிஸ்தலம் இருக்குதோ யில்லையே! சிங்கவன்மராஜனே! யுன் புலிவடிவத்தைமாற்றி நல்ல வடிவதந்தருளியது, அந்தக் கிரிஸ்தலமல்லவோ! ஆகையா லுன்னுடைய வடிவமும்வாழி. உன்னுடைய தேசம்முழுதும் வாழி. உன்னுடைய திரவியங்க ளனைத்தும் நெடிது வாழி வாழியென்று புகழ்ந்து வாழ்த்தினார்கள்.—எ-று. (உ௩)

என்றையவரொடு குரவாருந்தவ ரினிதுறுசங்கமர்கண்
ணனவரதமுமிவ் வழகான்விழியட ராமதனன்போலக்
கனமுறவாழ்க விழாவுநடத்துக கண்ணுதலுக் கதுகேள்
நினதிருமரபினு முறுகதி நிலைமை நிகழ்த்துவ தென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பிராமணருடனே குருக்கண்மார்கள், அரியதபோதனர்கள், இனிதாகிய குருலிங்க சங்கமரான மயேசுரர்கள் இவர்களெல்லாம் சிங்கவன்மனைப்பார்த்து ஐய! சிங்கவன்மராஜனே! நீ யனவரதகாலமும் அவனுடைய நெற்றிக்கண் ணெருப்பி லழியாத அழகிய மன்மதனைப்போலப் பெருமைபொருந்தி வாழ்க. சுவாமிக்குத் திருவிழாவும்நடத்தினால் உன்னிரு மரபிலுள்ளவர்கள் பெரும்பலனைச் சொல்லுவதரிதென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (உ௪)

என்பனமன்னவ னுட்கொண்டகுதெம திடமாகுவதென்றே
மன்புகழ்கூர்சிங்க வன்மன்றனது செயங்கலமாபதியிற்
பொன்பொருள் கரியின பிடர்பலதிரள்வரு புரிவுபுகன் றன்னன்
றன்புடனந்தணர் பூசகர்தேசிக ராசிவிளம்பினரே.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பெரியோர்கள் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்வாய் மனதிலுட்கொண்டு அவையெல்லாம் நம்மாலே செய்யலாகுதென்று சகலரும் புகழ்கின்ற சிங்கவன்மராஜன் யேவலாளரை யனுப்பித் தன்னுடைய செயங்கல நகரத்திலிருந்தும் அளவில்லாத சொர்ன்னத்திரவியங்கள் யானைகளின்மேலே வைத்து மிகவுங்கொண்டுவந்து சேர்க்கும்படியாக வுத்தரவுசெய்தான். அதுகண்டு மகா சந்தோஷ

மாகிப் பிராமணர்கள், தாசிகர்கள், குருக்கள்மார்கள் அனைவரும் ஆசீர்வாதஞ் செ
ன்றூர்கள்—எ-று. (உ)

சிங்கவன்மர் சாபவிமோசனச் சருக்கம். முற்றும்

ஆகச்சருக்கம்-சயிக்கு திருவிருத்தம். ௧௮௫௪.

திருவிழாச் சருக்கம்.

அச்செயங்கலத்து நின்றனந்தயானைவன்மடேர்
மெச்சுமந்த விபமமும் விளங்கு பாரமணிகளுங்
கொச்சைை யங்குறத்திசேர் குமாரர் குராவிரா)ர்
செச்சையம் புயத்தர்பொற் சிலம்பெனக் குவித்தனன்.

(இ-ள்.) சிங்கவன்ம ராஜனுத்தரவின்படி அந்தச்செயங்கல புரத்திலிருந்து அளவில்லாத ஆனையின்பேரிலே யேற்றிக்கொண்டு வரப்பட்ட சொர்ணங்களை, துலக்கமாகிய வைரத்தின மணிகளையும் குராவன்னி மணவாளனுகிறேன். வெட்சிமாலைசூடிய புயங்களையுடைய குமாரதீரருடைய பொன்மலைகள் போதுங் குவி
த்தார்கள்—எ-று. (க)

குவித்தவாடகங்களும் குவித்த பச்சை நீலமுன்
குவித்தவார மணியுமூன்று குன்றமொத்த தென்றிடல்
கவித்திடங்கையார்விளங்கு நாகவெற்புமுவரு
முவந்துறைந்த நிறைந்தகாட்சி யென்னவோதுமுலகமே.

(இ-ள்.) அப்படிக் குவித்துவைத்த சொர்ணங்களும், குவித்துவைத்த நீலமரகதமணிகளும், குவித்துவைத்த முத்துமணிகளும் மூன்றுமாலைபோலத் தோற்றஞ்செய்தது. மான்மழியேந்திய பெரியகைகளையுடைய பரமேஸ்வரனெழுந்தருளிய திருநாககிரிக்குத் திருமூர்த்திகளுங் காணிக்கையாகக் குவித்துத் தொழுதுவணங்கிய காட்சிபோலுமென்று உலகம் சொல்லுகின்றது—எ-று. (உ)

வாருசிக்குநிகர்படித்த கணிதவாணர்மருவினர்
குரவரிற்றெளிந்தவாக மத்தர் வந்துகூடினர்
திரமயற்குநிகர்கொளோ வியந்திரட்செறிந்தனர்
புரவடுக்கடுக்கவல்ல புயபலத்தர்சூழுமினர்.

(இ-ள்.) அப்போதங்ஙனம் வாருசிமுனிக்குச் சமானமானகல்வியுடைய கணிதசாஸ்திரவாணர்கள் வந்துசேர்ந்தார்கள். குருக்கள்மார்களில் தெளிந்த அறிவையுடைய ஆகமர்கள்வந்து கூடினார்கள். பிரமானை செய்வமயனுக்கு நிகரான சிற்பாசாரிகள்வந்து செறிந்தார்கள். வரிசையாக எடுத்து அடுக்கியடுக்கி வைக்கத்தக்க வல்லவர்களான புஜபலமுடைத்தான பேர்களும் வந்துகூட்டி யிட்டார்கள்—எ-று. (௩)

மலைபிணித்தபோதும்வென் றுகத்திருப்பவல்லசா
யலைபிணித்தபோதும்வெம் பகட்டுவெள்ளமார்த்தன

சிலைபிணித்த நுதிவிபங்கர் தேரிரும்புகொல்லர்க
ளுலைபிணித்துநன்முகூர்த்த மொன்றுசெய்வமென்னவே.

(இ-ள்) மலையைக் கட்டிவைத்தபோதும், பிடரிக ளிலங்கங்கள் வைத்துப்பூட்டி
யவுடனே யிழுத்துக்கொண்டு வரப்பட்ட வலுவுடையசாய்ச் சரிய மலைகளைக் கட்டி
னதுபோலும் குரூரமான கடாக்கள் கட்டினகூட்டங்கள் பண்டிகளை இழுத்துக்
கொண்டுவந்து ஆர்ப்பரித்து விற்போன்ற நுதலுடைய வுமையொருபாகர் தேருக்குச்
சேர்க்கும் யிரும்புகள் நீட்டி யடிக்கத் தக்கதாகக் கருமார்களால் உலைகள் சேர்த்து (௪)
நல்லதொரு முகூர்த்தஞ் செய்வோமென்று சிங்கவன்மன் நினைத்தான்—எ-று.

அத்தநாரிகணபதிக் கருச்சனைத்தொழிற்புரிந்
துத்தமத்தினத்துவைப்ப வோங்குதேர்தொடங்கினர்
சித்திரச்செழும்பொனாலும் வெள்ளியாலுஞ்செய்தனர்
முத்துரத்னவச்ரமிட் டிழைத்திழைத்துமுற்றினர்.

(இ-ள்.) முந்தி அர்த்த நாரி கணபதி யாருக்குச் சோட்சவுபசாரங்களால் பூசித்
துவணங்கி உத்தம சுபதினத்தில் முகூர்த்தமிட்டுவைத்து உயர்ந்த தேர்கள் செய்யத்
தொடங்கினார்கள். விச்சித்திரமாகச் செழுமையுடைய பொன்னினாலும், வெள்ளியினா
லும் முத்துமணிகள் ரத்தினமணிகள் வச்சிரமணிகள் வைத்திழைத்து முடித்தார்கள்.

முற்றுமாமணிக்கொடிஞ்சில் முகுளமிந்துசூரியன்
பற்றுகாவரத்தமுற்று படாகன்றவைகளாய்த்
தெற்றிடாப்பாதலத்துச் சேடனாக்கிதலாய்ச்
சுற்றுதேர்விசாலமென் டிசைக்கும்வீறுகொற்றமே.

(இ-ள்.) அப்படி அழகிய தேர்கள் செய்துமுடித்துத் தெய்வமணிகளால் முகு
ளிதமானகொடிஞ்சில்களும், ரத்தினக்கலசங்கள் சூட்டிய ரவணிதங்களும், சந்திரசூ
ரியப் பிரபைகள்போல யிருபொழுது மிருட்படலைநீக்கி யெப்பொழுதும் பகற்கால
மாகவே தோன்றப் பாதலத்தில் ஆதிசேடனுச்சி மகுடஞ்செறிவதாக வுயர்ந்தவண்டி
ல்கள் பூட்டிய வட்டமாகச் சுற்றுப் பிரகாரம் பொருந்திய தேர்களினுடைய விசால
ங் திக்குளெல்லாம் நிறைந்து பாவியிருப்பதாய்ச் சீர்கொடிகளு மேற்றிவைத்து அல (௬)
ங்கிரதமாகத் தோன்றச் செய்துமுடித்தார்கள்.

மகரசூரியன்விளங்கி மருவுதை மதிக்குவிங்
திகலுறாது வளர்தினத் திரேவதிக்கடுத்தநா
ளுகம்விளங்கயிகம்விளங்க வுயிர்விளங்க மறைவலோ
ரகம்விளங்க வருள்விளங்க வணிவிழா தொடங்கிறான்.

(இ-ள்.) மகராசியில் சூரியன் மருவிவிளங்கத், தைமாதத்தில் சந்திரன் வளர்க
லை பொருந்தியநாள்களில் விகாதமில்லாத ரேவதி நட்சேத்திரத்தில் யுகதர்மமும்,
யிகலோகமும், சகலசீவ ஆத்துமாக்களும், மறைவல்லோரான வேதியர்கூட்டங்க (௭)
ளும் விளங்கச் சுவாமியினது கிருபைமுதலாகியயாவும், அலங்காரம்பொருந்திய
திருத்தேர் திருவிழாசெய்ய சிங்கவன்மராஜன் தொடங்கினான்.—எ-று.

இம்முகூர்த்தமீதுநாளி வற்றிறைகவீசுரன்
விம்மிதஞ்சிறந்தவா லயம்விளங்கியேறவே

செம்மல்வென் றியெனவீறு செல்வமிறைசல்வரு
ளெம்மையபங்கரிறைவோ ரணிப்பதாகையேற்றினான்.

(இ-ள்.) இந்நாள் முகூர்த்தத்தில். கொடியேற்றம் மிக்கதன் முகூர்த்தத்தில் ர தோற்சவமென்று யாவரு மறியும்படி விசேஷதானமும், கிராமசாந்தியுஞ்செய்து [illegible] ரீசுரர், மனோரம்மியமாக விடியசிறந்த [illegible] மேன்மை யாக விஜயம் [illegible], மிகுந்த செல்வங்களுந் தழைத்திட நன்மையான வருதலுடைய உமையொருபாகரோ [illegible] வொருமணிப்பதாகைக் கொடியேற்றஞ்செய் தனாந் தான் சிங்கவன்மன்.—எ-று. (அ)

ஐங்கரற்கோ ரிரதமுஞ்சொல் லறுமுகற்கோ ரிரதமுஞ்
சங்கரற் கோரிரதமுஞ் சமைந்த மூவகைத்திர
ளிங்கிதங்கொள் கைலைமேரு விசயமென்ன விமையவர்
பொங்குகவ்வை பூதங்கி நின்று புட்பமாரி பொழியவே.

(இ-ள்.) ஐந்துகரங்களையுடைய வாரணமுகப்பிள்ளையார்க்கு மோ ரிரதமும், சண்முகற்கோ ரிரதமும், அர்த்தநாரீஸ்வரர்க்கோர் இரதமுமாகச் சமைப்பித்த இர தங்கண்மூன்றும், கைலாசகிரி, மகாமேருகிரி யென்னப்பட்ட மூன்று கிரிகள்போ லுந் தோன்றிவிளங்கத் தேவர்கள் மனோகரமாய்ப் புட்பமாரிபொழிந்து புகழ்ந்தார் கள்.—எ-று. (௯)

காவணங்க ளாவணங்கள் கனகதோரணம்பெறக்
கோவிலெங்கும் பொற்றுகிற் கொடித்திரள் வழங்கவேர்ப்
பூவணங்கிளைத்தமங் கலத்தருப் பொருந்தவே
ளேவணங்கவேரகத்தை யோகங்களாக்கினான்.

(இ-ள்.) எங்கும் காவணப்பந்தரிட்டு வீதிகளெல்லாங் கனகமயமான தோர ணங்கள்கட்டித் தேவநகரம்போலத்தோற்ற நகரமெங்கும் பூரணகும்பம், கவரி, சொர்ணக்கொடி, குடை, கண்ணாடி, சந்தனக்கோலங்கள், கமுகு, கரும்பு, வா ழை, தென்னம்பாளைகள் தொங்கவிட்டு அஷ்டமங்கலங்களால், லட்சுமீகரம்பொ ருந்த திருவேரகநகரத்தை மிகுந்த அழகுபெற அலங்காரஞ்செய்தான்.—எ-று. (௰)

ஒருமருப்பருக்குநாறி குமாருக்குகயிரு
விருமருப்பணிக்கடம்ப மினியபூசைசயபுரிந்
திருமருப்பருக்கவேணி வடுகார்ச்சனைக்குளாய்
வருமருப்பருட்கமன்ன வரத்துபூசையேற்றினான்.

(இ-ள்.) ஒற்றைக்கொம்புடைய யானைமுகத்து விநாயகமூர்த்திக்குத் தேங்காய்களுடைத்து, நிவேதனஞ்செய்து, வாசனையுடைத்தான கடம்பமலர் மாலையுடைய ப ன்னிரண்டு புயக் குமாரருக்கு இனிதாகப் பூசைபுரிந்து அருமையான வெள்ளெரு க்கமலர்மாலையுடைய சடையுடைய பரமேஸ்வரனுக்கும் பூசையும் வயிரவார்ச்ச னையுஞ்செய்து பலாருகாச்செயித்த மன்னவருள் சிங்கவன்மராஜன் யாத்திரைப் பூ சையுஞ்செய்து வணங்கத்[illegible]தான்.—எ-று. (௰௧)

இந்திராதிலோகபால செய்துபூசைசெய்துநாற்
புந்திவேதரால்விளங்கு புண்யயாகமண்ணவே

தந்திரங்களால்தொனிப்ப யாகசாலைதருதொழிற்
சிந்தைமுற்றியுந்திவந்த திசைமுகற்பணிந்தனர்.

(இ-ள்.) இந்திராதி அஷ்டதிக்குப்பாலகருக்குப் பூஜைபுரிந்து போதமாகிய வேதியரால் விளங்கும்படியாக புண்ணிய ஹவுபாசனஞ்செய்து யாகங்கள் நிறைவேற வேதாகம மந்திர தந்திரங்களால் ஓசைமுழக்கமாக யாகசாலையிற் செய்யுந்தொழில் முறைமை யாகுதிகளெல்லாந் தேவர்கள் சந்தோஷமாகும்படி நிறைவேற்றித் திருமா லுந்தியில்வந்த சதுர்முகப்பிரம்மாவையும் பூசித்துவணங்கினான்—எ-று. (௰௨)

பிரம்மபோசனங்கள்கோடி கோடியிற்பெருக்கினான்
வரமயேசுரற்குமா மடத்தருக்குமன்றினான்
தெருநிறைந்தகளபகுங்கு மம்பன்னீர்கள்சிதறினா
னிரவிபோலமணிகளுடைய மேற்றி[illegible]ற்றமேற்றினான்.

(இ-ள்.) கோடிகோடி பிராமணர்களுக்குப் பெருக்கமாகப் போசனங்கள் சமர்ப்பித்து மயேசுரருக்கும், மடாதிபதிகளுக்கும், அப்படியே போஜனஞ்செய்வித் து, தெருவெங்கும் நிறைந்து மணங்கமழக் களப குங்குமம், பன்னீர்க்குழம்புகள் [illegible] யிறைத்து, சூரியப்பிரகாசம்போல ரத்தினமணித் தீபங்களும் அளவில்லாத நெய் தீபங்களுமேற்றிவித்தனன்.—எ-று. (௰௩)

முப்பயங்கண்முப்பழங் கரும்புபாகுமுறிகொடே
னப்பமப்புறப்பரப்பி லாரவாரவருளினா
னிப்படிச்சிறப்புநல்கி யிப்படிச்சிறப்பமே
லொப்புறச்சிறந்ததேர்க ளொளிவடந்தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) மூன்றுவகை வர்க்கங்கள், முப்பழங்கள், கரும்புகள், பால், தயிர்கள், உத்தமமான சர்க்கரை, தேன், அப்பவர்க்கம், வடை, பருப்பு, பாயாசங்கள் முதலா ன பதார்த்தங்களெல்லாஞ் சமர்ப்பித்துச் சுவாமிகளுக்குத் திருப்தியாக நிவேத னஞ்செய்வித்தான். பரிபூரணமாகச் சகல சிறப்புஞ்செய்து மண்டலமெல்லாம்புக ழ ஒப்பில்லாம உயர்ந்த ரதங்களில் ஒளிபொருந்திய வடங்கள்பூட்டி நடத்தத்தொட ங்கினான் சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (௰௪)

கனககோசிகந்தயங்கு கனகசல்லிசல்லியிற்
புனையுமார்வாரமாலை பொற்சதங்கைகிண்கிணி
வினைவிதந்தண்டையேம நிறைபதாகைமாலிகை
[illegible]ராழியிரதமீ தெனக்கனம்புதுக்கினான்.

(இ-ள்.) [illegible]ன்னப்பட்டாடைகள் கனகசல்லி, சங்கிலிகள், விசித்திரமான [illegible]ணமாலை முத்துமாலைகள், சொர்ணச் சதங்கைகள், கிண்கிணிகள் விசவித [illegible]ந்தண்டை, சொர்ணச்சரிகை நிறைந்த துவசங்கள், சரப்பணிமாலைகள், புட் [illegible]மாலைகள் இவைகளெல்லாஞ்சூட்டிச் சூரிய னொற்றைவண்டில் தேரிது வென்னும் படியாக [illegible]எம்பொருந்தப் புதுமையாக அலங்காரஞ்செய்தான்.—எ-று. (௰௫)

பாம்பணிந்தநாகவீச ரென்றுடன்படர்ந்தபொற்
காம்பணிந்தவாலவட்டக் கனமடர்ந்தநிறைநிலாக்
கூம்பணிந்தெனத்தனர் குடைகள்கோடிகுழுமியாழ்த்
தேம்பணிந்தளங்கள்பாடல் தேவர்கின்னரத்தரே.

(இ-ள்.) நாகாபரணந்தரித்த நாகேஸ்வரரொன்று வுடன்படர்ந்து வருவதுபோ லச் சொர்ணக்காம்பணிந்த ஆலவட்டத் திரட்சிகளும், பூரணச்சந்திரன் குவிந்தது

போலும், குளிர்ந்த வெண்மைக்குடைகள், கொடி அடர்ந்து பிடித்துவர தேன்போல மாதுரியமான பஞ்சவாத்தியசை, பாடல்கள், காகளங்கள், தேவர் மன்னர்கள்போலும், அனேக சனங்கள் பாடிவரவும்.—எ-று. (௰௬)

கவரியாலவட்டமுங் கலந்துகாலரைப்பமின்
றிவரியாசனப்பரற் பொம்பகைப்பதில்லென
வுவரியாரணங்கதேறும் வந்துமாருதஞ்செறிந்
தவறியாழிவி யோர்பங்க ரறிதுவிரென்போலுமால்.

(இ-ள்.) வெண்சாமரைகளும், ஆலவட்ட விசிறிகளும், சுவாமி முன்பு இடைவிடாமல் காற்றுண்டாகத் திருவடியார்கள் வீசிவருவது சிங்காசனாதிபதியான மகிவனுக்கு காங்களிருவரும் பகைத்துக்கொள்வதில்லையென்று சொல்வதுபோலும் கடல்சூழ்ந்த வுலகசனைத்தும் உய்ய அலைக்கடலும் வந்து மாருதியோடு கலந்து செறிந்து செவ்வறிபொருந்திய உமைப்பாகன் கண்களையுடைய வுமையொருபாகரே! நீ ரறிவீரசுவென்று சொல்வதுபோலுமிருந்தது.—எ-று. (௰௭)

சங்கைதங்குரான் வணங்க வள்ளைகைசங்கம்போலுயர்
மங்கமெங்குமிங்கிதங் கடங்குமுன்றழுங்குமா
லெங்கள்மங்கைபங்கர்முன்றி லின்பமன்றலென்பவே
பொங்குமங்கலந்தலங்க ளெங்கணும்பொருந்தவே.

(இ-ள்.) மஹாலட்சுமி தங்கிய மார்பருடைய விஷ்ணுதேவர் கைச்சங்கம்போலு யெங்கெங்கும் அனேக சங்கநாதங்கள் அனேகர் முழக்கஞ்செய்துவர, எங்களர்த்த நாரீஸ்வரசுவாமிக்கு மிகவின்பமான திருக்கல்யாணத் திருவிழாவென்று சகல சனங்களும் சந்தோஷமாக அருவாபரணாலங்கிரத விசேஷித்தோராகவும் சுவாமி திருமுன்பு தொழுதுவரத் தலங்களெல்லாம் பொங்கமாகச் சுபசோபன மங்களாகரம்பொருந்தி விளங்கிற்று.—எ-று. (௰௮)

சேனமேறமாயன்வேத னெனேறியேறவால்
யானையேறவானராசன் யாருமூர்ந்தியேறவே
மானமேறமேளதாள வாளகோடமேறவாழ்
வேனைகூலமேறவேல ரீசர்தேரிலேறினார்.

(இ-ள்.) ஆதிசேஷ மாயவன் கெருடவாகன மேறிவர, பிரமதேவன் அன்னவாகனமேறிவர, தேவராஜன் வெள்ளையானையின் மேலேறிவர, சகலதேவர்களும் அவரவர்வாகனங்களில் அவரவரேறிவர அண்டமுழுதும் வாத்தியகோஷங்களெழப் பூமண்டலங்களெல்லாம் நடுங்க சூலத்தை யுடைய வேலவரும், அர்த்தநாரீஸ்வரரும் இரதமேறினார்கள்.—எ-று.

பொற்றடம் வடத்தைப் புயங்கசேடனென்னமே
யற்றதேர்கள் மேருவென்ன வன்னதொந்தையன்னதூர்
பெற்றியாழி யோசையாழி பெற்றவோசை பற்றவே
தெற்றிலாது தேர்நடத்தி திருவிழா நடத்தினான்.

(இ-ள்.) அப்போது பொன்னாற்செய்த வடங்கள் ஆதிசேஷன் போலவும் பிடித்து சகலசனங்களும் வணங்கித் தொழுது வடந்தொட்டிழுப்பது அஷ்டநாகங்கள் போலுந் தோற்றப்பட்டது. மேலுயர்ந்தோங்கிய தேர்களின் வடிவமுடைய வுயர்வுதங்களைப் பார்த்து சகல மார்க்கங்களெல்லாம் பொன்மேருவென்று சொல்லிப்புகழ்ந்து வணங்கத்

தேர்நடக்கிற வண்டியோசைகள் சமுத்திரகோஷம்போலு முழங்கிவிளங்க மஹோ பத்தியாசச் சற்றும் இடையூறில்லாது சிங்கவன்மராஜன் திருத்தேர் திருவிழா நடத்தினான்.—எ-று. (உ0)

கொங்குமண்டலங்கள்செய்து கொண்டபுண்ணியங்கள்பா
ரெங்கு மண்டலங்களுக்கு மண்ணுருக்கு மில்லையால்
சங்கரற்கு வந்தசங்க மத்தர்வேத முனிவர்போர்த்
துங்கமன்னர் தேவர்மேவு தொல்லிடங்களானதால்.

(இ-ள்.) கொங்குமண்டலஞ் செய்து கொண்ட புண்ணியங்கள் பூமண்டலங்களுக்குமில்லை, தேவர்களுலகத்திற்குமில்லை. சங்கரசக்கர மூர்த்தியாகிய பரமேஸ்வரனுக்கு ஒப்பாகிய யுசங்க குருலிங்க சங்கமங்களும், வேதமுனீஸ்வரர்களும், போர்த்தொழிலில் வீரமுடைய அரசர்களும், தேவர்களுமருவி நிறைந்திருந்தால் பூர்வபுண்ணியஸ்தலமானதென்று சூதமுனிவர் கொண்டாடினார்.—எ-று. (உக)

பணியிலைப் பாப்புரத்த பாரவேரகங்களின்
மணியணிக்கொள் சிங்கவன்மர் வண்செயங்கலத்தினில்
[illegible]விலாத் தலங்களுந் தலந்தனிற் கொணர்ந்தணி
ளணிகொள்சங்க மர்க்கும்வேதி யர்க்குமாக வருளினான்.

(இ-ள்.) அங்காரகிரி அடிவாரச் சாரலில் தேவபுரம்போலும் அழகிய திருச்செங்கோட்டுத் திருவேரக நகரங்களில் வந்துவசித்த திருவிழா நடத்திய மணிப்பணியணிந்தழகிய சிங்கவன்மராஜன் தன்னுடைய செயமங்கல புரத்திலிருந்து குறைவில்லாமல் வெகு[illegible] வரவழைத்த தனமிருந்தன்ற நீறுபூசிய சங்கமர்க்கும் பிராமணருக்கும் மகாதானம் கொடுத்தருளினான்.—எ-று. (உஉ)

அன்ன சத்திரங்களன்ன நன்மடங்களாலயந்
தென்னூல்வேத கூட்டம் வேதியர்க்கும் வான்மனைத்திரள்
மன்னு செல்வ வகரநாவ லர்க்கிருக்கை நால்வகை
வன்ன வீதி கோடி கோடி மாநகர்ப்படுத்தினான்.

(இ-ள்.) அன்னசத்திரங்களும், அனேக திருமடங்களும், திருவாலயங்களும் தென்கலையோதுவார் திருக்கூட்டங்களும், சேர்ந்ததிருமாளிகைகளும், பிராமணருக்கு வாழ்வுபொருந்திய மனைகளனேகங்களும், செல்வம் நிறைந்த அக்கிராரங்களும், நாவலர்களுக்குத் திருமாளிகைகளும், சமர்ப்பித்தருளி நால்வகை வரணத்தார்கள் விளங்கிய வீதிகள் கொடிமண்டபங்களும் திருச்செங்கோடு மஹாஸ்தலத்தில் விளங்கச் சிங்கவன்மராஜன் செய்தமைத்தான்.—எ-று. (உங)

பாவைமார்முன் னூறெட்டாறு பத்தர் சித்திரத்தரா
யாவவாலை யத்திலுக் கமைந்தன னெந்நாளிலும்
பூவினோடு நானகற் புரங்கதம்ப குங்குமந்
தேவிபங்கருக்கும்வே லவர்க்குமிக்க செய்தனன்.

(இ-ள்.) மஹோபத்தியோடு கட்டழகான பெண்கள் முந்நூற்றறுபதுபேர் சுவாமிதிருவாலயத்தில் சதாகாலமுஞ் சேவித்தக்கொண்டு வாழ்ந்திருப்பதாகவும், வெந்தக்காலத்திலும் நடந்துவரும்படி திவ்வியசந்தனங், கற்பூர, குங்கும, கதம்ப, வர்க்கங்களும் அனேக புட்பமாலைகளும் உமையொருபாகருக்கும் வேலவருக்கும் மிகுந்த சிறப்பாகச்செய் தமைத்தான்.—எ-று. (உச)

அனந்த சத்திரங்களனை னைய னைய ருக்கிற
னிலைந்த போது காவிலாயிரம்பொரின் குடங்களால்
வனைந்த காவிரிப்புனல் கிரிப்புனலொன்றுமிர
மனந்தம்வே லவர்க்குமந்த நாரியர்க்கு மாட்டினான்.

(இ-ள்.) அன்னசத்திரசாலைகளை அங்கங்கே உண்டாக விலைவான் கிளைத்த போதெல்லாம் காவேரி [illegible] ஆயிரஞ் சொர்ணைக் குடங்களால் புனிதமான காவேரி தீர்த்தங்களுங் கிரிதீர்த்தங்களும் ஆயிரக்குடஞ் சலங்களாக வேலவருக்கும் அர்த்தநாரீஸ்வரருக்குந் திருமேனிகுளிர சிங்கவன்மன் அபிஷேகஞ்செய்தான். (௨௫)

புழுகு குங்கு மங்கள் சந்த னங்கள் கர்ப்புரங்கள்மேல்
முழுகிவெள்ளம் வெற்[illegible]லாட முழுமணித் துகிற்புனைந்
தெழுமிராறு கதிருதித்[illegible]கச்சோதிமேவிட
முழுகுசென்னி யிற்கவிப்ப மூக்கணாற் கவித்தனன்.

(இ-ள்.) புனுகு, குங்குமங்கள், சந்தனம், கற்பூரங்கள், குழம்புகளெல்லாஞ் சுவாமிகள் திருமேனிமுழுகி மலைபெய்கும்பெருகும்படியாக [illegible]செய்து நிறைந்த மணிக்கோவைத் துகில்கள்தரித்துப் பன்னிரண்டு சூரியருதித்த சோதிபோ லொளிபோலுங் கதிர்விரிக்கின்ற ரத்தினாபரணங்கள்புனைந்து நவரத்தின மழுத்திய சொர்ணக்கிரீடமுந் திரியம்பகனை பரமேஸ்வரனுக்குத் தரித்தருளினான்.—எ-று.

வாலிதேவ சுரரேனை வாசுகணங்கள்மலையினாற்
பாலின்வேலைகடையவந்த பாரவாரவமுதெ[illegible]
காலமன்னமணிக [illegible]ம காலமாயிரத்தினி
லேறமாநெய்வேத்தியங்க ளோத்தியேத்தினான்.

(இ-ள்.) வாலி, சுக்கிரீவன், சுராசுரர்கள் எல்லாங்கூடி திருப்பாற்கடலை மந்தரகிரியினால் மர்த்தனஞ்செய்தபோது அர்ச்சனம் உதித்தெழுந்துவந்த தேவாமிர்தம் போலுந் திவ்விய அமுதபோஜனமுதலாகிய சகல பதார்த்தவர்க்கங்களும் பொன்மணித்தாலங்கள் ஆயிரந்தாலங்களில் நிறைய அமைத்து மஹா நிவேதனஞ்செய்து ஏலதாம்பூலஞ்சமர்ப்பித்து சோடச உபசாரங்களுஞ்செய்து புட்ப ரஞ்சலியிட்டு வணங்கித்துதித்தான்.—எ-று. (௨௭)

ஏத்தியத்தநாரிலிங்க போற்றியெந்தைபோற்றிவெங்
கூற்றுதைத்தசரணேபோற்றி கொன்றபோற்றிகொன்றையா
போற்றிநாகவெற்பபோற்றி புனிதபோற்றிபுலிதவிர்த்
தாற்றலந்தவையபோற்றி யைம்முகத்தபோற்றியே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரனே! போற்றி என் பிரானே ஈசனே! போற்றி யமனை காலினாலுதைத்த கமலபாதனே! போற்றி, கொன்றைமாலையணிந்த சடைமுடியவனே! போற்றி, திருநாககிரிக் கர்த்தனே! போற்றி, நிஷ்களங்க சுத்தனே! போற்றி, யென் புலியுருவத்தைத்தவிர்த்து நல்லவடிவு தந்தருளிய அய்யனே! போற்றி ஐந்து முகமுடைய சிவனே! போற்றிபோற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்தான்.—எ-று.

கந்தபோற்றிபன்னிரண்டு கைந்தலத்தபோற்றிவேற்
குந்தபோற்றிதெய்வசேனைக் கொழுநபோற்றியறுமுகத்

தெந்தைபோற்றிசிந்துரத் தெழிற்புயத்தபோற்றிமா
மைந்தபோற்றிவள்ளிபங்க மயிலிடத்தபோற்றியே.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமியேபோற்றி, பன்னிரண்டு கையனேபோற்றி, வேலாயுதக்கடவுளேபோற்றி, தெய்வசேனை மணவாளனேபோற்றி, குமாரசுவாமியேபோற்றி, சிந்தூர சந்தன் களபந் தரித்த அழகிய மார்பனேபோற்றி, சிவ னுமை மைந்தனே போற்றி, வள்ளிபங்காளனே, மயில்வாகனக்கடவுளே! போற்றிபோற்றியென்று சிங்கவன்மராஜன் குமாரசுவாமியைப் போற்றிசெய்து வணங்கினான்.—எ-று. (௨௯)

எனவணங்குசிங்கவன்ம னியையநட்புணர்ந்துநா
தனகவர்த்தநாரிநாதர் கந்தனாய்ப் பயந்ததே
வனகர்கோங்குநாடர்கோதை யைமுகத்தரருள்புரிந்
துனதகந்தையுற்றநல் [illegible]யென்றுநின்றனர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிவணங்கிப் போற்றிசெய்த சிங்கவன்மராஜனுடைய மனோ க்கியமறிந்து நாதகிரி அர்த்தநாரீஸ்வரசுவாமியார், கந்தசுவாமியைப்பெற்றருளிய அனகர், [illegible]டிபர், கோதைநகர்க் கிரியிலெழுந்தருளிய ஐந்துமுகக்கடவுளான உமையொருபாகர் திரு[illegible]செய்து உன்னுடைய மனத்தில் நன்மையான வரங்கள் சேரும் அரசனே யென்றுசுவாமி சொன்னார்.—எ-று. (௩௰)

அன்னகாலைசிங்கவன்ம னடியன்மண்டலந்தனி
லென்னில்வேறோருபரின் றெனக்கோர்மைந்தனுதவென
மன்ன[illegible]யன்மனென்னு மைந்தனித்தலம்புரந்
துன்னிலெமிறாக்குமெமமுபயதாரெனச்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அப்போது சிங்கவன்மராஜன், சுவாமி அடியேன் அரசாட்சியாக ஆளப்பட்ட மண்டலத்தில் பிற்காலத்தில் அரசாளும்படியாக வேறொரு மன்னவர்களில்லை. ஆதலா லெனக்கொரு சற்புத்திரனைக் கொடுத்தருளுமென்றான். அப்படியே சுவாமியும் வாராய் சிங்கவன்மராஜனே, சத்தியவன்மனென்றொரு பிள்ளையுண்டாகி யுன்னிலும் அதிகமாக இந்த வுலகத்தை யாண்டிருப்பான். பிற்காலத்தில் நமது உபயபாதஞ் சேர்வாயென்று சுவாமி சொல்லியருளினார்.—எ-று. (௩௧)

அத்தநாரிமுத்தரீயு மவ்வரங்கள்பெற்றபின்
சித்தமிட்டகாமியஞ் சிவனடிமையானபேர்க்
குத்தமத்திறுதவிநாக வோங்கல்வரேகத்துவாழ்
முத்தர்தாள்வணங்கிநின்று மொழியுமாசிவேண்டினான்.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரர் கொடுத்தருளிய வரங்களெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டபின்பு சிவனடியாரான பெரியோர்களுக்கு இஷ்டகாமியார்த்தங்களெல்லா முதவிசெய்து உத்தமசித்தனாகி நாககிரிசூழ்ந்த திருவேரகத்தில் முத்தராகிய பெரியோர்கள் பாதங்களை வணங்கிநின்று அவர்கள்சொல்லும் ஆசீர்வாதங்கள் விரும்பி வேண்டினான் சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (௩௨)

ஆசிகூறவளவிலாத வன்னசொன்னநீடிநந்
தேசமீதுசேருமென்று சேனையானைபுரவிதே

ரேசில்சேனையென்றோர்வெள்ள மீறிலாதுசூழ்கவே
மாசில்திரசிங்கவன்மன் மாநகர்ப்படர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்திலிருக்கும் குருக்கள்மார் முதலாகிய மேலோர்கள்யாவரும் ஆசீர்வதிக்க. அவர்களுக்கு அளவில்லாத அன்னதானங்கள் கொடுத்தருளியபின்பு தமது தேசத்துக்குப்போய்ச் சேர்வோமென்று சேனை, யானை, குதிரை, சதுரங்கசேனை ஒருவெள்ளம் அளவில்லாமல் சூழ்ந்துவர தனது தேரின்மீதேறி நிஷ்க்களங்க சுத்த மனத்தனான சிங்கவன்மராஜன் தனது மஹா நகரத்திற்குச்சென்றான்.—எ-று. (ருரு)

பட்டர்ந்துஞான்பிரு குதாள் பணிந்திவ்வாறெலாமுரைத்
தட்ர்ந்தபாதவம்புய த்த னணிமுடிக்கணிந்துபார்
திட்ந்தயங்குரோவைசூழ் செயங்கலத் தடைந்துபொன்
னிட்ங்கொள்சிங்க ... த்திருந்துபார்புரமன்னன்.

(இ-ள். அப்படிச்சென்று ஞானமூர்த்தியான பிருகுமுனிவரைக்கண்டவர்பாதத்தை வணங்கி யிங்ஙனம் நடந்தவரலாறெல்லாஞ் சொல்லி அவர்பாதாம்புயத்தைத் தன்னழகிய முடிக்கு முடியாகவணிந்து மிகவுந்திடம்பொருந்தி ... ரோ... தி சூழ்ந்த செயங்கல புரத்திற்சேர்ந்து லட்சுமி ... விளங்கிடமான சொர்ண்ண சிங்காசனத்திலிருந் திவ்வுலகத்தை யாண்டிருந்தான் சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (ருசா)

புரந்தரனிருக்கைபொற் புரந்துபார்நிரந்தரம்
வரந்தயங்குசத்யவன்ம மைந்தனைப்பயந்துதன்
ஞரந்தரத்தன் ... வுதவியத்தரா...
சிரந்தரப்பெருந்திநல்ல செல்வமொடு ... ழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) நிரந்தரமாக இந்தப்பூமண்டலத்தைத் தேவேந்திரனைப்போல அரசுபுரிந்து வாழ்ந்திருந்தான். அதுகாலத்தில் சிவனுடைய வரப்பிரசாதத்தினால் சத்தியவன்மன் என்னும் புத்திரனைப் பெற்று வளர்த்து பகுத்தறிவுண்டாகிய பக்குவத்தில் தன்னுலகத்தை யவனுளுப்படியாக முடிசூட்டிவைத்து நாககிரி அர்த்தநாரீஸ்வர சுவாமி பாதங்களைச் சிரத்தினும் மனத்தினும் பொருத்தி சிங்கவன்மராஜன் வாழ்ந்திருந்தான்.—எ-று. (கூ)

சிங்கவன்மர்காதையைத் தினந்தினம்படித்துளோ
ரிங்கிதத்துவந்துகேட்கு மினியரத்தனரியார்
துங்கநல்வரம்படைப்பர் சோதிவேலரருளினு
லெங்கணுஞ்சிறந்திருப்ப ரிடரகன்றுவாழ்வரே.

(இ-ள்.) இந்தச்சிங்கவன்மராஜன்கதையைத் தினந்தினம் படித்தபேர்கள்மனதன்புடனே ஆசையாகக் கேட்கின்றவர்களெல்லாம் அர்த்தநாரீஸ்வரசுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே மேன்மையாக நல்லவரப்பிரசாதங்களைப் பெறுவார்கள். சோதிப் பிரகாசமான வேலருடைய திருவருளினாலே யெங்கெங்குஞ் சிறப்புபொருந்தி யிருப்பதுமன்றி சகலமான இடர்களுந்தீர்ந்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (ருசு)

திருவிழாச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம்சஉ-க்கு திருவிருத்தம் தூஉ௰.

146

பாண்டவச் சருக்கம்.

நாகாசலம்நா னிலம்வந்தனவும் நாகேசன்
மாகாரணமும் பூசைபுரிந்தார் வளமுற்று
மோகாதரவள் ளிக்கினிதாகிய முருகேசன்
சேகார்வினைவென் றனவும்வரவுஞ் செயல்யாவும்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரி கொங்குமண்டலத்தில்வந்த வரலாறும். சுவாமி உமைக்கு அர்த்தபாகங்கொடுத்ததும். அர்த்தநாரீஸ்வரராக எழுந்தருளிநின்ற காரணங்களும். பூஜைபுரிந்து நல்லவரங்கள் பெற்றவர்கள் வளமைமுழுதும் வள்ளியம்மனுக்கு ஆசையுடைய முருகவேள் வயிரவர்க்கமான சூரர்களை வெற்றிகொண்டதுவும். அவர் இங்ஙனம் எழுந்தருளிநின்ற செயல்களனைத்துஞ் சொன்னீரென்று ... முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (க)

தெய்வக்கிரிபோற் செங்கோடுதவுந்தெண்டீர்த்த
முய்... னவுஞ் சிங்கவன்மக்கோ வுயர்சாபம்
நய்வித்தனவு மவன... வளமும் நவில்கின்றீர்
மெய்வித்தகமி னியாதெனமுனிவன் வியந்தோதும்.

(இ-ள்.) தெய்வகிரியான பொன்மேருகிரி திருச்செங்கோடு மலைத்தலத்தி லுண்டாகிய தெள்ளிய தீர்த்தங்களினுடைய வரவுமகத்துவமும், சிங்கவன்மராஜனுடைய ... மகிமைகள் யெனக்களுக்குத் தெரியப்படச்சொன்னீர். இனி மெய்வித்தகமான மகிமைகள் யென்னசொல்வீரென்று முனிவர்கள்கேட்கச் சூதமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடனே சொல்லத் தொடங்கினார்.—எ-று.

வெண்ணிறமன்னன் வியந்தருளைவரை வெம்பூசற்
குண்ணிறையுரமின் றக்கபடச்சூ தாறவாடிக்
கண்ணிறைநகருஞ் சதுரங்கத்திளிற் கையாவும்
பெண்ணிறையுங்கொண் டார்தீதகமன் பெருவேந்தர்.

(இ-ள்) வெண்ணிறமேனியான பாண்டுராஜன் அருமையாகப் பெற்றபுத்திரர்கள் ஐவரையும் வெம்மையாகிய போர்பொருதி வெல்லும்படியாக வலிமையும் அறிவுமில்லாமல் கபடமாகச்சூதாடி அவர்களுடைய நகரங்களையுஞ் சகல பொருள் களையுஞ் சதுரங்கசேனைகளையுங் கவர்ந்துக்கொண்டு பெண்கள் சிரோன்மணியான கற்புடைய துரௌபதையை மானபங்கமுஞ் செய்தார்கள். திருதராட்டிரராஜன் பெற்ற புத்திரரான துரியோதன ராதியர்கள்.—எ-று. (௨)

அக்காலையில்வீ மனுமர்ச்சுனனு மமரிற்போ
யக்காளையர்நூ றுவரைத்துஞ்சப் பொருவோமென்
றிக்காரணமுற் றனர்தருமன் கண் டினிதாற்றித்
தக்கான்பெரிதொரு தந்தைகருத்தே தெனவுற்றான்.

(இ-ள்.) அக்காலத்திலே பீமசேனனும் அர்ச்சுனனும் மஹாகோபத்துடனே எதிர்த்தித்தப் பொய்ச்சூதாடின நூறுபேரையும் இறக்கும்படியாகப் போர் பொரு

து கொல்வோ மென்றெழுந்திருக்கக்கண்ட தர்ம்மராஜன் தம்பிமார்கள் கோபத்தைத் தணித்துத் தகைமையுடைய பெரியதகப்பனுருடைய கனத்தை யறிவோமென்று அவனிடத்திற் சேர்ந்தான்.—எ-று. (ச)

பன்னிருவருடங் கானமுறைந்தும் பதிநீங்கிக்
கன்னிறைசு முத லுறைகுவிர்சிறிதே கண்டாலும்
முன்னுளைநாள்விட வந்திலே முதலாய் முயல்கின்றே
மன்னியதந்தை யுரைத்தன னம.ரு வனமுற்றார்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு வருஷம் நீங்கள் நாட்டைவிட்டுக் கானகமே வனவாசஞ்செய்வீராக. அப்போதுங்களை யாரொருத்தர் கண்டாலும் அன்றுமுதல் பன்னிரண்டு வருடம் கானகத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று பெரியதகப்பனர் சொன்னார். அப்படியே பாண்டவர்கள் வனவாசம் போனார்கள்—எ-று. (ரு)

வெவ்வனமுற்று மடைந்துமிளைந்துடல் விழிவார்போ
செவ்வனநயனன் செங்கோட்டியல்கண் டீதே
மெய்வனமொழிவும் வதிர்ப்புன்றவ வெற்பேறிக்
கய்யனமிறையுங் கணபதிசுனையின் கண்ணுற்றார்.

(இ-ள்.) வெவ்வியவனங்க ளெல்லாஞ் சென்று சஞ்சரித்து உடலம் மெலிந்து வீழ்வார்களைப்போலே வனவாசஞ் செய்து வரும்போது செவ்வன்னமான அக்கினி [illegible] திருச்செங்கோட்டின் அழகைக் கண்டு இனிதாக மலைமேலேறி மெய்வன்னங் குன்றிய துக்கங்களுந் தீர்ந்து அம்மலையிடத்தும் குளிர்ந்த புனலுடைய திக்கை கணபதியார் செய்தமைத்த கணபதிதீர்த்தத்தைக் கண்குளிரக்கண்டார்களனைவரும்.—எ-று. (சு)

கணபதிதீர்த்த முதற்சிலதீர்த்தங் கண்டாடிக்
குணபதிமுதல்வரு மவ்வலன்வந்தார் குளிர்வெற்பில்
விணர்பதிமுருகுடை மெய்ச்சுனைமூழ்கிய வேலோன்ரு
ளுணர்வொடுவினவிண் டுவினற்றீர்த்தத் துறைகின்றார்.

(இ-ள்.) கணபதி தீர்த்த முதலாகச் சிலதீர்த்தங்களைக் கண்டுதீர்த்தமாடி க்ஷேமத்துடனே வலப்பிரதக் கணமாகச் சுற்றிவந்தார்கள். பின்னுங் குளிர்ச்சியுடைய மலையிடத்தில் தேவர்சேனாபதியான முருகவேள் செய்த குமாரச்சுனைத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி வேலவர் பாதங்களைத் தியானித்துக் கொண்டு பின்பு விஷ்ணு தீர்த்தக்கரையில் வசித்திருந்தார்களனைவரும்—எ-று. (எ)

அரிதருசுனையிற் பரிவொடுமூழ்கி யரன்பாதந்
தெரிவுறநின்று வணங்கியபின்னத் தீர்த்தத்துட்
புரிதருகட்கம் புகல்வன நும்போ ரினமாற்றார்
சரிவுறவங்ஙனம் வருகுதும் யானெனச்சாற்றிற்றால்.

(இ-ள்.) விஷ்ணு தீர்த்தத்திலும் அன்புடனே மூழ்கி சிவனதுபாதங்களைத் தெரிசித்து வணங்கி நின்றபின்பு அந்தவிஷ்ணு தீர்த்தத்தி னுட்புகுந் திருக்கின்ற கட்காயுதஞ் சொல்லுகின்றது, நீங்கள் பகைவருடனே போர்செய்யும்போ துங்கள் மாற்றார்களனைவரும் சரிந்து சாயும்படியாய் அங்ஙனமுங்களுக் குதவியாகவருகின்றேமென்று சொல்லியது—எ-று. (அ)

ஐம்பாண்டவருமி த்திசெயமெனநின் றருளேத்தி
நம்மரொருவயி ரவதீர்த்தம்பொன் னகமீதிற்
செம்பாதியுமெண் ணாயிரதீர்த்தஞ் செறிவாமென்
றெம்பால்வேதவி யாதருரைத்தன ரிதுவாமால்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட பஞ்சபாண்டவர்களனைவரும் இதுமகா அதிசயமென்று மனத்திலெண்ணி இதுவுஞ் சிவன்கிருபை யென்று தோத்திரஞ்செய்து பொன்மலையான செங்கோட்டுமலைமீது அர்த்தநாரீஸ்வரர் எழுந்தருளி யிருக்கிறு ரென்றும் நம்போலவர்க்கு வெற்றிவிஷயங் கொடுக்கின்றது, வயிரவ தீர்த்தமொன்றிருக்கிற தென்றும் கிரியெங்கும் எண்ணாயிரந் தீர்த்தங்கள் தெரிந்திருக்கிற தென்றும் முன்பே வேதவியாசர் முன்னே சொல்லியிருந்தார். அதுவே யிதுவாமென்று தெரிந்து மகிழ்ந்தனர்கள்.—எ-று. (கூ)

எனவ.. ..வதர்த் தத்திலிழிந்தோ ரைவேந்தர்
கனமுறுகொல்வ ஈ ப்பொருபடைபல கண்டாரால்
புனையுறுமூவுல கினுமிதுபுதிதெம் போர்வென்றே
வினையகலும்மிவ் வெற்பினிலெய்தியிவ் விறல்பெற்றேம்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லி வயிரவதீர்த்தத்தில் இறங்கிமூழ்கி யங்ஙனம் வசித்திருந்தார்கள். பாண்டவர்களனைவரும் பெருமையுற்ற மனோசயராஜன் முன்பு [illegible] கண்டார்கள். அழகிய யிந்தத்தலமும், தீர்த்தமகிமையும், திருலோகத்திலு மிது புதுமையென்று மெச்சிக்கொண்டு யினி நம்முடைய பகைவரைப் போர்க்களத்தில்செயித்து வெற்றிகொள்ளுவோம். இந்த மலையில் வந்துசேர்ந்து இவ்வளவு சவுரியம் பெற்றோமென்று மகிழ்ச்சியுற்றார்கள்.—எ-று. (ய)

நாகமலைத்திர்த் தத்தினிலிப்பல னமதாலல்
யோகமலைச்சிவ னைப்போற்றிற்பல னுயர்வாமென்
றேகமனத்துட னைவரும்விரதற் கினிதாய்பின்
பாகமலைக்கரு ளர்த்தநாரீசனைப் பணிகுற்றார்.

(இ-ள்.) இந்த நாககிரி தீர்த்தங்களில் இவ்வளவுபலன் நமக்குண்டானாலும் யோகியிருந்த கிரியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவனைக்கண்டுவணங்கினால் அதிக பலனுண்டாகுமென்றெண்ணி யேகாக்கிரசித்தமாக ஐவரும் இனிதாக விரதஞ்செய்துக்கொண்டு உமையவளுக் கிடப்பாகங்கொடுத்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரனைக்கண்டு தெரிசித்துப் பணிந்தார்கள்.—எ-று. (யக)

வேதியர்முனிவோர் வேதமுரைக்கும் விளைவெய்தி
வேதவியாசர் நம்பியபடிவிர தம்பூண்டு
சோதிகொள்பதினெண் டீர்த்தமுதற்றண் சுனைமுழ்கி
மாதொருபங்கனை வடிவேலனையர்ச் சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) வேதியர்கள் முனீஸ்வரர்கள் வந்துசூழ்ந்து வேதங்களோத விளைவுற்று முன்வேதவியாசர் சொன்னபடியே விரதங்கள் செய்து சோதிப்பிரகாசமாக வி

ளாங்கிய பதினெண் தீர்த்தமுதலாகக் குளிர்ந்த சுனைத்தீர்த்தங்களெல்லாமூழ்கி மேமத்துடனே உமையொருபாகனையும், வடிவேலனையுங் கண்டுதெரிசித்து அர்ச்சனை செய்தார்க ளனைவரும்.—எ-று. (யஉ)

வந்தனைசெய்தவண் வருமுமைபங்கன் வரகோயி
குந்தியகீழ்புறத் தெற்பசயனத் திடல்வைகி
சிந்தையராகிச் செங்கோட்டிறையைத் தினமேத்திச்
சந்தமாயிர நாமத்தாலர்ச் சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) வந்தனை வழிபாடுசெய் தந்நனம் உமையொருபாகர் திருக்கோவிலுக்குக் கிழக்குப்பாரிசத்தில் தெற்ப சயனஞ்செய்து தேகத்து ... வசித்து ப்ரசா ... தியானமுடையவர்களாய்ச் செங்கோட்டீஸ்வரனைத் ... முன்சொசித் தவணம் ... தோத்திரஞ்செய்து சதாகாலமும் சகஸ்திரநாமங்களா ... ர்ச்சனைசெய்தார்க ளனைவரும்.—எ-று. (யங)

அர்ச்சனைசெய்து கிரிப்பிரதக்கண மவா...ல்
நற்சனகன்சொல் சனற்குமாரனெ ... ன கயிதொன்
பொற்சகமோது புலத்தியன்விஞ்சையர் புருசித்தர்
சொற்சதுர்வேத வியாதரோர்டாசிகள் சொல்கின்றார்.

(இ-ள்.) அப்படி யர்ச்சனைசெய்து கிரிப்பிரதக்கணம் அனைவரும் வந்தார்கள் அங்ஙனம் ஜெனகன், செனற்குமாரன், தென்மலையகத்தியன், பொன்னுலகம் புகழப்பட்ட புலத்தியன், விஞ்சையர்களை ... வியாசருடனே முனிவர்களனைவரும் ஆசீர்வாதஞ்சொல்கின்றார்கள்.—எ-று. (யச)

அன்னவராசி ... டம்பிகைபங்கனை யடிபோற்றித்
தென்னகர்போயப் பிதிர்க்கடன்முற்றுஞ் செய்தார்க
ளுன்னியமுருகீ சுரனைவணங்கிச் சுரர்வேதற்
கன்னங்குருபூ சனைசங்கமர்பூ சனைசெய்தார்.

(இ-ள்.) அவர்கள்சொல்லுகின்ற ஆசீர்வாத வாக்கியத்துடனே அம்பிகைபாகனைக்கண் டவர் பாதங்களைப்போற்றிசெய்து தென்புலம்போய்ச் சேர்ந்திருக்கின்ற பிதிர்க்கடன் செய்துமுடித்தார்கள். பின்பு வளஞ்செறிந்த முருகீஸ்வரனைக்கண்டு வணங்கி பூசுராகிய வேதியர்க்குச் சமராதனைசெய்வித்து குருபூஜை சங்கமபூஜையும் அனைவரும் செய்தார்கள்—எ-று. (யரு)

செய்துமைபாகன் செயலாற்சேனைத் திருநாடு
மெய்திகழத்தனு புரியும்பெறவருள் விளைவானுர்
பய்திகழ்மலையிற் றம்பெயரொன்றும் பகர்தீர்த்த
முய்தரும்படியுமை பங்கனைவேண் ... மக்கண்டார்.

(இ-ள்.) அப்படி அர்ச்சனைசெய்து உமையொருபாகருடைய திருவுளச்செயலால். சேனையுந், திருநாடும், மெய்திகழ்ந்த அஸ்தனுபுரியும் பெற்றுக்கொள்ளும்படியருள்விளை வுண்டார்கள். திருநாககிரியில் தங்கள்பெயரால் யென்றைக்கும் புகழ்விளங்குவதாகவும் உய்யும்படியாகவும் உமையொருபாகரைவேண்டி யனைவரும் ஒருதீர்த்தங்கண்டார்கள்.—எ-று. (யசு)

க... பெருஞ்சுனை மறையவர்கணமொடு பணிவெற்பைத்
தெண்... னுகந்து வியாதரிராசர் தியானமந்திரமோதத்
தண்டு... றமூழ்கியோ ராயிரமந்தணர் தங்கட்கமுதூட்டிக்
கொண்... லெனத்தா னங்கள்கொடுத்தவர் குகனைத்தொழுகின்றார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கண்டபெரிய சுனைத்தீர்த்தம் வேதியர்கூட்டங்களுடனே திருநாககிரியை ... ஸ்கரித்து வுகந்து வேதவியாசர் தியானமந்திரமோதக் குளிர்ந்த சலத்தில்மூழ்கி ... ரதமாக ஆயிரம்பிராமணருக்கு அமுதபோஜனமும் மேகம்பொழிவது போலப் ... லதானங்களுங்கொடுத்து பாண்டவர்கள் குமார... யுந்தொழுது துதித்தார்கள்.—எ-று. (யஎ)

... முகனைச்சிர மீதுபுடைத்தருள் சிறுவிரலின்போற்றி
குசலபர ... குப தேசந்தருமொரு குருநாயகபோற்றி
கெசமுகனுக்கிளை யவகாங்கேய கிரிக்கிறையவபோற்றி
விசையமனைத்தா ருகனைப்படவிடும் விறல்வேலவபோற்றி.

(இ-ள்.) திசைமுகனுன பிரமதேவனைச் சிரசின்பேரில் குட்டியருளிய சிறுவிரலினை யுடையவனேபோற்றி. ... பூகப்பொருளைச் சிவனுக் குபதேசஞ்செய்த குருநா... போற்றி. யானைமுகப்பிள்ளையார்க் கிளையவனே, காங்கேயனே, குறிஞ்சிக்கிழவனே போற்றி. வெற்றிவிலையை யுடைய தாருகா சூரன் விழும்படியாக விடுத்த வேலாயுதக்கடவுளே! போற்றியென்றும் தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.—எ-று.

சூரன்பாரத் தொல்வினை ... சருன்குகபோற்றி
கோரந்தருமயில் வாகனகோழிக் கொடியுடையவபோற்றி
வீரந்தருகிர வுஞ்சந்தெறிபட விடுவேலவபோற்றி
சீரன்புளவள்ளிக் கினிதாகியபன் னிருசெம்புயபோற்றி.

(இ-ள்) சூருருடைய மாய வல்வினைக்கட்லைத் தொலைத்தருளிய குகமூர்த்தியே போற்றி. கோரமாகிய தோகை மயில்வாகன ... கோழிக்கொடியை உடையவனே போற்றி. வீரவலிமையையுடைய கிரவுஞ்சகிரிதெறித்து நிர்த்துளியாகும்படி விடுத்தருளிய விசயவேலவனேபோற்றி. சீருஞ் சிறப்புமிகுந்த பத்தியுடைய வள்ளியம்மைக் கினிதாகிய பன்னிரண்டு புயக்குமாரனே! போற்றிபோற்றியென்று துதித்தார்கள்.—எ-று. (யகூ)

விண்ணவர்சிறைகள் விடுத்தவபோற்றி விசாலப்புயபோற்றி
நண்ணியவாசவ னல்குயிர்நாயகி நாயகசேய்போற்றி
வண்ணவொராறு முகாம்புயபோற்றி மணிக்குண்டலபோற்றி
புண்ணியவிந்த்ரபுத் ராதிபபோற்றிக் கதிர்ப்புரகுகபோற்றி.

(இ-ள். தேவர்கள் ... யவிடுத் தருள் புரிந்தவனேபோற்றி. விசாலமாயழகிய மார்பை யுடையவனேபோற்றி. தேவேந்திரன் புத்திரியாகி மணங்கலந்து நண்ணிய தெய்வசேனை நாயகி நாயகச்சேய்போற்றி, சு... பொருந்திய ... ராறுமுகாம் புய...னேபோற்றி, மணிக்குண்டலங்கள் தரித் தழகி... பன்னிரண்டு செவியனே ...ற்றி. புண்ணிய புரமான இந்திர புராதிபனேபோற்றி. கதிர்த்த புயாசலக் குகனே! போற்றிபோற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்கின்...ர்கள்—எ-று (உ0)

ஐந்துகரத்தின னல்வாயின் மூன் றனல்விழியி ன்[illegible] ற்றி
யுந்துபயக்கிரி யன்னிருதாள்ம[illegible] வொருகொம்பி[illegible] போற்றி
மைந்துறுபாரத மேருவரைந்தநல் மதகயமுகே[illegible] ற்றி
யெந்தைகரக்கனி கொண்டவகயமுக னுறுசமரி[illegible] போற்றி.

(இ-ள்.) ஐந்து கையினை, நான்றவாயனே, திரிநேத்திய[illegible] போற்றி. உந்தி யுயர்ந்த வுபயமலைபோலு [illegible]ரண்டு பாதங்களுடையவனே, ஒ[illegible] [illegible]ருக்கொம்பண்ண லேபோற்றி [illegible]லியபாரதத்தை மேருகிரியிலெழுதிய மதயானை மு[illegible]த்தனேபோற்றி யெந்தையா[illegible] சிவனது கைக்கனிபெற்றுக்கொ ண்டவனே! கெ[illegible] [illegible]காசுரனைச் சங் காரஞ் செய்த[illegible]னே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உக)

தெ[illegible]வவதார மெடுத்தடியார்க்கருள் திரு[illegible] [illegible] போற்றி
வசையறயர்ங்கள் வரம்பெறவாயரில் வளகா[illegible] போற்றி
திசைமுகனைச்சிலை வேளைத்தருமொரு திரு[illegible]ந்தியேபோற்றி
குசலவனைப்பெறு கொற்றவராகவ கோகனலகப்போற்றி.

(இ-ள்.) தெச அவதாரமெடுத்து அன்பர்க[illegible]ரித்த லட்சுமி மண[illegible] னே! அரி ஹரி போற்றி, இகழ்வில்லாமல் நாங்கள் நல்வளம்பெற் றுய்யும்படியா[illegible] ஆயர்பாடியில் வந்துவளர்ந்த கார்மேகவண்ணனுன கிருஷ்டன மூர்த்தியே[illegible] றி, சதுர்முகப் பிரம்மாவையும், கருப்புவில் மன்மதவேளையும் புத்திரர்[illegible] திருவுந்திக்கமலனே போற்றிபோற்றி, குசலவர்களைப்பெற்றருளிய கொற்ற[illegible] இராமமூர்த்தியே போற்றிபோற்றி, சகஸ்திர இதழுடைய தாமரை மலர்மக[illegible] லட்சுமிதேவியே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உஉ)

ஐந்துநிறத்தினை [illegible]ந்துமுகத்தனை [illegible]ழகழுசிவபோற்றி
யைந்துபுலத்திறை யைந்துபலிக்கிறை யைம்பூதகபோற்றி
யைந்துபணைப்பணி யைந்துமுடிக்கணி யாதபநிறபோற்றி
யைந்[illegible]தொழிறபெறு மைம்பகவர்க்கிறை யரஹரபரபோற்றி.

(இ-ள்.) ஐந்து நிறமும், ஐந்துமுகமும், அழகும் பொருந்திய சிவசிவா போற்றி. ஐம்புலன்களுக் கிறையவனே! ஐந்துவகைப் பலிக்கிறையவனே! ஐம்பூதநாயகனே போற்றி. ஐந்துபடமுடைய பாம்பினை ஐந்துமுடிக்குந் தரித்தருளிய கோடிசூரியப்பிரகாசமான திருமேனியனே போற்றி. ஐந்தொழிலைச் செய்யும் பஞ்சகர்த்தாக்களுக் கிறையவனே! அரஹர பராபராபோற்றி போற்றி யென்று பஞ்சபாண்டவர்[illegible] துதித்தார்கள்.—எ-று. (உங)

என்றுகணநிதியை யீராறுபுயவனை யிந்திரைமணவெந்தை
மன்றல்செய்நாகக் கிரியுமைபாகனை வந்தனையிற்போற்றி
வென்றிகொளவர் வரம்பலபெற்று வியாதரோ டேகினபின்
நன்றிகொ[illegible]வர்தரு தீர்த்தநலங்களி னயமிகுதெனநவி[illegible]வார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிக் கணநிதியையும், ப[illegible] [illegible]ண்டு புயக்க[illegible]வையும், லட்சுமிமணவாளனையும், திருமணம்பொருந்திய திருநாககிரி யுமையொரு[illegible]கனையும் வந்தனையாக வணங்கிப் போற்றிசெய்து வெற்றிகொள்ளப் பட்ட பஞ்சபா[illegible]டவர்கள னைவரும் பலபலவரங்களும் பெற்று வேதவியாசருடனே சென்றார்கள். [illegible] நன்மைச்செயலுண்டான வர்கள் செய்த தீர்த்தமகிமை நலங்களை இன்னபடி[illegible] சூதமுனிவர் சொல்லுகிறே[illegible]மென்றார்.—எ-று. (உச)

[illegible]ாண்டவதீர்த்தத் தனி[illegible] மம்படி பார்த்திபமந்திரமுற்
றீண்டியவாச ரியலைபடவேணியி லிந்தணியெம்பரனே
ராண்டசிவன்றிரு மந்திரமைந்தா லைவர்கடந்தோய்ந்து
பூண்டபெரும்புர மேபடைநான்கும் பொலிருவர்வலிகூர்வார்.

(இ-ள்.) பா ண்டவதீர்த்தத்தில் நீராடும்படி பார்த்தி[illegible]பமுற் றங்கனஞ் சென்ற அரசர்க ளியல்பாகச் சடையில் இளம்பிறையைத் தரித்த எம்பிரானும், எம்மை யாண் டருளியவனுமா[illegible] சிவனது பஞ்சாக்ஷர மந்திரியானதால் அவர் தீர்[illegible]த்தில் மூழ்கி னரால் அவர்களுக்[illegible]ரிய பெரிய [illegible]காங்களும், சதுரங்கசேனைகளும் [illegible]பாலிவுண்டா [illegible]ப்பெற்று வலுமை[illegible]டு வாழ்வார்கள்.—எ-று. (உரு)

போய[illegible] [illegible]ரும்பொருள் போயபெரும்பதி போயபெருந்தானை
யாயமு[illegible]ற்படி யதனினுமீமிசை யதிகம்பலனுமால்
மாயவனருடரு மன் பரிவிந்திரன் வரமாருதிரேயஞ்
சேயமரு[illegible]நுவர் சீர்பெறவென்றவர் தீர்த்தவரங்கொண்டார்.

(இ-ள்.) பின்னையும் அரசர்கள் இழந்துபோன பொருளும், பெரியநகரங்களும், அ[illegible]றுபோன பெரும்படைகளும் முன்னிருந்ததினும் மேலான பலனுண்டாகும். [illegible] [illegible]வினைநாளும் பெறுவார்கள். திரிலோக மன்னவனுன தேவேந்திரன் மா[illegible] [illegible]ருச் சேயமுஞ், செவ்விதாகிய தெய்வமருத்துவர்சீருந் தீர்த்தவ[illegible]ங்களும் பெற்று வாழ்வார்கள்—எ-று. (உசா)

அவ்வவர்பரவுமைம் பாண்டவர்சுனையினிலாடி னருக்குண்டாய்ச்
செவ்விதினுறுதிரு விம்மையுமறுமைச் சோவுஞ்சேர்ந்துமைப்பங் [ரால்.
கெவ்வமறப்புண ரீசன்பதமுமீ ராறுபுயன்சேர்வுங்
கவ்வையிலிருதடை குவர்வியாதருக்[illegible]மோர் கண்ணெனவளர்வா

(இ-ள்.) பெரியோர் துதிக்கும் பஞ்சபாண்டவ தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடினவர்களுக்குச் செவ்விதாகச் சகலசெல்வங்களும் [illegible]ம்மையிலும், மறுமையிலும், சற்றுமி டையூறில்லாமல் வாழ்ந்து. பின்பு உமைசமேதரான பரமேஸ்வரன் பதமும், பன்னிரண்டு புயக்கடவுள் பதமுஞ் சேர்ந்து வேதவியாதருக்கு மொருநேத்திரம்போல வாழ்வார்கள்—எ-று. (உஎ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சபாண்டவச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம்-௬ங க்கு திருவிருத்தம். [illegible]

பாண்[illegible]சுரர்ச் சருக்கம்.

[illegible]வரபாண்டவர் வனநீண்டவர் மகிழ்விண்டுமை பங்கன்
திரமீண்டடி மலர்பூண்டுதின் னகராண்டன ரிப்பாலு

பாபாண்டியன் வரவும்பா... ...ன்வரவு
முரமீண்டிய முனிவர்க்கினி தியாகு ருரைப்பார்.

(இ-ள்.) சிவனது வரப்பிரசாதம் பெற்ற பஞ்சபாண்டவர்க ளைவரும் வனவா சம்விட்டு மீண்டு தங்கள்தேசம்போய்ச்சேர்ந்து நிரம்பவும் மனமகிழ்ச்சியாக அர்த் தநாரீசுரருடைய திருமா... பாதாரவிந்தங்களை யிருதயங்களில் வைத்துத் தியா னித்துக்கொண்டு சத்துருஜெயஞ் செய்து இன்னிய நகராயாண்டிருந்தார்கள். இப்பால் திருநாககிரி தலத்தில் மானபரணை பாண்டியராஜன் வந்ததுவும், அ வனர்ச்சிக்கப்பட்ட பாண்டீஸ்வர சுவாமி வந்தவாலாறும் இவையெல்லாம் அ றிவுமிகுந்த முனிவர்களுக்கு இனிதாக வுயர்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கி ஞர்.—எ-று. (க)

சேரன்பா னடிபோற்றிய தெளிவுந் திகழ்நீதி
பாரந்திகழ் வளவனபுகழ் படியாட்சியு மாறன்
றோம்புவி முறையும்படி திகழ்வஞ்சியுறந்தை
கேருந்தமிழ் மதுரைப்பதி நெறியே...ன்றார்.

(இ-ள்) சோராஜனும், பாண்டிய ராஜனும், சிவனைப் பூசித்து அரசாக்ஷிசெய்த நீதியும். பூமிபுகழப்பட்ட சோழராஜனும் அரசாக்ஷியையு, மூரையும், கருவூர் உறை யூர் தமிழ்விளங்கிய மதுரை நகரமும் சிம்மாசனுதிகளா யிருந்து நெறிமுறைமையாக அரசாக்ஷிசெய்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.—எ-று. (உ)

இம்முப்பதி மூவேந்தரு மிறைமாட்சிகள் புரிநாள்
செம்மைப்பெறு மனுநீதிகள் சிறிதேமுறை பிறழ்வால்
வெம்மைத்திற லுறுசோழனும் விமலா கினிதெண்ணுன்
மம்மற்பெறு செவ்வந்திநன் மலர்மேல்மனம் வைத்தான்.

(இ-ள்) இந்த மூன்று நகரத்திலும் மூன்றுராஜாக்கள் நீதிமுறைமையாக அரசா க்ஷிசெய்து வருநாளில் பசுவிதாகி... மூவரசர்களின் மனுநீதிகள் சற்றே முறை பிற ழ்ந்து வருவதால் வெற்றித்திறனுடைய சோழராஜன் பரமேஸ்வரனுக்குப் பிரியமான திவ்விய புட்பங்களென்று சற்றுமெண்ணுதவனுய் ஸ்ரீகள் மயக்கத்தினுல் அழகிய செவ்வந்திப் பூவின்மேலே யாசைவைத்தான்.—எ-று. (௩)

வைத்தைம்முகற் கலரர்ச்சியா மன்னன் முடிகொண்டான்
முத்தந்தருநகைவேல்விழி முகிழ்த்தன மனையாள்
சித்தந்தன திறைவன்செயல் நெறியன்றென வருள்பூச்
சித்தன்பினின் மலரன்பணி சித்தம்புரிகுவளால்.

(இ-ள்) உசிதமான அந்த செவ்வந்திப் புட்பங்களை ஐம்முகனுகிய பரமேஸ்வர னுக்குச் சாத்தாமல் சோழராஜன் முடித்துக்கொண்டான். அதுகண்டு முத்து நிறை போன்ற பல்வரிசையும், வேல்போன்ற கண்களுங், கமலமொட்டுப்போன்ற தனபாரங் களையுடைய அழகியராஜ தேவியானவள் ராஜனைப் பார்த்து இதுநீதியலவென்று சொல்லவும் கேளாததனுல் தனக்குக் கொடுத்த புஷ்பங்களை முடிக்கப் பெறாது மன தன்பினுலே சிவனுக்குப்பிரியென்று அதிகாலத்தில் செவ்வந்தியி லர்ச்சித்து விடு வாள்.—எ-று. (௪)

அன்னுளினி ...மைபங்கன் ...ராப்பள்ளியி லானுர்
பன்னுளினில விளவணபுரி படிதீதென வுணரா
வொன்னுர்புற முனிவெலன்ப வுணர்ந்தே யவனூரின்
பின்னுடனின் மண்மாரிகள் பெய்வித்தனபெயரால்.

(இ-ள்) அக்காலத்தில் திரிசிரபுரம் மலையிடத்தில் யெழுந்தருளிய உமையொ ருபாகராகிய பரமேஸ்வரனும் பலநாளுஞ் சோழராஜன் செய்யும் அநீதிதெரிந்து சத்துருக்கள் நகரங்களைக் கோபித்தழிப்பதே மனுநீதி யென்றெண்ணி திரிபுராந்தக ரானபடியால் அவனிருக்கும் உறையூர் நகரத்தில் சிலநாளின் பின்பு மண்மாரிபொ ழிவித்தார்.—எ-று, (ரு)

...ளவகை தகழ் கோரப்பரி வயன்மீதுதன் மனையோ
டுளவன் பொடு வெரின்மீதுற வுய்த்தே குதலுற்றுன்
தளமென்கொடை சிவனுக்கருள் தருமக்கொடி வரலால்
விளைமண... யல் பரிமீது விழாதே புடைவிழுமால்.

(இ-ள்) மண்மாரிபொழிவதுகண்டு சோழராஜன் றனது கோரமென்னுங் கு திரையின்மே லேறிக்கொண்டு தேவிமார்களுடனே வேருய்ப் புறப்பட்டு விரைந்து போகா நின்றுன். அங்ஙனம் புண்ணியஸ்ரீ கூடிவருகிறபடியினுலே பொழியப்பட்ட மண்மாரியானது குதிரைமேல் விழாமல் சுற்றுப்பக்கங்களில் விழுந்தது.—எ-று.

செவ்வந்தி முடித்தேவினை செய்வந்திபடித்தோ
னவ்வந்தி மதித்தன்முக வமுதைத்தரை யிட்டான்
பவ்வந்திரை யுட்புக்கெனப் பரியோ டரசமிழா
மொய்வந்திடு மண்மாரிகள் மூடிற்றவர் விளியா.

(இ-ள்.) சாமிக்கிஷ்டமான திவ்விய செவ்வந்திப் புஷ்பங்களைத் தானுந் தன் சாமான்ய ஸ்ரீகளுமாக முடித்துக்கொண்டு அநீதி செய்யப்பட்ட சோழராஜனானவன் விரைந்துபோவதற் கெண்ணி பூரணச் சந்திரன் போலுமுகமழகிய தனது பட்டஸ்ரீ பூமியில் விழத்தள்ளிவிட்டுக் கடிதாகக் குதிரையை நடத்தினுன். அப்போது குதிரை யும் ராஜனும் அமிழ்ந்திமிறந்து போவதாக மென்மேலு மண்மாரி பொழிந்து மூடி ற்று—எ-று. (எ)

தன்மச்சுரு வப்பெண்கொடி தண்காவிரிநெறியி
னன்மைத்தரு புணைபற்றியந் நதியின்கரை சேர்ந்தாள்
வென்மைத்திரு வுதரத்துறு மகவைக்கண் டமறையோன்
றன்மைக்கழைத் தேகிக்கொடு தன தாரி யாதரித்தான்.

(இ-ள்) புண்ணியசுருபியான இராஜதேவி குளிர்ந்த புனலுடைய காவேரியினி ன்று ஒருபுணையைப்பற்றிக் கரைசேர்ந்தாள். லட்சுமி போன்றவ்வள் வயிற்றில் புத் திரனிருப்பதைக் கண்டு, அங்ஙனமொருபிராமணன் இராஜதேவியை யழைத்துக்கொ ண்டு போய் தன்னகரத்தில் வைத்துப் பரிபாலனஞ் செய்து வந்தான்.—எ-று, (அ)

வைத்தப்பதி யரசன்றிரு மனையின் றிருமயிலே
மெய்த்துத்தம மகவைப்பெறு வித்தான்விறல் மகவைக்

நைத்துண்ட நெடுங்கோட்டொரு வந்தனபிடர்மீ
தூய்த்தன்னக ருக்கேகர வுரவோனி லுயர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பரிபாலனம்பண்ணின பிராமணன் தன்னகத்தி லுத்தம கு
னமரன இராஜதேவி கெற்பமுதிர்ந்து புத்திரனைப்பெற்றாள். பெற்று வளர்த்துக்
கொண்டிருந்தநாளில் ஒரு யதுதிக்கை யழகிய கிம்புரிக்கோட்டுப் பட்டத்து யானை
வந்து ராஜகுமாரனை யெடுத்துத் தன் மஸ்தகத்தில் வைத்துக்கொண்டு போய் நகர
சிம்மாசனத்தில் சேர்த்தியது. அங்ஙனஞ் சிம்மாசனாதிபதியாக அந்த சோழராஜ
குமாரன் தனது தேசத்தையாண்டிருந்தான் — எ-று. (கூ)

தருமத்திர ருவொன்று தழைத்தன்னவோர் சேரன்
வருமர்ச்சனை வகையாலரன் வண்டாமரை புட
செருமக்கன மலராஞ்சலி செய்தேயிரு பொழுது
மருமைத்தவ முறுசுந்தர ரவரோ டுறவானார்.

(இ-ள்) தருமமே யோருருவாய்த் தழைத்தோங்கிய சேரமான் பெருமான் அ
ன்பினால் சிவனிருபாதார விந்தத்தில் அளவில்லாத புட்பங்களைத் தூவி யர்ச்சித்து
அஞ்சலியஸ்தனைத் திரிசந்தியா காலமுந் தொழுது தோத்திரஞ்செய்து தவம் புரிந்
து சுந்தரமூர்த்தி நாயகருடனே பிரியாத நேயமாயினான்.—எ-று. (கo)

திரசுந்தர ரொடுசேரமான் சிவலோக மடைந்தே
வரசந்தன மலர்வென்றொரு வண்பாவுட னின்று
ரசென்பன வஞ்சிக்கூற வரிதாயிருநகரும்
விரசுந்தவ மிறைமாட்சிகள் மெலிவானது புவிமேல்.

(இ-ள்) சுந்தரப்பெருமான் நாயனாருடனே சேரமான் பெருமாள் நாயனார் கை
லாசத்திற் சேர்ந்து தான் அழகியதாகப்பாடின ஞானவுலாப் பிரபந்தத்தை சுவாமி
செவிக்கின்பமாக அரங்கேற்றிவைத்துச் சிவனது பணிவிடை செய்திருந்தார். இங்ஙு
னஞ் சோழதேசஞ் சேரதேச மிரண்டும் அரசில்லாமல் அரிதாகக் கருவூர், உறை
யூர் யிந்த இருநகரங்களும் அழகுகுன்றி தவந்தானந், தெய்வந், திருவிழா மழைமா
ரிகள் வெள்ளாண்மைகள் குறைந்து சனங்கள் மிகவும் மெலிவானது யிருவர் மண்
டலங்களும்.—எ-று. (கக)

சேரன்பதி சோழன்பதி சேருஞ்செய லிதுபின்
னருந்தமிழ் மதுரைச்செழி யனகண்ணகை முனிவால்
கேருங்கன விடையூறுகள் நிகழ்ந்தேபதி மூன்றுஞ்
சோரும்புயல் பொழியாவது துளங்கிற்றுலகமம்மா.

(இ-ள்.) சேரமான் தேசமும் சோழதேசமும் இவ்வாறு மெலிவுற்றிருந்தது,
நிறைந்த தமிழ்ச் சங்கத்தையுடைய மதுரையில் பாண்டிய ராஜன் கண்ணகை கோபி
த்திட்ட சாபத்தினாலே மிகவுமிடையூறுண்டாய் நாசற்றிருந்தது. இராஜமூவர் தே
சங்களு மனுநீதியாறைமையில்லாத படியினால் பெய்யப்பட்ட மழையுங்குன்றி வி
ளைவுகுன்றி சுகமில்லாமல் தயங்கிற்றுலகம்.—எ-று. (கஉ)

வஞ்சிக்கிறை கோழிக்கிறை மதுரைக்கிறை மூவர்
நெஞ்சத்துறு களசஞ்சல நிலையான்மழை வேண்டி

மஞ்சிற்கிறை மகவானிடம் வந்தாரிரு வரும்வான்
விஞ்சைப்புற மகவானடி வினவித் தொழுதனரால்.

(இ-ள்.) மழைவளங்குன்றி யுலகந் தயங்குவது கண்டு கருவூர்க்கிறைவனாகிய
சேரனும், உறையூர்க்கிறைவனான சோழனும்,மதுரைக்கிறைவனான பாண்டியனும் ஆக
இந்தமூன்று அரசர்களும் மனதுகளில் சஞ்சலமுடையராகி யநேகம்மழைபெய்யவேண்
டி மேகத்துக் கதிபதியான தேவேந்திரனிடத்திற்கு வந்தார்கள். சேரன் சோழனிரு
வரும் தேவராஜனை யிந்திரன் பாதத்தில் வணங்கித் தொழுதார்கள்.—எ-று. (கங)

எழின்மாறன் வணங்காமுடி யெனலால் மலரவனின்
பொரிமாமல ரெனவேயிரு பொற்செங்கை விரித்தான்
மொழிசேரனு முடிக்கிள்ளியு முன்னங்கை குவித்தா
ரிழிபாதக மிதுமுற்செய்த தெனவிந் திரனுற்றான்.

(இ-ள்,) அழகிய பாண்டியராஜன் வணங்காமுடிவேந்தனான படியினாலே மு
கிழ்தபுட்பம் அலர்வதுபோலு மிரண்டுகைகளையும் விரித்தான். சொல்லப்பட்ட சே
ரனும் சோழனும் நம்முன் கை குவித்தார்கள். அதுகண்டு இழிவானபாதக மிது மு
ன்செய்த தீவினை யென்று இந்திரன் தெரிந் துணர்ந்தான்.—எ-று. (கச)

வலையப்புய வில்வன்வள வனையும்வருகென்றே
யலையிற்புகு புயனும்பதி யடைவேபொழி குகவென்
நிலையிற்பிள வொடுநல்கியவ் விருவர்க்குமே களித்தான்
சிலையிற்பொலி செருவெற்றிகொள் செழியர்க்கு வெறுத்தான்.

(இ-ள்) கேயூரந்தரித்த புயங்களையுடைய சேரனையுஞ் சோழனையும் வாருங்க
ளென்று ஆசனங்கொடுத் துபசரித்து பிரியவசனங்கள்சொல்லிக் கட்டில் வசிக்கின்
ற மேகங்கள் உங்கள் தேசங்களுக்கெல்லாம் அடைவாக மழைபொழியச் செய்கி
றோமென்று அவ்விருவருக்கும் விநயமுடனே தாம்பூலங் கொடுத்தருளினான். வில்
வலிமையிலே பகைஞரை வெற்றிகொண்டவிய பாண்டிய ராஜனுக்கு மழை யுத (கரு)
வாமல் யிந்திரன் மிகவும் வெறுத்தான்.—எ-று.

பின்னாள்மழை யுன்னாட்டிடை பெய்விப்பன மன்னி
னின்னாளுழ துண்டேகுறி யென்னோமு நீங்கா
முன்னாக விருந்தானடி முன்னாக நுழைந்தான் [ன்.
பொன்னாட்டன் வெகுண்டான்பின்னர் தென்னாட்டன் வெகுண்டா

(இ-ள்.) வாராய் வணங்கா முடிப் பாண்டியனே! யுன் தேசங்களுக்கெல்லாம்
பிற்காலத்திலே மழைபெய்விக்கிறோம். இப்போதிருக்கின்ற திரவியங்களை யெல்
லாஞ் செலவு செய்துக் கொண்டிருவென்றான். அதுகண்டு பாண்டியன் கோபித்து
யிந்திரனுக்கு முன்னாக விருந்து மடிபிடித்தான். இந்திரனுமெழுந்திருந்து இரகத்தி
னுழைந்தான். பாண்டியன் தொடர்ந்தான். தொடர்வதுகண்டு பொன்னாட்டிந்திரன் (கசு)
கோபித்தான். பின்பு தென்னாட்டுப் பாண்டியன்கோபித்தான்—எ-று.

யாமூவரு நின்பால்வா விருவர்க்குமை யுதவிக்
காமூடிய புயலின்பொழி கார்தந்திலை யென்னேன்

றேமூடிய விற்கொண்டன ரெய்யும்பெரும் படைவொண்
டோமூடமர் செய்தாரவ னுயர்வச்சிரம் விட்டான்.

(இ-ள்.) நாங்கள் மூன்றுபேரு முன்னிடத்தில் வந்து மழைவேண்டிக் கேட்டால் சேரசோழ னிருவருக்கு மழையுதவி யெனக்குப் பொழியப்பட்ட மழைசொந்தா யில்லை. அதுவென்ன காரண மென்று இருவரும் வெகுண்டு போர்செய்யத் தொடங்கித் தங்கள் தங்கள் வில்லுகளை வளைத்து சாமாரிகள் பொழிந்து தோர்வையில்லாமல் அமர்செய்தார்கள். அவ்வேளையில் பாண்டியன் பேரில் தேவேந்திரன் வச்சிரா யுதத்தைவிட்டான்.—எ-று. (கஎ)

அந்தப்படை கண்டேயென தகமீதுள சொக்கே
வந்தித்துன தருளென்கையில் வளையாழியில் விடுகென்
றிந்தப்படை யுன்கைப் படையென்றேவிஷ னிடும்பாய்
முந்தப்படைபடவிந்திரன் முடியிற்படகொந்தான்.

(இ-ள்) அந்த வச்சிராயுதம் வருகிற அதிர்த்தியைக் கண்டு பாண்டியனென்னிருதயத்திற் பிரியாம லிருக்கின்ற சொக்கேஸ்வரா! என்று வந்தனை செய்து உம்முடைய கிருபையினாலே என்கைவளையைச் சக்கரமாகச் சுழற்றிவிடுகிறேன். இதுவும்முடைய தையாயுதம். இதுபோய் இந்திரனைச் செயிக்கவேண்டுமென்று யேவிவிட்டான். அது சக்கரமாகத்தானே வந்து தேவேந்திரன் மகுடமுடியிற்பட்டே மிகவும் கொந்தான்.—எ-று. (கஅ)

கூடற்பதி யாசுந்தெய்வ கோலப் பதியாசு
மாட்டிற முறலாலம ரரும்மாமுனிவரும்
நீடிச்செரு வென்னுமிது நீதிச்செய லன்றென்
றோடிப்பகை தவிரும்படி யுரைகூறி விடுத்தார்.

(இ-ள்) தென்கூடப் பதியாசனும் தேவலோகத்து அரசனும் மூண்டு யுத்தஞ்செய்வது கண்டு தேவர்களு முனிவர்களு மிச் சமர் யெவ்வாறுமோ வென்று பயங்காமாய் ஓடிச்சென்று தங்களிருவரு மிப்படி யுத்தஞ் செய்வது நீதியல்லவென்று பகைதீரும்படியாகச் சமாதானஞ் சொல்லிச் சமரைவிடுத்தார்கள்.—எ-று. (கக)

அருள்காவன முடையான்செழி யன்மண்டலமுழுது
மொருகால்மழை பெய்யாவண மொழிகென்றுமறித்தான்
வருகாசினி வையைக்கிறை மதுராபுரி வந்தாங்
குருகாதலுடனேயழ கியசொக்கரை யுற்றான்.

(இ-ள்.) அந்தக் கற்பகப் பூங்காவனமுடைய தேவேந்திரன், பாண்டியன் மண்டலமுழுதும் அந்தக் காலத்திற்கு மழைபெய்யாது விடுக்கவென்று மேகத்தைத் தடுத்து மறித்தான். பூமண்டலத்தில் வைகைக் கிறைவன் மதுரா புரியில்வந்து சேர்ந்து மனதுருகி யன்புடனே அழகிய சொக்கரையுற்று வணங்கிச் சொல்லுகிறான்.

அன்றென்பதி யாசின்றென வப்போதர சாகிக்
கன்றும்பகை வென்றேயறு காற்பீட மமைந்தி

ரிந்திரன் முடிமேல்வளை யெறியும்படி யதனால்
தன்றும்புயல் மழைநம்பதி சொரியாது தடுத்தான்.

(இ-ள்.) அந்தக்காலம் யென்னுடைய நகரத்தில் அரசில்லை யென்று அனைவருந் தயங்கும்போது தேவரீர் அரசராய் மறு பகைஞரை வென்று பாண்டிய மண்டலத்தை ஆண்டு அறுகார் பீடத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தீர். இப்போது தேவேந்திரன்முடிமேற்பட்ட கைவளை சக்கரமாக யெறியும்படி கிருபைசெய்தருளினீராகையால் இந்தப் பாண்டிய மண்டலமுழுதும் மழைபெய்யாமல் தடுத்தான், சுவாமி! யென்று பாண்டியராஜ ர் சொன்னான்.—எ-று. (உக)

புலிவெங்கொடி யதிபன்பதி பொருந்தாதிபுன் காம
வலிதின்வள முற்றார்பொழி வான்மாறி வழங்கி
நலியும்பதி கூடற்பதி நன்மாமழை சிறிது
மிலையென்றுதொன் மறைநூலவர் யாரும்படர் கின்றார்.

(இ-ள்.) புலிக்கொடியுடைய சோழ தேசங்களும், பனைநாலை யுடையசேரமான்தேசங்களும் நல்லமழை பொழிந்து செழித்திருக்கின்றது. இந்தப்பாண்டிய மண்டலமானது மழையில்லாமல் மெலிந்து சுகமில்லாம லிருக்கின்றது, என்று மனவியாகுலத்துடனே பூருவகாலந்தொட்டு யிருக்கின்ற வேதாகம புராணிகர் யாவரும் யென்னிடத்தில்வந்து அந்தத் தேசங்களுக்குப் போவோமென்று சொல்லுகிறார்களென்று பாண்டியராஜன் சொன்னான்.—எ-று. (உஉ)

பொதியக்குறு முனிவன்வரு பொற்சங்கமிழுக்கால்
மதியிற்பெறு தமிழ்மண்டல மெனும்வண்மையுமொழியும்
விதியிப்படிபிறவாவகை மென்கூடலினாசே
யதிகப்பல னருளாயழ கியசொக்கனீ யெனவே.

(இ-ள்.) பொதியமலையி லெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவன் செய்த சங்க மிழந்து விட்டால் அதிக விவேகம் விளங்கிய தமிழ் மண்டல மென்னும் புகழ் வளமையு மொழிந்துவிடும். அச்செயல் நேரிடாமல் மதுரைக் கதிபதியான சுந்தரேசுரனை அதிகமான வளம் பொருந்தும்படி வரப்பிரசாதங் கொடுத்தருளும் அழகிய சொக்கேசனேயென்றான் பாண்டியன்.—எ-று. (உங)

என்றென்றடி முடிபற்றி யிறைஞ்சுஞ்செழி யனையே
நன்றுன்பதி நவைதீர நலம்பெற்றிட முகிலுன்
குன்றல்வரு வுன்சொற்படி கொண்டற் புயல்பொழிய
வின்றென்று விளம்பும்படி வெம்மைத் தனைகேண்மோ.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பலவிதமாகச் சொல்லி சுவாமி பாதங்க ளிரண்டையும் தனது முடியிற்றரித்து வணங்கின பாண்டியனைப் பார்த்து சுவாமிசொல்லுகிறார். அப்படியேயல்லது! உன்னுடைய மதுரை தேசங்கள் வறுமை நீர்ந்து நல்லவளம்பெறும்படி மேகங்கள் வந்து உன்மலையாகிய பொதியத்தில் வசிக்கவும், உன்சொற்படியே மாதமூன்று மழை பெய்யவும், இப்போது வரமொன்று சொல்லுகிறோம். நம்முடைய மைத்துனனான பாண்டியராஜனே கேட்பாயாக வென்று சுவாமி சொல்லுகிறார்.—எ-று. (உச)

யாமம்பிகை யிடமாக விருந்தோரறு முகவ
னேமந்தரு திருதாதியர் யாரும்பட விகலி
வாமந்தர வெம்மோடுற மருவித்தினம் வைகிச்
சேமந்தர வுறைகின்றதோர் தெய்வக்கிரி யுளதால்.

(இ-ள்.) நாம் பார்வதிக்கு இடப்பாகங் கொடுத்தருளி அர்த்தநாரீஸ்வரராக விருக்கின்றோம். சூரர்களை யெல்லாஞ் சங்கரித்தருளிய ஆறுமுகக் குமாரக்கடவுளும் அங்ஙனம் நம்மோடு மருவித்தினமும் வசிதகிருக்கின்றார். அப்படி யெமக்கிடமாகிய தெய்வக் கிரியொன் றிருக்குதென்று சுவாமி சொன்னார்.—எ-று. (உ௫)

பிரிவற்றிடு நவகோடி பெருஞ்சித்த ரிருந்தே
குருபத்தியி லுறைவார்நவ கோடிச்சுனை யுளதால்
வருபுத்திய முத்திச்செயல் வகையுந்தரு மதலம்
நரர்பத்திகொள் செங்கோடெனு நாமத்தினை யுளதால்.

(இ-ள்.) அங்கே நவகோடி சித்தர்களும் பிரியாமல் குருபத்தியாகவிருந்து வசிப்பார்கள், புதுமையாக அளவில்லாத சுனைத்தீர்த்தங்களு மிருக்கின்றது. அங்ஙனம் வந்தபேர்களுக்குப் பத்தியு முத்தியுங் கொடுக்கின்ற கிரிஸ்தலம். மானிடசெனங்கள் பத்தியாக வணங்கித்துதிக்கப்பட்டது, செங்கோடென்றும் பெயராயுடையது. எ-று.

மலையுச்சியில் வனசம்புவி தனிலற்புத முளதால்
நிலைபெற்றிடு பணிவெற்பதில் நீடுச்சியில் நதிநீர்
தொலைவற்றதோர் பொற்றாமரை சூழ்மன்பொருட்டதன்மேல்
நலமுற்றுமை யுடனாமினி [illegible]தமிழ் நாடா.

(இ-ள்.) இந்தப்பூமண்டலத்தி லற்புதமாக நிலைபெற்றிருக்கின்ற திருநாககிரி யுச்சியில் தெய்வ நதி நீரில் அழியாத தாமரை மலரின் பொருட்டின்மீது இனிதாக அழகிய உமையுடனேகூடி நமுறைந்திருக்கின்றோம். தமிழ் நாட்டையுடைய பாண்டியனே.—எ-று. (உஎ)

அந்தப்பதி மலைமீதினி லரசர்க்கர சேநஞ்
சிந்தைக்[illegible] தா[illegible]னன் செழியாதமிழ் மொழியான்
வந்தித்தெமை யர்ச்சித்தநம் மைந்தன்றனை வந்தித்
திந்தத்தொழில் செய்தேதவ மினிதிற்புரி கென்றார்.

(இ-ள்.) ஓய், அரசர்க்கரசே! யென்மனதுக்கினிய மைத்துனனை தமிழ் மொழியையுடைய பாண்டியராஜனே! நீயந்தத் திருநாககிரியிற் சென்றுசேர்ந்து நம்மையும் நமது திருக்குமாரனையும் கண்டு பூசித்துவணங்கி யினிதாய்த் தவஞ்செய்வாய். எ-று.

என[illegible]ங்க[illegible]ல் நயனக்கொடி யிடமுற்றருள் சொக்கர்
தன[illegible] [illegible]ட னருளத்தமிழ் தருபஞ்சவன் விரவித்
தினமுநபணி மலையிற்சுனை செவ்வடியைங் கரனை
[illegible]னவிற்றெழு தசலந்தனை நெறியின்வலம் வந்தான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி அங்கயற்கண் ணுமை யிடப்பாகரான அழகிய சொக்கநாயகர் தமது திருவாயினு லருளிச்செய்தபடியே தமிழ் நாட்டதிபனான பாண்டிய

ராஜன் அந்தத் திருநாககிரி தலத்தில் வந்து தினமும் சுனைகளிற் றீர்த்தமாடி நேமத்துடனே யானைமுகப் பிள்ளையாரைக் கண்டு தொழுது தோத்திரஞ் செய்து நெறிமுறைமையாகப் பாண்டிய ராஜன் கிரிப்பிரதக்ஷணம் வந்தான்.—எ-று. (உ௮)

வந்தாதர நாகிசர் மலர்ப்பாதம் வணங்கி
யுய்ந்தானறு முகனைத்தொழு துமைபாகனை யேத்தி
நந்தாழி யெடுத்தோனடி நளினத்தை யிறைஞ்சிச்
சிந்[illegible]தல மறஞான தியானத்தோ டிருந்தான்.

(இ-ள்:) அப்படி கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்து வந்து பத்தியாக நாகேஸ்வர சுவாமி மலர்ப்பாதங்களை வணங்கி வணங்கி உய்யும்படியாக ஆறுமுகக் கடவுளைக் கண்டு தொழுது உமையொருபாகனையுந் தெரிசித்து வணங்கிச் சங்கு சக்கரரான ஆதிகேசவ மாயன் பாதாம்புயங்களை யிறைஞ்சி யேத்தித் தன்னுடைய சிந்தா குலமெல்லாந் திருமபடியாக ஞானதியானஞ் செய்திருந்தான்.—எ-று. (௩௰)

கூடற்புரி யரசன்றவ குறிகண்டுமை யொருபங்
கூடற்றிற மறமேவிய வுலகத்தொரு முதல்வன்
நீடுட்டுணி வெனவேண்டிய தினவேதரு ளுதுமென்
ருடற்பதி மதுரேசனை யருளின்வின வினரால்.

(இ-ள்.) மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியராஜன் செய்யுந் தவங்களைக் குறிப்பிலுலேகண்டு மகிழ்ச்சியாக உமைக்கிடப்பாகங் கொடுத்தருளிய உலகங்களுக் கெல்லாமுதலாகிய [illegible] அர்த்தநாரீ[illegible] உன்னுடைய துணிவென்ன? உனக்குவேண்டிய காமியார்த்தங்களென்ன? அவையெல்லா முனக்குப்பாலிக்கிறோஞ்சொல்லவென்று பரிமாவுடைய மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியனைக் கிருபையாக சுவாமி வினவினார்.—எ-று. (௩௧)

அக்காலையில் மதுராபுரி [illegible]பன்புக லுதல்கேள்
மைக்கார்மது ராயின்மண்டலம்யாவும்மன[illegible] தாவு
மிக்காமறு வகைமந்திரம் வியனு[illegible] யுற[illegible]
திக்காயிரஞ் சுனை[illegible]மந்தாயருளடைந்தே.

(இ-ள்.) அப்போது மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியன் சொல்லுகிறான். சுவாமீ! மதுரை சூழ்ந்த பாண்டியதேசமுழுதும் மழைபெய்யும்படியாக நெடிய கார்மேகங்கள் நினைத்தபோது வரும்படி அறுவகைமந்திரமும் நான் தெரிந்துக் கொள்ளவும் அனுக்கிரகஞ் செய்தருள்க! இக்குக்காயிரஞ்சுனை யுடைய திருநாககிரி அர்த்தநாரீஸ்வரனே! கிருபை செய்தருளுவீ ரென்றான் பாண்டிய ராஜன்.—எ-று. (௩௨)

அனைவேவர முதலென்றபின் னிருமைக்[illegible]கா[illegible]த்தன்
[illegible]னைநீயறு வகையா[illegible] தன்மைத்தொகை வகையை
மனமாயுணா யெனவோதின்ன் மதுரேச னுணர்ந்தே
யெனமாமுகி றனையேதனை யிடும்வித்தை படித்தான்.

(இ-ள்.) இந்தவரங் கொடுத்தருளு மென்றான். பின்பு சுவாமி! அங்ஙனம் யிருமைக்கும் வசித்திருக்கின்ற ஒரு சித்தனைப்பார்த்து நீயாறு வகையான வசிகர மந்திர

த்தொகைவகைவிதியெல்லாம் என்மனத்துடனே சொல்லென்ன! அவரா யாவும் [illegible] ரிந்துணர்ந்து இனத்துடனே மேகங்களை வரவழைத்து தளையிட்டு பொதியமலையில் வசிக்கும்படி வசியமந்திரவித்தையெல்லாம் மதுரை ராஜனான பாண்டியராஜன் படித்துக் கொண்டான்.—எ-று. (கங)

தாரைத்தலை யிடும்வித்தைபடித்தே தூகை தவர்கொன்
பாரிற்பல கற்றுனியல் பகர்கொற்றைய நிறையாய்
வாரிப்புவிதனையோர்கொடை வைத்தான் மகவானென்
றாற்புத குமாரத்தட வடிவி[illegible]

(இ-ள்.) மேகங்களை யழைத்து விலங்கிட்டு வைக்கும் வித்தையெல்லாம் படித்தோது வசிகர மந்திரமுதலான பலவித்தைகளு மியல்பாகக் கற்றான். கைவற்கோலஞ்சூழ்ந்த பூமியெல்லாம் ஒரு குடைக்கீழடக்கி அரசாட்சி செய்திருந்தான். பின்புபுத்திரசந்தானம் பெற்று[illegible] கொள்ளும்படியாக அற்புதமான நீர்நிறைந்த குமார தீர்த்தக்கரையருகில் தவ முயல[illegible] நின்றான்.—எ-று. (கச)

வந்திச்சிலை மீதேயொரு லிங்கத்தினை வருக
வந்திப்பிறை யணிமேவான் றனை யரவாகன கிறவிச்
சிந்தைப்பட [illegible] வர்ச்சனை செய்தேவலம் வந்தா
னந்துக்குழு யுமைபாகர் நயந்தார்வர மீந்தார்.

(இ-ள்) அங்ஙனம் வந்திச் சிலையின்மீது ஒரு சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து சந்திரசேகரனை பரமே[illegible] மனமொழி[illegible] அர்ச்சனைசெய்து பிரதக்ஷணம் வந்து வணங்கி வாழ்த்தினான். அப்போது சங்குக் குழையரான உமையொருபாகர் கிருபை கூர்ந்து பாண்டியனுக்கு நல்ல வரங்களைக் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (கரு)

அப்போதினி [illegible] மைபங்க[illegible] யம்பொற்பதம் வந்தித்
தெப்[illegible] தினை மென்றுவகை மிகுத்தே பெறவருளி
மெய்ப்[illegible] பா[illegible]டீசுரன் விமலன் றிருநாமக்
தப்பா[illegible] கெழு[illegible]யோன் றும துளதால்.

(இ-ள்) அப்போது அர்த்த நாரீஸ்வரனை வந்தித்து வணங்கி காலவேற்றுமையில்லாமல் எக்காலத்திலும் இகலோகத்தில் யாவருஞ் சந்தானம் பெறும் வரப்பிரசாதங்கள் தரும்படி யனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். அங்ஙனம் பாண்டியன் பூசித்தபடியினாலே பாண்டீஸ்வரரென்று திருப்பெய ரெழு[illegible]கமும் விளங்கச் செல்வந் தலமென்றார்.—எ-று. (கசு)

வர[illegible]டியன் முருகீசன் [illegible]ர்த்தாளினை போற்றி
புரபாங்குறு தன் றீர்த்தரு[illegible] ன்றங்கு னெடுத்தான்
பிரபாண்டிய தீர்த்தப்பெயர் செப்பும் மதில்மூழ்கில்
வரபாங்குறு வசியம்முத லாறும்பலவருமால்.

(இ-ள்.) மேன்மையான வரப்பிரசாதமெல்லாம் பெற்றுக் கொண்ட பாண்டியராஜன் முருகீஸ்வர சுவாமிபாதங்களைப் போற்றிசெய்து பாங்கா யுயர்ந்த மலையி

டத்தில் தன் பெயரா லொருதீர்த்த முண்டாக்கினான். அதின் பெயர் பாண்டிய தீர்த்தமென் றுலகஞ் சொல்லும், அந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு வசியமுதலான ஆறுவகை மந்திரசித்தியும், பலசித்திகளும் வசிகரிக்கும் என்றவாறு. (கஎ)

அவ்வித்தைக ளத்தப்பனை யானேத வறிந்தே
கவ்வைத்துய ரறவேமுறை கற்றானருள் [illegible]பற்றான்
செவ்வித்தமிழ் மதுரைக்கன செழியன் குரவின்கீழ்
மெய்வித்தகர் மறையோர்பெற மிகுதான மளித்தான்.

(இ-ள்.) அந்தவித்தைகளெல்லாம் அர்த்த நாரீஸ்வர சுவாமி அனுக்கிரகஞ்செய்ய சற்றுஞ் சாஞ்சல்லிய மில்லாமல் மனத்தி லமையும்படி கற்றான். சுவாமி கிருபையும் பெற்றான். அழகிய தமிழ் மதுரைப் பதியரசனான பாண்டிய ராஜன் அங்ஙனம் குராமரத்தின் கீழ் வித்தியா[illegible] பெரியோர்களும், மறையோர்களும் பெறும்படிக்கு அளவில்லாத தருமங் கொடுத்தான்.—எ-று. (கஅ)

வரசங்கமர் மறையந்தணர் மகிழ்போசன[illegible]வீ
டரசன் சதுர் மறைவேதியர் கட்காம்பலவுதவித்
திரசங்கநற் றமிழ்த்தென்னவர் திகை[illegible]ப்புகழ்ச் செழியன்
புரசங்க நெடுங்கூடல் புகுந்தானிற[illegible] யருளால்.

(இ-ள்.) நல்லவரமுடைய குருலிங்க சங்கமரான மயேசுரர்கள், வேதப்பிராமணர்கள் மகிழ்ச்சியாகும்படி திருத்தியாக அமுதபோசனங் கொடுத்தருளி மடங்கள், [illegible] கோலெல்லாம் அகரங்கள் செய்[illegible] அன்புகள் விளங்கமைத்து ஸ்திரமான ச[illegible]டுத் தென்னவர் குலத்தில் [illegible] செழியனென்னும் பாண்டியராஜன் சங்கபுரமான நெடிய மதுரை நகரிற் சென்று சேர்ந்து சிவனருளினால் அரசுசெய்து வாழ்ந் திருந்தான்.—எ-று. (ககூ)

சென்றப்பணி மலைநாயகர் [illegible]செயலின் செழுமுகி[illegible]வங்
தொன்றத்தரு மொருமந்திர வுரையாலெழு[illegible]லை
வென்றிச்செழி யன்கட்டி விலங்[illegible]ல்
நின்றெப்பொழு [illegible]ந்திங்கள்மும் [illegible]கிழ்[illegible]ந்தான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் திருநாக கிரியீசரான் அருளினால் சப்தமேகங்களையு மொரு வசிகர மந்திர செபத்தினாலே வரவழைத்துக் கட்டி விலங்கிட்டு வைத்துக் கொண்டு தென்னாடு முழுதும் நினைத்த பொழுதெல்லாம் மாதமூன்று மழை பெய்யும்படியாக நிகழ்வித்தருளினான். விசயவெற்றியுடைய சோழிய னென்னும் பாண்டிய ராஜன்—எ-று. (உo)

மறையோர்மன்னர் வ[illegible]கசர்பின் வருமாங்கிலநா[illegible]த்து
நறையோர்தின மு[illegible]ர்செங் கோட்டிற் புகுங்காட்டில்
நிறையோதிய வரமும்மொரு நிலையுமின்புநெறியும்
பிறையோடெர்வீர் சடிலன்கதி பிறழ் பாதமுமடை[illegible]யார்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள், அரசர்கள், வசியர்கள், சூத்திரர்கள் இந்நாலு வருணத்தாரும்வந்து தினந் தினந் தங்கள் மனக்குறையெல்லாந் தீரும்படிக்குச் சிவனரு

திருச்செங்கோட்டில் வந்து புகுந்த மாத்திரத்திலே நிறையாகச் சொன்ன அறங்க ளு, மொருமனநிலையும், பேரின்ப நெறியும் இவையெல்லாம் பெற்றுப் பிறை யொளிபொருந்திய செஞ்சடைச் சிவனுடைய பதங்களிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (௬௧)

வைகைத்துறை வணகாணிய வர்விப்புனல்மூழ்கி
...ய்கைக்குய. பாண்டீசுர ருளமுற்றவர் கடல்சூழ்
செய்கைப்புவி யாள்வாரவர் சேர்விற்புயலுளதாம்
பொய்கைச்சர வணனன்புளர் பொன்னாடுபெறப்பார்.

(இ-ள்.) வைகைத் துறைவனான பாண்டியராஜன் கண்டருளிய சுனையில் மூழ்கி யுய்யும்படி யுயர்ந்த பாண்டீஸ்வரரை உள்ளத்தில் ... தியானித்தவர்கள் கடல்சூழ்ந்த விந்தப்பூமண்டல முழுதும் அரசுசெய்து வாழ்வார்கள். அவர்களிருக்கு மிடத்து நல்லமழை பெய்யும். குமாரருக்கு அன்புள்ளவர்களாகி பின்பொன்னுல கடைந்து சொர்க்க போகம் அநுபவித் திருப்பார்கள்.—எ-று. (௬௨)

திருச் சிற்றம்பலம்.

பாண்டீசுரர்ச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் ௨-க்கு. திருவிருத்தம் ௲௨௰.

பணிமலைகாவலர் சருக்கம்.

சூதர்சவு னகர்முதலாஞ் சுருதிமறை யவர்க்குரைத்த
காதைமொழிந் தனமிப்பாற் கன்னிபங்கன் றிருவிளையாட்
டீதெனச்செங் கோட்டிருந் தவிருந்தவத்தோ ரியம்பவுணர்ந்
தோதுவன்சிற் சிலவறிந்த நாகவரைச் சிவனருளால்.

(இ-ள்.) சூதமுனிவர் ... சௌனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்ன புராணத்தைச் சொன்னோம். அதன்பிறகு உமையொரு பாகன் றிருவிளையாட் டிதுவென்று திருச் செங்கோட்டிலிருந்த தவமுனிவர்கள் சொல்ல வறிந்துணர்ந்து நாககிரி யீஸ்வரர் அனுக்கிரகத்தினால் யாம் சிலதெரிந்த மட்டுஞ் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (௧)

கடையுகத்தில் வர்ணவருங் காரணமீதெனவனந்தப்
படையுயர்ச்சி யசுவபதி பதிவேந்தா மினைவதனாற்
குடையுயர்ச்சி கொடியுயர்ச்சி கொண்டவிற் றூரகைத்தாளத்
தொடையுயர்ச்சி யெனமருளுந் தோற்றத்திற் பொலிந்தனவால்.

(இ-ள்.) கடையுகமான கலியுகத்தில் ... ளிவரு மிதுவொரு காரண மென்று ஆச்சரியப்பட அளவில்லாத ... த்தியுடைய அசுவபதி, கெஜபதியென்னப்பட்ட ... ராஜர்கள் உலகமெல்லாம் திக்குவிஜயஞ் செய்து யெங்கும் புகழத்தக்கதாக நெருங்கிக் குடையினாலுங், கொடியினாலும் உயர்ந்தருளி மேகங்கள் போலும், நக்ஷத்திரப் பந்திகள்போலும், முத்து மாலைகள், வெற்றிமாலையாகச் சூடி உலகத்தார் மருளும்படி காட்சியாகத் தோன்ற அரசு செய்திருந்தார்கள்.—எ-று. (௨)

சிறிவடவாமுகம்போற் றென்றிசைப்பிற் பர்ந்தலகை
நூறிவரும் படைவடக்கின் றென்படையுள் கனந்துகைத்து
மீறுவதவஞ் சமயமன்றி வேறுசமை யம்பிலமே
லேறவிடே மெனவனந்த யவனர்படை யெழுந்துளவால்.

(இ-ள்.) வட்வா முகாக்கினி கொதித் தெழுந்தது போலும். வடதிசையிலிருந் து புறப்பட்டு தென்தேசங்க ளெல்லாம் பரந்து கிபிடிகாமாக ...யெல்லாம் நிரம்பி ... ளியும்படி மிகுந்த ரதகெஜதுரக பதாதி யென்னும் சதுரங்க சேனைகளும்; கணக்கில்லாத ஆயுதசன்னாகர் ... நிறைந்து புறப்பட்டுத் தங்கள் சமயமேலாகு ம்படியாக மற்றுஞ்சமயங்களை யெல்லாம் மீரவிடோம். இந்தப் பூமண்டலத்தி லென்று அனந்தங்கோடி ... படைகளை யெழுப்பித் தொடர்ந்து நடந்தார்கள்.எ-று

வட்கட்றென் றிசையெழுந்த வாறெனவெண் டிறியமிழக்
குட்கடலு மெழுந்ததெனக் குடதிசையின் மிசையீண்டத்
தட்கடல்சூ ழுலதலந் தனிலுள ர் தோயீரைந்
தட்கட்வு திருவிளையாட் டெனவவன ரார்ப்பரித்தார்.

(இ-ள்.) வடசமுத்திரம் ... கொதித்தெழுந்து, பிரளயகாலவெள்ளம் பரந்து, திக்குத் திசையெங்கும் ... வதுபோலும். அஷ்டகுல பருவதங்களும் பூமியில் மீளும்படி மேற்கடல் கிழக்கடலும் பிரளயமாக வந்தது போலும். எட்டுத் திக்குஞ் சூழ்ந்து எங்கும் பரவி சேனை சமுத்திரத்தின் பெருமைக்கடல் சூழ்ந்த வுலகத்தில் யாவரும், பத்தாவது-கலிக்க அவதாரமாக மஹாவிஷ்ணு திருவிளையாட் டிதுவென் றனைவரும் புகழ மேகநெற்சிதம் போலும் வீராதி வீரராகிய யவனர்கள் ஆர்ப்பரித்தார்கள்.—எ-று. (௩)

வில்லவனும் வளவனும்நன் மீன்வலனும் புறஞ் சாய்ந்து
கொல்லியினும் பொதியினுங்கோ நேரியினுங்குடியேற
நல்லருணம் பானன்றி நம்வலியால் முடிவிலவென்
றெல்லையில்வன் றுயரின் டி யெழுவ கேட் டுறங்குவரால்.

(இ-ள்.) சேரன், சோழன், பாண்டிய னென்னும் அரசர்களும் பெருக்கத்தைக் கண்டு தங்கள்சேனைகளுடனே யவனரைச் சாய ... ஓடிக் கொல்லி மலையிலும் கோநேரிமலையிலும், பொதியமலையிலுங் குடியாகச் சென்றார்கள், மற்ற சனங்களெல்லாங் கலங்கிக் கிருபா மூர்த்தியான பரமசிவன் செயலன்றி நமது வலுமையினா லொன்று முடியா தென்று அளவில்லாத துயரத்துடனே யவனர் ஆர்ப்பரித்து வரும் தொனிகள் கேட்டு நலிந்தார்கள்.—எ-று. (௪)

வேறு

காசிநீள்மல்லி கார்ச்சுனங்கன கச்சிமெச்சுகே தாரஞீ
டாசில்தென்கயி லாயம்வேங்கட மருணைதில்லையேர் டானுறை
தேசிலாலைய முற்றுமேமு றவெழுந்தாசு மொழுந்துபோய்
வீசுதெற்றி னமைமுதென் றிசை மேவினார்விறலவனரே.

(இ-ள்.) காசிநகர், மல்லிகார் ... ருவதம், காஞ்சிபுரம், இமயகேதாரம், திருக்காளத்தி, வட்வேங்கடம், அருணாசலம், சிதம்பரம் இவைமுதலான சிவஸ்தலங்கள் முழுமையுங் கெடுப்பதாக வெழும்பி வக்க யவனர் சேனை முன்னணிபோய்த் தெற்குத்திசையில் நெருங்கி மகாஸ்தலங்க ளெல்லாஞ் சின்ன பின்னஞ் செய்து வெற்றிகொள்வோ மென்று வந்தார்கள்.—எ-று. (௫)

தக்க னம் ... பாரு சமர்க்கள மடைந்தே
யொக்கவே ... மைசந்தெம தாறும்பசி தணிந்தெ
மக்களமிதர் நிக ரன்றுய ரணங்கின்
விக்கு ... பற்றனைய் வீரர்வடி வர்களால்.

இ-ள். தக்கன் செய்த யாகத்தை வீரபத்திர சுவாமி வந்தழித்த சமர்க்களத்துக் ரூப்போரேறு. அனைவரும் பிணங்கள் புசித்துப் பசியொழிந்தோம். அந்தப்போர்க்கள மும், இந்தச்சமர்க்களத்திற்கு நிகரல்ல. இங்கே குருதி மாமிசங்கள் நிறையப்புசித் தோ. மிந்த வீரர்களாகிலும் ஆண்மையிலு முயர்ந்தவர்களென்று பேய்களெல்லாம் கொண்டாடிப்பாடிக் கொம்மையடித்தது.—எ-று. (உக)

குருவற்றன ரருதிப்பிண ருவையிற்பிரடரவே
வருதுர்ச்சன யவனப்படை மடிவுறநிடைமுழுகி
செருவற்றனர் புரமற்றனர் திசைகெட்டவ ரூர்
கருவற்றனர் ... வற்றனர் கதியற்றன ரெனவே.

இ-ள். திக்கற்றுவிழுந்த அப்பிப்பிணங்கள் மலைபோலுங்குவிய துர்ச்சனராகி ய ... யாவு மடிந்து இடையுறமூழ்கவே ... த்தமடங்கிற்று. நெறிகெட்டு திசைகெட்டு ... டிப் போனவர்க ளனந்தங்கோடி. யவனர்கள் கருவற்றுக் குருவற் றுக் கதியுமற்றார்கள்.—எ-று. (உச)

அதுகண்டுவ யவனர்க்கிறை யனைவெம்படையுடனே
பதிகொண்டவர் செய்யும்பணி பணிமேவற்பை யடைந்தான்
மதிகொண்டிய லொருமூவர் ம...தார்வரை மாண்டா
ரெதிர்கொண்டுயர் வெற்பேற வெழுந்தார் உடனேசர்.

இ-ள். அவ்வாறுணர்ந்து யவன ராஜன் மகா கோபத்துடனே கையில்பிடி த்த வாளாயுதங்களைச் செலுத்திக்கொண்டு, மலைத்தலத்தை வளைந்து, மூவர்வீரர்களுடனே ள், யவனர்கள் ஆரம்பித்து ... யசித்தார்கள். அப்போதங்ஙனம் அமர்சாய்ந்தனர். வீரர் மலைந்து, போர்பொருது ... கள யெழுந்து நடந்தார்கள்.—எ-று. ... னுடைய மலையின்பேரி லேறும்படியாக யவன (உரு)

இகல்வினை னெழிலோவண ணிடையாபிரங் கணனே
டகவுதயர் செய்தேபணி யணிமாமலை யடியின்
மி... ளிகள் விடலாலமர் விண்ணாடு புரக்கு
மிகவானதி கின்றான் வெள்ளை ம... ன் வந்தான்.

(இ-ள்.) வெற்றியுடைய வீமனன், அழகிய ஓவணன், இரங்கணன் இவர்களு டனே பிரியாதபடி யுத்தஞ்செய்து அணிபொருந்திய பணிமலை யடிவாரத்தி லுசிதமா ன உயிர்களைவிட்டபடியினாலே தேவலோகாதிபதியான தேவேந்திரன் அறிந்து வெ ள்ளையானையின்மீது வந்தான்.—எ-று. (உசு)

வந்தன்புடன் மூவோரையு ... லெதிர் கண்டே
சிந்தும்படி யவனர்ப்பொரு தி... வெறிந்தான்

முந்துங்கலை வச்சிரப்படை முரண்முற்று நெருக்கிப்
பிந்துஞ்சில யவனப்படை பெரிதந்தக ராஜர்.

இ-ள். அப்படித் தேவேந்திரன்வந்து அன்புடனே மூன்று அரசரையும் மகிழ் சியாக யெதிர்கொண்டு கண்டு மலையேறிவருகிற யவனர் படைகளெல்லாஞ் சா ய்ந்து விழும்படியாகத் தனது வச்சிராயுதத்தைவிட்டு சருவசங்காரஞ்செய்து யவன ராஜர்களையும் செயித்துவெற்றிகொண்டான். பின்னணியில்வந்த யவனர் படைக ளெல்லாம் மிகவும் ... தகராய்ப்போனார்கள்.—எ-று. (உஎ)

அந்தோ ரபணி மலைதன்னை யடைந்தோமிது பட்டோம்
நொந்தோமினி யிடமேதென நொய்யாகி மடிந்தார்
பைந்தோடொரு குழைபங்கர் பணிக்கார்வரையுடையார்
மைந்தோகையின் மூவர்க்குமோர் முத்தித்திற மருள்வார்.

இ-ள். அப்படி யந்தகாரமாய் விழுந்த யவனர்கள் ஐயோ! நாமிந்த நாககி ரிதலத்தில் வந்துசேர்ந்து அதற்கிடையூறுசெய்தபடியினாலே மிகவும் நொந்து மடிந் தோம். இனி நமக்குப் பிழைக்க விடமில்லையென்று மனவியாகுலத்துடனே மடிந் துபோனார்கள். அப்போ தந்த நாகம் உமையொருபாக ரெழுந்தருளிய மலையிற் சேர்ந்தருளிய மூவரசர்க்கும் போகவின்பமான மோக்ஷசாம்பிராச்சியம் அருளும்ப டிக்குக் கருணைகூர்ந்தார்.—எ-று. ...

படுவாருநும் முயிர்நீங்கல தனமுந் தருகின்றே
முடிமாபதி மூவ்வல்லிய நுடனும்பதி யுட்லீ
விடுமாவியர் பெறுவீர் ... விமலன்புக லுதலும்
கடுவாணவ முண்டோவிரு கழல் வேண்டுது மென்றார்.

(இ-ள்.) சமர்க்களத்திற் பட்டிறந்துபோன படைவீரர்களை யெல்லாவரையும், உங்க ளுடைய ... யும், பலநிதிகளையுந் தருகிறோம். சந்திரன்போல் அழகாயுள்ள ஸ்ரீ சனங்க ளுடனே ... டி யுங்கள் நகரங்கள் சேர்ந்து வாழ்வீர்களாக. இறந்துபோன உயி ர்களெல்லாம் பெறுவீர்கள். அப்படி வரந்தரு மென்று சுவாமி சொல்லவு ம், ... ரங் கடிதாகிய ஆணவமுண்டோ, தேவரீருடைய சிர்பாதங்களே யெங்களு க்கு வேண்டியதென்று வீரர்கள் சொன்னார்கள். எ-று. (உஅ)

அவ்வாறு பணிக்கார்வரை யானுள்ள முகந்தே
மைவான்பணி மலைகாவல னென்றே பெயர் வினவி
கைவான்படை ... யடியார்வல்வினை கடிந்தே
இவ்வார்பணி மலைகா தரு ளென நல்வர மீந்தார்.

(இ-ன்.) அந்தப்பிரகாரம் நாககிரி ஈசுரன் திருவுள மகிழ்ச்சியாகி முகில் சூழ்ந்த பணிமலை காவலனென்று பெயரிட்டெழுந்தருளி நின்று வந்த அடியார்கள் வல்வினைகளெல்லாந் தீர்த்தருளி நமது அன்பராக அழகிய பணிமலைத் தலத்தை க் காத்தருளுவீரென்று நல்ல வ... த் தருளினர் சுவாமி. எ-று. (௩௰)

என்றன்றுமை ... தன்கி... பையினை வினி தருள
வன்றின்று ... வி யழிகாலமு மழியா

கூடல்மாநகர் மீதுபோயெதிர் கூடலார் தமையோட்டவே
யாடலாடின ராலவாயினர் கோயிருவி யுளாயினர்
நீடுவேதியர் ள்புராணிகர் நேமியாதிபர் நேமியோர்
கர்டிநீங் ய் விகலீறுள நாடி நீர்வரல்தீதென.

மதுரைத்தலத்தில் வந்து சூழ்ந்து யெதிராளிக ளெல்லா மோடும்படி யார்க்க ற்பல வாயுதங்களையும் வீசி யுத்தந் தொடங்கித் திருவாலவாய்ச் சொக்கநாதர் கோவிலுட் புகுந்தார்கள். அங்ஙன மிருந்த வேதியர்கள் ஆஸ்திக புராணிகர், மன்னவர்கள் மற்றும் அனைவர்களுங் கூடி யவனர்களைத் மறித்து இந்தத்தலத்தில் சுவாமிகாரண மகிமையுண்டு. இங்ஙனம் நீங்கள் நாடிவருவது மஹா குற்றமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (எ)

எனவுரைத்தபின் மனநடுக்குற யவனருக்கிறை வெருளியுற்
றனதுபத்தியு மனதுசத்தியு முலகிலிப்பொழு துணர்கவென்
புனைகொள் சொக்கர்த மருள்விளைத்தி தமையிற்சிலவறியனு
மனனுறத்தெய்வ வலியுணர்த்திடில் மதுராயிற்பதிகுறுகிலேம்.

(இ-ள்.) அப்படி யவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு மனம் நடுக்கமாகிய வனருக்கிறைவனாகிய இராஜன் மகா கோபத்துடனே சொல்லுகிறது உங்கள் பத்தியு முங்கள் சுவாமி சத்தியு மிப்போது நாமறிகிறோம், அழகிய சொக்கநாத சுவாமி யருள் விளைவை புதுமையாக நாங்கள் சற்றேயறியும்படி தெய்வீக மகிமை காரணந் தெரியப் படுத்தினால் இந்தமதுரைத் தலத்தை விட்டு அப்பால் போகிறோமென்று சொன்னார்கள்—எ-று. (அ)

என்றுரைத்தபி னன்றுசொக்கரை யின்புற்றுறு வணங்கியே
யொன்றெமக்குற னின்றசித்தியி லொன்றவுற்றருள் கென்றபி
னன்றெனச்சக லங்கள்கற்றவோர் நன்குறுஞ்சித்தர் வந்தொன்று
நின்றுசெய்குறது யென்றியிற்செய்வ மென்றிசைத்தனனெம்பிரான்.

(இ-ள்.) அப்படி அவர்கள் சொன்ன பின்பு வேதியர் முதலானபேர்கள் அன்புடனே சொக்கநாதர் பாதத்தில விழுந்து வணங்கிச் சுவாமி தேவரீரொரு சித்தியாகிய காரண மகிமை யிப்போது செய்தருளுவீரென்று சொல்ல, நல்லது! அப்படியே சகல கலைக்கியானமுங் கற்றஒருவேயவலாம், வல்லசித்த ரென்னும் பெயரா யுடைத்தாய் எழுந்தருளி வருகிறோம். ஒன்றாகிய யவனர்கள் சொன்ன காரியஞ் செய்து முடித்து வெற்றிமாலை சூடுகிறோம் யென்றுசொல்லி சொக்கலிங்கமூர்த்தி அபயங் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (ஆ)

வேறு.

எல்லாம்வல சித்தரெனப்பெயரினிற்கோதிச்
சொல்லாதுயர் சுரர்முதலோனையர் சூழ்போதக்
கல்லாரவ லங்கலிலங்கறு
தொல்லரர்கள் மயங்கவிருந் பாகர்.

(இ-ள்.) அப்போதங்ஙனம் தேவர்கள், முனிவர்கள் சூழ்ந்துவர செங்கழுநீர்மாலைசூடிக்கொண்டு பகைவர் மயங்கும்படி ஆறுகாற் பீடத்திலே எல்லாம் வல்ல சித்த

ரென்னும் பெயருடனே எழுந்தருளி வந்திருந்தார். உமையொரு பாகரான சொக்கநாதர்.—எ-று. (௰)

யவனர்க்கிறை யும்படைவீரரு மிகல் கூறி
கவனப்பரி யேறியசொக்கர் கனம்பார்த்து
பவனத்தெழு பூளைகள்போ லிப்பதி யாவுஞ்
செவனற்கிடு வங்கொடுவஞ்சிவ பொருளென்றார்.

(இ-ள்) அப்போது யவனர்க் கதிபதியான இராஜனும், படைத்தலைவர்களான வீரர்களும் வார்த்தை சொல்லிக் கவனமாய்ப் பரியேறிவந்த சொக்கருடைய பெருமையைப் சீக்கிரம் ஒருதெய்வ மகிமை காரண மெங்களுக் கறியப்படுத்தினால் சரி, இல்லாவிட்டால் சூறைக் காற்றில் பூளைப்பூப் பறந்தது போலு மிந்தத் தலத்தை யெல்லாம் அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்து சிவ பொருளெல்லாங் கவர்ந்து கொள்வோமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (கக)

என்னும்பகைவன்னர்முன்னெல்லாம்வலசித்த
ருன்னும்படி தெனவுமுயர்ந்த கல்யானை
முன்னெ ரும்புகொடுப்பது முன்வாங்கித்
தின்னும்பொரு இந்தநகர்க்கிடர் செய்யேமால்.

(இ-ள்) என்றிப்படிச் சொன்ன சத்துருக்கள் முன்னே, எல்லாம் வல்லசித்தர் உங்கள் நினைவென்ன ரணஞ் செய்யவேணுமென்று வினவ, உங்களுடைய கல்பானைக்கு கொடுக்க அதுவாங்கித் தின்றால் இந்தத்தலத்துக்கு இடர் செய்யமாட்டோமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (கஉ)

என வலரேழுமிக்கு முறித்திட்டார்
கன்மேவுகல் யானையருந்துங் கனநோக்கிச்
சினமேவிய யவனர்பயந்து திடுக்குற்றே
ரினமேவிய தென்றிசைநோக்கின ரோடினார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பகைஞர் சொல்லிக் கரும்பு நீட்டினார்கள். பெருமான் கரும்பை வாங்கித் தின்ற யாயுயர்ந்த கல்யானை துதிக்கையைநீட்டி, யவன ரிட்ட கரும்பை முற்றுந் தின்றுக்கமர்த்து. அதுகண்டு சினம்பொருந்திய வனர்கள் பயந்து மனநடுக்க வடதிசை நோக்கி யெழும்பிக் தங்களினங்களுடனே தெற்குத் திசையை விட்டு வருகிறார்கள்—எ-று. (கங)

வருகின்ற செருத்தொழில் யவனர் மலைந்தோரா
பொருகின்றவர் சோலையெங்கும் புகவேண்டி
திருகின்றன ளவிற்சிவன் முருகேச
னுருகின்றன சித்தையரிற்சில ருற்றார்.

(இ-ள்) அமரில் வலிமையாக வந்தெதிர்த்த பேர்களைப் பொருதி செயிக்கின்ற யவனவீரர்கள் திருச்செங்கோடு முதலாகிய ஸ்தலங்களைப் புகுந்தழிக்க வேண்டுமென்று யெண்ணி வருகின்றார்கள். அதுவேளையில் நாககிரியில் பரமேஸ்வரன், குமார

க்கடவுள் இவர்களுக்கு முன தருக்கமாகி பத்தி சிரத்தை யுடையவர்களாகிய அன்பர்கள் சிலபே ரங்ஙனம் வந்து வசித்தும் இருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (கச)

அன்றே மலை நாடளவாகப் பொருட்டேடி
மின்றே ராகிம் வெம்பலசேனை மிடைந்திண்டப்
பன்னக பணிக்காரணிபா கல்பாங்கில்
பொன்னக வரைக்கணிருந்தனர் புகழ்மிக்கார்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த அன்பர்கள் மலையுள்ளதேச பரியந்தஞ் சென்று பொருள் தேடிக்கொண்டு ஸ்ரீ சனங்களுடனேயுங், கொடிதாகிய பலவீரக் கூட்டத்துடனேயும் மீண்டுவந் திங்ஙனம் நாககிரியி லுமையொருபா... த்தலச் சாரலில் வந்திருந்தார்கள். கீர்த்தியிலும், வலிமையிலு மொப்பாரு மிக்காரு மில்லாத சுத்தவீரர்கள்.—எ-று. (கரு)

அப்போது துலுக்கர் மலுக்க ரமர்க்கு கரு
மெய்ப்பாதக சேனைகளறிந்தனர் விறல்வேந்த
ரொப்பாருமில் வீமணனேவண னுடனெங்கா
திப்பாரில் மெறுங்கணன் மூவரு பெ... ன்றார்.

(இ-ள்.) அதுகாலையில் துலுக்கர், மலுக்கர் ... ய யவனர்படைகள் கடல்போலும் வந்து நிறைந்து தலத்தைச் சூழ்ந்து ... செய்யப் பட்ட பாதக வினைகளை யறிந்தார்கள். வெற்றியுடைய வேந்தர்க... த வீமணன், ஓவணன், மெறுங்கண னென்னும் பெயரை யுடைய மூவர் வீரர்களும், யவனர் சேனைக்கெதிர் சென்று மலைந்தார்கள்.—எ-று. (கசா)

வென்றெதிர் வந்ததுலுக்கர் செருச் சேனை
முனைருவிய வேல்கொடும் வாள்கொடு முனைசெய்தே
கொன்றார்மரு வாரைமுறிந்து குலைந்தோடி
யபர்... மூழ்ந்த பிணக்கா டொருகோடி.

(இ-ள்.) சென்ற வீரர்கள் மலைந் தெதிர்த்துவந்த துலுக்கச் சேனைகள்மேற் பாய்ந்து வேல், வாள் முதலாகிய பலவாயுதங்களெறிந்து வீசிப் பகைவர் சேனைகளில் அளவில்லாத பேர்களை வதைசெய்தார்கள். மற்றுள்ள சேனைகளெல்லா முறிந்து குலைந்தோடி. ஒருவர் பே... லொருவர் வீழ்ந்து பிணக்காடாக யிறந்தார்கள். ஒருகோடி யவனர்கள்.—எ-று. (கள)

யானைப்படை வாளிப்படைபட் ...
... னைக்குதி ரைப்படைமெய்பி ... ளத் தோடிற்
சேனைத்தலை வன்பாசறையுஞ் சிதைவாக்கி
யேனைப்படை வீரருமோட்ட மெய்த்தாரால்.

(இ-ள்.) ஆனை ... ங்க ளெல்லாம் அ... ண்பட்டு டேருவி விழுந் திறக்கவும், பின்னணிக் குதிரை ... படையானது சின்ன பின்னமாகச் சிதைந்தோடும்படி அஸ்திரப்பிரயோகஞ் செ... சேனாதிபதி நிற்கின்ற பேரணி முழுதுங் கலங்கப் பாடிவீடு நிர்த்தூளி செய்தபின் மற்றுள்ள வீரர்களெல்... முறிந்தோடிப் போனார்கள்.எ-று.

மலைபோல்வரு கரிகள் முறிந்திடும் வகைகண்டி
துலைபோரிடை பணிமலையார்முன் னுரித்தாரென்
றலைபோல்மத வெள்ளமடங்கிட வமரோய்ந்து
சிலைபோல்வரு தன்படைமுறியச் செரு...

இ-ள். மலைபோல்வருகின்ற யானைக்கூட்டங்கள் ... ப்பட்டுத் தெழிகெட்டோடு முறைமையைச் சொல்லுமிடத்து முற்காலம் போர்க்களத்... பரமசிவனார் கஜமுக யுரித்துப்போர்த்தாரென்று பயந்து கடல்போலும் பெருகப்பட்டமும்மதப் பிரவா... க் சமர்சாய்ந்து தமது கூட்டத்தணி யெல்லாமுறியச் செருக்களத்தில் கையோய்ந்து வீழ்ந்துவாடி மயங்கி யிறந்துபோனதுபோலும்.—எ-று. (கக)

கை ... னர் கால்கடுணிந்தனர் கணையாலே
மெய்யற்றனர் கம்பிகொளச்சின விழுகின்றார்
மொய்யுப்பட வம்பொடு சாய்பவர் முள்ளேனம்
வையத்து விழு... கனபோல மடிந்தார்கள்.

இ-ள். காலாள் படை... ளெல்லாம் மூவாசர்க... விடும் அஸ்திரப்பிரயோகத்... ருக்கும் பெல்லாம் அம்புகள் ... அம்புகளாலே கைகளற்றவர்களுங், கால்களற்றவர்களும், ... அனந்தங்கோடி அம்புகள் ... வீழ்ந்ததுபோலவித்துளைபட்டு கம்பியச்சுகள் போல் விழுகின்றவர்களும் ... முட்பன்றி பூமியில் வீழ்ந்தது (உ0) உடம்பெல்லாம் தைத்து சாய்ந்து விழுமவர்கள் ... ந்து விழுந்தார்கள்.—எ-று. ...யும் அனேகம்பேர் யவனர்கள் ...

துண்டம்படு ... வர் சென்னி துணிந்தோர்க
... மனக்கூறி ...
விண்டங்கினர் மண்... லமெங்கும் விழுந்தோர்பால்
கொண்டுந்திய குருதியின்வேலை கொதித்தோடும்.

இ-ள். கண்டதுண்டமாக விழுகின்றவர்கள் த...களற்று விண்ணிற்போய்த் தங்கள் தங்கள் தேகம் இதுவென்றுசொல்லி விண்ணுல... ம் அடைந்தார்கள். பூமியில் விழுந்தபேர்கள் மேனியில் பொங்கிவழிந்து கடல்போ... கொதித்துப்பெருகினது ரத்தவெள்ளங்கள்.—எ-று. (உக)

வேறு.

கூளிகளெமக்கிவை கொடுத்தன ரெனப்போய்
வாளிகள் பறித்தவர் நிணத்தினை மடுக்கும்
காளியுய வ... களத்துமிவை காணே
மீளிகடமக்குளிவர் ... க்கென விளம்பும்.

இ-ள். அப்படிமடிந்த போர்க்களத்தில் வந்து கூட்டமிட்ட பசாசுகள் நமக்கே இவ்வீரர்களென்று பாடிக்கொண்டுபோய் அம்புகளை ... செய்தார்கள். ... களைப் புசிக்குங் காளிகாதேவியை வணங்கி ... ல்லாம் நல்லவிருந்து செய்தார்கள். இந்தக் காலத்த ராயுதங்களில் இவ்வளவு புசிப்பும் ... ப்பிடுங்கி இரத்தங்களைக் குடி... றையப்புசித்தோம். வெற்றிவீரர்கள் மலையாமங்கலச் சிலபேய்கள் சொல்லு... ஞ் சிலபேய்கள்.—எ-று. (உஉ)
நாமறியோ, மிந்தப் போர்க்... சுத்தவீரர்களென்று புகழ்ந்து

காப்

திருச்செங்கோட்டுப் புராணம்.

[illegible] வொடுபிசல் [illegible]
[illegible] அடியார்கள் [illegible] திருவருள்வார்.

(இ-ள்.) [illegible] புகழ்பெறுபவர் திருவருள் [illegible] செய்தருள [illegible] நின்ற [illegible] காலத்திலும், அறியாமல் வலிய [illegible] பாதார விந்தங்களை வணங்கித் துதித்துக் [illegible] அன்புடைய அடியார்கள் [illegible] புத்திர [illegible] வர்கள். எ-று.

அமரமுக வருணாதனைப் முகமாயக வருக
பெறுகாரண வையமா [illegible] போரவகை [illegible]
[illegible] காரண [illegible] வென்றிய வுலவேர் பகருகையால்
மறுகாரணம் வேண்டாமியவர் வாமே நல்ல வரமே.

(இ-ள்.) [illegible] குமாரனுடைய திருவருள் [illegible] பரமேஸ்வரன் திருவருட் காரணமல்லாமலிருந்து [illegible] அமுதில்லாமல் [illegible] கின்றார்கள். இது [illegible] காரணம். [illegible] சொல்லும்படியிருக்கில வேறொரு காரணார்த்தங்களும் வேண்டாம். இத் [illegible] காவலருடைய வரமே [illegible] வரம்.—எ-று.

வேறு.

அணிமலை [illegible] வல னரும்பொற் கொங்கையான்
பணிமலைக் [illegible] மலர் புதங்க [illegible]
அணியம் [illegible] வெளிப்புறப் [illegible] வாண்டவா
[illegible]

இ-ள். [illegible] மலை அரசன்மகளை வாமபாகத்திற் சேர்த்தருளிய அர்த்தநாரி வாருடைய [illegible] மலர்ப் பாதங்களையும், பணிமலைக்காவலருடைய பாதங்களையும் [illegible] மொருவர் கண் [illegible] செய்து வணங்கி தோத்திரஞ்செய்து [illegible] தோறும் வந்து [illegible] வெய்யபாவங்களெல்லாம் தொலைந்துபோக [illegible] ரட்சித்தருள்வது [illegible] மலர்வேந்தனும் [illegible] பதம் [illegible] வோர்.—எ-று.

இப் [illegible] காதை [illegible] னிதுபோற்றிரே
ராங்கவும் கருளுவோ ரறிவிற் கற்பனோர்
பொரு [illegible] பாவங்கள்போய்ப் புகழுஞ் செல்வமுந்
[illegible] சங்கரன் சரணஞ் சேர்வரே.

[illegible] மிந்தப்புராண கதையைக்கேட்டு இன்பமாகப் போற்றி [illegible] வர்களுக்குச் சொல்லுபவர்கள், அ [illegible] ற்றவர்கள் இவர்களை [illegible] பாவங்களொக்கநீங்கி தீர்த்தியுஞ் செல்வமும் [illegible] இம்மையில் வாழ்ந்து மறுமையில் பரமேஸ்வரனுடைய பாதார விந்தங்களிற் சேர்வார்கள்.—எ-று.

பணிமலை காவலர் சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம் [illegible] திருவிருத்தம் [illegible].

திருச்சிற்றம்பலம்.

அர்த்தநாரீ [illegible].